Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE

TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,

GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS

omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. Brodaei, Io. Iensii, Lud. Kusteri, Lamb. Bosii,
Hor. Vitringae, Ioan. de la Faye, Ed. Leedes,
aliisque ineditis, ac praecipue

MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit

IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,
Sumptibus JACOBI WETSTENII.
CIↃ IↃ CC XLIII.

Σοφιστης. adhuc extat ad istud nomen scholium
Segnius in C. R. γ

Το τῆς Σοφιστοῦ ὄνομα τριχῶς παρὰ
τοῖς παλαιοῖς διανενόηται. πρῶτον σοφόν καλοῦσι
αὐτὸ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ φρόνιμον ὅθεν καὶ
Πλάτων φιλόσοφον καλεῖ τὸ πρῶτον αἴτιον.
καὶ ἄνθρωπος ὁ μετιὼν τὴν φιλοσοφίαν
ἐκ τούτου παρωνύμως καλεῖται
καὶ αὐτὸς μιμεῖται θεὸν κατὰ τὸ δυνατόν.
καὶ πάλιν Σοφιστὴν καλοῦσιν αὐτὸν τὸν
Ῥήτορα τὸν διδάσκοντα ἐντέχνως λόγους
περὶ ὧν διεξέρχεται νῦν. σοφιστὴν καὶ
τὸν σοφιζόμενον τὴν ἀλήθειαν.

K.K. HOFBIBLIOTHEK WIEN

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι.

LUCIANI SAMOSATENSIS
D I A L O G I.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

1 Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B1. & 2. H.P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς τὶς * Πολυδεύκην τὸν ὀνοματολόγον λουσωριφρον Λουκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τίχῃ γὰρ ἔδ' ὧ τινα † λόγῳ ὠφελοῦντα, σαφὲς δὲ λέξειν ἀδιάκριτον ‡ ὀφισάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φάσκουσιν ὑφηγεῖσθαι ἐπὶ Ϲ συγχρόνω ἄμφω Λουκιανὸς Ϲ Πολυδεύκης. ἐπὶ γὰρ Μάρκου τῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, alioſque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* errāſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addenur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγον corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Ὀφισάντα] Συνιζαίλα, *corradentem* pro ὑφιζαίλα corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed συνιζάντα & ὑφιζάντα ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς Ϲ Λήδης. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀρδυήνης σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & *Naucrat.* In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο Ϲ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δέῃς. *Scifcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνότατον τοῦτο Ϲ πάνδημον ὄνομα] Haec duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἰφόνους ὄντας, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδεινόν τινα εἰ τοῖς λόγοις ἀγωνιεῖν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte, nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄχθημα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ οὐδεὶς φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, περόν τι χρῆμα καὶ συμβουλὴν θέσαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ἔστε ἄχθε τό γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δαὴς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμεῖναι οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν ἓν πρᾶγμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δέομενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisscere. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat; illud *tunquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quem celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. b Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1.* c Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος tibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλή. Vid. *Steph. γνωμ.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. κἀκεῖνο τοῦτο ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. *Long. Past.* IV. pr. ὁ Θρᾴττιος πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τεμάχων. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γῶν βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοὶ] Ἄχθε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckheimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commiss.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τόγε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Οὐκ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖαν ὁδὸν τὴν ῥητορικὴς ὑπὸς, & τάχιστα — τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἱδρῶτος μεσην] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἐπεὶ οὐδὲ] *L. Bos* de Ellipsi. p. 108. vertit, *aliquid — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-30 nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui 35 conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, 40 multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum 45 anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὀτιῶν ὑπομεῖναι ἄξιον. σκόπει γὰρ ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἔδοξαν διὰ τὸν λόγον.

Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμαλπρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον καὶ συμβολῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὑποπτερωτάτην, καὶ ἱππηλάτον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις ὑπὸ χαμῶν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμων, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράπουλο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τὴν ἀνόδου.

e Γε] Abeſt a *Fl.* *f* Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶ πολὺ *F.* *g* Ἀγρεύσεις] Αἱρήσεις L. & marg. *Ald. W.* *h* Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκεινος cett. male. Ἔκεινος *Mercil.* fruſtra. Ἐκείνους etiam marg. *Ae.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſua ſponte emendavit. *F. F. R.*

40. Ὑπήλατον ἐς κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *F. F. R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμων, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράπουλο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διάπλουν, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Mercilius* legit καλαχειμῶν ἐκεῖνον pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλαχείμων ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *F. F.*

46. Ἔκεινος] Ἔκεινος ut ἔκεινο, ἔκεινα, ἔκεινο, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μοι σὺν χαὶ θεῷ λέγειν. Et p. 440. ἀπεστι. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἔκεινος. *M. du S.*

Ἔκεινος, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, ſed tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄκεινος eſt, qui non reſpirat, δύσκεινος qui difficulter: ſic ἔκεινος, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἔκεινος & deinde ἀνύποπτος κ. τ. λ. *J. M. G.*

δυ. ἔτι χὴ δυσβάτων χὴ ὀλιθηρῶν τ κρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ὀπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, χὴ πολλὰ τραύματα λαμβάνουσας περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἔστιν ἀγαθὰ περὶ τ ῥητορικῆς μονονυχὶ καθεύδων λαβών.

adscensum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa asperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim supra coronatus, felicissimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona sunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὲν δὴ ὑποχεσις οὕτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διὸς, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα χὴ ἥδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, χὴ ἥδε θεῶν χὴ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τ ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τ ταχίστην ὁδὸν;

4. Promissio sane quam magna; Sed per ego te amicitiae praesidem Jovem rogo, ne fidem nobis deneges, si facillima simul & suavissima haec tibi nos ostensuros esse dicimus. Si enim Hesiodus, paucis ex Helicone sumtis foliis, poëta statim de pastore factus est, & Deorum genera atque hominum, a Musis obsessus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam est, brevi tempore fieri posse negabimus, si celerrimam quis viam ediscat?

Ὡς ἔγωγε χὴ διηχήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ὀπτίνιον, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, χὴ τῷ ἀκουσαντὶ ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τ ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρεῖον καθηρηκώς. ἤδει δὲ πανταχόσε τ ὄχθης διαβαθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ὀπιτάγματα τῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ὁδὸς Αἴγυπτον ἐγίγνετο· ἢ ὁδὸς· ἐκπεριίεναι γὰρ

5. Quorsum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit successu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Persis Alexander, post devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes discurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. Ar. b Διὸς] Non habet Fl. c Ἀπιστήσῃς] Ἀπιστήσῃς marg. AiW.

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etsi supra Tim. c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε necessario additur; hic tamen Διὸς cum Fl. omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepserit: nam & alibi solet sine Jovis mentione Philium solum dicere, ut Tox. c. xi. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεύς. Aristoph. Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiast. ibi exponat τὸν τοῦ φίλιον Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. F.F.R.

59. Εἰ γὰρ] Ἡ γὰρ. An. F.G. Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τῦ εἰ est apertus. F.F.R.

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] Hesiod. Theog. 30. M. du S.

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἴσται, nisi fortasse excideritis reponendum post τὰ ἀδύνατα. Vett. libri inspiciendi. F G. Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. F.F.R.

68. Σιδωνίου] Absurda haec fabula, quam Sidonio mercatori ideo affingere puto, quia Sidonium Sophistam petebat, de quo in Demon. vita, c. 14. M. du S.

70. Ἤδη] Conf. supra Συκοφ. c. ult. versus fin. M. du S. Nihil peculiare hoc habet; hac enim potestate τὸ ἤδη saepius occurrit, ut Quom. Hist. c. 1. Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. F.F.R.

77. Ἐλαύσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro vagari, peregrare regionem, etiam supra Alex. c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & Gall. c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. F.F.R.

80. Διανύσαντας] Sic F. & V2. melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ἧς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστοις ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τοσούτους [d] ἀφανύσαντας. ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρασκευάζειν ἀκούων, οὐκ εἶχε ἀφαταχέως ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτοῦ. τότε [e] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ οὗτός ἐστι· καὶ εἶχεν οὕτως. πολὺν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον καὶ ὑπερφυὲς ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

ἐς Ζ.

ἐς Ζ

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἰσὶ γὰρ πειρώμενοι ὡς ἡδέως σε [f] κωλύσῃ ῥητορα δοκεῖν μιᾶς ἡμέρας, ὑπερβαλόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γράψαμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐνδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσι) ἥν ἐρᾷς ἐκ μείρακος μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἡ μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πά-

d Διανύσαντας] Rescriptum ex *J.* & *Vs.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύει *J.* & marg. *AtW.*

in reliquis ἀφανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον & ὑπερφυὲς potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, καὶ εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἰσθμὸς, Φρύνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀπρόσοδον & ἀνέμβατον, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ σὺ ἐμοὶ, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ἐπιτάχιστα γνῶναι ἐπὶ τί ἄκρας, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ὑπόβρυον· ἐν δατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸ πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστωσαν, καὶ οἱ ἔπαινοι δὲ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναλαχόθεν περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι. [b] εἰ πω τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περ' [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. προσὶ δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τὰ ἄκρα, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τῷ γεγαμηκότι.

jam in alto ſedeat; pulchra undique; Amalthеae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum pueruloſ. Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

[a] Καρποῖς] Omiſit *Fl.* [b] Εἰ πω] Recte *Fl. Er. B. H. S.* &c. Ἤπω male *J.* cum *Va.* [c] Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hae nutricaverunt illum capræ cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Grаecis αἰξ ἐρανία, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii præmium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἰ πω] Ut Συγγρ. c. 23. ἐκείνου παιδίῳ εἴ πω Ἔρωτα &c. *Ven.* utraque ἤπω, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (l. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus.* (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 524. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: noluí tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία ξύμμικρα τοῦ ὀνόματος. *J.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16.

at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse possis.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τ ἀνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, ἀπόξυρον αὐτὴν ἀπανταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑφαπτῆναι ῥᾴδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη μὲν ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτὴν, ὥστε ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, καὶ ἀνθηρὰ, καὶ ὑδρηλὴ, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

Πλὴν τό γε τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

---

d Ἀπόξυρον] Ἀπόξηρον *Fl.* male. e Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ἐπ' ἐμοῦ δεήσει *F.* & *L.* Quod edidimus est in reliquis. f Καὶ] Abest a *Fl.* g Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. h Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ξυμπεῖρα τῷ ὀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *J. M. G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *F. G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὁτιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. J. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. Φωνὴν ὅτι μεγίστην. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλεῖστος χυμός. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *J. F. R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sijmishri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνος etiam scribitur *Herm.* c. 4. *J. F. R.*

35 Ἡσίοδος] *Hesiod.* I. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G. C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὐυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἔνυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod. Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *J. F. R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F. G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epist.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακὸν; Noster fere ubique. Sic παρὰ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* γ. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον διαμύσομαι enim legitur. Et sic τοιοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοιοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *J. F. R.*

40. Τὸν

ὐ πολλὰ ἴχνη τ̃ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· χ̀ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ ὖσα, χ̀ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γ̀ ἑώρων, νέος ἔτι ὤν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ̃ ποιητὴ ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾤμην, λέγοντα, ἐκ τ̃ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν ὕτως. ἀπονητὶ γ̃ν ὁρῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ τ̃ αἱρέσεως τ̃ λόγων χ̀ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τ̀ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, χ̀ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρ̀ τραπητέον. [b] ὡς ὖν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπῃ τὸ ἀκρότατον ἀναβήσῃ, χ̀ εὐδαιμονήσεις, χρ̀ γαμήσεις, χ̀ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γ̀ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατ̃θῆναι, χ̀ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα χ̀ ἀνήροτα φύεσθω πάντα, καθάπερ ὅπῃ τ̃ Κρόνου.

Εὐθὺς ὖν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ, buisse viatorum vestigia: si vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser per illam ascendi, tot susceptis sine caussa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim, juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utrinsque viae* delatus, dubitabis, scio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime escendas in summum, & beatus sis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim est, quod ipse deceptus laboravi. At tibi sine semine & aratro nascantur omnia, ut sub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robustus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. Va. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ δ' ἴσως *Pell.* b Ὡς ὖν] Ὡς ἂν *J.* sola. Ὃ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τ̃ ποιητ̃ ἐκεῖνον] *Hesiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ' ὖν εἰς τ̀ ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ' ὖν εἰ τ̀ ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ' ὖν εἰς] Haec corrupta esse bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπὶ non habet, quo satis commode referatur: sequitur enim ὡς ὖν. Equidem aut ἔπειτ' ὖν legendum putem, aut dicam, τ̃ν εἰς esse glossam τ̃ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expressi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ' ὖν &c.] Ἐπὶ jam habebant Edd. nostrae; sed quod *Marcil.* & εἰ scribat, pro εἰς, si modo scripserit, nihili est. Interim cum *Gesnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειδα. & paullo post ἂν receperim, ne illud repetitum ὖν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ὖν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ὖν. *M. du S.*

Ὡς ὖν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; nisi ὅπως quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *Aldinae Wess.* invenio, adscriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legisse videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipsum.* Id quod licebat, servata etiam vulgata. Vid. ad *Paras.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα & ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* est, & sic apud Nostrum jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Parasit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδράδης τὸ βάδισμα] Conf. supra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. *J. F. R.*

73. Φύσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens κιλεύσει, & iterum sequens φύσει post ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κιλεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἴσως παραδείγματα ἀδρήστοις τ̃ λόγων, ἃ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ̃ παλαιᾶς ἐργασίας ἐν Ἡγησίᾳ, χ̀ τ̃ ἀμφὶ Κράτητα, χ̀ Νησιώτῃ] Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae.* Ἡγησίας enim Magnesius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charisii voluit similis esse, ac se ita putavit Atticum, ut viros illos prae se pene agrestes putaret. *At*, inquit Cic. *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur,* con-

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera, ὑπόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, ὀλίγου τ ἥλιον ὅπι τῷ σώματι δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τ τραχείας ἐκείνης ὁδῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρὸς σὲ, ἔπειτ οἱ παρακελευόμενος, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, ϗ Πλάτωνος, ϗ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲ, ϗ ὑπὲρ τὰς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, ϗ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τῦ χρόνυ, ϗ [d] Φήσ εὐδαίμονά σε ἔσεσθ, ϗ νόμῳ γαμήσειν τ ῥητορικὴν, εἰ χῆ [e] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὅπι τ κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τ εὐθείας, ἢ ὅπι θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσ, ἐκπεσεῖσθαί σε τ ὀρθῆς ὁδῦ, ϗ ἀγάμους ὅπι τ γάμον. εἶτά σε κελεύσ ζηλωτὴν ἐκείνων τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν, ἐώλων παραδείγματα παρατιθεὶς τ λόγων, ὑ ῥᾴδια μιμεῖσθ, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ὄντ, Ἡγησίου, ϗ τ ἀμφὶ [g] Κράτητα, ϗ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, ϗ νευρώδη, ϗ σκλη-

d Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. *e* Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. *f* Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AiW.* *g* Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κρίτωνα male in nota *Gravii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρᾷ τὸν Ἀκρόπολιν, ϗ τὸ περὶ τ τριαίνης ἴχνη τὸ σημεῖον. ὁρᾷ τὸν Ἑλλήσποντον, ϗ τ ἱερὸν γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λευκόπετρον. ταῦτα Θρηϊκῶν ἐ δυνάμεθα διηλθόντες καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leucorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ ἀμφὶ Κρίτωνα ϗ Νησιώτου. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diciſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit, *aetati ſupparet Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτου vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσπ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτιαν] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem ϗ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτου] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτελαμῶνα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φησί. ἀδύναλον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἀλαῦσαι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρόταλον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψῃ τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, καὶ ἡμέρας, καὶ τριακάδας, ἀλλὰ καὶ Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὰ ἀκούσλα, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ. πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τὴν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φήσ ἀλαζὼν, καὶ δεξαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκρὺς εἰς μίμησιν παλαιὰς [d] προλιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωρυγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιῶ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστῆ,

& accurate intentis *quasi* lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, *illud est*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

10. Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mss. *Graev.* & marg. *A1W.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Desideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προλιθεὶς] Προτίθεις *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένην λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ. — γραμμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτελαμῶνα] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φησί. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mss. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mss. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. πρόσωμα λιπαρὲς adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio.* At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δύσμορον exponit, καὶ τὸ παριδρύλικον, ἀπὸ τῆς λίαν παρεῖναι; unde & λιπαρῶς ἔχειν, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Luct.* c. 10. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ἀποτίνειν, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic subsidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil sani possum exsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοῖ, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν sensum commodum non. fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοῖ ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vs. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem designat, de cujus patre diximus ad Ἔνυπν. c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M.V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nescius quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, efcendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omniscium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ὄντος, μήτε Ἀλεξάνδρου ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· σὺ δὲ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, μή σε ἐκτραχηλίσῃ πως ἀβλαβῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις ἀδιακρίτως. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, ἴθι τῷ μὲν δασεῖ τούτῳ, καὶ πέραν τῶν μετρίων ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνηται, ἀνάγειν, καταλιπὼν ἀθυμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένῳ τε αὐχέ-

ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. *f* Ταχεῖα ἐ ἀπρ.] Βραχέα ἐ ἀπράγμονα O. *g* Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. *h* Μή σε] Καί σε O. *i* Ὡς] Non habet O. *k* Ἴθι] Recepi ex O. Ἰσθὶ Edd. *l* Δασεῖ] Λασεῖ male O. πῶ Πάραν] Et sic *Fl.* *n* Ἀθυμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα ἐ ἰδ. π. συνόντα O. & *Fl.* *o* Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. *A1.* *p* Πολλοὺς μὲ ἐ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο ἐ ποιητῆς ἐ λογογράφοις ἀπαραμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προσκλικῶν, ὡς καὶ νῦν ἔτος ἀντὶ τοῦ μὴ πείθου, εἶτε πείθεσθε. τοῦτο δὲ ἔχ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ἡνίκα μὴ ἀπαγορεύσεως ἡ ἔννοια πρόσωσιν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο παῦε, καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδάσκειν τὸν τρόπον· ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τὸ ἀπαρέμφατον κεῖται. *V.*

* Καὶ] Non aderat in editis. Addidit *M. du S.*

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμος verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματίσκου] Supra *Mund.* c. 4. *M. du S.*

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινοτομεῖν ἀπὸ τῆς σκυτοτομικῆς translatum videtur. *F.G.* *Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Weist.*

13. Ἐπιχειρηματικῶν] Ab equestri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mss. ἴσθι, mendose. Vide etiam *Asinar.* c. 28. *M. du S.*

19. Πῶ τῷ μετρίῳ] Πῶ sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit *Solan.* quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J.F.R.*

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. *F.G.* Jam vero invento ἴσθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi junkti χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J.F.R.*

25. Μὲν] Ex Mss. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — διασ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam elegenti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Parasit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πλαγάς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καὶ. *J.F.R.*

Ibid. Διασεσαλευμένον] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. Διασεσαλευμένον τὸ βλέμμα. *J.F.R.*

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ ἢ κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲν ἔτι, ὕλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τρυφερόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ἔτω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ Φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, λελάθοι. καίτοι τί φημι; καὶν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ ἢ συνήθη φωνὴν ἀφῇ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἳ γέωρυν καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ὑποδὺς [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥᾳστα [c] ἔσῃ, καὶ βλεπτικός, καὶ, ὡς ὀνομάζει αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καθεστήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta ſpirantem, ſummo digito ſcalpentem caput, paucos illos jam quidem, ſed criſpos ferrugineo colore capillos ſtudioſe componentem, delicatiſſimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipſum, venuſtum illum poëtam Tragoedиae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoſcas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & conſuetam vocem emittat, ſtatim agnoſcas, non eſſe de noſtro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, ſed peregrinum quoddam monſtrum, rore paſtum vel ambroſia. Ad hunc igitur ſi acceſſeris, huic te ſi tradideris, e veſtigio Rhetor eris, & conſpicuus, & ut ipſe appellat, rex in dicendo ſine labore conſtitueris, quadrigis orationis invectus: aſſum-

[a] Τίς] Abeſt ab O. [b] Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. [c] Ἔσῃ] Non adeſt in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. ſupra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J.F.R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. κατηγορέσκω. *G.C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famoſum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtae tragici ſplendidi & liberalis meminit *Ariſtoph.* in Theſmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G.C.*

Ἀγάθωνα] De hoc conſule eruditiſſimi *Bentleji* Diſſertationem de Epiſt. *Eur.* & *Philoſtr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Ariſtoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Ariſt.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Ariſtoph.* Vide & *Voſſium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel ſic ederem, ſi plures addicerent. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. *Aſin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum eſt ad normam, quis id moveret? *J.F.R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomaſtici auctorem non tangi hoc libello, cum ſatis luculenter oſtenderit V. Cl. *Hemſterhuſius*, non opus eſt ut operam ea in re ponamus: ſed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τυρίπτοις τῷ λόγῳ in Onomaſtico exſtare, ut ſcilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec eſt quod quis dicat, in aliis libris iis verbis uſum: non enim profecto talia omiſiſſet in Onomaſtico. Illius porro ſingulorum librorum praefationes longiſſime abſunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctiſſimo, non agimus. *J.M.G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πῶς ἀσπασάμενος ἀπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομυδάσας τὸ γλαφυρὸν ἰνιῶν] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum ſubridens.* Ubi eſt in Graeco *tibi?* *Theod. Marcilius* legit ἀποπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. ſed Mſ. legit ἐπιπασάμενος, hoc eſt capillos promittens, pectendo ſcilicet & comendo, non diſcipuli, ſed ſuos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐπισπᾶν πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Diſcipulus non multum comae amiſerat, ſed magiſter erat calvaſter, ideoque dicit ὑπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης. Mox pro αὐτοβαίδην Mſ. αὐτὸς βαίδην. *J.G.G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

assumtum enim te prima statim ista docebit.

12. Potius vero ipse te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus sit* ne lapsus alicubi *personam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc supereſt comae demulserit, ac venustulum illud atque molle, ut solet, subriserit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: rusticus enim est virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeste admodum de se, *Numquid te, vir optime, Pythius misit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti se interroganti ostendit, quis es-*

θριπτα ἐλαύνων τῇ λόγῳ. διδάξει γάρ σε ἀγαλαβὼν τὰ πρῶτα μὲ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω που πρὸς τῷ ἥρῳ, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη δ' ἂν τοιγαροῦν πρός σὲ ὧδέ πως, ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλόν, οἷον εἴωθεν, Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ ὃ πρὸς ἀνδρῶν καὶ ἐρασμίου ῥήτορος.

Φήσει δ' ἴσως πάνυ μειρακίζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· μῶν σε, ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τὸν ἄριστον προσιόντων, ὅτε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d Αὖ] Desideratur haec particula in O. e Ἐπισπασάμενος] Restitutum ex L. G. O. & marg. A1. Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος Fl. etiam recte. f Αὐτοθαΐδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. g Ἀφρῶν] Τῶν ἀφρῶν O. h Δ' ἴσ] Sic Fl. B1. & 2. H. P. S. Δ' ἴσως male J. Τοίνυν O. i Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ ἀγαθὲ magis Attice O. k Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. l Ὅτε] Ὁ O.

no videtur. F.G.

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, nisi quod Fl. ἐσπ— mendose habet. Confer Z. τρ. c. 16. M. du S.

Ἀσπασάμενος — τὴν κόμης] Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae*, caput mulcere, *manum instuere, infringere articulos, simulare conatum, suspirationem solicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad Odyss. Γ, 35. χερὶν ἀσπάζεσθε, ἀντὶ τοῦ ἀπτέσθωσαν ἢ εἶλκον ἀφ' ἑαυτοὺς πρὸς δεξίωσιν καὶ ἀσπασμὸν τῶν ἑαυτοὺς κ. τ. λ. pluscula enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. Τ. p. 705, 8. J.M.G.

Ἀσπασάμενος] Ἀσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th.M.* At jam invento ἀπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Gesn.* retinuissem vulgatum ἀσπ— si ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici posse, novissem; nam cum ablat. χερὶν alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἀπασ— nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἀσπασάμενος proxime quoque ad ἀπασ— accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τῆ ἀπασ. Codicum ergo scripturam praeferre debui. J.F.R.

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. supra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβοΐας, aliaque similia composita obiter indicantur. No. 86. J.F.R.

62. Δ' ἴσ] Mſ. O. τοίνυν. *Ven.* utraque mendose δ' ἴσ. M. du S.

65. Ὅτε Χαιρεφῶν] *Diog. Laërt.* p. 42. D.E. πρὸς τὴ Πυθίας ἱμαρτυρίαν,

Χαιρεφῶντι ἀπιλούσης ἰκεῖνο δὴ τὸ ἀληφιλόσοφον,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen spernendum quod ex antiquo Scriptore *Aristophanis* Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογοῦσι καὶ τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν τοὺς δὲ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum sic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφότερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiastae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. M. du S.

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε· εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἄκλυτον ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπληχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἦν Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τεράστιον. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ αἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλητίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te uti.*

a Αὐτῷ] Abeſt ab O. b Ὑποπεπληχότων] Ὑπεπτ. O. c Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. d Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adſentitur O. e Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. f Κλητίου] Κλωτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. αἴσυε * ὑπὲρ ἔ μοι πολλὴ φροντὶς ἴσε. *V.*

* Ὑπὲρ ἔ] Ita ex V. reſtitutum, cum ante ederetur ὑπιρὲν.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παρκβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἔπισε. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes.* ἐνδύσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς. *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδύσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce chorum tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J.M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδύσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδύσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo errant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδύσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾄσματα ἐνδύσιμα (vel ἐνδύσιμον) καὶ κελευστικὰ πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad*

„ *ope-*

mihi jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futuras, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

μυς, οἷς ἂν ἐπιτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι φύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, μηδὲ πλοηθεὶς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη παιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ ματαίοις μὴ πολλῷ καμάτῳ ὁδοποιεῖ· ἐδὲν αὐτῆς δέησει. ἀλλ' ἀνίπποις τοῖς ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, ἐ μεῖον ἔξων ἀφ' τοῦτο, ἐδ' ἂν τὸ κοινόταλον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῆς. ἄλλο γάρ τι πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

15. *Dicam vero prius, quae oportet ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα ἀφικνούμενος δυνηθείης. ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἃ μὲν προϊόντι ἐπιδείκνυς τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ παινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι, ἀναμ-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. h Μηδὲ πτοηθεὶς] Μὴ δὲ πτοηθῆς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. i Δεήσῃ] Δεήσει O. k Τοῖς] Omittit O. l Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. m Ἔπειτα C] Ἔπειτα δὲ C *Thom. Mag.*

98. Ἀ μὲ — ἃ δὲ] Ἀ μὲ, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ. εἰ C Λεκιανὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν οἷδα εἴτε πείζων, εἴτε σπεδάζων. καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι, διδοὺς ἀπασι τοῖς δεομένοις, ὧ μὲ πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μίαν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔτι ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ † Ψιλολοικιστῇ αὐτοῦ. *V.*

† Ψιλολοικιστῇ] Lege Ψιλοσοφιστῇ, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Ψιλολογιστῇ edidit *Blanch.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi ψιλολογιστῇ, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. ψιλολογιστῇ quoque dedisse, suspicari licet. *J.F.R.*

» *opera.* Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *J.F.R.*

82. Ἔπε μόνον, ὦ Κλητὶς μέλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλα πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλήτιος est *gloriola?* Verte O *Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *J.G.G.*

Ibid. Ὦ κλητίς] An κλήτιος Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξάνθος, φύξιος, & simil.? Interpres κλήτιον a κλέος *gloriolam* exponit, sed qua analogia? *F.G.*

Ibid. Κλητὶς μέλημα] *M*— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 484. πάσσαμ' ἐμὸν, σύγκημ' ἐμὸν. Vid. etiam *Eur.* Ip. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς ῥόδον ῥόδον ἔαρος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ὦ τε παλαιστίφοισι Νεμέας τε παρθένοισι μέλημα. Κλέτων μ— legere jubet *Kulmius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δεήσῃ] Hoc praefero; licet & alterum imper-

sonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *J.F.R.*

Ibid. Ἀνίπποις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Paroemiogr. *J.B.*

Ἀνίπποις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπποις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *J.F.R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mss. Ox. etiam ταῦτα, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἀ μὲ — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἀ μὲ, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲ — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. ὃς μὲ & ὃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo ὃς μὲ, ὃς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἀ μὲ ἐκφοβήσαιμι, ἃ δὲ καθαπτόμενος. Et V. 7. 11. ὃς μὲ ἀπέκτεινον, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. Item III. 8. 12.

ὃν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. νόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τῶν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος· ὅπι [b] τούτοις καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐνίοτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθής, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῶν Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνειν τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα σὲ αὐτὸν χρὴ συνελεῖν.

controverſiam primas & medias & ultimas ferram eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem inſcitiam, deinde confidentiam poſt haec, & praeſertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modeſtiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, inceſſumque qualis meus eſt. Haec vero neceſſaria omnino, & quae ſola interdum ſufficiant. Veſtis autem ſit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa ſciſſilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pediſſequi multi, & ſemper liber. Et haec ipſum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. νόμιζε] Deeſt ἔχων in O. & pro νόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις· καὶ ἄλ. δὲ] Pro his τούτων ϵ tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deeſt in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντίνης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὲς] Πολυχιδὲς, τὸ ὧν ϛρίκτον. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἱμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πίλοις αὐτὴν *ἐπιπρέπουσι τοῖς λευκοῖς † ὅγ' οὖν ἂν ἐπὶ ἄλλα γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. V.

* Ἐπιπρέπειν] In Impreſſ. ϖεριπρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρέπειν. *M. du S.*

† Ὃ γ'] Ἢ edita. Correxit *M. du S.*

ἐν μὲ ἐπιτολὰς ϖροπομίζων — οἷς δὲ δῶρα ὑπολίζων ϖεμφθέντα. Ergo non joci cauſſa ſic ſcripſit Lucianus; ſi non prorſus Attice, at κοινῶς, & uſitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophiſtas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντίνιον. Eſt autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς ϵ λεπτὸν ἀπὸ Ταραντίνων ϖαρθενίσκων τοῦτο καλασκιαζόντων. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανὲς ἱμάτιον, ὀνομασμένον ἀπὸ τῶν Ταραντίνων χρίστων ϵ τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Ariſtaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philoſtrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνειν τὸ σῶμα] Dixi de his veſtibus ad illud *Petronii*,

Palam proſtare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνειν τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ ϖορφύρεοι ϖέπλοις·

Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλεγχον.

Plura ſimilia congeſſit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omiſſo hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ ϖολυχιδὲς] Vix dubium, idem eſſe genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχιστοὶ ϖολυτελεῖς ὑπόδημα, καὶ θρυπτικὸν· ταύτας δὲ ϵ λεπτολιθεῖς ὀνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ ϖολυχιδές· ἢ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδες & ἐμβάδες uno tempore ut induat aliquis, non videtur poſſe fieri: quare pro ἢ ἐμβὰς legendum puto ἤ. Denique πίλος intelligo tibialia e lana condenſata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adſcribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθέμενος πῖλος ὕπας ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ ϵ ὁ τοῖς ϖοσὶν, ὡς ὁ Κρατῖνος· οἱ Μαλθακοὶ (ut veriſimile eſt ergo, in deſcriptione hominis μαλθακὸν, qualis hic noſter) λόγοι, λάλοι (ut hic) ὑπὸ ϖοσὶν ἔχοντι πίλους. ὁ δὲ Πλάτων τὸ συμποσίῳ (ſub fin. p. m. 335. B.) — ἐνειλιγμένον τοὺς ϖόδας εἰς πίλους τι ϵ ἀρκαλίδας. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progredien-*
dum vide atque audi. Nimirum leges tibi ex-
plico, quibus utentem agnoscet te Rhetorice at-
que admittet, neque aversabitur & jubebit
facessere, tanquam non initiatum & myste-
riorum exploratorem. Sed primo maxima habi-
tus cura habenda est, & docentis amictus.
Deinde quindecim circiter, non plura certe
viginti, Attica nomina undecumque collecta,
eaque diligenti meditatione comprehensa, in
promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα
& κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶτε, & tu
similia, & in unaquaque oratione, tanquam
condimentum illorum adsperge: reliquorum
vero nulla cura sit, si dissimilia his, & ex
alia quasi tribu sint, & absona. Purpura mo-

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊών, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τοὺς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, [i] εἰ δὲ ἀποσοφήσεται καὶ σκορακιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πεντεκαίδεκά πως, [n] ἢ οὐ πολλοῦ γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄτταλα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶτε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπασι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ὀπιπάσας αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

προσείσεται

ἀλλὰ abeat

Cod. R.

[h] Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* [i] Οὐ δὲ] Quaedam εἰδὲ ut solent. [k] Ἀτέλιστον] Ἀταλίστατον O. [l] Ἀλλὰ] Deest in *Fl.* [m] Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. [n] Ἢ οὐ] Omisit *Fl.* [o] Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ἑνομάτων O. [p] Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. [q] Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *Δι.* [r] Ἀσύμφυλα] Recte sic *P. S. J.* Ἀσύμφηλα male *Fl. Ald. Bi. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Mercur.* XIV.) *J.B.*

Ἐμβῶς Σικυωνία] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκορακιεῖ] Quasi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo εἰς κόρακας. Illustrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σκορακιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸ Αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Gesnerum* eodem jam remisisse. *J.F.R.*

31. Ἄτταλα] Eundem vocum Atticarum usum affectatum perstringit *Themistius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Cresollio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶτε, *Philostr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄτταλα] Κᾶτα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄτταλα ibid. c. 5. Nec alibi abstinet Lucianus, Ἄτταλα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum usum etiam perstringi a *Themistio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Cresoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philostr.* Sophist. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei sublegit. *J.F.R.*

33. Ἐπιπάσῃς] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπιπασθῆς ἐν ἑτέραις εἰρωνείαις. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐ ἀπῳδά] Λειποψυχήσαι non ἀσύμφυλοι legunt, sed ἀσύφηλοι. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hist. scribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλοι legisse videri potest, *Tusc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum si amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφηλοι & ἀσύφηλοι, neque *Cicero* ἀσύφηλοι magis quam ἀσύφυλοι legisse, ex illa interpretatione argui potest. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta est, quas apud Etymologistam legere licet. Oratoria vox est ἀσύμφυλος, & Poëtica, necessitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τῆς φύλης αὐτοῦ, ἢ οὐκ ἐν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem suam, sive extraneus genti suae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐ ἀπῳδά, quasi quae extra gentem suam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hist. scribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐ ἀνάρμοστον, quam ut nunc est, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Hesychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἔπω σοι ἄκουσα κακὸν ἔπος, ἠδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, ἠδ' ἀσύφυλον, quasi dicat Helena, verbum erga me quasi extraneam, aut quasi peregrinam, neque gentis ejusdem. Patescet locum ipsum inspectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλον μ' ἧιξε, melius ἀσύφυλον μ' ἧιξε, *infamem fecit me* nempe quasi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque scriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: sed etiam Saturniae Lemae veteres sunt. *Th. M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me passus sum a viris doctis ad πῶς ἴσῃ c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris esse, idque interpretando secutus sum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνην ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, καὶν σισύρα τις παχειῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἄπορρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανιάκις ἐπὶ τῶν [a] πάλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρίζόμενος ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἐπολήψονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοὺς. εἰ ἀποσλεγγίσασθαι [c] μὲ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τὴν [d] ἀρράβωνα δὲ [e] προτίμιον, τὸ ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνομαλοθέτει τὰ μὲν ἑρμηνεύσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸ συνετὸν, σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυντία

do pulchra sit, & florida, licet crassa de pellibus penula sit ipsum vestimentum.

17. *Postea abstrusa sunto & peregrina verba, & raremer a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari possis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te respicient, atque admirandum hominem putabant, cujus supra captum suum sit eruditio, si ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro destringi & pro sole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomine προτίμιον, & diluculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipse facies, ac pones rebus, nova & absurda nomina, vocans eum, qui eloquendo valet, εὔλεξιν, & prudentem σοφόνουν, saltatorem vero χειρόσοφον. Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara singula protuleris; unum sit remedium, im-*

a Πάλαι] Et sic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὲν] Omittit O. d Ἀρραβῶνα] Recte sic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. Bt. H. P. S.* e Προτίμιον] Προοίμιον G. O. & marg. *Bt.* In vulgato conspirant Edd. f Ὀνομαθέτει] Νομοθέτει O. g Καλῶν] Καλῶ O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάμφορ scilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum respicit, & ad praetextam togae purpuram, s. ἐσθῆτα ἐπίπορφυρον. Absurdam nempe hujus Praeceptoris orationem sic declarat, ut dicat similem centoni misero, de levidensi panno, filo crasso, vel de pellibus adeo hirsutis, cui attexta vel assuta sit purpura. Nempe σισύρας nomen non satis definitam habet notionem, & ista complecti potest omnia; quod apparet, si quis conferre velit, quae ad *Aristoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mss. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Rusticorum indumentum, sic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένον, penula scortea ex pellibus ovillis consarcinata, de qua *Casaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, usurpari jam desierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασθαι] Habet, verum est, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum est, quo nihil contra *Hemsterhusianam* disputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum nisi consultum videretur in ipsa interpretatione signare, quorundam lectorum causa, voces damnatas, possit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis ostendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι esset *destrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum esse, Foesiana ostendit oeconomia) *solicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *summicrepusculum*, εὔλεξιν *benedictum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum* *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρράβωνα δὲ προτίμιον] Mss. τὸν ἀρράβωνα δὲ προοίμιον. *pro arrabo dicunt* προοίμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, est *mulcta*. sed προοιμία ἡ, & προοίμιον τὸ est praerogativa, ut constat ex *Suida*, & *Hesychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum esse pro ἀρραβὼν, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ sit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aestimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum scripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixisse, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante justum pretium. *J.G.C.*

49. Ὀνομαστοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procusa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi consensu. Et sic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφον legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, sive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; sed in compositis usus magis spectandus, qui ab analogia saepe recedit, ut bene monet Cl. *Casaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compositas voces originem saepe dissimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμεροδρόμος ait, dicimus, non ἡμεραδρόμος: sic ἡμιτόκιος, non ἡμιτάλαντος, δεκάπους, πεντεκαιδεκάπους, & similia multa.

Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

τία· ϗ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὄντος τινὸς, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, ϗ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκρότατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ ϗ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς τῶν πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, ϗ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὁπτισιλισάμενος ἐν χαμαὶ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

18. Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil

Ἐπειδὰν δὲ [n] ϗ δέῃ λέγειν, ϗ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσι τινὰς ὑποθέσεις, ϗ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ, [q] λεγέσθω, ϗ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς οὐδὲν ὅλως ἀνδρώδες αὐτῶν ἐλομένων·

[h] Ἢ] Abeſt ab O. [i] Ἀπηκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & *Fl.* [k] Ἀνάγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. [l] Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἰ *F.* & aliae quaedam. [m] Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. *A1.* [n] Καὶ] Deeſt in O. [o] Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. [p] Τῶν] Sine articulo *Fl.* [q] Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δημοσθένης ἄγαν ὁ βαυκολόχος ἐγένετο τῷ λόγῳ καθίκετο τὸ θαυμασίου ἀσθενῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τῶν ἐκάστῳ λοιδορησάμενος ἀρετῆς. τῷ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ἐ ὕπτιον, λῆρον ἐκάλεσε· τῷ δὲ τὸ γοργὸν ἐ πυκνὸν, εἰς τὸ ἔχαρι ἀπέσκωψε· τῷ δὲ τὸ ἀφελὲς τε ἐ ἐλαύθερον ἐ κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμηχάνιστον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κορακῖνος, non κορακῖνος, ut & ἀγγελιαφόρος, non ἀγγελιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβικὴ. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χειρὶ compoſita ο praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροδαρὴς, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J.F.R.*

53. Οὕτε οὔτε — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weiſt.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe ϗ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J.F.R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ, ἰυχερῆ λεγέσθω, ϗ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι καὶ ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo ἰυχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖαν κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἐλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, ϗ in δὲ facile abiit. Μελλήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J.M.G.*

69. Ἐλομένων] Ἐλόμενος legiſſe videtur Interpres. *F.G.*

μθύων· ἢ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἂν ἴσχει [b] ὅπι-
κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ὅπι-
μεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἂν ἢ ἔστι
πρῶτον, ἐρεῖς ἐν χωρῷ [c] προσηκόντι, ἢ τὸ
δεύτερον μὴ τοῦτο, ἢ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖ-
νο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λε-
γέσθω, ἢ ἢν οὕτω τύχῃ, καὶ τῷ μετώπῳ
μὴ ἡ κνημὶς, καὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς.
πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, ἢ σύνειρε, ἢ μὴ σιώ-
πα μόνον. κἂν ποτὲ διορίξῃ τινὶ, ἢ μοιχῷ
λέγῃς Ἀθηναίοις, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν
Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ὅπι πᾶσι δὲ ὁ Μα-
ραθὼν, ἢ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι
ἄνευ γένοιτο. ἢ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, ἢ ὁ
Ἑλλήσποντος περιζευέσθω, ἢ ὁ ἥλιος ὑπὸ
τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, ἢ Ξέρξης
φευγέτω, ἢ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω,
ἢ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέ-
σθω, ἢ ἡ Σαλαμὶς, ἢ τὸ Ἀρτεμίσιον, ἢ
αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα ἢ πυκνά,
καὶ [g] ὀλίγα [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, sicut nempe primum est, suo tempore dicas, & secundum post hoc, & post illud tertium: sed quod subierit primum, primum dicatur; ac si ita usu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea crura. Verum insta, & verba continua, & modo ne tace. Et si de stupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, sine quibus nihil fiat: & semper navigetur Athos, & pedibus transeatur Hellespontus, tegaturque sol a sagittis Persicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione sit, & legantur sanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemisium, ac Plataeae. Multa haec sunto & crebra: tum adspersa pauca illa nomina in summo quasi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A1*. δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί τε] Sine τε *Fl.* c Προσήκοντι] Τῷ προσηκοντι O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδης] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1*. f Πλαταιαὶ] Restitutum ex O. Πλατεαὶ Edd. ma e. g Ἐπίπαστα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1*. h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *J. Fl. V2*. Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότου ἱστόρηται, ἢ ὡς Μαραθῶνι τῇ Περσῶν μάχῃ, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ὡς ἡ ὁ Κυνέγειρος πολεμῶν, καὶ τὴν κ. Φιλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς ἱστήκει ὑπὸ τῶν περὶ τὸ πόλεμον προθυμίας, ὑδὲ τι πάθοι αἰδόμενος. ἢ Ἑλλησπόντου ὑπὸ Ξέρξου γεφύρωσις, καὶ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ὧν ἡ θάλασσα ἱστορεῖται πλωτὸν ἀπεργάσασθαι τὸ ὕδωρ τοῖς Ξέρξου στόλοις, καὶ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam nostram ad Ἀποσ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελλήσας, quod in alio illo supra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅτιπερ &c.] Haec verba ex aliquo poëta desumta videntur. *F. G.*

Ὅτιπερ] Vid. Not. ad Σύγχρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδης] Non male Λεωνίδης marg. *A1*. quia idem est, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis suorum civium ad Pylas mortem vaticinio sibi denuntiatam sponte subiisse. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδης praepositus educando Alexandro scribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique sic ap. eumdem; etsi non ubique idem homo designatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. supra Ἐπιστολ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritissimus saltem usus, postulat Πλαταιαί· nobis sane, hoc nomen aliter efferri, non compertum est. Accidit quidem ut sicut saepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἕτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam usu constanti & ratione proba, utique usitata, αι in ε mutetur: sic notat Scholiastes *Theocriti* ad Eid. I. vs. 12. pro γαῖα antiquos dixisse γεα, unde γεωλόφος, ἀνώγεων, κατώγεων, &c. E contrario apud *Hesychium* legas Φαιακίζω, Φαι-

na-

nitent ; *& florum instar praeniteant: perpetuumque sit illud ἄττα , atque δήπουθεν , licet nusquam illis sit opus: pulchra enim sunt, etiam cum dicuntur temere.*

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus esse videatur , cantentur omnia & fiant cantilena. Et si quando non habeas , quod cantari aptum sit , appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam existima. Atque illud hei malorum! frequens esto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & screatu verba distingue, & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et si te non laudent , indignator illis , & maledicito : sin pudore quodam stent suspensi , ad abeundum parati , assidere illos jubeto , atque in universum , regnum quoddam exerceto.*

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus facto exitio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , si videatur , ad illum qui*

μαλα ἐπιπολαζέτω , καὶ [i] ἐπαυθείτω , καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν , κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτοῦ δέῃ· καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῆ λεγόμενα.

Ἢν δέ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ , [l] πάντα ᾀδέσθω , καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ , τὰς ἄνδρας τὰς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς , πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν , πολλάκις καὶ ὁ μηρὸς παλασσέσθω , καὶ λαρύγιζε , καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις , καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν συγήν. καὶ ἂν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν , ἀγανάκτει , καὶ λοιδορῶ αὐτοῖς· ἂν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν , ὑπόπτην αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἑτοίμοι , καθέζεσθαι κέλευε , καὶ ὅλως , τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὴν τῶν λόγων , ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἐξάμβου , ἢ καὶ τὴν Δίαν , ἀπὸ τῆς Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων , ἂν δοκῇ , καλαβίβαζε τὸν λόγον ἐπὶ τὰ

i Ἐπαυθείτω] Συναυθείτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σοι ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

n. Καὶ μηρὸς παλασσέσθω] Οὐκ ὤμοιν τοῦτο τὸ μιαρὸν ἐκπατταγῶν ἴργου τὸν μηρὸν κατάσσειν , ἀρχαῖον εἶναι. *V.*

2. Καλάριζε] Λαρύγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voss.* hoc Scholion plenius legitur sic: Λαρύγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν ἐ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι , ἀλλ' ἐπιτηδεύειν ἐξεργάσεσθαι τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hist.* pertinentia, quae eo retulimus.

vantibus , Φαυλισμός ubi tamen Φαυλίζω , &c. soleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φαυλίζουσι) , at in Mſ. *Wittii* extat Φαυλίζουσι.) *J. F.*

Ibid. Πλατεῖαι] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Jenſius*. Reliqui corrupte Πλατεῖα. *M. du S.*

Πλατεῖαι] Πλατεῖαι hic omnino legendum videtur. F.G. Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ὀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖσε ὑπόπαλα] Supra dicta illa ἄττα , πάνυ , μάν , &c. F.G.

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.* Μηδαμοῦ] *Solen.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit , & recte credo ; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖ vel δέομαι conſtruere cum ὀδὲν & μηδὲν. Ut modo c. 14. ὀδὲν γὰρ αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. ὀδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. ὀδὲν γε —— ἐμοῦ δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. 2. m. ὀδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐκείνης σεαυτὸν , ὀδὲν δέου. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam* , ut *Epiſt. Man.* c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν ἐάσῃς φιλόσοφον ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, inauctam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παλασσέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon , & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν , qui imum pâtulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχεῖον quodam augere modulationemque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσονται καὶ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, καὶ φθόνῳ αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] καὶ σχῆμα, καὶ φωνήν, [d] καὶ βάδισμα, καὶ πεῖπαλον, καὶ μέλος, καὶ κρηπῖδα, καὶ τὸ ἄπλαστον ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, καὶ τὰ ἱδρῶτα ὁρῶντες, καὶ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, καὶ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεί, καὶ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴσθοιντό σε καλαπεσούμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλεσι τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συναύλους. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ ὧν ἔφης μέλεσι [l] διαλαμβάνοντα. καὶ ἢν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc est status rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: si quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & incessum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viso sudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem esse. In primis vero etiam illa extemporalitas excusationem non parvam praestat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam scribas, aut post aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in ista enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem semper plaudant pedibus, & mercedem solvant coenarum, si quando labare te sentiant, praebentes manum, & interomnes laudationum inveniendi quid dicas occasionem suppeditantes. Nam illud quoque tibi curae sit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem observanda tibi in ipsis orationibus. Post ea vero prodeuntem te deducant, suo tectum satellitio, & de his, quae dixisti, disputantem. Et si quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & supra*

a Οἱ] Καὶ O. b Καὶ] Hic vero abest καὶ ab O. c Καὶ σχῆμα] Τὸ σχῆμα sine καὶ O. d Καὶ βάδισμα] Utrumque omisit *Fl.* e Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. f Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχυσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. g Σμικρὰν] Μικρὰν O. h Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. i Οἰκεῖον] Omisit O. k Προϊόντα] Προσιόντα male *Fl.* l Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. m Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. Bl. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχί] Adleverat Cl. *Hemsterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἔξειν, ille ex Scholiaste observat, μὴ post ἀπιστῶ Atticos abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω observare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemissa negatione post ἀπαρνοῦμαι sequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abest μὴ, ut οὐ πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & passim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etsi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen servo, quia hoc *Dial* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. consentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noster promiscue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc nescit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλεσι] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris sustinentur, & memoria illorum assuevit certis intervallis quiescere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium dissimulandi haesitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod solebant interdum oratores ejus notae, quam describit noster, *resistere subito, & laudem silentio poscere*, ut ait *Fabius* l. c. s. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari potest, cum reprehendit 2, 2, 9. *assurgendi* exsultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophistarum rationes & fraudes persequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Cressolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pro modum te ipse landa, ut gravis ei sis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? *Et*, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? *& id genus alia.*

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſcent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & jusjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

καὶ ὑποπαίνῃ, καὶ ἐπαχθὴς γίγνε αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; καὶ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλαστον λεγόντων, καὶ ἤν μού τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, καὶ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν [n] δοκεῖτω· ἤν δὲ μέτριως [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔγω ὑπολήψιμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὑπόσημον γάρ· καὶ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπειπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑποτρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὑπὸ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποφράττεσθαι τὰ ὦτα. [r] ὑπισείσης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· [s] ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, καὶ δῆλος γίγνου μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [z] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, καὶ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ βλασφημία, καὶ

n Δοκεῖτω] Δόκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. male. p Ἐπειπεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλίσαντα Fl. r Ὑπισείσης] Καὶ ὑπισ. O. s Γίγνου] Γίνε O. in Fl. t Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Desunt x Τὸ ψεῦσμα] Τὸ ψεῦδος, & ſine artic. O.

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J.M.G.*

36. Διαλαμβάνουσι] Forſan Δηλάγουσι. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quaedam Athenienſis fuerit. *G.C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius hac dixit.* *J.P.a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan*, *Bis Accuſ.* c. 31. *J.E.R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Hæc interrogative pronuntianda videntur. *F.G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J.F.R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπισρίφοντα] Ἀποστρίφοντα legit Interpres. *F.G.*

52. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ὑπισείσης — τὴν χεῖρα] Supra Δικ. c. 28. & Συνθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲν φορητὴν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J.M.G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G.C.*

70. Ὑπὸ

καὶ ἀμβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γράμματα [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καὶ σοὶ μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' τούτου [f] σου καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὀπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· καὶ ταῦτα γενείτης, ἢ καὶ, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ τοῦτο συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῆσαι θᾶττον, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὲν

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conspicuum facient. Atque talia sunto quae extra sunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum sit, aleatorem esse, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etsi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas ostendere scriptas a mulieribus. Etenim pulcher esse velle debes, & hoc agere, ut mulieres studiose videantur te sectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quasi ea caussa in ipsa quoque gynaeconitide gratiosus sis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori sit, etsi a viris alterius rei caussa amari videare, idque barbatus cum jam sis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed sint, qui etiam hac ipsa caussa semper tecum sint. Si vero non sint, servi certe sufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores sint mulieres, & abunde maledicant ac supra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime sa-*

a Καὶ περίβλεπτον] Omiserat O. sed in marg. additum. b Ἰδίᾳ] Bene sic *Ald. H. P.* &c. Male sine puncto *F.* & *Fl.* c Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. d Γε] Hoc reposuit *Selan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. e Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. f Σου — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* g Τὸ] Τὸν *Fl.* h Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F. Va.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. i Κἂν] Εἰ καὶ O. k Οἱ] Caret artic. O. l Πάσχοις] Ex O. sic dedi, cum πάσχεις Edd. m Διοίσεις] Καὶ καταντίγυς διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. si tanti est, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. similes phrases adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ὑπὸ, ut in *Alciphr.* editum. *F. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ πιρᾳνίσεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία — θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciscano:

Nec mihi displiceat primo muliebria passus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *F. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Cistell. *Largiloqua exemplo sumus, plus loquimur quam fas est.* *Eurip.* in Phoeniss.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σιωπηρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων,
Πλεῖς ἐπισφέρουσι· φόβον δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀκμάζειν λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταντίγυς. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγυς. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id sedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mist.* c. 33. dictum est. *M. du S.*

94. Ὑποτιλᾶν] *Fellare*, obscoenae significationis. *F. G.*

95. Ἐρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γονιμωτέρα] Τὸ τὴν γονὴν ἐκμυζᾶν scil. *F. G.*

Ge-

sane per omnia ; si vero minus , omnino quidem illa. . . Ipsum vero os tibi ad omnia hiet facile , & ministret lingua cum ad sermones , tum ad alia quaecumque poterit. Potest autem non soloecismos tantum committere aut barbarismos , neque nugari solum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; sed noctu aliud quoque subire ministerium , in primis ad multos adeo amores si non sufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam aversetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. ἡ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , ἡ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὸς λόγους, ἡ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύηται. δύναῖ) δὲ ἡ σολοικίζειν μόνον, [o] ἡδὲ βαρβαρίζειν, ἡδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπορχεῖν, ἢ λοιδορεῖαῖ, ἢ ψεύδεαῖ, ἀλλὰ ἡ νύκτως τι ἄλλο ὑπολελεῖν· ἡ μάλιστα ἢν πρὸς ὕτω πολλὰς τὰς ἑρατὰς μὴ [p] ἀμαρτάνῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπιστάσθω, ἡ γοητικώτερα γιγνέσθω, ἡ μηδὲν ἀποστρεφέσθω.

24. Haec si , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam est in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis similem redditum iri. Quod sequitur, non opus est uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi sint. Vides enim me , qui ignobili patre natus sim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin servierit , matre autem sarcinatrice triviali. Ipse vero qui forma viderer esse non omnino con-

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , ἡ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῆς Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πατρὸς μὲ ἀφανοῦς, ἡ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν ἡ Θμοῦϊν δεδουλευκότος, μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [u] ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαμάρτῃς] Διαμάρτοις O. & marg. *A*1. q Γε] Τε *Fl.* r Ἢν] Ἐν male O. s Γὰρ] Omisit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφοδίου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A*1. u Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον esset in cett.

Γοητικώτερα γιγνέσθω] Non est nostrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* s. 31. γόημα esse orationis virtutem, quam forte commodissime expressit Pearcius , cum *nativam* reddidit , *fecundam sublimitatis* alii , alii *puram*, *genuinam*. *J. M. G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν ἡ Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; sunt enim *Xois* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμουΐτης nominabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Ξόϊν ἡ Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. F. G.

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. supra Ægyptum in Abyssinia , ubi hodieque regio est idem ferme nomen retinens. *M. du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero sartrice , in bivio quodam natus sum.* Haec *natus sum* inferciunt interpretes , ut sententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἀμφοδίου est *Nodus* , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mss. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινὸς , *quae fuit sartrix hominis venusti.* *J. C. G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta esse, qui Tom. I. *Pisc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφραντιδίων pro ἐπαφροδισίων. Certe enim vulgata non satis bene se habent , quae quidem fient optima , si legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoscit ἐποταφαρίους , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exstent. Sed maxime miror , cur mox illa σωῷ τινι κακοδαίμονι ἡ γλίχῃ ἐρωτῇ interpretentur *cum infelici , suavi tamen amatore* , quum certissime talis sit insuavis, & putidum est haec corrigere, quae nullius , nisi horum interpretum , oculos fugere possunt. *J. G.*

10. Ἀδόκιμος] Forsan & supra *Parasit.* c. 5. praestiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi passus sum , quia nulla editio praebat, & quia tolerabilius erat, quam hic. Est quidem, ubi tam accusativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jensii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic si accusativum

δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ὀπὶ φιλῷ τῷ τρέφειν συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐρασθῆναι. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ θρασὺ, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε μετὰ τὴν πενίαν ὑφίστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σοροῦ φιλήματα, ἡδύσματά μοι ἐποίει

temnenda, primo solarium alimentorum pretio fui cum amatore misero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam esse facillimam, eamque emensus in summo jam essem, (Aderant mihi enim, parce cara Adrastea! praesidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, insciti, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, sed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus sum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum simulo mulierem septuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipsos. Veruntamen paupertatis causa laborem sustinui, cum frigida illa de sepulcro oscula suavissima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male B1. & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντούτιδος *Th. Mag. V.* τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπὸν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ἂν καυχώμενός τις ἀπάγῃ ὁ μιαρὸς ἔτος διδάσκαλος, ἄστοργον ἐκμελιστούλιον τὴν διείρουσα * ἀνδυφήσῃ τῶν ὄτων αὐτὴν, ἤτοι ἐπιβοήσαλο. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐντεῦθεν ἀναστρέφει ἤδη ὡς Πολυδεύκην ἀμφότερα λόγος, εἴγε Κάστωρ ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἔτος ὁμώνυμος ὁ ἀμφοτέρων διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνυφάμενος] Ita, pro vulgato ἀνυφάμενος dedit *M. du S.* ex *Sol. C. R.*

admiseris, ad ὦραν pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὡς αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. *Bis Accus.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δισπότῃ εἶναι δοκεῖν. &c. Accusativum *Paras.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνῃ. *Jov. Conf.* c. 7. f. ᾗ ἐπιχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δεῖ αἰχμὴν λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς ἐγὼν ὀπίσω πρὸς τὴν βολὴν ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρίφειν] Non satis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius sit *nudi* vel *solius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *suavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem subsannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (sic enim legendum, non πόθεινον.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocatum fuisse. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*, *M. V. La Croze*. Sed jam sub init. dictum contra Pollucem haec non scripta. *J. F. R.*

19. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus designari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατῖται. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *servus*, Philostrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum sit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magister*, ipse etiam *Hesychius*, ac *Suidas*, cum ajunt significare hanc vocem λαμπρότερον τρίφεσθαι, ἐμπιπλᾶσθαι, κορέννυσθαι, χορτάσαι, λαθρότερον τρίφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophisticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percussione: cum nondum, quid sciam, antiquioris Luciano (qui uritur etiam Ἑταιρ. *Dial.* Chelid. & Dros. vers. fin.) testimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum sit; plusculi autem sint apud ipsum parentem Atticissimi Aristophanem, ubi ver-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. *Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi*

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωθοῦμαι δὲ ἐπὶ κεφαλήν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελεάσιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὃ μικρὸν ἔμοιγε δο-

g Αὐτῷ] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. h Καὶ] Recte *F. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu; κἀν male *Fl. P. Bl.* i Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. k Πρὸς] Πρὸ male O. l Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρίπνῃ χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δέ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *J. M. G.*

Ἐγαστριζόμενος] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολλόντων, ἀπέμοιγε κινδύνου τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονὴν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸ ἀπὸ λιμοῦ θάνατον δεδιότες, τὸν μὲν κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J. F. R.*

26. Τὸν ἆθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. A. *Miſc.* finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F. G.* Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palmae.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent;
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένῃ, ut ad θύρᾳ referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto ἐπὶ τῇ κακίᾳ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι ὦ Φειδίνη, [a] νὴ τ' Ἀφροδίτην, μὴν τὸν πάνδημον, quidem videtur. *Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.*

μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας, καὶ χάριν ἐμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισπασάμενος.

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γενάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πεπαύσεται· σὺ δὲ ἦν πειθῇς τοῖς εἰρημένοις, καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οἷσπερ ἐξαρχῆς ἐπόθεις ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νόμῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἑτέρας εἶναι, καὶ γαμεῖν οὐ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθάπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τοῦ Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο πλησίον ἅρμα ἐλαύνοντα φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν δοκεῖ σεαυτοῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ (ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκχήσομαι ὑμῖν τὴν ὁδόν, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ βιπαλάζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι. ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε, μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει ἡμᾶς κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλλὰ τῷ ῥᾳστώνῃ καὶ τῇ παλαιᾷ τραπέζῃ τῆς ὁδοῦ.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordari, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. *b* Γενάδας] Γενάσθας male O. *c* Πεπαύσεται] Πέπαυσαι male O. *d* Τῷ νόμῳ] Ταῖς νόμοις O. *e* Κρατεῖν] Κρατεῖν male O. *f* Ἐκεῖνο] Omissum in O. *g* Πρέπειν] Et hoc neglexit O. *h* Ἀσύμβολος] Restitui ex *V*2. Ἀσύμβουλος cett. & O. *i* Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὸν πάνδημον] Τὸν Ἀφροδίτην φησί. σημαίνει δὲ τοιοῦτόν τινα, ἢ ἀφ' οὗ τὴν προηγησαμένην αἰχρότητα τῆς γραὸς, ἢ ἀφ' οὗ τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ ἐπὶ τούτου μὲν τῆς ἄλλων κακῶν ἔχεσθαι αἱ πόρναι, ἃ μιμεῖσθαι ἐκ αὐτὸς ὑποβάλλει ἐκ τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφε ἐκ χάριν ὑ σμικρὰν ἐπισπάσμενος αὐτοῖς. *V.*

* Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγησαμένου, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὸν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plata* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥστερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ ἃ καλαυσόμαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλ. *J. M. G.*

51. Οἷσπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βύλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Δίκ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνοντα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας οὐ ἁρπᾷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκείνου πτ.

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus causſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

ΤΥΧ.

1 ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ ἐπὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστίν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, ἃ φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν ἔτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτοῖς ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅπῃ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ Φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, πρός τε αὐτὸν ψυχὴν ἀγωνιζόμενον, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν † ἠρόμην. *V.*

1 † Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito ἠρόμην.

τῷ Πλάτωνι, φήσεται ἐλαττοῦται πτηνὸν ἅρμα. Jam age omittas φήσεται, non habebit unde pendeat accusativus ἐλαττοῦται. *J. F. R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιχολάζ.] Ἐπιτιλάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολον] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβυλον. *M. du S.*

Ἀσύμβολον] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβυλον esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata *,* (i. e. *eum illa*) *conciliare nequeunt.* ἀσύμβολον enim a συμβάλλομαι *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβολον quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὸν & ὁμοίτατα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Oreſt. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀγωνίζον] *Hom.* Od. *A. 5. M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἐδεσμάτοις προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλανενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως οὗτός ἐστι πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἆλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀπάσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τὰς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητὰς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Pl.* et a *Cod. R.*

29. Εἰ γε τὸ χείριστον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν * κεῖσθαι ταῦτα διέξιθι. *V.*

* Κεῖσθαι] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan?* an πρὸ τ' ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τ' ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Jenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἰκνοῦμαι, ὥστε σ' ὠφελεῖν πάρα. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior*, *quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πάρα cum *Euſtath.* accipias pro πρεσβύτερον; hoc diſquiram in Addendis. *J. F. R.*

22. Τούτους ἐν ἰδίᾳ] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιΐας. Τὸν τοιοῦτον ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦντα, τί ἂν βούλονται λογοποιοῦντες. ὁ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ & ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἐαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Jenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλοὺς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exemplis adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Jerem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Jenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop.* Fab. 128. προσκρούσασα δὲ τ' κεφαλῇ — ἡ κλωσθίσης. *J. F. R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G. C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium succeſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſatives*)

αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διῆκεν ἡ τὸ ψεῦδος, ἐκ παραδοχῆς ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν οὐρανοῦ τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Οὐρανοῦ
Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τερατία μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια. τὸ δὲ καὶ πόλεις ὅλας, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύουσιν οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότεροι ὄντως τῶν Θηβαίων, οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

b Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A1.*

50. Καὶ ὡς ὀρνεον γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἐς Φιλομήλαν καὶ Κελμεύς. ἢ μὲν εἰς ἄρκτον· Πρόκνη δὲ ἐς Φιλομήλαν εἰς ὄρνεα μεταβληθῆναι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον δὲ Κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τῷ Μορμὼ δὲ τὴν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, ὀνος larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττειν eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τοῦ δράκους ſic eſſe accipienda, ut ἀποπροσανακλήσεως exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσ. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, σὺ δ' ἄκω, inquit, τὺ τίνων. Μορμὼ, δράκων ἴππος. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar proveniſſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica* & abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι] *Sativos quoſdam* pro-

βεβλαστηκέναι διηγῶνται. ὃς δ' ἂν ἓν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πρᾶγμα, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι ἀφ' ἅρματος διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὸ δρακόντων πτερωτῶν, ἢ Πᾶνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἂν ὅτος γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὅτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὂν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅπερ μάλιστα δέον πρὸς τοὺς ἀκροατὰς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ἐξηγητὰς αὐτῶν ἀφανισθῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τοὺς ξένους τἀληθῆ ἀκούειν

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως Fl. al C. R.

68. Ταῦτα Κοροίβου τινὸς] Ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύεται ἄνθρωπος καὶ ὕστις, ὡς γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλίσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, ἀφ' οὗ τὸν εἰς τὴν πανθυρὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ ὕστις ἐχόμενον τῶν παρθενεύειν αὐτὸν, μίχρις ἂν ἡ γυναικὸς †σκιψαμένης, τὸ ἄρρεν ὀδύνῃ συνίσχεσθαι, καὶ σὺν ἄλλοις ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τῇ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, ὕστε τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὢν αὐτὸς, τὰ κύμαλα μητρῶν ἐπιχειρᾷν. V.

• Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. J. F. R.

† Σκιψαμένης] Apud Cl. *Gravium* ἰψ— vid. not. M. du S.

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem aeque ac ab Graecis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. J. G.

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. J. F. R.

69. Κοροίβου] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ὕτος μωρός τις ἀπομνημονεύεται. ὕστε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνεῖλίσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ ἀφ' ὃ πρὸς πανθυρὰν αὐτοῦ φόβον, καὶ ὕτω ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτὸν, μίχρις ἂν ἡ γυναικὸς ἀψαμένης τὸ ἄρρεν ὀδύνῃ συνίσχεσθαι, καὶ σὺν ἄλλοις ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τῇ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, ὕτω τὴν κοινωνίαν τῷ γάμῳ γενέσθαι. Nulla est causa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. J. G. G.

Ibid. Μαργίτης] Conf. supra Ἐρμ. c. 17. M. du S.

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) M. du S.

71. Πᾶνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Graecis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. G. C.

Πᾶνα] In Jove Tragoedo. *Long.* lib. 3. J. B.

Ibid. Ἡ Πᾶνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. M. du S.

92. Εὐκράτους τῷ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἂν.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione, diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quiſquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ ὁ Εὐκράτης ἥκω σοι τῆς πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μέλαξυ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ὑ φέρων τῆ πράγματος ἢ ὑποφολὴν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τεράστια καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ὅδι, καὶ ἰδεῖς ἂν ὅδε πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖνος, ὅτω βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, ὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶδα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὀπτιῶσαιο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμοτο τοῖς πλείστοις, ὡμόσησάμενος τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέπουσα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμήνοι, καὶ ἔξω εἴη τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διεξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντες vult *Solanus:* Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντα, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντα] Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντα abſolute poſitum; neque quiſquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Κἀγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ὅτι ἐπὶ δασύτητα κωμῳδεῖται, ἢν δὲ ῥήτωρ ὁ δημαγωγὸς, ὅτι μέγαν πώγωνα εἶχεν ἐπικαλεῖτο σακιοφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παρασησάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψευδὴς, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat ὠμόσησάμενος τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribuſque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλων, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίαν, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι εἴ τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam rogo, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν καὶ ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. σήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτει ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνόηκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παρεγιγνόμαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταμεμαθηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγήσασθαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ παναρέτους; ὅ, τι περὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, ἀοιδίμους ἁπάσας

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἑστίαν, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρείληφεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πιθανόμενος, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἐφετὴν ἐχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

36. Καὶ πανάρετους; ὅτι περὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, ἀοιδίμους ἁπάσας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἡρῷος προσωπεῖον φέρων. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀναβ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶτα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μέλλω εἰσιὼν ἐπήκουον] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκουον nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Καὶγὼ μάλα πιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, πιφυλαγμένος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. J.*

49. Πιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; πιφυλαγμένως, uti πιφισμένως usurpat *Aelianus*

H.

rei est, de unaquaque secta, venerabiles omnes, ac tantum non adspectu ipso terribiles. Insuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi caussa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi descenderat. Igitur assidere me apud se in lectulo jussit Eucrates, submissa paullum ad infirmitatem significandam voce, cum me vidisset, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipso ingressu audirem. Et ego summa cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excusatione illa vulgari prolata, me morbum ipsius ignorasse, audito autem, cursim statim venisse, prope illum assedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc disputabant, insuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas subjiciebant. Nam Cleodemus, *si ergo*, inquit, *sinistra aliquis humi tollat dentem mustelae, ita uti dixi interfectae, & excoriati modo leonis pelle deliget, ac deinde circumponat cruribus; statim cessat dolor. Non*

τῆς προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονουχὶ φοβερὸὺς τῇ πρόσοψιν. ἔτι γὰρ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, κατ' ἐμὴν χρείαν, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῆς συνήθους ἦν. τὸ ῥεῦμα γάρ, ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καλελήλυθει. καθέζεσθαί με παρ' αὐτὸν ὅτι τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἰδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ ἀφτευομένου, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] πεφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἤκουσα, δρομαῖος [b] ἦλθον, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ἐπιβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸ ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύε-

τὸ

τὰ μὲν δὴ c.R

a Πεφυλαγμενως] Πεφυλαγμένος B2. sola. b Ἦλθοιμι] Ἐξίλθοιμι marg. AtW. c Ὑπὲρ] Περὶ Fl. sola. et c. R. Gene.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen B2. Editor, fecitque πεφυλαγμένος. M. du S.

Πεφυλαγμένως] Non ausus sum hoc mutare ob solam *Basil.* 2. Nam persaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo frustra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque similia passim occurrentia, ut πεπλασμένως, πεπλασμένως, πεπλεοφορημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur, ubi adjectivo locus esset, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὸ πάντα πολυπόνως ἐκγυνοῦς. *Omnia miseriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγενῶς μοι προκεῖται τοῖς λόγοις. Pro ἀγενῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (est, videtur) *incumbere in dicendi studium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλο. Nam ait: ἐγὼ γὰρ ἔνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epist.* ad *Philippens.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatissima illa ὁ ἀεὶ χρόνος, ἡ πάντων τρυφή, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὴν πρὸν ἀσχολίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiscuum usum, in ὅλος & ὅλως μετὰ τοῦ πράγματος, de quo Cl. *Jens.* etiam egit ad *Hermot.* sub init. Sed & vicissim adjectivum adhibetur, ubi usitatius adverbio locus est, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δαψιλῶν pro δαψιλῶς, ad quae peritissimus *Wesseling.* plura similia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non satis conveniens est Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελεώτατα μονονουχὶ τοὺς παριόντας ἡρέμα ἐς πεφυσμένους κατὰ τὴν ἰωνικὴν διάλεκτον. nec aliud demonstrat, quam adverbia sic a participio formari solere, dum structura ap. Lucian. est alia. Nec ego, etsi dedi quae propius accedunt, πεφυλαγμένως esse sanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad postremum ἐκαθεζόμην referendo stare queat, atque ideo nihil immutarim. *J.F.R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reines.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M.V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ὕστω πιθανώτερον· ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ γόνυος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπῳδὴν αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὴν οἰκείαν ἐπῳδῆς ἑκάστῳ· ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαχέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τὸν Λίβυν.

χρῆσθαι διὰ c. R.

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, ſed cervae virginis & nondum initae: & probabilior ſic res eſt: celere enim cerva & robuſtum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, ſi quis cum ſuo quodque carmine adhibere poſſit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipſe quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem eſſe, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir ſapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores eſſe leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam perſecuti.* Laudabant praeſentes Libyn, qui recte dixiſſet.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γάρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν φαρμάκοις, τῷ κακῷ ἔνδον διατρίβοντος; ἐγέλασαν ὅτι τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴν ὑπῳμην τὰ προδηλότατα, καὶ ὃ ἂν ὑδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μὲντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἡδῆναι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἐμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τέχνης, οἴνου τε προσαγγέλλων ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑποσυμειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia ſedari, aut rebus extra appenſis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc ſermone meo, ac manifeſtum erat condemnari ab illis multam meam inſcitiam, quando neſcirem, quae eſſent manifeſtiſſima, ac de quibus nemo ſanus contradiceret, quaſi non ita ſe haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte ſua afferre vellet Eucrati, & vino illum abſtinere jubens, & veſci oleribus, & in univerſum de contentione remittere. Cleodemus ergo ſubridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύνασθαι marg. *Al.* b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* ſola fruſtra, cum marg. *Al.*

84. Καταγνωκότες μου] Καταγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐστὶ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum eſt*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἐπαινεῖν occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem ruſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medioc lo-

chiade? *Incredibile tibi videtur, quasdam existere e talibus utilitates ad morbos?* Mihi vero, inquam; *nisi omnino pituita plenus mihi sit nasus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praestigiisque operosa esse, & sanationem, si appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque si quis in pelle de Nemeaeo leone sexdecim totas mustelas deliget. Ego enim leonem ipsum saepe claudicantem prae dolore in integra sua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia discere curasti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, prosint: ac videris mihi ne manifestissima quidem ista recipere, febrium intermittentium depulsiones, & serpentium mulcedines, & tumorum inguinalium sanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & ista putabis fieri a similibus? Ea quae non consequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifestum est. Nisi enim prius eo conversa disputatione persuaseris, quomodo fieri ista possint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel sermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τις ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μὴ ῥηματίων, ὡς φατὲ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τὶ ἴασιν ὀπιπέπτειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, εὖ ἴσθι ἐς τὸν Νεμεῖον λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδήσαι τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν σαυτὸν τὸ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, εὖ δὲ τὰ προφανέστατα ἂν οὕτω δέξαιο ταῦτα, τὸ ἐκ τοῦ ᾠδῆς πυρετοῦ τὰς ἀποπομπὰς, καὶ τὸ ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, καὶ βυβώνων ἰάσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα καὶ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἵαπερ γίγνεται τῶν ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τὸν ἦλον. εὖ δὲ ἃ φὴς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τὸν λόγον διότι. Φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ, καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ βυ-

χἀμοὶ R.

c Οὐκ ἂν] Οἷς ἂν male *J.* οὐκ cett. Δὶ οἷς ἂν etiam marg. *A*1. d Ἐνδῆσαι] Ἐνδῆσαι *J.* sola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδήσας pejus marg. *A*1. e Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno consensu. Ὁλοκλήρῳ male *J.* & marg. *A*1. f Ὠφελεῖ] Ὠφελεῖ *Fl.* g Τί] Ὅτι marg. *A*1. & *Fl.* male. h Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* i Τοῦ τε] Οὔτω τε τοῦ *J.* cum *V*2. & marg. *A*1.

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὸν ἦλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμφόρως ἀσύμφορα πειρωμένων, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ψευδῶν λίθῳ] τῷ λίθῳ λίθον συνάπτεις. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tensio fibrarum minuatur, ad sedationem doloris podagrici, qui maxime in tensione membranarum, periosteorum atque fibrillarum consistit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit musculos, & hinc ad ambulationem & cursum ineptos, unde relaxationem tensionis sanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐπεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Clariss. *Gilbert. Gaulminus* ad Psellum. *J. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τὸν ἦλον] Habuimus idem supra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βυβῶν δραπετεύοντ, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, μηδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θηριάποντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μοι ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη κεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κείσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι θηπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ μέσον δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεόν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὸν *J.* & *V2.*

37. Ἥκια φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M.du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγοράν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omtrent de Beurstijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῃ μόλις τετέλεσαί σοι τὴν ἡμέραν, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθεράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem aucto calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. σὺν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πεμπτὴν „ ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγοράν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἡνίκα βολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipſum in grabato adferri a conſervis , totum tumoribus inflatum , luridum , putreſcentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc ſpirantem. Triſti autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo, *inquit* , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , ſtatim arceſſo , qui ſanabit hominem. *Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , reſtituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret inſuper pedi illius lapidem , quem de columella ſepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortaſſis mediocre videatur : quamquam ipſe Midas , ſublato in quo portatus fuerat grabato , diſcedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de ſepulcro.*

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiiſſet , mane , pronunciatis ex veteri libro ſanctis ſeptem nominibus , loco per ſulphur & facem tribus circuitibus luſtrato , quotquot intra fines illos fuerant ſerpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aſpides , & viperae , ac ceraſtae , & jaculi ,*

δὲ οἰμώζειν , πολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο , καὶ τ Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὅτι σκίμποδος ὑπὸ τῶν ὁμοδέλων προσκομιζόμενον , ὅλον ᾠδηκότα , πελιδνὸν , μυδῶντα τ ὄπτοφάνειαν , ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ , τ φίλων τις [b] παρὼν , Θάῤῥει , ἔφη , ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τ Χαλδαίων , ὥς φασιν , αὐτίκα μέτειμι , ὃς [c] ἰάσεται τ ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω λέγων , ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος , καὶ ἀνέστησε τ Μίδαν , ἐπᾳδή τινι ἐξελάσας τ ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος , ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τ στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲ ἴσως μέτριον , καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἁράμενος τ σκίμποδα , ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο , ᾤχετο ἐς τ ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη , καὶ ὁ στήλιτης ἐκεῖνος λίθος.

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια , ὡς ἀληθῶς. ἐς γοῦν τ ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν , ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτά , θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγίσας τ τόπον , περιελθὼν ἐς τρὶς , ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τ ὅρων. ἦκον δὲ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τ ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοί , καὶ ἀσπίδες , καὶ ἔχιδναι , καὶ κεράσται , καὶ ἀκοντίαι ,

b Παρὼν] Παραλθὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσατο *Fl.* Ἰάσατο marg. *AIW.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *A1.* *e* Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kuſterum* „ ad *Suidam* in ἀγοραῖς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Caſaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθούσας ἀγοραῖς captatum exponit , & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo deſinerent homines eſſe frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum eſſe in frequentiſſimo populi conſpectu , ut res coram tot teſtibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemſterhuſii* evolvi , haec Luciani comparat cum verbis Apoſtoli c. 28. 4. εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ χειρὸς αὐτοῦ , aliaque ſimilia adfert. Quae non exſcribam, quia magis nota. *J. F. R.*

66. Αὐτὸς ἁράμενος] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non poſſum quin adſcribam hic, quae in margine veteris Codicis hic ſunt adnotata *ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φησὶ Ἰουλιανοῦ , ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει , οὓς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως.* *J. G. G.*

73. Θείῳ δὲ καὶ δᾳδὶ καθαγίσας] Vid. C. *Barthii* Adverſ. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum ſulphur ad faſcinationes adhibitum aliquot poëtarum teſtimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum ſulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo ſtupefacti obmuteſcunt, & ſe quocumque abſtrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Conſultiſſ. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De phyſalo Rubri maris vide *Aelianum* de anim. III. 18. qui *piſcem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συπ-

τίαι, φρῦνοί τε, καὶ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, ἀσθενήσας τῇ προστάγματι· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροήθησας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ὅτι τὸν δράκοντα, καὶ μὴ μικρὸν ἦκε καθέλκειν. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φυσήματι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ ὑδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ὀπίσω ἐπεσα, καὶ ἐνικήθην, ὀλίγου ἀντιλέγων. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τῷ

& rubetae ac bufones. Remanſer at draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion*, dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis*, Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec*, inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem vo-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *A1.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omisso ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Πσευθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Iambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐκπιδὼν συναλισθῶσι πολλοί. Sed quia συνηυλ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συνηυλίσθησαν daretur a συναυλεῦμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit ſe

volare ; & super aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus est, quae ostendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipsa Hecate manifesto sistenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiisset hereditatem, amore captus est Chrysidis Demaeneti filiae. Me autem philosophiae tum magistro utebatur : ac nisi amor illum detinuisset, omnia jam Peripateticae scholae placita didicisset, qui duodeviginti annorum adolescens jam analysi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractasset. Attamen consilii circa suum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magistrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praesens minarum mercede interposita ; oportebat enim statim numerare aliquid ad sacrificia : sexdecim vero, si frui daretur Chryside. Ille vero plenam cum servasset Lunam, tum enim plerumque talia sacra pera-

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ἐσκοδεδεμένον γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ἐσκοδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ἐμπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίᾳ τῷ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, ἐκληρονόμησε τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπεσχόλησεν αὐτόν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, ἐμηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μναῖς τέσσαρσι μὴ τὸ πρωτεῖα. ἔδει γὰρ προτελέσαί τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τὴν Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦτα

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, sed paullo post Ἀναξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic Fl. J. Fr. &c. Δημαιν Schol. [f] Ἐπιτοπολὺ] Sic J. P. H. S. &c. Ἐπιπολὺ Fl.

7. Καρβατίνας] Καρβατῖνας τὰς τραχὺς ἢ ποιμενικὰς ὑποδήματα, ἃ ἢ αἰγόλας φασίν. V.

18. Δημαινέτου] Γράφεις ἢ Δημέου. V.

se ἄγειν ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βάθρον ἐρύσασθαι τοῦ αὐθρώπου τινὸς τῆς οἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipsa Chrysis ἐκάστοτε τὴν θύραν ἢ κεκλεῖσθαι versata est cum Glaucia. Itaque τὸν Γλαυκίου nunc accipe, ut circa finem harum insaniarum τὸν Ἀμφιλόχου, τὸν Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati sint libros scriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano scribi faciunt, quasi patrem habuerit Ἀναξικλέα ; ex quibus verum eligere sine auctoritate vetustatis nequimus. J.G.

Ἐν Γλαυκίου] Sic infra c. 38. τὸν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus est, J.F.R.

Ibid. Ἀναξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀναξ— legendum ; aut illic Ἀλιξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. M. du S.

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλιξ— deleto, Ἀναξ— rescripserat. Ego Ἀλεξικλέα γραῖνγον invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem sit, de quo hic, non habeo dicere. J.F.R.

23. Ἀνέλυε] Optimo sane consilio sic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione instructum, judicium requirit, Physica audirent. Stoici vero non secundo tantum loco, sed tertio & ultimo videntur Logicam docuisse. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιουργεῖται.) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίης, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολυμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαντάζόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δ' ἦν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπαλτο, καὶ μετὰ μικρὸν δὲ ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ἀδόντων. τότε δὴ ἅτε σελήνη ἀνέπαλτο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτὸ που χεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

guntur, fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

a Ἀναξίκλεια] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AlW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενος] *Heliod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ις. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύχνος seu λύχνη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὲς, pro λυχνόφως, λυχναυγὲς. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod distertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπίφορον ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.*

Me-

derem enim, ea si vidissem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute ut vos videre talia possim. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob caussam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua timiat, venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admiror, si cum possit ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norunt omnes Syrum illum e Palaestina, talium curationum Sophistam: quot ille traditos sibi*

ψευσ῾ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώ-
μη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν
ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τ῾ Χρυσίδα ἣν λέ-
γεις, [c] ἐραστὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐγὼ
ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τῆς
πηλίνης πρεσβευτῆς, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερ-
βορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχ-
μῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν.
πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τ῾ ἐπῳδὴν ἡ
γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπον-
θεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ,
ἢ σιδήρου φεύγει. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φαί-
νεσθε. αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου που ψοφῇ, ἔρχε-
ται πρὸς τ῾ ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ
μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς
τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα
ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυ-
κίαν ἐπέραστον ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς,
ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ
τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλ-
λάττουσι τ῾ δεινάτων, ἤδη σαφῶς ἐξᾴδοντες
καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ
χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τ῾ Σύ-
ρον τ῾ ἐκ τ῾ Παλαιστίνης, τ῾ ὅλου [f] τούτων
σοφιστὴν, ὅσους πολλαχοῦ καλαπίπουσας
πρὸς

πρόθυμον R.

c Ἐραστὴν] Et sic *Fl.* cum cett. d Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *Ar.* e Πάντες] Abest a *Fl.* f Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Morte nugas. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta acceptarum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glauciam reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. F.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονιῶντας] L. Bos (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονεῖν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ῾] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ῾ — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palæstina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* prædixerat, subjecta erant dæmonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa ætate ecclesiæ. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui præest, præpositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τ῾ θεραπείας αὐτοῦ. Ac fine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τ σελήνην, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀστίους, ὀλίγῳ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τοὺς δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπισθεν κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τ ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τ δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τ χροιάν. [b] ὦ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ᾧγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos; spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, *talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.*

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. b Οὔ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A*1. c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A*1. Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A*1.

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δισμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J.F.R.*

88. Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀστίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τ δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concidissent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν. quod facile ex affinitate ultimae in ἀστίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀστίους, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τ δεινῶν. *J.F.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim & assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J.M.G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap: proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J.F.R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M.V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ves

bar. Jam vero ob consuetudinem inusitatum nihil videre mihi videor: & nunc maxime, a quo tempore annulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit: nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?

18. Illud enim de statua, inquit Eucrates, quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua, inquam, statua? Non vidisti, inquit, ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon, inquam, dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non, inquit, illud

ἐ Ἐπωδὴν] Ἐπαοιδὴν Fl. f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἰλευθ. Fl. g Οἱ λέγοντι οἶκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σὺ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας Fl. h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit Solinus. i Τῶν] Sic Edd. omnes. Excepta Amst. quae τ. casu magis, quam consilio. k Συναναστησομένῳ] Συναιτησομένῳ Fl. male.

vero suspicarer eum non bene adsecutum Croxii manum, Clariss. virum J. Odé consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus: isque mihi indicavit, sine dubio Psellum rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a Gilberto Gaulmino, recusumque Graece ac Latine in forma minore. J.F.R.

98. Οὐ μόγις] Sic supra Δημων. c. 30. f. M.du S.

12. Ἐπὶ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. M.du S.

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. M.du S.

Φαινόμενον] Etsi φαινομένου non improbo, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro adparitione acceptum intelligi potest eod. modo, ut Phaenomena philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τῷ ἀνδριάντι nihil habebit incommodi. J.F.R.

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκῆθεν oriundus dicitur, infra c. 20. M.du S.

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. Casaub. ad lib. 1. Athen. J.B.

29. Τῶν δισκοφόρων] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Zeux. c. 4. M.du S.

Εἰς τῶν δισκοφόρων] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λιθοφόρος est via, qua commeat ὁ λίθος. sic δισκοφόρον posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. J.M.G.

Τῶν δισκοφόρων] Ignoscet Cl. Gesnerus, si recte sen-

ὃς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ ἀμφιδεδεμένον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τὰς μὴ ὅπῃ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠμεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὀπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορίνθιος τραλήγος εἶναι δοκεῖ.

quandoquidem Myronis operum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

Νὴ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὅπῃ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στέφανος ξηρὰς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον στεφάλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἀμφὶ τρίτης ἤδη τοῦ ἡπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera perentem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κεχρυσωμένων] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρησωμ. male *J. El. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἐκ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεις) Θαυμάζω. *V.*

50. Ἡπιάλου] Ἡπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

sisse *Solanum*, dixero; nam intellecto χιῦρα ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoesg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβ.] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὃ δὴ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἐκ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, Θαυμάζω ἢ μᾶλλον ἕτερος ἐστὶν ὁ Πολύκλειτος. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου ἐ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεις) Θαυμάζω. Inſcitiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

re vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi decedatur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo*, dicebam, *ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνής· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ λίθος γελώμενος ἀνδριάς, ἢ ὃ νομίζεις τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἠπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἤπιος ὄντως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧπερ ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντι· καὶ οὐδὲ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γοῦν χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος φοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ τοῦ Μίνω ἦν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, καὶ Κρήτης περίπολος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὁ Δημητρίου ἔργον

[d] Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *J.* [e] τοῦ] Τὸν *Exc.* τῶ *Fl. J.* &c. & *L.*

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Πολυκλείτου] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίδαν] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοσυβώτιον ὅμοιον] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim* §. 52. No. 86. ubi αὐτοβοφίας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτόνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκαις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνους] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀφχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περιὼν τὴν ἐπιοῦσαν κατὰ τοὺς νόμους φυλάττων τοὺς νόμους οὐ αὐταῖς οὐ χαλκοῖς γραμματίοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

88. Κα-

γον εἶναι, ἀλλὰ τ̃ Δαιδάλυ τεχνημάτων. 75 *unum de Daedali artificiis. Nam, ut ais, fugit de ſua baſi hic quoque.*
δραπετεύει γ̃ν, ὡς φ̃ς, ἀπὸ τ̃ [a] βάσεως
χ̀ ὗτ.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μέλα- 20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot, alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt nocte ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

μελήσῃ τ̃ σκώμματ. ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τὺς ὀβολὺς ὑφελόμ, ὃς τ̃ νεμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ· πάνδεινα ἐχρ̃ν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ὖν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὐκρατες; ἐθέλω γ̃ ἀκ̃σαι, εἰ χ̀ ὅτι μάλισ᾽ α ὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπισ᾽ήσ. πολλοὶ, ἦ δ᾽ ὃς, ἔκειντο ὀβολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτ̃, χ̀ ἄλλα νομίσμαλα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ̃ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημμ́α, χ̀ πέταλα ἐξ ἀργύρυ, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲ τ̃ ἰάσ, ὁπόσοι δ᾽ αὐτὸν ἐπαύσανλο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατ ἱπποκόμ. ὗτ ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσ πάντα ἐκεῖνα, χ̀ ὑφείλελο καλαβεβηκότα ἤδη τηρήσας τ̃ ἀνδριάνλα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχισ᾽α ἔγνω πεπεσυλημμ́ν ὁ Πέλιχ, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, χ̀ καλεφώρασε τ̃ Λίβυν. δι᾽ ὅλης γ̃ τ̃ νυκτὸς πείνει ἐν κύκλῳ τ̃ αὐλὴν [d] ἄθλι, ἐξελθεῖν ὐ δυνάμ, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ καλελήφθη ἔχων τὰ φώγια, γενομ́ης [e] τ̃ ἡμέρας. χ̀ τότε μ̀ν

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *Ai.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τ̃ς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ̃ Δαιδάλυ τεχνημάτων] Τοῦτο ὐ μάτλιν εἶπεν. ἀ᾽λλ᾽ ἐπειδὴ † πρ̃τ Δαιδάλ ἄγαλμα εἰργάσαλο πάσκιλὶς, τ̃ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτ̃ν ‡ συμβεβληκότα τὸν ποδὶ ἀποτελούντων, πάρεχι φήμλιν, ὡς § τὰ τ̃ Δαιδάλυ ἀγάλμαλα κινεῖται αὐτόμαλα ¶. *V.*

* Τ̃ν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήμαλα ante edebatur.
† Πρ̃τ] Πάντων eſt in V. quo forſan Πατὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & Τzetzes Chil. I. c. 19. *J. Cler.*

88. Κηρ̃] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετ̃ ἐχόμενοι] Πυρετ̃ συνέχεσθαι uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμ πυρετ̃ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχεσθαι *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ὧν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένων, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ νούσῳ εἴχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλωπεκῆθεν] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκῇδεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλωπεκῆθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi liuum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo,* inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

πληγὰς σὺκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλύς· ὁ πολὺν δὲ ὕπειδὸς χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ὑπὸ τῷ σώματι. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνω ἡλικιώτην, παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἐς ἂν ὁ χαλκὸς ᾖ χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένον ᾖ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὑπόλε φοβήσομαι τὴν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν καὶ ζῶντα πάνυ εὐκόλιον, ἀπεθανόντα μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καμοὶ, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] θρυαλλὶς ἀποσβῇ, σείσας τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ φοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν στρέφων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὰ θυσίαν [l] παρασκευάζωμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γάρ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαναχτεῖ, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τοῦ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιῆθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγωνος male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὐφ'.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκιῆθεν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege *ἰδιδίειν ἂν. M. V. La Croze.*

27. Ἀγαναχτεῖ &c.] Scribe *ἀγαναχτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ* indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur *ἀφ' ἱερῶν* invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod *ἱερὰ ῥέζειν* Homero eſt, hoc Thucydidi *ἱερὰ θύειν, ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur *ἱερὰ τέλεια.* dicuntur & *ἱερεῖα*, hoſtiae, inde *ἱερεῖα* ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. *οἰκεῖα ἱερεῖα* caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. *τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων caro tenerarum pecudum.* Sic & *ἱερεύειν* & *θύειν* non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & Τιμ. c. 5. Reliquae *ἀφ'*. niſi quod *Fl.* habet *ὐφ'*. *M. du S.*

Ἐφ' *ἱερῶν — ἑστιαθῇ*] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit *ἀφ'* invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur *λάσθαι τῶν θείων*, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum *ὑ λάσθαι*, ut *λάσθαι μιᾶς ὁρμῆς*, *uno impetu*, *Thucyd.* VII. c. 71. f. Et *ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam *ἑστιαθῆναι λάσθαι ἱερῶν*, quando *λάσθαι* id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia *θείνειν λάσθαι τινος* partitivum potius eſt, & *ἐφ'* hic melius ſatisfacit tempori, totumque

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκρηλον ὑποσπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat, aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὴν ἀγρὸν μεσούσης τὴμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μέλαξυ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συμπρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· κἀγὼ εἰκάζον Μνάσωνα τὸν υἱὸν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ὅτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμός τις γενόμενος, καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιστα-λιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέκειτο, εἱλουμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ ὑπὸ τοὺς ὤμους ἑνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξυ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τοῖς ὑπὸ τῷ πήχει τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus caussa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem vidco terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a [a] Ὁ] Ὦ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἰλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντέκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, κατεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariss. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— sed ἐξεσπειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a σπείρω

μαι *in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , birſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli, quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi, quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant*, inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam pergentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

Ὁ γῦν Δεινόμαχος, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὔκραλες , οἱ κύνες δὲ τῆ Θεῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων, ἦδ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾶ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔσχον, ἀναστρέψας ἅμα τὴ σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τῦ [g] δακτύλυ. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὸ ἔδαφος, ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὠχέλο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρυ τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκολοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅδυ ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τὺς νεκρύς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίυς αὐτῶν. τὸν γῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν καλεθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὔκραλες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦδ' ὅς, ἢ χῦ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβυσιν ἐπὶ [i] τῦ ἀσφοδέλυ κατακείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *V2.* Πιπαρᾷ reliquae. [g] Δακτύλυ] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίυ *J.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πάσυ.] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιώτυν referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις. *Rhet. Praec.* c. 18. ὅτ' ἔλεγεν ἐπί τι ῥῆμα γλῶττων ἴλαθι. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἢ ἠλπισα τὸ Διάλογον, ἢ τοιαῦτα ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V2.* Reliquae πιπαρᾷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. φάσματα μὲ Ἑκατικοῖς φωτοειδέσιν αὐτοπτευμένους ὠμίλησεν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα ἐ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

93. Ἱερᾷ

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι ; ἦδ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τ' Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῆς ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τ' Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τ' Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τ' Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τ' Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἐπὶ τ' δᾳδός μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμείρηναντος τοῦ μάρτυρος τ' ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ πρὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας, ἔξω ἐμενον. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε δὲ ἐφίστατό [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορώς

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὕπω] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτω *J.* b Ἐμμιμησάντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμενοι] Ἐγκλειστ. marg. *Al.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορώς] Ἐργηγορῶτι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε, ἑκανῶς * ἑωράκει. *V.* 9. Ἐπιμιτήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσέτι. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γρ. ἐπιμιτήσαντος.

* Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἰῶν Πλάτωνι] *Plat* π. ψυχ. *M. du S.*

97. Εἰκάζων] Forsan εἰκάζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδες ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*

1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri suum.* *M. du S.*

9. Ἐπιμιτήσαντος] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔτυσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμιτήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*

15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καύσωνος σφοδρότερος] Be-

ne-

rimus, veſte candida indutus: deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit*, impletum illius filum eſt: abeat igitur. Tu vero jam ſabrum adduc Demylum: jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

26. *Quid mirabile*, ait Antigonus? *Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo*, inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam cunaſti.*

τι, σάγχαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἐνδεδεμένος· εἶτα ἀναστήσας, ἄγε δή, φησὶ τινὸς χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ὑπαλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὃς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτραχλον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀνέδραμον, αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ὤν, ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξοι Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μικρὸν ὑποδυόμενοι οἰμωγῆς ὀδυρμῶν ἐπ' αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδα τινὰ μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν, ἢ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες.

Ἄμα

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. *h* Ἤδη] Deeſt in *Fl.* *i* Ἀπήγ[γελλον] Ἀπήγ[γελλον *Fl.* *k* Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* *l* ἢ] Ἧς *Fl.* ac marg. *Ar.* *m* Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *Ar.*

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκοῦν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκοῦν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Ἀνωνύμους εἰ τῷ φιλοψευδεῖ· ἢ ἀπιστῶν ἐπιλογόμενος, quaſi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδεῖ eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. *Tim.* c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῦ Εὐκράτυς υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲ ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερ@ ἀμφὶ τὰ πενλεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπ τ κλίνης τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίζθη θρόν@. κ ὁ Εὐκράτης, ὥσπρ ἀναμνηθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τύτων (ὑπέβαλλον [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σὲ ἐρῶ. τ [d] μαχαρίτιν μυ γυναῖκα, τ τύτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα ὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ κ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλαχαύσας, κ τ ἐαθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μ τ τελευτλὴ ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπρ νῦν, ἐκείμην πεθαμυθύμεν@ τό γε πένθ@· ἀνεγίγνωσκον γ τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλάτων@ βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχε) δὲ μέλαξὺ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [c] καθέζε) πλησίον, ὥσπρ νῦν Εὐκρατίδης ὑτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, κ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἧδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακω-

27. Haec dum loquimur, ſuperveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaeſtra, quorum alter jam ex ephebis exceſſit, alter circa quin-
tum decimum annum eſt. Hi, cum ſalutaſſent nos, aſſident in lecto apud patrem: mihi vero illata eſt ſella. Et Eucrates, quaſi admonitus ad conſpectum filiorum, *Ita*, inquit, *hiſce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius cauſſa feci non viventis modo, ſed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, veſtem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus ſolatia quaerens: ſilentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec ſupervenit Demaeneta ipſa illa, & prope aſſidet, ut nunc Eucratides hic*, oſtendens filium ſuum juniorem: qui ſtatim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacruma-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abeſt a *Fl.* d Μαχαρίτιν] Μαχαρίτλν *P.* male. e Καθίζεται] Καθίστι marg. *AIW.* An καθίζει; adſcripſit *F. F. Weiſt.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo poſt & alibi ſcriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *F. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμλν — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν @ φιλίτατι@ ὅσιος σαυτοῦ — *bene tibi ſit ex te ipſo.* Ubi plura exempla, non omiſſo hoc Luciani, dedit peritiſſimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Aſin.* c. 36. f. ὅσιος τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Fac. Elſn.* in Epiſt. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σε ὀναίμλν ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam ſimilia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phraſi, *frui aliquo*, interpretetur. *F. F. R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλ.] Alio ordine infra *Muſc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυπέλλοι — Μιλησίων] Vid. ſupra T. I. *Mnθ.* c. 34. Et infra *Συμπ.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς — παίσας] De puerili, item ſervili & contumelioſa hac ſolearum ac ſandaliorum caſtigatione veteribus uſitatiſſima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *F. F. R.*

95. Ἀρίγνωτ@] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πίλιππον] Confer *Συμπ.* c. 6. ξίφ@ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ @ κεφάλα καλοῦσιν. Sed aliud hic eſt. *M. du S.*

4. Θεὸν λὸ μηχανῆς] Proverb. *F. B.*

Ibid. Ἐπεισκυκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F. G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris noſtris legebatur, nempe ἐπεισκληθ—. Sed certa eſt Cl. *Kuſteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Ariſtoph.* Theſmoph. vſ. 272. εἴπω τις ὡς τάχιστα μ' ἐσκυκλησάτω.] *L. K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non passa me clamare, sed accusavit, quod reliquis in rebus omnibus sibi gratificatus, alterum sandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidisse vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenissemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exsecrabilis quaedam sub lecto canicula Melitensis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, sub arca repertum, postridie ejus diei crematum est.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum censes, manifestis adeo, & quae singulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo sandalio nates, puerulorum instar, caedantur, si qui recusent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: nosti illum sapientiae caussa celebrem, divini cognomine insignem. Atque ego illo conspecto respirabam, illud ipsum venire mihi ratus, securim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *istis hic obturabit vir sapiens, prodigiosa adeo narrantibus.* Et, quod est in proverbio, e machina Deum advocatum

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, ὃ καλαχαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀφ' τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν ἀφλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ· καὶ καλεχαύθη ὕστερον.

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὅτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ὑπὸ τῆς σοφίας, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ ἅμα, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τέλεκύν τινα καὶ τῶν ψευσμάτων. ὑπομενεῖ γὰρ αὐτοὺς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατώδη διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

[f] Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ἡνίκα † τὸ παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἤθελε, καὶ πλέον ‡ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ἐκ τῶν παρ' ἑκάτερα τῆς μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὖται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῇ θεάτρῳ πλάγιαι ἀνεῴγεσαν, ἡ δὲ ἐ σκηνὴ ἐ τὸ προσκήνιον δὴ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς ἐ ἥρωας ἐπιφάνιζε παρευθὺ, ὥσπερ λύσιν φέ-

ροντας τῶν ἀμηχάνων, καὶ τοῦτο παραθλαμβάνω, ὡς ἐ χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς θρωμένοις, ἐπεὶ θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· οὐ τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν ἐ συμφερόντως τισὶ συμβαινόντων ἐπιμράτησε τὸ οὐ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπό] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδοξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστιν] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Additque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„ tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſſ.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

του ὠμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπερφάντω αὐτῷ τῷ Κλεοδήμῳ, πρῶτα μὲ ᾤετ δεῖν νόσου ἤρετο· κ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκράτους, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μέλλω γὰρ εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. καὶ μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν ἀφορμὴν καθεστάναι τ ἀφορμὴν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοῦτον τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, καὶ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα, καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τοῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τ κατ' μοῖραν ἀποθανάντων οὐκέτι; ἦν γὰρ τοῦτο λέγῃ, οὐ πάνυ ἀποβλητα φήσεις. μὰ Δί', ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεται.

Πῶς λέγεις, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; ἀπολελόγησαι, ἢν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦ δ' ὃς, ἢν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῶ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, καὶ ἐπειδάν σοι δειχθῇ σκόπει τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν εἰς ταύτην λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tormum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam causam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλους] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῶ] Ἔρω, accentu mutato marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J.M.G.*

11. Ἐπήκουσα] Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μέλλεις εἰσιὼν ἐπήκουον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ σὲ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσε. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃ τ ἀδυμόνων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J.F.R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνῆναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. Quid vero hoc erat? o Arignote, interrogabat Eucrates. Deſerta fuerat, inquit, diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & deſluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui anderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, eum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-

πρὸς τ᾽ θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν ὄν τ᾽ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτ[h] ἀνορύξας ἀπήλασε, κ᾽ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείαν τ᾽ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητον ἦν, ἠδ᾽ ὅς, ἐκ πολλοῦ διὰ δεῖμα τῶν. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερᾶς κ᾽ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν ἤδη, κ᾽ ἡ στέγη κατέρρει. κ᾽ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαρρήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ᾽ τοιούτων) ἦκον ἐς τ᾽ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντος τοῦ ξένου, κ᾽ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ἐφέλο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι. κ᾽ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθαθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, χαμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσατο δὲ ὁ δαίμων, ἐπί τινα τ᾽ πολλῶν ἥκειν νομίζων, κ᾽ δεδίξεσθαι κἀμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, κ᾽ κομήτης, κ᾽ μελάντερος τοῦ ζόφου. κ᾽ ὁ μὲ ἐπισὰς ἐπειρᾶτό μου πανταχόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ᾽ ἄρτι μὲ κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τ᾽ φρικωδέστατόν ἐπίρρησιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα καταδὼν αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην. ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ᾽ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

h Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. i Μόνον οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονονὺ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κίνησι, φύσιν ἴχειν. Nimirum συνίστασθαι vel συνίστημι, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κράσιον] Sic ſcribitur etiam N. A. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράσιον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. *Tim.* c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητον ἦν, ἠδ᾽ ὅς, ἐκ πολλοῦ διὰ δεῖμα τῶν] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

περὶ τοὺς ἄλλους, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ τὴν ἀδείμαντον ἤδη ἐξ ἧς τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ προσλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (εἰ-πολλοὶ γὰρ τῷ προσδόξῳ ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἔνθα καὶ δεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καλορωρυγμένου τις νεκρὸς ἑωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ καὶ ἠκμὰ συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

ventum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem viderat, jussi rastris & liganibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoa igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντι, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτο, ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος εἶ, ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μεστὸς καὶ ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς φέρηνας. σὺ δὲ, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

32. *Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, Quid istuc, inquam, Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόσειμι] Προσέρχομαι marg. *A*1. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνει ὁ ἐπὶ τῶν χθεσινῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη διαφθορότος. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν ἠπειρον γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. οὐδὲν μέρος καθαρὸν οὐδὲ ἀκίνδυνον ὑπὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Ælian.* V.H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μῆμαι] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥσγε hic apud Nostrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στειλάμενοι νεκρικῶς] Ad ista verba στειλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes inedītus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς καὶ ὡσπερ ἐκ τὰς σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπείοις εἰς τὰ κράνια μεμιμημένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas

vel

digniorem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem efficiis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα ϖερὶ τ τοιούτων ἀξιοπιςότερον ἠγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαςὸν ἄνδρα τ 'Αβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ὅτως ἄρα ἐπέπειςο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συςῆναι τοιοῦτον· [c] ὥσγε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλεϛ γράφων ϗ συντάτ̃ων, ϗ νύκτωρ ϗ μεθ' ἡμέραν· ϗ τινες τ νεανίσκων, ἐρεχθελεῖν βυλόμενοι αὐτὸν, ϗ διματῶν, ϖελάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, ϗ ϖροσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις ϖεϊςάντες αὐτὸν, ϖερεχόρευον ϗϖὼ τυκτῇ τῇ βάσ̃ ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ὅτε ἔδεισε τ ϖροσποίησιν [d] αὐτ̃ν, ὅτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε ϖρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μελαξὺ γράφων, Παύσαδε, ἔφη, ϖαίζοντες· ὅτω βεβαίως ἐπίϛευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τ σωμάτων. τοῦτο φῄς, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα ϗ τ Δημόκριτον γενέσ̃, εἴ γε ὅτως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae causa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverse*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν ϗ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς ϖαθὼν, ὐ ϖαρ' ἄλλυ ἀκύσας. [f] τάχα γὰρ ἂν ϗ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκύων, ϖροσβιαθείης ϖρὸς τ ἀλήθειαν τ̃ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ϗϖὼ τ̃ ϖαιρὸς ὑπὸ ϖαιδείας ϖροφάσ̃ ἐϖϛαλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

c Ὥσγε] Sic Edd. Lege ὅσγε. d Αὐτῶν] Αὐτὸν male *Fl.* sola. e Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. f Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *F. V2.* & L. cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ ϖαλαιοὶ μελαίναις σολαῖς ἀμφιέννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς ϖόλις Αἰγύπτυ, ἧς ἵν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τ ὑὸν ἀναζητεῖν· μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην ϖ τὴν ἑαυτῆς ἐκκύψαι, ϖαρ' ὃ ϵ Κοπτὸς ὀνομάσθη ἡ ϖόλις. ἰδιάκτηλο δὲ ϵ ὁ ϖλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄπιςόν τι τριχῶν ϖλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώϖυ κεφαλῆς ἐκάσυ. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Græculis hoc fictum, qui prius debuissent ostendere, Isidem Græce locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Græcas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quæ in speciem simul & formam cranii vel calvariæ, vel diu mortui capitis fictæ essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅπῃ τ Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαζόμενον ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐχ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

flumine petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

Κατὰ δὲ τ ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τ σοφίαν, καὶ τ παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογείοις ᾠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος παρὰ τ Ἴσιδος. Παγκράτιδα, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νάμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπιμήκη, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, πρῶτον ὅς, ἐκεῖνον τ Παγκράτιδα· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τερατεύεσθαι ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅπως κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συννέοντα τοῖς

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis*, inquit Arignotus, *meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum*, inquit, *Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter beſtias, has vero illi ſe ſub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *F. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀεὶ νάμονα, ὀ καθαρῶς ἑλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Προχειλῆ *Fl.*

28. Μέμνονα] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐπιμετρεῖται, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & Τοξ. c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40, 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα — ἠχοῦντα] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον — Πετρίτου δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος — ἀπτελεῖται. Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum rádiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. Annal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memnonis ſaxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro„ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lu„ cianum Ἀπίων" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J. F. R.*

32. Ἀνοίξας τὸ στόμα οὐ ἴσιον ἐπτὰ] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα οὐ παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elſner.* phraſin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τ οὐ, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. ἀνοίγει οὐ στόματι παιδὸς ἁμαρτωλοῦ. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὰς, οὐκ οὐ στόμασιν, ἀλλ' οὐ βλα-

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita vixímus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὁραῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνησέ μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ὑπηρετησομένων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἀν' ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, περιβαλὼν ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς ὑπηρεσίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἐκ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτου] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίας. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσασίς σε ἔντεσι δαιδαλέοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. σὺν παιδιᾷ διήγαγεν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος Δαίδαλος. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὄμμασιν ὑπεβλέπετο. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καθαλεῖν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36. Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμαστὸν τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. I1. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro ſcribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιον. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματίων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ἀστεῖς Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem τῆς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. τὸ γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M.du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P.* B1. &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδιᾷ Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Αὐτοῖς] Conf. ſupra Ἀλιεκτ. c. 18. *M.du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει & διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ θεράπτω. Λυκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπιστῶν· δεξιῶς ὑπηρέτησεν & διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.* ὑπηρέτει

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δὲ οὐδὲ ὅλῃ ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τοῦ ἐπῳδοῦ, ἦν δὲ τρισύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκολιῷ τινι καὶ σκοτεινῷ χωρίῳ. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι χρῄζοντος ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὕπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπιπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν [d] ἐπανιλῶν. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διαχόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· ἐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσει

promtissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

36. Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset; desine, inquam, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. At ille non amplius parere mihi volsit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendi domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arreptâ bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid factum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur, inquit Dinomachus, adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem, inquit, ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. J. Ald. H.* &c. Lege igitur δέοι. c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *J.* d Ἐπανιλῶν] Ἀπανιλῶν male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπαοιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποστὰς] Sic & *Th. Mag.* v. ὑφίστασθαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην] Et quæ venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausturefertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φλύσαι βυλόμενον τὴν ἐπιῤῥοὴν, μὴ ὑπὸ ῥαντὸν ἱστιῶν, ἐπικλύσῃ αὐτόν. *J. J.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τὴν σφραγῖδα, καὶ ὅτι

aquarius: sed elueretur nobis illo semper hauriente domus.

37. *Non desinitis*, inquam, *talia portenta loqui senes viri? Sin minus, at certe horum adolescentulorum caussa in aliud tempus differte incredibiles istas horribilesque narrationes, ne sensim impleantur terroribus, & absurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adsuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque strepitum meticulosos facient, variaque superstitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *superstitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo versibus devincta loquens futura significat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, esse mihi sacrum quendam annulum, cujus sigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipse gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis consulente, quaeque ipse vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαύλυσμένην.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς φορτικὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δεισμάτων καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ μηδ' παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσῃ συνόντα, καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσῃ, ποικίλης τὴν δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη, προεσπίζεται τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσης τὴν σφραγῖδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, οὐ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

ὑπὲρ διαλεχθ. Larcher ad Herodot. L. VIII. C. V. p. 317.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλεισθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπώσης τὴν σφραγῖδος] Ἐκτυποῦσαν τὴν σφραγῖδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος θεσπίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

θεσπίζω] Ἀμφιλοχός τι σπίζω antea lectum misere. J. F. R.

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, οὐ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me sacrum annulum habere, cujus sigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mf. ἀπιστοῦντι scribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me sacrum annulum habere, cujus signum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipso elate loqui, ne tibi videar me ostentare, & jactare.* J. G. G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paus. Att. p. 33. Orig. c. Cels. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum satis ante. Sic supra c. 14. ὁ Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellips. J. F. R.

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi suspecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήκειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ὡς ἐπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερ ἂν ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον προσδῷ τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρόδῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἱ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ὑπὲρ μικρᾶς ἐπήρχετο ἡ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ὑπ' [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλεονάζοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθοντο) παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συμπληρωμάτους ὑμῖν τῶν μυθολογημάτων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰκός, ὡς τὸ εἰκὸς,

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

&

a Οἱ] Οἱ *F.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cott. Anne συνίων; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθ *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθέστ.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δὲ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὑ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *Bz.* & *S. M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thom. Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπέλαυσα quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπέλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπέλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττᾶν] Λυσσᾶν supra *Nigr.* in fin. σὺν αὐτοῖ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων πωλῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, aut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

αὐτὸς, καὶ ἐνεφορῆντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτει ἀκούσας ἥκω, νὴ τὸν Δία, ὥσπερ οἱ τὸν γλεῦκος πιόντες, ἐμπεφυσημένου τὸν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ' ἂν ποθεν ὅπως πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. τέρατα γὰρ, καὶ δαίμονας, καὶ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἂν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· καὶ τὰ αὐτὰ καὶεῖν φοβεῖται. καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδακέναι καμοὶ τῷ δήγματι. οὕτω δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας. ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ Φιλότης, μέγα τῶν τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ ὀρθὸν ἐπὶ πᾶσι λόγον. ὃ χρωμένους ἡμᾶς, οὐδὲν οὐ μὴ ταράξῃ τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. f Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *AIW.* etiam adſcivit. Ἀπέλαυσα cett. male. g ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* h Οὐδὲν οὐ] Μηδὲν ſine οὐ *Fl.*

80. Οὐδὲν οὐ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. ἐκ ἔξεστιν ὅπως ἀπιστήσεται μὴ οὐκ — ἀγωνιεῖται εἶναί τι, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχοιντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τοὺς τῶν λόγων ὑποσχέσεις βεβαιώσαιντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν, ὅτῳ νῦν ἔχων ὁ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελετᾶται νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαι τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τοῦ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας βεβαιωσάμενος, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τοὺς τραγῳδοὺς λέγοιμι τοὺς εἰκότως δεῖξαι κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ διακοσμεῖν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι δὲ Αἰ-

μεταστέλλεται C. R. et H.

ψάλειν. C. H.

ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

a Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] *Οὕτω δὲ Φαινωλίδης φησὶ, Τὴν σοφὴν σοφὸς εἶδέναι, τέχνης δ' ὁμότεχνος. V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] *Praelusio*, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. *Tb. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, *μνημονικὸν σφάλμα* est. nili forsan respiciat *Hp.* c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt. *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] *Ἀγαθός τι ποιῶν, aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Aelian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis *ἀγαθὸς βοὴν* exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noveritque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adscendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmurienses. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *historiae narratione me ostentare velo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν τῷ Πτολεμαίῳ χειροσάμβωνα, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemaeo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemaeus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲν Πτολεμαίῳ χειροσάμβωνα τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemaeus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemaeo Cerauno dicto incidit mihi quaedam suspicio haec intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemaeus ille Ceraunus dictus vir praeceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

γαμέμνονα ϗ Ἀχιλλέα, τὸν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ϗ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὁ γὰρ ἄλλως τοῦ τι δὴ C. H.
ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ϗ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ὅτι τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, ϗ μνημόσυνα ὅμως τῆς τέχνης, ϗ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, ϗ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποτροφῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τὸν δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. ϗ Θα-

ἐν C. R.

Σωσίστρατον C. R. et C. H. Σωσίτρατον. I.

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαίων. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

31. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ὁ Συρακόσιος ὢν καὶ σκεύασιν ὑπὸ χαλκοῦ πυρφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπορίαν αὐτοῖς παρέχει τοῖς ἐναντίοις τόλμης μηχανᾶσθαι· ἐπεὶ ἀναπτόλεμος τῇ ἡλικίᾳ, προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀντανακλωμένας πρὸς τὸν τόπον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, ϗ ἔφθειρε τὰς πᾶσας ἀπάσας τῶν ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τὸ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemæi I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemæo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argæum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam præcipitis audaciæ Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturæ credendum est, ista hæc mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαῖον] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίου legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defecisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello', nec *Livius* auctores sunt, qui tamen præclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in κ— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exercens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποδεξαμένου Κροίσου ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατόν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τοῦ στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐπεῖναγεν, οὐ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς οὐ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαλαβεῖναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν πάνυ, οἷον τινα βάλῃ τις πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφέστατα, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ἐπόχεσιν ἐπιπλήττοντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ἐποχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ηὐτύχησαν, ἐν δὲ τῇ γεωμετρικὸν λόγον,

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν Fl.

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροῖσον, ᾧ ἐπὶ τὸν Ἅλυν ὑποχείριος ἄνευ γεφύρας περάσαι, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri diserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου ἀρξάμενον, διώρυχα βαθεῖαν ὀρύσσων, ἀγούσῃ μηνοειδέα, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ τοῦτο λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — σωτηρίαν] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Ὑποχέσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσιν, ut non ita multo post, κοινὴ μὲν ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcunque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Ηὐτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae πάνυ — habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμουν. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρέπιζε, non πάνυ — adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφρόνη *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R. Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate constituentis. Atqui reliquorum unusquisque, si in uno quodam artis opere, sibi desumto, bene rem gessisset, tamen esse aliquid visus est: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, musicorumque esse apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in se esse* ostendit, quasi illud ipsum unum modo sciret. Scientiam de radiis & refractionibus & speculis, insuper etiam Astronomiam, in qua effecit ut pueri videantur superiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum stupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita nostra satis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, sed acclivis admodum & erectus, quem cum accepisset ab una parte vehemen-

ὅτι δ᾽ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνισαμβήν. κήτοι γε ἄλλων ἕκαστον ἔν τι τῶν ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενον, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων ἅπτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπισταμένου. τὰ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τὰ ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. κοινὴ μὲν γὰρ ἡ κατασκευή, καὶ τῷ καθ᾽ ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλασκευή· περίεργα δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν ἦν οὐκ ὀπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν πρὸς θαλαττῶν κτὶ θά-

lego συνισαμένου. *quod* τριγώνου *rep.* *et* ἐφιστάντα *de hoc verbo vide Jacob. p.* 769. 72.

[b] Συνισαμβήν] Et sic *Fl.* cum *W.* ceterisque. [c] Σύνεσις] Σύντεσις male *El.* cum marg. *A1.*

66. Περίεργα] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὴ] Matheſin minime cultam fuisse a Luciano, alibi docuimus. V. Πτωχ. c. 5. & Ἐρωτ. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aestimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quasi summum artis culmen afferat: quasi quis dicat litterarum decus summum in eo versari, ut quis elementum primum a scite pringat, nisi forsan Scholium insulsum textui Luciani intrusum est. Certe nisi aliunde constaret hisce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non possem. Ex his autem verbis ut aliquis sensus exprimatur, primo dele illud δὴ, deinde lege συνισάμβοι. *M. du S.*

ibid. Ἐπὶ δὲ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuisse videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac scientiis vid. *Philostr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibi que *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque sibi memoriam comparasse docet, ita ut quinquaginta vocabula semel audita eodem ordine recitare posset, esseque insigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, ostenderitque in Olympiis annulum, sigillum, strigilem, vasculum unguentarium, soccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philostratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis stupenda, de memoria non arte parata, sed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epist. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam significantia semel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per saltus, ut tertium, sextum, nonum, & quomodocumque jusseris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Bruno* in Idea hist. universalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium sectatores suos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte nimium in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipsi evertant prorsus hanc suam narrationem. Si enim fuit talis, hoc est, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique sic debuisset addere auctor acclivem fuisse in medio. Sed clarius se destruunt per ea, quae mox sequuntur, quum statuunt eum locum talem fuisse alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoscuntur, sed unius modo facies describitur. Quid quod in fine hujus ipsius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα est in alteram partem. Nic-

θάτερα εἰς ὑπόβολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον χαλυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆς καλασκευῆς ἁρμοδιώταλα, καὶ τὴν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαίρεσται, καὶ φωτὶ πολλῷ καλαλαμπόμενα ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, situs ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆ *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri aequavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiae existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi edificii certitudinem confirmaret.* At religiosior in his Opisopoeus aequare voluit Graeca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi edificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripae, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponendae aedificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J. G.*

70. Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — καλαμπόμενος] Et haec insititia videntur. *F. G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J. M. G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. Διαγ. p. 236. Id est Διαγρ. f. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὸν ἀψίδα πετόμενον, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμους quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — καλαμπόμενος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμους, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expolitione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J. F. R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alienissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, οἱ δεξιᾷ δὲ τῆς ἐς τρυφὴν παρεσκευ-

cus, supervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at necessarius, quatenus beatis hominibus recipiendis destinatum est. Post hunc ab utraque parte, quae sufficiant exuere se volentibus, spoliaria; & medius *inter ea* oecus altissimus & *multa* luce laetissimus, aquae frigidae descensiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetusti operis Hygeae una, altera Aesculapii.

6. Progressos excipit oecus leniter tepidus, calore non molesto occurrens, longus, utrinque rotundus: post quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaestra recipiens. Tum post hunc oecus

μενος αὐτῷ οἶκος, ὡς ἔτι τὸ μὲν ὡς πρὸς λουτρὸν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὸ τῶν εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότατος, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρὸν ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένους, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ἠρέμα χλιαίνόμενος οἶκος, οὐκ ἀπηνὴς τῇ θέρμῃ προσαντᾶν, ὀπτήκης, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρὸς, ἀλείμματος προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ὀπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

d Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *Fl. Fr. J. W.* e Κεκοσμημένῳ] Restitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένῳ male *W. P.* Κεκομισμένον *H1.* & 2. Unde κεκομισμένῳ deinde natum videtur.

σκευασμένων εἰκημάτων (βαλανείῳ δ' ἂν ἐν ταύτῃ προσηνεστάτῃ) χαρίσεται ἐν φωτὶ πολλῷ καλλιλαμπόμενα ὑποχωρήσεις. Et verte; *ad laevam vero conclaviam ad delicias comparatorum (quippe & hac balneo aptissima) venusti & multa luce fulgentes recessus.* Vulgo enim vides arenas sine calce. Et sicut nunc εἰκήματα non vertimus *adiculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) sed *conclavia*; sic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac descriptione usurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeso quot ab illis domus hic supponuntur?) sed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in ista significatione propriam sibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipsum passim non observatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λευκοῦ utique non sufficit, si cum Salmuriensi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non esse nisi candidum?) sed potius cum Opsopoeo *ex albo lapide*. *J.G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intelligo ἄνθρωπον. Ἀνθρώπου εἰσιόντα τοῦτον ἡ κυλίνδα ἐκδέχεται οἶκος. &c. *F.G.*

83. Οἶκος] Oecos *Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noster περὶ τῶν οἴκων) atrium illud magnum & commune, ita constitutum est, ut sinistrum sit conclavium, sive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per vestibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem sunt, nisi fallor, οἰκήματα & ὑποχωρήσεις, quae non recte distinxit doctissimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J.M.G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deest, aut legendum τὰ ἐς τροφὴν παρασκευασμένα οἰκήματα. *F.G.*

Τῶν ἐς] Adsentior *Gujeto*, aut ex praemisso iterum intelligendum ἔχων ἀφαρκῆ, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφαρκῆ non satis convenit alteri huic membro. *J.F.R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic supra Περ. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας ὁὶ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare descriptionem oeci, in quo adhuc versatus est, sed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc descripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας significare debet, *progressos* ad interiora: & hoc secuti sumus. *J.M.G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam si ἐξελθ— reperirem, lubentissime id cum *Gesnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται, alia ratio est. *J.F.P.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Post. F.G.* I. e. *Benedictus* dederat: *supra hanc*, quod Noster recte corrigit, *post hanc*; sive quae deinceps sequitur. Nam ἐπὶ cum casu dandi saepissime τὸ sequens notare qui nescit, adeat *Homer.* Il. H. 163. –64. 65. ubi vel quater ita positum est, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο — Τοῖσι δ' ἔπ' Αἰνείας — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεὺς — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κῶ, οἴκων ἁπάντων κάλλιστῶ, σῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατῶ, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατῶ, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατῶ, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται λιθάδρομῶ, Νομάδι λίθῳ λελιθολλημένῳῶ. ὁ δὲ ἔνδον οἶκῶ κάλλιστῶ, φωτός τε πολλοῦ ἀναμεστῶ, καὶ ὡς πορφύρᾳ διηνθισμένῳῶ.

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

Τρεῖς καὶ ὗτῶ θερμὰς πυέλους παρέχεται. λουσαμένῳ δὲ, ἔνεστί σοι μὴ τὰ αὐτὰ τῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν διὰ τὸ ψυχρὸν, διὰ ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματῶ, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παντάχοῦ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. χρὴ δὲ τὰ καλὰ Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τῆς [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τῆς [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένου. ὁ μὲν σοφὸς ὡς

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

[a] Ἀρχομένους] Ἀρχυμένου marg. *AiW.* Ἀρχομένου voluit. [b] Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. [c] Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύπυλῶ — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J.F.R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim oribis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M.du S.*

13. Νομάδι λίθῳ λελιθολλημένῳῶ] Sic vertit Obſopoeus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum λελιθολλημένῳῶ male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J.P.a G.*

17. Πινδάρου] Conf. ſupra Ἱππ. β. c. XI. f. *M.du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M.du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἄρχει ἑαυτοῦ. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χρήσιος μέλλει, πρήγματῶ ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J.F.R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud foemininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J.G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῆς φωταγωγῆς; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter causſa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

30 ἀληθὼς Ἱππίας ϯ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] Βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τῆ μεσημβρινῆ ἀέρος· τὰς δὲ πολλῆ τῆ θάλπους δεομένους, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

35 Τί ἂν σοι [e] τὸ ὅτι τούτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τὴν ὅτι τὸ λουτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακρᾶς τὴν ὁδὸν ἐχούσας, τῆ χρησίμῳ τε καὶ ἀβλαβεῖ ἕνεκα; καὶ μή με

40 ὤωλάβῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὑπονοῆσαι κάλλους δείγματα, ὑ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπε-

45 δείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείῳ χρεττὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφεγγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ ϯ χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῆ ἄλλῃ ξενοίᾳ κεκοσμημένον,

50 [g] ἀφόδων τε ἀναγκαίων [h] δυοῖν ἀναχωρήσε-

Βορρᾶν C. B
προκεχωρηκότα C. R. optime ita et C. H. et C.
κοινὰ C. B male
et praeterea cetero apparatu ornatum.

d Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. e Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. f Πάσας] Πᾶσας male *F.* g Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. h Δυοῖν] Sic recte L. B1. P. Δυσὶν *Fl. F. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἀφοδῶν ὁ ἀπόστροφος. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, ϯ τὸ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορὰν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βορρᾶν, siquidem & βορρᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in boream spectans.* Quod hic εἰς βορέαν προκεχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄνεμον βορέαν ἀποκεκριμένος dicitur. *F. F.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τῆ αὐγῆ. *F. G.*

28. Φιλαγωγῶν] Quod Cl. *Fens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *F. H. P.* aliaeque. *F. F. R.*

31. Βορέων] Cl. *Fens.* Prave antea in omnibus βορέων legebatur. *M. du S.*

Βορρᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰς enim esca est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμῖς βορὰν ἰχθύων δίδου. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *F. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τῆ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *F. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & B2. δυοῖν pro corrupto ceterorum δυσίν. *M. du S.*

Ἀφόδων τε ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων τε ἀναγκαίων δυοῖν ἀναχωρήσεων quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυοῖν legendum esse, non δυσίν, quod libros occupavit. *F. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad eronerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι ϯ ἀναγκαῖον ποιήσαιμι, ἀπονίζω ἑαυτὸν μόνον. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεῖα ἀναγκαῖα, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *F. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, ἥ μὲ δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, ἥ δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδέχεσθαι τὰ πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμείψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς εὐδιάσοι καὶ λούσασθαί πού με, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξων τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τοῦ ἐπαίνου.

bus feceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudem mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

[a] Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. [b] Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* [c] Μοι] Μὴ male *J.* [d] Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant hæc verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quæſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopœus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium. F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οἰκία θυρῶσαι χρυσαῖς θύραις. *J.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ὡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκήματος, bubulae vocis imitatio. *J. M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος καὶ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltinum* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς δὲ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί γὰρ δὴ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς δὲ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 11. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. ὧν ἔστι πολλὰ μὲν δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἰδεῖν ἔστιν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὄθ' ὑπὲρ σέθεν αἰχμὴ ἀκούω. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l.d. adde

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν ἔτω καταφρονῆσαι αὐτῶν τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ὁπόταν τῶν, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένων τῷ ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτῶν ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν Φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καί τινα στελτάρια κοῦφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἑνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἐχούσας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ἐμφύεται.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένων] Sic recte *Fl. Fr. Ba. P. S.* Συμπατηθησομένων *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato conspirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν καλαστρίτων. *G.*
17. Ἀγραίκους τινας.] Ed. Σατύρους. *G.*

* Timlus horum scholior. in Editis erat Προκαλεῖ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προκαλεῖ ἢ Διόνυσος. *J. F. R.*

18. † Κέρδακα] Ed. ἀκρατοῦς ἐ αἰχμᾶς ὀρχήσεως ὠδηγαλησίας ‡τῇ συρίγγι. *V.*

† Κέρδακα] Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*

‡ Τῇ συρίγγι] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συρίγγης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς κέρδακα. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύει, quod etsi *super nobis consulit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. E. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον ἐ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἐχούσας κεράστας] Οὐρὰς ἐχούσας ἐ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἐπιλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐμφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Ἀστρ. c. 3. ὑμιπόττηρον δὲ, οἷα τοῖς — νεοττοῖς τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα· & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio differem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐπαινοῦντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀτλικὸν refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα κολοκύνθινα sequente αὐτὴν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν στρατήλατον αὐτὸν, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειάν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τε κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποστρατηγεῖν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, ὑπόπαχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑποτρόμου, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] χροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖται αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσοίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἰ-

2. Ac ducem quidem ipſum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine veſtitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces ſub ipſo duos, unum brevem, ſenem, craſſiuſculum, ventricoſum, ſimum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, aſino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis ſub illo ductorem; alterum porro prodigioſum hominem, capro inferiori parte ſimilem, cruribus hirſutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fiſtulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumſaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permiſſos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; ſuſpicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S.* ſola. Κροκοτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Conſtans lectio. Ἀκιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἱ. *Fl.* Εὖ οἱ *P. H.*

25. Μίτρα] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπῳ ἄκρῳ χρυσοῦν ἔχουσα ψύλλιον, ἀρχῆς ἐν τῇ Περσῶν βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἰδωλ. Ἰκαρίου. *V.*
28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τεράστιον] Εἰδωλ. Πανός. *V.*

* Εἰδωλ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium ſomniavit, is Silenus eſt. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam ſcripturam habemus; & 9. ubi Scholiaſten erraſſe patebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J.F.R.*

25. Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι] Fieri non potuit, quin dum hæc ſic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe iſta verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba ſic diſtingue ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veſte.* *J.G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veſte purpurea & aureo cothurno.* *F.G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & deſcriptiones perſequitur, neque hoc loco praetermiſſo *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J.M.G.*

Βραχὺν] Ne ſuſpicere τραχὺν melius eſſe, quod barbatus ſenex intelligatur; nam id paullo poſt ſequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi ſolitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caeſarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caeſ.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praeſertim homines tantulae ſtaturae (nam pleriſque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum ſuorum, brevitas noſtra contemptui eſt) tanti oneris turrim in muros ſeſe collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύταλοι ἄνδρες. Sic τῷ βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J.F.R.*

Ibid. Προσβύτην] Σειληνὸν. *F.G.*

28. Ὅτου μεγάλου &c.] Cauda non inſtruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic* III. c. 71. ubi id obſervat *Weſſ.* eumque rarius conſpici in nummis & gemmis, ait. Sed ſi hoc tanti eſt, adderem, conſpici in marmoribus; At quum plurimum aſino inſideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum deſcriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et ſupra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J.F.R.*

32. Ἀκι-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

[e] τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτὰς τὸ δεσπότην· τὰς δ' ὧν ποίμνας, διηρπάας ἤδη ὑπὸ τ γυναικῶν, ὠ διεσπάας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γὰρ τινας αὐτὰς εἶναι.

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ ὠ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, ὠ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ παρατάττειας ἠξίουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφιέναι αὐτοῖς, δοκεῖ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ ὠ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, καὶ φονεύειν γύναια μεμηνότα, καὶ [f] θηλύμιτριν ἄρχοντα, ὠ μεθύοντα σμικρὸν γεγόντιον, ὠ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, ὠ γυμνητας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ [g] ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τ χώραν, ὠ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, ὠ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, ὠ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τ Ἰνδικὴν [h] πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γὰρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῶον αὐτῷ, καὶ τοῦτο τῆς κεραυνῆς) ἐνταῦθα ἤδη σπουδὴ ἀπελαμ-

φλογὸς c. B

[e] Τοῦτο] Τοῦτον *Pell.* [f] Θηλύμιτριν] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. [g] Ἠγγέλλετο] Ἠγείλατο *Fl.* & marg. *AiW.* [h] Πυρὸς]

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius*. *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πᾶνα. *F. G.*

33. Τραγίσκον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς ὑποκριτάς. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐστίγα πικρὸς Καί νιν ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥίνι κάθηται. *J. M. G.*

40. Εὐοῖ — διπτόλεμον] Omissa viris summis *Bochart*o atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4, 4, 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui diviserunt hanc vocem & οὐ οἱ vel οὖ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo ישרון — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχεῖον & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὐοῖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ διπτόλεμον] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἶπεν] Ἀλλ' ἦπερ. *F. G.*

52. Θηλύμιτριν] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλύμητρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτριν] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας θησάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς, ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνλῆψαι σπεύδοντες αὐτῷ στρατοπέδῳ τὸ ἀγέρωχον ἐκεῖνον στρατηλάτην.

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν Φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τῷ κέρατι δὲ [b] αὐτῷ τῷ δεξιῷ μὲν ὁ Σειληνὸς, τῷ εὐωνύμῳ δὲ ὁ Πὰν, ἡγεῖτο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, κἀκ τῶν θύρσων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαί τὸ σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτῆς αὐτίκα

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscript. marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante ὦ ὦ habebat. Εὖ αἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπιστάντες] * Στράσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμαράκιον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον λέγω τῷ ὠδῇ ‡ ἐκάσαι † Ἰκάριον ἴδοιμι ☾ † Πάνα· ἐντεῦθεν ἀναμασῶ † Σειληνὸν παρισᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω τοιοῦτον αὐτὰς † Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στράσαντες] Τράσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*

† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*

‡ Εἰκάσαι] Εἰκάθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλατταγῶ dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σκόπει γὰρ ἐν χρῷ τὸ παράπαν, ὡς ὅταν φθεγξαμένους ἀκούσθαι. *M. du S.*

95. Οὐόμενοι — ἀκούσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac lenissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀϊόμενοι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt*. Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, ino-

ἐκκλίναντες, σὺν ὀδενὶ κόσμῳ ἔφευγον, ὀδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι τολμήσαντες, ὑπ' ἄλλων τε καὶ κρατοῦντες ἁλόντες ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τὸν [e] Διόνυσον οὗτος ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (νὴ τοὺς πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμαυτοῦ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τοὺς ἐμούς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, καὶ γελοιά τινα, καὶ κωμῳδῇ κωμικὰ παρ' ἡμῶν [f] ἀκούειν, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν οὖν ὅλως τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς οὐδὲν ἰδέσθαι παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, καὶ σκιρτήμασι Σαλυμικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ὅτι τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, οὐδ' ἑστῶτας ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ παλαιῷ τοῦ πρά-

τί πρὸς τὸν λόγ
C.R. eum flor

ἐοικασι inserlin
addit C.R. sed ex
praecedenti doct
narum videtur. a
haud neceſſarium
est.

e. Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſi natum. f. Ἀκούειν] Ἀκούεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit. *favet C.R.*

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *V.*

bo ἀΐομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούειν uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούειν. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in οἰόμενοι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούειν] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀκουσόμενα habet, pro ἀκουόντων. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούειν bene procedere. Sed οἰόμενοι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν ὅλως τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet εἰς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν δὲ [ὁδοῦ] τὴν ἀληθῆ δίκαιον. Et in Sympolio c. 28. fin. Ὥστε ὁδοῦ τὴν ἀρχὴν πυρᾶς ἤδη. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſi Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum er-

πράγματ@ τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥοῦν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν νῦν ὡς πρότερόν πο τ [a]τελετὴν ἐθελήσωσιν ὀπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνηθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τοῦ τότε χαρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τ Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς χόρον τὸν κρατῆρ@ τοῦτον, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἶ.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτωσαν ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδὴπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τ ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ πόταμοῦ, εἰ κατ' ῥοῦν αὐτοῦ βλέποις, ὀπισθομένοις, μέχρι πρὸς τ Ὠκεανὸν καθήκουσι· πρὸς τούτοις ἄλσ@ ἔστιν ἐν εὐφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφὲς δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατ@, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχον@ εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τ πηγῶν εὐχάς ἅπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τ τ Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τ Πανικῆς· τ δὲ τοῦ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc crate re; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Bacco, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad siniſtra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελευτὴν male *J.* *b* Κώμων] Κόμων male *J.* sola. *c* Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* *d* Εὖ οἶ] Εὐοῖ rursus *Fl.* Εὖ οἷ *P.* *e* Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex L. & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον cett. *f* Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *Ba.* Recte cett. *g* Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἰκανοῦν levi discrimine ἰκανοῦσθαι vel ἰκανοῦσθαι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἰκανοῦν, quod vix apice distaret ab ἰκανοῦν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἰκανόω, sed ex ἰκάνυμι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J.M.G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F.G.*

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. L. & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον. *M. dn S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τ Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσ@. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo superſit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J.M.G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον τὸ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦσιν ἀλ. τὸ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th.M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲν ἐν πάρεργοις οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τὸ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κατάσχη αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπίπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρῶντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· ὥστ' ἂν ἐπισομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ οὐχὶ συνεχῆ λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν συνετὰ μὲν τὰ πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. ὥστ' ἀποχρήσει σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ἀπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τὐντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲντοι θαυμασιώτατον οὐδέπω εἶπον. ἢν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρων μεταξὺ καταλίπῃ ὧν διέξεισι [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ὑπὸ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγοντα ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι κατὰ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

---

h Καρηβαρῶντι] Καρηβαρῆσαι Fl. i Τὸν] Deeſt in Fl. k Δύντος] Recte Fl. J. W. P. Δύσαντος Cod. Abb. l Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν Fl. ſola.

57. * Δύντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὸν ἐστὶ τὸ ὅτι (lege ὁ) ψυχρότερον ἄνω ἐστὶ κάτω ἀμφότερον. G. (In Cod. Abb. δύσαντος erat, quod non placet. M. du S.)

* Δύντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Δύσαντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. Abb. qui Δύντος fecit, ſuſpicor eum Δύντος quoque voluiſſe. J. F. R.

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. J. F. R.

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. J. M. G.

42. Τρὼν] *Perſant.* F. G. Conf. ſuprà *Gall.* ſub init. Ἀμφότερον eod. modo. J. F. R.

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Z. τρ. c. 17. M. du S.

48. Νιφάδεσι] *Hom.* Il. Γ. 222. M. du S.

51. Τεττιγώδες τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. M. du S.

Τεττιγώδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορητὰ δίδυμοι τεττίγεσσιν ἰοειδέσσι κ. τ. λ. J. M. G.

ἀπεσκώφθω, ἦ, μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι σωφρονοῦμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ σωφρονοῦντα δόξει τὰ λεγόμενα, ὁ Σιληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae dicimus videamur, Silenus erit propitius.

ΠΡΟΣΑΛΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λαπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ μελανεμπεφυκὼς ἐς τὸ μελάνταλον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν Ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὤν, ἔχει ὅμως τὰ σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ διφθέραν [a] ἐνήνεκται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸ γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis spectibus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

καὶ Πᾶνα C.R. non probo —

ΠΡΟΣΑΛΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. a Ἐνῆνται] Ἐνῖται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. Ὄγμιον οἱ Λίγυστινοι τῇ ἐπιχωρίᾳ φωνῇ τὸν ἥλιον καλοῦσι. *M. V. Lucroze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duris res industriosissime persequitur, rem militarem, & anguste loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως πάντα μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆνται τοῦ τοῦ λέοντος] *Utqui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam, nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Mſ. legitur *ἐνῖται*. Nam sicut apud Homerum est ἔνται *indutus est*, sic & *ἐνῖται* hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστι, & *Necyom.* 1. *Μενίππους ὅλως.* Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *satellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἐγὼ ὑπὲρ τῶν [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα ἀγανακτεῖν τοὺς Κελτοὺς ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τῆς ἑσπερίου γενῶν.

Καίτοι τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἐν τῇ γραφῇ ἔφην εἰκάζειν. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἕλκει ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἐξ ἁπάντων ὠτῶν ἀπηωρημένους. δεσμὰ δὲ εἶναι αἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅμοιαι τοῖς κάλλιστα κοσμήμασιν. καὶ ὅμως ἀφ' ὧν ἀδεῶς ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε ἄλλως ἀντιβαίνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὰ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπεγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλοντες τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἑαυτοὺς ἀχθεσθησομένους, εἰ λυθήσονται. ὁ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, ὅτι ἐκεῖνο καὶ τοῦτο εἰπών. εἰ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τοῦ δεσμοῦ ἀρχὰς, ἅτε τὴν δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τὴν λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῷ θεῷ

τὰ add. aura θεοῖς C.R. non bene.

b Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Weſſelius.* *c* Ἑλλήνων] Sic & *M.* cum *J. Er. W. P.* &c. *d* Λαιαν] Λίαν male *Wech.*

17. * Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

* Titulus horum Scholior. in V. erat Πρωτεὺς, ὁ Ἡρακλῆς. In C. σφραγὶς ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ὅτῳ καλοῦμεν, pro ὅτου, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ ἐλαμπρύνθη, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philoſ.* c. 6. ubi σφολαγμένος pro σφολαγμῷ, ſi proba lectio, qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλήνιον] Miror nullam Ed. habere Ἑλλήνιων non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἕλληνες ὁ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam; niſi quod & Ἐλλήνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῇ σειρᾷ. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεῦ τ̀ γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὅτι πολὺ εἰστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ βαρβαρικά, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ̀ γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ παραπλήσιός ἐοικας πρὸς αὐτό. τ̀ λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοί, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τῷ Ἑρμῇ ἰσχυρότερός ἐστιν. εἰ δὲ γέρων παρῄει, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ τελεῖν ἐπιδεικνύμενος τ̀ ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῶν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὀπλὶ μὲν αἰ τ̀ ὁπλατέρων φρένες ἠρέθονται·

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τ̀ νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τῷ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τ̀ γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τ̀ Τρώων τ̀ ὅπα τ̀ λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τ̀ ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τ̀ γλῶτταν ὁ γέρων ἕστηκε Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ̀ τῶν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· ὧδ' ὕδρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τέτρυται

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego ſtabam intuens nec ſine admiratione, dubius ſimul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adſtans, non ineruditus etiam noſtris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium ſuorum more, ut arbitror, philoſophus, *Ego vero*, inquit, *ſolvam tibi, hoſpes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus eſſe, ſed Herculi illam aſſimilamus, quod hic Mercurio multum eſt fortior. Si vero ſenex repraeſentatus eſt, noli mirari. Sola enim eloquentia in ſenectute ſolet plenam vim & maturitatem oſtendere, ſi quidem verum dixere veſtri poëtae,*

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:

Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos lingua mel deſtuit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim, ſi recte memini, ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, ſi auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt, hac parte perforatum eſſe. Memini enim,*

per-

a Ἑρμῆν] Et ſic *Fl.* cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγος conjicit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὀπλὶ μὲ &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in *P.* in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. A. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Reſpicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε κατ' ὄλλιν Δένδρῳ ἐφιζόμεναι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος eſſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpeciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου Ἡ γλ- &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-*
horum, quos a vobis didici.

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfeciſſe omnia, ſapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnaſſe. Et tela ipſius orationes puto ſunt, acutae, collineantes ad ſcopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque eſſe dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me conſiderarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim deſiiſſem, & rurſus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui veſtrum viderer plane adoleſcentuli more iſtuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque ſenectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor ſenis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium auſorum, qui imaginis propoſitae aequalis ſim.

75 πη). μέμνημαι γὰρ ἔφη κ) κωμικῶν τινων ἰαμβείων, ὰς' ὑμῶν μαθὼν,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

Τὸ δ' ὅλον κ) αὐτὸν ἡμεῖς τὸν Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἠγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, κ) πεῖσαι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. κ) τά γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, κ) εὔστοχοι, κ) ταχεῖς, κ) τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γοῦν τὰ ἔπη κ) ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἠνίκα μὲν τὸ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῶνδε ὄντι κ) πάλαι τὸν ἐπιδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, τὸ μὲν πρῶτον ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τὸ εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ πειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, κ) πᾶς' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται, κ) γυῖα, κ) ὀπάζει
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε, κ) ἀσθενέοντα
Ἡπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.

ἐς τὰς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, κ) οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τοῦ εἰκόνος. Ὥστε

---

malleem — Τηλικῷδε τε ὄντι καὶ π. Ἐπιμνησθ. C.R

lege πολιάς

c Ἔστω] Ἔστι melius legas.

&c. *Caſaub.* ad Theophr. Char. *M.du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile ſuis pedibus reſtitues laborantes verſiculos, ſi ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J.M.G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, ſic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσιν ἐστι τετρυπημένη.

F.G.

88. Παρόδου] Conf. ſupra *Alex.* c. 48. ὠδυσμοῦντα πάροδον. *M.du S.* Πάροδος etiam eſſe *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J.F.R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non auſim damnare hic futurum indicativi: ſed melius cohaeret cum ſuperioribus, & verbo δόξαιμι, aoriſtus optativi ἐπιπλήξαι. Verſus ex Il. Θ, 103. ſeq. laudaſſe videtur ex memoria; prioris enim hemiſtichium poſterius apud *Homerum* ita ſe habet, χαλεποὶ δέ σε γῆρας ὀπάζει. Uſus ſum horum verſiculorum verſione *Odyſopoeiana*, qua meliorem a me dari poſſe deſperabam. *J.M.G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ, 103. *M.du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βέλεμνα πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὠκυπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ἐν Φροντιεῖ τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀκμάζειν καὶ ἄραν εἶη, καὶ ἕλκειν τὸ ὕστον, ὅσους ἂν πλείστους δύνηται, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς ἐδέν γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γαμετὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ δὴ τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι γεγαλκευμένον τὸ ἀκάτιον καθελκύσας, καὶ ἐς τὸ ἐνόπτιον ἐπισπασάμενος, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἰ δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς ἐμπνεύσαιτε δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησίστιός τε, καὶ ἐυδλῶ, καὶ ἐταίρῳ ἀέρι δεόμεθα.

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, senſim canente mento, an-* ratis vectus, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαέων *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύω *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ἢ λυρικόν. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τῶ μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῶν λογοποιὴ, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐπαίλαφρόπτερον μεταχαριζομένων. *V.*

Ἱπποκλείδῃ] In V. Ἱππωναξίδῃ prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών με] An εἰσιδὼν μου ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδών με ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἰσχὺν. Lectio certe vulgata non placet. *F. G.*

Εἰσιδὼν με] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J. F. R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεννῶν εἰ βελέμνων πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F. G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Enr.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, sic enim respondet dativus dativo ἀετοῖς. *J. M. G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J. C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαέννοις πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννων cum Cl. *Gesne-*

ro. Sed quod addit ἢ ex Ionismo ortum potuisse: pro ἀέρι, nempe aliquem notasse ἠέρι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀέρι, nondum video. Florentinae χρυσοφαέων modo vox probe sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermisceret. *J. F. R.*

13. Λόγῳ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F. G.*

27. Οἷον δὴ] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici personam deposita, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his [illegible]usato. Propterea que orationem illam ipsam suppr[illegible], ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, eum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιτε, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅρα ὅρα &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη δὲ σοι πρόλογος ἰσχὺς τὸ ὕδωρ &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis senior tam vilibus effert!

μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινόμεθα, ὑ[illegible] ἡμῶν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἷον ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπεγείνατο φαῦλον.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

DE electro nimirum nobis etiam fabula persuasit, populos ad Eridanum flumen eam stillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & sorores quidem esse populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adolescentulum mutatas esse in arbores, & stillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipse quoque cum audissem poëtis canentibus, sperabam, si quando essem ad Eridanum, me subiturum

ΗΛΕκτρον γάρ που καὶ [c] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὀπὶ τῷ Ἠριδανῷ τοταμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνούσας τ' Φαέθοντα, καὶ ἀδελφὰς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποστάζειν ἔτι αὐτῶν δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. ταυτὶ γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τ' ποιητῶν ᾠδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ὀπὶ τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male Fl. d Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξατό Fl. e Ἡμᾶς] Rescripsi ex J. marg. A1. & Va. Ὑμᾶς cett. male cum Ald. & Fl.

27. Ἐπεγείνατο] Ἐπεγενὶς ἢ ἐπενηνοχότων δι' οὐδείαν σωφῆ τῷ γόνατι. G.

vero, non dixit ἰγχίας. Sed ἰσχίας. Th. M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Nescio quid in mentem fuerit viro docto cum ista scriberet. Est πρωταλλία caeteris similis, tota Sophistica. Illud de clepsydra infra videbimus. J. M. G.

κ. Ἠλέκτρου] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. M. du S.

Ἠλέκτρου] Vid. si lubet, *Olear.* ad *Philostr.* Icon. I. p. 780. J. F. R.

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. M. du S.

Ἡμᾶς] Etsi ὑμᾶς quoque *Paris.* tamen ejus Interpres *Obsop. nobis fidem fecit* dederat. Et sic solet in hoc pronomine sequi quod verum existimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. J. F. R.

7. Καὶ ἀποστάζειν — δάκρυον] Conf. supr. *Deor. Dial.* XXV. f. M. du S. Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam suspicio hic possit esse, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; sed nihil opus est; nam *electrum* ipsum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, si quid mutandum, ferret animus legere τοῦ-

των δακρύων, ut constructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τ' λόγου. J. F. R.

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum est, Luciane, ut tua te spes falleret. Legisses *Plinium* 37, 3. & alia te docuisset. Quin tuum consuluisses *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, esse qui dicant, Ἠριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κ.τ.λ. Probabile est in illa vicinia litorum Prussicorum, ubi invenitur hodieque succinum, fuisse appellationem, quae ob similitudinem qualemcumque soni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel simile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita simpliciter dicit *Pausanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri possit ipse quoque hujus erroris, cujus se accusat Lucianus, non immunis fuisse. Quod ut fatemur, sic depellendam censuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina versione, male intellecta, illum confudisse insimulat electrum s. succinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipsi.* 1733, p. 109. seqq. J. M. G.

15. Ἠλέκ-

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ προκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὑπὸ πολλῶν, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸν Ἠριδανόν, εἶτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, εἴπερ τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τῆς Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γάρ μου καὶ ἀλαπυθανομένου, πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· καὶ ἐγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' ἡμῖν, ἵνα καὶ κατέπεσεν ὅπου τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἠνιόχον τινα ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῂς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέσσειν ἄν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν μέλριόν μου καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα ἀλγιχυνθείς, ὅτι

populorum unam, & expanſo ſinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et ſane non ita diu eſt, cum alterius quidem rei cauſſa, ſed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverſo Eridano navigare. ſed nec populos vidi, diligenter licet circumſpiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, poſtulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipſis enarro, Phaëthontem fuiſſe Solis filium, & hunc, adultus cum eſſet, petiiſſe a patre currus ipſius agendi facultatem, ut & ipſe diem unum faceret: illum dediſſe, hunc excuſſum curru periiſſe, & ſorores ipſius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas eſſe, & lacrimari propter eum ſuccina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impoſtor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid eſſet tale, putasne nos duorum obolorum cauſſa remigaturos, aut tracturos adverſo flumine navigia, cum divitibus nobis eſſe liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic ſermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἥκων vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῖν] Reſtitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῖν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris noſtris antea ἦκον legebatur. Ego ſic neceſſario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipſe contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noſter. At quis dixerit adeo male omiſſum? nam quia ſatis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & λαμπάζειν, forſan id jam per ellipſin vult intelligi, aut ἐχούσας tacite ſupplendum, quod frequentiſſime omitti, abunde oſtenſum ſupra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ ποιμνία, *Bis Accuſ.* c. 9. & 20. ἡ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῖν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam noſtram ad §. 1. in reliquis ὑμῖν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Tranſitus ille ab dativo ad accuſ. etiam eſt in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς σὺν αὐτοῖς διαπορευσόμενος, quod fruſtra ſuſpectum eſſe *Stephano* & *Rhodomano* docet *Weſſel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Ei-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίου τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς δρέσκεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος ὑ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσα γε ἤδη ἀνεπλάττον ὅσα ἂν οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ ἂν πάνυ [d] ἀληθῶς ἄμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, φίλοι [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἑφεζῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν ἂν ἔνθεν; Φασὶ γοῦν Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ἀνδρικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' οὗτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos pervenerint.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, ὑ παύσῃ τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, ὑ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, ὑ κρώζουσιν ὅτοι πάνυ ἄμουσον ὑ ἀσθενὲς, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὴ εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾄδοντων δὲ ἡδὺ, ὑ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὲς *Fl.* e Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* f Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ἡμῶν *Fl.* cum cett. male. g Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. h Μὴ] Non habet *Fl.*

Ἔξεστι δὲ τούτοις — ὥσπερ τοὺς Λάκωνας ἐπιμιλᾶσθαι. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοὶ δ' ὥσπερ τοῖσι — ἔσται λαβόντι, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεσι, & ἀναλέγοντας ab infinito πλυτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ἔστι ἀναλέγοντας πλυτεῖσι. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον γὸ πᾶσιν ἀνθρώποις καινόν μοι δοκεῖν εἶναι, ὑμᾶς μὲν ὑπὲρ τοῦ ἐμοῦ σώματος ἀγωνιζομένους, ἐμοὶ δὲ ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου βουλεύεσθαι, τιμωμένους &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alius dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόνοις δ' αὐτοῖς ὑπῆρχεν ὑπὲρ τοῦ ἡμαρτημένου μεταδόσεως περὶ τοῦ λοιποῦ ἄμουσον βουλεύσασθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Deviſ.* not. *M. du S.*

56. Παρέδρους] Addendi hi πάρεδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαληθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε καὶγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κεκμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλον πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ πω. ἄλλοις μὲν οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ προσέστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus potest, si quis credat iis, qui in majus extolluat narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc sum solicitus, ne qui modo venistis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum speraretis, discedatis paullo post irridentes illos, qui pretiosa id genus multa inesse nostris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego testor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audivisse, neque auditurum unquam esse. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, sed aurum ipsum orationis stillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis sim jam videtis, simplex, literarum expers; neque cantus adest. Igitur vide, si quis majora de nobis speras, ne tibi accidat, quod his, qui aquis submersa vident. Arbitrati enim, tanta esse illa, quanta desuper adspicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἄν] Ἐντύχῃς sine ἄν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & J. Ἀμοῦσον Fl. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βοῶ. V. (Nota doctiori cuipiam scholiographo habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id est frequens. Noster supra *Paras.* §. 17. ὅτε γὰρ αὐλῶν ἔνι *Aristoph.* Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κἀνδιῶ σὺ τῷ πράγματι, ubi Illustr. *Spanh.* ex Demosth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. J. *Elsn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vs. 1000. — οὐ προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Periz.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor. J.F.R.

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν & ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ προσέστιν] *Mea vero dicendi ratio quam sit simplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipse insit modulatio.* Haec est versio Salmuriensis. Sed in Mss. est ἄμουσος pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam sit simplex & inerudita*, sic sua ipse per modestiam elevat, *& quam nihil in ipsa sit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Crassus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Professus quidam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui so illi contubernalem, in consulatu fuisse narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuisse dicebat.* Ubi *volubilis* est, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, sic circumscribit, τὴν φωνὴν ἐμμελείας ποιεῖ & μαλακότητι & σκιάσεσιν ἡφυδύνει. *Vocem accuratis quibusdam sonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μύθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophistae suis orationibus adspergebant fabulas, non contendam, si quis pro vulgata stet acrius. J.G.G.

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non satis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuisse nostrum, non negaverim. Sed nec obesse illi debet usus horum nominum. Nempe σκιὰ est species in oculos incurrens, praesertim, cui nihil solidi subest, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum est. αὐγὴ sunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa species. Sic posuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis est, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ est. *Plin.* 36, 26. f. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομήσης δ' σκιᾶς πρὸς ὑγρὸν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀπιστοῦσι· ἤδη οὖν σοι προλέγω, ἐχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τὰμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, μηδ' σαυτὸν αἰτιάσῃ δ' ἐλπίδος.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrum musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Ἡ Μυῖα ἔστι μὲ [d] ὃ τὸ σμικρόταλον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις προβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει πρόσχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ ὃ χρὴ τὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἅπαντα χόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ καὶ τὰς ἀκρίδας,

[d] Οἱ τὸ] Sic & Fl. cum J. P. &c. Οἷον L. [e] Τὰ] Omisit J. Non item Fl. aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερα κώνωψι ἰμπίδι. . . κατὰ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτῶν φησὶ † κώνωπα & ἰμπίδα, ὃν Μυρίλλις. V. (Οἷον πολὺ τὸν γνώμονα ἴχνη τοὺς ἰμπίδας κατὰ τὸ τόρμ' ἄδην ἢ κατ' ὑποτύγιον. G.) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι ὁ σὺ τοῖς ὕδασι, κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωδίου.

* Ἕτερα] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. J. F. R.

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἰμπίδας Edita. Mutavit M. du S.

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* J. M. G.

96. Ἐχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marcilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. J. M. G.

2. Ἐμπίσι & κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset

Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. J. M. G.

5. Ἕτερα] δὲ ὑ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἅπασι κόθεν κομᾶν τῷ σώματι· τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo caeterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. J. F. R.

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male Fl. omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἰλίφασι. J. F. R.

6. Ὡς τοῖς μὲ — χρῆσθαι] Haec instituta videntur. F. G. Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. J. F. R.

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Δυσ. c. 3. L. K.

καὶ τέττιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἀπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τὰ Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] διήθισαι καὶ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι εἰς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε καθ' ὅλας τὰς κυκλερίδας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε καθ' ὅλας τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν καὶ κελεῦσαι πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειληλιχὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτη τῷ αὐχένι συνέζευκται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγον, εὐσυμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, εὐ καθ' ὅλας τὰς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque, pinnas habet e membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veste, Indica est tenuior & delicatior. Et sane floreos pavonum instar colores habet, si quis intente illam respiciat, cum expansis ad solem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius est non qualis vespertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locustarum instar cum saltu *conjunctus*, neque cum perstrepero impetu, ut vesparum, sed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non silentio, verum cum cantu quodam volat, non infesto, qualis est culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minacesque vesparum imitante, sed in tantum est modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae sunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuissimo canali continetur cervicibus, & circumactu est facile, non adnatum quale locustarum: oculi autem solide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* b Διήθισαι] Διήθησαι *Wech.* c Ἀπηνῶς] Sic Edd. constanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuß.* Non hoc tantum, sed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odiose occurrit, & sensum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abesse μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etsi abesse posse credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior sit pronuntiatio, si μὲν deleas. Abundat similiter μὲν ap. *Long. Past.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄμφω μὲν παιδὸν ἐπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον διέτρεφον. Neque opus esse ut δὲ semper sequatur, patet etiam ex *Aristoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οὐ μώζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non dissimile etiam est hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τυγχάνειν τῶν πόλεων &c. ubi δὲ quoque non sequitur, nisi post aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apostoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adversativa sequitur, sed tacite intelligitur, in opposito verbo κατέσται mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθεσθεὶς μὲν ὁμῶς —— θαυμαστὸν ὅσον, & sic bis ter alibi. Interdum etiam simpliciter μὲν pro adseverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemisso μὲν habuimus haud semel, ut *Parad.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* est, *vel centies*, & simil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo sequente *sed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis testimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic necessario corrigendum fuit, propter sequens ἀλλ. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οἱ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut est locustarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil est in Luciano. Et qualis quae-

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa novissimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὀχύρωται αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι καὶ τὸ ὀρρωπύγιον οὐ σφῆξ, οὐ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προτείνει τε καὶ ὀπιλαμβάνεται, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδοὺς προκύπτει, ᾧ κεντῆσα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν καὶ γάλακτος, ἥδιστον δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μὴ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντουμένων. ἐξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτρασι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καθάπερ χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως βαδίζουσαν, καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προσφύσα] Προσφύσα *Woch.* male. e Ὀδοὺς] Ὀδοὺς adspirate *El.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνις *al* τῇ πολύποδος πλευτάνει. *V.*

quæso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quæ verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut est locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *corsices*, præcipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ἡ κατὰ τὸ ὀρροπύγιον reddidit inscite, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδοὺς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Selan.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίδους de fuscina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine infigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foes.* in Oecon. Hipp. secundum Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adspirate habet Mf. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii vertunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἀπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μόνοι ἀκόμποι ἅσα (πάνυ δὲ γὰρ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ ὄντι χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηκε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & mensa utatur, omnis gustat praeter oleum, quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi cum sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; luce gaudet maxime, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

Σώσειν δὲ καὶ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὅπόταν τὸ ὀπίθυλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸ ἀράχνιον ἀλαδιδράσκῃ λοχῶντά τε καὶ ὀπιτηρεῖ, καὶ αὐτίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ ἐκπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸ γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ συὶ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudare studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼρ, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71. Ἰχὼρ] Γραι. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit ὑπέπτηκε *subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contrahit se*, *subsidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam eis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κωμωμύσεις τῷ ὕπνῳ φθονοῦσι, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M. du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρία semper scribendum; & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρία *Herodianus* ubique, item *oi* LXX. *Aelian. Epist. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noster T. III. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrariam docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρίαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλικον fuisset enim ἄλλα τὸ μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸ γὰρ &c. Ὀλίσθημα stili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Mitscherlii* notam, cui subscribo, quamquam delendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M. du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barnesium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M. du S.*

76. Τῷ θάρσει καὶ μονίᾳ] *Hom.* Il. P. 570. *M. du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺς, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter θρασὺς & θάρσος, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P. 570. ubi Menelao Minerva μονίην θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐθῆκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcestin 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeam* v. 469. ubi θάρσος vocatur ὑπερόχημα τῆς ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. His similia *Eustath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δῶκε μάλ' ἐς θάρσος. it. ad Od. Ξ. p. 547, 28. *Bas.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h.v. Cumque θάρσος sit pla-

sed audaciae muscae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, sed fortitudinem. Nam etiam repulsa, ait, tamen non desistit, sed morsum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muscam, ut non semel, neque paucis mentionem illius injiciat, sed saepe: adeo commemoratione illius ornantur versiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem suum curanti, muscam rursus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robusta est, ut morsu

ὁ τῷ θάρσει τ μυίας, ἢ τῷ ἀτρέστῳ, ἢ λιπαρεῖ τ ἐπιχειρήσεως· ἐδὲ γὰ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. ἢ γὰ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίσταται, ἀλλ' ἐφίεται τῦ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ ἢ ἀσπάζεται τ μυῖαν, ὥστε οὐκ ἄπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς; ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲ γὰ τ ἀγελαίαν ποιῆσαι αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τ Ἀθηνᾶν ὁπότε τῦ Μενέλεω τὸ βέλος ἀποκρύεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χειριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένῳ αὐτῇ τῦ βρέφους, τ μυῖαν αὖθις ἐπισάγει τῷ παιδείγματι. ἢ μὴν ἢ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, ἢ τ ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥσθ' ὁπόταν τι δά-

ὁ Τῷ] Τὸ male *Ald.* c Ἀπορούσης] Ἀπορούσῃ *Pl.* male, ex qua tamen idem adscriptum marg. *Al.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἰρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* f. 114. ubi παράπαυται, ait, φωνὰί τινα ἀφώνοις τισὶν ὅμοιον θάρρει δὲ τῷ θράσος, ἡ δὶ αἰχύνη τῇ αἰδοῖ. Observavit hoc discrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἐπίῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθίᾳ μὲ θράσος, λογισμὸς δὶ ὄκνον φέρων contra ea 6, 68. θάρσος θρασύ de honesta fiducia. Observavit *Aristophanes*, &, puto, ut quisque est accuratissimus. Ita paullo copiosius non ad lucem modo Luciani, sed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem sic legitur, in ipsa quoque splendidissima Briani editione p. 414. Μία γὰ ὡς ἔοικεν ἀπειρία ἐ θράσος γυνὰ, ἢ θάρσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum sit, ἢ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre sententiam expressit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane sententia, cum *Hippocrate* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θησαυρὸς — διλίης τι ἐ θρασύτητος τίκτει. Sic praeclare nuper Vos. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid superſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipsa vita Fabii. De Minucio ejusque insolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὶ μᾶλλον εἰς φρόνημα ἐ θράσος ἀπειρίαν. De eodem p. 325. post med. αὐτὸν τε μεγαλαυχίας ἀμέτρου, ἢ θράσους τὸ στρατιωτικὸν ἰμπεπλησμένον. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τῦ Μινυκίου τὸ θράσος ἀπεκλάσαντα. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάρσος παρέστη. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Wesſel.* etiam profert distinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος ἐ θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζει, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲ γὰ τῶν τολμητίων θαρρεῖν ἀνδρίας ἐστὶν. — ὃ δὲ πλέων ὁ κίνδυνος ὁμοῦ χωρεῖν ἐ ὀκνίζειν — θράσους. Sed quia Cl. *Gesner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐκ ἄπαξ — μνήσῃ &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum est notio hujus epitheti. *Eustath.* Od. Φ, 326. p. 817, 35. *Bas.* ad verba poetae Σειρῆνων ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τῦ ἡδυφώνων, ἀδινῶς· παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πάντα γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνειν. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελιστάων ἀδινάων. εἰκότως, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν σοι ἐχέσπασε ἦδιον, ἤγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ στιφρὸν ἀδινὸν πυκνὸν ἐ ἰσχυρὸν, οἷον ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. ἢ ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ ἀδινᾶς ἀνανεύσαι φύλλοισι τε. Inter haec ipse *Eustathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 294, 48. *Bas.* eligit ἢ τὰς λιπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐ ἀθρόως πεφυκυίας. Posterior intellectus ad Luciani mentem aptior: nisi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, nisi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam est densare ordines. *J. M. G.*

5. Ἀπο-

δάκνῃ, τίλρώσκῃ οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτοῦ παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλὴ τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄρρην οὐ κατὰ τοὺς ἀλεκτρυόνας ὄπισθας εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀπιπολύ· καὶ ἐκεῖνη φέρει τὸ νυμφίον, καὶ συμπέτονται ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ Φύσει αὐτῆς ὑπάρχει, τοῦτο δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι καὶ ἐκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύει τὸν περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀποδημεῖν καθ' ἑαυτὴν· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere reſurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, pro ſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύοι male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατος] Ἐφ' ἧς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τοῦ τοὺς ἐγκεφάλους ἀξεσφαμένης μυῖα εἶτα ἀφίστα) τὸ δέγμα λαπαρᾶς, ὕστερον δὲ ἐ αὐτὸς εἶτα ἀπέχει, βωμολόχε, ἐλλάττει τὸ φλυαρεῖν ἐ λοιπὸν ἐπὶ ἄνθρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ἢ ἐς μυίας. *V.*

* Περὶ τοῦ] Lege ὑπὲ τοῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid excideri facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα)] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. I. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ ὑπὸ ω' (malim καὶ ὑπὸ κ') ζώνης ἐξεῖ θερμοτάτης — καὶ ἀφεῖ ταῦτα ἀποπνίγει). α' δὲ αὐτῆς ἰδίλος ἡ πυρὸν, καὶ τέφραν ἐμπέσασα, καὶ παλαίουσα τὸ ὑγρὸν αὐτῇ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ πυρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſti-

8. Jam ipſa muſca vacua opere & ſolum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique menſa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muſcis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opſonia, & regibus ipſis praeguſtat, menſisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero ſuam aut nidum non uno loco conſtituit, ſed volatum erraticum Scytharum more ſuſcipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem ſibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam ſe turpe facere, quod in luce factum pudori eſſe ſibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muſcam, olim fuiſſe, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuiſſe. Deinde cum dormientem adoleſcentem ſubinde ludibriis ſuis, & cantionibus, & comiſſationibus, excitaret, aegre tuliſſe illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutaſſe: atque ideo omnibus illam nunc invidere ſomno, quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

[e] Ἀργὸς δὲ αὐτὴ ϗ ἄπρακτος ὖσα, τὰ ἔτω τῶν ἄλλων πονούμενα καρπῶται, ϗ πλήρης αὐτῇ παντὸς τράπεζα. ϗ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, ϗ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυίαις [f] ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, ϗ [g] οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, ϗ βασιλέων αὐτῇ προγεύεται, ϗ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, ϗ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεσαμένη, ἀλλὰ πλάνητα ἔτι πτῆσιν ἔχουσα Σκύθας ἐπαναμιμεῖται, ὅπου ἂν τύχῃ ἔτω νυκτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ ϗ ἑστίαν ϗ εὐνὴν ποιεῖται. ἔτω σκότῳ μὴν τοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, οὐδὲν ἐν φωτὶ [h] δρώμενον αἰσχυνεῖ αὐτήν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος ϗ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε ϗ φωμύλην, ϗ ᾠδικὴν, ϗ ἀντερασθῆναί γε τῇ Σελήνῃ ἔτι τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τῷ Ἐνδυμίωνι. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεχελθοῦσα, ϗ ᾄδουσα, ϗ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, ἔτι μὲ ἀγανακτῆσαι, ἔτι δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο ἔτι Μυῖαν μεταβαλεῖν· ϗ ἀφ' τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

e Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f Ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abeſt a *Fl.* h Δρώμενον] Forſan ἰρώμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεχελθοῦσα] Ἡ φλυαρία, ὡς τὸ ἴριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elſnerum* in Obſ. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, ſi quid opus, *Long. Paſt.* III. p. 94. Ἐκ θανάτου παλιγγενεσία. *J. F. R.*

19. Ἑρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Hiſtoriam habet *Apollonius Dyſcolus* c. 3. & *Orig.* c. Celſ. p. 129. f. *M. du S.*

Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui reviviſſe narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. f. 53. dedit Harduinus: copioſe in primis id jam egit *Huetius* demonſtr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἡ ἀνθρώποις] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαναμιμεῖται] An ἐπαμιμεῖται, ſublato altero ν? certe ſic debet, ſi ab αἴρω compoſitum eſt; ita τοὺς ἐξαιρουμένους ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐξαιρόμενος *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφαιρούμενα ab ἀφαιρῶ, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφαιρούμενος. *Eſai.* XVI. 2. Quid multis? ſimplex αἱρίομαι facit ἠρημένος, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἥρμαι, ἠρμένος, vid. *Ælian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναιρεῖν φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid eſt. *J. F. R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parentheſi, ut aliquatenus ſenſui conſulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς ἥ δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαμ- Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τοῖς παλαιοῖς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθηνῶν ἐπιφανὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· οὕτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μὲ μυῖαν ἀλκίμῳ θένει
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθὴν φόνου·

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγιστάι τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸ βόμβου, καὶ τὸ ὠκὺταται. αἴγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίζεσιν, ὑπεμπηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cinereibus adspersis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim illic intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum testimonia addidit; nam non inserviet eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἐχοῦν δὲ μέρει ἑκάτερος πάντα. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Εἰ μὴ τοῦ λιβανωτοῦ ἢ καπνικόφθαι αὐτὰ τιμιμαίροιο, καὶ συμβούλως τοὺς σίτους ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν ἄγε

praesertim mirabile est, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint quae dicam, desinam, ne, quod est in proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

κἀκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα ἡ τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀῤῥένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸ μικτὸν τῆς φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω τοῦ παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium est consilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipsum quoque visum iri esse aliquid, si studiose pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipsum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, sed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac thesaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoscere posses, qui sint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: nisi ex eo, quod exesi & pertusi sunt, judices, & consiliarias ad hanc inquisitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

1 ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν ἃ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει γάρ γ' ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι πρὸς τὰ κάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται ἡ ἀπαιδευσίας. πῶς τοῦτο; μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἶ τῷ τὰ τοιαῦτα ὑποψευδομένων τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρῶσθαι, καὶ καταχεχόφθαι αὐτὰ τερμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὑπὲρ τῆς ἐξέτασιν ποιῇ.

γίνεται. C.R.

τοὺς σῆτας Supra scriptorum habet C.R.

---

a Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *Aiw.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. b Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *Aiw.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ὀτωσὶ εἰκάσαι βιβλίον, αἰτάτας τινὰ, Λυκιακὴ, καὶ μὴ λαῶν, καλῷ τούτῳ δίκμαλις δ' αἰῶν· * ἠμείψω αὐτόν. *V.*

* Ἠμείλω] Ita emendarat *Salm.* non addens unde, cum editum esset ἀμείψω. Obsecundavi tamen, ut fieret secund. perf. ab ἠμειψάμην. ἐστιν C.R. ἠμείψω. J.F.R.

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εὐθείας τὸ σεὺς, σημαίνει δὲ τοὺς †σῆτας. *V.* σημαίνει δὲ τοὺς σκώληκας C.R.

† Σῆτας] Ζῆτας misere edita.

ἀδιαλαμβάνεις; Benedictus: *Nisi inde conjicias quod arrosi sint ac mutili: tineasque his dijudicandis in consilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non sunt *tineae*, sed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, saltem in casibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto esse decepti. Glossae veteres: Σὴς, ἡ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J.G.G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Aristoph.* in Lysistr. vs. 731. ubi σητῶν per versum stare non potest. *L.K.*

* Παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῇ ἀκριβεῖ, ἢ τῇ ἀσφαλεῖ ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία προγνωσις;

doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis ad te proficiscatur dijudicatio?

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν σοι τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῇ κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῶν, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ ἥδιον μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε καλλιδίκων; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, καὶ, νὴ Δία, καλαχόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τῇ ὀφθαλμῇ τὸ στόμα. ἀδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴν χρείαν, καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, *eorum* possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

* Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ἔτεροι γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντος] * Προλαμβάνοντος. *v. et C. R.*

* Προλαμβ.] Προλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σίας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἱμία ὑπὸ τῶν σίων καλλικοπτόμενα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δρὶξ ligna, cornua ἴψ, vineas ἰξ, τρὼξ legumina, ficus ψήν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σὴψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisceem, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀττικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Σκυθ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἰκνῶ] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀγριδίας τοιούτας] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante κὰ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῶν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῶν σὺ παισὶν] Forsan ἦ μὴν. *Hesych.* ἦ μὴν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῶν σὺ παισὶν] Τὸ ἡμῶν hic locum habere non videtur. An legendum ἦ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἦ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῶν σὺ παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἦ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ' ἐμεμνῆσθαι] Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τὸν Λιβανίτιδα] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γυναιτυλλίδα & κυνῶπιν, inimicum obtestatur. Mirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſeferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ), καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα, καὶ [b] παρακεκομμένα.

Τί οὖν φῄς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μή πολε παρὰ τὴν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνοϑ, λαβών; Ἑλικῶνα μὲ γὰρ, ἵνα ἀγατρίβειν αἱ ϑεαὶ λέγονϑ, οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαι, πολε, οὐδὲ ἀγατριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ δὲ μεμνῆϑαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲ οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ὅπι τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τὴν Λιβανίτιδοϑ; ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλῆξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγοῦσαι, ἀπήλαξαν ἂν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὀλμειὸν, μήτε τὸν τοῦ ἵππου κρήνην, ἅ-

Τῷ abest a C. R

[b] Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲ] Ὅρα ὅπως αἱ Μοῦσαι ἀγατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβαν.] Ἔοικε Σόρα εἶναι ὁ βιβλιοπάτηλα ἕτος καὶ Δαμασκηνὸς, ὅσον ἀπὸ τὴν Λιβανίτιδοϑ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν οὗτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τοῦ Ἑλικῶνοϑ· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρα ἐπὶ Βοιωτίου, ἀπὸ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξείργασαι, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τὸν Ἑλικῶνα δέ φησι ὁ Ἡσίοδοϑ νέμειν τὰς Μούσας ἰδιῶν, καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λιβαν.] Huc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶναι ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνῃ ἄν. Ed *Cler.* Et mox ἐξείργασαι, item τῇ Ἑλικῶνα. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσοϑ ὁ τίμιοϑ — αἰχρὰ δαίμονι Ἀφροδίτης, ὃν ἀκριβείας μοῖρα τῶν Λιβάνου ἐν ἀφύκοις ἰδρυμάτων. Σχολή τις ἦν αὐτῇ κακοεργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῇ τε ῥᾳστώνῃ (lic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τε ῥᾳστώνη, ut referatur ad σχολή) διαφθορὰς τὸ σῶμα. Γύναιδες γοῦν τινες ἀνδρῶν οὐκ ἄνδρες, τὸ σημεῖον τῆ φύσεως ἀπαρτησάμεναι, θηλείᾳ τόσῳ τὴν δαίμονα ἱλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, κλεψιγαμιά τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητά τε ἐπίῤῥητοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμῳ ἐ λάσιάτῃ χώρῳ κατὰ τόνδε τὸν ἐπιχειροῦντο. ἴφορός τε ἐδὶς ἦν τῶν πρατηρίων, τῷ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδοϑ] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδοϑ] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ; *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλαξαν] Forſan ἀπέλασαν. *F. G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ὥρ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμνίων τόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρεῖος τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτὲ εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τῶν ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκαλός σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

'Αλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] κεῖ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα οὐχὶ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μελεγγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας 'Αθήνηθεν εἰς 'Ιταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὑπαθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περιφορῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τῶν δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, πολὺ ἂν ἦσαν οἱ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις πεπαιδευμένοι μᾶλλον τῶν ἐν τοῖς διδασκαλείοις.

fontes gregibus ſitientibus alioquin, & puri oris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auriculas. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

[a] Ποιμένων] Reſcripſi ex L. *V2. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. [b] Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. [c] Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* [d] Τῷ] Τὸ male *Fl.* [e] Κατὰ] Καὶ *Graev.* Κᾆτα *Fl.* In vulgato conſpirant cett. mox ἔχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* [f] Κτήσῃ] Omiſit *Fl.* [g] Τὰ] Abeſt a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικοιμᾶσθαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς ᾧ ὁ Ὀλμειὸς ὲκ τῆ Ἑλικῶνι συμβάλλουσιν ἀλλήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῆ Ἀλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*

Ἐν χρῷ] Supra Zeux. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τῷ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἔχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. ſupra Zeux. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. *M. du S. Ibid.*

te illa possessio pretii esset, & vestrum solorum qui estis divites; si nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos superare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum si volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praestantiores, sed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales esse credibile est, qui nihil vel turpium vel honestorum perspiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipsis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni causa illos emis, nisi ipsas quoque librorum capsas eruditas esse putas, quae tot veterum virorum scripta contineant? Ac mihi responde sodes: vel potius, cum hoc non possis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Ismeniae, quas hic septem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipsi possessio profuerit, qui ex arte illis uti non possit? Recte tu quidem renuis. Neτα, πολλῶ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, ἢ μόνον ὑμῶν τῶν πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοντας. τίς δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σε τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τὴν φωνήν, ὥσπερ σύ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀπὸ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡγῇ παιδεύειν, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὕπνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὑπισχνούμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλούς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα ἀπὸ τούτου καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, ὃς ὑπισχνούμενος χρήσασθαι τῇ τέχνῃ; εὖγε ἀνέ-

93. Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουστέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκεν, ὧν ἡ τίνος ἕνεκα ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκεν. *V.*

1. Ὁ Ἰσμηνίας] Ἰσμηνίας ἕτερος καλούμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὅτι τῇ ὁμωνυμίας, ὡς τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, εὐθὺς αὐτοπρόσωπος ἔσεσθαι Ἰσμηνίας. ἐώνηται μέν, ὡς μέντοι τοῦ πλείονος τῇ †ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. rescripsit *Solan.* In Editis erat ἀπελπίσαι. In V. ἐπελπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Aristotelis praesertim atque *Theophrasti* scripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. seq. *J. M. G.*

72. Πιθήκου γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. supra, si tanti est, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemsterh.* ex *Alciphr.* ἀπὸ χειρὸς adferentem. Adderem Nostrum infra *Pseudol.* c. 24. f. ὡς ἀπὸ χειρὸς ἔχοις, nisi rem notam scirem. *Long. Past.* I. p. 19. ἀπὸ χειρῶν ἐπιθέσθαι τῇ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. ἀπὸ χειρὸς ἐγλύμμης ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, musices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. A. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* passim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. sed is ab hoc diversus. Vid. *Xen.* pag. 294, 13. & 326. & seqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctissimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. supra Ἀρμον. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γὰρ τὴν Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου κλησάμενος, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ' εἴ τις τῶν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναιτ' ἂν ἐντείναθαί τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι καὶ οὗτος δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξαθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. ἀλλὰ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελέτηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ὡραϊλάοι τοῖς ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, ἐσκώμμαλα ἔστιν εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτὸν ἐκφέρῃ; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς ἔστιν, καὶ τῶν ὁρώντων ἕκαστον

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπὸν] Ἐπίσκοπα marg. *A1*. b Ἐπιδείξαθαι] Constanter ita legi addit *Solan*. c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan*. Κοππαφόρον *Fl. P. H.* marg. *A1*. Καππαφόρον *J. B1. S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππον ἐπὶ τῷ μηροῦ ἐγκαίεσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ἦσαν αὐτοῖς οἱ ἵπποι τοῖς εὐγενῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ δοκοῦν ἐπίσημον † κόππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα. ἀφ' οὗ καὶ ὁ παρωνυμάζων ἀπὸ τοῦ κόππα κοππατίαν, ἀπὸ δὲ τοῦ § σίγμα σαμφόραν. Μῆδον δὲ ἵππον ὁ Νισαῖον ἢ Νίσαν δὲ πόλιν Μηδίας, ἣ αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβίδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἰσηφόρους γενναίους. κενταυρίδα δὲ ἵππον, οἱ ἀπὸ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τοῦ Κενταύρου ὀνόματος. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κόππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραν] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan*. nil tamen mutavit; sed σαυσφόραν in textum recepit ex C. cum σαυσφόραι tantum editum esset. in V. vero σ. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖον pro Νισαῖον, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μαδίας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσσης V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Mus. 2075... Marsyae hic discipulus, qui musicae factorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. Α. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου, καὶ Ὄλυμπος τῷ αὐλῷ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adscripsit *Solan*. An τ'αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in pretio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui insita erat nota K. talis *Aristophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, nisi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio; ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctissimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, posser.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

τῶν ἑκάστου εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγξεται, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e]Καὶ ἐγένετό τις καὶ πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσπάντας, ἐπειδὴ πολὺ χιὼν ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ὅστις τοίνυν τοῦτο μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτοις ὑποδούμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπῖδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεὶ, καὶ τὴν πολυτελεστάτην παραμαλείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ὃ ταῦτα οὖν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f]χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ποσὶν ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

velleum ὑπὸ

il faisait faire faire

[e] Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* [f] Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est*, & Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur*, Κόππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud ἱστάναι in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀνάχ. c. 47. διθυραμβοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τέμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοις doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Miserè aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν Ὁμήρου ἐπῳδὴν πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτὴν λαβὼν τὴν Βήτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, ἀλφιτροφὸς τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐχεῖνος τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα ἀλφὸς τοῦτο καὶ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ἐφορτηδήσει μὲν τὸν πολεμον, ἐπιβολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκλενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν δύνασθαι τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ὀκνῶν τόμα καλαπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀνανεύσειε, δεικνὺς τοὺς σκολιοὺς ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μετάφρενου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δεσπότην c.R.

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & praegravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem:

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Pl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *A1*.

54. Καὶ * ὑπερπηδήσει] μὲ τὸν πολεμον] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιῶν. *V.*

* Ὑπερπηδήσεται] Ὑπερπηδήσειε Edita, mutavit. *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *F. B1. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & *al* male exaratum pro *ol* ἐμβάται. In differentia τῶν ἐμβάδων & ἐμβάτων, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ἡ ἐμβὰς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὰ ὑποδήματα ἐμβάτα (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ & ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὄνομα τῶν κωμικῶν ὑποδήματος. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, ὑπαλλὰς μὲν ὑποδήματα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἴσως. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi κατωβὰς λέγει τὰ ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικαὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γυφίων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de solea

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter ridٍent?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a facerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

σπόπλω. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲ βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲ ἔχον τ διφθέραν, χρυσῆν δὲ τ ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ παραμύθιον, καὶ ἀλλοκότως μὲ τ πεπαιδευμένων καταγελώμενος, ὑπὸ δὲ τ ξυόντων σοι σχολάζων ἐπαινούμενος. οἱ δὲ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τὄνομα, τ οὐκ ἀφανῶν ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲ οὖν τ γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθη ὑπὸ τ καλλιράτων ἀνθρώπων, οὓς εἶχε περὶ αὐτὸν, ἐπαινούντων, καὶ βοώντων, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο. ἦκεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὡς ἀντὶ καρπῶν τ δάφνης σμαράγ-

c Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρὰν Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non sinit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, τὸ ἰαμβεῖον generalius esse, τὸ ἰαμβατὸν tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J. F. R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ' Ἰλιάδος] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. δὲ ἐ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τριάκοντα τ' Ὁμηρικῆς ποιήσεως — τὸ μόνον ἄλφα ἐ βῆτα καὶ γάμμα ὀνομάζοντας, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀλλὰ ἐ γράμμασιν καλοῦσι. atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* profectam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Casaub.* & *Fabric.* *J. F. R.*

49. Δημογεφῶν, παγγύλιοις] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερηφίστοιο] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀσφ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ ἐ γέλωτα ὄφλῃ. *Aristoph.* Nub. 1031. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J. F. R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πεφαιοῖ non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθὼ & Πεφαιὼ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Λυθοῖ, αἰθοῖ, atque in illis intelligi ὦν, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 282. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J. F. R.*

78. Εὐάγγελος] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

γάγδυς εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἡ μέν γε κιθάραν αὐτὴν, ὑπερφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσῷ μὲν τῷ ἀκηράτῳ πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένην, Μουσῶν μὲν ἀγλετορευμένων ξυὶ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν πολὺ καὶ ἦκεν ἡ τῶν ἀγώνων ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὃς Φαύλως ἀγωνισάμενος. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος ἀστραπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διαφαίνουσα. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πολὺ καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀναχρᾶται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύνταχτον, ἐπορχήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται πόμμοσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τῶν θεατῶν· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγαναχτήσαντας ὅτι τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens sigi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τοῦ τίχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσιν] I. e. *gemmis.* F. G.

37. Ὤησε] Ὠήσω legisse videtur Interpres. F. G.

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ὅτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶ ὑποδημάτων ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾴττας] *Thracinae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. G. C.

47. Εἰς τὸν Ἔβρον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μέ-

gilla citharae, quae exciderant scilicet cum vapularet una cum ipso etiam cithara.

10. Parvo autem post illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Eliensis, citharam habens veterem, cujus lignei essent verticilli, vestem vero vix cum ipsa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantasset, & lege artis tractasset citharam, vicit, & praeconio ornatus est, & derisit Evangelum, frustra sibi placentem cithara illa sua & sigillis, ac dixisse illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum solum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miserante quoquam te victum, hinc discedis, sed exosus omnibus propter artis illam expertem atque supervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas risum spectatorum.

11. Neque vero intempestivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Thressae mulieres discerpsissent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapsum in sinum Melana delatum esse, ajunt; atque innatasse caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, suc-

χαμόθεν τ̃ χιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γάρ, καὶ κείνης [c] ξυμμαγνυμένης αὐτῷ.)

Μικρὸν δὲ ὕστερον μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, χιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' οὗτός γε ἅσας δεξιῶς, καὶ χιθαρίσας κατὰ τ̃ νόμον τ̃ τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῶν Εὐαγγέλων καταγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ χιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην πεφόρησαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὤνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι διὰ τ̃ ἀτεχνόν σου ταύτην καὶ ἀνοήτου τρυφήν. [e] σοὶ πόθεν δή σοι καὶ Εὐάγγελος ἦτος, πρὸς ὅσον σοί γε καὶ ὀλίγον μέλει τῶν γέλωτος τ̃ θεάτρου.

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτῷ ὑπηχεῖν τοῖς ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

[c] Ξυμμαγνυμένης] Ξυμμαγνυμ. male *B1.* [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *V2.* quae κόλλωπας. [e] Περὶ] Ita bene *Ald. J. H. P B1. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* [f] Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & seqq. a λύρᾳ ad λυρᾳ desunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ παστοφόροι τ̃ χιθάρας, ὧν ἐκδέδυ) αἱ ὑδρίαι. *V.*

37. Ὤνησο] Γρ. Ὤνησαι. *G.*

40. Περὶ πόθεν δή σοι] Περὶ πόθεν, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόθεν, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόθεν ἀπὸ καταπεφρονημένως ἐπεὶ ἓ τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαταφρόνητα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει). *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

[h] Καλαπεφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλαπεφρονημένος, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμᾶς.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F. G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς· ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τὴν κεφαλὴν καλαθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστί· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, ἔνθα πολύ γε σώζεσθαι αὐτήν.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu servata sit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τυράννου παῖδα τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας πυθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν καὶ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁψαμένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι δὲ ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὸν Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καλαθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ὀρφέως μουσικήν· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina reddituram esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

a Πυθανόμενον] Ita *Fl. Bl. H.* &c. Πυθανόμενον *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀτλικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia*. *M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἴσως δὲ πλούσιον κληρονόμους ποιήσῃ τὸ μαφάκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique caussam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone; Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὰ λά. *F. G.*

93. Τοῦ Σωκράτους ἔνια γέροντος] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὶς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τιγιάται τῇ Καλυδωνίᾳ] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἐπὶ

tum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς τ ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) ἁρπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, ἢ μόνος ᵇ ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτι δὲ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τ μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τ ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι τ Ὀρφέα, ἢ τ Νέανθον λέγω, ὅπερ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τ Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γάρ, οἶμαι, κἀκεῖνος, εἰ τ νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τ Ἐπικτήτου σοφίαν ὕπνος ὀπτήσεται, καὶ ὅμοιος ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem deposuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις ᵈ Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἅλατο εἰς τὸ πῦρ, τοσούτου καὶ αὐτὸς ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲ τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ ᶜ Γηρυόνου, καὶ

ᵇ Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* ᶜ Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. H1.* & 2. *B1. P. S. Amst.*

77. Διεστάσαζ αὐτὸν] Ἐστὶ καὶ ἀκούειν ὑπὸ τ * κυνῶν διεσπάσθη. *V.*

82. † Παρὰ τ μητρὸς] Καλλιόπης φ τ Μούσης μυθεύουσι γυναῖζ τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται ὁ ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο ὁ Ἡλεύσαρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περεγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] In margine emendarat *Salm.* cum legeretur Κοῶν.

† Παρὰ τ μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebantur hoc Schol. & Schol. sequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἐφ' ᾧ, inquit, τὸ δέρμα ὡς τοῦ Καλυδωνίου διεσπάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ὁ εἰς ἅπαν ἦν τροχὸν ἤδη ψιλόν. *J.M.G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τυμβίου Θήρας, inventa, narrat, post nudatorum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὸ χῆμα ἐξεσκληκὸς εἰς πίστιν ὡς ἦν ἀνθρώπου ἐστὶ λῆ μάγιστον· οὐκ ἴσον ἅπασιν ἀνθρώποις. (conformatio suasit humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum suasisset) Αὐτίκα δὲ λόγος ἦλθε ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι μὲ τ τεκμὸν κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θησεῖς, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλιον, θαύμασμα, ἀνάθημα pro diversa respectu vocant Graeci) breviter indicat *Ez. Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J.M.G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρύονος diserte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon, onis?* Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρύου in *H2.* quo utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρύονος consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρύονης, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Loydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆς a Γηρυονεὺς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τῶ Γηρυό-

καὶ Μεμφῖται τὸ Ἰσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ θαυμαστοῦ κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ἐφηκόντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀλήκεισαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

And Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe verò admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcuſſo*) revera indigens.

Λέγεται γοῦν καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὼ ἐς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸ γέλωτα. ὅτε τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου συξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κλησάμενος αὐτὸ, ὠήθη ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ συξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωρικὸν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ συ-

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

[a] Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγέλαται adſcript. marg. *J.*

ρανὸς πλεκταναῖς ὁσαι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τοῖς Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνῃ βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *J. F. R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis imperſon. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται προσελθεῖν Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Σέρξην πατέρα — ἐκτεῖναι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μίμνερμον, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ τὸν Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ τὸν Διομήδην. Item c. 36. Λέγεται δὲ τὸν Ῥῆσον ὑπαι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταύτην. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγονται δ', ὅτι τὸν γόητες γεγονέναι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἐραστὴς γενέσθαι. *J. F. R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G. C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F. G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ γὰρ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἦν, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἰκανὸς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννου ἰκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Mar-* „ *cel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poë-* „ *tae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cun-* „ *ctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas con- „ jecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Schef-* „ *ferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J. F. R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J. M. G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸ γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti sibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri potest a Dionysio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipse spe de libris concepta, eos volvis semper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipsa illa emtione factus es , qui sic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piscibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honestum sit , sed *immane* , ut in proverbio est , *odium* omnium sustines propter impuritatem. Itaque si talem libri efficerent , curriculo quam longissime fugiendum ab illis erat.

ξίᾳ, ἢ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτοί. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. ἢ διὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτοῖς ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα ἢ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, ἢ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, ἢ ἀλλοκολλᾷς, ἢ ξεκόπτεις, ἢ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, ἢ διφθέρας περιβάλλεις, ἢ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ὠφελοῦσαν αὐτήν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι ἀλλ' ἢ ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὲν φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μισος δὲ ἄγριόν, [e] φασι, πρὸς πάντων ἔχεις διὰ τὴν βδελυρίαν· ὡς εἰ τοιοῦτος ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιποῤῥωτάτω ἀπ' αὐτοῦ.

Δυοῖν

b Ἢ] ἢ delet *Gesn.* c Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. constanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Alw.* d Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Gujet.* e Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *El.*

32. Ὡς οὐδ' αἰσχρὸν καλὸν] Καινοπρεπὲς δὲ τοῦτο, ὡς οὐδ' αἰσχρὸν καλόν· τὸ δὲ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν αἰσχρόν. *V.*

χὶ διὰ τοῦτο χς C. R.

ἀνελίττεις *pro vulgata fert* C. R. *vide Nigrinum p.*

ἢ τοιαῦτα

ἐν C. R.

signat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo est obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγγιλᾶται] Lege ἠγγιλται & vid. *Παροιμ.* c. 40. vel potius ἠγιλᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159, F. quamvis de alio illic sermo. De hac veterum curiositate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob similitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuisse fertur , quasi eodem afflatu inspirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωριὼ] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum censeo ; necdum quid reponam satis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionysii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic sermo est. Adde *Cic.* Tusc. V. Locra erat , Xeneti viri civium suorum nobilissimi filia. sed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦιον ὁ Διονυσίῳ] Non puto, ridiculum quaerendum esse in his versiculis , prout hic recitantur , in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum nescio an quis hodie observet? sed citari arbitror carminum principia eorum , quae miserum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα σὺς. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον scribi debuit , aut σὺ σχέτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Pers.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem est sive legas , ut in editis habetur ἢ ἀνελίττεις ἀεὶ, sive , ut in Mss. extat, ἢ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim significat *libros , versus , evolvis* , utrumque verbum hunc apud scriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. sed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetustus prae se fert, sit verbum rarius , credibile est librarios pro eo substituisse notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In sequentibus mox ineptissime vertitur , ἢ ἀλλοκολλᾷς ἢ ξεκόπτεις, *coagmentas , spolias* , cum vertendum sit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea , cui plerumque litteris aureis index libri inscribebatur , ut erudite docuit maximus vir *Isaacus Vossius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illustrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ ἀλλοκολλᾷς, ἢ ξεκόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret εις pro ης, ut c. 19. f. περιτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Τ. c. 35. Ἀλκιφ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν τῷ τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ θοίνας παρεσκεύακε, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ καὶ κεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ὅ τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστί; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πρᾴως εἴποις τοῦτό γε εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορίᾳς, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ἀφιφέρων τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγινώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, καὶ τὴν ἄγγελον δὲ τὴν τὰ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτό, εἰπὼν, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ πολλάκις ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητοῦσι

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε Coll. b Βάκχας] Βάκτας Fl. male, quod tamen & adscriptum marg. Ab.

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφα ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἔστιν ἐντίκτουσι πτηνούς, * ἐπιμήκη κεφαλὴν ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λευκὸν ἢ πίλιον εἰ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, καταφαγὼν § λεπόβαλλον. V.

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] G.

* Ἐπιμήκη] Ἐπιμικτος dederat Solan. non adjiciens unde. Ideo non satis caussae cur vulgatum desererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπιμικτος distinguas, construasque ζωύφιον ἐντίκτουσι πτηνούς, κέφαλα ἔχον, Solani conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. J. F. R.

† Τούτο] Sic Solan. pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. est, etsi neque ἀλίσκεται vulgatum ab Scholiasta profectum. J. F. R.

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. J. F. R.

§ Ἀποβάλλοι] Exc. G. eadem, nisi quod habent ἀποβάλλον. C. etiam, nisi quod τότε pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum πτηνὸν, non πίλιον. M. du S.

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. M. du S.

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. M. du S.

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. M. du S.

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. J. F. R.

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάκτας, prave. M. du S.

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* F. G.

73. Μὴ] Lege πῆ. M. du S.

76. Καὶ-

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic- δὲ ἀεὶ πρὸς ἑμαυτὸν, ὅπως ἡμέρον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνα ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἡ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. ἢ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἄν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητὴν, ἢ πλαλαχὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βάλλε τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἀφεθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἤδη, καὶ ἀγορὰν προὐτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ὁ ἐκεῖνο πεπεισμένον ὑπὸ τῶν κολάκων, ὡς ὁ μόνος καλὸς εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος οὐκ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ὅτι δείπνου, καθείναι χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστώνης εἶ τὸ ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς γε πόλε καλεῖνο ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὴν ὄψιν,

δεδύνημαι τίνα] ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. ἢ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἄν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητὴν, ἢ πλαλαχὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βάλλε τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἀφεθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἤδη, καὶ ἀγορὰν προὐτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ὁ ἐκεῖνο πεπεισμένον ὑπὸ τῶν κολάκων, ὡς ὁ μόνος καλὸς εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος οὐκ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ὅτι δείπνου, καθείναι χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστώνης εἶ τὸ ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς γε πόλε καλεῖνο ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὴν ὄψιν,

καὶ elegantur addit C.R. 2
κτένιον C.R.
κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι C.R. vulgata superadde pro ea in marg.
πεπεισμένον C. recte Z.
οἷος οὐδ' ἕτερος cum flor. C.R. recte.
ὡς εἰ ἀληθεύοις C.R. non bene
διαῤῥαγέναι C.R. 2.

c Κτίνιον] Κτένας Fl. d Κἀμὲ] Non habet Fl. e Δὴ] Restitui ex L. & Fl. Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι Fl. & marg. A1. g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος Fl. h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. A1. i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι Fl. k Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς Fl.

84. Οὐδέτερος ἀνοῖξαι τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνεται· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήτε ἀνοῖξαι τὰ τῆς γραφῆς, μήτε ἀναγνῶναι τῶν ἐν ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθειται τὸ Ε τῶν συνδέσμων. V. Exstat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat cum *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφαγεῖν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J.F.R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F.G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J.F.R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, ἢ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κιναφεὺς, ἢ ὁ τὴν τοὺς προπάτορας ἡμῖν ψευδονέρωνα, ἢ εἴ τις ἄλλος τῶν ἐπὶ τὸ ψεῦδος τελαγμώνων.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προήεις ἐξυπιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ἅττοις ἐπὶ κολάκων ὀθνείῳ ποτὲ ἁμαρτεῖν, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δίς ἁμὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκά γε δὴ τούτων ὕβρισταί μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα καὶ τοῦτο αὐτῷ. τὸ

ut commenticius ille Alexander; & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς ἁμὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2.* quae δὶς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, δὶς πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν *Μουσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὅμοιον τῇ παροιμίᾳ τῇ ἀλεκτρυονείᾳ χαρὶς τὰ Μουσῶν ἐ Φρυγῶν ἰδίσματα. *V.*

* Μουσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.K.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κιναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit. In fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδνέρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ἐπὶ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτησα ἐπιγραφομένων ἐ ὑπὸ τοῦ νυνὶ τασσομένων. In Revivisc entibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τύχην τασσόμενοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen posuit habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Revivisc entibus in verbo multis praeposito φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμώνων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. *F.G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt. J.F.R.*

6. Μουσικῶν τοῦτο· δὶς ἁμὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur δίς, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο ἁμὰ πάντων. Confer ἀ. μισθ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ἐ Φρυγῶν ἰδίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kusterum.*

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſſae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Lariſſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπασχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ ταλησιὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τοῦ κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· ᾧ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ᾧ τινι μὲν τῶν τοῖς ὀρχησταῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

ἐπισχοῦσα

ὁ Ὄνομα] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τοὔνομα adscript. marg. *J.*

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὰ τέρματα μέχρι τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα ἴδιαι παραπίπτουσι εἰς ἄλληλα κ. τ. λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περιέργου potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium alluſurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυκικῶν. Nam illud alterum, quod ἀφ' ὑπνου dictum putamus, pro vulgatiore ἀφ' ὕπνου, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀφ' ὑπνοῦς (intell. ἀφυπνίσματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο δὴ δὶς παρῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wessel.* in Obsery. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσον forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τοῦ κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀβελτηρίαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τιθὴ σοι δοκῶ; cum respondisset Socrates τί δῆτα; ὅτι τοι σὺ, inquit, κορυζῶντα φαίνῃ, καὶ οὐκ ἀπομύττει δήπουθεν. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κατοδύσῃ, καὶ τύφου, καὶ πολλὴ κόρυζα. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲν τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inserere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ὅτιν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λῆρῳ; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τοῦ περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ ναθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινενόηκας, καὶ ἐλπίδας οὐ μικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῇ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαμεχύσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μού σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἷοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶδα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ οὕτω δεῖφανῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [h] καὶ λεόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἴδν ἀποδύσωνταί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόῤῥητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

ode imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *M.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ οὗτος ὁ Λουκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μαρκὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκου C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J.F.R.*

38. *Εἰ βασιλεὺς μάθοι*] Marcus Antoninus Philosophus. *F.G.*

57. *Βάσσος*] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J.F.R.*

58. *Βάτταλος*] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. *Vid. Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, καὶ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ χίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, καὶ ὠδυρτίλλεσθαι, καὶ πάσχειν, καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε καὶ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ὅσα τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, καὶ βλέμμα, καὶ φωνὴ, καὶ τράχηλος ὑπεκλασμένος, καὶ ψιμύθιον, καὶ μαστίχη, καὶ φῦκος, οἷς κοσμεῖσθε, καὶ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν [d] σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ὃ δυνατόν. προδώσουσι γάρ σε, καὶ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοπωλῶν δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀτθικὸν, καὶ Καλλίνον τοὺς βιβλιογράφους; [e] Οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους [f] ἐπιτρίψοντάς σε, ἂν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, καὶ πρὸς ἕκατον πενίας ξυνε-

[d] Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* [e] Οὐκ] Omittit *Fl.* [f] Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσως ὠτοφθείροις λίραις. *V.*

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG.X.823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. ὑμὰ λημᾶς κολακώτατας. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λουκιανὸς ἐκ τοῦ πρὸς ἀπαίδευτον ἓν πολλὰ βιβλία ἀναγέγραπται, τὸν ἄκριτον εἰκῇ χύτραις λημῶντες. *Hesych.* Κρατινικὴ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τῶν χύτραις λημᾶς, καὶ κολακεύτρας ἐπὶ τῶν ἀμελωτέρων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Nιφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρατινικὴ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristaen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque factitant Asiatici. Vide supra notam ad *Mod.* c. 33. *M. du S.*

81. Ἀτθικὸν & Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κρ-

ξυνελάσουσας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαντα ἀποδόσθαι μὲν τινι τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν [b] νεόκλιστον ταύτην οἰκίαν· ἀποδῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γοῦν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων.

Καὶ γὰρ κἀκεῖνα χρὴ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπουδάσας, βιβλίων τε τῶν πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τῶν ἐξώρων, καὶ ἤδη καρλερῶν ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζεται, καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω ἀμαρτεῖν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τῶν μηδὲν προσηκόντων, τὴν ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἴκοθεν, μέλλοντάς τινας τῶν ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθοῦσιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μέχρι τινὸς, οἷα καὶ πρώην αἴσχιστα δὴ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρεχοίμην τοὺς

& ad extremum paupertatis adigent: qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis: eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne deficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαντα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαντα *B1. J. P.* Σωφρονισθέντα *H.* b Νεόκλιστον] Νεόκτιστον *Fl.* ſola. c Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δέγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶ γὰρ κἀκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ γὰρ καί, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Ælian.* V. H. IV. 9. ἀπ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτὴν τε ἐκείνην καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δημοσθ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τὰ ἰδίαν τῶν ὁμοτέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τάυτα, tumque τάυτα ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque: *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit: *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, καὶ γὰρ κἀκεῖνα δυοῖν ἐστοιδυοῖν, *& in iſta valide incubuiſti, circi δύο ταῦτα, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἰφηβικοὶ τῶν ποιητῶν ἀγαθὰ ἀκμάσεις ἐξώρους. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus: Ἱερόν τι χρῆμα τὸν συμβουλὴν ὄντως. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκτησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιστ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [e] λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ τοῦτο, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τὰργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ κτῶ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὴ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; ὑδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτόραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἄλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῶν, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τὴν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, πλὴν τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων· κωλύει γὰρ ὑδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

[e] Λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν δ' ὅμως μὴ ὑπιλιστέον σε τῶν οἰκοθεν] Ut cis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἶκοι. *Th. M.*

Ὧν δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Martilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἀφίδμεν —— θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὧν δὲ, sed ὑπεῖδαι, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ὑδὲ mutandum censeo in ὃν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ὑπεῖδαι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλοιο] Μιλησίλλας forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλοιο] Ante hanc vocem excidisse puto μηδὲ. *M. du S.*

3. Λάθωσιν] Subaudi τὶ, δῶρα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διήγματα ἐπιδεικνὺς] Ἔτι δὲ δήγματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένοις] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. οὔτε γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τῆς τέχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio nunquam abstterrebitur uncto.
M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰν. c. 2. aut potius *palpare*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώνακτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τι τοῦ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεινά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸ δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τἀκεῖ καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, ὁποίαις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδεὶς ἑώρακέ σε πρωϊνὸν τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὑπτιαλμῷ ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἅπτει] Ἅπτει *Fl* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτιλαμῷ] Ἐπιστυγμῷ *Fl.* sola, quod & adscivit marg. *Al.* ⟨ *C. R.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J.F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῷ κατηγόρῳ scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδύεσθαι, puto ut indicet, eum personas turpes V.G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis admotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ ἀφορᾶς παρῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποστιγωτὰ εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων, εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam solitі Baptae lassare Cotytto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri*, *quo impudici describuntur ab Eupolide*, *qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes*, *lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles*, *quo titulo Eupolis comoediam scripsit*, *ob quam ab Alcibiade*, *quem inprimis perstrinxerat*, *necatus est.* An hi βάπται gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo τῶν βαπτῶν τὴν Κοττυτοῦς facerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto*, ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J.F.R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτῃ τῶν βιβλίων, ὁποίαις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo*, *qualibus manibus libros verses.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari*, *avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus*, *libros adtingis*, *aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσκάρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βιωφελὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam solum rem agis! Quamquam nec istuc amplius oportebat, sed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret sulla lecti consscias,
Vocemve, si gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perseverare in morbo *tibi* decretum est, abi, eme libros, & domi conclusos tibi habe, & fruere gloria possessionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *isti tuae* veterum virorum orationes & poëmata subjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem frustra me ista nugatum esse, meque Aethiopem, quod est in proverbio, lavare conatum esse. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες δὲ τὰ βιβλία, ἢ μόνα ἐργάζῃ τὰ σαυτῆ. χρῆναι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τῆς Εὐριπίδου Φαίδραν, ἢ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτῆσαν, ἢ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποτε φθογγὴν ἀφῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, ἴθι, ἀπῆ μὲ βιβλία, ἢ οἴκοι καλαχλείσας ἔχε, χρῆ καρπῆ τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέπω, μηδὲ ἀναγνῶς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδέν σε δεινόν εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκε, καὶ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ· σὺ γὰρ ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς ὄδην, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἐπιχρῇ

c Ἀὶ] Sic Edd. omn. Ἀὶ vult *Marcil.* d Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴδι male *J.* e Οἴκοι] Οἶκον *Fl.* *C.R.*

διέγνωσται *C.R. prima*

δὲ γὰρ *in C.R.*

mus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th.M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχει] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχει, ἄπτῃ τούτων. Nam & ἄπτῃ pro ἅπτεις legendum. *F.G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχει] Etiam hic infeliciter rem cessisse arbitror *Marcilio.* Vult sine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non scripsisse videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχει. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχει, vel τί ποτε ψυχῆς ἴσχει. Lysias in narratione, quam refert in ipsius vita Halicarnassensis Dionysius, ex persona mulieris pro filiis suis, contra suum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχει ἄξιον περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην κρῖναι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J.M.G.*

42. Ἅπτῃ] Sic emendare necesse duximus pro vulgato ἅπτεις, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἅπτει. sed quid hoc ad rem, quaeso? Contra aptissimum est illud ἅπτῃ, facillimusque librariorum lapsus, qui ἅπτει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugisse miror; cum statim recte ἀναλίτρεις eodem halitu sequatur. Ut enim ἅπτεις, quod unum restat, scripserit, a me impetrare non possum, ut credam. *M.du S.*

Ἅπτει] Delerat posteriorem syllabam *Solan.* & ἅπτῃ sua auctoritate dederat. Fateor sensus perspicuitati ita consuli; verum quia ex seq. ἀναλίτρεις facile intelligitur, etiam secundam pers. requiri, eaque Atticis saepe formatur in ει pro ῃ, nihil mutem; nam ut βούλομαι, νέομαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, εἶ, ὄψει pro οὖῃ, in secunda sing. forsan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noster. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐκπυθέσθαι sciscitaris ap. *Aristoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψεύδει ac permulta similia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipsum ἅπτει quod hic occurrit, indicat ab iis usurpatum, dum ait: ἅπτει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τέλει εἰς ΕΙ τοῦτο χρόνου διὰ τοῦ Ι λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστι. *J.F.R.*

46. Ἴδη ἰκτίνους] Libidinibus illis probrosis. *F.G.*

47. Τῶν λόγων] Quid est? *F.G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, si per Codd. liceret, ἔργων. Quorsum enim illud λόγων? nisi cum *Fl.* pro ἐπιτεταμένῳ, ἐπιτεθαμμένῳ legas? quod ferri hic non posse ego quidem existimo. *M.du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. supra *Philops.* c. ult. ἴδοὺ ἐγὼ οὐ μὴ ταράξω. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Revir.* c. 18. Οὐδὲν οὐ μὴ γένηται ἄδικον. *J.F.R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th.M.*

51. Τὴν τῆς Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum satis probatum sit, fuisse fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barnesius*; hic autem locus sit in Hippolyto vs. 418. & ibi ex persona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba sic accipere, quasi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J.M.G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M.du S.*

57. Ἴθι] Conf. supra Παρ. c. 10. *M.du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, supple impura, a fellatione scil. *F.G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J.B.*

χρὴ ὠφελῆαι, οὐκ ἐκ τῦ κάλλυς τ βιβλίων, οὐδ' ἐκ τ πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τ φωνῆς καὶ τ γνώμης τ γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere ſatis eſt, non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, ſed e ſermone & ſententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύειν τ ἀπαιδευσίαν, καὶ ὑπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τ βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι χρὴ οἱ ἀμαθέσταλοι τ ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιῦσιν, ἐλεφαντίνυς κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτυς· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τύτοις δέῃ, οἱ μὲ οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τ μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἰῦ τἄλλα μετὸν, ἀπήλλαξε τ ὀδύνης τ νοσῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέραν τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τὺς κυρέας τύτυς ὑπίσκεψαι, καὶ ὄψει τὺς μὲ τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων προλιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, οὐ μὴν λήσειν γε ὀλίγα ταῦτα ὄντας εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχυσιν, ὅτι κείροντ μὲ οἱ πολλοὶ πολλοὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te poſſe inſcitiam tegique iſta opinione, percelliqueposſe homines librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitiſſimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capſulas, & cucurbitas argenteas ſibi faciunt, & ſcalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum eſt illi, neque quomodo tractanda ſint, norunt. At progreſſus in medium aliquis eorum, qui didicere, ſcalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obſitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonſores mihi iſtos conſidera, & videbis, eos, qui ſunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & ſpeculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & ſpecula magna: nec tamen propterea obſcurum eſſe, illos nihil ſcire. Sed illud ipſis uſu venit, quod oppido ridiculum eſt, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos ſe curent,

[a] Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδιον marg. *Alw.*

Αἰθίοπα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνὸ γητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. ſupra Ἀναξ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τ κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æſopi fabula. *M. du S.*

3. Ἀδίκ ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? niſi forſan ἀνόητ. eundem ſpectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum facit περὶ ἀγνοίας. V. μὴ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haeſi aliquantum in hac voce, utrum poſſit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae*. Sed cum *calumnia* ſemper falſa ſit, eui proinde non modo non temere, ſed nunquam ſit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam ψεῦδος, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis hiſtoria, & definitio auctoris, ac tota diſputatio maxime poſtulare videbatur. In contexto tamen orationis non abſtinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod ſingulis paginis, non ſatis ſibi reſpondere voces ſingulas binarum linguarum; non eſſe temere nomina plane ſynonyma. *J. M. G.*

1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Θῶμεν τὴν ἄγνοιαν εἰπόμενοι ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forſan reſpiciens noſter interpres vertit: *mala res eſt ignorantia:* ſed vim vocis δεινὸν non ſatis expreſſit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res eſt ignorantia.* Eſt enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec eſt ratio, cur anima noſtra (aut eorum ſaltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen eſt, ut Philoſophi voluere, ignorantiam non ſecus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter ſe oppoſitae, ut altera alteram deſtruat, atque diſſolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id eſt, lumen, dixiſſe exiſtimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἑαυτὸν διὰ συγγένειαν ἥκοντες ἐμπίμπλυσιν αὐτὸν τε τὸν ψυχὴν ὄντα τ φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ ὑσίᾳ νομίζοντα, ἄλλοις τε χρώμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τ ὄντων μάλιστα τὸν μὲ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσανασχετῶ, καὶ πᾶν τὸ ἀφιγγὲς ἐξαφεῖ, καὶ τα-

rent, ad illorum vero specula accedentes, disponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare possis libros, ipse uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodasti, sed facis quod canis incumbens praesepio; quae nec ipsa edit de hordeo, neque equum edere, qui potest, patitur. Haec in praesens de solis libris libere apud te disputo: de aliis quae despuenda & flagitiosa facis, saepe in posterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως ἂν τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς, ἣ ἐν τῇ φάτνῃ [b] καθακειμένη, ἢ ὅτε αὐτὴ τῶν κριθῶν ἐδήδεν, ὅτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρός σε, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave sane malum ignorantia, & incommodorum plurium caussa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obscuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus similes fumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗ.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καθαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυρώσασα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ἀποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις ἅπασι εἰκὸς

[τοῖς add. C. R. lege cum Scholiasta ἐπισκιάζουσα· cujus glossa est ἐπισκιάζουσα. Vid. Piersonum ad Moerin p. 164.

b Καθακειμένη] Κειμένη Fl. ΔΙΑΒΟΛΗ.] Bene sic Fl. Διαβολῇ etiam Bz. S. ΔΙΑΒΟΛΗ male J. P. H. Ald. Fr.

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῇ δυσχερεστάτῃ τούτῃ μιμήσει, μὴ καθ' ἓν τῶν βιβλιοθήκῃ πρέπει. Λυκίνῳ τῷ παρόντι ἐκδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σοφιστῇ καθ' ἑαυτὸν κτήσασθαι ἐνδ

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obscurum est. Forsan ἐγκρατέσαντα. M. du S.

† Ἐπαλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα] reposuerat M. du S. Sed addidit legendum ἐπαλγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπαλυ„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii An-

* ἐγκρατῆσαι βιβλίῳ. V.

4. † Ἐπαλυγάζουσα] Ἀντὶ τῆς ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἀλύχνῳ δὲ ἡ λύχνῳ λέγεται. V.

„ ton. Vespucii, huic scholio praemittitur vox ἐπαλυγάζουσα. „ Unde etiam ἀλύχνῳ reposuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἐγκρατῆσαι". Ego recepi illud ἐπαλ—— etsi cum textu Luciani non convenit; sed sensus Scholii necessario sic postulabat; quid enim esset ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? J. C. R.

ταράττῃ τὰ σαφηνῆ, φόβου δὲ ἐπεφύκασιν ὄντα πλήρη πρὸς αὐτά. *Quod unicuique nostrum ob cognationem cum lumine acris est insitus amor cognoscendi & innotescendi. Ipsam vero animam nonnulli Philosophorum* LUMEN *suapte natura esse statuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis aversetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac suspectas habeat.* Familiaris est autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miseras hominum mentes! o pectora caeca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcumque est!

Phaedrus f. xi. l. III. de Augusto:

Qui postquam tenebras dispulit calumniae.

Cicero lib. I. Tusc. Qu. c. 26. *Philosophia ab animo tamquam ab oculis, caliginem dispulit.* J. T.

καμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὴ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑποβαίνοντες ὐδὲν δέον, καὶ τὸ μὴ πλη-
σίον [b] καὶ ἐπὶ πόδας ὐκ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνο-
χλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων ὐ προλείπομεν τὰ πολλὰ
ἀλισκάνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέσχηται, τοὺς
Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τούτοις ἐπιπλήσια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ὑπὸ ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ
τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὴ ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς ὐκ ἀληθεῖς καὶ τοὺς συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mines; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim ultra quam par est progredimur, non videntes quod ante pedes est; quod vero procul est, & longe distat, tanquam molestum quiddam metuentes. Atque in universum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus; licet infinita jam tragoediarum scriptoribus scribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum similia. Pleraque enim fere, quae in scenam ascendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, subministrata. Dico autem istuc cum ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes: quarum opera jam & eversae domus sunt, & urbes vastatae funditus, patresque

In

a Τὸ δὲ] Ita *J. Vz.* L. & Mſ. *Bar.* Τῷδὲ Edd. cett. b Καὶ] Abest in B. c Καὶ] Iterum abest in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὑρῃ *Fl.* h Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius: *o pectora caeca!* sic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι; teste *Plutarcho* in Lysandro. Id est, *ignorantiam, ignorantibus haud minus esse malum, quam caecitatem non videntibus.* *J.T.*

7. Τοῦ δὲ] Forsan τὸ δὲ. *F.G.*

Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τοῦ δὲ. *M. du S.*

8. Τὸ μὴ πλησίον] *Tertullianus* in Apologetico: *Sed caecitatis duae species facile concurrunt, ut, qui non vident quae sunt, videre videantur, quae non sunt.* *J.T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia cacis
In tenebris metuunt: sic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae sunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J.T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notissima fabula est, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem: filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J.T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyesten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fusius. *J.T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyesten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes; nisi viderem aberrasse Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epist. *Cic.* selectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem spectantia, quando ait: *ut ibi esses, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J.F.R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praestantissima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epistola: χαίρω δὲ, inquit, πατέρων, καὶ συκοφαντίας ἀπηρίφω. πολλάκις γὰρ παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξέμηνε κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχουσι συζυγίας, καὶ συγγενεῖς ἐπαισίους καὶ ἀλλήλων· καὶ τί λέγω; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accusatoria & Sycophantica aspernere: nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitae vincula & connexiones disruperunt, & in se invicem consanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras subvertit saepe.* Qui locus hinc desumtus esse videtur; ita omnia quadrant. Nec multum diversa sunt, quae apud *Themistium* in Orat. III. leguntur: διαβολὴ δὲ χαλεπὸν μέν, inquit, ἀκουσμάτων δὲ πολυποιόν, καὶ ἀντιπαρεισρυὲν, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφὸ, καὶ τὸ δρᾶμα ἐκείνης ἐστὶ ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique permolesta est, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque se insinuverit: ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae rescissae, & confusae domus sunt ab illa calumniarum probabili specie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quasi in tabula quadam ostendere volo, quale quid sit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Ephesius olim imaginem illam occupavit. Nam ipse quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, socius fuisset. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis esset Theodotas, noverat, nisi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum esse, cui Phoenice commissa esset. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε τῶν παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες τῶν γεναμένων, καὶ ἐρασταὶ τῶν ἐραμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς τῶν ἀβασάνων πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] περιπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδεῖξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτι τινὸς γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ ἀβασανία, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην προὔλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ οὗτος ἀβασανισθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ κατὰ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τῶν ἀντιτέχνων τις Ἀν-

προὔβαλε C.R. / τὸν add. C.R.

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. k Περιπίπτωμεν] Admisi ex *Fl. F.* Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. l Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AlW.* m Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. n Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπεύοντα τῶν κατὰ Φοινίκην χώραν. *V.*

mittit: a qua illa est de Hippolyto Tragoedia excitata. Praeclare igitur *Menander*: Ψυχῆς ἀβασάνιστον βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium est apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis causa fuit. Sed & ipse Alexander vel solus possit sufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, ostendatur. *F.T.*

32. Καθάπερ ἔστί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Vellejus* lib. 11. *Nos memores professionis universam imaginem principatus ejus oculis animisque subjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri possit; neque est tamen. Ἐν ἀβασάνῳ. *F.T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad distinctionem istius Apellis, qui sub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum *Scuti*, id est adoptione, fuit Ephesius, teste *Suida*, Pamphili Amphipolitae discipulus. *F.T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Philopatora, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Casaubboniani*, *Scaliger* in notis ad *Eusebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una cum opera restituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ἀπὸ τοῦ φύλλα κισσοῦ καλύπτεσθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· διὰ γὰρ τῆς Διονυσιακῆς τελετῆς κισσῷ ἐστεφανοῦτο. Addit Scaliger: *& Gallos Magna Matris foliis hederae. & Ptolemaeum quoque compunctum fuisse, hoc est, stigmata foliorum hederae insita ipsi fuisse.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legisse: nec video quomodo aliquis foliis compungi possit, aut quomodo foliorum stigmata alicui inuri queant: nisi pejore, quam pessimi στιγματίαι, conditione futuri sint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καλύπτεσθαι. Et hoc liquet e sequenti voce ἐστεφανοῦτο. Nam, si vera erit futura ratio, illic quoque ἐστέφθαι legendum erit. *F.T.*

38. Ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότην; *Polybius* semper Θεόδοτον vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, eum vide libro 5. historiarum. *Palm. Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc historiam lib. v. fuse narrat. *F.T.*

Ibid. Θεοδότῳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, historiam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & seqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & seqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *F.T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλον τὸνομα, τὸν φθόνον δὲ, τὸν βασιλεῖ τιμῆς, καὶ δὲ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας, καλέσαν αὐτῷ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ πάρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλον ἀπέφηνε τὴν Τύρον ἀπόστασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, & esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciisse Tyrum & Pelusium captam de Apellis consilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλα μὲν πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutri-

tus

a Καὶ πάρ'] Haec & seqq. octo verba a καὶ ad καὶ omisit B. Sed marginii inferiori adscripta sunt. b Κάρτα, καὶ τἄλλα μὲν πάνυ] Κατα ἄκρα μὲν πάνυ Cod. B. Κάρτα ἄκρα μὲν πάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. * Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῶν ἐπαναστάσεως τῷ Θεοδότᾳ. *V.*

53. Κάρτα] Σημαιοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. *V.* (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος. *V.*

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad ἐ πάνυ φρενήρης τις ὢν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότᾳ. *J. F. R.*

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. *J. T.*

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœnæ tempore.* *J. T.*

Ibid. Πρὸς τὸ ὦς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quæ alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενον. *Alium Dio angit, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχοῦ χὰρ κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui respici poterit. *J. T.*

51. Πηλουσίου καταλήψιν] Non Pelusii, sed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* constat. nam Pelusii castrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficisceretur. *J. T.*

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα ἐ τἄλλα ἐ πάνυ φρενήρης τις ἂν] Salmuriensis: *Tum Ptolemæus ut qui præter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si *φρενήρης prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ἐ πάνυ, ineptius interponitur & sine sententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Mss. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ἐ πάντα φρενήρης τις ἂν. *qui quidem valde, sed non in omnibus despiebat.* Nam φρενήρης etiam est παράφρων, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidæ & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic φρενήρης est prudens, quam quæso sententiam ex Græcis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem summopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Orestes. Vides igitur recte locum inquinatissimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* *J. G. G.*

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παραφέρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, præclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quæ facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀφρόνων τὰς φρένας, ἀντὶ φρονᾶ dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντὶ φρονῶν, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηρεμένας. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* Φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe appositisse aliquem puto glossam τῶν κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν ἐ τἄλ-

λα

eus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

σχολαικείᾳ δεσποίκῃ τεθραμμδ, ὅτως ἐξεκαύθη ϗ συνελαράχθη πρὸς τ προδόξ ταύτης ἀμβολῆς, ὥστε μηδὲν τ εἰκότων [c] λογισάμδ, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνδ ἦν ὁ ἀμβάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερδ ἢ κτ τοιαύτῃ προδοσίαν ζωγράφδ· ϗ ταῦτα, ἐῦ πεποιθὼς ὑπ' αὐτ, ϗ [c] παρ' ὀντινῶν τ ὁμοτέχνων τετιμημδ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ προδόπαν, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μηνίειν, ϗ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τ ἀχά-

ὑπὸ C.R.

ἐβαὸε. f.

c Λογισάμδ] Συλλογισάμδ B. d Τοιαύτῃ] Τηλικαύτῃ idem Cod. B. e Παρ' ὀντινῶν] Παρά τι ὄν, B. f Ὡς εἰ] Nil variat Fl. &c. g Ἔαδε] Ἔαδε adspirat Schol. Non Edd. nostrae. ἤρεσεν Vigor. fec. C.R.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τῦ †ἤρεσεν. V.

† Ἤρεσεν] Ἤρεν edita. Ἤρεσε C. & V. unde ἤρεσεν dedit M. du S.

λα δ. κάρτα φρενήρης τις ἂν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *F.M.G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum ϗ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. a. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Eur.* Ἄλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, ϗ τ' ἄλλ' ὁ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripseratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ὁ πά„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, ϗ τὰ ἄλλ' ὁ πά„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel ϗ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *F.F.R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognoscet e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *F.T.*

Ibid. Ἐν νεανικῇ δεσποίνῃ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *F.T.*

55. Τεθραμμδ] *Fractus* verterat Interpres *Parisinae*, quam legerit τετριμμδ. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *F.F.R.*

56. Τῆς παραδόξ ταύτης ἀμβολῆς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *F.T.*

57. Ὥστε μηδὲν τ εἰκότων λογισάμδ] *Ut nihil eorum, quae repulsare aequum fuerat, animo perpendens, non, quod aemulus illius esset auctor calumniae non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c.* *F.T.*

Ὥστε μηδὲν τ εἰκότων λογισάμδ] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est:* teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *F.T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνδ] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium:*

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, ϗ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντιθεῖσα τ αὐτῶν ἐπαίνων ἁρπαγὴ ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum earundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *F.T.*

59. Ὅτι μικρότερδ] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *F.T.*

61. Εὖ πεποιθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum sceius esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *F.T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παράλειψιν videtur ἡ ὡς. *F.M.G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F.G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ἤσις videtur e Dorico poëta sumta. *F.M.G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καλεσάσης, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ συμπολελαύκει τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam causſae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὢν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἐμύσατο τὴν ἀβουλίαν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἦρχετο; *Coll.* b Μεταγνῶναι] Αἰσχυνθῆναι G. B. & marg. *A1.* c Παρεδίδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μηνύειν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: *Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ὕστερον ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε ὀλίγου χρόνου διαλιποῦσα, παρὰ τοὺς ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ διαβεβληκότας ἥδιον ἂν ἤδει ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos reddi ſecundioribus quam priùs, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali poena affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὅτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὅτω λέγεται αἰσχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγραμμένοις, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰσχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midæ etiam adagio notatæ ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Midæ rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— Nec Delius aures
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellae referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia praediti. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Miſceliacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. 1. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυρῶντες πλαγίως ὑπαλλάττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliquè volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ διακεκινημένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τῶν λύττων] *Frudentius* in Pſychomachia, de ira:

San-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεγάλα ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴ χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόντι τῇ Διαβολῇ. παρὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ Ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον εὖ μάλα καλόν, ἐπιθερμὸν δὲ καὶ προκεχειρημένον, οἷον δὴ τὴ λύτταν, καὶ τὴ ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τοῦ Μίδου τῇ ἀρχῇ κεχρημένου, καὶ ὑπὲρ τοῦ πάντα μεγάλα σώματος ἔχοντος κατὰ πᾶσαν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐμυθολόγησάν τινες τὴν ἀρχομένων, ὡς ὅτι ἔχει ὁ Μίδας ὦτα μακρὰ ὅτι μακρὰν ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μάκιστα γινόμενα ἀκούει, ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῷον ὦτας ὑπερέχει, ὡς καὶ τὴν λαθικόντων ψόφων αἰσθάνεται. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina fello. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲ ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſae mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deferentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὸν παιδίσκην τὸ κόμης ἐξεῖλκεν. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & æquum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ἦσαν ἀκίραιοι, καὶ τὰ δίκαια λεγόντων παράκλησιν, τὰς χεῖρας ἀράντες εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνέκραγον ὀδυρμῷ καὶ ἀγανακτήσει μεμιγμένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtam ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſo quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praelidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς καὶ ἄμορφος &c.] Deſcribitur elegantер ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ὀχληροὺς, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλὸν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει δὲ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ἄμορφον, ὀξὺν δεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ συνεξέλλουσαι, καὶ καλλωπίζουσαι τὴν ἀληθολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ συνεξηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καλεσπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τοὐπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὴ ὃν Ἀπελλῆς τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ὑπὸ τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum picturа expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε] * ὁμαρτοῦσαι. *V.*
99. Ὁ συνεξηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἡ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὁμαρτοῦσαι] Ὁ παρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο παρτοῦσαι. utrumque emendante *M. du S.*

ferm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque mœrente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & perniciosius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim aerugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* *J.T.*

94. Ὀξὺν δεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ δεδορκασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ὑδὲν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχὴ νόσημα φθόνου τε & βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὅσῳπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ & τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκαναίνεις κακὸν ὀξυδερκὴς, τὸ δ' ἴδιον ὑφορᾷς; *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* *J.T.*

96. Τὸν φθόνον] Recte sane livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλόν θ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἄπασιν
Δυσκέλαδόν, κακόχαρτον, ὁμαρτήσει συγερώκης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisо vultu.
J.T.

99. Ὁ συνεξηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque descripsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. *J.T.*

1. Περιηγηταί] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. ξυνεξηγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ ᾗ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν Ἐφεσίαν ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ περιγράψαντες αὐτήν. ὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν [e γενήσεται]. Ἔστι τοίνυν διαβολὴ κατηγορία ἔστις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, [f τοῦ κατηγορουμένου] λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνακεκλεκτῶς πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑποθέσις τοῦ λόγου. τριῶν δ' ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνεται], καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

φανεροτέ[ρα] / γένοιτο φανερωτέ[ρα] C. R.

γίνεται C. R.

Πρῶ-

e Γενήσεται] Γίνηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν κατηγορούμενον] Τοῦ κατηγορουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύτης βουλὴ μετ' ἀμυήτων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰεὶ ἰφιλκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo praestat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπεστράφητο γοῦν] *Quae convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quae se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καὶ μοι δοκεῖ μεγίστῳ θεῶν τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις ἐπενδῦσαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μεγίστῳ αὐτῇ προσθεῖναι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ ὃ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μᾶλλον τοῖς ψεύδεσι ταττομένων, οὐκ οἶδ' ὅπως αὕτη δι' αὑτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν παραχρῆμα δείκνυσι τὴν αὑτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ὑποστειλαμένη, τέλος αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam haec cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturae a mendacio fient: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum sese insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercae scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatae calumniae. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quae in calumnia spectanda sunt:* vel, *quae calumnia adsunt.* *J. T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ' ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διττὸν τὸ δύο μέν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, τὸν δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει ἀπόντος κατηγορέων· ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπεισθόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμαθεῖν· ὁ δὲ δὴ ἀπὼν τὸν λόγον τὰ οὐδὲν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθεὶς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τοῦ Διαβολῆς. ἔστω δὲ δή, ὡς οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. εἰδεὶς γάρ, ὃν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείας πραγματεύσασθαι, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ πανόμος ἐστὶ, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸ μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῆς πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον εἰσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accusat.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἀδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τοὺς λεγόντων, ὡς ἐστι μάγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης πανουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικαίους ἐπιορκεῖν ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρίστησι τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? quae facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτι ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸ μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸ δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχίσαι, ἀποκλῆσαι, ἀποκλείειν in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπόφραξόν σου τὸ στόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕνεκεν ποιησάμενος] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ὡς ἐφ' ἑκάστοις τοῖς ἔλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικόν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ καὶ τῶν ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καταskευάζων αὐτά, ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαῖεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγου παρατεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸν ἀπο-

οἷονει c. R.

ἄλλοις δικασταῖς ἐν τούτῳ γεγραπται· τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, qua aqua forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας ἐν τοῖς διαβολαῖς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερον λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, σὺν ἴσῃ τοῦ φεύγοντι παραλαβεῖν, εἰ μὴ τὸν δικαζόντων ἕκαστον ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξηται, καὶ παραχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ὕστω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, praevalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμνῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν καθηγορούντων, καὶ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμον δὲ κεῖσθω, ἀκαιρίαν μὲν ὀμνῦναι δικάζειν μίαιοιλα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cogniturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, σὺν ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιον κρίνοιεν, ἢ γυναῖ λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat, Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Aequum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populares compescere; ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbarica feritatis, vel tyrannica impotentia, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δ' γε ἀντιξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαταγνώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Ai-

ἀπολογίαν τῇ καλῃγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν ἐκείνους αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὲ καλῃγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ὑπερέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ καλῃγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καλαψηφιζόιμεθα τῷ προτέρῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε ὃ χρὴ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς ἀμφιβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραινοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητικὸν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον [b] ἐπα-

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

χειρωμένοι C. R.

a Μὴ] Non habet B. b Ἐπαγαγεῖν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μᾶλλον καλλιεληφυίας. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροῤῥεπεῖς. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J. T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* J. T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τοὺς δίκας ἀφαιρεῖν ὑπ' ἀρχῆς τοὺς θαυμαστὰς, τὴν χεῖρα τῶν ὤτων τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντα, ὅπως τοῦ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττῃ καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea decivit. J. T.

63. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J. T.

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J. T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥσι) ἀλλὰ καὶ θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ ὑφεῖσθαι τὴν ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθῶς προκαταλημμένον. Cur hic haeritet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil caussae. Τὸ, ἀληθῶς eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. J. J.

Ibid. Μήτε δίκλω δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. πάνυ σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς μὴ κρίνειν; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conetur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἡπίσταλο γὰρ, οἶμαι, ὁ ἔτερος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καὶ ἀδεδικάσθαι. ὅπερ ἐξ ἅπαντος ὁ βλασφήμων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν βλασφημούμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας ἀφαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίας καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσας *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμυήτους B.

69. Φησὶ δὲ] *Φακυλίδης. V.* Τὸν Φακυλίδειον ποιητὴν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.* Πλούταρχος δὲ τῷ περὶ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὰ αὐτὰ. μηδὲν (*Plut.* μηδὲ) δίκαιον δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτον inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενον. εἶτα ἀπέδειξεν ὁ πρότερον εἰπών, ὅτι ἀκυρόν τὸ δίντερον λεγόντων πέρας γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [εἰ] μηδὲ ὑπήκουσε κληθείς, ἢ ὑπακούσας ἐτρέτισεν. ἄτοπον (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκυρὸν ἄρα τὸ δεύτερον λεγόντων. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἰρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφίσμαθ', καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιοῦν δυναμένην, ἐπάλαιε παραλαμβάνων τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὸν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἐνάντιον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως ἄμεινον ἐ μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό πως τὸ ὀι φάσκως, Λυκιανέ. *V.*

suppositi; vs. 8. ἀδίκως μὲν κρῖνε πρόσωπον [Ἢν οὐ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετατίθησι δικάσειν.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jensio* ἂν infero; nam vel sine eo versus constat, quum πρὶν etiam sit syllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι — Et Z. 81. Πάντᾳ ἐποχεύοιο, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρας γυναικῶν Etsi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vs. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν ἰδῇς ἄνδρα σαφῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco scholiis hic inserto, qui in Ed. *Fr.* est p. 1034. E. non addit ἂν, etiam ego non ingero. *Solanus* noster in *Juntina* ἂν quoque inseruerat, adleveratque ex scholiasta, *Phocylidis* esse; sed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Aristoph.* tamen additur, liberum esto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forsan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀβελτερίης ἔστι πω,
Λέθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸ πιστεῦσον,
Μῶρον ἀναπλάττει πρὸς τὸ οὐδὲν αὐτόν.
Nihil fere tam est malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a se persuasum decepit,

Odium excitat adversum eum, qui nihil est commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula summa judicaturo tibi res sine teste non probaretur; testis sine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne semel audires. Magis enim veritas elucet, quo saepius ad manum venit. Amicum condemnas de praesentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accusatorem suum nosse liceat, aut crimen, iraseris?* Menander:

Ὁ προακηκοὼς δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.

J.T.

79. Ἀκαρρησίας] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipse, qui ad te detulit, desinet dicere, si probare debuerit. Non est,* inquit, *quod me protrahas: ego producius negabo: alioqui nihil unquam tibi dicam. Eodem tempore & instigat, & ipse se certamini & pugnae subtrahit. Quid dicere tibi nisi clam non vult, pene non dicit.* Verumtamen ubi deprehensi jubentur incoram accusare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falso Aratos cogeretur praesentes arguere. Historia est apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

ταῦτ@ ἄνθρωπ@, οὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς λέγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τὸν μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καὶ ἡγορεύοντι ἑαυτῷ συνεπίστατο, ὅτ@, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς ναυμαχῶν δυνάμεν@, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο τοῦ πολεμίου.

meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν δυ-

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

a Τὸ ἐμφανὲς] Τὐμφανὲς B. magis Attice. b Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανὲ πᾶς ἔπεται. Ἀλλ@. *Obscura quivis comitatur dolus.* J.T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam Auctorem, nec quo se ardens immittere possit. J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J.T.

85. Ὁ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖόν ἐστιν τοῦ συνοφαντοῦν, ὅτι μακρὰν ἥκασι τοῦ ἐλέγχου, *esse id ipsum calumniæ indicium, quod procul probationibus venissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. J.T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* J.T.

89. Διευθύνει & ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit.*: vel, *judicio cum eo experitur.* J.T.

90. Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. J.T.

Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere posse, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* J.T.

91. Ἐνίοτε ποτὲ] *Q. Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.

Clanculum autem imbelles semper præstantioribus insidiantur. J.T.

93. Ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint:* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris, ita loquitur: ὅτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν ὁ λεπτὸν ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀγροίκοις πυροφόροις, ὅταν τὴν κολακείαν ὁρῶμεν ὑπὸ πένητα, τοὺς ἀδόξους, τοὺς ἀδυνάτους ἀπολυθοῦσαν, ἀλλ' οἴκοι τε & πραγμάτων μεγάλων ἰλλόδημα & νόσημα γιγνόμεν, πολλάκις δὲ & βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀνατρέψασαν. *Atque ut Simonides ait, equos alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui sæpe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐάσας γὰρ & τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τοὺς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερόγκους, καὶ τὰ ἰδιωτῶν, καὶ & μοναρχῶν, χαλὸν ὄντα ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους & μείζους τοὺς διαβαλοῦντας, καὶ πρὸς ἡδονὴν μὴ σίγρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας τριφάσιας, ὃ καπῶ ἥδιον μᾶζον γυναῖ πλοῦτος; τὰ & ἢ & ἄλλας ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiis, aliisque potentiæ generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes sæpius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἵνα ἴδῃς αὐτὸν ἐπὶ τοὺς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων καὶ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμοῦντας, ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑπόνοιαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, καὶ τὰ μίση ὀπισφαλέστερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοήθεις τεραί. πάντες ἐν ἀλλήλοις ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ὀπτεύουσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρος διαδύσαιμι τοῦ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, καὶ παραγκωνίζει [d] τὸ πλησίον, καὶ τὸ πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς ἀτεχνῶς ἀ-

c Ἐλπίδες] Deest in B. d Πλησίον] Πόλιμον marg. Al. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] Οἷον τοῦτο εἶπας ἀληθέστατον. V.

πλους ἴδοι τις ἐπὶ πολὺ διαβρόην, ἢ ἐπὶ τὰς τῶν μοναρχῶν οἰκίας ἀπιόντα σωτηρίας, γεγυμνασμένος μάλιστα ἀκροᾶσθαι τῶν τοιούτων ἀληθινὸν ἀκούσαι· ταῖς δὲ τοιαύταις κολακείαις ἔστιν ἐπὶ τὸ ψεύδεσθαι. Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est. J. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοήθεις τεραί] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καθὼς γάρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ἔστιν ὕφησις τρόπου διαβολῆς, τὸ μὴ ψόγοις, ἀπ' ἐναντίου τοὺς μισουμένους τοῖς πέλας ὑφίστασθαι δι' ἐπαίνων ἐπὶ πρῶτον τοιοῦτον καταστροφήν, καὶ βασκανίαν, καὶ δόλον ἐκ τῶν περὶ τοὺς αὐλοὺς διατριβόντων, καὶ τὸ τοιοῦτον πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic ab inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Quæ malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea ab illorum hominum emulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolæ vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* J. T.

4. Ἐστηῶτον ἄ ῥα] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἀσπίδα μὲν ἐπώμιον, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλων δεξιτερῇ, φρικώδεα κινήσασκε δόρυ,
Τεύχεσιν ἐν καλοῖς, ἐοικὼς ἀστέρι μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.
J. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentiæ.* J. T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνισάμενοι τοὺς ἀντιφοιτῶντας βουλόμενοι, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. J. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ἔστι δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀπόντος φίλους, καὶ σὺν ἐκείνῳ πλησιάζειν· ὧν δὲ μὴ δύνηται, φανερὸς ἐν ὑποσταίνει, καὶ σφάττει, καὶ τίθησιν, ὡς ἀμείνονας, λάθρα δ' ὑφίστησί τινας ἐν ὑποστιβῇ λοιδορίας κρυφίας· ὁ δὲ λόγος κίνησιν ἔλκει, κἂν μὴ παθέλκῃς εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τῷ Μιλτιάδῃ μεμηνυμένον· ὃν δὲ ὁ Μιλτιάδης τῷ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χορῷ τῶν κολάκων εἷς ἔξαρχος, καὶ σοφιστὴς κρυφαῖος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους σωτήλωμβος. ἐπὶ τούτῳ δὴ θαῤῥοῦντας ἀπτωτοὺς καὶ δίκην τοῖς διαβολαῖς, δηλόσεται, ὅτι κἂν θηρατὸν τὸ ἕλκος ὁ διδάσκαλος, ἡ ὕλη μόνη τῶν διαβολῶν τούτοις μένει ταῖς ὑλαῖς, μᾶλλον δὲ γαγγραίνας ἐκ παρανόμου διαβροὰς Ἀλέξανδρος ἀπώλεσε καὶ Καλλισθένη, καὶ Παρμενίωνα, καὶ Φίλωτα, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris pruri-*

εὐθὺς ἀνατέτραπ), καὶ ἀμφισέσυρ), καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευλικώτερ@, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερ@, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῦ Ὁμήρυ πάνυ ἐπαληθεύσιν, ὅτι

Ἄρηος ἐνυάλι@, καὶ [b] τ' ἀτρεκέως κατέκτα.

τοιγαρῦν ὡς ἐπὶ μικρῶν τῦ ἀγῶν@ ὄντ@, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδὰς ἐπιτρέχυσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ διαβολή· τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ φθόνυ [c] ἡμισευέλπιδ@ λαμβάνυσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγυσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλῦν ἐστι τῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν

expelliturque tandem cum ignominia : fiet contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] Τε *Homer.* c Ἡμισευέλπιδ@] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἢ μισ@ ἢ ἐλπίδ@ forsl. legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, si non statim rem perfecit, memoria tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametsi admorsus ulcus sanarit, tamen calumnia cicatricem manifestam. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae historiam ab aemulo Cratero per calumniam subversi operae pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum hæc, & sequentia illustrat. *J.T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens superat: quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem.

J.T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γὰρ τῦ Ὁμήρυ] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τῦ νόμυ ποιῶ. quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *J.F.R.*

16. Ἄρηος ἐνυάλι@] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J.T.*

Ἄρηος ἐνυάλι@] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κτεν.] Adscripserat *Solen.* τε in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat *B.* i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipso Homero legi potest. *J.F.R.*

19. Ποικίλας — ὁδὰς ἐπιτρέχυσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον δημόν *Photius* vocat, epist. prima, commate ιϛ'. *J.T.*

22. Ἡμισευέλπιδ@] Scriptum fuisse ἢ μισ@ ἢ ἐλπίδ@, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς δὲ τύχης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit.

J.T.

30. Οὐδ' ἂν κατίχνυσι] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo saepe multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentia defensio intercluſa respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitia deferuntur. Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *J.T.*

35. Ὁ τιμώμεν@] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus claresc unt meritis, acrius invidia toxicato dente rodantur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia carent.*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δέομενον. εἰ γὰρ ἦν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολή, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. οὐδ' ἂν κατίσχυσε τῶν ἁπάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο τοῖς ἀκροωμένοις.

Διαβάλλει μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα τὸν τιμώμενον, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ἐπίφθονον· ἅπασι γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζον, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸ κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἐπὶ τοῦ δρομέων γίγνεται. καθεῖς γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τὴν ὕσπληγα εὐθὺς καλα-

d Κατίσχυσι] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. *e* Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυσε] Καθελυμήνατο. *G.*

43. Τὴν ὕσπληγα] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ο. ρ. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγίλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μάστιγα. *G.*

rent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium livoris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magna felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarum qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζοντι] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τόν δι, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitia gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφώνια τύχαι
Καὶ μαραμαίνων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἐκεῖν.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χαμόθεν
Ἔσφαλε τύχα καλλιφύλλοισιν.

Id eſt,

Eſt tamen inverſitudo fortuna etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum aut corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ἐπὶ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῷ τέλειον] Non faſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. Fr.*

43. Τὴν ὕσπληγα κάλαμον τινὰ] Ὕσπληξ ſive βαλ-

καλαπεσόντος, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν ἀφύλακτον ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπαγαγὼν τὴν ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα, ὅτι τὴν κατοχὴν ἐτράπετο καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸ τρέχοντα ἐπισχὼν, ἢ ἐμποδίσας, ἐπιτομωτέρᾳ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν ποθ' νικῆσαι δυνάμενος. ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ ταῖς φιλίαις τῶν εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ μὲν πρόσχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, ſolum anteriora petens, & ad metum intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶ] Recte *J. S.* Κἂν male P. Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὁμοῖος male *Fl.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τοῦτον γίγν. B. *idem C.R.*

βαλλὶς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quae Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J. T.*

Τῆς ὑστλαγγος — καλαστρώσας] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὑστλαγγα eſſe *repagulum*, rectum transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ὑστλαγξ ſubito utrinque lapſata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλλίδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperata facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Difertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλλίς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J. M. G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τὰ πρωτεῖα legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Aeneidos:

— — Signoque repoſtae
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὴν ἀφύλακτον ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J. T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν legendum videtur. *F. G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J. T.*

53. Ἐπιτομωτέρᾳ] An in eo cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ἐπὶ τῷ τοῦδε ἔργῳ τὸ ἐνύδρων, μὴ δ' ἐπιτομώτερον μέ φασιν ἐμπεσεῖν. *F. G.* Alias eſſe *ex abrupto*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Juv. Vrag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J. F. R.*

56. Ὁ γὰρ πρόσχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat:* ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J. T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Praelatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius conſitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindictae locum.* *J. T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ λαφύσσει] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— — Hoſtemque ſuum loca non ſua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in cunctum media traxere catervae.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentiae defenſio ſaepe multorum improbitate interclusa reſpirat.* *J. T.*

64. Ἢ ἐὰν πέτρον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δὲ. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἐὰν πέτρον] Lege ἰδὲ, i. e. εἰ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F. G.* Adeo placet, ut putem in com-

eos, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

λαφθεὶς τῆς δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [e] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

lege. ἠγαλλονται — ἐξ ὧν ἄλλ

Τὸ, τε ἀξιόπιστον [f] προσάψαι οὐχ ὡς ἔτυχεν ὀπτεύουσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ὄφλημα ἔργον, δεδοικότες τι [g] προσάψαι ἀπεμφὲς, ἢ ἡ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ὅτι πολὺ τὰ προσόντα τῷ ἀφαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσιν, οὐκ ἀπιθάνως ποιοῦσι τὰς καλῃγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν ἀφαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ενίο-

e Φίλοι] Φίλοι B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστιν tantum adscivit. f Προσάψαι] Προσάψητε B. g Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *A1.* & *Va.* & *F. Mnδν P. S Amst. Mn δὲ Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. *Mnδ'* B.

contextum recipiendum. *F. F. R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *F. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσιν] *Basilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς εἰς τὸ χεῖρον ἀγορπαῖς τὸ ἐπαινετὸν διαστέλλειν, καὶ ὃν γέγονε πολίτην τὸν ἀρετὴν διαβάλλειν. *Improbum autem est, in pejus detorquendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vicinia virtutem criminari.* *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως *est, immunda & fastida* ἄκοσμος.
Caesia νηλλὰς *dicitur, nervosa & lignea* δρυὰς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν κυλίνει τὸ πάντες;
Ἴσχνα, ἀλιπάστων. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον
O Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, sole adustam. ego vero solus flavam mellis instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μὲν τις τὴν νύμφην, ὅτι σιρὸς, ἰσχνὴν παρὰ καλὴν ἐκλυθεῖσαν ἐπαινεῖται· τῷ δὲ τὸ χρυσῆν βασιλικὸν ἴφος· τὸ δὲ ἀφ' ἑσπέρου τούτου ἐρᾷς ἱμερωτέραν ἔχειν μέλπειας δὲ ἀνθρώπους ἐνομίζομεν, λάθοις δὲ θεῶν παῖδας προσείπαμεν· μελιχρόαν δὲ οὐκ ἐπαινοῦμεν τὴν, ἀλλ' ὡς πολίαν οὖσαν. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προστοίμια mutatum esset, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλώρους δὲ ἐ τύπους οἶδε τινὰς ἄλλως ποίημα, ἢ ἑαυτοῦ ὑποκορίζομένου τι ἐ ὑγιῶς φέροντος τὴν ἀρρένωπα, ἴσως ἐπὶ ἄρα ἦ. Lege, μελαγχλώρους, (sive μελίχρως, ut alii malunt) δὲ ἐ τύπους οἶδε ἀλλ' ὡς χρῶμα εἶναι ἑαυτοῦ &c. ad plures illi sermo institutus est, sic ut τὸ οἶδε vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποίημα *facies* verti: nisi quis προστοίμια cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *F. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyranni ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *F. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπιβάλλει τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐτοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑπόμαλα [c] ἀηδὴς, καὶ ὅλως ἐρωτικὴ· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τύφω μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκλευασέ σου φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὴν εὐσέβειαν, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παρωθούμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρούμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φασι. b Ἀπισ᾽ἐναξε] Sic Edd. Ἐτέναξε B. Forsan ὑπεστέναξε. c Ἀηδὴς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδὼς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὸν Σελεύκου Στρατονίκῃ λέγει, ὃς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς παίδος τὴν πατρῴαν ‡ ταύτης παραχωρήσας τῷ υἱῷ· παίδα δὲ νόσῳ ἀλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γενόμενος τὸ θανεῖν ἀφῆ τὴν εἰς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. εἰ δὲ ἀμηχανίᾳ τῇ τοῦ πατρὸς γενόμενον Σελεύκου, λέγει τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τοῦ παραπτώματος τὴν νόσον τοῦ ἔρωτος, ἐπιξέσῃ ταύτῃς ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐρασθεὶς] In C. ἐράσθη . . . εἰς ποιῆσαι καὶ θανεῖν ἀπειλεῖν τῷ πατρί.

‡ Ταύτης παραχωρήσας] C. D. male αὐτὴ παραχωρήσας. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρήσασθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γενόμενος —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανεῖν διὰ τὸν πρὸς. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐρῶντα Στρατονίκης θυγατρὸς λάθρα τῆς μητρυιᾶς. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonices novercae innuentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Reposui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδής. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰναρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδὴς] Mss. Ox. uti conjecerat *Tollius.* In reliquis ἀηδὼς. *M. du S.*

Ἀηδὴς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod ἐῇχι intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρασικὴ] Ἐρασικῆς. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est *u*, non

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si causam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀφὶ τῷ ὠτὸς τυπεὶς, ἀφεκέαυ) ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέτραπαι τ φίλον, ὑ προμείνας τ ἀκριβῆ 90 ἔλεγχον.

Ὅλως γὰ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι ᾗ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσαα τ ἀκροώμενον· ᾗ ἔνθα [c] τρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, ᾗ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέαι τῷ εὐδοξῷ τ ἀκροάσεως, ὡς [1h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένου.

προκαλεῖσθαι C. R

προέσθαι C. F

Ἀνυσιμώταλον γὰ [i] ὂν τὸ εἶδος τ διαβο-

[c] Τρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. [f] Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. [g] Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. [h] Ἀληθῆ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* [i] Ὄν] Omittit B. Ὄντως vult *Fens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυσάρθμον ἀνῆσαι. *G.*

notatam. plura *Suidas.* Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος ἀφεκέαυ)] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim istiusmodi mendacia confingunt, quæ: maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα τρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestè ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspiciosa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Dolituram amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro τρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Τρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mss. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθῆ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Fensii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλε, ἧτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ὁπότε malim, ὅς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰ ὂν τὸ εἶδος τ ἀφεκέλης, τὸ ὑπεναντίον τ τὺ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπότε ὁ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσου ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῆ τῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε γὲ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, γένοιτό τις, ὃς διέβαλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τὴν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πόλε vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Bl. Fr. P.* &c. Κληθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελεία στιγμή, nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis continuat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνυμιώτατον γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ἐκεῖνος καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ἐκεῖνος indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆ ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῆ ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V. G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῆ ἐπιθυμίας, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὰ εἰδῶς] Impressi omnes ὃν τὸ εἰδῶς. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὃν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζων putes, sive participium pro ἄν positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἰδὼς δὲ ἀδύνατον ὂν δύο διαχειρίζειν βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἰμὶ ibid. V. 8. 8. εἰδὼν ἐν τοῖς αὐτὸν ἐλεύθερον, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ἂν ἦ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὂν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ἔστω, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo ἔστω addita. Conf. mox c. 20. ἐγὼ — ἀδελφή τις ἔστω. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νῦν v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Auleto*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νῦν ideo Νῦν dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemaeorum. *J. T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & insuetum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emanciparat.* *J. T.*

10. Ταραντινίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τό γε ταραντινίδιον ἀμφιεννύς ἐστιν ἔνδυμα, ἀνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραν-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

καὶ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε καὶ προσωρχήσαλο, ἀπολώλει ἂν, ὡς οὐκ ἠδόμενος τῷ βίῳ τῷ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὢν, καὶ ἀντίτεχνος τῆς Πτολεμαίου τρυφῆς.

Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστῃ [f] τότε ἂν ἁπασῶν αἰτίᾳ βληθὲν λέγοιτο, εἴ τις ἐλοιτό τις μὴ

d Ταραντινίδιον] Ταραντινίδιον male B. e Τε] Omittit B. f Τότε ἂν ἁπ.] Ποτὲ πασῶν ἂν B. Ἂν ποτὲ ἁπ. Fl. Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέρμερον λεπτὸν ἐ διαφανὲς ἱμάτιον ἃ πάντες πορφυροῦν. V.

Ταραντῖνον χρίσεως ἐ τρυφῆς. *Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata.* Hesychius: Ταραντῖνον, sive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, πρόσυς ἔχον ἐκ τῶν ἐνὸς μέρους. *Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὖσα ἀλλόκοτον, οὐχ ὁρᾶν, ὃ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtæ, Παρθένῳ δ' εἶναι δοκεῖ, φαρῶν κροσσωτὸν, καὶ γυναικείαν στολήν. *Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragœdi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λυδῶν χιτὼν τις βασσάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Hesych.* βασσάραι χιτῶνες, ἃς ἐφόρουν αἱ Θράκιαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum:* unde & *Baccha* Bassarides *dicta Pers.* Bassaris & *Lynceum.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiæ*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* J.T.

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: præsertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemæo Philopatore, lib. XXX. *adduntur instrumenta luxuriæ, tympana & crepundia;* sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quæ mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et series nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircæa pulsabunt tympana Theba;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idæos cymbala ranca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σωτῆρμονες· αἰχλα δ' ἴχλα
Νεβρὸς, λεοντὴ, κύμβαλα δὲ, πλατάγη.
Sudorumque pares meta, paria arma: leonis
Exuvia, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & sericatus & crepidam aratus incesset, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtimiret, cymbalo incesset.* J.T.

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. J.T.

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaestionem deferebatur.* J.T.

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τ' Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῦ ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλυργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τ τελευτηκότα. εὐθὺς ὧν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τύτῳ θεῷ ἐπελεῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μεμιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τ μειρακιώδη ταύτην τῦ Ἀλεξάνδρυ ὄρεξιν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύγουν, ὀνείρατα διηγύμενοι τῦ Ἡφαιστίωνος, ὀπτασίας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum sibi neque adorandum sumsisset Hephaestionem. Cum enim decessisset Hephaestion, prae amore illius Alexander reliquae suae hoc etiam adstruere magnificentiae voluit, & Deum suo suffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca consecrari & arae, atque sacrificia, festique dies novo Deo parari, sanctissimumque omnibus jusjurandum esse Hephaestion. Si quis vero subrideret ad ista, aut non satis religiosus esse videretur; mortis illi poena erat proposita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis statim eam incenderunt, excitaruntque, qui immissa sibi ab Hephaestione insomnia narrarent, praesentiamque sibi illius oblatam, & sanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem sacrificarunt velut As-

a Ἀνέστησαν] Ἀνήγασαν marg. *A1*. b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τῦ * προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρυ ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος † Συλοκάκας ‡ λέγεται Λέοντα τ βασιλέα ὅτι ἐξ-

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμ—— *V.*

† Συλοκάκας] C. D. male Σιλοκάκας λ. ὄντα τ. β. Θρᾳξάκων. *M. du S.*

‡ Magistri fuit summa dignitas in aula Constantinopolitana, de qua vide *Meursium* in Lexico Græco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Isauricus, vel Copronymi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiastam nostrum saltem ante 1229. annos non vixisse, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἀτε καὶ ἄκη] Exc. *G.* ἀτε καὶ ἄκη. Barbare. Sed tamen genuinam puto esse scripturam. In C. ἀτε καὶ ἄκη, ut in V. *M. du S.*

βάκχους περὶ Θεοφάνους πολλὰ ἐ τεραστώδη διεξιὼν ἐνίοτε, § ἄτε καὶ ἄκη, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμενος. *V.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι ἐ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλυργίᾳ] Præcessit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit*. Et sequitur prompte Benedictus verba hæc ipsa sic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & versionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorsus in Græcis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλυργία non patitur, ut de impensa pecuniaria intelligatur, Græcis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec consideratio magnificentiæ funeris potest hic locum habere. Majora desiderantur, quæ habebis, si recte vertas mecum *ad reliquam rerum suarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta sua referri voluit, ipsum ex mortuo fecisse Deum. *J.G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J.T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Drusillam documenta nunquam deinceps nisi *per numen Drusillæ* dejerasse. Idem in morte Julii Cæsaris narrat, controversias quasdam a plebe *interposito per Cæsarem jurejurando* distractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* sibi *neque sanctius*, neque *crebrius* instituisse, quam *per Augustum*: quin & violata perjurio numina ista gravius vindicata, quam si quis per ipsum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Cæsaris pejeratur.* *J.T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis signa. Unde & ægrotantes, & futura praenoscere cupientes, in Deûm, Æsculapii præcipue, & Serapidis, nec non Apollinis, sese templa conferebant, per somnium illorum voluntatem, responsave expiscaturi. *J.T.*

32. Ἐπιφανείας] Illustravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illustris *Ez. Spanhemius* in V. Dissertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatissimum. *J.T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus est in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λῷ ἔθυον παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ὁ θεῶν παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] ἀμφὶ τοῦ χαμαὶ ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡφαιστίωνος θειότητος; ἀφελομένους, ὡς ὁ τιμῶσι τὸ κοινὸν ἁπάντων θεὸν, καὶ ἀφ' τούτου ἐξελαθέντας, καὶ τῆς βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας. [h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιαρχῶν πρὸς Ἀλεξάνδρου, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτοῦ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφελόμενος ὅτι δακρύσειε παριὼν τὸ Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος κατ' πάντων [i] τῶν θεῶν, καὶ κατ' Ἡφαιστίωνος,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. *e* Πόσους] Ὅσους B. *f* Οἰόμεθα] Οἶει B. *g* Παρὰ] Et sic *El.* cum cett. *h* Τότε] Ὅτε B. recte, ait *Solan.* *i* Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graeci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, quae Hadrianus ipse composuisse jactatur.* *J.T.*

34. Παρίδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius est numen conjunctum Dianae, ut matri Deûm Attis, Minervae Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est πάρεδρος. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρεδρῶν] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσαντο θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκατον, id est πάρεδρον τῶν δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius*. Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idaeos Dactylos, Æsculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρέδρῳ ἐ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic esse praesentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere παρέδρους & ὀνειροπομπούς δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. 71. *J.T.*

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant cristae. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis aequa potestas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Æneadum genetris qui sextus & ultimus heres,
Pollux, & clausit Julia sacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina desiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus usus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

νος, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, φανέντα ἐναργῆ τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ἐ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὀπὶ νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι συνηθείας ἀ μνημονεύοντα.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, 55 fleviſſe.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὀπὶ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ᵇ ἐν ᾧ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν ᶜ αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅπη τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διάβολοι, ὅ, τι ἂν ἀθῶντες ἴδωσι τὸ ψυχῆς, καὶ ὑπόσαθρον, καὶ εὐεπίβατον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου, ᵈ μηδὲ τὴν ἔφοδον ᵉ αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρ-70 πολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

/ τῶν ααθὼν CR.

ᵃ Μνημονεύοντα] Μνημονεύσαντα B. & Fl. ᵇ Ἐν] Etiam adest in Fl. ᶜ Αἴσθωνται] Αἴσθωσι B. ᵈ Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. ᵉ Αἰσθομένου] Et sic Fl. B1. P. &c. An αἰσθανομένου; adscripsit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἰδὴ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιβίοισι
Λάθρῃ ἰμπελάσσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δυκεύσας,
Εὐδούσας δὲ κίχῃσι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ σύμφυτον ὕπνον, ἐπιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἴτυν ἄκρην τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοις σπεύδουσι, πυρὸς βίλος, ἄστεος ἄτλου,
Δαλὸν ἐϋδμήτων μεγάρων αἰσσῆρα φέροντες
Ὡς τότε &c.

Ac veluti insidia media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nacta sub Marte quieto
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casura signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam pressa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae paventes cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' οὐ γ'] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ γ'. Possis quidem intelligere χώρας· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἴσθι, vel, quod magis probo, γ' ἂν vel εἴ γε, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν ἀθῶνται] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅτε ἂν αὐθῆται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ῥήγμα εὐκαιρισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑποῤῥύτου ἐλέγχει τὸ ἄφρακτόν τι καὶ ἀδυνῆ. *Quae ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγχύσεως] Προόδους ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* J.T.

82. Διατριβῶν] Et hic secutus sum Ed. J. quod enim

gunt, qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba assiduitas, & impudentia & sexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est, cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est, & adamantino muro sic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura inest omnibus hominibus; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

ϗ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς, ϗ ἐξηνδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τῶν [f] ἀπόντων ἥτε ἀπάτη, ϗ τὸ ψεῦδος, ϗ ἡ ἐπιορκία, ϗ προσλιπάρησις, ϗ ἀναισχυντία, ϗ ἄλλα μυρία ῥᾳδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς [g] διαβολῆς. οὐδεὶς γοῦν οὕτω γενναδας ἐστί, ϗ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένον, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] διαβολάς· ϗ ταῦτα ὑποφυττεύσης, ϗ τὰς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, ϗ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, ϗ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, ϗ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. εἰ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, ϗ πρὸς

f Ἀπόντ@] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀπούσ@ *J.* & *V2.* g Διαβολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Διαπριβὰς *J.* sola, & marg. *A1.* h Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *Fl. B. P.* i Λαθρηδὰ] Constans lectio, ait *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, ϗ τὸ κόρ@, ὁ εὐθέως κόρον λαμβάνων, ϗ ταχέως πληρούμενον@. καινοπρεπὲς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαθωμιληρόν. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαθωμιληρόν. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

* Οὐκ οἶδα] In C. hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero ex omissum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nam in aliis erat ἀδιαβολὴς, ferri nequaquam potest, cum statim sequatur ϗ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς ἀδιαβολῆς. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Est natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὸν γὰρ ἀοιδὸν μᾶλλον ἐπιπλείων' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουάζουσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assiduus copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τὰς ἐντυχίας μὴ πυκνὰς ποιῶν τοῖς αὐτοῖς. *ne saepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates. Veterrima quaeque, ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debent suavissima: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitia munus expletum sit, novitates autem, si spem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illae quidem repudianda: vetustas tamen suo loco conservanda est. J. T.*

93. Λαθρηδὰ ϗ πρὸς τοὺς λεγομένους] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ ἐκ πρὸς τὸ ὡς λεγόμενα ϗ μικρὰ ὑποπαίζ ὁπ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi faustis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid

in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γοῦν τινας ὅτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] ψιθολῶν, ὥσπερ τοῖς πτεροῖς κνωμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρήσουσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τὸν δὲ ψιθυλλόμενον δὲ τὸ ὑπόβουλον ἀγνοοῦντι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ ψιθυλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis Inixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

a Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μετὰ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. b Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. c Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. ὡ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας ἢ μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, π. συμ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίαν ἢ τὴν κατηγορίαν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινεῖσθαι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. *Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* M. du S.

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, ἡδόμεθα πάντες, λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκοάς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui separatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μετὰ ὑπονοίας ἀκούοντες. J. M. G.

94. Πρὸς τὰς λεγομένας ἢ μετὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διάπτυον πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα ἢ μετὰ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὸς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? J. F. R.

Ibid. Μετὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec qua compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miſerrimum eſt, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali ſibi ſit conſcius, & conſueta loquiturque ac facit, undique inſidiis circumventus miſer. Alter vero, ſi quid generoſi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, ſtatim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admiſſa defenſione intelligit, ſe fruſtra contra amicum incitatum fuiſſe.

24. Si vero minus generoſus ſit atque humilior, admittit ille quidem, & ſummis labris arridet; ſed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲ οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχε τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμενος, καὶ τὰ συνήθη λέγῃ, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [e] ἐνηδρευμένος. ὁ δὲ, ἢν μὲ [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παρρησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴν ἀπολογίαν [h] προαιθόμενος, ἔγνω μάτην τῷ φίλῳ [i] παροξυμένος.

Ἦν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲ καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας ἀφαρπίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσοδο-

d Συνεπισάμενος] Ἐφισάμενος B. *e* Ἐνηδρευμένος] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμενος *V2*. *f* Ἔχῃ] Ἔχει B. *g* Ἐξέρρηξε] Διέρρηξε *Coll.* *h* Προαιθόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσιεσόμενος; marg. *J.* *i* Παροξυμένος] Παρωξυμμένος B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. *G.*

Ita enim illic legendum: non, *male ſuada credula cauſis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Compoſita cauſa* ſunt fictæ calumniæ. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis cauſis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἐφ' ὅστις πρὸς τὰς λαθραίας λογοδοσίας, καὶ μ. ὑπ. ἀμφιβολίας. *J.T.*

6. Τὸν ἐπιβουλεύοντα ἀγνοοῦντος] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam eſt adverſarius, facile cavendo vitare poſſis: hoc vero occultum, inteſtinum, ac domeſticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perſpicere atque explorare potueris.* Facete Hiſpani,

Del agua manſa me guarde Dios, que
de la brava me guardaré.
Id eſt,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praeſtet:
A torrente facile me ipſe tutabor.
J.T.

15. Ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid eſt iniquius, quam ſecreto credere, palam iraſci?* *J.T.*

17. Προσιέμενος] In omnibus libris noſtris hic legebatur antea προαιθόμενος, quo quid abſurdius dici poteſt? Immo vero προσιέμενος, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαιθόμενος] Si *praeſentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suſpicor ſcripſiſſe Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel ſi quod verbum ejusdem poteſtatis pro-

pius ad literas verbi προαισθόμενος accedit. *J.M.G.*

Προαιθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi poteſt, quod ſatisfaciat, vitioſam lectionem exhibeo, donec Codd. ſubſidio veniant. *J F.R.*

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc eſt, non ex animo. Sic *ſummis labiis hoſpitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noſter autem, ἀπ' ἄκρων χειλέων φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἀπ' ἄκρων τῶν χειλέων τοὺς ἑρκους ἔχειν. plura *Eraſm.* in Adagiis. *J.T.*

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ε.

Ἑσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Eſt & apud *Heſiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occultans. Heſych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀπόκρυφα βουλεύεται, καὶ ἐν βάθει. Noſter in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύοις, ἄνω ἐκ κάτω στρέφων, κερδαλεόφρονι ἰσικώς. *J.T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira quae tegitur, nocet:
Profeſſa perdunt odia vindictae locum.
J.T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Heſiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ ——ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phraſis. *M. du S.*

δομεύει τ' ὀργήν. ἢ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δολοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τ' χολὴν, καὶ τὸ μικρὸν σοῦ [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα θεσπαθῆ τινα καὶ [c] πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine σὺ Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πένθους] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲν κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni porta,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut *P. Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲν κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio:* ὑποκρινόμενον. mox lego: κακῶν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα θεσπαθῆ τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen θεσπαθὴς non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὠνὴρ τοῖς ἤθεσι apud *Athenaeum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. θεσπαθὴς τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινεῖν τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνειν eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. καὶτοῦτο μίμηται ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ὑπεκρίνου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Faceb. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M. du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖν fortaſſe ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κα-

πῶς

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσι, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῇ εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ὅτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τὸν ἀπολογούμενον, τὸ ἀξιόπιστον τῆς καταγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ὑποκρίσεις

σιν

d. Ὅτε] Οὐδὲ marg. *At.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οὕτω δὴ πως, λέγουσι, κατὰ τὴν καρδίαν, ὥσπερ *ἀκαρτίας ἐ μίρμ τῶν δὴ πᾶσαν ὑπόνοιαν τῶν ἀληθῶν. *V.*

* Ἀκαρτίας καὶ] In editis fuit ἀκαλύπτω, quod emendavit *Selen.* addens: C. D. ἀκαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀκαλύπτω edere, ut in Impr. factum est, non decet.

σθαι certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph.* Νεφ. 296. Μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῶν· ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκινεῖσθαι ἁλαρῷ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπου τραγῳδίας, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J.M.G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικῷ προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J.F.R.*

Ibid. Ἱλαρῷ ἐ κωμικῷ] *Claudianus* in 1. Cons. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non vivus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.

J.T.

29. Παρασκευὴ τοῦ ἐ γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triste patientem*: Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur κατὰν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus τὴν γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μετὰς ὑποκρίσεως, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Symposio. οἱ σοφοὶ δὴ ἰσόλγαιον, τὴν ἱλαροῦντα τὴν ὑποκρινόμενον ἐ ἐκπεφύγασιν. Utique nec hic spectatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄπαντα πονοῦσι τὸν ἀγῶνα ἐ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τὴν προσῆκε γέμουσθαι τὴν σκάφην, nunc καὶ μὲν δὴ τῆς γέμουσαι δυσχρήσας διέκειντο πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J.G.*

Ibid. Πάθους] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγκρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ Χαιρεφῶν ἀταραχότατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Benlejus* reposuit, & pro γέμουσαν, σύσσειν, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege σύσσειν. *F.G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσι] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J.T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὕστις βλάπτει μισῶ ὁ λόγον ἀναφανδόν,
Ὥσπερ ὁ τὸν καθαρὸν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λόγοις φιλεῖν ἑ προφυλασσόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τὴν λύπ᾽ ἑ φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.
Non ista nocet, qui odium suum pro se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiae fidem injuriam facit.

J.T.

33. Ποιῆται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caselio. *J.M.G.*

Ibid. Τότε γὰρ ὅτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J.T.*

σιν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λανθάνεσαι. ἢ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καλήγορήσε τῷ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. ἢ ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἀπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ καλήγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτοὺς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη ὑπὸ τοῦ οὕτω ῥαδίως καὶ ἀνεξετάστως πιστευομένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἀντεία,

mos cauſſas odii incidere, quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Ant

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *F.* & *V2.* ac marg. *A1.* b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τὸν Ἰωσὴφ αἰτίᾶσθαί μοι δοκεῖ. *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ †ἑμωνεῦ· ἐ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος αἰτίαται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ‡ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν ὑπὸ τῆς Προίτου γυναικὸς Ἀντειας, ὡς φησιν Ὅμηρος· ὁ ‡ Ζ, καὶ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτός. ἐ πολὺ δὲ τὸ ὁ μέσον διαφορ. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς: legend. probe monet Cl. *Weſtenius.*

† Ἑμωνεῦ] Ὡμωνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὡμωνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑμωνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑμωνεῦ legitur, ε & ο ita conjunctis, ut facile ως credas, non ιφ. expreſſum. *M. du S.*

‡ ΖΙ ἢ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. xv. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. φύονται δέ τινες ἐ ὑπ' ἀνθρώπους ἀλάστεις, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπια σμικρά τε καὶ ἀπελεύθερα, τὰς ἀλάστεις ὄπιθεν ἑλκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλάστεις, ἀλλὰ δράκοντας ἐκ χαλκοῦ ἐ πάνυ μεγάλους ὑπέρκοπους, καὶ πρεσταμένους ἰοὺς καὶ φιλανθρωπίας ὑποκριτάσματος, ὡς ἀπιλαύσειν χρεὼν καὶ ἀπροσδοκήτως πορρωτάτω. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpeculae quaedam, ſive homuncciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Synefium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui nostrum invitae voluit conscendere lectum:

cum tamen ipsa prius pudore illius tentato repulsam tulisset. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit suae temperantiae, & pudoris adversus hospitem, ut libidinosae mulieris insidiis peteretur. Phaedra autem ipsa quoque similia cum detulisset contra suum privignum, effecit ut exsecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patrasset.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam est delator, qui justus caetera & prudens esse videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiserit.* Numquid ergo est aliquis Aristide justior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθραίης, φησὶν, ὦ Πρῖτε, ἢ [e] κάκλαγε Βελλεροφόντῃ,
Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρῷ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχών, καὶ ἡ πρὸς τὸν ξένον αἰδὼς ὑπὸ [f] μάχλης γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένου. ἡ δὲ Φαίδρα, καὶ εἰκείνη τὰ ὅμοια καλειπῶσα τῇ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέᾳ, ὑπὸ τῷ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ ψευδάλλων ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ [g] ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν [h] τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἀρ' οὖν τῷ Ἀριστείδῃ ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κακεῖνος συνέζη

ἐπιβαλλόμενος C. R. male.

μηδενὶ ἂν. neminem

[e] Κάκλαγε] Al. male κάτθαν Coll. [f] Μάχλης] Μάχλης Th. Mag. [g] Ἐχρῆν] Χρὴν B. [h] Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάκλαγε] Grav. κάκλαγον. G.

rum sese fingit misereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Osiride pernicies; καὶ ἅμα ἀδικούμενον ὑπογυμνάζουσα τὰ παιδία, τύποις οἵτω προστοιμῶν. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari cepit, benivolentiam hac commiseratione assimulans.* J.T.

47. Ἐπὶ τοῦ ἑκάστου συμφοῦλι] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injustitia nulla capitalior est, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur.* *Origines* lib. VI. contra Celsum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ κόσμῳ ἐπ' ἄκρον κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς δῆλον χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνῃ τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniisse notatur, cum speciem sibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi se simulat, tunc est pessimus.
J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mf. Ox. ordinem vulgatum Impressorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσβάλλειν. M. du S.

58. Τεθραίης] *Homer.* Il. Z. 164. M. du S.

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. F.G. Necessario, ideoque vel sine auctoritate alia parui. J.F.R.

Ἔθελε] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris nostris est ἔθελε. M. du S.

62. Αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notissima Faustæ & Crispi Cæsaris; minus celebris illa Damasippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. est & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. Plura exempla *Muretus* congessit cap. XII. lib. I. Var. Lect. J.T.

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μισθ. c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. M. du S.

66. Μάχλης] *Thomas Magister* μάχλης in suo codice videtur legisse. Sic iterum usurpat Noster Ὀν. c. 4. M. du S.

Μάχλης] Pro vulgato facit, quod & supra, Ἀσιν. c. 4. habuimus μάγος γάρ ἐστι δηλη ἡ μάχλος. quare & hic nihil mutaverim. J.F.R.

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipsa Phædra apud *Senecam*:

— *Falsa memoravi; & nefas,*
Quod ipsa demens pectore insano hauseram,
Mentita finxi. Vana punisti, pater:
Juvenisque castus crimine incesta jacet,
Puditus, insons.
J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κακεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, nescio. *Plutarchus* certe, in Arist. dis vita, negat

ὅτι τὸ Θεμιστοκλέα, καὶ συμπαρώξυνε τὸ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινὰς, καὶ ἐμίσει.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, ὑπ' ἐπιβουλὴν καὶ ἔνεδραν ὑπὸ φθόνου φαίνεται συνελθεῖν τοῦ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὅτι τοῦ αὐτοῦ κίνδυνον ἐκπεπλευκότος. ὅτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις τὸ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

contra Themiſtoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides: at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male φασιν, ſed φῂ per compend. B. *Pl. Fr.* b Χολὴν] Bene ſic P. *A.* χολὴν male *S. Fl.* B1. & 2. χολὰς *Ald. Fr.* & *H.* ſine puncto ſubſcripto, item B. c Τινὰς] Τινὰ *Fl.* & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταυτόν ἐστιν ὑποκεκινημένος ἀντὶ τοῦ λῃ ταυτόν ἐστι φθονούμενος αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν καὶ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. διὸ καὶ σὺν αὐτῷ πρωτοδίκῃ πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλῃ, φησὶ, ἐπὶ τῶν †ὁρίων, Θεμιστόκλεες, τὴν ἔχθραν καταλύσωμεν, ἀναιρῶ σοῦ, πάλιν αὐτὸν ἐπαινέσαντες ‡ἀναλῃψόμενοι. *V.*

* Καὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδη δηλ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. *A.* modo legitur, niſi quod δὲ recte habet, non δηλ, ut illa. *M. du S.*

† Ὁρίων] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. *M. du S.* Forte ἴρων.

‡ Ἀναλῃψόμεθα] Ἀναλῃψ. editum antea. Emendavit *M. du S.*

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto, vel facto læſum. *J. T.*

78. [r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] [r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. *Th. M.*

[r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans. J. T.*

[r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Poſt inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & poſt φασιν in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τῇ εἶχε inverſione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὑ. quo facilius medicinam admittunt. *J. F. R.*

[r]Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An ſic leg. videtur: [r]Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκινημένος. Vel ſic: πολλικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκινημένος. Sic *Electr.* 1. ἀλλ' ἔτι πῶς. *F. G.* Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολλικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος. Sic infra: τὸν δὲ τῶν ὅλων διωθούμενον τῷ καιρῷ. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. *J. F. R.*

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba haec, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyæn.* Strat. I. p. 45. *M. du S.*

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus. J. T.*

81. Χολὴν εἶχε] An χολὴν εἶχε? *F. G.*

83. Εἴγε ἀληθὴς ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo ſilet *Homerus*: cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Casaubonus in notis; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. *M. du S.*

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ὑπὸ ψευδῆ πολλὰ λόγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidiæ plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur. Apulejus* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditione doctrinaque præpollens Palamedes proditionis damnatur. J. T.*

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyæn.* in Proœm. L. I. *M. du S.*

87. Ὁμαίμου] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii doceant, ego ignoro. *M. du S.*

Ibid. Ἐπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio. J. T.*

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὴν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. *J. Elſn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τὴν ἔμφυτον λέ-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸν Σωκράτει λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μὴ τηλικαύτας νίκας ὑπὲρ προδοσίας τῶν Ἑλλήνων ἐπόντας γενομένους; μύρια γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praetervavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione qua-

Τί οὖν χρὴ ποιεῖν τὸν γε νῦν [e] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίττεται, παραπλεῖν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνεῴγειν αὐτὰ ῥᾳδιουργεῖν τοῖς [f] πάθει προειλημμένοις, ἀλλ'

[e] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* [f] Πάθει] Πάθεις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίξατο] Οἰκεῖον τὸ τῆς Ὀδυσσείας περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ἃ μὲν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

λόγου pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J.F.R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J.T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis hæc sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi pœnitentia locum habuit, sicubi sera licet in iræ locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim hæc tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Atheniensibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J.T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptae ab eo juventutis.* *M.du S.*

98. Τί οὖν χρῶνα ποιεῖν] Legendum puto χρῶν, quod etiam dedit *Caselius*, & interpretes. *J.M.G.*

Ibid. Χρῶνα ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρῶν legendum; (forſ. pro ἰχρῶν). *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemisso τὴν λόγου. Ni malis χρὴ ἐ ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 1. *J.F.R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M.du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M.du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀντιτεχνίσιον δὲ αὐτὸν, καὶ ἀπωτάτω τῆς ἀπιστίας, ἐχυρὸν σὺ ταῖς ἀκοαῖς οἰκοδόμησαι τὸ φυλακτήριον· ὥστε πόῤῥωθεν αὐτῆς ἀφίστασθαι τὰς ἐπιβουλάς. καὶ μάλιστα μὲ λόγοις προσπαίσωσι, καὶ ἀπατήσωσι· κἂν ἅλω τινὰ λόγῳ παραδῦναι, μὴ τοι καλαφρύττειν αὐθαδιάζωμαι, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐκκλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ὄψει γὰρ ἐλεγχόμενον εὐθέως, καὶ λυγιζόμενον, καὶ βασιλαρίζοντα, καὶ σὺκ ἔχοντα, ὅ, τι χρήσεται. καὶ τί τοῦτο ὑπομένειν ἄπαξ, ἃ μηπόθ' ὑποχλήσει λοιπὸν, ἀλλ' ἂν ἀπειράσεται, κἂν προσέλθοι πλησίον· ὅσοι δ' αὐτῇ τὰ ἀνήκεστα ἠθικὰ τινὰ προσιόντες, καὶ τὸ θηρίον ἡμερώσαντες, ἔτοι δὲ ἤκιστα ἀπολαύουσι τῆς φιλανθρωπίας· ἐξίστανται γὰρ ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἐδὲν ἀφέρουσι τῶν μαινομένων, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejicienda ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam occulas, aut intra ades tuas admittere procures sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis hæsitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molestia esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque inepti homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis sua minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant*, &c. *P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epiſc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· διὰ αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσέρχεται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitia ingrediuntur.* *J.T.*

ἀλλ' ὀθιςήσαιλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τ μὲ οἰκίας θυρωρὸς [a] καθιςάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τ διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

dam sunt occupati: sed apponere curiosi janitoris instar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admissione*, atque addsumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores constituere, aures autem ac mentem apertas sinere.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῶ λέγοντ᾽ ὁρῶντα, μήτε τ ἄλλον βίον, μήτε τ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερ᾽ , τοσούτῳ [d] ἐπιμελεςέρας δεῖται τ ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πιςεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τῶ καθηγορ᾽ ῦντ᾽ , ἀλλ' ἑαυτῷ τ ἐξέτασιν φυλακτέον, τ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ ἔλεγχον τ ἑκατέρω διανοίας, καὶ [g] μισεῖν ὕςερον, καὶ ἀγαπᾶν τ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ πρώτης

31. Cum igitur dicens talia aliquis accesserit, ipsum per se explorare negotium oportet, neque aetate considerata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in sermonibus illius forte inest, solertia. Quo enim quis probabilior est, eo curiosiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accusantis, sed examen veritatis sibi servare, suamque sibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente sit in claram lucem protrahere, ac sic demum vel amare vel odisse, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιςάναι] Καθιςάνατ Fl. & B. b Τοίνυν] Omisit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεςέρας] Ἐπιμελέςερον B. e Πιςεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epist. 1. sectione λή: ἔχε τὰ ὦτα τοῖς μὲ ἀδικεμένοις ἀνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ ἀδικούντων εἰσαγωγὰς ἐ πιθανολογίας ἀποκλεισμένα. *Aures prabe patulas injuria affectis; clausas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* J.T.

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, sollicere.* πλοῦτον περιβάλλεσθαι *Polybius.* F.G.

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipsam apud te malim: rem ipsam per se expendas.* J.T.

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phadrus* fab. XI. lib. III.

Quod si damnanda perscrutatus crimina
Paterfamilias esset; si mendacium
Subtiliter limasset a radicibus,
Non evertisset scelere funesto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam stulta prave judicet sententia.

Et mox:

Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes;
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere simplices etiam potest,
Opinione alterius nequid ponderent.
Ambitio namque dissidens mortalium
Aut gratia subscribit, aut odio suo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus senior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ λεγομένων εὐθὺς μηδ' ἀκρίτως μαθητὴς πίςιν ὅταν δὲ κατὰ τινὸς τ φίλων ἐ συμμάχων προσπίσῃ τις αὐτῷ λόγ᾽ , τ ἀκριβέςερον ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconsiderate eorum, qua audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut socii accusatio aliqua delata fuerit, diligentissime ut omnia prius inquirat, quam accusationi fidem habeat. nam & regium hoc esse, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Justinus Martyr.* Parænet. 1. ad Græcos: Ἡ γὰρ τ χρημάτων ἀκρίβης ἐξέτασις, καὶ τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοιότερα δείκνυσιν, ἀκριβεςέρα πέρα τὰληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquisitio etiam ea, qua antea bene se habere videbantur, sape aliter affecta esse ostendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* J.T.

22. Τὸν φθόνον] An λόγον, i.e. *dicendi facultatem.* F.G.

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legisse videtur. F.G.

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφαμεν] Hæc omissa sunt ab interprete. Id est, *ut in initio diximus.* J.T.

tione, quam puerile est, bone Hercules! & humile, & non minime inter omnia inhonestum.

32. At harum rerum omnium caussa, quam principio dicebamus, ignorantia, & quod mores uniuscujusque in obscuro sunt. Quae cum ita sint, utinam Deorum aliquis vitas nostras aperiat! iret sane fuga praeceps in barathrum delatio, locum nempe, rebus a veritate collustratis, non jam habitura.

ἀβελτερίας κεκιτημένων, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιώδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [b] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ τῶν εἶναι τὰ ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῖν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] εἰς τὸ βάραθρον ἡ ἀβελτερία, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων τῶν πραγμάτων ἐκ τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuisse nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

ΑΛΛ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοῦτο τὸ Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ

[b] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Εἰς] Καὶ εἰς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Va.* solae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδες ἡμέραι, καὶ ἀποφράδες * ἁπλῶς πολλοῦμεν τὰς συμφορωμένας. παροιμία δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱερείας τοιᾶσδε. ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καθαιρομένους ἔξω φέρειν † πύλης, καὶ δεῖσθαι αὐτοῖς τὸν ἀποτυμπανισμὸν δῆλον ἔσεσθαι τοῖς ἔξω τῆς πόλεως. *V.* Romanis dicebatur porta scelerata & scelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς πολλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀποφράδας π. τὰς συμφορωμένας. Etiam C. nisi quod ἡμέρας habet. *M. du S.*

† Αὐτοῖς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M du S.*

34. Ὡς ἂν συμφορωμένων] Menti namque, (ut ait Cicero lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil est veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophistam. L. *Suidas* in Ἰσόχ., & in Παλαίπατ. *Th. M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Vossianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non est temere. Respicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματ. ἰσὸς προσθήκης τιμήσαντές σε Ἀτίμαρχον ἐπώμαζον, ubi vid. not. sed quod *Marcilius* Polyeuctum esse, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem suae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Constantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratissime sane cum aetate *Suidae* a *Kustero* constituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulsus, negat credibile esse, Polyeuctum *Suidae* esse Constantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M. G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in solis *Venetis* extant; nisi quod scholia etiam agnoscunt; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere absit, suspicioque sit, Editorem *Justinae* id adjecisse ex cap. 27. ubi ipse significat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adscribens: Immo in Timarchum, ut ipse infra p. 446. Ed. *Graev.* *J. F. R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in usu esse probat. Heniochus enim Comicus fabulam conscripsit, cui titulus est Ἀποφράς. i. dies inauspicatus. Olim vocabantur inauspicati, quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπ. ἀποφρὰς ἐς βλέπων ἀπιστίαν. *G. C.*

ἐν ἡτισ βάρβαρον εἶναί με τ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιόν εἰμι; ([b] τ γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ ἁπανταπασιν ἀηχόν ἦδα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ μὴ ἀποφράδα, ὦ, τι ἂν βούλῃ εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ στερροῦ συνείληφας. εἶπες τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] ἐμπεσεῖσι ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τ ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τ ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ στερροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲ λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ στερροῦ λαβῇ, γεγωνότερον βοῶντι. τοιγὰρ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὅτι

stum. Quî enim accusâres me hoc ipso nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, esse te Apophradi, *hoc est atro diei* simílem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei assimilare) si omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid sibi velit, paullo post te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendisti!* si quidem jamborum quendam poëtam nosti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti solitum, nec cunctantem maledicere, si vel maxime laesurus videretur eos, qui in bilem jamborum suorum incidissent. Hic igitur, cum male ipsi a quodam ex illo genere dictum esset, dicebat, alis prehensam ab eo esse cicadam, ipsum se cicadae comparans Archilochus, strepero natura sua, etiam nemine cogente, *animali*, si vero etiam ala prehendatur, clamanti sonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas,* ac-

a Ὑπὲρ] Πρὸ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Restitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν δὲ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιτεῖς] Περιπεσεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipsa clamat. Σχολῇ Edd. misere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτὸν sine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adscivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τραυότερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Glossema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifesta. Sed aliunde etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*
5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τ γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σου] Aut legendum videtur τ τρόπον σου, aut τ τρόπων (ὄντα) σου κ. τ. λ. Certe accusativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*
9. Βούλεται εἶναι] De hac phrasi cum Belgicismo conveniente, frater Consult. G.O. *Reitz.* in Belg. Graeciff. agens p. 447. Nostrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, ἢ εἶγε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemsterh.* ac rursus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105. τόδε ἔπος τοῦτο βούλεται λέγειν. *J.F.R.*
11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*
16. Περιττῇ] *Jambl.* N. 184. παραπορύσαν τι αὐτὸν ἕκαστος γνώμῃ τῇ ἰσχυροτάτῃ τ φθεγμάτων πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυσώπους ὑποκρίτας & Τέμμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*
Ibid. Χολῇ] Ita W. Mss. Hipponactis χωλοὶ ἰαμβοὶ ab antiquis memorantur; unde subierat fortasse hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impressis prave ante hoc scriptum est σχολῇ. *M. du S.*
22. Γεγωνότερον] Conf. supra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*
27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis est mutatio, sic edi curavi. *J.F.R.*
29. Πόθεν;] Forsan πόθεν δ quaesivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & sic infra, c. 29. πόθεν; τίς ὅτας ὁ λόγος μεγαλόστολμος; *J.F.R.*
Ibid. Πολλοῦ γε δεῖ] Hujus phraseos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lysiae* Orat. adversus delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

5 Ταῦτά σοι καὶ αὐτὸς ἀπειλῶ, ὦ, μὰ τὴν Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν. πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δέω· σοὶ δὲ μυρία συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀρκέσαι, προσπαρακαλέσας καὶ τὸν Σιμωνίδην, καὶ τὸν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἂν ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τὸν [i] Ὀροδοικίδην, καὶ τὸν Λυκάμβην, καὶ τὸν [k] Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. καὶ ἔοικε θεῶν τις ὅτι χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλων ὅτι τῇ Ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲν Σκυθῶν καλαφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχειν δὲ εὔλογον πρὸς ἄνδρα ἐλεύθερον, καὶ οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότα, καὶ μηδὲν [l] ὑποστελλόμενον τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξιπεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-

g Ταῦτα] Ταῦτα Edd. priores. *h* Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. *i* Ὀροδοικίδην] Ὀροικίδην *Fl.* Ὀροδικίδην W. Vulgatum tenent Edd. *k* Βούπαλον] Βυκόλον male *Fl.* *l* Ὑποστελλόμενον] Ὑποστελομένου *Fl.*

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ἀλλὰ δὲ πολλοῦ λέγειν. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δέω & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, *se imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido genor,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαιαν, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδικίδην. In *Fl.* ὀροικίδην. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἴκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅτε πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ ἄτοπον, ἐν παιδείας νόμῳ παῤῥησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πόλει βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὀπτιμησιν, ἢ μᾶλλον ἡ κάνθαρος μελαπειθεῖν ἂν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὥστ' εἶναί τινα νομίζω τὴν ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος [b] ἐς ἑαυτὸν οἰκονομεῖς. [c] οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τῷ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανεροὺς γένοιο, καθήλιος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἀπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ περιμείνας ὀγκωμένης προσέτι ἀκοῦσαι. οὕτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ παρὰ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὸν Συβαρίτην [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua; nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dedisscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καίτοι male *F.* b Ἐαυτὸν[Et sic *Fl.* cum cett. c Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec *M.* d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forsi. Ἡμιθέωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ὄνος· λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ σιωπὰ, κιθαρῳδὸς δὲ ὢν Ἀριστοφάνης· Ἀριφράδης ἐπὶ μὲν πανοπλίᾳ, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐθαύμασεν ὅτι ἀ· ὁ μόνον πονηρὸς, ἀ ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀκούσαιμι οὐδὲ πανοπλίᾳ, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι, τὸν δὲ αὐτῷ γλῶτταν † αἰσχρὰν ἴδον. τουτέστι τὸ αἰδοῖον τῆς ἀνθρώπου ἐ τὸ στόμα. Ἀριφράδης γε Πολέμωνος ἐ Οἰνίχου ‡ ἀμφοτεροιῖ. καὶ πολεμήσας ἐ αὐτὴ καμφθῆναι ὑπ' αἰσχύνης. εἰ τις ἂν τοιοῦτον ἄνθρωπον καὶ σφόδρα φυλάττοι, μόνος ἂν τῷ αὐτοῦ § πίστει πονηρὸς, καὶ αὖθις. Ἀρίφραδες παῦσαι λαρῶν. *V.*

* Πανοπλίᾳ] Exc. *G.* Πανυ κρί.
† Αἰσχρὰν ἴδον] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδεῖν.
‡ Ἀμφοτεροιῖ] Lege ἀ—οῖ. *M. du S.*
§ Πίστει] Exc. *G.* πίστει.

48. Ἐκεῖνος] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5. 19. Οἱ κάνθαροι ἐν πολλοῖς κόποις, ἐν ταύτῃ φωλεύουσί τε τὴν χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄρρεν ζῷόν ἐστι σπάνιον δὲ ὡς τὸν σφαῖραν, ἐν κοπρίοις. ἐκτὸς δὲ ἐ εἴωσι ἐμεῖν τοῦτο ἀράσας, καὶ θάλψας αὐτὸν, εἶτα μίσει τῇ ἐπὶ σαύτας, πρόσωπα τ πονηρὸν. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. per μείλιμψύχους

Non taurus, non mulus eris, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus eris.

J.M.G.

57. Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th. M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mss. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλής. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλὴς ἀναῤῥῖπτον similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*

59. Τὸν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀσαφ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης ὁ Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀσαφ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In Æsop.

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscuriſſimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis causſa perſequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [c] Βάσαν, ἢ ὅτι τοῖς ὁμοίοις σαφόν. ὁρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἔωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνον αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ προσκλητέον ἡμῖν τὸν Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ Ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τῶν ὅσοι τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῶν σύνοιδε. χάριεν γοῦν τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τοῦ δράματος τὸν λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τοὺς ἀκούοντας, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὅπου τὸν δὲ τὸν λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἰδίόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τὸν ἄνθρωπον ὅτι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδών, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

ἐπισημότ. C. R.

προσελθὼν C. M.

αὐλὰ C. M.

καταλιπὲ C. M.

e Βάσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσον adscripsit Selan. f Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀντοίμους, καὶ χωρὶς τινὸς ὑποκειμένου. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινὰ ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. V.

88. Βδελυρίᾳ] Λίχνῳ καὶ. V.

¶ Ἀντοίμους] Lege ἀντιόμους. M. du S.

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. M. du S.

65. Πρὸς ἡμᾶς] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista*. c. 19. M. du S.

67. Ἀφροδίσιον] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. M. du S.

68. Μίσθωνα] Vid not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & *Auct.* c. 23. M. du S.

69. Βάσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad *Auct.* c. 23. M. du S.

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad causſam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipsſ. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convitiationis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. J. M. G.

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. F. G.

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς. M. du S.

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. F. G.

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. J. F. R.

90. Ἔκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. J. F. R.

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, καὶ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε καὶ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτὸς ἐπαινέσῃς, ὦ Φίλαλε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεχέτω αὐτῶς· οὐ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι [b] ῥᾴμα σοι ἐλθεῖν τὰς περὶ τοῦτο καταπύστους λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς ὅτῳ εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυρίσταις. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενος ὑπό τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τοῦ [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur; & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse ait*, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat Py-*

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὐτὰς] Μετωπίους. *V.* 99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος.] Lege Ἀτίμαρχε, quamvis etiam in C. reperiatur Τ——. *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mſ. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit verecundiae & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκροάτας. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσχίνου κολακ.] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἕωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἴωλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* ib. No. 6. ἰῶλας ἄρτους exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτίαν τινὰς ἀποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, *non ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ἀποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου] Quum nihil haberet τοῦ quo referretur, omnino censebam scribendum τὸν, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τοῦ lecto τὸν, praeferas, quum ἐκείνου λόγου sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τοῦ ἐκείνου λόγου. Reliquae τὸν —— ἐκείνου λόγου. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τὸν —— ἐκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀτίμαρχος ἐν τῇ ἀποκρίσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae corniculae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Patrensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta posceret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, ἢ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ἐσχηματισμένος Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. ἢ ἔτως ἀνὴρ ἐποίησε, ἢ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκοῦσαι [g] τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου.

improviser

ἐκεῖνον Mp. lor. hab. C.R. quicum Florentina ed. legit τῶν — ἐκείνου λόγων.

5. Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum

Ἦν δὲ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ συνκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ σκεμμένα, ἢ μεμελετημένα, εἰ ἢ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ὅσα ἐπήμυνε, ἢ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *A1. Αὐτοῦ H P. S. Fl. Bt. Ald. Fr.* e Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* f Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* g Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγου mox haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγου *Fl.* Ἐκείνου Edd. cett. & M.

sita ex C.R.

13. Σχεδιάζειν] Ἦσαν χθὲς λόγοι, νὺξ μὰ μὴ συμβῇ γενόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεσκόπει. C.

† Ἐπεσκόπει] Recepi ex C. Ἐπιβάντες V. & edita. Ἐπιβάντες Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

sta, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa sollicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quintilian.* 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μαγίστα. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς Aesop. fab. 128. ὅτι μαγίστη φωνὴ apud Nostr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vs. 62. ὅτου ὁτιμαγίστη ὠφέλεια γίνοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἢ πρὶν ἀσχολία, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vs. 13. ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι λεχθὲν ἐστί. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *F. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Locus mihi, & Cl. *Kustero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Nisi aliud quid hic desit, V. G. nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παρεῦσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Etsi Cl. *Gesn.* non male παρεῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro sic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calumn.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρηστὸν ἡμῶν ἡ θάλασσα τὸ τιμιώτερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐφήσατο. ubi *Bergl.* plura similia. Addo etiam *Long. Past.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δόκησιν. Nostrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo illa, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noster. ὁ δὲ σαφὴς εἶναι ἐπὶ τούτῳ οὐ δεδημιούργηται. Sed si haec non esse prorsus similia huic ὅσα, dixeris, superius ὂν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, [illegible] ὅσα, hic non efficax plane sit, pro vera, uti ex *Demosth.* ἡ ὅσα ἀρχὴ, verus principatus, & ὧν ὅσα, falsus, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

χεῖρα ὄρεγε, καὶ συναγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ἐμπεπράξεται αὐτῷ τὴν διαβολήν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πάνυ ὀλίγου τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης ἔχουσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτι ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγου πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλαμβάναις μελέταις σοφιστῶν.

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostura ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὕβει τοσαύτῃ φανείς, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καί πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρῆνόν τινα ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] παροιμιώδη ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἡδύ· ὁ ποιητὴς ἦτος· ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἰδὼς διαστραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἐναγχος.

6. Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Quî enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Quî, inquam? Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare canentem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.

Ἐνθεν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατὰ τὰ ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

7. Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quae-

dam

a Ἔχουσι] Ἔχουσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Παροίμιον] Recte M. *Fl. P.* &c. Παρόμιον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσεν male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λουκιανός. *G.*

39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ὢν ὅλον τὸ σύγγραμμα. *G.*

45. Ἐξεπολέμωσε. Πολεμίους ἐποίησε. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F. G.*

39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*

43. Ὁ ποιητὴς ἦτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F. G.*

Ὁ ποιητὴς ἦτος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J. M. G.*

45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωμαι, ait: πεπολέμωμαι, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολεμίους τινὰς ἑτέρους ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *F. F. R.*

48. Ἡ τοῦ μεγάλου νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Εὐκτὴ dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Exech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque ἱσταμένου vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J. M. G.*

48. Τρί-

dam pro toto anno, & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat, Suadeo, inquit ad ſodalium quendam, devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (Apophrada) videtur facturus. Hoc ipſum nomen Apophrada *audiens Sophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ultus eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ruras, καὶ [e] θύσι, Νυμᾶ τῦ βασιλέως καλαϛησαμένυ τὰς ἱερυργίας αὐτοῖς, καὶ πεπιϛεύκασι τὺς θεὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιϛα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ καὶ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τὸν κατάπυϛον, καὶ ἀλαζόνα, καὶ τὰ τῶν ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ καὶ τὸν τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτῦ, καὶ τὴν ἄλλην ἀσέλγειαν, καὶ μιαρίαν τῦ βίυ, καὶ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, καὶ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τῶν ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τὴν ἡδίϛην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] ταῦτ' ἀκύσας ὁ σοφιϛὴς τὴν ἀποφράδα, ὥς τι ξένον καὶ ἀλλότριον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθύς, καὶ τὸν ἄνδρα τῇ φάλαι ἐκείνυ γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφρὰς, τί [h] δὲ τῦτό ἐϛι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τῶν ἐσθιομένων ἢ πινομένων τί ἐϛιν Ἀποφράς; ἐγὼ μὲν ὅτε ἤκυσα πώποτε, οὐδ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο καὶ τῦτυ διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ Ἀποφράδι τὸν [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτῦ τὸ ὕϛαλον τεκμήριον ἀπαι-

[e] Θύσι Νυμᾶ] Θύσιν ἅμα W. male. [f] Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. [g] Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* [h] Δὶ] Διὰ W. ſolus. [i] Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγει Edd. priores. [k] Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* [l] Καθ' αὑτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ἴσαθι τὸ μέγα] Euripides: *οἱ δ', ὡς τάχιϛ' ἥκυσαν ὑϛάτῃ ὅπα, ἤτοι τὴν ὑπερίχυσαν, τὴν βασιλικήν.* G.

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τῶν νέων Καλανδῶν ὃν ἡ τῶν οἱ ἄρχονϑες εὐχὴν καὶ θύσιν ὑπὲρ τῦ ἡγεμόνος. V. *Schol.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ.* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F. G.*

Ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui nunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio iſto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *F. G. G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem diſtinguendum. ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora.* *F. G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma poſt ἐκεῖνος ſuſtuli. *F. F. R.*

77. Καθ' αὑτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὴν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur causſa hunc libellum conſcripſit ille Poëta *Homeus, qui me ad vos praemiſit, ut oſtendat nobilem Sophiſtam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Iſta quidem Elenchus.

10. Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τοῦ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σου τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄκρα κεφαλαιώδη τῆς ἀνοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ εἰς τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμισθώσω, χαίρων ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipſe ſuſcepi quod reliquum eſt fabulae) jure meo jam poſſem, iſta *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaeſtina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac ſuper omnia, quae nunc Epheſi, quae quidem maxime capitalia & faſtigium amentiae tuae, & *impoſita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod eſt in proverbio, *Ilienſis ipſe tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· ἐκεῖ

11. Sed potius iſta nondum: de *Apo-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκραμμένα μοι, ἀλλοῖ δὲ. G. (Corrupte ſcriptum erat κεκραμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ὁ ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forſan καὶ ὁπόσα ἂν ἐν οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλείσθω ἐν μεγίστῳ τῶν ἐν Φοινίκῃ ἀπασῶν vocat. Vide etiam Ἀπολ. c. 19. M. du S.

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc eſt quod Epheſi hunc libellum ſcriptum fuiſſe colligo; vid. etiam c. 22. M. du S.

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. J.B.

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀπολ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. M. du S.

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων, καὶ Κυνέδων] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, abſurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον eſſe Veneris epitheton, nimirum eſt quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴν Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. ſic ſane & *Ariſtoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Καὶ θηλυμιμήδες, καὶ κατυγλαντισμένον.

Quam ſuavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & laſciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἢ δι' αὖ μούρᾳ, κρόκῃ καλαγλαντισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, καλιάδος, Γενετυλλίδος ſc. ἕξει.

Haec vero unguentum, crocum obſcoena baſia.
Eſt ſumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur eſſe dii ſive Deae praeſides generationis. Vide de antiqua ſcholia. Recte vero κυνέδων docti viri emendarunt. Non eſt Venus ſed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inſcriptionibus, & in antiquis membranis ſic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remenſi, ut olim mihi oſtendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae eſt a conſiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas ſecunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, reſcribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod veriſſimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinſius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia laſciviſſima fertur fuiſſe, ut ipſe Lucianus in dialogis Deorum indicavit. J.G.G.

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν μία ἦν Ἀφροδίτη, ἢ δύο ταὐτά, Οὐρανία τε καὶ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ὅτιγε μόνοι χωρὶς ἱερέας βωμοί τε εἰσὶ καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ μᾶλλον ἐπιτετραμμέναι, τῇ δὲ Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶμαι. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἐρ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. M. du S.

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ ὁ ἀποφράδης πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδος, καὶ [d] Κυβήβης, ᾗ σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; ἦ Δί', ἰὼ γῆ ἦν τῆς Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ὀπιμιξίας; σὺ δὲ (ἄπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων) ἐξέσχλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τῆς Ἑλληνικῆς. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτο τὄνομα, φαῖεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τὸν Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς, ἢ τὸν ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκεῖον καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς.

Παλ-

Γενετυλλίδων C.R. et M.

Κυβιχῆς C.M.

ἐπεισκομίδαν

τὸν αὐτὸν C.R.

b Παυδήμου] Τοῦς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδος] Γενετυλλίδων male *F.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *F.* Κυβίβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια συκῶψαι βυλόμενος τὸν κακοδαίμονα τουτονὶ, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀνόμασιν ἀρκῶσαι διέγνωκεν, ἃ προδήλως τῆς αἰσχρᾶς Ἀφροδίτης ἱστὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς δαίμων ὧδε τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίας. ob quod & appellata ſic. εἰ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμιν φασὶν τοιαύτας ἰφύας, καὶ πάλιν ὧδε τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἀπὸ τοῦ μαλοῦ, ὃ ποιοῦσι Γενετυλλίδες, καὶ Θαλυδριάδες ἐκαλέγλωττίσθησαν, καὶ μανδυλωτόν. Γενετυλλὶς, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ἀπὸ γενέσεως αἰτίας. *G.* *Aristoph. in Scholiaſte de Agathone.*

12. Ἐπήλυδας] Ἔξους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanitidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam.* *F.M.G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδώνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς Θεῶν. item c. 28. πρὸς Θεῶν τῶν μεγ. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Dipſ.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τοῦ Λιβανίτιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *F.F.R.*

Ibid. Γενετυλλίδος] In *F.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invenerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβίκη legitur, pro Κυβίβη. *Suid. Euſt.* *F.G.*

Κυβίβης] Conf. infra Τραγικ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀκροστάτης hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθους aut ſimile quid ſubauditur. *F.G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *F. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἀλληγοστάντα probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ in ore habuerit: ἐνίοτε ἡμέραι μὴ καθαραὶ τυγχάνουσιν, ἀλλ' ἀποφράδες ὄντες. *Plutarch.* ὅτε ἂν ἴδῃ τις ἡμέραν ἀγαγεῖν ἀρχόμενα πραγμάτων, ἵνα ἐκ ταύτης ἐξ ἀποφράδος εὐσχήμονος λάβῃ, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic* Τῶν δὲ ἡμερῶν ἑκάστην, ἣν ἢ τὸ παράπαν ἐγκύκλιον, μ. λαιόν τι ἐκ ἀποφράδα τίθενται. Id eſt atram, inauſpicatam & neſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſo dies dicun-*

Πολλὰ γάρ ἐστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφρὰς ἡμέρα.

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ δὴ ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία.. ,καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μελαπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἔστι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ ἑταῖρε; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τῆς πολλῆς πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, ὃδε βεληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τέλεσμα ἐστὼ, [b] φησί τις.

13. Illud vero aliis aliisque de causis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem . . . . Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ *Fl.* b Φησί τις] Nil mut. Edd. & M. Leg. *Φήσει.*

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies vocо, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico:* quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico.* His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur.* Horat. *Ille & nefasto te posuit die.* Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus est a. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. F.G. Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοῦτο μὲν] Post τὸ, τοῦτο μὲν, τάλλα σιγῇ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φήσει] Ita emendandum fuit, pro φησί, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησί] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda sunt, alia minus: quae nimirum non usitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum versamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, si ad te ista de te dixissem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi essent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum est. Deinde cum Attici etiam diversis temporibus multa in lingua sua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remansit, ita semper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine usi sunt, nisi & ea ratione te perturbaturus essem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & historicorum nomina recensendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum si ostenderis antiquorum non usum eo nomine, aureus, ajunt, stabis Olympiae. Etsi, quisquam senex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem esse in Attica, & in Isthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneso.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' οὔ, ὁπόσα αὐτῶν μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τιλρώσκοιμεν τῶν συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα περὶ σοῦ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τὴν τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρῆ. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν τινὲς χρόνους πολλὰ ἐντρεψάντων τὴν αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τοῦνομα διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν πάλαι δείξας καὶ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] στάθητι. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι, ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲ ὄνο-

c Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene sic plurimae. Διεξιών *F.* e Στάθητι] Στάχυσσο W. male. *Ita et C. R.*

64. Ἀφῆλιξ] Προσώτατος *P.*

libroruṁ vulgo scribo. *F. F. R.*

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur sequente vocali adspirata, non scriptum est ἔχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus claudituṙ, vel saltem vox quiescit post οὔ, & vel punctum minus potuisset poni, ideo non opus erat οὐχ scribere, quia sic adspiratio sequens non conjungitur cum οὔ. *F. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris nostris ἴως, quod cum ferri non posset, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνῶσι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *converſor, converſatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quomm. Hiſt.* c. 15. ὀλίγον ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. κάλλει τῷ πόλεων οὐ ταῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. οὐ τοῖς μάλιστα εὐδοκιμῶ. *F. F. R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, οὐ Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *F. B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo.* *M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *F. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερος, καὶ γνωσὶ πάλαι συνών. *F. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, τὸ δὲ χρῆσιν αὐτῷ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλει τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a]εἰσὶ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ καὶ τότε, ὡς τὸ εἰκός, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάνην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ἦν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν τοῦ δήμου. [b]μὴ δῶς οὖν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

dicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in Fl. & W. / b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμψω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Λίχρωτοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάστῳ ἀμφοῖν τοῦν ποδοῖν. ὅθεν καὶ τὸν θηραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' ἑνὸς τῶν πολιτῶν ἀποφορτισμόν. *J. M. G.*

80. Λυπάνην] An Δυσάνην; quaſi δυσπὴ ἄνεμον. Placet. *F. G.*

Λυπάνην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χόην etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάνην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάν, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in *αν* attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hac ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις & ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομαγόρου. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, πανωλεθρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς δὲ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. καὶ εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ τίθηχον, εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας, ὅπη πόδα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἑαυτῷ, ὑπὸ πονηρῷ τῷ πρώτῳ καὶ δυσφήμῳ κληδονίσμαλι. ἐν δὲ ταῖς θύραις, καὶ ὅπι τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, καὶ ἔωθεν τοῦ παντὸς ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ὅπιον ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπερρωγότα, καὶ μονονυχὶ τὸνομα τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

καὶ εἴ τις σκληρὸν βάκηλον C. R.

c Τούτῳ] Τούτου W. C & C. R.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. *ἔνμπν.* 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut* Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δισ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῦς ἂν κάμοὶ] Δῶς ἂν κάμοὶ, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῦς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F.G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J.F.R.*

Μὴ δῦς ἂν κάμοὶ πρὸς Λιόνιδον ὑπάσας πανωλεθρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ & ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius.* Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet δυσφήμον. Poſt multa tandem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* δυσφήμους, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſerumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae adſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J.J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδ] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. 11. *J.M.G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. *πρόβ. Plin.* 28, 3. 1. 7. *Deſpeximus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus, & dextrae* clauditatis occurſum. *J.M.G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχω. *F.G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J.F.R.*

96. Κληδονίσμαλι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδόνίσσον fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J.F.R.*

98. Τῷ ἅπαντι ἔτει] Subaudi τὸ, ἄλλο, i. e. ἄλλῳ παντὶ ἔτει. *F.G.*

4 Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν, ὅσον γε μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σου ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ ἐπίσημος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσαι χωρήσειας, καὶ ὀμόσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς τροφὰς, καὶ ὡς ἑκὼν δεὶς [a] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ συμπεριεφθείρω πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τῆς λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχειρὲς ἐργασάμενος, ἐξέσωσε.

Nonne tu talis es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Καὶ ἐκεῖνα [c] μέμνησαι, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συλλαγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τὄνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postulares. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

[a] Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τραφὰς C. ὁ Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. [c] Μέμνησαι] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνησαι male *V2.* ait *Solan.* sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν καθεδλικῶν, ἵνα μὴ ῥᾳδίως (1) ἀνακύψωσι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρεῖσθε; καὶ φων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν ὁ ποιητὴς ἄνθρωπον κύφωνα τέσσεται ὁ ἐπὶ πάντων δυχερῶν ὁ ἀλιτηρίων. καὶ (3) κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀνακυκλεῖν τοὺς δεσμίους κύφωνι. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ οὐ τοῦ νόμου παρ' ἑαυτὸν (5) ποιήσηται, δηλοῖ ὁ κύφωνι πρὸς τὸ ἀρχεῖον ἡμερῶν π'. ἐπιῤῥόθως μείλιτι γυμνὸς ὁ γαλακτὶ, ἵνα μὴ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. (6) τῷ δὲ χρόνῳ διελθόντος κατὰ κριμάτων ἀθεῖσθαι, σολὴν γυναικεῖαν (7) περιβαλόντα. *V.*

20. (8) Νεανιεύεται] Νέα ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, καυχᾶται (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. *V.*

(1) Erat in Mſ. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex *Suida* supplevimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸς] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν.

(3) Κυφανισμὸς] Exc. *G.* κυφανισμὸς. Lege κυφωνισμὸς. C. κυφαισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος. καὶ ποιητής.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τῷ δὲ χρόνῳ] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δὴ —— καὶ κριμάτων. nisi quod pro voce ultima legit κριμινῶν, mendose *τ. δ. χ. διελθόντος*, *π. π.* C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. du S. Περιβαλλοῦσις* emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύεται] Νεανιεύεται edita; sed ex mendosa Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κορίως est κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν ἀπὸ κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro catasta, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μεταφορικῶς de scelerato dicitur & malefico; sic Latine *carcer*, *crux*, *scelus*, & sim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro , coronas ferens , discedens cum plausu , jam tum honoratus ab illis ; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi , illud sane quod est in Tragoedia , duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices : atque in promtu statim erit omnibus , *Istene ? qui tum ? post ista?* Itaque ipse , prudenti sane consilio , omnino non accedis ad illos , neque in ista regione versaris , sed sponte exulas e patria , nec mala per hiemem , neque gravi per aestatem , sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui , & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum , vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro ? Quem enim tu verereris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse , miseram illam turriculam adeo , ut Sinopensis

εἰσεπέμπου , εὐμένειαν αἰτήσων παρὰ τῶν θεάτρου , στέφανος κομίζων , καὶ κρότῳ ἀπιὼν , ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς. καὶ ἆρα τοῦτο ἦν θύθωνλαί σοι τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι , τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας , δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι , διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ , Ἐκεῖνος , ὁ τότε , καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς ἑκὼν ποιῶν , οὐκ ἐπιβαίνεις τοῦ πάπαι , οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς , ἀλλὰ φεύγεις ἐκὼν πατρίδα , οὔτε χεῖμα κακὸν , οὔτε θέρος [d] δεινὸν , ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι , καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι , βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστι σοι. καίτοι τί ταῦτα λῆρος ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων ; συνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς , τὸ δύστηνον ἐκεῖνο πυργίον , ὡς τὸν τοῦ [e] Σινωπέως πίθον ,

lege αἰσχρόλεκρα

[d] Ἀργαλέον] Ἀργαλέων W. | Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M. | ex c. R.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum , cui collum inseritur , ut κύφων cogatur , qui ita vinctus est , plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλίθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλίθρῳ ἰκτίνῳ] Cur *Guietus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἰκτῖνοι Πιφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat , quam hic singularis ? At substantivum hic ab Luciano adhibitum , non modo ex praemisso ὄλεθρον , κύφωνα , patet ; sed & alibi sic solet , ut *de Salt.* c. 5. ὀλίθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὸς ἰκτῖνος ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεπιωφθέρκει] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεπιώκεις αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἐν μοιχείᾳ λέγεσθαι. Ego tamen συμπεπιωφθέρκει legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχειδὲς ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχειδὲς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. αὐτοδὲ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto , de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μίμνηται] Sic necessario scribendum , non μίμνεται , quia non ad ἰκτῖνα, sed ad πολίται pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. F.G.

31. Δύο μὲ ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum , & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M. du S.*

Δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲ ἡλίους δοκῶ , Διπτὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4. 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic , uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M. du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit , ἄζηλῳ ἐπὶ κώμῃ , Ἀσκρῃ , χεῖμα κακῇ , θέρει ἀργαλέῃ , οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστων ἐν μεγίστοις] Antiochum scilicet. F.G.

τ Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὴς μὲ δὴ πολίτας ὑδαμῆ ὑδαμῶς μελαπείσειας ἄν, μὴ ὀχὶ τ ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τὴς ἄλλης τὴς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲ Ἀντιόχεια ὀ τὸργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ Ταρσόθεν ἤκοντα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ ὀ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, ὀ μέμνηνθ οἱ τότε ὑμῖν ὀπιστάντες, ὀ σὲ μὲ ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα [b] ὅ, τι ὀ ποιοῦντα, εἰ μὴ πάντάπασιν ὀπλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum vetnientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioſus es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τὴς ἐν Συρίᾳ θαυμαστὴς ἄθλης ἐκείνης ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τ ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτῇ· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, ὀ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ὀπιμανεστέρα, ὀ τὸνομα ὀπὶ τούτοις μεῖζον, ὀ ὀπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὀπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] ὀ

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale feciſſe; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra Bis Accus. c. 16. Et Jens. ad T. I. Tim. §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα ὅτι ὃ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.F.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) Kust. Ἐπιμανὴς habes is. β. 25. ἐπιμανέσταλα autem Philops. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανεστέρα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τὸνομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes Petroniani ad illud c. 7. operui caput. J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τελευταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατίσῃ ὁ τελευτ. Illud autem εἷς μόνος ἂν ὀπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. Unus ille solus, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra Amor. c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus; qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισθοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς χρίστοις Ῥωμαίων. τὄνομα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω. ἐκεῖνος τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέτρεσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε τοιοῦτος μὴ πανταπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σου οἰκίας καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν δὴ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέπλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἐγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινόν γε ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ περὶ πόδα ἂν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεις; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι ἀξιώσειας ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίων] Οἰνοπίων penultima brevi W. *f* Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. *g* Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἂν cum cett. *h* Ἀξιώσειας] Ἀξιώσεις W. *Fl.* & marg. *Al.* ἐξ. R.

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse. F.G.* Conf. supra *Philops.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres οὐκ ἤδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐκ ἐθαύμαζον &c. *F.G.* Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Gujeti* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & οὐκ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προστεθούσης ὑμῶν τοσαύτης συμμαχίας δυνάμεως, — ῥᾴστα κρατήσαιτε. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὴν ἀρετήν; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum ὑπὸ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆς σῆς στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπῃ τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἐχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδυνεῦον, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ φιλήματος, καὶ τοῦ ἰοῦ ἐκείνου, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένῳ; πόσων περῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καλεγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχθόμην ἂν μᾶλλον, ἢ ὅπως εἰπὼν ζημθείην ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς πώποτε ἡμῶν βραμολόγους λέγοντα, καὶ τροπομάθλιας, καὶ ῥησιμελρεῖν, καὶ Ἀθηναῖον, [a] τὸ Ἀθηναῖον ἐπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοχαλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημάδας. κακὸν κακῶς σε ὁ λογιος Ἑρμῆς

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefimiles*, & *vocimetiri*, & *Athenario* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημάδας.

Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηναῖον ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοχαλεῖν] Sic *J. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοχροεῖν *Fl.* ex qua se id quoque adfiviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοχροεῖν W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζων *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὸ καλὰς ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσε per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βραμολόγους] Forsan βρομολόγους. βρόμος *sonitus*, *fragor*. *F. G.*

Βραμολόγους] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδικίζω *funda emittere*, σφενδικίζω dixerat homo, quasi esset nomen σφένδιξ, & χειροβλημάδας voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, fallo id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J. M. G.*

23. Τροπομάθλιας] Μάθλη *lorum*, *flagrum*. *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηναῖον ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηναῖον ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. duS.*

25. Χειροβλημάδας] Φιλαφῶν, χειροτρώτην. *F. G.*

26. Ὁ λογιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. οἱ τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγράφω. *M. duS.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πόνος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut florereres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. πῶς γὰρ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλλιρρυγμία, εὐρωτιῶντα καὶ ἀραχνίων μεστά, ἢ που ἐκ τῶν Φιλαινίδων δέλτων, ἃς ἄρα χειρὸς ἔχεις· σοὶ μόνοι, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἄν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ ὕστως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μειρακιωδέστερον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον πάντων καταλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μετ' μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔδοσκον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας ταύτας λόγους ὑποκρινόμενον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὰ μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με Ἀγατίθης, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-

τοιοῦτον C. R

[d] Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* [e] Εἰς] Ἐς W. [f] Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae *Μητίχον*, cum marg. *Al.* Ἰκαρικὸν *R.*

χι-

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Καταδεεστέρων, δυσκόλων, ἀλλοκότων, ἀδιάφορος ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλέμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδων] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδων] V. Ἔρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ὕβρεως. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριάτατον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδικήμα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μητριάτατον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριάτατον, ἀδικήματος, δοκεῖ. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχιον tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V.La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναιχυντίαν ἦσαν. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με Ἀγατίθης] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum*

χιτα, ἢ ὑπουργίας καλαπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπὶ τ ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τοὺς τοσούτους ὕθλους ἢ λήρους ἀφυλλεῖν, μᾶλλον δὲ τ βόρβορον τ λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τ κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὅτι μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προσέτακται. ὡς ὄφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τ τ Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τ τὰ τέκνα καλεσθησοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἣν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τ πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τ Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τοῦτῳ ἔνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω πειθόντως ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καλαρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumeres

a Μαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. *Μαίνομαι* male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀν τί; vult *Gron.*

nefas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λέγεθης] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο λέγεσι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δακῶσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λέγοι, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαπτλεῖν] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, μαίνομαι *furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim ἢ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aque ut manu uti decreviſti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γὰρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἄν legas. *J. F. R.*

73. Καλαριθμήσειν αὐτῇ] Καλαριθμήσειν αὐτὴ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

Θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας κτλ. ἔθνη προσείληφας, ὃ καὶ θαυμάζω, ὅτι τὴν ἀποφράδα εὐδοκίμησας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσε μεταξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικροῦ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες ἰδόντες, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κείνῳ τι φαυλότερον προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε καὶ πρὸς ἀρχαίαν σκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκεισο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθεὶς Πολύφημος, νεανίας

ἀλλ' ὀνόματος male C.

97. Βινηθεὶς] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus' connectitur: πρὸς θεῶν, ἵν' λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλλιεθύνεσιν αὐτῇ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλλιεθύνεσιν omnino legendum videtur pro καλλιεθύνεσιν. *F.G.*

Καλλιεθύνεσιν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀποκρίναιο; Itaque suspicor καλλιεθύνεσας vel καλλιεθύνεσιας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M.du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M.du S.*

Ibid. Κἀκείνῳ τι φαυλότερον] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; δέδει γὰρ κἀκείνῳ τι φαυλότερον προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχον appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχον. *H.V.*

Κἀκείνῳ τι φαυλότερον] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κἀκείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem veniisse Athenientibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Κά-

νίας δὲ ἐπώμιδος, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅπῃ σὲ Ὀδυσεύς τις ἐπέλθῃ, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν.

Καὶ κεῖνος μὲν ἅμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ποδὸς ὑψόσε νείατον ἄνθος.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲς σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐνὶ πλατυτάτῳ κεχηνὼς, ἀνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητῶν καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν καὶ κεῖνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. *b* Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεστύθη marg. *A*1. male duplicato σ. *c* Λέγωσιν] Λέγουσιν W. quod verum credo.

2. Κεῖνος] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Κεῖνος μὲν ἅμαρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἴτραπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ποδὸς πίσυρον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μώρια διαμαρτάνουσα, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani deſinit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, ἐδόλθη. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεστύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέστυθε μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογῶν] An αἰχρολογῶν? Τὸ ψυχρολογῶν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε ἢ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκόλαξ. Σκόλαξ χώρα ἀφροδισιακὸν ἀπὸ τοῦ φοινικίζοντος. *Gal.* ἀλλὰ ἢ τῶν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμενοι τοὺς φοινικίζοντας τὸ λεσβιάζοντας. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoenicisſare*, memoria lapſus, *phicidisſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi, nosti, *Apophrada* autem solam ut ignotam respuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita sint, non leves nobis poenas luis, sed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiserim*, inquit, *virum, qui virum ipse quaerat.*

29. Deinde cum hic loci sint res tuae, nomina curas, & rides, & despuis alios? Merito sane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes possumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poscat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuspide oratione destruxisse eminentes urbes*: & rursus, *extridentasse illum* (tridente illo expugnasse) *Graeciam*, & esse *in dicendo Cerberum?* Nuper quidem etiam *accensa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & sexcenta alia, quorum neque meminisse operae

ταῦτα ἅ οἶσθα, τὸ σύντροφον; ἡ Ἀποφράδα δὲ ὡς ἄγνωστα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ ἀποκλείεις τῆς καταλόγου τῶν ὀνομάτων; τοιγαροῦν σὲ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τῆς γυναικωνίτιδος ὠθεῖσθον εἰ. πρώην γοῦν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνή, Ταῦλα C.R.
Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον. ἀνδρὶ male C.R.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τῶν ἄλλων καταπτύεις; εἰκότως. ἃ γὰρ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλόστολμος, ὡς ὅτι μὲ τὰς τρεῖς μοιχὰς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; ἢ δὲ Θεόπομπον ὅτι τῷ Τριχαράνῳ κρίνοντα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρώτας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκλιπαρῶσαι αὐτὸν τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰρ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα ἐκεί-

38. Τριχαράνῳ] Τριχάρανος φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας ἔτω λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τάξις, τρίγωνα. *V.*

Paris. eamque secutus *Graev.* plurima omittentes, possem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J.F.R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ suppressum, ut supra c. 2. *J.F.R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris suae moechos deprehensos: maritum poscere non gladium, sed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu posset confodere. *J.M.G.*

37. Θεόπομπον] V. Διαπ. c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M.du S.*

Ibid Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obscurus, cui tamen si non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid discutere forte licebit. Theopompus hic esse videtur nobilis historicus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros historiarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuisse perditos: multas ibi παρεκβάσεις παιδαπὰς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. seq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praesertim facit, quod *Stephanus* in Τριχάρανα, quod φρούριον esse ait τῆς Φλιασίας, laudat Θεόπομπον πολλήκις ἐν πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo suae aetatis historiam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepisset) commemorasse actionem aliquam suam Theopompus, qua de Tricarano (quasi tu *Tricipitem* dicas, quorsum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudasse inimicus Luciani iis verbis, quorum ipsa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem significationis sunt: & ad tridentem illum piscatorium pertinent, quo majores pisces percutiunt; a quo etiam fictum est illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνῃ ἐκπολιορκῶ, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci sermonis non satis periti, quid reprehendatur sentire melius possint. *J.M.G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis historiam. *F.G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amasium? *Petronius.* *F.G.*

ἐκείνῳ, ὅτῳ οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μεταξὺ περὶ τοῦ πλουσίου λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, καὶ ἀναστιθέμενος τὸ διημαρτημένον, Οὐμενοῦν, ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ δεκάτια, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνηγεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant*. Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, θάτερον *pauperum* (alterum, τῶν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον*. Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνηγεμία (pro νηεμία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, ἀφελκυσθήκας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβών, εἶτα ὀπώρκησεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύνας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & *M.*

48. Θάτερον] Καλῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Καλῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶχεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἄτερος· λέγεται δὲ τοῦ ἕτερος (1) συναλιφθὲν ἄτερος λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὕτη τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βαρύτονον διὰ τὸν τριῶν ἐπαγόμενον. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀνηγεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ περισπωμένου, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἐπεὶ καὶ μὰ ἐπίσης ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, καίτοι δὲ ἀδέκτως ἐγκέκραται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ οὖν τὸ πέταμαι. ὁ γὰρ ἵστημι πέτημι, ἀλλὰ πίτνω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ὃ δὲ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς δὲ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πετόμενον τινὰ διώκεις; πέταμαι δὲ, ἀθρόως, ἀλλ' ἡ ἄρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵστημι λεχθείη ἂν ἵσταμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προδήλως βαρύνεται, (4) διὰκοῦν τὸν τριῶν ἐπαγόμενον· ὥσπερ καλεῖ δὲ σφηνοῦν δὲ τὸ ἀνηγεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ περισπωμένου μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν δὲ ἀδιόρθωτον, (6) χύνω γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ γὰρ τὸ πέταμαι· ὁ γὰρ ἵστημι, οὗ μὴν πέτημι, οὗ μὴν πέταμαι, ὡς ἵστημι ἵσταμαι, ἀλλὰ πίτνω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, ὃ δὲ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς τὸ Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δαί; πετόμενόν τινα διώκεις; ἐ μὴν πέταμαι. ἀλλ' ἡ ἄρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι ὠθισμοῦ τοῦ ἵσταμαι. *V.*

54. Ἐκχύνας] Καὶ ἀδιόρθωτον χύνα (sic scriptum erat) γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις χύνω δὲ ἀδέκτως ἐγκέκραται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δεῖλαινα εἶπας λέγεται τοιοῦτον τοῖς πάνυ μεγάλως ἐγκαυχωμένοις ὑπομιμοῦσθαι. *V.*

(1) Συναλιφθὲν] Συλληφθὲν. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὰ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sit ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo τῶν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μετοχὴ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Διὰκοῦν] Sic etiam C. Lege tamen διὰκοῦν. *M. du S.* (vel τῷ pro τοῦ.)

(5) Νὴ] Μὰ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ οὐκ] Ἐπεὶ χύνω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sal.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex M. Τί δὴ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ρ vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρᾳ, τὰ ἑτέρω, θατέρᾳ, τὰ ἕτερα, ἄτεροι, τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πέ-

tius; & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] οὐ δὴ λέγω ταῦτα. φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύνασθαι πενίαν τὴν πορίαν ἐκεῖνο δὲ ἀκέτι φορητὸν, πένητά σε ὄντα, εἰς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως σοῦ πεπραγμένον, ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριάκοντα· ὁ δὲ ἀντὶ τῆς Τισίαν, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιστεύσας.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσασθαι τὰ τοιαῦτα εἰς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

ἀμύνεσθαι C. M.

ἐν lego.

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. οὐδή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A1. Ven.* 2. & *J.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B1.* & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αἰτεῖ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγω τῷ Κίρακος τῷ Σικελοῦ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ἐ αὐτὸς καλασοφισάμενος τινα πρεσβύτην εἰργάσαλο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγω τῷ Κόρακος, ſcribat: Τοῦτο λέγει τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχει, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέπαμαι] Τὸ πέπαμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπάνυμαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἐκχύσιν] Τὸ ἐκχύσιν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut οὐδή legendum, aut οὐ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τῷ Τ. τὴν τέχνην εἶδες, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiliae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μὴ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μὴ Θεόδωρος δὲ μὴ τούτων. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *J.G.G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f: *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ—, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἑ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *J.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον θεῖναι τὴν αὐτῶν ἑστίαν τὸν ταῦτα ἀφειδέντας καλεῖν, καὶ φιλοφησίας προκίνειν, καὶ ὄψων τε αὐτοῖς ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς οὐ πρὸ πολλοῦ ἀπαφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, καὶ πεδήπαν ἅπαξ φιλικῆς ἀφειδίσεως ἠρξάμην, καὶ εἶτα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ ψιττᾶσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ δὲ γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνά σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶ τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ πώγωνι αὐτῷ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίτησον τὴν Καμαρίνων ἰᾶν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμὸν μέρος] Pro κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἅμαξαν ἐπεστράφω] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὄρν. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόταλον κίναδος, σίφισμα, κίμμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλην dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſcblinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖν. ἰδίως δὲ τὸν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* II. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γύθιλλι, συγῶ, τοῦτο μὲ βδελυττομένην τὸ βάρος τὸ σῶμα, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένην, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, παιχνίδιον κακόν. *F. G.*

13. Κίναδος] Forſan Κίναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων στομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τέλος δυσχίμου. Et

32. Vides, quanto melius tibi fuisset non movisse Camarinam, nec derisisse *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *detestabilemque* totam vitam reddet? Aut deest forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me est, nunquam deficiet. Nondum enim scis, quam totum in te plaustrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, si quis vir hirsutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi sunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, nisi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere solet, *Effrenis oris, & stupo-ris impii solet esse finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τ' Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν τ' ἀποφράδ', ἢ σοι ἀποφράδα τ' βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν ἅπαν ἐλλείψει; ἐδέπω γὰρ οἶδα ὡς ὅλην τ' ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος, ὑποπτήσσειν εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γὰρ σοι τ' σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἂν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει ἀβασιλεύτῳ, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βυλομένους Καμαριναίους μὴ ἐξαντλεῖν, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖν Καμαρίναν. Οἱ δὲ τοῦ Θεοῦ ὑπερβαίνοντες ἐκέλευσαν, ἰδεῖν ἡ παροιμία εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάριναν, ὃ τοὺς κλάδους ἀφαιρουμένους ἀηδέστερον ὄζειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ παιδοῦργος ἄνθρωπος. * ὁ ὀστρακὶ ἄλειπτος τοῖς καιροῖς † συναλλησιμέτρος, καὶ συντετριμμένος. τῶν δὲ τ' τοῦτο βούλεται δηλοῦν, ἀλλὰ τ' ὑπὸ ἀνυδρίας μυκτῆρας ὥσπερ ἄλειπτον ‡ διατετριμμένον. Κίναιδος δὲ ὅ τι ποιεῖν, ὅ τι πάσχειν, ὡς τὸ τὴν αἰδῶ κινεῖν. *V.* (Eadem in *V.* altero; sed ante βούλεται inserit: τῷ γλωσσαλγεῖ, & pro πάσχειν habet παιδὸν. At πάσχειν etiam in G. V. & M.)

* Ὁ ὀστρακὶ] Ὡς σκαὶ Edita: ex *Voss.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συναλλησιμέτρος] Sic V. & M. Συναλλησυμέτρος Exc. *G.*

‡ Διατετριμμένον] Διατεθριμμένον Exc. *G.* V. M.

Ita sic laudatur etiam supra Ἀλι. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

Εἶτα Ἀλέξανδρος ἢ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λούσασθαι, καλόν τε ἰδὼν καὶ διαυγῆ καὶ βαθὺν καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὅτι προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρόταλον, καὶ χρυσῷ στιλπνόταλον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρόταλον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι ταῦτα τοιαῦτα διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπὼν, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

Ἡράκλεις, ὦ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφόταλα ἐρωτικοῦ τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιοῦν, καὶ τὰ καλλίστων ἀποξενοῦν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἀπελθεῖν,

ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & sine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aestate; adeo ut videatur mihi ne praesenti quidem morbi, quem inde nactus est, periculo a lavandi voluptate revocari potuisse: Oecum autem aliquis conspicatus magnitudine ingentem, & specie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiscat orationem (si haec forte illius sit professio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem sibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipse pars illius pulchritudinis fieri? sed perspectis cum cura omnibus, & admiratus solum, abeat, surdum relinquens & orationis *suae* expertem, nec allocutus eum, neque sermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

2. Non elegantis istuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, sed rusticitas multa, & stupor quidam circa pulchra, ipsasque insuper musas, rebus jucundissimis se indignum judicare, & alienum ostendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa spectacula legem esse imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis sufficiat commune illud, videre solum, & circumspicere, & circumferre oculos, & ad lacunar suspicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος ἢ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ὡς μικρῶς ἠρρώστησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυτυδροῦντα τῶν ζώων ἴσταται ἐμβαίνοντα τῷ † ῥεύματι τούτου ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. *Curtium* super hoc. C.)

* Πλατυτυρῶντα] Sic V. C. & G. In Impress. erat παχυτυρῶντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Casauboni editum est; cujus vide notas p. 241. emendationem suam firmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματι] Ῥεύματι male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* esse, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

δέει τῦ μὴ ἀν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἀν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ἀδ' ἀν ἐπομεῖναι ἄφωνος θεατὴς τῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσει δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρῖψαι, καὶ λόγῳ ἀμεῖψαι τ θέαν.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ὑφ' ἑκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὑραν῵ καλὰ, τ ἐλέφανλα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἄτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὰς βελτίστυς συγκαλέσανλα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῦ ἐπαίνυ καὶ τῦτο γένοιλο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑφήδιστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπλαμένος, καὶ ἐπαίνυ καὶ ἐυφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολυθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀπομνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λεγόντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχυσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιύσης κζ' τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναστρεφύσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζυσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τῆς ᾠδῆς, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις πως τοῖς χρημνοῖς καλοικῆσαι, καὶ λαλῆσαι ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νέου ἐν ἐύσσου] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νέου νοσοῦμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἰδίωται] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρῖψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸ] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

[a] Ἔμοι γοῦν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἴκῳ πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ὑποβαλλούσης τοῦ θέας. ἡδὺ γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὅτι καὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, ἐπὶ ὄψιν τῶν ὅπλων ἐλθόντι καὶ τῶν Φρυγῶν ἐπὶ ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι καὶ ἐπαρθῆναι πρὸς τὸν πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενον, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὸν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτὰς ὅτι τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγον. καὶ οὐκ ἠχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παρθένους παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν οὐ κατά γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ τὴν πλατάνου κάλλος, ἡ ὑποδοχὴ, οὐδ'

65. 4. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissent, elatum esse & quasi elatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

a Ἔμοι] Rescripsi ex *Fl. L.* marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* b Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B1.* & 2. Συνιψομένας *F.* & *V2.* Συνεσομένους *Pell.* Forsan. συνοψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ἐ ξυνεξαίρεσθαι οἴκῳ πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' οὖν δοκεῖ &c. *F.F.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. exceptis *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *F.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *F.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἴδε χόλος, ἐν δὲ οἱ ὄσσε Δαιδάλεον ὑπὸ βλεφάρων, ὑσμὶ σέλας, ἐξεφάανθεν. *F.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *F.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνιψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνοψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδερασικὰ] Legendumne συνεσομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνίσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *F.M.G.*

Συνεσομένας] Συνεσομένους a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένους a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Iſtius enim in ſolo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commenſurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: ſed barbaricum ſpectaculum, divitiae ſolum, quibus inviderent ſpectantes, beati poſſidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arſacidae, neque ad delectationem hominum viſui exponere ſua ſolebant, neque curabant, laudaturine eſſent ſpectatores; ſed id ſolum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, ſed divitiarum ſtudioſi ſunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta eſt*, neque ad Perſicam ſuperbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem ſolum ſed ingenioſum ſpectatorem poſtulat, cui non in ſolis oculis ſit judicium, ſed ratiocinatio etiam dicta conſequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem ſpectat (eſt autem pulcherrima, & amabiliſſima pars principium) & tollentem ſtatim caput ſolem excipit; quod valvis apertis luce ad ſatietatem repletur; quo poſito templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅτι τῷ Ἰλιατῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγῃς τ' χρυσῆν. ἐκείνης μ' γ' ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ὐ συνείργαστο, οὐδὲ καλαμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τ' ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τ' ἐχόντων. ἔπαινος δὲ εὐδαιμῶν πρόσην· [c] οὐδὲ γ' [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τ' καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐπῴοιντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταὶ, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. ὐ φιλόκαλοι γ', ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

εὐρυθμον

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, ὐ κατὰ βαρβαρικοὺς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ κατὰ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δέομενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γ' τ' ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ προθεινόταλον ἡ ἀρχὴ) καὶ τ' ἥλιον [f] ὑπερκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τ' θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέποντα ἐποίουν

vellem, βλεπομένοις

[c] Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* [d] Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. [e] Ἀλαζονίαν] Et ſic *Fl.* cum cett. [f] Ὑπερκύψαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τ' Πιστῶν φησι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ * παλαιοτάτου τῶν γονέων ἴλκοντας. *V.*

* Παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. *V.*

vitandae ambiguitatis ergo, conſueto more ν adhibere; maxime cum & ſic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud ſuppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam deſignet, invenire non poſſum, cum Arſacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὴν βασιλέως — τὴν χρυσῆν] Haec eſt illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. ſ. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Hardouinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Saepiſſime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachroniſmus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arſacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forſan ἀλαζονίαις quaeſivit *Solan.* haud immerito. Nam ſic ſcribi amat. At quia ſcribae ι & ει ſaepe promiſcue in aliis exarant, nihil mutare ſuſtinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod eſt praemiſſum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F. G.*

ἐποίων οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῦ μήκυς πρὸς τὸ πλάτ☉, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψ☉ εὐρυθμον, καὶ τ̃ Φιλαγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔσχολον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τ̃ ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῦ χρυσῦ ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ὀπίφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἁρκέσῃ ὀπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλ☉, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμ☉, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορ☉, ἢ ἐν τοῖν ὠτοιν ἐλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τ̃ κόμης συνδέουσα, τοσῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτ̃ν, καὶ τ̃ ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τ̃ δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσει τῇ ἔξωθεν τερπνῇ προμυθούμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τ̃ ὠλένην [f] αὐτ̃ν στιλπνοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαιδροτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲ ὕτως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲ τὰ ἀρκοῦντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλ☉, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet : quod fenestrae sunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte disposita : quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis, quod in formoso lacunari nihil superfluum, in ornato nihil quod reprehendi possit, illa auri decora & commensurata distinctio, nihil habens in usu invidiosum ; sed quantum etiam in mulierę pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat, aut otenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum vesti purpura. At meretrices, praesertim si qua est deformior, & vestem totam purpuream, & collum sibi faciunt aureum, ipso pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deest, extra apponendis, quae aliquam suavitatem habent, solantes. Putant enim, & brachium sibi candidius visum iri, aurum si una refulgeat ; & pes quod minus circumscripte formosus est, illud occultatum iri sub aureo sandalio ; ipsam faciem visum iri amabiliorem, si una cum eo, quod splendidissimum est, adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro, quantum satis est, & ad necessaria tantum utitur : suam vero pulchritudinem neque nudam ostendere erubescat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αἴθριον adpictum margini *J.* b Εὔσχολον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἔχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτ̃ν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔστιν *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἡ τὴν ὠλένην αὐταῖς στιλπνοτέραν ἔστιν σ. τ. χ. κ. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem : sed magis placeret, si reperiatur in libro bono περὶ praeter usus necessarios, certe decoros. *J. M. G.*

31. Εὔφορ☉] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F. G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφ☉ πορφύρα scil. *F. G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

56. Διαλείμματ☉] Lege λελείμματ☉. *F. G.* Non video quare. *J. F. R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῆδε τῆ οἴκῳ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ὁ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διαλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, ὁ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις ὀδ' ἐργον ἐνταῦθα τὸ χρυσοῦν, ὀδὲ μόνον τῆ τέρποντος εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπιλάμπει, καὶ τὸ οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῆ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῆ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὸ αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῆ οἴκῳ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἡ ὑψόροφον, ὡς τὸν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τῶν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον ἐκεῖνα μὲ ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἁπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένου.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

h Δρεπομένου] Δερκομένου *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένου.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, εἰργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*
* ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. Α. 532. *M. du S.*
80. Τῶν δρεπομένων] Δερκομένων. *Th. M.*
Ibid. Τὸ ἡδὺ τῶν δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένων mutari potuit. Eandem vim habet δερκομένων *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δρκόμενος vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδεῖη βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ παρὰ δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι κατὰ πρανῆς πεδίου, καὶ μαλακῆ, προσηνῶς δεχομένου βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντος τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντος τῇ ὁπλῇ. ἅπαντι γοῦν τότε χρῆται τῷ δρόμῳ [c] καὶ ὅλον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίου τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος δεχομένου, πρός λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, ἃ ποθεινότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ αὐτὸς ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν ὑπὲρ ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ περιήσας, ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἁμιλλαν. ἐπιστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ἐπὶ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἰριδός τινος ἕκαστον περιθεούσης. ὁ μὲν τέως χαλκὸς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσὸς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τοι Fl. & marg. A1. b Ἥδιον] Recepi ex L. & S. Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δὲ Fl. Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. Coll. Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει Fl. & marg. A1.

92. Καὶ ὀργίλον ἐπιδοὺς ἑ.] Γρ. καὶ ὀλίγον. G.

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. F.G.

20. Ὅτε] Mallem ὅτι. M. du S.

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶς legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. F.G.

Ἀποστάσαι] Errat Gujetus; offenderunt ad id verbum etiam Cl. Graev. ac Gron. Vid. T. 2. Icarom. c. XI. πάμπολυ τῆς ὑφῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro recedere, abire recte defenditur ab Clar. Jens. adde & a nobis ibi indicatam Cl. Hemsterh. notam ad Deor. Dial. XX. No. 63. aliaque. J.F.R.

28. Καὶ τούτων — ἀναστωμώσαι] Haec insititia videntur & spuria. F.G.

33. Ἰυγῆς] V. Xen. Ἀπομν. III. p. 457. Ed. Steph. χρῆ-

splendor si inumbretur, viridem lucem spargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipsum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum est, ad se trahat, vel me tacente nostis; cum etiam si aliquis plane mediterraneus sit & navigandi imperitus, tamen & ipse conscendere navim velit, & circumnavigare, & multum discedere de terra, idque in primis si videat ab aura secunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per summos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta est, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plausum illi omni ratione paret. Equidem his ipsis moveor, & jam sum motus, & in oecum dicendi caussa ingressus sum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, spe non parva fretus, etiamsi ad hunc diem informis nostra fuit oratio, pulchram visum iri, velut veste honesta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, sed generosa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata est, tum postquam desii, non vera, ait, me dixisse, sed mirari se, si aptiorem esse ad edenda eloquentiae specimina dicam pulchritudinem

τὸ ἔξω τῷ ἡλίῳ κυαναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μελαχροσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι μὲν αὔραν κύφως ἐπιριάζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ῥέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ὑπὸ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ὑπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφα ἦσαν οἱ λόγοι, καλὰς αὐτὰς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρυε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὸν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεξιώτερον εἶναι πρὸς λόγων ὑπόδειξιν οἶκον κάλλος, γρα-

e Ὡς τι] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.* g Ὡς] Ὅς vult *Gymn.* c. 28. Verum recte esse in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

27. * Διολισθάνουσαν τὴν κυμάτων] Ὡς καπνὸν ἐν αἰθρίᾳ διολισθάνουσαν, Ἀκκιανός *V.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. χρυσὸν μοι τὸν ἴυγγα, ἔτι. Scholiastes *Theocriti* filiam Ἡλιοῦς facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etsi memini supra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ saepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepositt. & facillima scribarum ac typothetarum in his est aberratio, suspicio non est dissimulanda, & hic ὑπὸ praestare. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἕλκει τὸν τῶνδε ἐμὸν πόσιν ἀπὸ δώματος τοῦδε. *G.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipse.* *F. G.*

γραφῇ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τοὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅτῳ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου καὶ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταὶ, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν ῥήτως, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷδε [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, καὶ κόσμου, καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, κἀμοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ οὖν καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τῶν ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρὴν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς, εἰς τὸν σαρδὼ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ φέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἀχθοῖτο ἂν εἰκότως παρορωμένῃ, καὶ τὸν

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam, esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ Pell. b Χρόαν] Χρόα male Fl. c Τὸν] Τὸ L. & Fl.

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F.G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. *J.M.G.*

58. Φόγον αὐτοῦ] Τοῦ οἴκου scil. F.G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος προειπόντος. F.G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ legit Interpres. F.G.

73. Εἰς τὸν Σαρδὼ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὴν Σαρδὼ νῆσον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδόνυξ. F.G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. τὸν aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὸν. Sed τὸν pleniſſime Fl. ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis ſaepe maſcul. eſt. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcharum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, ſit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

χόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτὴν τ̃ θεατ῀, ἀλλὰ πάρεργον αὐτ̃ς τοιεμθύων τ̀ θέαν.

Ὅσ῀ ἀνάγκη, οἶμαι, πα θεῖν κ τ̀ ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγυς δεικνύοντα. λανθάνει γ῵ ἐν τ῵ μεγέθει τ̃ καλῶν τὸ λεχθὲν, κ ἀμαυρῦται, κ συναρπάζε῀. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντ῀ ἢ καμήλυ δεικνύοι. τῦτο γῶν φυλακτέον τ῵ λέγονλι. κ προσέτι [d] γε μὴν κ τ̀ φωνὴν αὐτὴν ἐπιπαράπτεσθαι, ἐν ὕτως εὐφώνῳ κ ἠχήενλι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγε῀θαι γ῵, κ ἀντιφωνεῖ, κ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τ̀ βοὴν, οἷόν τι κ σάλπιγξ δρᾷ τ̀ αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τὺς κελευσ῀ὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματ῀ ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γ῵ ἡ μεγαλοφωνία, κ καταπνῖξαι τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκ῀ τ̀ λέγοντα, κ προθυμότερον πα῀σκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γ῵, κ φοβεῖ, κ τ̀ λογισμὸν διαταράπτει, κ δειλότερον ἐργάζε῀ ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἔσχ῀ αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίως φαίνεσθαι τὺς λόγυς. ἐλέγχων γ῵ ὗτός γε ὁ φανερώτατ῀, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τ̃ ἄλλων, ἐπισημότερ῀ ὢν δειλὸς ἀπὸ τ̃ ὅπλων. τῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμεν῀ κ

[d] γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάεργδ, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm. zmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖ] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γ῵, κ φοβεῖ, κ τ̀ λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. J.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ̀ λέγοντα. *F. G.*

9. Ὁ

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς αἰδοῖ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῦ θαυμαστότερον φαίνηται τὰ λόγων τὸ κάλλος, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν τῦ λέγοντος αὐτῦ σχολὴν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὴν θέαν, καὶ τὴν φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῆς ὄψεως ἐπικρατήσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλύσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐάσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἔρειν αὐτὸν, τῆς ψυχῆς σχατριβούσης περὶ τὰ τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὴν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὐχ οὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἔστιν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν σχολὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' ὃν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὀφθῇ τὴν ὁδὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲ ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀρχῆς αἰσθάνεσθαι ἔοικεν. [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἔστιν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, τοιοῦτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος παρα-

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium audiat.

19. Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum

a Τὴν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *Ai.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλέξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόματα μουσικῶν τινα ἢ μιλησίων. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Haec enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F. G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδησε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας;
Σκῆπτρον δ' ἴστ' ὀπίσω ἔτι προπρηνὴς ἐνάμυε,
Ἀλλ' ἀσημοφυὴς ἔχοσκεν, ἀίδρει φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονα δ' αὖτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔπα τε μεγάλλυ ὀπὸς ἐκθορε ἔσης,

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

sum etiam fabula, cum altera Gorgonum composita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulsos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermisit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae esset violentissima, & ad principes animae partes pertineret, statim videntes extra se rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iste dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest, non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc luscinium & cygnum canere jubeat, hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem; novi ego transituram ad hunc mentem, longum valere jussis illorum carminibus: adeo invictum quid esse videtur ea, quae per visum voluptas contingit.

τεθεὶς, τῷ δεῖ τ' Γοργόνων διδάξειν ἂν ἐκεῖναι μὴ γὰρ [c] ἐκήλουν τοὺς παραπλέοντας, μελῳδοῦσαι καὶ κολακεύουσαι τοῖς ἄσμασι, καὶ καταπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀοκνοτέρας· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τῶν μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τ' Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς κυριωτάτοις τ' ψυχῆς ὁμιλοῦν, εὐθὺς ἐξίστη τοὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις παραγηράμοι τ' ἀηδόνα ἢ τ' κύκνον, ἄδειν κελεύοι, μᾶλλον δὲ ἀδόντων ἐπιδείξειε τ' ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ἄσμασιν. οὕτως ἀμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

20. Et ego, si vultis, testem ad vos allegabo virum sapientem, qui statim testimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam, praeco, huc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnasso. Et quando,

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τ' ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὦ κήρυξ, προσκάλεσαι αὐτὸν Ἡρόδοτον τοῦ [e] Λύξου Ἁλικαρνασσόθεν· κἀπειδὴ καλῶς ποιῶν ὑπή-

c Ἐκήλουν] Ἐσύλων marg. *A*1. & *Fl.* d Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* e Λύξου] Et sic *Fl.* cum oett. Εὔλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνες κάλλει & ὠμορφίᾳ ἐξιστῶσαι οἱονεὶ ἀπιλίθους τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

ciem illam & habitum cogitat: toti sunt in verborum ipsius consideratione. *J. M. G.*

11. Αἰδρεῖ φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] Αὐτὸν. F.G. Itaque sic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔκεινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem est, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est; pro ἐκεῖνον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκου] De hoc & sequente *Suidas* in ἀοιδοί. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam sumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' ἐδὴ &c.] *Hom.* Il. Φ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θήριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur, qui *Xylum* nominandum docet, adductis multorum testimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαθητεύτω παρελθὼν, ἀναβὰς δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοισα, ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθέεται, καὶ οἱ πείθεσθε ἅσσα κε λέγῃ τυτθὸν πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προτιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἅ φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἐπιδέδωκεν; εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ αἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· τὰ δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ ἐναργὴς οὖσα, πάντως τι θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγωνιστὴς, οὐκ οἶδ' ὅτῳ καλὸς, καὶ εὐειδέστατος ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί· ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μεταξὺ λεγόντων [a] ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστῳ ἀποτρεπόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέσεις. ἡ μὲν γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ ἡ ἱστορίας μετὰ τῆς ἀρχαίου τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένοις θεατὴν δέομενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε, ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obscuratus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens, subito omnino spectatorem.*

22. *Qui igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lacunar respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *J. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετο] Sic Edd. omnes recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξιτάζετε *J.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amst.* Ὠφέλιμων male *J. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *Fl.*

71. Ὧτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epistt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistt. Graecanic. πάντως δὲ ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παλαιχθῆ φωτῶν, ὅσπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, καὶ ἂν ἐθέλωσιν, ἄττοντες. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex *P.* quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ἡμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

Ibid. Ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit Θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *J. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *J.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψωμεν. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων ϵ τόπε] Σχ. ϵ τόπε. *Th. M.* Ego in τὰς

nihil enim, puto, iis audiendis, quae spectaculis admirationi sunt. Ac forte illo ipso nomine me laudabitis, & adversario praepenetis, ut qui & ipse ostendam oculum, & voluptatem vobis gaminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tenuis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem belluae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis victu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

ροῖμαι, ἀκούοντες, ἃ ἢ ὁρῶντες θαυμάζετε. ἢ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, ἢ τῇ ἀντιδίκῳ προλιμήσαιτε, [g] ὡς ἢ αὐτὸν ἐπιδείξαιτε, ἢ ἁπλασιάσαιτε ὑμῖν τὴν ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῆς τολμήματος ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, ἢ σχημάτων ἢ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἰόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικὸν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, ἢ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, ἢ μέλλει μικρὸν γαμήσας, ἢ ἄπεισιν, αὐτὴν ἄγων· παέργου τοῦτο τὸ ὅτε Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, ἢ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, ἢ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, ἢ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· ἢ τὸ μὲν ἔπεισι φρικῶδες ταῖς ἀκάνθαις, ἢ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· ἢ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. ἢ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἄρτι κόπτεται.

Ἐξῆς δὲ μέσῃ τινὶ τὴν εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιοσύνης, ἢ τὸ δεχέτυπον ὁ γραφεὺς πᾶς' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

[f] Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. [g] Ὡς ἢ] Ὡς μὴ ἢ *Fl.* [h] Λόγων] Λόγου *Ald.* male. [i] Τὴν] Articulo caret *Fl.* [k] Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. [l] Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκεῖνω vult *Solan.* [m] Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τίνα Edd. consentive video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Παέργου τοῦτο τὸ ὅτε Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Micyllus, *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositum rem additum fuit ad unum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνω] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὼν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνω —— ἔγραψαν τὼν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuisset; licet mox ἄμφω φονεύσαν recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi οἱ πώρος ἰδόντε *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam cor-

ςω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμήστρα ἤδη ἀνῄρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπῃ φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τ' ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμὼν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τῆς μοιχῆς φόνῳ.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγὼν, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδᾷ-

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

24. *Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum*

a. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνος. *J. F. B.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς τὰ βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F. G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J. M. G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F. G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πως, legas πῶ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἅπαν σαφὲς ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμαν, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. duS.*

49. Οὐκ ἀφανές πως ἐπὶ τ' ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθενται αὐτῷ ὅτου οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπεστραμμένῳ καὶ διαύγειν τὸ τοῦ παντὸς (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἁφανές πως, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J. M. G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τὴν ἀπολίθωσιν ſcil. *F. G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίθυρος] Leg. videtur τ' ἀντιθύρου, ſeu potius τοῦ ἀντιθύρου. ἀντίθυρος ἰλλυπτιαῖος pro ἀντίθυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλατύς. &c. vide locum. *F. G.*

Ἄνω τ' ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεπήγασι] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίθυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίθυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντίθυρος aut potius τοῦ ἀντιθύρου legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίθυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλατύς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ſcilicet πλατεῖαν, qualem alium ad dexteram ingredientibus praeceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J. G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβρῷ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῆς κυνός.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praeciditur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſu illam adſpexiſſe.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅπλῳ τὴν ἀσπίδα, τὴν Γοργόνα τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τὴν ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione januae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸν μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα δὲ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἰ-

b Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro ἑώρακέ πω eadem *Fl.* habet ἑώρα σκέπων, quod etiam adſcivit marg. *A1.* At nihili eſt. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. *c* Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λέγει τὴν αὐθέντας † ἡ ἀντίθυρος. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρος male V.
† Ἡ ἀντίθυρος] In Impreſſis ἡ ἀντίθυρος, quod plane abſurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρ, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut σωρὸς a σῖρ. *M. du S.*

Ἄνω τῶν ἀντίθυρος] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adverſum, & quod ſupra januam priori oppoſitam erat, deſcribit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Noſtris ſcriptum inveniri; in poſteriori autem in Mſſ. O. ſolo; at reliquos prae ſe ferre τὸ ἀντίθυρον. Hic vero omnes τῆς ἀντίθυρος; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τῆς ἀντίθυρος ſcriptum fuiſſe; ſicuti ἡ ὑπόθυρος Plut. 1096, 1. eſt poſticum. Cum enim neutro genere uſurpatur, ſubauditur ſemper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς eſt aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverſo januae, ad ſymmetriam nimirum obtinendam, poſita. Ναὸς vel νεὼς non ſemper eſſe juſtum templum & aedem, ſed machinationem auguſtam, recipiendo ſigno Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praeſertim, ad Actuum Apoſtolicorum 19, 24. oſtenderunt, tum luculenter ipſe Lucianus docet ſupra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς deſcribitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lyſiae opere quodam, quod in Palatio ſuper arcum Divus Auguſtus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. ſ. 4, 10. Add. 36, 13. ſ. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Chriſtianorum ſuperpoſita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel ſigna Divorum, vel reliquiae aſſervantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, ſtructurae interdum inſignes & magni operis, ab eadem hiſce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος] Τῶν ἀντίθυρον *Solan.* Τῆς pro τῆς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adſentior, cum emendatio ſit facilior. Edi tamen paſſus ſum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranſpoſitione haec ſanari poſſe, legendo ἀντίθυρος τῆς Ἀθηνᾶς. Niſi vel ſine tranſpoſitione ita conſtruere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus ſupra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noſter animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρος pertinere poterit? Maſcul. genere, & uſitatione, legitur infra *Sympoſ.* c. 8. ὡς δὲ τὸν ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui verſionem priſtinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverſo januae Minervae aedicula quaedam eſt.* At quorſum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciſcamur. *J. F. B.*

Εἶτα μὲν ταύτην ἄλλη Ἀθηνᾶ, ἐπὶ λίθου αὐτή γε, ἀλλὰ γραφὴ πάλαι. Ἥφαιστος αὐτὴν διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει καὶ ἐκ διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

Ταύτης ἔπειτα παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίωνα φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐπέχει.

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἴαται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λήμνοθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, ὅθεν μεμηνώς, ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήγη, τὸ τε ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν μανίας ὑποκρισιν, ὀργὴν καὶ αὐτὸς ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑποκρισιν.

27. *Tum post hanc Minervam alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit, Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu resipiscit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

a Πάλαι] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλαι Ἥφ—. b Ὅτι — θέλων] Ὅτι — θέλοις *Pall.* In vulgato consentiunt *F. Ald. Bt. Fl. Fr. H. P. S.* ὅτι *Ba.*

38. Πάλαι] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλαι. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλαι. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλαι indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἐκ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse animi semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίωνα φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedalionem puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Nasius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Σ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λήμνοθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτι συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτι] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑποζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum averiant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed ut mihi potius adjuvetis ipsi certamen, & conniventes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀφηχαῖς, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθαι γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει τὴν ἀκροατὴν, καὶ πρὸς τὴν θέαν διατρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον ταλαιπωρῶν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅτι τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τὸ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ἡ δικαία, ἀλλὰ συναγωνισταῖς ὑμῖν χρησαμένη, μὴ πάντα πᾶσιν ἀνάξιον τοῦ οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· καὶ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

πρώτης enim *remex* est, ὁ πρὸς κέλευσιν. Thucyd. I. c. 10. Long. Past. II. p. 41. τῶν μικρῶν καθελκύσαντες, καὶ οἰκέτας προστάντας καθίσαντες, ubi frustra Mollius conjecit πρωίρους; forsan legendum. Noster T. I. Contempl. §. 1. ἀντλῶν ἐπίλοιπον ἢ πρόκοπον ἴδοι. ibid. §. 7. κώπης δὲ ἐ πρόκοπος ἄν. Quum πρόκοπος fit, *promptus, strenuus, medius*, ut notum ex Herodian. VII. 6. 19. προβαλόντες τὰ ξιφίδια — φονεύσιν, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκοπα, προκηδῶσιν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκοπον τὴν δέξιαν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκοπος & πρόστακος, nescio; nisi quod male ap. Poll. I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόστακος recte corrigunt Commentt. J.F.R.

MAKPOBIOI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κοϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲ τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅτι μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπαντι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

LONGAEVI.

SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clarissime, munus ad te defero Longaevos: *somnio, inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo secundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non possem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longissime & tu vivas & tui filii; utile id esse ratus cum universo hominum generi, tum praeter caeteros & ipsi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praesignificare videbatur Deus.

2. Re

ἐυξάμην C. R.

a Κελευσθεὶς] Κελευθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ὅτι μήκιστον] Sic *Fl.* & *B1. 2. 3.* Ὅπως μήκιστον *J.* Ὅτι μήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διαφέρειν, τοῦτο. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem scriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxisset. De eodem argumento scripsit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hist.* 1696. p. 317. & seqq. & alibi passim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipsa somnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non esse Lucianum; sed forte Aristidem, cujus superstitio nota est. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipso primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; sed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per somnium*, frequens aliis, frequens Nostro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὕπαρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὥρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνιγρόφρων. & vel centies alibi. Probe scivit hoc vir Doctiss. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, nescio; nisi quod τι forsan alibi non addat Noster. De accentu V. Κοϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. versionis *Gesnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inseram, quas ille in *Dissert.* super hoc Luciani libello, Giessae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Professore Clariss. edidit. Sed cum Bibliopolae serio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potissima saltem indicando, vel excerpendo, inseram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ὑπνίῳ de falso dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero discrimen haud esse perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phrasin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Nostro adserit ex *Pseudom. Gall. Chronosol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κοϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philostr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta est circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; siquidem, referente *Philostrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuisse Pythiorum solemne, quod diverso judicio concentum musicum auscultassent. Id enim Pythium solemne ad annum CLXXV, quo subsequens solemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex sequentibus liquebit. *Philostratus* enim veram altercationis hujus causam enarrans ibi scribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accusatum: postea ipsum atque adversarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiisse; atque coram eo causam egisse (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Faustina A. C. CLXXV. sub hiemem obiit; atque paulo post Marcus epistolam ad Herodem scripsit, in qua cum de belli hibernis verba fecisset, in quibus tum erat, & uxorem defleviisset *recens mortuam*, addebat λόγλογίαν pro judicio, quod ante adversus eum in Pannonia

1. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vero esse simile, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam petita ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

1 Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ τὰς παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτῃ οὖν αἰσιωτάτῃ νομίζων τῇ γε τῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἑπτὰ 2 ὀκταδύας εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι, εἰ ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἂν καὶ ὄφελός γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτοῖς ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παίλελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον. *Fl.* B1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κωντίλλιος vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κυντίλιος habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κωντίλλι] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Isocr.* ad Demon. observat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδωσι] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτέλεσε τοῦ δεκάτου] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adsequi.* De qua signif. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut sacpissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν suadet videndum *Eustath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Dissert. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius discretim scribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etsi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram existimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut ἐπιδιότιστον & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lect. & in ἐπὶ ποδὸν, quod & ἐπὶ ποδὸν scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *prius quam*, *antequam*, *quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & novissima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi ἐπιμήκιστον edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil referre, utrovis more scribas. Ita & ὅτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς ἡλικίας γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ἡλικίας λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, ἥ τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *B1.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Burneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. l. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum*, *Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Tzetz.* Differt. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in differt. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amulétis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγηταὶ *doctores*, *commentatores*, *gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omittò. *J. F. R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ καθαρτήριον, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

5 Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρᾶς γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ ἀγωγῇ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶναι ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λόγος. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν οὐκ ὀλιγοστὸν ἀφ' ἑαυτῶν γενέσθαι χρόνον. οἱ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τοῦ ἀέρα, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς διαίτης, οἱ δὲ καὶ ἀπ' ἀμφοῖν. ἐγὼ δ' ἄν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παρέχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιος

Ἀθαῖτας vel Ἀθῶτας.

ἱστορεῖται C. F.

διαγίνεσθαι C. R.

c Ἔθνος] Sic Fl. &c. praeter J. quae γένος cum Graev. Γένος etiam marg. Aldi.

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Differt. Cl. *Majii*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Differt. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Ὑπάρχουσι δὲ παρ' αὐτοῖς ἐκατὸν ἕνδεκα ἔθνη, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jaceat, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως, τὸ τακτικὸν Ἄθω, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους τοὺς ἰνδικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀθανασίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. ſ. καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀποικίαν. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ δίαιτῃ τῇ ὑπηνδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τῇ πρώτῃ κατά γε τὰ ὑπηνδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ θεοτάτῃ αὐτοκράτορος τύχῃ εἰς τὸ τελεωτάτῃ ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τῇ οἰκουμένῃ τῇ ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τὴν ἕξεως καὶ τὴν τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ δίαιτῃ μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη

gaevos fuiſſe viros, exercitationibus convenientibus, & aptiſſima ad ſanitatem victus ratione uſos.

7. Diſtribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii faſtigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni auguſtique Imperatoris noſtri Fortuna in ſupremum ordinem evecto, maximum beneficium ſuo terrarum orbi tribuit). Sic enim reſpiciens tu quoque ad longaevorum ſimiles habitus ac fortunas, ſenectutem ſanam longamque ſperaveris facilius; ſimulque aemulatus eos, longiſſimam pariter atque ſaluberrimam tibi vitam *eadem ſervata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa feliciſſimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, ſupra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A1.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἢ *Marc.* καὶ poſtea poſito. Non addicunt libri.

73. Τῷ πρώτῳ] *Aemil.* in nott. Mſſ. τὸν πρώτῳ hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J.H.Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδρ. *Th.M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noſter innuit, qui aut regio ſanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικὸς τὸν ὀρχηστήν. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perix.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J.H.Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J.F.R.*

76. Ὧν ἵνα καὶ εὐσεβεστάτη] Ὧν ἵνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th.M.*

Ὧν ἵνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic ſermo eſt, annos LIX. cum haec ſcriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἵνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Caſſius* erit ſtrenuus ſub M. Antonino Philoſopho belli dux. Vel potius *Clandius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρωτοστατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipſum Commodum reveritum fuiſſe. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* ſcripta ſunt, quem divellit ab Imperatore Noſter, eiusque favore ad ſupremam dignitatem evectum fuiſſe ſcribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* ſuo inſeruit, addere non licet.) *J.H.Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτη] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτη τύχη, *beniginſſimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheoſin p. 286. f. Niſi potius legend. ὧν ἵνα ἡ εὐσεβεστάτου ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη eſt periphraſis pro *imperator fortunatiſſimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J.H.Maj.* Sed quid ſi ſolo καὶ tranſpoſito ſanetur locus? *J.F.R.*

77. Εὐσεβεστάτη μεγάλη] Poteſt fieri ut hoc nomen ſpeciatim ad *Antoninum Pium* reſpiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphraſin eſſe dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Auguſtus*. Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, poteſt quidem locum habere illa itidem uſitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipſo Imperatore poni conſtat; ſed neque eſt, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, reſpondere Auguſto, non eſt dubitandum. Nempe non verſamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, ſervant etiam certa nomina: ſed in Sophiſta, quem alias quoque multum ſibi indulgere in his novimus, qui ἁρμοστὴν dicat Praefidem provinciae, qui πανηγύριν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, ſed Romanis Graeca ſtudeat. *J.M.G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mſſ. nec repugnamus. *J.H.Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum geſſit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

κονλα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ὄτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκονλα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, Φυγαδευθεὶς, καὶ ὅπι Κύμης ἀμφοτέρων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκονλα ἔτη λέγεται γεγηράλα βιῶσαι.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

Οὗτοι μὲν ὧν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ὑπιτηδεύμαλα ἑκάστου. ὅπι τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὅπι πλεῖστον βιώσανλας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τοῦ ψεύδεσθαι περιφθόνους τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὴν πάσης

[d] Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.* ex Cod. Regius.

91. *Λοιτὸς βιώσας ἱστορεῖται*] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκονλα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paullus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκονλα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑξῆς. ix.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. ἀναγκαίη τροφῆς, item γυναικῶν σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὲς τὴν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης δεσπότιν, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκειοθήκῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γηράσκοντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus *& longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpo-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότου, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μυθῶδες τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἐτῶν ἐνενηκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς, veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

10. Arganthonius ergo Tartessiorum rex quinquaginta & centum annos vixisse dicitur, ut volunt Herodotus historicus, & poëta Anacreon. Verum ista quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum esset* annorum quinque & nonaginta, mortuus est, sicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracusanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum septuaginta annos regnasset, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. b Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλισιανὸς Edd. priores. c Ἀντέας] Ἀτέας *J.* sola, & marg. *A1.* quod verum credo.

sitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mss. monens: refer ad ἐλπίδας vel εὐχὰς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τὴ δεσπότου εἰς μάκιστον. Ceterum phrasis λιπαρὸν γῆρας Homerica est, quam illustrat *Eustath.* ad Odyss. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότου] *M. Aurelium* jam senem, paucos ante mortem annos, cum ad sexagesimum vix perveniisse tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένης] Roman. denotat orbem, qui sic passim vocatur ab Historicis, *Polyb.* VI. 48. *Zosim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Christianis sub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noster paullo ante: τὴν αὐτοκράτορος οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philos. sub cujus imperio extremo scripsisse videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impressis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic scribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz.* *Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipsa Tartesso fuse differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Castillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impressis hodiernis ait vixisse. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexisse ait, cum ad imperium sexaginta annos natus accessisset. Cujus rei certos esse auctores ait. Asinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos implevisse commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Testes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non historicis aut poetis. De Herodoti loco jam dictum est. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Asin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipsum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֶרֶךְ עַנְתָּא, quod sonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adscripsit *Benner.* Trecentos ei assignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Justin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non nisi 72. annos vixisse contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurs.* Biblioth. Att. T. X. Thesaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noster iterum infra, & *Schol.* ad Alin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, scripsit Athenis, *Plut.* de exsilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de sublim. S. IV. Consule & *Voss.* & *Meurs.* ad *Hesych.* Milesc. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonagesimo obiisse anno testatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλλισιανὸς] Mendum est in nomi-

contra Philippum circa Iſtrum flumen cecidit, ſupra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnaſſe in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odryſarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum eſſet*, obiit.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lyſimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum eſſet unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius ſocius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη ἐτελεύτησεν.

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεὺς Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὅσος ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adſcript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὁ δρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐγί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἐγί. τελεῖ δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐννενήκοντα ἐτῶν ἐγί. ἔτας γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* Δι] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Calliſta urbe, nec de hiſtorico illo Calliſtiano mentio facta eſt. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum ſcripſiſſe de Aſia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus ſcripſiſſe patet, alii plures. Calatis vero ſeu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum ſententiae. *Voſſius* Καλαντιανὸς legit, de Hiſt. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita ſcribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & ſequuti ſumus. In libris enim noſtris omnibus hic legebatur Καλλιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀττάκεια. *M. du S.*

23. Ἀττίας] Ἀτίας nondum auſus ſum edere, etſi omnino ſic legend. credo cum doctiſſ. *Steinheil.* id etiam in Diſſert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de ſort. Alex. ſerm.* p. 248. ac *Juſtin.* 3. 2. eundemque eſſe cujus epiſtolam ſatis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτείας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀττίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impreſſi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chreſtom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc eſt *nonagenarius*, ut recte Scholiaſta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exſtat ap. Noſtrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum cenſuerant viri doctiſſimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, ſic legitur in Mſ. ut tam foeda menda diutius non ſit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ex. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odryſarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῷ Ὀδρύσῃ ἀρχαῖός τινος. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc hiſtorico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 185. *Periz.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inſcripto *Mauſſac.* Diſſ. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lect. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & hiſtoricus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuiſſe diſcimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripſiſſe de ſucceſſionibus tradit *Joſeph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τεσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου, μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τὸν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τεσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸν τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξαλο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσαλο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

δυοῖν C.R.

διεδέξατο C.R.

ἀδελφῶν. C.R. inque δὲ abeunt.

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιος] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Διεδέξατο] Διδέξατο male P. e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: βασιλείαν ἀδελφῶν. Φιλαιτέρου δὲ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν Διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίμαχος — ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλου *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopœum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηνῶν στάσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κεράτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. τὸ δύο βιβλίους. & 55. στρατιώτας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πληγμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἄρχην, καὶ κατέσχεν, εὐτυχῶν ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ὀπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ αὐτὸς βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ὃς ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ πλέον ἀφγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη. ἐπὶ Πόντῳ C. R.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προϊόντων δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου ἀφ' ὑμῶν. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προϊόντων δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem *φεύγειν* occurrit, & reticetur *ὁδὸν*, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene *ἐπὶ* cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac *φεύγειν* cum *ἐπὶ*, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic *ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν* in *Arr. ἀναβάσει* L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & *εἰς* & *πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν* dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. *ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. Domum abierunt*, & c. 55. *διελύθησαν ἐπ' οἴκου*, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod *ἀνεῖλεν*, ostendit *J. H Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat *ἀνεῖλεν*, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit *μάλα πρεσβύτης*, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς ᾧ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ ἀχθεσθεὶς, τὸ δέ τι, ὡς ἀπαναγκασθέντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικληθεὶς, ἐφ' οὗ Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτῶν Ἰσίδωρος ὁ Χαραξηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιὺς, ἐπιβουλῇ τἀδελφῷ [b] Γωσίθρᾳ

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Goſithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρᾳ] Γοσίθρᾳ *J.* cum *Va.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, reſque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lect. cl. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marſh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Περ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Bonner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Perix.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραξ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σακαυλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onaſ.* *Panvinium* in terenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖοι, λαὸς τοῦτο. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πόλεως μὲν Σκυθικὸν, ὑστερον δὲ φυγὸν ἢ μοιχείαν ἐπὶ Μήδοις &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σαυροφάκου] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαυρακεύειν, qui *in Sarracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἀμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacaucis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characenorum regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ[ῶ] ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λεύκολλ[ο]ς ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακ[η]νὸς, καὶ τῶν κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήρα[ι]ος δὲ ὁ μὲν Ὑσπασίνου τρίτ[ο]ς βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ[ο]ς δὲ ὁ μὲν [f] Τήραιον ἕβδομ[ο]ς βασιλεύσας Χάρακ[η]νὸς, ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐπε-

Σιναρθοκλῆ C. R

Ὑπανδίνης Z

Ἰεραίους. C. R

Τιρέος Z. Ὑπανδίνης

Τιραίου C R

Τιρέου Z.

Ἐβασίλευσεν C. R

Μασσιτᾶς Z

c Λεύκολλ[ο]ς] Λεύκολ[λ]ος *Fl.* Λεύκολ[λ]ος *Fr.* Nil mut. cett. d Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνου rursus P. Recte cett. Ὑσπ—. e Τήραι[ο]ς] Τήρα[ι]ος male *Amst.* f Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τήραιον *Fl.* Τήρεον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Κατοκχθεὶς *V.* Καλαπλεύσας C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. popular. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν Θ' Ἀριάκων, vel uno nomine Σακαρῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Scb*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Dissert. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάρακι Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζ[ο]ς] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefu-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἀσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, ὃς ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ὐδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίας [b] Ὀμανῶν τὴν λιβανοφόρον βασιλεύσας, πενταικαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἐτῶν, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν δὴ τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in tu-rifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὀμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἀσανδ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Dio. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene jungantur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὀμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alio qui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὀμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὀμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὀμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Guiet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππεῖς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ τ. ἔχοντες] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντας, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πανταχοῦ, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV. 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσα-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ὅτοι ποιούμενοι ἑαυτῶν, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, ἀναγράψομεν ἢ τούτων τοὺς ἱστορημένους, ἀναγράψομεν C.R. ἢ πρώτους γε Φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὡς φησιν Ἀριστόξενος, πρεσβύτης τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, καὶ Θαλῆς, καὶ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν καλουμένων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

ε Ἀναγράψομεν] Ἀνεγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἰσομμόνους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis* ἰσομμόνους, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. Δημων. c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἰσομμόνους] Ἰσορόμο— scripsi. *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Noster vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ἐ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ϙθ', pro ϙδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referti in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additum scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kust.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Muticus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soscrates nonagesimo ad plures eum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Καλουμένων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Noster. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ἐ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid Εἰσερχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάνυσις sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ̀ ἐκκλησίαν, ἡ προσπταίσαντα, ἀναφθέγξασθαι, τί με βοᾷς; ἡ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, ἡ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ̀ βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, ἡ διάδοχος, ἐννέα ἡ ἐνενήκοντα ἐτῶν γεγονὼς ἔτη, φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῷ χείλει, καὶ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ πως ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ἡ πράξας ἃ ἐδέοντο οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ̀ βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνε μὲ υἱὸς, Ἀρχελάε δὲ τῦ φυσικῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἑν ἡ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ̀ νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε καὶ ὀγδήκοντα. Χρύσιππος ἑν ἡ ὀγδήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleuciensis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φόμα Edd. vulgo. b Δεξίνε] Δεξίε *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Φοφάκιον. * ψάμα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἐαυτὸν λιμῷ † ἡ ἀγχόνῃ ἐξέγνω. *V.*
62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ τῷ Σελεύκεια ἡ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

* Ψάμα] Ψόμα edita. Emendavit *M. du S.*
† Ἡ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἐνία] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτερῶντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Παρὰ — ἀποκαρτερῶ ἐκτιμᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὸν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ̀ βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alcipho*r. III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνε] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξὶς dicitur pater vel Ὀξιόμης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis νε pro ϙβ. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνε] Δεξὶς scriptum est ap. *Laërt. A. E. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alem.*

Ibid. Ἀρχελάε] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Atheniensi doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ϙ ἐνενήκ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutram probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philosophus ; octo & octoginta : Posidonius Apameensis Syriae , lege autem Rhodius , Philosophus , & idem Historicus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus, supra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἡ Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδοήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarsensis , Stoicus , qui Divi quoque Caesaris Augusti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata est Tarsensium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus est , cui honorem quotannis habet Tarsensium populus , tanquam Heroi. Nestor Stoicus e Tarso Caesaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. supra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ θεοῦ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἀνεφίεθη, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀποπέμπει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philosophi nobiles. Inter Histo-

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγρα-

Φέων

enim CIII. vixisse contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogesimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadragesimum inchoasset. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελλη.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. sed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopensis nonagenarius prope decessit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermissum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus senecta nihil affervatum est in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate silent. sed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magister, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voss.* I. 24. Fuit etiam alius Posidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis discipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Consulendos de Posidonio, patria Syro, ex Apamea , sed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philosophiam professus est Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 499. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero , Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Iwiz.* ad *Ælian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc lusus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *M. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum esse monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De secessu hujus in patriam locus est *Dion. Chrysost.* illustris sane ; in Or. ad Tars. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Casauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , si *Casauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Nostrum sequitur, quod ad aetatis annos, *Stanley.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰσχυόγηρως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omisit inter alios philosophos Theophrastum, qui teste *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra septem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei assignat. sed optime conjecit *Casaubonus* pro οϑ' scrib. ϙϑ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Consule *Censorinum* , qui plerosque longaevos Philosophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

81. Κτη-

χοδι τεσσάρα. c. R. ἑκατὸν τεσσάρων.

Φίων δὲ Κτησίβιος μέ, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλὰς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῶν πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

[a] Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λίριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὃν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διδάσκει. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem„ ma capitis tuetur: εἰ δὲ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἕνδεκα ἐπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἑνάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λίριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεύς] Omnino ſcribendum Κασανδρεώς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil re-

pu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Charoneam victos, lamentabili

Ιτείας λέγ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τ αἰτίαν τῆς μακρᾶς [c] γήρως, καὶ ὑγιεινῆ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν γεγονὼς, τ πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· τελεῖ ἔτει δὲ ἐνὸς δεόντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ τελεῖ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἔμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* c Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Κασάνδρου ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Κασάνδρῳ uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Bas.* ac saepe alibi. Licet Κασσάνδρου *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H. Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M. du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M. du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum impleviisse annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M. du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Aelian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur πανηγυρικὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Perizon.* ad *Aelian.* XIII. 11. *J.H. Majus.*

16. Ἐτῶν δεόντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *velusi ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέθανε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H. Majus.*

ποτνιώμην, τ Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκαλο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

ᾧ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τ βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῷ Καίσαρος Σεβαστῷ διδάσκαλος γενόμενος, ᾧ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃν ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τ ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ δράματος, ὅπως τ μὴν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

voce Euripidis versiculum protulit, quem ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus exitus:

Cumque subjecisset, serviturum esse Graeciam, e vita discessit. Apollodorus Pergamenus rhetor Augusti Caesaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarsensi philosopho illum instituerat, sicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino suffocatus est, quinque & nonaginta annos cum vixisset. Hic ab Iophonte filio sub finem vitae accusatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, ostendens illa fabula, quam sibi mente constaret, adeo ut judices ipsum qui-

[a] Ταὐτὰ] Sic *Fl. Tautὰ J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀνιώμην, ποτνιῶμαι τὸ δυσφορῶ, καὶ τὸ μὴ δυνασθήσεως ἰκετεύω. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Versus hic etiam adducitur ab *Aristoph.* Ran. vs. 1255. *Hesych.* v. γλωσσῶ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kust.* Quatridui inedia vitam hac clade perculsum finiisse, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc versum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, sed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx, vs. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys. M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barnes.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa scripsit, etiam περὶ τελείου ῥήτορος. Vid. *Suid. Hesychium Milesi.* & *Senec.* Suasor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave misceas illum cum Potamone Alexandrino philosopho, de quo in Act. philos. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. seqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ἐτ.] Vid. *Marm. Ox.* 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta est. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum secutus, XC. solum tribuit not. ad *Euseb.* Chron. 108. b. Hoc modo observari velim ex *Plut.* L. c. LV. egisse annum Sophoclem, cum mortuus est Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centesimum attigisse tradit; vid. *fragm. Sotadis* apud *Gron.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθίδης γηραιὸς Σοφοκλῆς, ἐπὶ ἀοιδῇ, Οἰνωπὸν βάκχου βότρυν ἁμησόμενος. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πόσα ἐτ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Thes. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. vers. 73.) ubi Bacchus, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ ἐσμὲν ἐν· εἰσὶν, οἱ δ' ὀυτε κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ', οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illustrare possunt hunc Luciani locum, quae Scholiastes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ὁ Νικοστράτης, ὃς δέκατον παρῆλθε, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ὁ δραματικὸς τὸν Ἰοφῶντα φθεγγόμενον, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμι. καὶ τότε τ Οἰδίποδα παρήγαγεν. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίπουν τ ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum super-

sfice

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicissetque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικασὰς, τ῀ μὴ ὑποθαυμάσαι, καλαφησίσαις δὲ τῦ υἱῦ αὐτῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, [40b] ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς βίυ διδάξας τὴν Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέ[45]κειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τ῀ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτυ ῥο[50]φεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγε῀ βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ῀ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* c Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* d Παρεσκευασμένα] Sic B1. & 2. Παρασκευασμ— ceterae.

stes est. *M. du S.*

37. Ὑπολαμπάσαι] Frustra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen sumtum illud est ex hominum doctorum sermonibus. Utitur eo Noster in *Zenx.* c. 3. f. *Ver. Hist.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Chamearius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurs.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. sed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixisse annos XCIV. *Suid.* ait, & risu suffocatum obiisse, & mortuum in lectulo jacentem fuisse repertum. Posterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In scena certantem clausisse diem ultimum refert *Plut.* tractatu an seni sit gerenda Resp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, Θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρασκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Basileensis παρεσκευασμένα. *J. F.*

Παρεσκευασμένα] Corruptissime omnes, praeter *B.* habere παρασκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at si integra augmenti syllaba abjecta fuisset, nihil mutassem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτυ] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non assequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Testimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemissa. *Val. Max.* eodem, quo Noster, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenset & *Meurs.* ad *Hellad.* Chrestom. col. 973. seqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque testimonia de numero annor. morteque ejus, congessit praestantiss. *J. Barnes.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη speciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ὥστ' ἂν καλαλεγάλω, ὅτι τις σὺ μήτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' ὅτι σὺ μέλει ἡδη Ἀλεξανδρος. Conjunctim μέλος καὶ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τηΐον, carmen est Anacreonticum, sive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Misopog. ipso exordio: Ἀνακρέοντι τ῀ ποιητ῀ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ & χαριεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo supra Noster Sect. IX. p. 26. ipsum Anacreontem & statim adpellat Stesichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, οὐκ ἐμόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτος ἔζησεν ἔτη.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κοϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

annos quinque & octoginta, & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene *Fl.* Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Aeliani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milesc. p. 193. seqq. *Voss.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum notas haec tandem aliquando edendas relego, decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholtz* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Suecine Rege inter eius Praetorianos militavit, is in Soxonia natus Martii XII. anni 1608. Rifvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Consorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimus — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta submiuistrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Helicd.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in sacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸς etiam significare *sublimem*, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 68e. 66o. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερὸν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis vemol. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J. F. R.*

Ibid. Κωτιλλᾶς] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Πριλλᾶς ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωτίλλᾳ, ut Πρίλλᾳ ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7 ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbarus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J. H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. du S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J. F. R.*

1. *Οὐδὲν γλύκιον*] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J. F. R.*

3. *Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα*] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. *Πατρίδας δὲ σίργουσι*] Etsi *Justinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ σίργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ἄνομα σίργοιεν. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Justinae*. *J. F. R.*

1 Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας καλλιτεχνῶν, θαυμάζουσι πολλοί, [d] πατρίδας δὲ σέρ-10γουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη τῶν [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων ἐπὶ τῇ θέᾳ ἡδονῆς, ὡς ἐπὶ τῇ ἐφθονήσης τοῖς παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

15 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἂν, εἰ μείρακα ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τι-20μᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

[a] Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. [b] Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *J.* [c] Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλιος *J.* [d] Πατρίδας] Πατρίδος *J.* sola. [e] Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ παρὸν ἀναπόδοτον ὃν ἰσοφύλλοις δοκεῖ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Exc.* c. 1. *J. F. R.*

fausse indication.

πάλαι [a] πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. ὅτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, ὅτε πατὴρ καλὰ μελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν στέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμενοι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα Φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειόταλον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρῴων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγούμενοι κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & divitiores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Πατρίδος male *F.*

33. Νικώμενοι] Subaudi τῇ στοργῇ. *F. G.*

71. Διὰ τὴν πατρίδα] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam caussam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδωρ τε ἐκ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνῃ ἀρχὴν κατήχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἧς ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τούτου ἐκ πολλοῦ ῥέοντι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo sibi loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

55 θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γῆν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείας ἕκαστος ἀφικόμενος ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις 60πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος· ὡς καὶ τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ὅμως ἐν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὸ πρώτιστον ἀπὸ τοῦ τόπου 65θέαν· καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπου χώρια [c] πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὸ μείζονων παιδείαν, ἀλλ' ὅμως ἐχέτω καὶ τούτων τὸ παιδευ-70μάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· εἰ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ [d] τὸ πατρίδος, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους 75αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ καὶ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τὰς εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων τυχόν-80τας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι 85καὶ ταῖς πόλεσι· κοινὸν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, καὶ τὴν τῶν νόμων αὐτῶν γνῶσεως.

Ὤφθη

e Πρῶτα] Πρῶτον Fl. d Τῆς πατρίδος] Τὴν πατρίδα Fl. e Ἀπονέμοι] Ἀπονείμει Fl.

trum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. δι' ἐμὲ θύσων αὐτῷ. *Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J.F.R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J.F.R.*

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς οὕτως ἀμνήμων τ πατρίδ@, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλ@ γενόμν@, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀναλαβοῦσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὄνειδ@ γὰρ τὸ τ ξενιτείας· καὶ τὰς τ τ ἀποδημίας χρόνον λαμπρὰς γενομένας, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους τὰ αὐτῶν καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστ@ σπεύδει λαβεῖν τ πατρίδ@, ὅσῳπερ ἂν φαίνηται μείζονων παρ' ἄλλοις ἠξιωμέν@. πρεσβυτὴ μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνεται πόθ@ ὁ τ πατρίδ@. ἕκαστ@ γοῦν τ γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καλαλῦσαι τ βίον ὅπῃ τ πατρίδ@, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιοῦν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα προσκατάθηται τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τ πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰρ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθαι, καὶ μὴ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Musc.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθαι] Subaudi αἰτίᾳ, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένους] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὸν δὲ ἱππότροφον ὑπερφέροντες, καὶ κυνοτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Oppositа sunt ὑπερφέρω & ἐπαινῶ, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερφέρω est *contemnere*, ὑπεριδῶ. Similiter oppositae sunt regiones ἱππότροφος & κυνοτρόφος. & dum dicit auctor ἱππότροφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille: Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε στέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαύλαχθαι τῶν ἐπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τό γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἐπαρήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἐπιλανθάνονται· τὸ δὲ ἱππόβοτον Ἄργος, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσήσεται, προτιμῶν τὸ ἐπὶ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὃ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσιν ἡ πατρὶς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπαύλαχθαι] Ἀπαυλαχοῦ marg. *Al.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] *Restitui ex Fl. & Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S. & Amst.*

38. Σκυρίοις] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἰσχὺς θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θεῶν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντας. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J. F. R.*

37. Καὶ κυροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M. du S.*

Καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὸν κυροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφος & κυροτρόφος illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τραχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτρόφος. *J. M. G.*

38. Καὶ σκυρίοις] *Hom.* Od. E. 219. *M. du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ἀθεμιτοφυκότες τῷ κόσμῳ, οἷα φύσιά τισι ἐπάλξεις πέτραις ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γιγνώσκων, ὡς τὴν ἀληθινὴν ἐκ τῆς οἰκείας πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὄντως ἰμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τοῦ καπνοῦ. Alluduntur & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M. du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅτι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὑπεβεβληκότας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸν μέγιστον ὅτι τῶν δεινῶν τοῖς παρατασσομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸν δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam, exilium. Nec vero legum modo latores ita sunt sententia; aliter animatis exercituum oducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ὅτι βαθεῖα, καὶ γῆ ἀφεκεκαυμένη, ἔρημος ὅτι πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδινὴ ἅπασα, ὑ χλόην, ὑ πόαν, ὑ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἶπε· ἆρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῦ ὀλίγυ λείψανον, παχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, οὐδὲ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ὅτι ἀφ' ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκῆτο, ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ ψάλπος δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, καμινῆς πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑποζέουσα, πανταχῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

1. QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena servidissima, inviam omnino regionem reddit.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐστα-
λὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic *Fl. P.* aliaeque. Αὐτῆς male *J.* b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ *Fl.* Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει *Fl.* d Πεδινὴ] Πεδίνη *W. Cod.* e Δὲ] Additum ex *W.* & *Fl.* Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, ἐάν τις, scil. ἐσὶ, ἂν τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν δψάδων. *Th. M.*

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit *Diod. Sic.* L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. *J.F.R.*

19. Ὑσπλῆ τὴν θεὸν] Nota phrasin poëticam: ὑὸς μὲν ὁ Ζεύς. &c. *F.G.*

22. Βατὰ] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὰ retineas, ad τὴν Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησι. c. 1. & mox ἡ ψάμμος διάβατος. *M. du S.*

37. Ἀκτῖ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo aeroque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ἔτοι ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὑσαίλα τ' θεὸν τηρήσαντες, ὁπότε τὸ πολὺ τῦ καύματος σβεσθείη, καὶ ἡ ψάμμος πολιοθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ τρωθῶν τ' μεγάλων [i] καμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἄρχει πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ὅτι πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καίτοι ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἄφ' ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετ' ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀναστάσας τ' ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ἐκφλέξῃ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τ' νοτίδα προσπεθηγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῦ λεχθησομένου· καὶ [n] διὰ τῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, ὀπινέμεται τ' γῆν.

βατὰ C. R.

σφὶν C. B.

ἀπόλωνται C. B

παρατεθημένην C. B.

f Θηριόσοις] Θηράσοις *Fl.* *g* Ὑσαίλα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσίλα *J.* & marg. *A1.* *h* Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὰ conjicit *Gujet.* *i* Καμαιπετῶν] Καμαὶ τούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσιν] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἐ τῷ θερμῷ ἐ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μᾶλλον κρατύνεται ἐ ἐπιδύσεσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεται τε καὶ ἀφανίζει συναναιροῦσα τὸ ὃς ἐφ' ἑαυτῇ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὰ μὲν ἡ ὑγρότης ὀλιγωμένη ἀκμάζειν ὑπολείπουσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χαροῦσα, ἀσπορεῖ παραθραύει καὶ ἀδρανεῖς ποιεῖ ἐ αὐτὸ τὸ θερμόν. εἰ ἐ μὴ τοῦτο πάσχειν δυνατόν. ἄτοπον τ' ἤδη παρατηρῆσαι τ' τόπων ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — προσπεθηγμένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τ ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ὀπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὀπίγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρῖσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὀπιπετόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τ Λιβύην ἐκείνην.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινότατον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις σὺ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τ ἰὸν [e] ταχὺς, ὀδύνας μὲ [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καταπονῶν, καὶ καταπτύχον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶ-

partim ſubmerſi, nido in arenae receſſibus defoſſo; alii in ſummo verſantur, bufones, & aſpides, & viperae, & ceraſtae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & ſcorpionum genus duplex, terreſtre alterum, pedeſtre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales ſunt locuſtis, & cicadis & veſpertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem acceſſu reddunt illam Libyam.

4. Beſtiarum vero, quas ea nutrit arena, importuniſſima eſt dipſas, ſerpens non ita magnus, viperae ſimilis, morſu violento, veneno craſſo, immedicabiles ſtatim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morſi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa eſt affectio, a qua nomen accepit be-

πίπρασθαι c. B

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβενας W. b Τε] Τι W. c Ἀκρῖσι] Ex emendatione *Soulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπετόμενα] Bene *S.* Ἐπιπετώμενα Edd. illa priores. e Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλίκτους W. ſed ſupra eſt ἡ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τ ψάμμου] Credo, hic eſt ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exuſtis atque indiſcretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quaſi poſtliminio mutatum nuper nolim. Eſt omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὑπόδυτον dicas, poſteriore parte compoſiti, quaſi *viatorem arenae*, nimis generale eſt, & omnibus commune harum regionum ſerpentibus. *J. M. G.*

50. Βυπρήστεις] Βύπρηστις eſt animalculum ex cantharidum genere, ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F. G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum eſt ἰκτῖδας ſeu viverras abſurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρῖσι & τέττιξι, *locuſtis & cicadis*, quod miror vidiſſe neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. ſcript. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι.] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen eſt; non poteſt profecto hic locum habere. *Bochart.* ſummi ſane viri, ἀκρῖσι, nimis a ſcriptura & ſono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. f. 81. *Veſpertilioni membranaceae pinnae uni.* Sed ſcilicet conferendus etiam eſt alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα ſunt) *fragilibus inſecta, humentibus hirundines in mari, ſiccis inter tecta veſpertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *piſces* alii plures volant & ipſi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διώκωνται, καὶ ἐξάλλονται ἀπὸ θαλάττης, καὶ τε τοξίδος καὶ οἱ ἱέρακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita ſint, puto Lucianum dediſſe τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι & νυκτερίσι. Corruptio contigiſſe potuit inter dictantem, qui adſpiratas tenuius juſto pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adſpiratas, & υ pronuntia exilius, ut ſolent Jotaciſtae, & pro ἰχθῦσι exiſtet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. poſt med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuiſſe, non ſine cauſſa ſuſpicatur V. C. *Jenſius.* *J. M. G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F. G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam noſtram ſeq. *J. F. R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino noſtrum ſupra *Mus.* C. 1. *Kuſt.*) In omnibus Impr. & ipſo M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & conſuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non poſſim recipere,

bella. Sitiunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι γὰρ εἰς ὑποχολὴν· ἡ τὸ ἀναδοξότατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. ὑδὰτ ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, ὑδὰτ ἂν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν ἀναδέχῃς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ πῦρ καλασβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, [b] ἔπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον ἀφικνούμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον· μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι ἕτερον κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην ποτὲ Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀναγινώσκεσθαι, ἀνδρὸς ἑτῶν ἀποθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, καθ' ὁδὸν τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποι-

b Ἔπειτα δευόμενον] Ἐπιδευσιλυόμενον marg. *A1.* L. & G. Vulgatum servant Edd. & M. *i* Ὃς] Sic Edd. omn. In M. omiss. sed ὡς supra scriptum a recentiore manu.

pere, suadet tam articulus τοῦς; jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Παχὺς] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 7. diserte ταχὺν dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν παχύς] Etsi c. seq. παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi potest, ut exponatur *tumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βαθὺς, & πλὺς, inter quae παχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* π. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπρασθαι ποσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἔπειτα δυόμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον ἀφικνούμενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madescit, celeriter movetur, humidius, ut vere simile est, redditum, & latissime diffusum.* sic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα δυόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδυσιλυόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδυσιλύω est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλάτος τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodali Luciani* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto*, unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὡς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Soulie* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ποσσὶν habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ποσσὶν adripias, tum ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ὑ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ᾧ ἐπὶ τοῦ νιόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ χλύσμάλι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τὸ ὀλέθρου τὸν τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μοί τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς οἱ δοκεῖ τοῖοι [b] δῆθεν τὸ θηρίον [c] δὲ, τὸν διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περιεσπειρᾶσθαι τοῦ ποδὸς, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖσθαι οἷα τῶν στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τοῦτο γράμμα, ὑ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰνὸν ἰοῦσαν
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι διψαλέην ὀδύνην.

Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ὅτι περὶ τῶν ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενον αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάχασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενούμενοι, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῆς.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te haustu vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis; & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam utuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

a Ἐποιεῖτο] Ποιεῖτο W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *A1.* b Δῆθεν] Δὴ marg. *A1.* c Δὲ] Δὴ W. d Περιεσπειρᾶσθαι] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περιεσπάρθαι *Fl.* e Ὠὰ] W. ὠᾶ cum puncto subscripto, & sic semper. f Κοιμίσαι] Καμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* g Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἐξεῖναι, licere. *F.G.*

97. Περιεσπειρᾶσθαι] Περιεσπεῖρθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecesserit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi στείφω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένου, & supra *Philops.* c. 22. ἐσπειραμένου. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ. nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς τῶν πίθου οὐκ ἀναπλήσαιν ἐπαντλοῦσας (sed exstitit puto in Mss. ἐπαντλούσης: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Died. Sic.* centies.

quod mare arena illorum solum est. Si vero satis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognosceretis, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. Ista enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem rogo*, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sunt. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria.

ἐὰν γὰρ ἔχωσι κεραμεύειν, ἀφ' τὸ ψάμμον εἶναι τ γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῖλοι γίγνοιντ' ἂν δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν. γίνονται C. B.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες ἀφ' τὰ ᾠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ δ' ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τ κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος ἀδέπω.

Ταῦτα δή, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τ ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, Φύσεις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ δ τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνητε τ εἰκόνα θηριώδη ἔσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ δ δι-ψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν [l] ἆσσον πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος [l] ἄχεον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα δ' ἐμπλησθῆναί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. τοῦ γὰρ ἂν ὕστω διει- ἐμπλησθῆναι C. B. τοῦ abest a C. B.

b Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. *k* Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *Vz.* & 2. *i* Φιλίου] Restitui ex L. G. & *Vz.* Φειδίου Edd. cett. & *l* Ἄχιστον] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσπιλον, ajunt *Coll.*

19. Πῖλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ἐ ψεύδῃς τὸ λεγόμενον. M. 31. Φύσεις] Δύνασται * καὶ ὕστις εἶναι, ἵν' ᾖ ὕστις] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἃ Φύσις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν γέγονέ μοι. διχερέσκων δ'. M.

41. Ἄχεον] Ἄσπιλον habent C. Γρ. ἄχιλον. G.

* Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint satis assequor. *M. du S.*

Pro priore ὕστις legit φύσις. *J. J. Wetstein.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη ἔσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per ictum statuarium juravit? Mss. optime & certissime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praesidem. Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φίλιον Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mt. Gr. L. & *Veneta* secunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, nisi quod in *J.* est Φιλίου. *M. du S.*

41. Ἥσιον

διειδεῖ τε καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι ἐμφορῆσαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῷ κρατῖ τὴν κεφαλήν· εἴη μόνον μὴ ὀπιλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὑπορρέοντα, μηδὲ κυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τὴν ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψης γε ἕνεκα τῆς μὲ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

DISPUTATIO CUM HESIODO.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ δάφνης αὐτός τε δείκνυεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀπὸ τούτου λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

Verum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex W. Καταλιπεῖν Edd. ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς Λυκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχνοίας. *G.*

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματος κατοχήματα. *V.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Theogn. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τῆς δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύειν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Θεογ. 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θεῖαν, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρότ' ἐόντα
Καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vatisinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγήμῳ, ἄχρι χαὶ τ̃ πρώτων ἐκείνων, χάους, χαὶ γῆς, χ̀ ὐρανῦ, χαὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς, χ̀ ὠφελιμέσεις γεωργικάς· χαὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, χ̀ ὅσα περὶ χαμρῶν ἀρότυ, χ̀ ἀμήτυ, χ̀ πλῦ, χ̀ ὅλως τ̃ ἄλλων ἁπάντων. θάτερον δὲ, χαὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ ὠφελιμολὺ, χ̀ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τ̃ τ̃ μελλόντων προαγόρευσιν, ὐδὲ τ̃ ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τῦτο πᾶν λήθῃ ὠφελδέδωκας, ὐδαμῦ τ̃ ποιήσεως ἢ τ̃ Κάλχαντα, ἢ τ̃ Τήλεφον, ἢ τ̃ [b] Πολύϊδον, ἢ χ̀ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ πρὸς Μυσῶν τύτυ τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, χ̀ οὐκ ὤκνυν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τ̃ τριῶν τύτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ χ̀ πικρὸν εἰπεῖν, [c ὐχ] ὡς ὑποσχομένων ὅσοι τ̃ Μυσῶν χ̀ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύνασθαι· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνυ ἀποκρύπτεις, χ̀ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τ̃ δωρεὰν, ὐ μεταδιδῦς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπται μέν σοι χ̀ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, ὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ ὠφελδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὃν χαμρόν τινα ἄλλον ταμιευόμενος τ̃ χρῆσιν αὐτ̃. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μῶσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι, τὸ

ἐξέφηνας C

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυίδον] Πολύειδον W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest ὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπόθεσις τῦ εἰς ὅτινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα ὠφελμαλλῆ τ̃ λόγυ ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ χ̀ μὴ δὶ' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἴτι χρὴ Ἑρμογένυς πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. ὐχ ὡς . . . In W. deest ὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud ὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ὐ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἴτας vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si ὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae ὐχ vel οὐκ, lege ὕτως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπον] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπυ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲν ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο τὴν ὑποσχέσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα πρότερον αὐτὸν ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένον.

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

Ταῦτα οὖν ὦ Ἡσίοδε τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑαυτῶν εἰσὶν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μοὶ μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀποκρίσιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ἐστι τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸν λογισμὸν τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεσχημένον] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποσχόμενον *Poll.* b Πρέπον] Πρέπει W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴσθε B1. Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βάλλειν τὸ * ἀμολγεῖν. *V.*

* Ἀμολγῖον] Ἀμελγεῖον C.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπον ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. Θησαυρὸς ὑπὸ τὴν Ἑρμῆν. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τύμβον ἠγάπα κοιμώμενον χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπον. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑαυτῶν] *Heſiod.* Θεογ. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑαυτῶν] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ipſis Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine* ἑαυτῶν (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑαυτῶν. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γάνυσθαι ἑδιτέρᾳ ἡ λέξις (ἑαυτῶν) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἑοῦ, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῖν. M. ὑμῶν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.* a *G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαιτείας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen.

opera sunt de disciplina, causſam dicere merito: Deas quidem sua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defensio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto studio reposcere, syllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & si quid in ipso poëseos cursu non animadversum effluat, acerbe illud exigere; verum scire, multa nos & modulorum causſa & soni inculcare. Quaedam autem carmen ipsum saepe, utpote levia *ac polita*, nescio quomodo adsumit. At tu maximo nos nostro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo potestatem. Et reliqua in poësi pulchra non vides; sed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαι᾽ ἂν εἴην ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ᾽ ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρός σε καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· ἔγωγ᾽, οἶμαι, χρὴ τῷ ποιητῇ ἐς τὸ λεπτόταλον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν καὶ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραρρυὲν λάθῃ, σμικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ᾽ εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τοῦ μέτρων ἕνεκα, καὶ τῆς εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ᾽ ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

e Ἀπολογίας] Restitui ex W. marg. *A*1. & *Fl.* Ἀσυλογίας male G. & Edd. vulgo. f Τὴν] Omittit *Fl.* g Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων λεπτὰ ξύσματα ἢ σκύλοπες, ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμα. † τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδαλάμους ἢν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ νεφέλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omissum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoscunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκινδαλμούς. In C. vero uti & hic scribitur.

men cum Ἀναβ. c. 3. ubi ἀντιλογία scribitur. *Kusterus* ἀντιλογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραρρυὲν λάθῃ] Cl. *Hemst.* margini adleverat videnda *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραρρυῶμεν, docet id reddi non posse *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo λήθω vel λανθάνω exprimi solet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραρρυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëseos cursu per imprudentiam omissum fuerit*, aliisque, monet, idem esse quod ἁμαρτεῖν & παραπίπτειν, oppositum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱέ, μὴ παραρρυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea scribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Aristoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Aristoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie sic dici τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro subtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς esse restituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Hesychius*: sed est etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum significant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοῦ sed σκινδάλμου κ. τ. λ. Verum potest fieri ut de σκινδάλαμα & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiastes*, quod vel ipse male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adversatur scriptura Scholiastae. Sed si & *Aristoph* & ejus *Schol.* ad Nub. vs. 130. inspicias, videbis in *Aristoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omisso altero α. Verum *Bisetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Hesych.* triplicem scriptu-

ἐκλέγεις, καὶ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ, οὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνα, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὰ τῆς ὁμοτέχνα τῆς ἐμῆς Ὁμήρου καλακνίζουσι, λεπτὰ οὕτω νομιδῇ, καὶ μάλιστα μικρὰ ἄττα διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ καὶ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ οὗτος, τὰ ἔργα μου, καὶ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα καὶ προφητικῶς προλελέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τῆς γε ὀρθῶς καὶ κατὰ καιρὸν πραττομένων, καὶ τῶν ὡς ἐκ παραλελειμμένων τὰς ζημίας. καὶ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accola *plaudet*:

καὶ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ ὠφέλησαι τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν, ὦ θαυμασὲ Ἡσίοδε, καὶ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, καὶ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ἐπίπνοιαν, αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, οὐ ταύτην τὴν μαντικὴν ὠόμεθα σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν [d] ὠφελεῖσθαι. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἴρησται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπίνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *AIW.* d Περιμένομεν] Περιμένομεν *Fl.* male.

81. Καλακνίζουσι] Κιντῶσι. *V.* Καλατίμησι, καλαλιπαοῦσι. C.

82. Ἄττα] Τινά. ἢ ἄτιμα. ἢ ὀλιγάτλησια. ἢ ὀλίγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμὸς, πρακαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰχάδας κομίζειν. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλοϊκώτατον ἢ κατὰ ποιμενικὴν εὐήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀφ' τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλομος Ed. *Hag.* male, ut edo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Bos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. E. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σύ. *Th M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου καὶ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν οὖν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici; & optime nobis de illis rebus vaticinentur, ſi pluat Deus, florentes futuros eſſe manipulos: (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat, ſitiantque arva, fieri non poſſe, quin fames ſitim illorum conſequatur: nec oportere media aeſtate arare, alioquin nihil inde utilitatis exoriturum, fuſis fruſtra ſeminibus; neque metendum ſpicam adhuc viridem, alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt, niſi obruas ſemina, & ligone armatus ſervus terram iis inducat, devoraturas aves, omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur, cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt, in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium, & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

5 ὑμῖν οἱ γεωργοὶ, καὶ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος τοῦ Διὸς, εὐθαλὴς ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [f] ἐπιλάδῃ, καὶ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἀδημία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. καὶ ὅτι ὀ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρᾶν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῇ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· ὀδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεται τὸ καρπόν. ὀ μὲν ὀδ' ἐκείνο μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, καὶ θεράπων μακέλλην ἔχων ὑποφορίῃ τῆς γῆς αὐτοῖς, καθαπτήσεται τὰ ὄρνεα, καὶ προκαλέσεται τὴν ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

Τὰ μὲν τοιαῦτα προδιανέσεις μὲν, καὶ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμάρτοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀπεῖναί μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, καὶ ὀδαμῆ ὀδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνῳ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα μὲν ἡ μαντικὴ. ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

[f] ε Ὑμῶν] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *J.* [f] Ἐπιλάδῃ] Λάδῃ W. [g] Διψήσωσιν] Sic & *Fl* cum cett. Διψῆσωσιν W. [h] Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἔσαι tamen ab altera manu, cum ἴσιν ante legeretur, quod & Edd. obſidet. [i] Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* [k] Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J.M.G.*

14. Κενὸν εὑρεθ. τὸ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸ στάχυν) τοῦ καρποῦ, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim: κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J M.G.*

24. Μίνῳ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoi a Polyido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἴσιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοις καμὲ μάντιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino hæc vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἰγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι καὶμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, ἢ προθεσπιῶ, ἢ ἄνευ Καστα̃λίας, ἢ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικοῦ, ὅτι ἂν γυμνὸς τῶ κρύους ψυχοῖ τις, ὗοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος ὁ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· ἢ τὸ ἔτι γε τούτου μαλακώτερον, ὅτι ἢ θέρμη μὴ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

ferat, effugere non poterit; quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας ἢ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως προσδέχεσθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν ἃ ἠδεῖς τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμονίου ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, ἢ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιον ὅσα. ἃ γοῦν ἂν τὰ μὲ ἐπετέλεσε τῶν ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἠδεῖς] Ἤδεισθα W. & Fl. b Ὑπεσχημένων] Ὑπισχνουμένων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπύρετος. V.

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Sympos. c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐκβιῶν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἠδεῖς] In W. & Fl. ᾔδησθα. quod observatu dignum est. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Hesiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pausaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι καὶ ὡς μαντικὴν Ἡσίοδος διδαχθεὶς παρὰ Ἀκαρνάνων καὶ ἔστιν ὅπῃ μαντικὰ, ὁπόσα τε ἐπιλελέγμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuisse, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιόναι ἀφ' οὗτοῦ ἔτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφ' οὗτοῦ prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιόναι, παρίναι est. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφ' τί ἔτω φιλοθεάμων σύγε ὢν τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἔδει γε ποιεῖ] Etsi commode abesse potest γε, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ὅτ' ἂν συνὴν ποτὲ ὅ, τι γε λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶδα ὅ, τι γε ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hist.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paras.* c. 51. f. Item *Long. Past.* III. 106. γε ἴζητον γε αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδως ἐγχυτὴν — ᾧ τάχα ἂν γε ἐπιεῖσθαι. Et alia quae Cl. *Hemsterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi γε τὸν θεῖον ἀμφοτέρῳ γε μάλα εὐδοκιμεῖτον δὴ ἡμῶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ γε ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa messes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἶπτο μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἕπου μοι, *sequere me*, *non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

Οὐκ [a] ἐγώ 'λεγον ὅτι ῥᾴδιον τὰς γύπας ἑωλον νεκρὸν ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ θέαμά τι τῶν εὐδοξούντων Τιμόλαον ἀγαλλάθοι, καὶ [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θεοῖσι [c] ἀπιέναι ἀφ' ἑνός; ὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. T I M. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὅτως ἐσῳρμεγέθη ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου εἰς τὸ Πειραιᾶ καλαπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφῶ, σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἧκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τῆς νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὴν, σὺ μέν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· ἐμοῦ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καί με ἀφ' ἑνὸς ἀποβάθρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὖ-

a Ἐγώ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J. B. P. H.* b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl. Bt. P.* &c. Παριέναι *J.* cum *V*2. d Καὶ] Omittit *J.* e Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. f Πλοῖον] Πλοῖον male *J.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅποι *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγώ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπεσθαι. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μοί τινι, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶ τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἔπεσθαι μετά τινος pro τινι, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὅς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδετος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θα-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλελη-λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμμένον ἐς τὸ ὀπίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τῆς μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν ὄντα [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον, παρέσχηκε δακρύων, ὥστε εἰωθὲ ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὑπάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν τὸν Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, γωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ ῥᾳδιδακρύσαι οὐκ ἀγεννές· ἔστω δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

videdimus, neque intus, neque postquam descendimus.

2. SAM. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi sectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

a Καλελη-λύθειμεν] Κατελη-λύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' ὃν O. c Ἐκεῖνον θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνον O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγουμένῳ] Περιηγούμενον male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη τῆ θάλαμον, οἶκον ἢ κοιτῶνα. V.

30. * Ἐνδιδυκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδιδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδιδυκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, ut & multis aliis, dedit. *M. du S.*

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Baif.* 140. *M. du S.*

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. *J. F. R.*

35. Περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeunte.* *J. G.*

Περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διαβ. c. 5. περιηγητὴς τῆς εἰκόνος, ubi vide *Tollium. Kust.*) vid. N. Δ. XX. ipso initio. *M. du S.*

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόβηττε μύχιον, & ἐκρίμπτειν ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri:* itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἐταιρ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. *J. M. G.*

49. Συσπειραμένους] Conf. supra hoc Tom. ad *Dipsad.* c. 6. *J. F. R.*

50. Ἐλεύθεροι] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλαθεριόν. De coma Athenienstum. *M. du S.*

54. Ἐν Παλλήνῃ] Γρ. ἔμπαλιν. F. G.

Ἔμπαλιν ἦ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet ἐν οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τὸ εὐδαιμόνων, ἅμα τὸ ἀφοδιάστατον, ἐν πολὺς χρόνος ἐπιὸν χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων οὐ ῥᾳστώνη ἀναδούμενοι τὸ οὐ τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτὸ ἡ σκευὴ κάτεχε. Quo in loco *Stephanus* ἐπὶ ῥᾳστώνῃ conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari luculen-

eſt, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, ſed *ita ut* patrium quiddam ſibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in ſpiram cincinnus, non liberalem eſſe indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae ſignum eſt, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores noſtri: quibus pulchrum viſum eſt, comam alere ſeniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehenſum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos ſcriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu noſtro, *ubi* & de Ionibus, quando, qui tum erant, una inde deducti ſunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

45 ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τῶν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξατο ὑπισθουρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπότροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πατριον δὲ τῷ φόφῳ, καὶ τῷ τ Φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειρομένος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν g Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι h παῖδες ἀναπλέκονται, ἕως τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· i ἔμπαλιν δὲ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὸς γέροντας, ἀναδυμένους k κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῆς Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τ ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

l ΛΥΚ. Ἀτὰς, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

αὐλὴν C. R. αὐλῆς C. M

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. h Παῖδες] Non eſt in *Fl.* i Ἔμπαλιν ἡ] Recepi ex *F. V2.* & marg. *Ar.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. miſere. k Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. V2.* Κρώβυλλον cett. l ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit. cum TIM. ante ederetur.

49. Συνεστραμμένος] Συνεστραμμένος. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλος ἐπὶ πλέγματος τ τριχῶν, λὸ ἰκατέρων εἰς ὀξὺ καθαλῆγον. *V.* (Εἰς ὀμπλοκὴν. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter poteſt ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Euſtath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis iſtis, & *Meurſ.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philoſtr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum neceſſario; importunam hic eſſe Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare conſtructionem; peſſime interpunctum eſſe: vera dicam equidem, ſed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus ſum, cum ipſum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum eſt, ut appareat, non eſſe a correctore, ſed ſumtum ab archetypo. Nempe ſic optime ſibi conſtant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienſes antiquos id faciebant ſenum lautiores. Res manifeſta nimis. Itaque nihil opus eſt, quam ut adſcribamus verba, ad quae hic reſpicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenienſibus loquitur) τὸ ξυνδεδημένον, ἀφ' ὧν τὸ ἀφροδίσιον, ἐπὶ πολὺς χρόνος ἔτι δὴ καὶ νῦν τισὶ λωόῦς (obſerva hoc quoque Aegyptium) ἐπανύσαντο φορούντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλου ἀναδούμενοι τὸ ἐν κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὧν ἔτι καὶ Ἰάονες τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἔτι πολὺ αὖτε ἡ σκιὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illuſtrant obſcura ſane Luciani verba, ἐν τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera ſit lectio, an ego ſententiam aſſecutus ſim, aſſeverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienſium coloniam eſſe conſtat, vel ex ipſo Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen deſinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienſium *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκαν ὑπὲρ ὠπὶ γαίης
Γηγενίες. —

G C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Ariſtophan.* ad Nub. *Tzetz.* hiſtor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον ſeu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μήδην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ὧδε τὸ ἰσὸν ὀλίγου ἐστήκειμεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ὀπιθόλας, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸ ναύτιλον ἀμφὶ τὸ κάλων, εἶτα ὑπὲρ τὸ κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς ἀμαθέοντα, τῷ κεροιάκων ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς; ἐνταῦθα καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προΐωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβηθέντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκολήσῃ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A*1. Ἐπειλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Pl.* *fere C.R.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα ὧδε τοῖς ναυτικοῖς, ἃ ἐκ κρίκες καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] *C.* Κάρια. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρια sine dubio hic legendum. *J.F.R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβόλας] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διῤῥεῖς ἐκ διφθέραι — πρὸς τὰς ἐπιβόλας (contra tela varia) ἀντεσοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὼν τὸν ἴχνος. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt αἱ ἐπιβολαὶ vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi σιταγωγῷ, non bellica: ille ἐπιβολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Scheffери* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τῶν ἐπιβολῆς & ἐμβολῆς significatio, quam illustrat etiam *Scheffer*. p. 235. *J.M.G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεροιάκης non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt σῆξ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀλαγραφὴ *Schefferiana* ostendit. *J.M.G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παρασιωπᾶν, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F.G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποπριχωσιν, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασιωπᾶν interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν εἰς, pro *facessere*, *abire*, non in-

fre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

πῳ τῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἤν πως ἀνεφγυῖαι ἢ παλαίστραν ἔτι καλὰ λάβωμεν.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τῶν λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου καὶ ἀπὸ τῆς καταστρώματος ἐς τὴν σωθμὸν, ἢ βαθύταλον κέκληται [c] τὴν ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τὴν κεραίαν, οἵῳ δὲ [d] πρωτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσοῦν [e] κηνίσκον ὑποκειμένη, καλαύλικρον δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρῶρα ὑποβέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, καὶ ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν ἔχουσα καὶ [g] Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

b Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* / c Τὸν ἄντλον] Recte *Fl.* P. aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* d Πρωτόνῳ συνέχεται] Vulgo πρωτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. e Κηνίσκον] Sic O. Χηνίσκον Edd. hac priores. f Ἡ πρῶρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷς τὸν Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἤδη τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ὑποσοβοῦντα ἑαυτόν, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ὑποσοβοῦμαι Μένανδρος. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ὑποσοβῶ — θαῤῥαλέως ἀπέρχομαι. Sed & σοβεῖται παῖς τοῖς πατρίοις συχνοῖς, *properat puer* &c. aliaque de σεσοβῆσθαι κώλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλαγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Ode*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non potuit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto ex fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & nautis sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Πρωτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullius haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπίκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῷρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τοῦ ἱστίου τὸ [a] παράσημον πυρωγὲς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροφεῖα, καὶ θεριαγωγεῖς, καὶ αἱ μυρίαι τῆς πρύμνης οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἐδόξει.

Καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος τραλοπέδῳ ἂν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καὶκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ἐπὶ λεπτῆ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια θεμιτρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας, βλὸς, [c] Ἥρων, οἶμαι, τὄνομα. TIM. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσιον] Sic *Fl.* & *Scholl.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adscript. B1. Καρχήσιον L. b Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. c Ἥρων] In O. ἥρων. d Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. A1. et C. R. et C. M.

98. Τοῦ ἱστοῦ τὸ * ΘΕΦΕΣΙΟΝ] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, κάμακ· ἀρὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τοῦ ἱστίου παράσιον πυρωγὲς] Salmuriensis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τοῦ ἱστίου καρχήσιον πυρωγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθῆσθαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam fermo partem* τράχηλον *dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τῷ πτέρνᾳ & καρχήσιον idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἱλακάτη, & θεράσιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores; *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείους interpretetur καλλιγραφὰς τῶν τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἱστοῦ τὸ ΘΕΦΕΣΙΟΝ] Nomen ignorabile nobis παράσιον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσιον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Satis enim li-*

xerit nâvem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [e] ἔσωσεν. ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τῆς Φάρου ἀπάραντας [σὺν πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος,] ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ [g] ὕστερον Χελιδονέας τῇ Αὐλῶνος ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ μικρὸν ἐκολύχισε δῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς πλεύσας Χελιδονέας, ἤλικον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὰ Λίβα, ὁπόταν ὀπλάδη καὶ τῷ Νότῳ. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

[absunt haec a C. R]

[περιπεσόντας addit c. M. vide T. 1. p. 978. l. 4.

ἐκεῖνον. c. M.

e Ἔσωσεν] Ἔσωσον O. Ἔσωζεν B1. & 2. f Δ'] Abeſt ab O. g Παρὰ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Prius cett. male, quod Gujet. etiam correxit. h Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae*: ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt*. Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſupparа velo*. Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσὶς τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae*. Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Toxeilen*. Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheffrum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae παρχίσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσὶς παράσιον, nec facile dici ἰσὶς παρχίσιον, ſed ſolum παρχίσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi παρχίσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*; verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ παρχησίᾳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* aſſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non παρχίσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine, & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφῖα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρωλοπόδα ἂν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe στιναγωγός. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Pſol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχίζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσβηγόμεναι τῷ κλύσματι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸν b κυμαίωγὴν, καὶ τὸν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομεγέθες τῷ σκοπέλῳ.

Post hoc enim evenire solet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipsum scissus promontorium, (sunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum sonitu frangitur: atque ipsi saepe scopulo magnitudine aequalis est.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκόρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθύναι τὸν ναῦν ὀπὶ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην. τὸντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας, διὰ τὸ Αἰγαίῳ πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ ἐλθεῖν καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποστρέψαντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἔδει τὸν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

9. Ab his se etiam deprehensos nauclerorus dicebat, cum nox adhuc esset & merae tenebrae. Sed ad ipsorum ploratum fractos *misericordia* Deos, cum ignem ostendisse de Lycia, ut oram illam agnoscerent, lucidamque stellam quandam, Dioscurorum alterum, insedidisse carchesio, ac direxisse navim sinistrorsum in mare, cum jam jam ferretur ad scopulum. Inde, cum recta via semel excidissent, transnavigato Aegeo, septuagesimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes sibi adversum Etesias cursu, in Piraeeum heri appulisse, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea superato, jam esse in Italia. LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

πλησιάζοντας c. M.

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* solemni scribarum errore. b Κυμαίωγὴν] Al. *κυμαγωγὴν Coll.* At Nostrae Edd. in vulgato consipirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omissa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.*, & marg. *A1. Μαλέα J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem masc. *Fl.* consentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαίωγὴν] Γρ. κυμαγωγήν. *G.*

24. Ἀπόξυροι] Conf. supra T. I. *Prometh.* sub init. ubi ἀποτομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemsterh.* non retulit in suum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι esse in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et supra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὴν Μαλέαν, quod secuti sumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Guiet.* Μαλέα legens adscripsit esse ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. servavi, quod indicat *Casaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῶν Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non satis assequor, aut cur Nereum hic adsciscat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui *ἐμβοήσομεν* praefert, cum prave in omnibus Impr. sit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & πενθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haesitavi ἐμβ. saltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic postulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Nostri ab *Solano* indicatis, quibus adde inox c. 11. ἐμβοῶσιν. *J.F.R.*

63. Ἡ δυσχρωσία] Infra *Philopatr.* c. δυσχρωσίας πολὺ ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, siniſtrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cuncteris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῆ Νηρέως ἡλικιώτιδι, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλη τῆς ὁδοῦ.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐστι; ΤΙΜ. Πάνυ μὲν οὖν Ἀδείμαντος αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν οὖν· Ἀδείμαντε, σὲ φημὶ τὸν [h] Μυρρινούσιον, τὸν [i] Στροβίχου. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται· Ἀδείμαντος γοῦν, οὐκ ἄλλος τίς ἐστι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, καὶ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, καὶ ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. Ἐπιτείνωμεν δὲ ὅμως τὸ βάδισμα, ὡς καταλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τοῦ ἱματίου λαβόμενοί σε ἐπιστρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαντε, οὐκ ὑπακούσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ καὶ φροντίζειν ἔοικας ὅτι συννοίας τινὸς, οὐ μικρὸν οὐδ' εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με ἀχμή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα, παθεῖν ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸν ἅπαντι [n] τῷ λογισμῷ ἐμβλέποντα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐστὶ τῶν ἀπορρήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ [o] σιγᾶν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ

[g] Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. [h] Μυρρινούσιον] Μυρινούσιον O. [i] Στροβίχου] Στρομβίχου O. Στροβίχου *Fl.* & *Fr.* [k] Δυοῖν] Δυεῖν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. [l] Ἡ] Omittit *H2.* [m] Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *J.* [n] Τῷ] Omittit O. [o] Σιγᾶν] Σίγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορρήτων ὄντων † τῶν τὰ μυστήρια ἀμυήτων ἐξειπεῖν. τοῦτο ἔν αὐτοῦ ἀποκλείοντος, ‡ φησὶν ὡς οὐκ ἐξὸν σοι ἐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόρρητον, εἰ-

* Μόνον] Μόνου antea edebatur, & mox μυστήρια male pro μυστικά. *J. F. R.*

† Τῶν] Τοῦ V.

‡ Φασὶν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

γε § ἃ δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀπορρήτων εἶναι, οὐκ ἀκινδύνως σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίσταται, μειλιττόμενος γὰρ ἐμαυτὸν, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς τραγῳδίας πρὸς οἰκεῖον χρῶν ἡμᾶς. *V.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν ἀκινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adicivi, quum ante ederetur ἀνακινδυνῶσαι. Sed pro ἃ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ L αὐτὰ. *J. F. R.*

ἐμοῦ, ἢ ἐκκεκώφωται. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνος] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοάω novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλᾶν πρὸς ἑαυτὸν τὰ εἰρημένα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Σιγᾶν] Mſ. Ox. σιγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

93. Καὶ-

γὰρ μειραχιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; εἰδὲ γὰρ εἰδὲ τοῦτο ἀμύητοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τελεσμένοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῇ εὐσεβείας καὶ τρυφῆς ἐπέστησε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, καινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ ἐς μέσον καλατίθει φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸν Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. ὡς μετρῶντος γάρ μου τὸν ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τελάχιστόν τις λογίζοιτο. τοιντεῦθεν οὖν ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me anIcorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *Alw.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην ἢ εὐημερίαν τούτοις, εἴτε ἐγκωμιαστέον εὐθυμία, εἴτε ἢ, καθειδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*

7. Πρὸς τελάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναῦλα. *V.*

* Εὐθυμία] Ἐνθύμια legend. Cl. *Weissen.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναῦλα] Quid respiciat, incertum. *M. duS.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrynus.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. duS.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμᾶς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. duS.*

7. Εἰ πρὸς τελάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Ilissum paterna: & servos emebam, & vestes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum prospectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demersisti divitias, evertisti, dum bene & secundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehensum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii causa fuerim, idque in terra, ipsaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo casum tuum solaturus sim. Habe enim tibi, ecce, quinque, si volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum est, quae mergi non possint: ac celeriter tibi, quinquies singulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praestantissime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum esses, inclamantes non audieris, si quinque possideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non possint, nec respicies ni-

ἐκ τῶ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τὴν ποικίλην, τὴν πρὸς τὸν Ἰλισσὸν ἐκείνην τὴν πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τὸν ἐπιβάτην, φοβερὸς τοῖς ναύταις, καὶ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατὰ τὸν ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ὑρίῳ τῷ εὐχῆς [k] τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τὸν στρατηγὸν, ὅς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καταπολιστὴν, ὅς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ καὶ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως συμυθήσομαί σοι τὸ σταῖσμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τῶν Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχεις, καὶ τὸ μέγιστον, ἀδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφορητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὢν, παρήνεις βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, ἀδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

g Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* h Ἤδη] Omittit O. i Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. k Τῷ] Omittit O. l Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. m Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖ' *J.* n Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *J.* & marg. *A1.* o Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent αἰ Edd. nec O. p Ὡς] Ὅς *Fl.*

maximam eam summam esse, quousque ascendere queant reditus ejus, &, si omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in supputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter censuit Micyllus, qui vertit *etiamsi quis communiora tantum computaret*: quae tamen versio subobscura est, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an subintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca significare duodecim redigi talenta, si quis crasso modo colligat; si ad minimum, non summum quis subduxerit, si non accuratissime singula in rationem mittantur, sed studius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem nostram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim scribitur ὑρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic rescripsi, quia sic solet scribi ap. alios, & ap. Nostrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hist.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula αἰ quam hic vides, in omnibus maximo sententiae damno, hactenus omissa, a me addita est. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὅς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* sic bene habet, id omnino recipiendum duco, etsi id non feci, quod & vulgata suos defensores est reperitura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. μεγάλα. *F.G.*

λυς. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀναχρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, ἢ Ἴσιν, τις οἶδεν.

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo sedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Isidem, aliquis viderit.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, ἀφ' οὗτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμμασι ποιήσεταί με ἡ εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὀπίσω τὸ νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἀναστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω ἡμῖν [e] ὑποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριάμενῳ μήτε ναυπηγησαμένῳ· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ὀλίγας μὲν οὕτω πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δύνασθαι νεῖν. καίτοι [f] πρώτην γε εἰς Αἴγιναν ὀλίγου τὴν τῶν Ἑκατείων [g] τελετὴν, οἶδα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκαστος ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ὑποβάθραν προεισελθὼν

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui scirem, risui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque resistam paullulum, dum vos processeritis, ac navim deinde rursus solvam. Praestat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, resistemus & ipsi, ut conscendere tecum possimus. ADIM. At ego praegressus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi esse tot ac tantas possidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa stadia nihil fatigati natare possimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, nosti, quam parva in scaphula omnes simul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec molestum tibi tum erat nobiscum navigare: nunc autem fers graviter, si tecum conscendamus, & praegressus au-

a Ἀποπλεύσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ὑποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρώτην] Sic Edd. Lege πρὸ τῆς. g Τελετὴν] Ἑορτὴν O.

62. Καὶ εἰς Αἴγιναν] Ἑορτὴ εἰ Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Aristoph.* Pac. 144. licet metri caussa detracto iota, Ἐν Πειραεῖ. Est enim casus rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. sub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιεῖ legendum, ut Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ sine praepos. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιοῦμαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεται] Sic supra *Quom. Hist.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea usui promiscuo Dialecti Doricae adscribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *subsidentes.* An ἐπιστάντες; ut respondeat τῷ ὅστε ἐπίστας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ σὺν αἰτήσομεν] An sic legend. ἡμῶν δὲ σὺν αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus est mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non semel. Adde & infra *Gesner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τῆς] Legebatur antea in omnibus Impr. πρώτον. Sed scribendum est aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & *Mer.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἑκατείων τελετὴν] Horum mysteriorum meminit *Pausan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἑκατείων, sed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπερμαζᾶς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾶς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γὰρ non movendum. Ceterum de phrasi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾶς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τ κόλπον ὑ πτύεις, οὐδὲ οἶδα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. ὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τ πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, ὑ τ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τ Ἶσιδος, καὶν τὰ Νειλῶα ταῦτα παρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τῆς Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύναλο, ὑ τ πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἅλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾷν Ἀδείμανλον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωλι βπικλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, ὑ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ βπιρρέον· ὑ ἐπεὶ πρ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν βτι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμβοι τέλραχῆ τ ὁδὸν κτ' τὰς βπιβάλλονλας ἕκας γαδίους, αἰτῶμεν ἄρ ἂν δοκῇ πᾶσι τ θεῶν· ὕτω γ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, ὑ ἅμα εὐφρανθμεθα, ὥσπρ ἡδίστῳ ὀνείρᾳ ἐκυσίᾳ πεσόντες, ἐφ' ὅσον βυλόμεθα εὖ ποιήσονλι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τ εὐχῆς, ὑ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποχειθσαν παρέξονλες, εἰ ὑ τῇ φύσ ἀπίθανα ἔσαι. τὸ δὲ μέγιστον, βπίδειξις [n] ἔσαι τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιλο τῷ

h Γε] Γὰρ *Th. Mag.* *i* Καὶ] Abeſt ab O. *k* Ἀκολούθων] Ἀκολυθούντων *Fl.* *l* Καὶ] Omiſit O. *m* Ὑποκεί-σθωσαν] Ἀγωνίσθωσαν O. *n* Ἔσαι] Ἔσω marg. *A1W.* *o* Ἂν] Deeſt in O. *p* Χρήσαιλο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *A1.*

68. Ὑπερμαζᾶς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τ λίαν τ ἄγαν πινίας ἀρξαμένων πλεῖν, ἔπειλα σοβαρόν τι τοῖς σπουδαίοις τίνες ἐνομίσαν ὑπερφυῆ, ὅθεν ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τῆ ὑποφαγέτου. Ταύτῃ ὑ τὸ ἐπιφερόμβον ἔταξε λόγιον ὑ αὐτὸ ἐπὶ τ κούφως φερομένων, ὑ † ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τ κόλπον πτύειν, ὡς ὑ λέγ τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύας σκωπτικῶς ὀνομάζει. *V.*

* Γάρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων *Flor. Exc. G.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τ κόλπον] Vid. *A. πωθ.* c. 6. cum nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. κύβασιν αἱ γυναῖκες . . . εἰς τ κόλπον πτύειν τὸ περιεστὸν ἐκτρεπόμβαι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τ κόλπον ὑ πτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc.* c. 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J. F. R.*

81. Τὸ ἐπιφέρόν] Subaudi κῦμα. *F. G.*

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλέτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅμα ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μέν σε, οἶσθα Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ὁπλήσομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε τροχαδρομῶν.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἴ πού ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καὶκεῖνος ἂν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ἐστὶν, ὅτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ὑπίσημον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε; καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, καὶ γὰρ ἴσον βάρος

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscaris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *Al.* Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ὅτι] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *J.* e Εἴπερ] Ἐπείπερ *J.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γενέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum superest.* Micylius, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὡσ' ὅσον ὀλίγον ἐκτρέψασθαι τὸ καλαλίσιως. *J. G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopf.* c. 24. f. *J. F. R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum ἅ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J. F. R.*

32. Τὰ μὲ ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμέτερα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: sed cum ad te optandi sors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praestabo silentium. LYC. Verum pro tua ego hoc securitate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formosus ille adolescentulus periret, qui nare nesciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim subeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis servatum cantus sui mercedem percepisse; & mortuum adolescentulum alium in Isthmum Delphini tergo similiter exportatum, Adimanti autem servulo recens emto, amatorium delphinum esse defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipse auctor *hujus sermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac thesaurum quendam invenire sub lecto, ne tantum negotii tibi facessat transferendus e navi in urbem thesaurus. ADIM. Recte mones. Effossus esto thesaurus sub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri signati. Statim ergo de sententia Hesiodi, *Prima domus*, ut splendidissime habitem: jam quae circa urbem sunt emam omnia:

πυρῶ, καὶ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε καὶ σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃ ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. TIM. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ Δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ Δελφῖνος ὁμοίως κομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον, ἐπορήσειν Δελφῖνος ἐρωτικῆς; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γὰρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ἐπιμελῆς τῶν σκωμμάτων, καὶ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

TIM. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τὴν κλίνην ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μελατιθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ἐπισήμου χρυσίου. εὐθὺς οὖν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ἐπισημοτάτην οἰκοίην· καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

[k] Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. [l] Ἐπισημοτάτην] Ἐπισημότατον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδημοῦντος τῷ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapsu adeo facili, & pronominum horum solemni fere confusione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδόν] Amphion hic est, cujus historiam habes Ἐν. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam designat, qui Deus factus Palaemon vocitatus est. Vid. Ἐν. Δ. IX. & *Philostr.* in Herode p. 551. de statuis Isthmi ab eo positis, ὑπὸ τοῦ Μελικέρτου παρελθὸν δελφίνι. Quia cum in ea ora appulisset Melicertus, in ejus honorem Isthmia Sisyphus Corinthiorum Rex instituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illustrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Respicit hic Thesaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philostr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifesto in sequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Hesiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκος] Οἶκον forsan legend. *Hesiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. *F. G.*

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι ὅσα ὅπη θαλάττη, καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἰσθμια θεσπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ που τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοίλῳ ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κύφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὸ ὁλκήν.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ πας' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς θεράποντας αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ σοὶ ὁ ἄρτος καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ διαφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῆς.

Ἐσθὴς δὲ ὅπου τούτοις ἁλουργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδιστος

quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

a Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. b Δὴ] Δὲ *Fl.* c Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. d Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. e Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τῷ ἦ *Σισύφῳ πίτνον οὐ ᾄδω †ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. *V.*

* Σισύφῳ] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in οὐ— quod inoχλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀναμοχλεύειν. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὔ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτους habent) *M. du S.*

87. Εὐμιγίθεις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὴν ὥραν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἥκιστα

diu erit jucundus ; salutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac supplicent. Atque alii a summo mane ad januas inambulabunt sursum deorsum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, summi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adstantes janitores septem bene magni, barbari, in ipsam frontem jam impingant januam, ut nunc ipsi faciunt. Ego vero, ubi visum fuerit, solis instar exoriens quosdam illorum neque adspiciam. Si quis vero pauper *adstet*, qualis ego ante thesaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & post balneum justo tempore venire ad coenam jubebo. Isti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formosos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentissimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: salgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipsum quoque ex Iberia; mel autem nostras illud sine igne depuratum; & opsonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

80 Φίλων προσοδοι, καὶ δέησεις, καὶ τὸ ἅπαντας ἐποπτήσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἑωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελθόντί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τοῦ ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις, βάρβαροι, προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἐνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ὅπερ τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρόταλον.

Εἶτα δεῖπνα ὅπου χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος), καὶ ὁ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

f Ἐφιστῶτες] Ἑστῶτες marg. *Ar.* *g* Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. *b* Οἱ] Omittit *Hz.* *i* Διχιλίους] Recte sic O. *Fr. S. Amst.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἷος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ Οἱ Φαλαρεῖς φασὶ. τὸ κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἰχθύια ταρίχη ἐκαμίζετο, ἰχθύας φερούσης ἐκεῖ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μυγίθει ἐν τῷ λίπει τὰς ἄλκας παρδυκιμοῦντας. *V.*

‡ Οἱ Φαλ. φ.] In C. non repetitio. *M. du S.*

ἰχθύια παλαιὸν κατὰ τὴν ἅλμην. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μόρον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum.* 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam istud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, se, si ex voto diteſcat, curaturum sibi ut in promtu sint salsamenta ex Hispania, vinum ex Italia, oleum ex Hispania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero nostras sine igne*, ut non male Interpres, hoc est mel Atticum quod sine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor est *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utiliſſimum, ne inaſcantur, aut ipſae avidae vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini scriptores posteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Nostro est μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼς scribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νεὼς quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνιθες, ταὼς, ἀλεκτρυὼν singulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut singulare servari, & σῦς quoque in σῦς contrahi posse putabam; at quia sequentia singularia tamen constituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adsentior. *J.F.R.*

2. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ τέμαλα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τ' σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦται παρ' ἐμοῦ ἐξαίρεσια [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν δραχμαὶ, ἀνὰ μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἄνδρῳ ἑκατὸν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τ' θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, καὶνταῦθά πως λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου ἀπομετρῆσαι τ' οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτῃ, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τ' εὐχήν. τοῦτον

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & Fl. c Ἥμισυ] ῾ς ᾱ O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. e Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὲς ἂν male O. ὂν male J. f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & Fl. ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν δραχμαὶ] Attici Testamentum sugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. σὺν ἀλίγω μή μοι κενὸν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένῳ] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα γάρ, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος ὁ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἀκαίρῳ λάρυγγι, πάντα οἰχήσεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto.* Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recenseam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum miserе a do-

ἐβουλόμην βιῶναι τ' βίον, πλυτῶν ἐς ὑπερβολὴν, ἡ τρυφῶν, ἡ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενον. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

ΛΥΚ. Οἶδα ἔγωγε, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ [g] πᾶς ὑποσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, ἡ ἢν ἐκείνη ὑπορραγῇ, πάντα οἴχεται, ἡ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ' χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ' χεῖρα, ἡ ἀπογευσάμενος τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ὑποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ ἡ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ὑπολαῦσαι τοῦ πλούτου ὑποθανόντας, ἐνίους δὲ ἡ ζῶντας ὑποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ' Κροῖσον ἡ τ' Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ' ἀγαθῶν ἁπάντων;

ἐθέλοις C.R

"Ιν' δέ σοι ἡ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, ἡ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ' πλουσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς] Recepi ex P. Fl. V2. pro Παῖς quod male H. J. S. Amst. &c. [h] Ἔσται] Ἔστιν O. [i] ΛΥΚ.] Omisit J. Ald. H. Fl. Addidit P. S. ceteraeque. Inseruit & marg. A1.

nimirum si pro παῖς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant*. Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. ἡ πᾶς οὐκ Φοινίκων ἤκουστο ὁ ναύλοχος τρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῖς τρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Ἔ' ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. F.G. Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum*. Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἴδη pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυος i. e. ἀσφαλὴς, firmum, constans; sed forte τέγος ὑγιαίνον legendum. F.G. Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. ἡ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγίεγγύη τε ἐ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νως ἀφῄγονται ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων, τὸς μὲν ὐδὲ βαδίζειν δυναμένυς, ἐνίυς δὲ τυφλὸς, ἢ τῷ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγῶντας; ὅτι μὲ γὰρ σὲ οὐκ ἂν ἔλοιο, πλυτῆσ δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλυσίῳ, καὶ ἁβρὸν οὕτω ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα καὶν μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβελὰς [b] [οἶδα] μετὰ τοῦ πλούτυ, [c] καὶ λῃτὰς, καὶ φθόνον, καὶ μῖσος τοῦ τῶν πολλῶν. ὁρᾷς οἷον σοι πραγμάτων αἴτιον ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε ὅτε τὴν [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος με τῆς εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἤδη κατὰ τὸς πολλὸς τῶν πλυσίων ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑποχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππος, εὔχυ.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲν οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἵν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύναλον, ὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τὸς θεὸς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ μεμέλημμένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ [f] ἅπανλα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τῆς εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς ὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, ὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππυ, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τὴν βασιλείαν παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκονλα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τριακοσίους ἀφ' ὑμῶν ἀλγηδόνων, τὸς μὲν ὐδὲ βαδίζειν δυναμένυς, ἐνίυς δὲ τυφλὸς, ἢ τῷ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγῶντας; ὅτι μὲ γὰρ σὲ οὐκ ἂν ἔλοιο, πλυτῆσ δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλυσίῳ, καὶ ἁβρὸν οὕτω ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα καὶν μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβελὰς [b] [οἶδα] μετὰ τοῦ πλούτυ, [c] καὶ λῃτὰς, καὶ φθόνον, καὶ μῖσος τοῦ τῶν πολλῶν. ὁρᾷς οἷον σοι πραγμάτων αἴτιον ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε ὅτε τὴν [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος με τῆς εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἤδη κατὰ τὸς πολλὸς τῶν πλυσίων ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑποχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππος, εὔχυ.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲν οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἵν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύναλον, ὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τὸς θεὸς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ μεμέλημμένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ [f] ἅπανλα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τῆς εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς ὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, ὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππυ, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τὴν βασιλείαν παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκονλα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τρια-

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr.* P. aliaeque. Ἐντοσθιῶν *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* d Σύ] Σοὶ male P. e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπανλα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μὲν] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J. F. R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J. F. R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἄριστος &c. *J. F. R.*

4. Ὁμοῖος] An ὁμοίως; *F G.* Ὁμοίως]

centi alii poſt alios; tum mille, & non ita multo poſt, decies mille. Et in univerſum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero ſuffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeeſſe, & tractare negotia: ut eo ipſo jam major ſim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc theſauro Adimanti valde ſimile eſt, neque res aeque jucunda, quam ſi quis per ſe ſibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, ſed ipſum caput bonorum tu quidem petiiſti, tantae multitudini armatorum imperare, praeſtantiſſimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, neſciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros ſcutatos. Volo enim ſcire, quo ituri ſitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miſeros primum acceſſuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos ſi volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Perſarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προχριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε ἀρετῇ προχειρισθέντα [m] τοῦ στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμου γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντου θησαυρῷ πολλαπλάσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἤδη, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ὢν προχριθεὶς ὑπὸ τῶν πενταχισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ διακόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἵ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπου τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πενταχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ σὺ μὲ τιμᾷς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ προσκύσας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε ἀναγαγὼν εἰς τὰ ὀπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν ἔσαν, καὶ

h Ἄλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλου ἐπ' ἄλλῳ O. *i* Τὸ] Sine artic. O. *k* Γε] Non habet O. *l* Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. *m* Τῆς] Ὑπὸ τῆς O. male. *n* Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec deſunt in O. *o* Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. *p* Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. *q* Τιμῶν] Τιμῶν male O.

Ὁμοίως] In omnibus ſcriptum eſt ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Aſini nempe, Arcadiae pecuaria Perſio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Perſane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et ſic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινὸς, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. B.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Em. II. p. 266. 30. quo alludere videtur

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμενεστάτων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῆς σαλπιγκτοῦ ἐποτρύνοντος, καταπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸν χαλινὸν ἐνδακὼν, εἰς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσῃ καθαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔξω τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῶν ἱππέων· Λυκῖνον δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν τοιαύτης τιμῆς παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμοις χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾶς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνον δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· ὑτοσὶ δὲ Τιμόλαος ὅπου τοῦ εὐωνύμου τεταξόμεθα. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

[g] Προΐωμεν δὲ ἤδη τοῦ ὅπη Κορίνθου ἕνεκα

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati modios largitus. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praeficiendum, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum cornu habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

ὦ Σάμιππε C. R. unde videtur haec verba Adimanto tribuenda. quod maxime placet.

προΐωμεν C. R.

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene B. P. Vr. Προτοῦ J. Fr. H. S. c Ὢν] Ὃν O. d Ἐφίππειον] Et sic Fl. cum J. H. P. &c. e Δέξονται] Δέξωνται Fl. f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προΐωμεν] Προσίωμεν marg. A1.

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὴν ἀστράβην φησὶν, ἥτις τὴν ἐφεδρίδα, ἣν νῦν σέλλαν * καλοῦσι. V.

* Καλοῦσι] Sic dedit M. du S. quum ederetur φασὶ. nescio unde emendationem hauserit. J. F. R.

tur; & Brisson. Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir Joh. Chardinus, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inferentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est Lydiat. Marm. Ox. p. 68. M. du S.

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. M. du S.

30. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus Ger. d'Arnaud capiti octavo elegantis opusculi sui de Dis παρέδροις. J. M. G.

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. F. G.

59. Κεγχρειᾶς] Sic Edd. Κεγχρειᾶς emendat Solan. vid. ejus rationes supra Quom. Hist. c. 29. At Κεγχρεαῖς sine diphthongo adfert Wass. ad Thucyd. VIII. c. 10. No. 21. ex Polyb. ubi sic semper. Quamvis ap. Thucyd. Scylac. Strab. & Philostr. ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in Quom. Hist. Κεγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ionium. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ κατηδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (εὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἔσιν, ἀλλ' [h] ἀκοντὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρειαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἅμαρχα, καὶ τἄλλα πάντα) [l] διαβάλλομεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὸ Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωροῦμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τὸ οἶκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ῥᾳδίως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὸ τοξικὸν εὔστοχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ ἄφαντόν τις ὀϊστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμόνον σοι τὴν φάλαγγα. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

Ταῦτα C. R. et M.

ἤδη addit C. M.

κρατήσομεν C. M. et R.

ἱππαγωγοὺς C. M.

διαλάβωμεν cum lege διελάσωμεν

h Ἀκοντὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* *k* Ἅμαρχα] Διαρχῆ O. male. *l* Διαβάλλομεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκτρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρῳ τοῦτο τὸ ἰσοφὲς, καὶ Φιλίππου μὲν τὸ περιεσόμενον τὴν Ἑλλήσποντον, ἐπὶ τὸ Εὐρώπης Ἀντίπατρον αὐτοῦ καταλιπεῖν. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάσωμεν] Corrige ἅμαρχα. *F.G.*

Διαβάλλομεν] Sic visum mutare pro ἅμαρχα, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλογον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτην ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόλεμος ἐζευκται, καὶ κατόπιν ὅπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, διάβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ οὗτοι Τιμόλαος. ὅπισθε πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τείχους, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς [e] δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα διατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ἡμῖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ περὶ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῆς [k] πλησίον καὶ προαστείων τῆς Σελεύκης· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἐφράτην prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξόται O. i Πάρεστιν] Πάρεστιν O. k Πλησίον] An πλησίον; adiecerit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέλαξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίον] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον διαφέρων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.* Κατέλαξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod E sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΛΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, affluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (ardor) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Repositi me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χωρὸς ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, τὴν Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γὺ σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, παντάχόθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι κατ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὸν Πειραῖα, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, καὶ μεσημβρίαν μὲν ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ἐπὶ τὰς ἐλαίας [o] ἐπὶ τὴν ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας [p] ἀναπαύσασθαι, εἶτα ὕστως ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, καὶ ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τοῦ τείχους ἐν τοσούτοις στρατιώταις [r] κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διατοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, καὶ σὺ [s] παρὰ τὸ φανεὶς τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* n Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. o Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. p Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. q Πορεύεσθαι καὶ] Desunt in O. r Κάθησαι] Καθίσαι O. s Παρὰ] Lege περὶ.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τὴν ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης &c fim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter T & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τὸ ὁδοῦ. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεὶς τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὥσπερ οὐ νήφειν τὴν γνώμην. ὁδὸν ὑγιᾶ. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον Φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ὑπολαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνελήλυθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ὑπὲρ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μετ' σαυτῶν παράκελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur sane, si tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes sitis in periculis, nec prodatis sensum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hostes. Itaque tessera erit *Mars!* Vos vero cum classicum cecinerit tubicen, clamore sublato, incussis in clypeos hastis, urgete manus conserere cum hostibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, sinistrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt sibi oppositos Medos, sed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: sunt enim Persae & rex inter ipsos. Equitatus autem barbarorum universus in dextram *aciem* nostram invehitur: itaque, Lycine, & ipse vir fortis esto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὢ τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ ἐπιτήδειόν μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολήσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδύναι πάντως αἰσχρόν.

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites universi: & solus idoneus sum visus, in quem irruant. Videor mihi, si vim faciant, fugere curriculo in palaestram, & adhuc pugnantes vos deserturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam solitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσειμεν] Πρόσειμι O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνειν] Ἀπελαύνειν male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes consentiant; forsan ἐμὲ ἐ σίγε vel simile quid, scriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro πρὸς τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & sim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipsi. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mss. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili est. *M. du S.*

82. Προσκυνήσασαν ὑμῖν] Προσκυνήσασαν ὑμῶν. *Th. M.*

Προσκυνήσασαν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino necessariam hic amplector, nemo enim dandi casum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum scriptorem Graecum ostendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν postulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illustre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Anab. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσασαν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* suum προσκυνήσασαν, etsi προσκυνήσασαν forsan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi script. invenit. In ὑμῖν autem pro ἡμῖν ei adsentior, modo ὑμῶν dedisset. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον] Oppositionis ratio suadet, aliquid hic omissum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita censeo dedisse Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etsi aliquis sensus inest vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μιτι-

turpe est. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in posterum deformis futura sit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipsum cum equo emissa hasta trajeci, ac deinde capite abscisso, ablatoque diademate rex jam factus sum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Post haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus sim, quot contra vi captas sim vastaturus, si qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum esset, agro me, ingressus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Desine jam Samippe. Tempus enim est, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae causa, (extra stadia enim puto tibi esse imperium) ac Timolaum jam suo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optasse tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laboriosiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῆ, βασιλικὸν γὰρ καὶ τοῦτο τρωθῆναι περὶ τὴν ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μοὶ μοι τὸ τραῦμα, καὶ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τὴν ὠλένην ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι πολλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [e] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε καὶ τὸν ἵππον διέπειρα, τὴν λόγχην ἀφείς; εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, καὶ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν δὲ τὴν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. Ὅτι τοίνυν ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μοι πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ καὶ καθαιρήσω ἐλὼν καὶ κρατῶν, [h] αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τὴν ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τὸν πλησίον μελετήσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τῆς ἀγρῆς, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τῶν ὅρων.

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, χαιρὸς γάρ σε ἤδη μὴ νενικηκότα τηλικαύτην μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, ([i] ἐκστάδιος γάρ, οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτήσασθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώταλε βασιλέων, ἐπιπονώτερα καὶ βιαιότερα τῶν Ἀδειμάντου, σαφὲς ὅσον ἐκεῖ-

e Ὅπως ἐπελάσας] Ὅσον ἐπελάσας O. f Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτῷ O. & Fl. cum marg. A1. h Αἳ] Οἳ male O. & Fl. Οἱ sine accentu marg. A1. i Ἐκστάδιος] Recte B1. 2. P. Ἐκστάδιος adspirate J. B1. Fr. H. S. Ald. Ἐξστάδιος pejus L. Schol. & Fl.

94. Ἐξστάδιος γὰρ οἶμαί σοι] Ἐξστάδιον, εἰπεῖν γὰρ ἤδη αὐτοῖς ἐπίσαν σταδίων * ἀπίχοι ἂν ἀφικομένῳ ἡ κατὰ μεσημβρίαν. V.

* Ἀπίχοι] Ἐπίχου V.

88. Μετελεύσομαι] Negat *Pollux* in ἔω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compositum μετελεύσομαι etiam Noster non semel, ut forsan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod sciam. Sed ἐπελεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemst.* T. I. p. 10. J. F. R.

94. Ἐκστάδιος] *Extra stadia tua jam es, stadia imperii tui peracta sunt.* Male Interpres cum ἐξστάδιος confundit, *sex stadiorum* vertens. F. G. *Sex stadiorum* etiam Cl. *Gesn.* quod mutavi. J. F. R.

Ἐκστάδιος] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκστάδιος, uti recte scribitur in *Ven.* 2. B1. & 2. & P. ut ἐκστόνδος. Ἐκπρόθεσμος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκς— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem stadia*, ex ratione supra ad c. 16. inita, assignari oporteat. Et re ipsa assignata ex 35. pateat, cum Luciano remanserint *Decem.* M. du S.

ἐκεῖνος μὲν ἐτρύφα, δὶ τάλαντα χρύσια ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γὰρ σοι τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος ἀπὸ τῶν φυόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προϊόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλὴ· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ, ἢ δικάζειν, ἢ καλαπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. διδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι, καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πως οὐ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕπνος ὑψηλὸς καλαπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπῆλθες, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὐγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, εἰς ἀπτᾶσιν αἱ πόλεις θεραπεύουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxuriose vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis; at tu & vulneratus es in pugna solitaria, & metuisti, & solicitus noctes diesque fuisti. Neque enim ab hoste tibi solo metuendum erat, sed insidiae sexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, sed ad metum omnes aut ad spem benevoli qui esse videantur. Fructus rerum suavium ne per somnum quidem, sed gloria sola, & distincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes satellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda sit his qui ab hostibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & suspicari, atque in universum omnibus potius, quam tibi ipsi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem esse internoscit, neque metuit mors satellites; sed cum ipsi visum fuerit superveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelso delapsus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelsum, & columnam longam, aut accurate descriptam angulis pyramidem, in quibus fero homines, cum nihil jam inde ad sensum ipsorum perveniat, superbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi causa civitates, & ma-

a Συμπότοις] Συμποσίοις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum Va. c Διαγιγν.] Διαγνω. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, insigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit Gujet. certiore jure, quam supra c. 23. λαγὼ pro λαγὼς. Nam quum εἰς hic addatur, facile suspiceris etiam νεὼ plurale dedisse auctorem. Et quamvis mascul. plurale εἷς per syllepsin alii dicent accipiendum, comprehenso εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum sed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin Gujeti emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen; paulatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *factorum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis expositа multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio annulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra; ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut queam* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato claustro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ὑποῤῥεῖ, καὶ ἄπρακτα ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὀλίγου πλεῖστον [e] χρόνῳ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀνατίθησιν αὐτῷ [f] αὐτῷ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὴ ζῶν ἔτι ἕξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ τὴν ἀπαλλαγὴν ἕξαι.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑποβάλῃ τούτοις, ὅστερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. TIM. Σκόπει γὰρ, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὀπτιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τις δυνηθείη. χρυσὸν μὲν οὖν, καὶ θησαυροὺς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὀπτασίας ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀπαρὸν ἐν αὐτοῖς ἔνι.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα μὲν, ὅστις ἀεὶ ἐῤῥωμένον καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὃς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν περιθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὃς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθησι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺν ἀπὸ τῆς γῆς ἐφέμενον· καὶ πρὸς τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγειν, καλαμῶντος τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

hoc non habet C. qui legit ἐπιμένῃ.

Τὸ

d Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* e Παραμενεῖ] Παραμένει O. f Αὐτῷ] Αὐτῇ O. & *Fl.* cum marg. *A*1. Sed vulgatum bonum. g Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. h Τοῦτό μοι] Τούτῳ male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλείστου] Glossema videtur τῷ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum*. *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψει, σκέψει, & sim. *F.G.* Habuimus supra, c. 36. pr. *J.F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Philop. *M. du C.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὅπως πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, θεσθέμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ προθυμότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀπὸ φόμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ἀφ' ἑαυτῶν Φερούσας τὴν ἐρώλα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μεγάλα ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput est, sit etiam alius omnium ille jucundissimus, quo induto amabilis sim formosis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo sit quin me amet, desideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia se suspendant, & prae amore mei insaniant adolescentuli, beatusque videatur, si quem illorum modo adspiciam; si vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in universum supra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego sim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] οὐδὲν γὰρ δεινὸς με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθεατὸς εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα περίδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγχολάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυνον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπερφέρον θηρίον, ἢ Φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad mensuram vitae humanae vivens; sed annos mille juventutem unam post alteram vivam, interjectis septendecim quibusque annis exuens senectutem instar serpentum. Haec si habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum sunt omnia, in quantum aperire possem januas, & custodes sopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos spectaculum nobile, aut pretiosa possessio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda sunt, ea non adferri demum curarem, sed advolans ipse ad satietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos spectata nemini; ego etiam ista

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non est in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὑλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεινὸς μὲ ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυνον] Ἀπέλαυσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in sequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὅτως εἶναι ἀνέραστον ὅτῳ &c. existimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέραστος active ponatur, sic etiam usurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, si in pluribus abesset. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸν δὲ τῶν καλῶν εἶναι ἐκόσμησεν. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pseudol.* c. 6. ubi ὢν, ἦσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elsner.* ad exponenda D. Apostoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipsis ista rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δαίσει μὲ ταῦτα ἔχοντα] Corrupta sunt haec verba; qua enim ratione quaeso qui Graece scit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum superest, cum alia suppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεινὸς μὲ ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεινὸν *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατέμαθον οὐδέ τι δεόμενος com-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine vidente sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τῦτο ἑώρων ἂν, ϗ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλυ μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τ γῆς [i] ἀοίκητον, ϗ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τ γῆς ἡμίτομον ἔχοιεν. ἔτι δὲ ϗ ἀστέρων φύσιν, ϗ σελήνης, καὶ αὐτῦ ἡλίυ, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. ϗ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] εἰς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· ϗ ἀριστήσαιμι, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύναιμι ϗ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ὀπιτελρίφθαι τὸ κρανίον. τύς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ὀπιχέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑπερόπτης εἴη, ἢ τύραννος πλύσιος ὑβριστὴς, κεράσαιμι αὐτὸν ὅσον ὀπὶ σταδίυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι ϗ τ κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύοτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τὺς πολεμῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς ὑπερθαιρύμενον, ϗ εἰ δόξειέ μοι προσέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοσμίσας τὺς κρατῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τ τροπῆς. ϗ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιύμην ἂν τ τ ἀνθρώπων βίον, ϗ πάντα ἐμὰ ἦν, ϗ θεὸς ἐδόκυν τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ὄντι, μήτε ἀπολέσθαι, μήτε ἐπιβυλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Εἰς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαντα] Ἐπιχέοντα O. o Ἐξῇ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κοιμίσαντα male O.

communicatus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ἐδὲν δίκαιος τὴν Συγατέρα ἰδῶν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖται quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδύνατον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me desituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph. ex Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγυ, & accus. rei, *ex* eod. ἓν δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non insolitatus, Nostr *de Salt.* c. 3. pr. σοι δίκαιος. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δίκαιος & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* Hl. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* ἐδ' ἐκείνοις δίκαιος χιλίων ταλάντων. Quod si quis igitur hic legat: μοὶ ἔχοῦσι, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρῦψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marm.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι εἰς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mf. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. *F.G.*

ἀπαμβώμη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχήν; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ στενῷ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, ὅστις οὕτω μετεωρικὸς τὴν γνώμην, ὃς δακτυλίῳ μικρῷ ὀχυμώμονι, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ πολὺ οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις πεπιεσμένοις βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος καὶ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπαιτίου ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεῖσθαι καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. κἀγὼ ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς πεθεμένον σε παύσῃ μωραίνοντα, καὶ πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πεθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐγὼ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

insidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὗς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν ἐκ ἑλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ *F.* sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.* δακτυλιοφορούσης. *V.* (δακτύλιον φορούσης C. D. M.)
45. Τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος] Ἐπεὶ * γὰρ τὴν ἀριστερὰν

* Γὰρ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. *M. du S.*
45. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. *F. G.*
49. Ὃς πεθεμένον σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* *J. G.*
51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. *J. F. R.*
56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pransus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi assignata erant stadiis, quod gaudeo, abusi estis. Alioqui nolim ego post brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleste ferre paullo post, cum misera puls devoranda est: quale quid vobis paullo post eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a thesauris illis diadematisque delapsi, & tanquam e suavissimo somnio excitati, dissimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egressi de theatro plerumque esuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile est, & displicebunt vobis domestica, tibi praesertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum sit, ut solutis alis de caelo delapsus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro thesauris omnibus, ipsaque Babylone, satis est, quod suaviter ridere possum, quae vos petiistis, cum sint talia! eaque *homines*, qui Philosophiam laudatis.

ὁμιπτῶ, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ἡ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲ ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι ἡ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀναθῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τὴν μάζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲ ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος· αὐτοὶ δὲ καλαβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε ἡ ἀγαθημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατος ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὄντα τῆς οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τὰς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττουσι οἱ πολλοὶ, ἡ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε δῆτα, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὄντα τῆς οἰκίας, ἡ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τὸν πτερώσεως ἁλωθείσης, καταπεσόντα ἐκ τοῦ ἀέρος χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολόσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τῶν δακτύλων. ἐμοὶ δὲ ἡ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, ἡ Βαβυλῶνος αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐσπουδάκατε, τοιοῦτοι ὄντες, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] Ὀλίγου] Hoc & sequentia, ad alterum usque ὀλίγου, omissa in O. [g] Ἠτιάσθε] Ἠτιάσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elsn.* quo probet id in I. ad Timoth. 2. 15. significare cum *Hesych.* ἄμεμπτον, ἀνεπίληπτον, *quod reprehensione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J.F.R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δὶς σταδ. Bene monuit Cl. *J. Wetstenius.*

65. Ὑπνήμιον] Metaph. ab ovis subventaneis. *F.G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ETAI-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΑΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ.

GLYCERA ET THAIS.

ΓΑΥΚ.

GLYC.

Τὸν τραλιῶτιν, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ἐπελέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφάνης γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΑΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἔχει ἡ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν ποιήσαι; ΓΑΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα ἠμέλησε μου ἥκιστα. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δέ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὥστε χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμφετο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ἡ ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης ὅτῳ, ἐκτὸς εἰ μὴ πανταπάσι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ξηρὰς ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη

MIlitemne iſtum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, poſtea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo noſti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum ſuperiore anno, ſacris arealibus. Quorſum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum ſceleſtiſſima, quae amica tum videbatur eſſe, dolo ſubductum a me abſtraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non eſt, ſed amicam ſibi adſcivit Gorgonam? GLYC. Ita ſane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum iſtuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: ſed quod fieri a nobis meretricibus ſoleat. Quare nec aegre nimis ferre par eſt, nec accuſanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius cauſſa accuſavit olim; quamvis eſſetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, niſi plane caecus eſt: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνων marg. *A*1. b Ἄνθρωπον] Ἄνων *F*. per compend. c Οἶδα] Εἶδα *F*. d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl*. e Ἡμῶν] Recte *P*. Ὑμῶν *Fl. Fr. H. F. Ald. B*1. *S*. f Ἡμῶν] Bene ſic *P*. ceteraeque. Ὑμῶν male *F*. cum *V*2.

ΓΑΥΚ.] Nomen perſonae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impreſſis omiſſum ſedulo addendum duximus. *M. du S.*

4. Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Feſtum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium perſonabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ἐπιτελουμένη Δήμητρι. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron.* *J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλῳάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *ei sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti veneficam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ πελιδνὰ, καὶ νεκρικὰ, καὶ τράχηλος λεπτὸς, καὶ ὀφθαλμοὶ ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, καὶ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον, εὐμήκης ἐστὶ, καὶ ὀρθὴ, καὶ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰρ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ᵍ ἡρπάχθαι τὸν Ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶσθα, ὡς φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ὀπίσταται, καὶ τὴν σελήνην κατάγουσα; φασὶ δὲ αὐτὴν καὶ πέτεσθαι τὰ νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τὸν ἄνθρωπον, ποιεῖν τοῖς φαρμάκων ἐγχέασα, καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

M T P T.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τὴν Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, καὶ ἤδη σε γεγαμηκέναι ʰ φασίν. οἱ ⁱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, καὶ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, καὶ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν καὶ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτην ποιήσας τὴν γαστέρα, καὶ μὲν μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησε, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ἐγὼ γὰρ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, καὶ μάλιστα εἰ ἄρρεν

ᵍ Ἡρπάχθαι] Ἡρπάσθαι *Fl.* ʰ Φασίν] Φασὶν ἐγγύην *Fl.* ⁱ Τοσοῦτοι] Τοσοῦτοι male *F.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — ὃν ἔστι μανίαν ἀφ' τὰ Ἀλῶα τ' Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἄλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα δ' ἦν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τ' ἄλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βαμῷ παρ' Δάματρος Ἀλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr.*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *F. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Nubium.* Τρυγήσομεν αὐτὸν, τρυγήσομεν αὐτὸν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *F. B.*

μὴν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἔξω τοῦ μύθου τῆ ἐρωτῶ· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι περὶ τὴν ἀθλίαν αὐτῆ μητέρα. γαμεῖς δ' ἢ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετὰ τῆς μητρὸς, ἠδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀλλὰ σὺ δ' ἂν πρότερον ἴδῃς αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκοὺς ἔχει αὐτοὺς, μηδὲ ὅτι παράστροφοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τὴν Φίλωνα ἑώρακας τὴν πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῆ οἶδα, ὥστε ἠδέως ἔτι δέοιτ' ἂν τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρήσῃς, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλωνος Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ καὶ τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τὴν τῆς Δημέου θυγατέρα τὴν [c] τῆ πέρυσιν ἐστρατηγηκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καμάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quod perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quod strabi sunt, & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

[a] Ἢ] Omittit *J.* addit *H. P. Fl.* [b] Ἐδέδοκτο] Ἐδόκει marg. *AsW.* [c] Τῆ] Artic. caret *Fl.* [d] Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀθήνησι ἡ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲ — δίκαι] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. *f.* & *Navig.* c. 44.

J. F. R. 70. Πε-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego disperem, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tiius, Pamphile, aequalis, Charmidae, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

ἔπησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὔξαιτο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ.... μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἂν ἀκήκοας, εἰ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀπτριδείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καὶ φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίου με παρακύψασαν εἰς τὸν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλιστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὴν μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τοῦ γείτονος Ἀρισταινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψαν αὐτῆς, ἐς ὕπνον κατηνέχθην· εἶτα ἔωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὸν γείτονα, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ἐστὶν ἡ καλλιστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τοῦ γείτονος. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

ἔριον C. M.

αὐλὴν C. M.

καλλιστεμμένα C. M.

Vulgatae glossa videtur flammeis legendum καταστεφανωμένα.

πήγελκας C. M.

καταστεφανωμένην C. M.

e Ἐπὶ] Ἐπὶ male *J.* sola. *f* Ὁ] Omittit *Fl.* *g* Ἰδὲ] Εἶδε marg. *Ar.*

70. Περὶ συμβολαίου γαμικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἀλόνησ. *J.B.*

79. Σωτίθεμις] Malim σωίθεμις, aut σωτίθεμις. *J.F.R.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praesidet λοχείαις ἢ γονήσεσι. *J.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET PHILINNA.

ΜΗΤ.

Ε Μάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ πας' ἐμὲ Δίφιλος ἔωθε δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαί γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῷ ἀγανακλύοντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιπεῖν αὐτόν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτός, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιπεῖσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὅπου τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἄθυσα, καὶ λυπεῖσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσατο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριστῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνης παρούσης· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἅψας ἐφαψάμενος, ἀναπλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ἃ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδή, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθον-

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse fodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse; se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones misceret cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at ipse ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero advenien-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφίμενος] Ἀφιμένου marg. *Ar.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd. *et C.M.*

29. * Καταλιπεῖσαν αὐτὸν ἐπελθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιπεῖσαν. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφίμενος] Ἀποστάς. *G.*

* Καταλιπεῖσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post συνεκάθευδες voculas duas interserui, quas ideo uncinulis inclusi. *J.F.B.*

† Τούτων] Ita dedit *Solan.* pro edito τοῦτον γενόμενον.

42. Ἀναπλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7. Ad-

nientem sentirent Lamprian, & satiati tandem essent osculis mutuis: ego tamen apud ipsum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais saltabat prima, nudatis multum talis, quasi pulchros sola habeat; cumque desisset, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numerosam saltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & sexcenta alia, quasi qui Sosandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis sit, nosti, cum lavet nobiscum. Thais vero qualia statim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, saltatum & ipsa surgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & saltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitiosius quidem istuc, filia: nec enim curare oportebat: sed dic tamen quid postea factum sit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus supinum se abjecerat lacunar respiciens, dum fatigata desinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian osculata es, &, transiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna sunt. PHIL. Vicissim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuisti cum illo, sed illo plorante etiam ceciniisti? Nonne cogitas, filia, nos esse pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meministi, aut quomodo hiemem superiorem acturae fueramus, nisi hunc nobis Venus misisset? PHIL. Quid

το τ̃ Λαμπρίαν, καὶ ἐκορέσθησάν πως φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν κατεκλίθην, ὡς μὴ καὶ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἐπιγυμνοῦσα ὀπίπολυ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, καὶ εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ὑπερεπήνει τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, καὶ ὅτι εὖ πρὸς τ̃ κιθάραν ὁ πούς, καὶ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ̃ Καλαμίδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν καὶ σὺ οἶσθα συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα καὶ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεταί καὶ αὐτὴ ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὰρ, καὶ ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναχέαι, καὶ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, καὶ τ̃ Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τοῦ συμποσίου; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μὲν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μετὰ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐπήνεσαν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καταβαλὼν ἑαυτὸν, εἰς τ̃ ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ̃ Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, καὶ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ καὶ ἦδες, ἐκείνου δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ̃ πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί δῆτα; ἀνέχομαι

---

e Καλικλίδου] Sic *Fl. F.* &c. Καλικλείδου *P. H.* f Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὖτη ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθινὸν ποιεῖν. *G*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐστιᾶν τὸν δίφιλον ἀναπλάσας κῶμαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem errasse *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀναπλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀνακλασθεὶς poni putarint. *F. F. R.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμπ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quaeso, Aeschine, tu hic regnum obtinebis?*

ἀλλὰ τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζῃ μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ· οὐκ οἶσθα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμήσουσιν ἑαυτούς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ παροιμίαν, Ἀπορρήξωμεν πάνυ τείνουσαι τὸ χαλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumelioſe ab illo tractari? MAT. Irascere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

MELISSA ET BACCHIS.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶσθα, Βακχί, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ὕττως ὅταιο) φαρμακεύσασα ἥκέ μοι. Ἱμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέφοντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φῄς; Οὐκ ἔτι συνέστιν, ἀλλὰ φοιτᾷ πρὸς Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχεθε, καὶ βουληθεὶς λαβεῖν οὐσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην; μέμνησαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχί, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτόν, ἀλλὰ πίνουσι φασὶ πρὸς τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινά, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρόν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καλεληλύθει γάρ, οἶμαι, χρέως τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MEL.

Si quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL.. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

a Σύσεσιν] Σύσεσι male *Fl.* item C.M.

88. Ἀπορρήξωμεν] Idem Proverbium apud *Ariſtenet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J.B.*

19. Κεραμεικῆς] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα εὕρομεν — γραῦν] Non opinor iſta no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τῷ τοῦ πωλοῦ) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθών, ὅτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμοῦσαν, ἀποσεισάμενος δὲ ἐφίλακκαν θέλησαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν πήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. ὅσα οἴει ὑπὲρ τοῦτον μεμηχανῆσθαί με ἐφιέβαλλεσαν, ἐπιστρέφεσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένον τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὅπως ἐῶν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' ὦ μοι, φησὶν, ὑπὲρ πλέον ὀχλήσεως, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως ἴδοις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλὰ μὴ ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφάγοσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελήλυθεν, τῷ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ἅμα ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καλαγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἐπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἣ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπεγεγραμμένον ἐσιόντων ὅτι τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις κατωκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τῶν πεπόνων νεανίσκων! συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε, ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ὑπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, ἀφαλέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Ποῦ δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

περιλαμβάνεσθαι C. R. et C. M.

ἐνοχλήσεως C. R

εὕροιμεν C. M.

πληροφορήσει C. R

δ Τοῦτο] Τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γοῦν, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. J. G.

52. Ὁ, τι

σώσοι γὰρ ἂν φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνουσα κἀκεῖνον εἵλκυσε, ὥστε Χαρῖνος, δίκλαξε μὴ μῆνας ὅλους τέσσαρας, ὅτε ἐγὼ μὲ ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴ γε ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν, ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτεῖα δὲ δεῖ μετὰ τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην μόνην. δέησε δέ τι αὐτῇ τῇ ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ σατταλοῦ ὑποθυμιᾷ τῷ θείῳ, πάλλουσα καὶ τὸν ἅλων ὀπὶ τὸ πῦρ· ὀπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὀπισθρόφῳ ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὀπιτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' ὀλίγον πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἣ συνῆν, πολλὰ αἰτιωμένης, ἦκέ μοι τὸν ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα ὑπὸ τῆς Φοιβίδος τὸ μίσθρον ἐδίδαξαλο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ δεξιτερῷ ἐκείνης τὸν ἐμὸν δεξιόν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν δεξιτερὸν ἐμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

Ῥόμβον εἶδος τι βιβλίου ἢ ξύλου σχήμα μεμιμημένης. Sch. C. R.

a Ὅτι] Recte *J.* Bl. Ὅτι *H.* Ὅ, τι P. b Πολὺν] Πολλῶν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θοῦν cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θύῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad *Mισθ.* c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπιτηδείως] Forsan ὑποτηδείως. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversf. p. 316. laudato loco, qui occurrit in *Philops.* c. 12. In reliquis libris Θοῦν. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. R.*

78. Αἰτούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ al-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑφ-ήνω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τ Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀχὶ, τ ἄρτον ϗ τὸ f θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA. ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON. ΚΛΩΝ.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

Καινὰ περὶ σῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ Λεσβίαν Μέγιλλαν τ πλουσίαν, ἐρᾶν σῦ ὥσπερ ἀνδρα, ϗ συνεῖναι g ὑμᾶς ὀκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτον γ τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τ κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾶς; ὐ φιλεῖς με, ὐ γ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μᾶ, εἰ ϗ τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει ὖσα· τοιαύτας γ ἐν Λέσβῳ λέγυσι γυναῖκας, τὰς ἀνδρῶν μὲ ὀκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲ ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης, ϗ

ἀδελφῆ C.R
καὶ σε συνεῖναι αὐλῇ C. M.
ἐστι deest in C. M. et quidem elegantiter.
ὅ, τι C. M.
καὶ addit C.R
σε addit C. M.
ἀρρένωπος addit C. M.
αὐλὰς C. M. male
τοιοῦτόν τι addit C. M

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. Θέον. g Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *F.*

αἰτούσας est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud sese maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίκυθρον] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *F. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ Θεῖον] *Casp. Barthius* putat legendum esse Θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus usitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ κυροτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in κυροτρόφῳ· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστριαι, τριβάδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτῆσα αὐτὴ, καὶ Δημώναστα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ περιέβαλλον, καὶ τὰς μασχάλας ἐθλίβον· ἡ Δημώναστα δὲ καὶ ἔδακνε μέλαξυ καταφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ,τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑπόθερμος ἤδη οὖσα, ἵν' μὴ [c] περίκηται ἀφείλετο τὴν κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν, ἀποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινα, φησὶν, ἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς, ἔφην, bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media*. CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem interoſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet ficticiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴ ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abeſt in *J.* Adeſt in cett. c Περίκηται] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Περίκηλον male *Ven.* utraque. Alibi περίκηλον.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus*, *potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* F.G.

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συγκροτεῖται, ubi & de differentia nonnihil dictum. J.F.R.

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Hæc & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad hæc verba: *commovebat vulgiter labra.* J.B.

23. Μασχάλας ἐθλίβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quae fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. J.B.

27. Τὴν μὲ περίκηλον ἀφείλετο τὴν κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aquiparanda athleta alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quae de ipſa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* L.BOS.

Ibid. Περίκηλον] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* J.B.

Περίκηλον] Περίκηλον *La perruque.* F.G.

Περίκηλον] Ut *Jmmt.* περίκηλον, ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt περίκηλον hoc ſenſu; ſed & περίκηλα infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varietate reperio. J.F.R.

28. Ὁμοία] Ἡ περίκηλα ſcilicet. F.G.

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonassam, & mea uxor est.* Risi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir sis, imprudentibus nobis, sicut de Achille dicunt, inter virgines delituisti? & illud habes quo viri censentur, & Demonassae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: sed neque omnino illo indigeo: sed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi esse dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei esset, ignorabam. *Non*, inquit, *sed omnino vir sum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae suae narrantem, cum diceret, fuisse quendam Thebis ex femina virum: fuisse eundem etiam vatem optimum: puto Tiresiam nomen illi fuisse. Numquid ergo tibi simile quid usu venit? Neutiquam*, ait, *mea Leaena: sed ita nata sum ut vos reliquae: sed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα γεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ σκαλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτην Δημώνασσαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τοῦτο, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνὴρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τ' Ἀχιλλέα φασὶ κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὴν Δημώνασσαν ὅπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μὲν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· δέομαι δὲ ὧδέ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιόν τινα τρόπον ἡδίω πολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. ἔστι, φησὶν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνὴρ εἰμι. ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, Βοιωτίας αὐλητρίδος Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ Ἐφέστρια τοῖς αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὄνομα. μὴ ὂν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔχειν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

Μή με καταθήλ
C. M. ordine melior
ὀνομάζομαι C. M.
bene
τὴν addit C. M.
ἐπὶ τῦλο C. M.

ἐν τ. π. καλυπτόμενο
ταῖς ἀνδρείοις C. M.
ἀνδρεῖον δὲ ἐκεῖνο C. M
ἅπερ C. M. rectius
δέομαι γὰρ ὧδε πάν
αἰδοίου C. M

Τὰ ἐπιχώρια C. M.

ὁ αὐλὸς C. M.
μὴ ὢν καὶ σὺ τοιοῦτον
τι πέπ. C. M ὢν C. M

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενος *Gesn.* *e* Δέομαι] Δέομαι *J.* male. *f* Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de furet nervosius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia surripuisse *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile est divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exspectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene se habet ea lectio, videtur ab ἐφεστὼς ea vox deduci debere: est autem vestis quaedam species, quae superinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βῦρσιν interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere vestis τὰ ἐφέστρια dicuntur, suspicor eas vestes texi solitas a mulieribus simul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Nostrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendosa est ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίᾳ, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum est) Ἥφαιστος saepe pro igne sumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum seu ignem assidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani festo, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in sermone de mysteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an festum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Festa fortasse. F.G. Marg. *Paris.* „ *Ephe-* „ *stris* vestimenti genus militaris est, unde Ephestria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can- „ ticum, aut etiam festum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari potest. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix possit aliorsum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehensos; idque ipsum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum sit proxime, neque trahi ad aliud possit: putavi nihil esse commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστια, & intelligere *domestica, patria, memorabilia & singularia patriae suae.* Ἐφέστιος esse, qui eandem nobiscum Vestam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῆν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῆν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ ὑδὲν ὀλέθρου ἐνδευσάν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι καὶ τοῦτο ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσης πολλὰ, καὶ ὄρμον τινά μοι δόσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἠσθμαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri sunt. Igitur satis tibi est, inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, si fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem esse viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: sed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum supplicanti, & monile mihi donanti pretiosum, atque lintea tenuissima. Tum ego illam uti virum complexa sum: illa fecit, basiavit, anhelavit, atque supra modum delectari mihi visa est. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curiose exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caelestis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόρινν᾽, ὡς οὐ πάνυ δεινὸν ἦν ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μισθὸν δὲ μειρακίου μὲν ὡραίου γενομένη, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίδωμα κομισαμένη, ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵαπερ ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτον· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ᾽ ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didicisti: quae cum pulchro adolescentulo fueris, & minam mercedem primam abstuleris, de qua monile jam statim tibi enuam. COR. Ita sane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale est Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi sunt reliqua, & quomodo viri tractandi sint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανον *J.* male. b Ὃ] Constans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *J.* sola. d Μαννάριον] Μανάριον marg. *Al.*

62. Πάρεχε] *Aristoph.* Καλῶς παρέξω, καὶ ἐχὶ προσυπόσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) θῦσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δίκαι λευκὸν μηκάδι· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οὐ κάπροις δέρκαλιν. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M. du S.*

72. Ὃς ἐνόμιζες] In omnibus libris nostris legebatur hic ὁ, quod necessario sic mutandum fuit. *M. du S.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὃς ἐνόμ. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putasti* enim aeque rectum ac *eum putasti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J. F. R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum est μαννάριον. Τῷ μάννα autem cognatum videtur τοῖς νάννας, νάννη, ἀννὶς, *Hesych.* Νάννας, ἢ τὰς μητρὸς ἢ τὸ πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὴν τούτου ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & νάννας *patrem*, ut & νάννο, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. usurpat. *M. du S.*

82. Ἄκουε] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impressi.

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-8ret, omnium rerum nobis erat copia: aeraria enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia9 mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ἐγὼ ἡμῖν [e] ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶσθα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γὰρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἐστὶν ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὴ Φιλίνου μηκέτι ἕτερον ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὸ τελευτῆσαι τὸ μὲν πρῶτον ἀποδομένη τὰς πυράγρας, καὶ τὴν ἄκμονα, καὶ σφύραν δυὸ μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ γήμονα κλώθουσα, ἐπορίζομεν τὰ σιτία μόλις, ἔσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα ἀφεμένη. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὔκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπίσεις ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὅτῳ γνοίαθ' ὧ. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν· καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν᾽; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς σεσπουδασταί εἰσιν [f] αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

ἀποτροφὴ c. M.

ἢ τινα c. M.

ἀλλ' ἐκείνη c. M.

e Ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *Va.* Ἀποτροφὴ cett. f Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱτεραι.

pressi corrupte ἀποτροφὴ. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφύραν] Σφύρας forte. *F.G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *trahum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F.G.*

95. Ἐλπίδα ἀφεμένη] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμένειν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam ἀφεμένη ego in omnibus reperio, & si παραμένουσα legi voluisset, id indicasset. Sed de ἀφεμένη movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J.F.R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F.G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F.G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum; sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θρεπτὰλις, Θαὶς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Gesnero* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J.F.R.*

σαι τ' ὥραν, πεφυβλημένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. KOP. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; KPΩB. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐσταλὴς οὖσα, καὶ φιλόρα πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φεναχίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὀπὶ δεῖπνον λαβοῦσα μίαν μα, ὅτε μεθύσκει (καταγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε ἐμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, καὶ χαριέν ἀλλ' ἀναπαυομένη. KOP. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; KPΩB. Τότε μάλιστα, ὦ Κόριννα, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξεται, ὅτε ἀποσκώπτει τι τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ λέγει τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτὴν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἂν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐρᾶσθαι ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem pervenisset. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, vestis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa sibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter se ornavit, bene composita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile solveretur, quod tu soles, sed suave quiddam & illecebrosum subridens: deinde dextre versata est *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, si quis adiret ipsam vel deduceret, nec vero ipsa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (derisui enim illud opportunum, & oderunt viri si qua talis sit) neque cibis, tanquam insueta bonarum rerum, se ingurgitat; sed extremis modo digitis attingit, ac silentio *sumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hausfu, sed interquiescens. COR. Etiam si forte sitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus est loquitur, neque in praesentium quemquam dicta jacit, sed solum illum qui se conduxit, adspicit. Et ob haec illi amant ipsam. Et cum cubitum eundum est, nihil illa lascivum, nihil indecens egerit, sed unum illud venatur undique, ut in potestatem illum redigat, & suum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam ista discas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

ἀνχαρίζειν c. M. prave

ὑσέη c. M

πάγοιτο c. M. ulgata an teneas.

προσχόημα c. M. qui in margine rubris litteris τὰ ἄλλα αὐτῆς ἡδὲν πρὸς τὸν καλλος.

23. Προπίμψειε] Μᾶλλον προπίμψει fors. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prensans? F.G.
41. Ταῦτα γάρ] Subaudi λέγει. F.G.
44. Παροπτολὺ αὐτῆς. ἀλλ' ἡδὲν] Aposiopesis est. Volebat laudare pulchritudinem filiae suae, qua multum Daphnidem superet. Sed in mentem venit Adrastea, Nemesis, Rhamnusia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, sed ἀλλ' id est ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παροπτολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, s. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων supplendum, quod studio supprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ simpliciter cum genitivo junctum significare fere contrarium, ut πολὺ τῆς ἐλπίδος, *spe minus*, vid. *Viger.* de Idiotism. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J. F.R.

64. Ἂν ὅτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane similis epistolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiss. *Berglerum*, qui potest consuli p. 160. seqq. J.F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Uranie. ἀμφοτέρας πρέπει, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἢ τινὲς Οὐρανίαν τετάρτην οἶδε κίτους. λέγει δὲ Πανδήμῳ, ὡς τὸ τῇ ζοὺς συμπαθητικόν τι ἔχουσι τὰς Ἀφροδίτας ἀκρατές. δάμαλιν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, ὡς τὸ σωφρονέστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον ἔστι ἄφετον, ὁ τὸν νόμιμον τῆς γαμικῆς ὑπομένοντος συζυγίας. ὡς πλειστοδίτισσα

ἡ

cum tu iſta .... Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtitit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: cette promiſit.

ἄλλο ἢ ἓν, ὦ φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθάμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἃ χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ἀπὸ παγκάλου μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ἔνιοι μὲν καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τὸ πλεῖον, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἁπάσας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φής; ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγώ, καὶ προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μεγάλιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

ζῴοις optime C. M.

ὅποιος C. M.

τοιούτοις C. M.

λαβάμενη C. M

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

MAT.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

ΜΗΤ.

ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἐστί, θῦσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

ἀν δ' ἔτι C. R. cum Flor.

καὶ abeunt C. R. cum M.

[a] Πράξεις ἀπασῶν] Πράξεις ἄπαιδα Coll. [b] Λουσομένη] Λουσομένη Fl. [c] Ἔτι] Δ' ἔτι Fl. recte, credo, ut init. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τῶν μεγάλα ὑγιαινόντων ἐπιμελουμένην. V.

61. Πράξεις ἄπαιδα ῥᾳδίως.] G.

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. G.

ἢ ἤδη ἐσίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῇ Πανδήμου, ἀλλὰ τὸ πρὸς συνουσίαν καλαφυὲς, καὶ δάμαλιν τῇ Οὐρανίας, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam noſtram ad Δὸς φρ. c. 11. & Δαμ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γᾶν ἀφ' οὗ τὸν νεανίσκον ἠλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ἐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μύρον· ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσεται. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γάρ, ὦ μῆτερ, καὶ ταῖν θεαῖν, καὶ τὴν [b] Πολιάδα. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ ἀφ' οὗ τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἑταίροις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαῖόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν ὅτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱός ἐστι τοῦ [e] Ἀρεοπαγίτου, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum obeatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam jurasse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abliguriit; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Epheſi curasset: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est: & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo se-

nex

a Σε] Neglexit *Fl.* b Πολιάδα] Sic *Fl. J. P. B1. &c.* Πολιάδος *B2.* c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀρεοπαγ.] Ἀρειοπαγ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θάνῃ, θάνοι. *F.G.*

79. Κατὰ τῶν θεῶν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη ϵ Δήμητρα αἱ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ἐστὶ ϵ Λακεδαιμονίων αἱ Διόσκουροι αἱ ϵ ὀμνύουσιν, ἢ τὸν Σίων. *J.B.*

Κατὰ τῶν θεῶν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuiſſe, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic ἢ μὰ τὸν Θίων. *Non, per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδα] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Καλιάδα. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M.du S.*

Πολιάδα] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδωσι, λάβὼ κουσῶ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἔδει γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Mu-
farium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patris miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

95 σας· αὐτῇ, ἢν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ζωδήσασ᾽ δέῃ, ᾖ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας ἴσας ἡμῖν λάβε· καὶ πρὸς τὴν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· καὶ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτῶμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἕως ἂν Λάχης ὁ Κολυτῆνδε ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, καὶ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, καὶ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, καὶ νεανίσκοις ἐπ᾽ ἄκρῳ τῷ χείλει τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, καὶ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· καὶ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος καὶ αὐτὸς (οἶνον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πεμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείφασαν ὑποδέξασθαι τὸν ἐργάτην ἐκεῖνον κινάδρας ὀσφραινόμενα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

Ταραντινίδιον] Φασὶ διαφέρατον ὕφασμα ὁ περιεβάλλοντο ἅτε βέλτιστον. Ταραντῖνις δὲ ἐκαλεῖτο ὡς τῶν Ταραντινίδων περιφανέστερον αὐλὸν ἐργαζομένων Scholiast. C. R. / μεγάλοι C. M. / περιφ.? / αὐλὸν ἐξυδενώσας ἐμυκτήρισας· εἰώθεσαν γὰρ ἐξυδενοῦντες τῷ μυκτῆρι ποιεῖν ἦχον φυσεῶντες ἀποσοφρόμενοι. Ad Schol. C. R. / Ἀδωνιδος. / Ἄδωνιν δὲ τὸν Χαιρέαν ὡς ἀργὸν ἀποκαλεῖ καὶ μηδὲν ἄλλο πράττοντα μὴ καλὸς εἶναι πεπαῦσθαι. Schol. C. R.

/ φαίνει C. M.

f Ὀλίγας] Omiſit O. g Ἀχαρνανὶς] Sic Fl Ald. H. P. Ἀχαρνανὶς F. & V2. Ἀχαρνὶς marg. A1. Ἀχαρνὶς Guiet. & Menag. h Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας Pell.

digebas conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid intererit? Et ſi ἴδοι legas, idne impersonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J. F. R.*

88. Ὀθόνας γὰρ] Subaudi δὸς δίδωμας, ut ſupra. *F. G.* Ὀθόνας γὰρ] Malim δὲ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J. F. R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J. B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J. F. R.*

13. Προσίῃ] Pro προσιέναι Attice. *F. G.*

14. Ἀχαρνανὶς] Ἀχαρνὶς omnino leg. videtur. *F. G.* & *AE. M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀχαρνάνια adſpirate ſcribendum Ἀχαρνάνια? minime. Nam Ἀχαρνάνας vocatos λέγ᾽ τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνὶς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνὶς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J. F. R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Δισταλ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπεμύκτιλεν, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J. M. G.*

21. Κινάδρας] *Heſych.* κινάδραν, δυσωδίαν τῆς τράγου. *F. G.* *Ibid.*

Χαιρέας, ᾗ χοιρίσκος [a] Ἀχαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, ᾗ ὀσμηρὸν ἀποπνεῖ· τί ᾗ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μειρακύλλιον ὑπισχνούμενον, εἰ δὲ τοῦτον ἐδέξω, εἰ καλὸς ἦν, ᾗ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέᾳ; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ ᾗ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; ἀκοῦν ἀνέρας σὺ μενεῖς ἀλλὰ τοῦτο, ᾗ [b] σωφρονήσης, καθάπερ οὐχ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἐστί· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαιάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος ᾗ τέχνην εὗρεν ὅπῃ τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθῆκεν ἐξαπατήσουσα, οὐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ἐπιτρίβων, μήτε αὐτὸς διδοὺς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, ὅντα ἴσως τάλαντα πρὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος ᾗ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάνιος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσῃς] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφρονήσης *H.* Σωφρόνησης *J.* & *Fr.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει O. d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστί] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστηρίοις ἐοικυῖα, * Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῶν ἀμπέλων, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι διὰ τοῦτο τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀγροικοτέρους περὶ τὰς ἅλως πεσεῖν. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Selano*, Δήμητρι Edita. Idem τοὺς ante ἀνθρώπους interuit, & verbum ultimum πεσεῖν restituit, quod πεσεῖσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖος μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*
Λεῖος — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀχαρνάνιος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*
24. Ἀποπνεῖ] Ἀποπνέῖτε legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 602. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS. ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P. Α Μ Π.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *ſunt*. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

[e] Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοῦ-
πεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐῤῥάπι-
σέ πώποτε, ἢ περιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια περι-
έσχισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ.
Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελί,
δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς
θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δά-
κρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, καὶ
κομῶντος ἐρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι·
τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν.
ὥστε εἰ καί σε, ὡς φῂς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει,
καὶ ζηλότυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ
τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί
λέγεις, ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ,
ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέ-
ποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοι-
το, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ.
Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ ματαίως ὑπέ-
λαβε τὴν πλουσίου με ἐρᾶν, διότι ἄλλως
ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο
ἡδὺ τὸ, καὶ παρὰ πλουσίων οἴεσθαί σε σπουδάζε-
σθαί. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φι-
λοτιμήσεται, ὡς μὴ καταβαλοίσθαι αὐτὸν αἱ
ἀντεραστραί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε
μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν.
ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλι-
στα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶσε] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μαινάριον] Leg. fort. ναινάριον, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An μαινάριον eſt a μαίνω, μαίνα, μαίνα, quod idem eſt τῷ μαίμωνα. *F.G.*
41. Οἶει] In Mſſ. ἔτι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4 p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρως γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, πρὸς σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῆ γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J.F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, κἢ εἰ [a] πιθοῖτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεύσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, κἀγὼ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦν μοι Δημόφαντος ὁ δανειστής, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. ὅτου οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δέ, ὦ Χρυσί, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, ὅτε ἐπιφέροιτο, ὅτε δακρύων, ὅτε ἀωρὶ παραγιγνόμενος ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο σφόδρα μακρῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γάρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφώς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ἐπιθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγει εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστάς ποτε, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυε τὰ ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut, arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit omenses octo integros. Uxor autem ipsius di-

a Πίθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. b Ἑταιρίσασα] Ἑτερίσασα *Fl.* c Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. d Ἦρα δὲ] Ἦρα μὴ marg. *Ald.* e Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πειθοῖτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. F.*

Ὀκτωκαιδεκαέτις] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μὴ esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ diserte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μὴ Δημόφ. Cui μὴ iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπαιδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egisse: nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chrysis, utere eodem in Gorgiam veneno; dives enim erit adolescentulus, si quid patri illius acciderit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ Φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσί, καὶ σὺ χρῶ ὅπῃ τὴν Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

IX.

Δωριὼς πανυχίδος, δορκάδος φιλοστράτης καὶ πολέμωνος C. M.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipsa quoque: sagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pedissequos simul multos. Et amici ut viderunt, salutandi caussa ad ipsum concurrere: interea famulum conspicata a tergo sequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum salutassem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egistis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reversi estis?* PAN. Non oportebat hoc statim: sed ista, *Cum salvi rediistis, multas gratias agimus Diis, & hospitali praesertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem semper in-*

Δ O P K.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεχλημβύη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τῆς στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτόν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ ἡ θεράπαινα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτοῦ, ἠρόμην, [g] καί, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτόν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τοῦ πολέμου ἔχοντες [h] ἐπανεληλύθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθύς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι μὲν ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεί, τί πρᾶτ-

ὡς φαίνει C. M.

ἐπανελήλυθε C. M.

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *J. Fr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & sine artic. *g* Καὶ] Abest a *Fl.* *h* Ἐπανελήλυθατε] Ἐπανελήλυθατε *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *J.F.R.*

9. Ἄπραξα ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *J.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus personas habeant Edd. optimae, & in ipso Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adesse, priorem in inscriptione omisi. *J.F.R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, si illud μοι & ἡμῖν ferme πλεονάζον, sed tamen familiaritatis signum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum si cui πράττειν pro degere, vivere, non satis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kust.* ad *Aristoph.* Plut. 341. etiam *J. Elsn.* ad Epist. ad *Eph.* VI. 21. *J.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut sit: *num quid ab hostibus reportastis spoliorum?* At nihil est mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *J.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pausanias*, qui ultra triginta alia passim affert; nusquam, quod quidem sciam, meminit. *M. du S.*

πράξοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν ὠδαπολύ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα ὅτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεχλημένη μοι δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκειτο πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἔξης μετ' ὀλίγον ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, Φησιν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω κἀκεῖνος ὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ηὔχετο ζῶσαν καλαλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλῆθος πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ὑπομεμερισμένον πολλοῖς μεδίμνοις. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπόπολης. εἴασα δ' ἂν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάτην τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελῶσα, ὡς περὶ [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ Πολέμων ἀπέδραμόν σε C. M. in quo καὶ deest.

terrogavit, *ut ageretis? & ubi essetis?* Si vero illud etiam addidisses, *lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desiderasset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedissequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένωνα Edd. hac priores. b Τηριδάτην] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *Vz.* quae Τηριδάταν. c Πάντων] Παρόντων melius *Fl.* et *C. M. sic* est scribendum.

38. Πρός γε Παρμένωνα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολίμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένωνα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μυρίμνῳ τ' ἀργύριον ἀσπαιστείν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienfis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, o Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas disposuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὑροὶ τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τ' παρόντων σωτήριον· ἄτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ἄτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ ὑποδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκάς, ὑπὸ τ' ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [c] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καλαπίοι; ΦΙΛ. Τί δ' οἰνόμεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ἦν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχε, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ἐπὶ τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὰ τοὺς θεούς πεπονθα, καὶ σοι χάριν ἔχω, εἰ μὴ ἔτι γὰρ ἁρπαθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκμαίας, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πεντακισχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ᾤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεσθαι δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἁμα-

δὲ C. M. / δ' addit C. M. / προσίσταται C. M. / δεσποτικὸν C. M. / τί ἐκεῖνος ἂν ποιήσειεν C. M. / Τὸ malleem / χαίτοι χάριν ἔχων C. M. / σοὶ addit C. M.

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω Fl. [e] ΠΑΝ.] Omiss. in B. P. H. Adest in marg. A1. F. S. In Fl. uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἶχε] Non habet Fl.

compendio forsan πάντως est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τ' ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos ἐκ τ' παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. F. F. R.

67. Φιλόστρατον] Hic Philostratus, si *Joh. Jenio* credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! M. du S.

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀθυμῶ, leg. *Aristaen.* Epist. 28. lib. 1. J. B.

3. ΠΑΝ.]

ἀκολουθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανnυχί. τοῦτον δὲ πᾶς Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ὅστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἂν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐτιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ οὐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένος πάρειμι, τὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ στενωπὸν τῇ φάλαγγι· ὄπισθεν μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πᾶς ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα δεκαρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄπισθε δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam ſequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeeſſe apud Odryſas jube. DOR. Libera quidem eſt, & ſequetur, ſi voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intraſſe melius erit. Irato enim adeſſe Polemoni non convenit: & magis ipſa zelotypia intendetur. PAN. *(ad Philoſtratum)* Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut fruſtra ego tot caedibus exercitatus adſum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obſepſere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & ſagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus iſta, mercenarie, dicis? & larva quaſi terrere nos poſtulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidiſti? caſtellum forte inſediſti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin ſcies paullo poſt, ubi accedentes nos prótenſis haſtis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo inſtructi. Ego autem & Tibys iſte (ſolus enim hic me ſequitur) lapidibus vos ac teſtis ita diſpergemus, ut neque, quorſum effugiendum ſit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omiſſa perſona. c Ἦκον] Ἥκετε *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte ſic pleraeque Μισθοφόρι *J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβιος hic habebant Edd. cett.

18. * Δεκαρίτης ὤν] Δεκαρίτης, † τούτῳ ἐνίοτε τὸ τριάδαρχον ἀποδιδόασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς ἑκατονταρχίας. ὁ δὲ τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δεκαρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγός, ἀφ' οὗ παρ' ἄλλας στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δεκαρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτὸ φασι. καὶ δεκαρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς δεκαρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δεκαρίτης] Δεκαρίτης male edita.
† Τούτῳ] Τοῦτο V.
‡ Ὁ λοχαγός] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita ſcripſit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid ſimile, an ὦδε, i. e. huc age, adduc. ἐπίχω. F. G. Parum intereſt quid ſuppleas, eſt ille accuſativus ſubito imperantis, poſcentis, ubi varia verba ſubaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, ſi pro ὦ Παρμ. invenirem ὦδε. Verum quo brevior locutio, eo imperioſior. Sed quum vel ipſum ὦ ſic abeſſe poſſit, non jam, cum adſit, peccaverit, qui ὦδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis perſona; neceſſario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐχ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ἐ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ἔστιν; μή τι τὸν παιδολοίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα Φιλοσόφων ἀπολέμων Ἀριστάινετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μὲν τοῖς μειρακίοις περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀλοίμην ἀπολέμονα, ἑλκόμενον τῷ κώνωπι ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί ποθὲν δὲ ἐκεῖνο, τοιαῦτα ἔπεισε τὸν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀποκατός μοι γενόμην, ἀφ' ἧς γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἐξῆς ἡμερῶν,

παρὰ σοὶ C.M. non bene ἐξ ᾗ.

Διώνα C.M. ἐξῆ addit C.R. ita et C.M. in quo mo deest.

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὁμίλησε *F.* & *Va.* [h] Τριῶν] Τρίων *F.*

nim ut cum pleriſque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chrome.* c. 15. ita vocatur ὁ ἀπλοῦς μισθὸν λαμβάνων, dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιρεῖσθαι. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ἡμιολιχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi τραπεζίτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοῖρα. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter εὐαγγέλια ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextrum!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtrum!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίβυς] Cognatum videtur eſſe τῷ τίβυς. a. τίβυς, τίβυρ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίβι] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίβυς. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐπὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐπὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἐπὶ σοὶ ἐμοῦσι. *F. F. R.*

ξῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γεωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴν [a] Νεβρίδα περισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ περιβολᾷ, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ περιπατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀρισταινέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα, κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὴν ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα εἰς τὴν [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεγράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει φρονεῖν τὸ μὴ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἐστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τοῦτο παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ ὅπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· ὡς πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὀπισθουρμῶντα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τοῦ γεγραφότος. λέγει δὲ, Πῶς μ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰαῖ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ' οὕτως, ἀλλὰ χ' ἀνάγνωθι ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀριστοινέτῳ παρέδωκέ με Φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καὶ κεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶναι

diebus neque acceſſit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (neſcio vero quid de illo mihi praeſagiebat animus,) miſi Nebridem quae circumſpiceret illum in foro verſantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait ſe vidiſſe cum Ariſtaeneto, & innuiſſe ei e longinquo. Ipſum vero cum rubore dejeciſſe vultum, nec amplius eo oculum adjeciſſe. Illa ad portam usque geminam proſecuta, cum nec omnino ſe converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuiſſe, quae conjectare non poſſem, quid factum eſſet adoleſcentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipſum offendi?* dicebam: *'an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia verſabam in animo. Jam vero ſero veſpere venit Dromo, hanc ab illo epiſtolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: noſti enim ſane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde diſertas, ſed ſibi implicitas, feſtinationem quandam ſcribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drose, Deos facio teſtes.* DROS. Hei, hei, miſer ne ſalutem quidem adſcripſit. CHEL. *Et nunc non odio, ſed neceſſitate diſcidium a te facio. Pater enim Ariſtaeneto me commendavit, apud quem philoſophiae dem operam. Et ille (comperit enim noſtra omnia) multum ſane me increpuit, indignum eſſe dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *A1.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic ſequor Ed. *Amſt.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic *P.* aliaeque. Ὅλως *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omiſit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησεν *Fl.* quod & adſcivit marg. *A1.* g Ὀπισθουρμῶντα] Περισθουρμῶντα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γραυ. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νευρίδα] Νεβρίδα ſcribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaeſtra* converterat, haec gloſſa *Micylli* addita: alias *porticus*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, ſic rurſum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit ſe παιδικῇ edi velle, nihil haeſitavi quin veritati parerem. *J.F.R.*

52. Ἀριστοινέτου] Occurrit hoc nomen ſaepius apud Noſtrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mſſ. *J.B.*

63. Ἔστρεφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo verſabam. F.G.* & *AE. M.* Habuimus idem ſupra *Alex.* §. 8. *J.F.R.*

68. Ἐπε-

meretrice me vivere Architelis & Erasicleae filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromo-

ναι λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους τοῦ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν πρόιμαν τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παραφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ σωφρονοίμι, καὶ πάντα παιδείην αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐνάρετον καλαστήσεσθαι, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλεινίου. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλεινίου, ἔχει τινὰ καὶ περίλοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καὶμοὶ οὕτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μὲν οὖν Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστοαίνετον, καὶ ὑπὸ προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλεινίαν ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλεινίου καλέρειν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχρῆν, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

b Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omisit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Ἀκμπρότερον τιήψαι. *G.*

68. Ἐπισεσυρμένα] Mſ. ἐφεσ. *J. B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Casaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχει aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ὅλῳ. Sed non tanti refert. Saepiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum δεῖ tamen ὅλῳ frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλῳ σὺμι τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλῃ εἶ τῷ ἄστει. Ib. Ep. 12. ὅλαι τῷ μίλτῳ ἐγύσθη. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν explere ventrem, ſaburare ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάστρισα, ᾗ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ὄφ. κέχνισται γὰρ χαίρειν τῇ [a] Νεβρίδι. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ ᾗ ὑπογράψειν μοι δοκῶ ὅπι τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετον ἀφθείρει Κλεινίαν, ὥστε ᾗ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ παρὰ τοῦ Δρόμωνος ἀφόλῃ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ὑπογράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δροσὴ, ἄνθρακα παθὲν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, κἀπὶ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστανέτου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ. TRYPH.

ΕΤαῖραν δέ τις ἀγοράσειεν, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δούς, καθεύδει ἀποστραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' ὅτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, ὅτε δεῖπνησαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ τὸ δεῖπνον, εἶδόν γάρ. καὶ νῦν δὲ ὑ ἀλέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα ἦν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. εἰ γὰρ ἀν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ἄμμος ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam, ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita feciſſes, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδι] Ex *Pell.* admisi. Νεφρίδι Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Er. Aldin P. Bs.* & 2. d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. *F.G.*

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J.F.R.*

11. Κέκνισται] In margine Mſſ. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἰμείρεται ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῆ ἀστέρνου λογισμῶν κάμπτεσθαι καὶ ἀστοχεῖν. *J.B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero: certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis? Duae enim ſunt: illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius: an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es? CHARM. Non nuper initiatus: ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt? Urge aliquando ut nudam videas? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit?

συλελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀγωνεῖαι. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδα κ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, κἀκείνη σέ. ἐ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις; δύο γάρ εἰσι τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι ἀγωνοθετουμένην, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός; ἢ τ' ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην, κ' ἁλώκα ὁ κακοδαίμων, κ' συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι' ἐκείνην ἔκλαες; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελὴς, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον; καὶ ὅσα τῦ σώματος φανερὰ, ἃ εἶδες, φιλημάτιον, κ' ὡς ἐχρῆν γυναῖκα πέντε κ' τεσσαράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο κ' εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσεις ἂν, τοῖς ἐκείνης ὄρκοις, ἢ τοῖς σαυτῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπίσχεψαι γὰρ ἀκριβῶς, ἐπιβλέψας ποτὲ τὰς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ἔστι δὲ τὰς κροτάφους ὁπόταν ἀφαιρῆται τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ἐπολευκαίνει τὰ πολλά· καίτοι τί τῦτο; βιάσαι πῶλε κ' γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτην

ὀξὺν ἐπὶ C. M.

εἰ δὲ ἀεὶ εἶδες C. R. at in margine ἔλειπε ἀλλὰ μεμετεώρισται ὁ λόγος ὡς ἐν διαλόγῳ φιλεῖ γίνεσθαι. Schol. hinc legendum statuo μόνον· καὶ γὰρ ὅσα τῦ σώματος μὴ φανερὰ. Εἰ εἶδες τὰ φιλημάτιο.... καὶ ὡς ἐχρῆν κ.τ.λ. quod gallicè verto. à l'égard des parties cachées de son corps. Si tu avois vu ... mais elles sont comme doivent les avoir une femme de 45 ans. La phraſe

a Ἐτέρων] Scripſi cum *S. Ἑταίρων J. P. H. B1. Ald. Fr.* Ἑταίρων accentu acuto *Fl.* f ᾿Α εἶδες] ᾿Α εἰ εἶδες *Bl.* g Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.* / ἐς τὸν ἑπόμενον C. M. / ἂν πιστεύσεις C. M. παῖα C. M.

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. ᾿Α εἶδες Φιλημάτιο] Inſititia videntur & inepta. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F. G.*

Ou semble être χαὶ ἔστιν ὡς ἔχειν χρὴ γυναῖκα femme de 45 ans. La phraſe

τῃ μὴ συνών; ἦπου τάχα γ' ἐλύπησέ σε, γ' ὑβρεώρα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, γοῦν τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. γ' νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτοῦσα οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε τῷ πατρὶ Φειδομένῳ τρεφόμενος, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι γ' αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τ' Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὅτι τούτοις παραλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, γ' ταῦτα Φιλημάτιον τ' σοφόν. ἀλλ' ἄπειμι, γ' γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς περὶ Φιληματίου, τ' [b] Φενάκην, γ' ὅτι βάπτεται, γοῦν τὸ τ' ἀλφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τ' μητέρα, εἴ ποτε λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τ' ἐτῶν γοῦν ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ ἀσθενὲς τεῖχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, γ' φιλῶμεν, γ' ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; γ' καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτέ σε ἠτησά, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἔτερος, εἰποῦσα· μήτε παραλογισάμενον τ'

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πηνίκην marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine γ' Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὴν σοφὴν] *Capularem ſenem.* F.G.

99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.

13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me videnti, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me afficci intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τῆς μήτρος, ἀνάγκασας ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐρᾶστας παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τὸν πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τὸν ναύκληρον, καὶ τὸν συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἐναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τῆς οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ ἅ σοι τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀπτοωμένης τῆς μήτρος, καὶ πρὸς τὰς [c] Φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπεὶ ἔμαθες ὑποχείριον ἔχων με τέλειαν ὅτι σοί, ἄρτι μὲν Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυπρός μοι ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλαχείμενος, ἐπῄνεις Μαγίδιον τὴν ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὅτι τούτοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσωνι, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὄσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τὸ Κυμβάλιον μὲν οὐδέν μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν δὲ ὑβρίζεις τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἐνεύεις, καὶ πῶς ἂν ἐκείνη μὲν [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ ὃς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἂν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τὸν Δίφιλον ἔδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) πρὸς κύψας πως, εὐστόχως προσκόντισας ἐς τὸν κόλπον αὐτοῦ, εἶδες λαθεῖν γε πειρώμενον ἐμέ.

ὑποχείριον

λύποις c. M.

Κυβαλλιον c. M.

Κυβαλλιον c. M.

ὑβριζεις c. M.

ἐν c. M.

προσκύψας c. M.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἐνεύεις] Ἐνίστης *Fl.* & marg. *Ai.* e Ὑπεδείξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Ai.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἂν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλου ἀποδακών] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laert.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* l. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μελαξῦ τῆς μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεδύσαλο- ταῦτα ἐ- ὧν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμνημένος ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ δέ ποτε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί παθεῖν ἐμοῦ κωμῴδην με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ τρίζεις ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο; οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καλαλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιάς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὢ σὺ ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὅτι κλαῦσαι δακρύσαι, λίθος οὐκ ἄνθρωπος ἔοικε· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑφορῶσαι ὡς αἰθανόμενοι γίγνονται. παῦε, ὦ τάλαινα δακρύουσα, καὶ ἴσθι μοι πείθη, ἅπαξ ἢ

consperctum effugere; quod illa osculata intra papillas sub strophio abscondidit. Haec igitur qua caussa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria effeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adspexi alium? nonne soli tibi vivo? Non magnum est, quod facis, Lysia, miseram mulierculam dolore cum afficis, insano tui amore flagrantem. Est aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula elisa, aut praecipitem desiliisse in puteum, aut unam certe mortis viam inveniisse, ne meo tibi conspectu amplius molesta sim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me respicis & dentibus infrendes? si quid enim me accusas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne respondens quidem me relicta discedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lysias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum esse? Lapis, non homo est. Verum, si quod res est dicendum est, tute ipsum, Ioëssa, corrupisti, quae nimis illum amaris, idque ipsum ostenderis. Oportebat vero non nimis illum studiose colere. Superbi enim, eo animadverso, fiunt. Desine plorare, misella, & si me audis, semel aut bis venientem exclu-

ἐλύπησα C. M recte

τοῦδε deest in C. M. qui μὴ δ' ἐπικλαῦσαι θέλει δακρύσασης.

παῦσαι C. R.

a Δί ποτε] Δὶ τότε *Fl.*

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστοὶ de feminis dicatur, hemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — νέοισι σοῖς ἔπιχνε. Et hic idem perpetuo, vid. ib. vs. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Orest.* 842. *Phoeniss.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis mulierbribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν; quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum essent. Quumque ibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστι ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πίλνασθαι de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὑπὸ μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Past.* θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ τέρεν ἐρίμυα πρωϊπτοῦσις· ἡ συσφυγία, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔλαιεν. Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν οὐ τοῖς μαζοῖς ὅταν τὸν τράγιζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 174. De Apolline nutricis mammam fugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — ᾗ γυμνοὶ ἁὶ παρφαίνιλο μαζοί. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aspasiam amante: ἐπὶ ᾧ τῶν μαζῶν πρωϊφύλλο. Ne plura congeram. Verum & vicissim μαστοὺς de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deserenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀπόκλειστον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναπαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποσαίη μὴδ' c. M.
φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκρόαταί σου ἴσως, ἀποκλείσοντος, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι
τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ἂν [c] ἀτεγκτος ὁ Λυσίας ὤν. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν ταύτην νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν
ὅτι σάντα αὐτῇ σοὶ μὲν νεανίᾳ [d] καθευδόντι, ἐμοῦ ἀποσάντος; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταίρα ἐστί. [e] πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτὼς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτην σχεδὸν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέρα ἰσαμβεῖ· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη
ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταυτησὶ τῆς χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, προσαγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δὲ, ἃ μὲν ἔφερον μὴ ἔχοι συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα προσκύψαντα [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς,
ἧ ταπεινότατον ἦν ἀναδέξασθαί με ὅπι τῶν νώτων· [g] ῥᾷον γὰρ ἔτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον. τί

ἐπὶ τὸν νώτον c. M.

[b] Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσεις male Edd. priores. [c] Ἀτεγκτος] Sic *J.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἀτεγκτος marg. *A1.* [d] Καθευδόντι] Καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀποσάντος *Fl.* [e] Πότε] Al. πῶς, *Coll.* [f] Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* [g] Ῥᾷον] Ὁράων male *J.*

82. Πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτούς] Γραι. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γωῖσκοι. *G.*

* Θρίγκου] Θριγκοῦ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκιῶν. *V.*

* Θρίγκου] Θρίγγου & Θρίγγοι ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *J. F. R.*

40. Ἀποδύσομαι] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuſt.* Vid. omnino Ἐφυσ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τις θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *J. B.*

59. Λίθου σὺν ὕδατος] Proverb. *J. B.*

Λίθου] Sic *Ariſtophanem* in Nub. vulgus ſtupidum vocare — ὅστις λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid ſtas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obſ. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *J. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impreſſorum, qui hic καλαγιγνώσεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἀτεγκτος] Sic ſola *J.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *J.* fere κατὰ πόδα ſequitur, venuſtatem hujus ſcripturae non aſſequuta, neglexit. Lege Ἀλιξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπερέβην, ἦλθον, ἧψα αὐλίου εὗρον ἀποκεκλεισμένην θύραν· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. οὐκ ἔκοψα δ' ἔγωγε, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δέ τις ἄλλος ἐπεποιήκει αὐτὸ, παρεγαγὼν τὸ παρθένιον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσαμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἄθυμα ἔν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠήμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων τε αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὲν τε ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ὤκνησα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μελαχληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδομεν. ἐλυπήθη γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δὲ ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτην κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τοῦ νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ τε [d] σπήνιον ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅστις ἦν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio veniissem, non cunctatus essem, . . . jam scitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *finis ipse nostris* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὸν P. b Οὐχ ἑώρων] Sic Fl. Fr. Vr. P. S. &c. Οὐκ ἑώρων male J. Forf. ἐχ ἑῶρον. c Αὐτῇ] Αὐτὸν male Fl. Id tamen & adscript. marg. Ar. d Σπήνιον] Sic Ald. Fl. J. Fr. El. S. & Schol. Σπήνιον B. P.

20. Τὸν σπήνιον] Σπήνιον, τὸ περιφαλλόμενον C i * σπήθεος κόμης † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Πήθεος] Sic esse in C. notabat Salm. quasi id recepi pro vulgato ὑπήθεος. In V. ὑπηθεος. J. F. R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσι edita. Ἀπατῶσι C. recte. M. du S.

93. Τὸν αὐλίου] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial.* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. τῇ αὐλίῳ ἱμάτιον. Conf. & supra T. 2. *Tox*, c. 17. Nam aliis αὐλίου vulgo scribitur. J. F. R.

3. Οὐχ ἑώρων] Mallem ἐχ ἑῶρον. M. du S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam *rasisse*. Discc etiam hic morem fuisse, ut juvenes ἐν χρῷ

tem; ut vicissim ego tibi dolorem objiciam, juste ipsa vicissim tibi irascens. LYS. Minime vero; sed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim est, illam nostro foederi interesse. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpessa sum, generosissime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata esse. Verum illud ... vide, Lysia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βούλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ἡ αὐτὴ, ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ἡ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ἡ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τὴν κόμης.

ὀργιζομαι γὰρ c. T.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

L E O N T.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, statim ad meum conspectum pertimuerint, & nemo amplius restiterit. Tum igitur ego emissa hasta ducem equitatus illorum ipso cum equo traject. In reliquos autem, qui constiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, soluta quidem phalange, sed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur stricto gladio animosi invadens, ipsa equi impressione septem duces everto; tum gladio im-

Λ Ε Ο Ν Τ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τ' ἄλλων ἱππέων ὀπὶ τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ἡ οὐδεὶς ἔτι ὑπέστη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ' μὲ λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ' ἵππαρχον αὐτῶν, ἡ τ' ἵππον, ὀπὶ δὲ τὸ συνεχὲς ὅτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀφαλύσαντες μὲ τ' φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὀπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ' σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῦ ἵππυ· τῷ ξίφει δὲ καθοπλισάμενος, διέτεμον τ' λοχαγῶν ἑνὸς

αὐλὸν c. M. mala

ἑως c. M.

e Οὐδεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῶ καταφρόνει esset, cum juvenem esse crediderit, quem ita habere palpando sentiebat. *M. du S.*

20. Πυθίαν] Conf. supra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πυθίαν dederim, & hic ita scribendum erat. Πυθίαν vult *Gaj.* cum Lexicograph. *J.F.R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεῖνα scribendum videtur. *F.G.*

35. Ἐν δὴ] Illud δὴ initio Dialogi, sine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J.F.R.*

40. Οὐδεὶς] Etsi frequentius οὐδὶς scriptum invenio ap. Nostrum, nihil tamen obstat, quin & οὐδεὶς hic servem, quia & promiscue ap. alios, ut satis dictum ad T. 2. *Paras.* c. 3. p. 840. *J.F.R.*

41. Διέτεμον] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J.F.R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ἐν τετραπλεύρῳ τοῦ χάρακος, ταύτην δὲ ἐπάσσουσιν ὁπότε ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Hesych.* *J.B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἃ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας καὶ ἀγεννῶς ἐκείνης τ̃ πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῆς Ἑλληνικῆς, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προεκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι καὶ ἐκπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ τάξιαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀριστάιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλῶν, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ χιλιάρχει ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὑπολαμβανομένους ὑποσείσαμενος, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ὁρῶντες ὑποστίλβοντα μὲν τ̃ βάρβαρον ὑπὸ χρυσοῖς τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφον, καὶ κραδαίνοντα τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀδίκημα γὰρ ἦν μοι σοῦ ὑποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, καὶ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καθ' ἡμῶν, καὶ ὑπὸ τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ καὶκεῖνοι ἰδόντες ὑπὸ τ̃ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τοῦ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καὶπεπλήγεσαν] Καὶπεπήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic P. sola cum mſrg. *A1.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σατράπης] Ita scribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σατράπης] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάτραπα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mſ. σάτραπαν legi. Quin vel σατράπας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σατράπας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάτραπαν & §. 4. σατράπη Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀκι-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem ſpargebat paludamentum, adeo pelta ſplendebat. LEONT. Cum vero congreſſi eſſemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum haſta perſtringens paullum ſupra genu. Ego vero clypeo illius ſariſſa mea perfoſſo, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: ſic cum armis viri redeo, caput ſimul ſariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda iſtaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adſpicere ſuſtineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc diſcedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non ſuſtineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones iſta acta ſunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, ſtillavitque in te ſanguis de capite barbari, quod ferebas in ſariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & oſculer? Abſit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin ſi in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. *Cum audierim modo, Leontiche, nauſeo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac ſpectra interfectorum, & miſeri praeſertim decurionis, cui in duas partes caput a te diſſectum eſt: quid putas, ipſum opus & ſanguinem ſi viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μᾶλ σοι ἡ χόρυς, ἡ Φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέσημεν, ὁ βάρβαρός [c] πρότερός τι τρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ἐπιψαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τὴν ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσσῃ, παίω ἅμπαξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ἐπιδραμὼν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῇ σαρίσσῃ πεπηγυῖαν κομίζων, λελυμένος τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ἐδὲ προσβλέψειέ τις, ἕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] ἐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθοίη. ἔγωγε ἦν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχθ', τὴν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ἀγεναὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν ἔφερες ἐπὶ τῇ [h] σαρίσσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀμείνων τοῦ δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἡράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκούσασα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν τεθνεωμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ἐς δύο τὴν κεφαλὴν διηρημένου· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ νεκροὺς κειμένους τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

c Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* d Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. e Ἀπεδειροτόμ. cett. male. f Οὐχ] Οὐκ *J.* g Συγκοιμηθοίη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* h Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. i Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶν *J.*

91. Ἀπεδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *B2.* & *S.* ut apud *Heſiod. Scut.* non ut in plerisque ſcribitur ἀποδειροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rheſ. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

c' πρότερον C. M.
ὅσον C. M. quia ἐπιψαύσας ἓν
ἐς C. M.
συγκοιμηθείη C. M.
ἔμῶγ' ἂν C. M.
τῆς σαρίσσης C. M. ut supra lin. 93.

τῶν γάρ μοι δοκῶ, εἰδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἥδεσθαί σε ἀκούσαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἐπιτρέχω ὡς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σύ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] Φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνί, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γάρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ ἑώρων εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ χείλη τὸ λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀφικόμην τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἁπαλώτερόν σοι [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερώτερον αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γάρ· ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλήν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ὀβελίσκον [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλάρρειν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα καλῶς συνεπέπλασο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτὸν συγκαθεύδησαι. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γυναῖκα αὐτὴν δόξαι βούλομαι; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

ξαμμί. C. M.

βερώτερον C. M.

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleseeret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causssam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluereet? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λημνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεῦσι emendat *Solan.* Sed φόνευε voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλεφόβησας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπολώλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσσῃ Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεῦε, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὀπόσου est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed cod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνευε a φονεύω eligas, modo tum ὀπόσου cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὀπόσου genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνευε tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

ab. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἐλῶ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι δειλοῦ εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μὲν Ὑμνίδι, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι ἴσως, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί με, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dedisse, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuisti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

Δ Ω Ρ.

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην διὰ σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὴν νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἐστὶ, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποκτίνυσι, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος τὸ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

k Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* l Τὸ πρῶτον] Sic P. Τοπρῶτον *F.* aliaeque.

cum ἄμφω convenit; melius quadrat imperativus cum ἤμφω jungendus. *F.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Ευφωνικῶς haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent virile.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀμφίβολα ἢ ἄλλα τινα, ὡς καὶ αἱ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τοῦ Ἰφικράτους πολλὰ περὶ τούτου φιλοπαλλεύκου ἐπιδειγμένου, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατίδες. *F.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψιλλία. *Cic.* L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non virile.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M. du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *F.F.R.*

8a. Παρ'

μύρτε ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τοῦτο δραχμῶν, ϗ τὴν Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέονλι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέτῶν, Ἐπίκρτε τοῦ πρωρέως [a] ἐκλαθομένε αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκρτος πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τῆς μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρε, ϗ σαπέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέτταρας ὁπότε καλεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρε, ἐκόμισά σοι. τί οὖν; ϗ ἄρτυς ὀκτὼ ναυλικὺς ἐν γυργάθῳ ξηρὺς, ϗ ἰχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ὀπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. ϗ τυρόν πολε μέμνημαι τῆς μέγαν [b] ἐκ Γυθίε. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, μισθῷ ἐπιπλέων· νῦν γὰρ ἤδη τοίχε ἄρχω τῷ δεξιῷ, ϗ σὺ ἡμῶν ὑφορᾷς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, ὑχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, ϗ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τὴν χεῖρα νῦν μὲ δύο, νῦν δὲ τέτταρας ὀβολές; ταῦτα πάντα συνλεθέντα, ὑσία ναύτε ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epirus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appellere-mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua caussa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

a Ἐκλαθομένε] Ἐκλανθομένε male *Fl.* b Ἐκ Γυθίε] *Luc. Holst.* Γύθιε. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκρτος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοὶ] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Pollucae*, *Suid. Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τιλαριχευμέναι διιμμένα καλάμῳ, ἃ νῦν τεμάχη τιλαριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἶδος ἰχθύος τιλαριχευμένης. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος· σάμιος· ὅτα ἔχων. *AE.M.*

89. Τυρόν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Non ausim mutare quidquam ea sola caussa, quod *Γύθιος* τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis eum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθιον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE.M. Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθιος emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιον. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχε ἄρχω τῷ δεξιῷ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Baif.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem nau-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

καὶ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὡ γὼ εἶχον πλείω κομίζειν, ὡ γὼ ἂν ἤρεσιον, εἴγε πλουτῶν ἐτύγχανον· τῇ μήτηρι δὲ ὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ τὸν ὅρμον ὀλίγου. ΔΩΡ. Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' οὐκ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἑλλόβια ταυτὶ, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὐ σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν Γυθιακὸν, καὶ φλυάφους. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὐ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; ἔτη μὲν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ τὴν χροιὰν οἷος κάραβος· ὐδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὰρ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὃν αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὅναιο αὐτοῦ, ἀξία γε ὅσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ τὸν γείτονα ἡμῶν τὴν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, καὶ ὅρμους, καὶ δυναῖα μισθώματα, ὐ πάντες ἔχο-

ye add. R.

ε Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* δ Ἀλλ' οὐκ] Ἄλλον *Fl.* ε Κατέβαλεν] Κατελάβεν *Fl.* ζ Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* ζ Ἔτη μὲν] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲν bene marg. *Al.* η Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκόρω] Ὡς ταύτης τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. ἔστι γὰρ σωτῆρας ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. καὶ γὰρ τὸ εἰ δαπέδῳ στρώννυσθαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερφέρῃς] Sic antea ὑπερέχειν γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῦ πατρὸς] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἔκειθεν ὀφλεῖν πρὸς τοῦ πατρὸς, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum πατρὸς dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam ὦ Γυθίου paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲν. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic eſſer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ.

COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ.

ΤΙ δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλοὺς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὐρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ὑπὸ τῶ ἀντεραστοῦ αὐτῆς Γόργου μεμισθωμένην, καὶ τάς τε αὐλοὺς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μελαξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲ ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον σφίσιν αὐτός τε ὁ στρατιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστρατιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

COCHL.

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιον *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A1.* non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπισὼν, al. ἐπεισπίσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπισὼν] Γρ. ἐπεισπίσας. *G.* Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in *G.* invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκόρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρω, quod usitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθείου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπισὼν, ab aliis rursus ἐπεισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaeneti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέρρικόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέρρικον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διεψηλάφων, ἀναβαλλομένην τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἰδίᾳ τῶν ἄλλων καὶ πάνυ προσφορωτάτη. ῥάκα metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μᾶτερ· οὐ δύναμαι κρέκειν τὸν ἶστον. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλὶς] Ἡ αὐλὶς dicitur, vel ἡ αὐλὶς θύρα. Τὸ αὐλὶς non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλὶς] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit sanguis & facies illius tota intumuit, & livida est. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta insania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum postulasset, si solus habere ipsam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënsem quendam rusticum divitem, suum olim amatorem, & bonum virum, admisit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero processerat compotatio; ego Lydium quoddam sonabam; saltandi causſa jam surgere parabat, plaudente Crocale, rusticus; laeta erant omnia: cum tibi subito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo post irruunt octo juvenes sane robusti, & inter illos iste Megarensis. Statim ergo eversa omnia, Gorgos ipse, uti dixi, pulsatus, & humi jacens conculcatus est. Crocale, nescio quomodo, fuga se ad vicinam Thespiadem subduxerat. Me vero colaphis caesam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῇ, καὶ πελιδνόν ὄστιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἤχουσα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο. Τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτοῦ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν πρὸς αὐτούς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἤκουετο, καὶ βοή, καὶ ἡ αὐλὶς ἠράσσετο, καὶ μᾶλλον [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἐρρήθην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πρός τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

cf. ἀντὶ τὰς κοιλίας διαυλοφόρων ἀναβάλλομαι τὸν Λύδιον ἁρμονίαν τις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ τόπῳ προσφορώτατα. R.

d Ἀνίστατο] Ἀνίσταται marg. *A1.* e Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kusteri.* Ἐπεισέπεσον Edd. priores. f Γόργος] Γοργίας marg. *A1.*

„ supra) etiam in exemplari *Venetae secundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquisitoribus aut superstitiosis hominibus rescissa est". In mea *Aldina* 1. nihil deesse, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kust.*) In omnibus nostris libris ἐπεισέπεσον legebatur, sed Cl. *Kusteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kustero*, ut reciperem, quia sic paullo supra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & supra T. 2. *Tox.* c. 61. διεκπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διεκπέσας. vid. ib. No. 99. Posset quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laert.* invenio, L. I. S. 46. σιφωνοπάλῳ εἰσπεσοῦσι εἰς τὸν ἀγορᾶν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσπίπτει εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem significant, & non male ibi versum: *castra attigit.* Conf. & infra *Sympos.* c. 12. ubi forsan similiter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptissimum, Lucianoque proprium, *Aristophani* aliisque hoc sensu usitatum sit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεύς] Aetolum supra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid si fuit Μελαπεύς; certe in literis majusculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πΙ, ut solenne est correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς sunt sine dubio notiores, quam οἱ Μεταπιεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani* quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam observatum *Berkelio.* *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Facesse hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Nostrum supra *Asin.* c. 56. *J.F.R.*

φησὶ, καλεαγότας μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ἡ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ ἡ ὁ γεωργὸς ὀφόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἱ πλοΐζουσι τοῖς πρυλανεῦσι τὴν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δῶναι δέῃ, Περίμεινον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, ἐξ' ἂν ἀπολαύω τὴν μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ἐπιτριβεῖεν δ' ἂν ἀλαζόνες ὄντες· ἐγὼ γοῦν οὐκ εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτοὺς τὸ πλοῖον· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κορ-

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἐξ' ἂν] Ὁπόταν *Fl.* b Ἀπολαύω τὴν μισθοφορᾶς] Ἀπολάβω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt διαφορὰ ἐν τοῖς στρατιώταις διάταγμα περιμένον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J. B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* F. G.

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ ἑ Σατράπαις ἑ τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ὕστοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖκα Περιγρίνου maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi hæc leguntur. Περιγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T. F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* οὗ τὸν Περιγρίνην βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λαχείειν εἰδὼς μικρὰ, ϗ κομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφας ἐπισείοντες ὗτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, ᶜ ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ΟΚακοδαίμων Περεγρῖν@, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεὺς,

ᶜ ψόφοι] Nihil mut. Edd. ἀντὶ διάκενοι καυχήσεως εσεh. Cod. R.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de quo ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J. M. G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet *Epiſtolam* eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγ@ dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ἃς διέλαυσαί μοι ἐν πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παρῆκεν ἐκεῖνα ἅπερ ἐν Περεγρίνῳ τελεύτᾳ λόγῳ, ἅλα τὸ ἐν τούτῳ λοιδορήσειν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Graecis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Ostendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T. F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J. M. G.*

1. Περεγρῖν@] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J. B.*

Περεγρῖν@] In marg. *A1.* adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J. F. R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λιχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κυνὰ ἢ σοφιστὴ; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νέρωνα Φιάτην feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων@. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῆ Ὁμηρικῆ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσούτῳ ἄρα τῷ ἑρῶντι τῆς δόξης εἶχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος καὶ τὴν Ἐμπεδοκλέα, παρ' ὅσον ὁ μὲν καλὸς ἁλαλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας ἐκεῖνος καὶ τὴν πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπως τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγους τινὰς ὑπὲρ τούτου εἰπὼν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τὸ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum fuiſſet omnia, & in mille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλά τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅπι τῇ κορύζῃ τοῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκούω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῶν ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aeorumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θηρσὶ δεινὸν πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ſύφωῆς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενος] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Graeci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidaru n ultera? γυργάθου λήρων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quiſquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ σὺ παιδιὰ ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M. du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita σὺ τυφικῶς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφῳ καὶ πολλῇ κόρυζᾳ. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης καὶ κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἁλιεῖ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M. du S.*

31. Τῷ πράγματος ἁλῶναι] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὸ μὲ ποιητὴν οἶδα, & mox, ἰτραγῳδεῖ ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μισησιβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνε, τὴν καταιροφὴν τοῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἀ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν ἴσως πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πρὸς ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὸν ἀρειτὸν βοω-

οἷός τε CR.

[a] Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. [b] Ἐκ τριόδου τὸν ἀρειτὸν] Τὸν ἐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, παρὰ τοῦτο ποιητὴν νῦν αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδή τραγικόν τι πρᾶγμα διήγαγεν μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι. παρὰ τοῦτο ὁ παρασκευὴν ἐμνημόνευσε σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T.F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτοῦ. Αὐτῶν pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀπῆσαν ὀψόμενοι τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν τῶν ἀφακίδων. Sed falluntur *manicae* ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe*. Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίασιν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθίσηκεν. *T.F.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius παρὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F.G.*

Διὰ τῶν γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur hac Diſſert. c. 31. *J. F. R.*

38. Ἐκ τριόδου τὸν ἀρειτὸν] Emenda, τὸν ἐκ τριόδου ἀρετὸν, longe enim aliud eſt, ἐπίσασθαι τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὸν ἐκ τριόδου ἀρετὸν ἐπίσασθαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὸν ἐκ τριόδου ἀρετὸν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtae ἐκτράπελοι σοφίαι. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἢ ἐπιδυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτὸν (φιλόσοφον) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξυνιέντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ διέξιων ὁ διδάσκων, &c. Niſi quod non lubet ὁ μὲ διδοὺς σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de arete.*

T.F. Ibid.

βοωμένε, καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδὴ, πολλάκις αὐτοῖς ὠθούμενος βοῶσι.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ σέλαμοι, καὶ θάλαττα, καὶ παλαιὲ Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πενταχιχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῷ Ἡλίῳ ὁπότερον, τὸν ἀνταγωνισάμενον καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι διὰ πυρὸς ἐξάγειν τῷ βίῳ διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γὰρ Ἡρα-

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Her-*

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Διογ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἰδέας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero hac plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ἐγκηρὸν φλυαφίαν τῶν ἐπιφωνημάτων. *T. F.*

47. Πατρῴαν Ἡράκλειος] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλείσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πενταχιχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδῶν Theagenes. Peregrini enim facultates, ut οἶμαι τοσοῦτα conſtabit, xv. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Παντακιχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πενταισχίλια τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οἱ γὰρ Ἡρακλῆς ὕστως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſitis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀποθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἦλθον ἐς ἀθανάτους ὑπὸ πυρὸς ἀμφίτυροι.

T. F.

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud ludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Διογένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino delignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπήκουον ἂν τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ & τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia ver-*

eules? Non enim Aesculapius ac Bacchus fulmine? Non enim ultima aetate in crateras Empedocles?

κλῆς ὕτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ δὲ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας;

5. Cum vero dixisset ista Theagenes, hoc enim clamoso illi nomen erat, interrogo adstantium aliquem, *Quid vellet sibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo post*, inquit, *cremabit se ipse Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de caussa?* Tum ille respondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non posses. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi excessus de Proteo proferentem. Nam Sinopensem il-

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲν ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Pison. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥύμα λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani est, exprimant; nisi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo respiciunt etiam illa quæ sequuntur: ταῦτα ἐγὼ πολλοῦ ἰδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυε γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀμφηγνύμην. *ego relinquens illum, qui se vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλεῖν semper de re molesta & gravi dicatur. *Euripid* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἆρ' εἰ κακὸν προσοισόμεν
Νέον παλαιᾷ, πρὶν τόδ' ἐξηντλῆσθαι.

Prius quam illud malum exhaustum sit. Et *Alcest.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos passim leguntur. *Gisb. Cuperus* Observ. l. 3. c. 2. *Almel.* Ἐπηκουν οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clarissimus quidam & Amplissimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amst.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legisse ἐξαντλοῦντος, cujus caussam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadversio in ἐξαντλεῖν est posita. At ἐξαντλεῖν & ἐπαντλεῖν sunt diversissima; illud est *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex tritissimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noster; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὡς εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τῷ κύτει μὴ σχήσοντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingesturus mihi videor, & incassum infusurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem satis defenderit *Budaeus*, ex *Synesio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copiose de re quapiam dicere*, ab ipso Luciano nostro est usurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερίστιπτα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia super alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon sermoni suo multos immiscens versus Homeri, dicitur πολλὸν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλεῖν eodem usu posuerunt Graeci & καταντλεῖν. in *Demosthenis Encomio* c. 16. ἢ πού γε ἀφυοῦ καλάχειν μου τὸν ὦτον, ὥσπερ βαλανείου καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, instar balneatoris, reliquum sermonem exhaustum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συμπαρείσας, κατήντλησάς μου μηδὲν σε δίνον εἰργασμένον. (male in Salmurienfi hic εἰργασμένον excusum.) *Tantum coeni undiquaque corrasum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudisti.* Paullo ante pro eo dixerat κατασκεδάσαι· ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, εὖ ἴσθι, κορυβαντιάσειν μοι δοκῶ, ἐξεδομοδούμενος, ὑφ' ὧν κατεσκέδασάς μου ὀνειδάτων. *Ac nisi quamprimum omnia illa, quae recitasti, evomuero, certo scias, videor mihi mox insania fore correptus, circumstrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudisti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀνάλων. *Integra convitiorum plaustra invicem in se effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλεῖν verbum restituendum est Scholiastae anonymo *Homeri:* apud quem quum ad Il. A. vs. 176. ἀφυξεῖν exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens est cum verbo sequenti προσωχεύσειν, *accumulaturum esse*, quod ab Scholiasta expositionis causa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium est τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὴν ἅμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτούς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

κατέπαυε C.R.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἀρίστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τῷ μὲν Φειδίας, τῷ δὲ ἡ Φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ἐπὶ τοῦ πυρός, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθών, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεθ' ἑαυτῶν τινες, προσθυμούμενοι.

Sanglottant

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, οὐ προσμείνας ἀθροισθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰς σπονδάς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νεισθεὶς αὐτὸ δρᾶν· εἶτα ἤρξατο οὐδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατάλυμα, aut illius magistrum Antisthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit:

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτους quaesivit? Ut supra *Paraf.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ δράματι διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπέχει. sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J.F.R.*

91. Νεισθεὶς] Homericum. *J.B.*

Νεισθεὶς] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νεισθεὶς εἰς κραδίης —— *T.F.*

Νεισθεὶς] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φαλλικὴν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν· Ἐπεὶ] Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεὶ. *Th.M.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *Doryphorum viriliter puerum facit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas; ego e contrario a Democriti riſu incipiam, & denuo riſit tantum, ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

ρατ῾ Θεαγένης τέλ῾ τ῀ μιαρωτάτων αὐτ῀ λόγων τὰ ῾Ηρακλείτ῀ δάκρυα ἐποιήσαλο, ἐγὼ χ῍ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ῀ Δημοκρίτ῀ γέλωτ῾ ἄρξομαι· χ῍ αὖθις ἐγέλα [a] ῾βπιπολὺ, ὥ῍ε ἐ῍ ἡμᾶ῍ τὺς πολλὺς ῾βπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

8. Dein ſe convertens, *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri, faciendum eſt, ubi audimus dictiones adeo ridiculas, videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis, quale ſimulacrum ſit jam comburendum, me audite, qui diligenter obſervavi illius animum, & vitam exploravi: quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi, iisque, qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

Εἶτα ῾βπι῍ρέ῍ας ἑαυτὸν, ῍Η τί γ῍ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ποιεῖν ἀκούοντας μὲ ὕτω γελοίων ῥήσεων, ὁρῶντας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίῳ καλαπτύ῍ῳ ἕνεκα, μονονυχὶ κυβι῍ῶντας ἐν τῷ μέσῳ; ὡς δὲ εἰδείη῍ε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ῾βσι τὸ καυθησόμενον, ἀκούσατέ μυ, ἐξαρχῆς ῳ῍ φυλάξαντ῾ τ῀ γνώμην αὐτ῀, χ῍ τ῀ βίον ῾βπιτηρήσαντ῾· ἕνια δὲ ῳ῍ τ῀ πολιτ῀ αὐτ῀ ἐπυνθανόμην, χ῍ οἷ῍ ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶ῍ εἰδέναι αὐτόν.

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum, hic Polycleti canon, cum ad virilem aetatem perveniſſet, in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas, ac tandem ſaltu de tegulis effugit, obturatum raphano podicem anferens. Deinde adoleſcen-*

Τὸ γ῍ τ῀ φύσεως τ῀το πλάσμα χ῍ δημιούργημα, ὁ τ῀ Πολυκλείτ῀ κανὼν, [b] ἐπεὶ εἰ῍ ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο, ἐν ῾Αρμενίᾳ μοιχεύων ἁλὺ῍, μάλα πολλὰ῍ πληγὰ῍ ἔλαβε, χ῍ τέλ῾ χ῍ τ῀ τέγου῍ [c] ἁλόμεν῾ ἐ῍ῆγε, ῥαφανίδι τ῍ πυγὴν βεβυσμέν῾· εἶ-

a ᾽Επιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b ᾽Επεὶ] Recte B. S. Aliae ᾽Επὶ, quaſi nova periodus inciperet. c ᾽Αλόμεν῾] Sic omnes. Malim ἁλιόμεν῾.

4. Κυβι῍ῶντας] Κυβεύοντας. G. Lege κολυμβῶντας.

15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τὺς μοιχὺς γ῍ τοιαύτ῍ ἐπετίθεσαν τοῖς παλαιοῖς ἔθ῾ ποινήν. ἐπὰν γ῍ ἅλω μ῀ * πολλὰ῍ τὰ῍ † ἄλλα῍, τιλάντῶντες, ῥαφανίδα τ῍ πυγ῍ τ῀ μοιχ῀ πᾶν ἀφεῖσαν ὑγιέρ. V.

* Πολλὰ῍] Lege ποππᾶ῍. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. M. du S.

† ᾽Αλλας] ᾽Αλλας ainlas Voſſ. ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τιλαντῶντες. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δ῍ σῶμα κατὰ τ῍ Πολυκλείτ῀ Κανόνα οὐ῍ ἐπιδείξειν μοι δοκῶ. T. F.

15. ῾Ραφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμέν῾] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τὺς μοιχὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἔλαυνον κατὰ τὰς ἕδρας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

῾Ραφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμέν῾] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in πφίλαις ad hunc verſum,

τί δ῍ ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πυιδάριόν σου, τόφρα τι τιλθῇ;

ὕτω γὰρ, ait ὕτ῾, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obitor monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote, inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit? Lege itaque,

τί δ῍ ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πυιδίς σου, τόφρα τι τιλθῇ; T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον διαφθείρας, τριακιλίων ἐξωνήσατο τοὺς γονέας τοῦ παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ὅπως τὴν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.

tulum formosum cum corrupisset, tribus millibus redemit se a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praesidem Asiae deduceretur.

Ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργητο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόατε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῷ

10. *Haec, & quae sunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis simulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium est. Quamquam nostis omnes & audiistis, ut senem suffocaverit, non passus illum ultra sexaginta annos jam senescere. Deinde cum pervulgatum esset facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. F.G.

Τριχιλίων ἐξωνήσατο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem secundam subducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeste hic intelligere appareat ipsum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αὐτούσης σοι εἶχον διδόναι, ubi interpres simpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pseudologista* cap. 30. πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἑξήτησε *septingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Asini loco manifestiore, καὶ πεπράκασι μοι πέντε καὶ εἴκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε καὶ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* J.G.

18. Ἐπὶ τὴν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magistratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem desierat usus ejus magistratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconsul* a Latinis vocabatur magistratus, qui Roma missus Asiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut designaret Romanum proconsulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconsulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. existimavit vocem esse Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ὢν τῇ πόλει καθεστάθη ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἐκάλουν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν usurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum historicum ait ἐπιστολὴν ἁρμοστὴν Thebarum ab eo fuisse constitutum. Harmostae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμοζόντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρασὴς, & sexcenta alia. T.F.

21. Πηλὸς] Legend. *Casaub.* ad illud Persii, *udum & molle lutum es.* J.B.

28. Ἀλλ' ἄλλοτε ἀμείνων] Id aliter Graeci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνειν. T.F.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. T.F.

Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dicit, non est, quod moneam. sed vel sic sanctitatem Christianae Religionis huic scurrae agnitam satis patet, qui neque hic neque in sequentibus ullius eam sceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus, per flagitia invisos, & odio humani generis novissima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem superstitionem.* Ipsi postea Christiani suam religionem *Philosophiae* nomine saepe appellarunt, uti apud Chrysostomum passim, aliosque Patres, videre est. *M. du S.*

32. Ἱερεῦσι καὶ γραμ.] Christianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime versatus ornat; quorum posteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud nostros illa aetate invenimus. Apud Christianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Episcopi* tantum audiebant. *M. du S.*

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venustatem. T.F.

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentissima illa de Agesilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. T.F.

34. Προφ. καὶ διασάρχης, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto secundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus singulis haec paucis accipe. Duplex apud Christianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu sancto actis futura praedicere dabatur. Cessasse hi cum Apostolis videntur. Posteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis spiritus donis instructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoscunt, non perfunctorie legenti, sacrae novi Testamenti scripturae. Quosnam, cum secundo loco διασάρχης dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a sacris Ethnicorum desumpta, in quod Christianum munus quadret, non satis constat. Cum tamen ipsi Christiani nomen διασ- de suis conventiculis non respuerint, *principem Ecclesiae*, sive *Episcopum* voluisse, vero absimile non est. Συναγωγεὺς idem ferme ei sub alio nomine designat. *M. du S.*

35. Πώ-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

καὶ ἀδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum ad-*

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, περὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ διδάσκαλος, καὶ ξυναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτην ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸν μέγαν γοῦν

[a] Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴ μὲν ὄν, ὦ μιαρὲ, καὶ πάντως [*] ἐπίκτητα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοῦτο δόξει, ἐρῶ ὅτι δ' ἀλαζόνι τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀθέατον. *V.*

[*] Ἐπίκτητα] Scripſit, credo, ἐπιπαῦ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Dis cultos, qui religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi πρωτοκάθεδρα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῆς χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τῆς Περιγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τῆς Περιγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Qui factum? Nil enim facilius. In locum κακηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲρ τούτου ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ καὶ αὐτῷ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν τερατείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ἐν δεσμοῖς ἦν, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοi αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο μὴν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι τὸν ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν τῷ παντὶ, ὃ λόγῳ, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! causa, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (*Deor.* c. 1. *dial.* c. 14. & *Peregr.* c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲρ τούτου &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ὑπὲρ τούτου referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ὑπὲρ τούτου, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μάγον γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μάγον hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνησκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα κίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πέτρον κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτὴν. *Magistrum urgueve*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραῦδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque exi-

miis

ministerium omne reliquum non obiter, sed summo studio peragebatur. Et mane quidem statim videres praesto esse ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud istum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collatitiae, & sacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine censebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἥγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἔωθεν μὲ εὐθὺς ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ τεθραμμένα γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῷ ϗ συνεχάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῦ, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῷ ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τῦτο ἐκαλεῖτο) ϗμνὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῷ ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati sunt, vilissimorum in speciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipse Lucianus officia ejusmodi amicis praestita in suo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rursus rideant & exsibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adsint malorum participes, Christiani, eadem aut majora praestantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum satis mirari possit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi suo inseruerunt, *Quod Christiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconissae* videntur fuisse, de quibus consule *G. Cavum* in libro quem *de primis Christianis* scripsit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celf. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapsiles, opiparas, & quas Terentianus parasitus, &, post illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. δεῖπνα ποικίλα nil aliud sunt, quam quod primi Christiani ἀγάπας vocitabant; *coenas sacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem sit ita intelligendus hic locus, perquam facile potest demonstrari vel hoc uno argumento, quod mox subjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuisse*. Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de nascentis Ecclesiae temporibus scripsere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias*. *T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Christianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; si simul observetur, oratorem illum Lucianeum seu Lucianum ipsum sub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non satis perspecta Christianorum instituta essent. Arrepta ergo *epularum* occasione, in *comessationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite observatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire censendi sunt. Frugi, omnino, sobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Christiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis est, nimis lautos fuisse etsi falso asserat, ut non asseruerit, nemo efficiet. Non secus ac si castam aliquis, homo nequam, stupri insimulaverit; probam, pudicamque esse evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam castamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos missa. Quin *Julianus* ipse Apostata (apud *Sozom.* V. 16.) Epistola ad Arsacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, φησὶ, τὺς μὲν Ἰουδαίων ὐδεὶς μισεῖ, τρέφουσι δὲ οἱ δυστυχεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν ϗ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una consumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec sermonem tantum aut inter familiares solitas confabulationes notant, sed cultum religiosum Luciano alibi etiam designant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *mysteriosum*.) De Christianis itaque hoc loco dicta, sermones primo connotent necesse est, quibus spem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus suos agnoscat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His solabantur scilicet Christi causa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praestantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid insignius Socratis habuit carcer, Paganissimi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philosopho eximium fuit, id a Christianis vulgo factitatum videmus; tantoque praestantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem disserebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Christianos. Adde quod Peregrinus iste impostor erat insignis. Sed cur hoc Christianis crimini detur, nulla ratio est. Quasi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & sceleste homines? Nec diu tamen eos, ut ex sequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τῦτο ἐκαλεῖτο] Postea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θεότερος. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Christianos illius aetatis norit, qui suos martyres confessoresve longe Philosophis praestantiores ducebant.

Καὶ μὴν ἔ τ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ὄντων, οὐκ ὀλίγων τινες τ Χριστιανῶν ἀγελλόντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, ἢ ὡς μυησόμενοι τ ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδοῦσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦλθε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσεως τοῦ δεσμοῦ, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτῃ [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum causa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-se-*

[a] Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πολίων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptI fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τ ἐν τέλει πέμψασι Δαμωθοῦς Μεσσηνίους. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδαρίων ἴσασι monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτῃ ἐποίησαντο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γάρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαλο] Corrige ἐποιήσαλο. *F. G.*

Ἐποιήσαλο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιησαλο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox calido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἑκόντες ἑαυτοὺς ἀποθνήσκουσιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſi futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μιαρὰ κεφαλὴ, ὃς πρὸ βραχέος αὐτοὺς ἐκ ταύρου * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ἐκ ὅρμων ἀξίως, καὶ μὲ ἐκ τὰ ἄλλα ὧν κατίχεας λῆρον περὶ τῶν † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους οὐκ ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα ληρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τὸν σωτῆρα Χριστοῦ; ὃς ‡ σε ἐκ τούτου ἔσεσθαι, § ἀθανάτου ἀπολαύσει κολάσεως, ὡς ¶ ἀπολαύσῃ, καὶ τὰ ἡμίτομα λάχυρα. ὧν τὰ ἀπεράντου συγχύσεως ἐκ βδελυρίας πάσης γεμούσης ὑπερπολλίας, μιαρὲ, καὶ ἀκαθάρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς, καὶ μετοχῆς τῆς αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλησίων. V.

‡ Ὃς σε] Se huic inſeruit *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτου.

§ Ἀθανάτου — κολάσεως] Ἀθανάτε - κολάσεως V.

¶ Παραβάτην &c.] Παραβάτη - διασύρεσθαι V. Sed emenda-tionem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legiſlator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab *ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς*, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae nemini latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καλαφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα προδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίως ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὑπὲρ τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alieniſſimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus aliique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi foederis usurpatur, mihi tamen sese probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant*. Neque enim Graeci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Missō namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem insectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repento dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus.* Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut insscitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Hellenistica notione τῶν κοινῶν h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀνδρὸς ἀκρ. πίσ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

95 τ b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καταλαμβάνῃ τὸ περὶ τῦ πατρῴου φόνυ ἔτι φλεγμαῖνον, καὶ πολλὰς τὰς ἐπαναλεινομένας τ καθηγορίας. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τ τῦ κτημάτων ὑπὸ τ ἀποδημίαν αὐτῦ, καὶ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πεντεκαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰρ ἡ πᾶσα οὐσία τριάκοντά που ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, οὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, πεντακισχιλίων. τοσούτυ γὰρ οὐδὲ ἡ πᾶσα τ Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας προσλαβοῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἔοικεν Περιηγητὴς, λεῖ Πάρυ τ νήσυ. V.

quaestoribus aerarii sui temere pecuniam publicam committant, nec satis sibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Christianis peccatum fuisse nusquam lego, cavisse tamen videntur Apostoli ne committerent ut huic crimini unquam ipsi paterent, cum mensarum a se ablegata cura, verbi sibi solius ministerium reservarunt; Ecclesiisque, ut sibi viros quam probatissimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Cels.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα σὺ βραχεῖ] Nemo non videt istud σὺ βραχεῖ posse esse glossema τῦ, αὐτίκα μάλα: sed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque stare potest. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, sed plane simpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Aristophanes* σὺ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, si satis memini, nil Graecus Scholiastes dixerat, turpiter vero se dedit *Nicodemus Frischlianus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Frustra ego tum flevero, tu enim me illuso morieris.* Locum ipsum adire operae pretium erit. Eum si legisset *H. Stephanus*, non credidisset lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutasset. Ceterum non hic tantum ea vox est ab *Aristophane* usurpata, sed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. versibus,

— ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
— *urbem illuserit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσει. Iterum σὺ Σφηξίν.

Κ' οὐκ ἐγχανεῖται —

Scholiastes ἐγελάσει. Ita enim usurpasse τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non succurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator; ille enim sensum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum simplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & speciosa librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem sensu hic usurpasse, quo N. Δ. VI. ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνειν dixit, & hic ἐπιχανὼν scribendum esse; sed emendatione opus non est, vide quid ex *Aristophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer *Matth.* c. 14. ἀπεστί σοι πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta sc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praesidis tribuit, quod fortasse rescripto imperatoris referri debuit. Consule *Euseb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non est. *M. du S.*

95. Οἰκείαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planissime, οἰκείαν, *patriam*, scil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impressis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφανος. Πάριον, πόλις σὺ Ἑλλησπόντῳ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euseb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir summus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adstruere conatur; eo ipso quo se Peregrinus combusserit anno. Vid. Ἀλιξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem summae a Theagene dictae, quae, ut supra monitum est, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Census octo ad summum minia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ σκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καλὴ γορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα σενθέντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πίναρὸν ἠμπέιχέλο, καὶ πήραν παρήρτηλο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ὀπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς εὐφημίας κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

(x) ἦν abest a Cod. R.

28. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. V. La Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ὁ χρῶ κυρίως diserte dicitur, Δραπ. c. 27. cui statim additur ὁ γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. περὶ ὧν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃ. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi facitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Διαφορούμενος] Ut Nigr. c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, ὁ ἅπασιν ἀφθόνοις βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. B.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. ὁ οἷς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα βδελυρώμησας τι ὧν εἰς ἐκείνους (ἄφθη γάρ του, ὡς οἶμαι, ἰδίοις τοῖς ἀπορρήτοις αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παρανομήσας] Tandem ergo vanum hunc & sceleстum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus ſtatim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egreſſus eſt, ſatis luculenti viatici inſtar habens Chriſtianos, quorum ſateilitio inſtructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, viſus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum cenſebat, retractata donatione, a civitate repetere bona ſua: datoque libello recipere illa Imperatoris juſſu poſtulabat. Deinde, miſſis contra ipſum a civitate Legatis, fruſtra fuit, juſſusque in his, quae nemine cogente conſtituiſſet, manere.*

17. *Poſt haec tertia ab illo ſuſcepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem ſuſcepit, ut raſa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumſtantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab iſtis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τῆς φύσεως, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆλθε δὴ τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τῆς Χριστιανῆς ἔχων, ὑφ' ὧν δεξιωθήσεται, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα νομίσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς) οὐκέτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορήσεται, ἐκ πολυωφελείας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς κατεπείγοντος.

Τρίτην ὅτε τούτοις ἀποδημίαν εἰς Αἴγυπτον ποιεῖται τὴν Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τὴν κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ πλήθει τῶν θεατῶν δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀλλοφύλων — καλυμμένων *Tan. Faber.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατρολοίας Περεγρῖνος, οὐκ ἀντενεκλήθη ὑφ' ἑαυτῶν Παριανῶν τὴν παιδοκτονίας, ἀπαιτημάτων τὰ ἀφ' τὴν παιδοκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφιμώνων τούτους ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀριστῆς σκῶπτε, καὶ ἀλφολεῦ. *V.*

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. masturbari. *G.*

* Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. *V.*

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς] Accuſat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Chriſtianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόρρητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi poſſunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae primis Chriſtianis ex decreto Apoſtolorum erant ἀπόρρητα. Et ab illis diligentiſſime ſeſe abſtinuiſſe Chriſtianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Juſtinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις ſedulo ſibi caviſſe Chriſtianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem eſſe exiſtimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euſeb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Creſcente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ἀφ' πηλίνης ὄψεως δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de creſcente Cynico loquens, p. 81. Quo vero conſilio id egerint Cynici, non ſatis aſſequor, non enim *ſordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice laeva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentiſſimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Ariſtophanis* ἐν Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλυσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, πάσχειν. Quod equidem non video cur *Meurſio* diſplicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον. εἶτα παίων, καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς πυγὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαστοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅπι Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραοτάτῳ αὐτὸν καὶ ἡμερωτάτῳ εἰδὼς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ μὲν, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὅτι ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ποιούμενον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ περιβλεπτος ἦν ὅτι τῇ ἀπονοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τῆς πόλιν ὑπατεύσας ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret maxsuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in ore gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βῆρον ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὸ ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλυμμένων ἐπιδεικνύμενον, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενον) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὸ ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλυμμένων ἐπιδεικνύμενον; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲν τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, παρὰ δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθει παραδέδοσθαι. Caeterum foediſſimum illud ἀναφλᾶν ipſi habitum eſſe ἀδιάφορον, diſertius quam vellem oſtendit Dio ille hac parte κατάτομος, non *Chryſoſtomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum ſi in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus ſtultorum verberet nates. &c.* ſed hoc prorſus diverſum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora*. Haec ſaepe verbi vis eſt, illuſtrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* I, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Boſio* Diſſ. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. νεανικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυμαλοποιῶν] Adi *Caſaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat Θαυματουργῶν Xenophon ὁ Συμποτικός. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραοτάτῳ] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non ſinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni interceſſerint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum eſt. Antoninum ergo Pium deſignat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Deſignat imperatorem Marcum. Alii Veſpaſianum eſſe volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, ſuſcipientem philoſophiam. *F.G.*

63. Τίχνῳ] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phraſi vide Μισθ. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀπονοίᾳ] *Aſtutiam* Interp. peſſime, alioqui eſſet εὐνοίᾳ. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ὑπατεύσας] *Reipublicae Procurator.* Interpr. ſed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si ſub Veſpaſiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi ſecus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortaſſe. Nam τὴν πόλιν ὑπατεύσαντα, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ὑπατ.] Quis ille ex Hiſtoria, mihi non conſtat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus eſt ad Muſonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τῆς προσηλαύσεως homini impoſuit. Sic autem intelligendus eſt locus: κατὰ τοῦτο (ſcilicet τὸ πόλεως ἐκβληθῆναι, id eſt, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ σόφιστον ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος καὶ ἡ παρρησίαν, καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε τῷ [a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάρασθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄνδρα τε ὅτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι πρέποντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε διψῇ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύνοντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων καρτερεῖν διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῷ ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἰ τέως διὰ τὸ ξηρὸν τῆς χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ ἢ ἔτοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλίγχειν ἔργον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν ἴσμεν Στωϊκὸν οἴδα, Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ᾧ ἐπώνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς ἐν λόγοις ἐκδίδωκε τινας, σπουδαίους τῷ ὄντι καὶ πανταχοῦ ὠφελίμους μισοῦς. *V.*

* Ἐπώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐπώνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπώνυμον, cui etiam cognomentum erat. *J. F R.*

† Ἰκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἰκαιὸς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέωσεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Nig. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Ruſus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob. J. J. Weſſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθικὸν στάδιον, καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπακολουθεῖν δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἰσοπαροιμίῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — πρέποντα] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii.* *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam*, *in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τιτ-

χώρᾳ, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικρῷ κατέλευσαν αὐτὸν, ὑποδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γεννάδας, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὰ μετὰ μέσον, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τῆς τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέτ' ὁμοίως θαυμαζόμενος ὤν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ὧν ἐξ ἀρχῆς δριμύν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὴν πυρᾶν, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τυφλὸν καύσων ἑαυτόν.

20. Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυμαλοποιεῖ, ὡς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν [b] ὑπιχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν περιμένειν τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,

a Τοῦ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπιχνούμενος] Ἐπιδεικνύμενος *Tan. Faber.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δ' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πέντε μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πεντετηρίδα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. T. F.

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τοῦ τὸ ὕδωρ, &c. T. F.

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τοῦ, τὸ. F. G.

Τοῦ τὸ] Emendationem *T. Fabri* sequuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. M. du S.

12. Δεινήν τινα καρτερίαν ὑπιχνούμενος] Legendum est, ἐπιδεικνύμενος, quod probari non est necesse. T. F.

Ibid. Ὑπιχνούμενος] Hic quidem *T. Faber* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? M. du S.

22. Φιλοκτήτῃ] Res ex fabulis nota est. T. F.

24. Μόνον οὐχὶ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? T. F.

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être brû-*

ti, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligem ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρί, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθαι, ἀλλ' ἕτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἑλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κατ' σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ τῷ Μηλαβόῃ; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τοὺς πατραλοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ τολμημάτων· καὶ κατ' τοῦτο πάνυ ὀψὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] καπόντα πρὸς τ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς ἡδεῖς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὲν οὖν θέαμα ἐπινοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καμόντος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθαι, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Καπόντα] Al. καπύτα Coll. Nihil mut. Fl. [d] Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερος, adſcripſit Solan.

31. Ἅπαξ καπόντα] Γρ. καπύτα. G.

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. T. F.

31. Καπόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. M. du S.

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξὺς quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νιρ. c. 5. ſed & quid ὀξεῖα ἡδονὴ ſibi velit Ερωτ. c. 25. memento. M. du S.

Ὀξύτερος] Non opus erit ὠκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξεῖα γὰρ ἡδονὴ ἀφθεῖσα φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πταισμάτων. Ne plura, in re, cujus exempla ἔτι κόπις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. J. F. R.

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. T. F.

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſa illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. M. du S.

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. M. du S.

41. Τὶς ἔνδοξος γενέσθαι] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λου τρόπου οὐκ εἶχεν ὀλιτυχεῖν τοῦτο, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

Καίτοι, φησίν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτῷ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δειμάτων. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς οὐ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos,* Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae; & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

Καίτοι δυνατὸν ἴσως ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὁλομένους τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξασθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζη-

24. *Quamquam ponamus fieri posse, hoc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

[a] Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. καυστῆρος Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

[b] Δέξασθ'] Ita recte Ba. Δέξασθ' cett. oratione directa, & nova quasi periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexpiabili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονῆν θανάτου καὶ καύσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere disceretis;* plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconster, non temperetis illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro!* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam,* ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda!* Pene omiseram legi in MS. R. καύσεως, non καυστῆρος, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Ms. R.G. quod arripio, quia nullibi καύσωνι, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi καυστῆρος per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δειμάτων addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τῶν καῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἄν] Εὐξαισθ' ἄν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego Ba. sequutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἄν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὐξαισθ' s. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum αι & ασ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Ἐαρᾷ

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis. Et quid sic interrogavi, cum neque discipulorum ipsius quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accuset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem, cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio inest; secura ista, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum potest viridibus composito, suffocandum se fumo praebere. Nam ignis ipse non Herculis modo est & Aesculapii, sed sacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos istuc pati. Quare fumo melius est: proprium enim vestrum fuerit.*

25. *Alioquin ipse Hercules, siquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιούτω γενέσθ; οὐκ ἂν εἴποις· ἐγὼ τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπως μηδ' αὐτῷ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειεν ἄν; τὸν δὲ Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τὰνδρὸς, οὐκ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, καὶ συνοδεύει μόνῳ τῷ Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυάμενος ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθ, [c] συμπεσὼν ὅτι κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. εἰ γὰρ ἐν πήρᾳ, καὶ βακτρῳ, καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδια, καὶ πάντος ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, καὶ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν, καὶ πυρὰν σωθέντα κορμῷ [d] συκίνων, ὡς ἐπὶ μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους, καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων, καὶ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καθαδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀφὶ τοῦ καπνοῦ. ὡς δὲ ἴδιον γὰρ καὶ [e] ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα καὶ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abest καὶ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* *d* Συκίνων] Bene ſic B1. & 2. Συκίων perverſe cett. *e* Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Præterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quæ nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι ſubaudiam ἰστὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, ſe in ignem cum ipſo præcipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele καὶ, ante συμπεσών.) *M. du S.*

74. Συκίνων] Corrige συνίων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur συνίων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola B2. Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀσκλ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημόσιος κυνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſtantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus hæc placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀεὶ σπουδαῖος εἰς τὸ γελασθῆναι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui ἀφὶ καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας & ἀδημιουργοὺς, quales hic deſcribuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Æſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem.* *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γὰρ & κυνῶν μόνων ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quædam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλοῦτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ἐπιχωμάζων ἐδὺ ἐτίλα. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεσθιόμενος. ἐπὶ δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίωσε Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνὸν ἢ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὺς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι πλησίον τὴν πυράν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T.F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum reciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J.F.R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiememque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J.F.R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laert.* 2. D. *M. du S.*

83. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίωσε Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T.F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίω] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F.G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδιάφορα sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὴ εἰπὼν, καλαπλιεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τοῦ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς ἅπαξ καλεκλίθη χήμαλι, τοῦτο ἀγαπῶν, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter consideravit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆμα κεῖσονται, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ἅπαξ καλεκλίθη χήμασι, τοῦτο ἀγαπῶν. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀείσονται κεκόμμαι, ἐδὲν τοῦ χήματος ἢ τὰ καθίδρας ἐκτρέποντες. *T.F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopoeus: *veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopoeum largiorem esse, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula haec quondam recognoscenti. *J.G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu cremantur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

95 τες ἀκίνητοι, ἀνέχον) παροπτώμενοι, εἶτ' ἐπιβάντες χῦ χῆμα, καίονται, ὐδ' ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ καλακλίσεως. ὕτ@ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε) συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ' ἐλπί-
1 δ@ [c] μὴ ἀναπηδήσεας αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπερ φασὶ, μηχανήσε) βαθεῖαν γενέας ὀ ἐν βόθρῳ τ πυράν.

Εἰσί δ' οἱ ὀ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, 5 καί τινα ὀνείρατα διηγεῖας, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ@ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτυ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ' ὀμοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Πε-

ge-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Μιλαναπ. vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπειδὰν πίσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν πίσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πίσωσι ſolitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quæ modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὐδὲ τῦ χήματ@, ἢ τ καθίσεως ἐκτρέποντες. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. *B1.* Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὐδὲ τῦ χήματ@ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J.F.R.*

Ibid. Οὕτ@ δὲ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτ@ δὲ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ὁ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ ὧν ἀναπηδήσεας αὐτὸς ἐ ἡμίφλεκτ@. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ intercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μιλαναπηδήσεας ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J.F.R.*

99. Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσεας αὐτὸν ἐ ἡμίφλεκτον] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Græca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσεας. *T.F.*

Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσεας αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Græcis ita conceptis οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσεας. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturæ corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσεας, reponendum μιλαναπηδήσεας. Nam in ſententia verbi μιλαλλάξεας idem *Faber* toto cœlo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσεας] Δὴ ἀναπηδήσεας. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσεας] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. Μωμ. c. 33. οὐκ ἀνέλπιστον ὡς ἂν ὀ ἄλλῳ ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μιλαλλάξεας] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re præſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖας] An ſcribendum διηγοῦνται? *F.G.* Placet conjectura. *J.F.R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἠμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἠμὴν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ἑξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῦ ἢ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἢ μὰν ὀ νύ@ ἐοτὶ, recte Edd. licet *Seber.* ἠμὴν indicet. *J.F.R.*

ρεγρῖνος κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὁ μὲν γὰρ ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συναθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταποιούμενον ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοίνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πορρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἴη δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦν ἀνασταθῆναι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθῆναί τινας τοὺς καὶ τελευταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ Φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ ἔτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

a Ἀποθάνοι] Sic B1. J. P. S. &c. Ἀποθάνοιεν H. In qua nonnemo emendarat ἂν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι], Sic plerique Impressi H. & P. ἀποθάνοιεν prave. M. du S.

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἔπος ἴτω εἴκειν ἀπονοσφίσασθαι, μηδ' ἀναδῦναι
ὦψ λαῶν ἐς ὁμιλον —

Ita in Odyss. ἀπαλῶς.

μή τις μοι ἀναδὴς —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, ὡς ἴσον εἶναι τῷ, ἀναποδίσαι, εἴτουν, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναποδίσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβουλεύσασθαι, *consilium mutare*. Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. T. F.

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. T. F.

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γήλεον est in hac particula δή, innuit enim non esse antica illa oracula, sed ὑφυπνῶν. T. F.

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. T. F.

23. Βωμοῦ — χρυσοῦν] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. M. du S.

Ibid. Χρυσοῦν ἀνασταθῆναι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod vitiosum est. *Speras Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & trivialissimum, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) δόξαντος τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀνασταθῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Testor autem sacerdotes etiam illius constitutum iri, flagrorum, aut ustulationum, aut prodigiosarum id genus actionum: vel, per Jovem, mysteria quaedam institutum iri nocturna, & facum gestationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renuncia-vit mihi aliquis sodalium, etiam Sibyllam dixit de hisce rebus aliquid praedixisse. Nempe versus recitavit illos:*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, μᾶλλον ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτοῦ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ στήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δᾳδουχίαν ἀμὶ τὴν πυράν.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γε ἀπεμνημόνευεν·

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος καὶ πῦρ ἀνακαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ζείδωρος καρπὸν ἔδουσι,
Νυκλιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

30. *Haec a Sibylla ſe accepiſſe ait Theage-*

Ταῦτα μὲ Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλης *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] *G.*

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nae is ſuam peritiam aperuerit. *T. F.*

32. Προπάτωρ τοῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *propater*, ignorare me fateor. *T. F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. meminerint qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλας] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

54. Βα-

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδι αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

'Αλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύι θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἱ ὀπόνται,
Μιμεῖται χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιούς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμενος πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

nes. *At ego Bacidis illi de hisce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:*

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum;
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις ἢ Σίβυλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιληταῖς

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus,

m

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδι] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina verisimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ὀρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυνικὸς] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γενάδας, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντος] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδῃ] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίδῃ, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῆ ῥᾳψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἠλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλεθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλέθριον. ἐν ᾧ αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἐλεοδίκαι τοῖς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα ῥᾴ σοι] Leg. ταῦτα μύστοι. *T. F.*

Ταῦτα μύστοι σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τυτὶ μὲν ἐν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipsi quoque circumspiciant locum, ubi in aëra se dissolvant, isto enim verbo combustionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumstabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum risu descendit. *Sed non fugerunt Nestora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit statim, escendensque clamavit, & sexcenta mala protulit contra eum, qui descenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus sit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem se abii visurus athletas. Jam enim esse dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipsam vero Olympiam cum venissemus, plenum erat posticum templi vel accusantium Protea, vel propositum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipse progressus innumerabili comitante multitudine Proteus, post praeconum agonem verba fecit de se, τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὺς ἐξαερώσυσι· τῦτο γὰρ τὸ καῦσιν καλῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεασάμενοι ἅπαντες, Ἤδη κεκαύσθωσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη γελῶν, Νέστορα δὲ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τὸ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκυσε τὸ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει θεὶ τῦ καταβεβηκότος· οὐ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὺς ἀθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν ὁ σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τὸ καλουμένου Πρωτέως, ἢ ἐπαινέντων τὸ προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει παμπεμπόμενος, κατόπιν τῦ τὸ κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

b Σοι] *Tui Fab.* Nihil mut. Edd. *c* Τῦ τὸ κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant;

spondere sequentibus, in quo me non habebit adversantem, ut primum auctoritas Codd. accesserit; sed dum & vulgatum probum est, quod recte contendit *Jensius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile est fuisse magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim suas recitavit historias, ut auctor est Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὁ μέσος γὰρ ὁ τῶν προναῶν καὶ τῶν ὀπισθοδόμων τὸ ἱερῦ &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi historiam hanc ἐκκωφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. posterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τῦ τὸ κηρύκων ἀγῶνος] Qui sint κήρυκες & Ἐξηγηταὶ norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pseudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim simpliciter interpretandum esset. *Coryces & Exmolpidae* (quemadmodum passim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* esse maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non esse autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν πύλαις κηρύττουσι, ludam, opinor, operam, si probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid sit *retro praeconum certamen?* Verum quidem est ἀγὼν significare non *certamen* tantum, sed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Eustathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοῖρος apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τὸ χοιρίτης, ita δῶμα duplicem significationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; sed quid fiet τῦ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τὸ κηρύκων ἀγῶνος, sed κατόπιν τὸ Κηρυκικῆς ἀγυιᾶς. Audi juxta *Pausaniam* in Eliacis. τῇ τοῦ δὲ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἐγγὺς ἀλλὰ τοῦ, τὸ μιλάκιον αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κηρυκικὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pausania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam saepe peccent exscriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec nostra est de hoc loco sententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τὸ &c.] Hunc locum sollicitavit vir doctus, & contendit legendum esse κατόπιν τὸ Κηρυκι-

διεξῆλθε περὶ [a] αὐτῦ, τ βίον τε [b] ὡς ἐβίω, κ τὰς κινδύνους, ὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, κ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μ ὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τ περιεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συμπριβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ κ πολλοὺς τῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τ ἐπιτάφιον ἑαυτῦ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γ τ Ἡρακλείους βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, κ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. κ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὁν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας ὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusſo affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philocte-*

tas.

a Λέτῦ] Λέτῦ Edd. *b* Ὡς] Ὅν Anonym. *c* Μακρὰ] Recepi ex *Pall.* Μακρὰν Edd. *d.* Τότε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγωνίας. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προστάξαι ἐν τῇ πανηγύρει λῦσαι τὸν νικήσαντα κήρυκα ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuisset.* Julius Pollux lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τ ἐπιχωρίων κηρυττόντων, εἰ ταῖς ἱερουργίαις ἐπεδημησοῦτο πρῶτος τ ξένων ἀγωνίσαιτο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος κ τρισὶ ἰφεξῆς Ὀλυμπιάσιν ἐνίκα, κ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, κ εἰκών τις ἦν αὐτοῦ Πυθικὴ. κ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίου κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δεῖξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ·
Ὃς τρὶς ἐκήρυξε τ Ὀλυμπίᾳς αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδήγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympiae, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaeus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblaei praeconis hanc Archiae Eucleis filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπιστῶν & κηρύκων ἀγὼν προστίθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympia.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγξαι & ἀναδήγματα non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδήγματα ἰτέας περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγξαι, quam sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: συγγνοσάλπιγξ αὐτὶ τῦ κώδωξ. Unde conjeci, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, εἶτ' ὧν πρὸς τοὺς παρόντας τ ἐναγώνιον τ κηρύκων πόθον, Λογγι μ ἀγὼν τ καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καιρὸς δ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Ὀσωδόδρων Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν δὴ ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης ἐμέλλησε θορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς ἔχοντι χροιὰν, καὶ, νὴ Δία καὶ ἐκτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, ἅτε δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ νοσῳῇ ἁλίσκονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

[e] Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τύπτων, καὶ τὸ πλήττων τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνα] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναδήματα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδίγματα. De certamine Praeconum vid. noſtrum *Dipsad.* c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνα] Τότε τινὸς. *F. G.*

4. *Μακρὰ χαίρειν*] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum ἐς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, nae illi haud dum etiam multa Graece legerunt. Quid cum Graeci dicunt, τοσαῦτα εἶπον ἐπαύσατο, &, καὶ ταῦτα εἰπὰς ἐπαύσατο, & τοσαῦτα ὁ Κύμωνος εἶπὼν εἰς τὸν κόλπον ἐκαθῆλθεν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. & τοσαῦτα διατέμνεται, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, haec una vocula ſenſum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἴκτινας vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellae, & alia ὅσα κάλλη. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ πυρὶ] Quod ſupra dixerat ἐκπυρωθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ νοσῳῇ ἁλίσκονται] *Hac poena exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Νοσῳ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δυσέρωτα τῆς δόξης ἀνθρωπον. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, ὡς μὴ ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ὑποδείξας τὸ καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστάς, ἀπῆειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες ὅσοι εἴκοσιν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸν ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τῶν φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δικ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *prodixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 28. *Wechel.* Ἐστι δὲ ἐν ἄλλῳ Ἀρπινάτης καλουμένῳ πεταμοὺς ἐν ᾧ πολὺ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἀρπίνης ἄλλα τε ἰρήϊα, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θῆσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἀρπίνης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἁρπίνη. Etiam *Strabonis* esse restituendam pro Ἔπιτα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut Ὄψος. convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθιαὶ ὕλαι. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι ἐν λειμῶσι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab alterâ parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoedium pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προέισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ αἰεὶ τρόπον, ϗ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τ κυνῶν. ϗ μάλιστα ὁ γενναδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὁ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ ϗ ὁ Πρωτεύς· ϗ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ δᾳδων, ϗ φρυγάνων· ὁ δὲ, ϗ μοι πάνυ ἤδη προσεχε τ νοῦν, ἀποθέμενος τ πήραν, ϗ τὸ τριβώνιον, ϗ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἔστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπῃ τὸ πῦρ· ϗ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, ϗ εἶπεν, ἐς τ μεσημβρίαν ἀποβλέπων (ϗ γὰρ ϗ τοῦτο πρὸς τ τραγῳδίαν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι ϗ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὁ μὲν ἐωρᾶτό γε, ἀλλὰ a περιεχέθη ὑπὸ τ φλογὸς, πολλῆς ἁρμυρίης.

Οὕτω ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τ καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲ δαίμονας ἐπικοώμην, μὰ τ Δί',

a Περιεχέθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχύθη.

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένην λέγει. ἐκ Πατρῶν δὲ τ Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat.* *J.P.a G.*

Δᾷδις ἦσαν τὰ πομπᾶι] An δᾷδες ἐστάλησαν πομπαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνίσχ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M.du S.*

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν] *Ille Patranus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς agnoſcit Πατρεύς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea venierit Ἀπαιδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M.du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M.V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι ϗ πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A. C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ ϗ ἀρτῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαίμονας ϗ ἐπιστήμονας κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δίκαστά μοι] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῴοις γῆς θεοῖσ' ἐγχώριοι
Δίκαστά μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὴ ταῖς ἐμαῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M.du S.*

70. Περιεχύθη] Περιεχέθη a ἐκχέομαι, ut ἐχέθω ab ἔχομαι sine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχύθω, quod tamen quum ab χέω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὡς σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ἡ τὸς πατρῴους ἐπεκαλέσατο, ἀναμνησθεὶς τ τοῦ τῷ [a] Φθόνῳ εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ γέλωτα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυντο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, φημὶ, ὦ μάταιοι. ὡς γὰ ἡδὺ τὸ θέαμα ὠπημένον γέροντα ὁρᾶν, χνίσης ἀναπιμπλαμένης πονηρᾶς. ἢ περιμένετε ἕως ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκράτει περιγράφουσιν; ἐκεῖνοι μὲ ὧν ἠγανάκτουν, ἡ ἐλοιδοροῦντό μοι, ἔνιοι δὲ ἡ ὑπὸ τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἔποιντο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο, ἡ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: sed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta sunt, neque risum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumstantes non illi quidem flebant, sed silentio ignem adspicientes moestitiam quandam prae se ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum spectaculum, senem assari videre, & malo nidore opleri. An expectatis dum pictor aliquis superveniens depingat vos, uti sodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus essem, me quosdam illorum correptos in ignem esse detrusurum, magistrum uti sequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi sodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

[a] Φθόνῳ] Φόνῳ legendum fortassis, bene marg. *AIW.* [b] ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* est; excepto puncto subscripto. Cett. ἧξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. sed nil tale. Ubi enim, quaeso, odor ille malus in ἀποπνίγεσθαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur nisi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano describuntur? Sed ignoravit interpres quid sit ἀποπνίγεσθαι ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praesertim vero apud Atticos, quos hic noster studiosissime imitatur. Exempla sunt passim apud *Aristophanem*, & *Demosthenem*, &c, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipsummet Lucianum in dialogis ἐταιρικοῖς. Est autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror seu tibi candidos*, &c. *Aristophanes* πάσσοφος. Sed in re ita perspicua sit φωνὴ τ παραδειγμάτων λέξει τὸ πλῆθος. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθαι hic *Faber* disputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixisse Lucianum caussam aliquam Physicam sui discessus. Ridere se horum hominum stultitiam profitetur; vix ergo est, ut eodem spiritu dicat, se ab illis s. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene suffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμοῦ vel ὑπ' ἀτμοῦ, ut dicat, cum molestus sibi esset suffocans ille vapor vel fumus, discessionem se parasse. Interpretationem dedi, quae utrique sensui sic satis convenire videtur: nam *ea res* potest esse affectata *illa* Cynicorum tristitia, potest esse fumus & nidor ustulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic distinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *post haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Guyeti* distinctio, eamque amplecterer, donec melius quid suppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem sine effectu recte intelligitur, pro *nam suffocatus sum*, ut in fab. *Æsop.* 41. μόγις ὑπὸ τῷ ῥύματος ἀπεπνίγετο, mox addito ἐσώθη. Sic *mori* pro morti proximo, qui tamen sanatur. *Phalar.* Epist. 21. ὅτι ἐθανατούμην μὲν — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθανεῖσθαι ἐν συνόδῳ ἐπέστην. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus esset, eoque vulnere MORERETUR*; eumdem tamen sanatum esse eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi *μετέστησεν* ait de Theseo aliter suadere conanti, at sine successu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fustes venerunt.* Interpol. istud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter scribendum, scilicet ἧξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Estque Attica syncope ab ἀΐσσω, ut apud *Aristophanem* linguae Atticae canonem legitur, *in* Πλούτῳ.

Ἐξηλάθησαν ὦν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Aristophanes*, & ei synchronos *Euripides*. atque

vim illius perpendens, ut solam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur dignissimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furiose dementerque, & ut igne dignus esset, vixisset.

39. Tum incidi in multos ad spectaculum abeuntes ipsos quoque, qui putarent nempe se vivum adhuc deprehensuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem solem salutaret, quod scilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conscensurum esse. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum esse opus, dicerem, quibus quidem non id ipsum curae esset, etiam locum inspicere, & aliquid de igni reliquum secum auferre. Hic sane, mi sodalis, sexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate singula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 ἔστιν ἀναλογίζομαι, ὡς μόνος οὗτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐπετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασαίμην καὶ αὐτοί. ᾤοντο γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) ἐπιβήσεσθαι τῆς πυρᾶς. ἀπέφερον δ' ἂν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, λέγων ἤδη τελεῖσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ θεσπέσιον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυθανομένοις. εἰ μὴ ἦν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοί,

οἷς δὲ μὴ

e Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβῆναι *Pell.* non male.

que ita legisse interpretem, fidem fecerit ejus versio, hic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fustes concursum est.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid si libellum aliquem absque ullo duce interpretandum suscepisset? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam est ab ἄω. Conf. supra *Bis Accus.* c. 6. ἐπὶ τὸν πῦρ ἀΐξαντες. nam etsi vulgatum ἦξαν, quod verterant, *ad fustes concursum est*, omnino defendi potest, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis usitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἥκω mihi quoque suspectus, eo magis alterum adripui: ἦκον & praeterit. ἧκα frequentissimo quidem in usu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam significet ἄω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob caussam, Cl. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. supra *Demon.* c. 4. pr. ἀνίπτοις γὰρ ποσὶ πρὸς ταῦτα ἦξεν, ubi certe ἦξεν locum vix haberet. Sed punctum subscript. & illic operae male omisere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἦξαν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendose in *Amst.* Ed. impressam; cum enim in omnibus suis Luciani impressis ἦξαν inveniret, ἦξαν restituit ab ἄω; quod in *F.* Ed. nisi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud nostrum ipsum Δισ. κ. 6. ἐπὶ τὸν πῦρον ἀΐξαντες. & Νιρ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam nostram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum est voce unica προσανίσχοντα, id enim postulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, orior. Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξέχοντι, qui locus a Porto male intellectus est. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id est orienti*, ut ἔξεχε ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea sequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum esse Luciani puto, hunc ipsum, inquam, qui nunc nobis in manibus est. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, —— ἴσθι πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ῥᾶον τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; sed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum sit, dubito. Non saltem illico id facio; etsi phrasis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον sine subjecto quod quis adorat, salutave, insolentior videtur; tamen προσανίσχω aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλω, dum ratio duplicis compositionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρὸς τινὰ minus Graecum videtur, quam verbum compositum, cujus exempla non habeo; sed analoga προσανατίθημι & similia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit nescire se quid sit χαρίεις. Est enim praeter significationes vul-

go

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτῷ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμῷ πρότερον μεγάλῳ γενομένῳ, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, συμφρίττοντες, καὶ ἀνέκριναν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ ἐς τὴν παννύχιν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅπι τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *peritus*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis*, *Jupiter*, & *laborioſis*. Sed ne ἀσύμβολον abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ φυτρώτειρός γε ὁ ἰδιώτης ὅτου ἦν, αὐτὸς μὲ αὐτίκα δῆλον ἦν οὗτος ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίσεται ὁ δυσχερούμενος ἱστορίαν μὴ παχυρίσκους πιπτούσας. Vide τὸ χαρίσεται & τὸ ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι βούλει; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Somn. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Φιλὰ ἂν ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat θράκας. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προελόμενοι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτε τι θαυμαστικῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ σεμνὸν τὴν φωνὴν τοῦ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνοτέρου; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἐκταφούντος Στοᾶ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βούσαιλι δὲ ἀνδρὶ, ἱστάναι ὑπὸ τὴν ἠχὼ ἢ φωνὴ ἐπὶ τόδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀκούεσθαι. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνου] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πίστιν] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam.

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , καὶ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , καὶ νῦν ἀπολίποι περιπατῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐπαφῶνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὀμνύναι πᾶσι προσέθηκε τὰ γύπα , διομνύμενον ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῦ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὸν τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲν μελίττας ὀπιπτήσεσθαι τὸν τόπον , τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι , καθάπερ ὀπὶ τὸν Ἡσιόδε τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν δὴ καὶ τὸν Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καλαγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαριέστερος ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quaedam ἐπιτραγῳδῆσαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellae , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne ſis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* T. F.

40. Καταγελῶντα τὰ] Lego καταγελῶν τὰ , alioqui λόγῳ χάριτος dictus fuerit vultur καταγελᾶν τὰ ἀνοήτων. T. F.

Καλαγελῶντα] Καλαγελῶν. F. G.

Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τῶν τρόπου cohaereterent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τῶν ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , καὶ βλακικῶν (κατὰ) τὸν τρόπον , optime procedant. F. F. R.

45. Τίνας δὲ κορώνας ἐκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. M. du S.

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἅπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακας retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit , nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. J. M. G.

46. Τὸν Ἡσιόδε τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. F. qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. M. du S.

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἔτι ἐπὶ τῷ ἀγορᾷ καὶ ὁ τάφος ἐν ᾗ εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπικήδειος Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ἐν Πριαπίῳ (Τρῳάς) Νεμεσίου εἰκόνας

Ἠλείων αὐτῷ, ὡδί τε τ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ᾗ ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ὑπιστολὰς ἀφεπέμψαι αὐτὸν, ἀφορμὰς τινὰς, ᾗ ὡδινέσεις, ᾗ νόμους. καί τινας ὑπὸ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους ᾗ περιοδρόμους προσαγορεύσας.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲ οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ὑπὲρ δόξης δὲ, ᾗ [c] τῷ ὡδῇ τ πολλῶν ἐπαίνῳ, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, ᾗ πράξαντος, ὡς ᾗ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναισθητος αὐτῷ γενόμενος.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγήσομαι παύσομαι, ὡς ἔχῃς ὑπερπολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν οἶδα εὐθὺς ἀκούσας με, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλειγον Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſſ. RG. Τούτου Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἦκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲ τάχα ἐ συγγνώσεις, * εἰ ἐ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, ὅτου † βίου ἀπολιπὼν σὲ δὲ τίς τῦ τρόπε † ἀγάσεται, λόγου μὲ ἐμπεσόντος, ‡ ὅτου προχείρως ἐπιγνωσόμενος, § τοῖς ὕθλοις δὲ ᾗ μωρολογίαις τοῦτον ἐσπαδικότα; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσεται] Ἀγάσεται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὗτου] Sic dedit Idem; nam ὅτου Edita prave. Recepi ὅτου, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τοῦ, V.

νας ἔχεις, ὃς ἀνὴρ τ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκόνας μὲ] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδρίας τῦ Πρωτέως, τοῦτον δὴ εἰκόνα ἀγοντὸς (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψωσιν ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τῶν Ὀλυμπίων, ᾗ αὐτὸς λιγυρῶς χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ἐ ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ἐ περιοδρόμους, quos cum θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἴλεγον. Sed quis? lege ἴλιγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορμὰς ᾗ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτῳ πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις: finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum haec ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τροάδ@ συμπλεύσαμι αὐτῷ, ἢ τλιὸ τε ἄλλην τ ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη μὲ τ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφυ καλαβάντ@, ἢ κῦμα παμμέγεθ@ ἐγείραντ@, ἐκώκυε μὲ τ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτυ κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se invenisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα σχεδόν τυ ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τῶ ἰκανῶ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τ νυκτὸς, καὶ πάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ@ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μεταπεμφθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη οὖν καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τ φλογμὸν ἢ φέρουσα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτυ δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ὅτι τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἔπειτ, μηδὲν

tia eadem plane est. *T. F.*

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. *M. du S.*

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interesserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse *J.* Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκειν. *M. du S.*

72. Τοὺ Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ἀπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφυ καλαβάντ@ & κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφ@ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ἢ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ@? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur *ἰκνιφίας*, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφ@) deducit a νίφ@. Plerisque omnibus dici videtur νόφ@ quasi παρὰ τὸ δοκεῖν τὰ νίφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. *T. F.*

76. Θανάτυ κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτυ κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non fregit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτυ ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. *T. F.*

Θανάτυ κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φόνυ κρείττων, ibid. c. 76. &c. *J. F. R.*

84. Τυχὸν] Subaudi ὕδωρ, ut πυρὸν, pro πυρὸν ὕδωρ. Ἰκμαίως *Etymol.* in πυρὸν. a πυρὸν est Πυρὸ Graecorhomaicum. *F. G.*

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut πυρὸν, pro πυρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in πυρόν. A πυρὸν, est Graecorhomaicum πυρό. *AE. M.*

85. Καίτοι] Forsan καὶ γε. *M. du S.*

δὲν τῶ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' αὖ Φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξος ὁ τρόπος γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ φαρμάκῳ. ὁρᾷς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς ὑποδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὀπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὀπὶ τῷ ἀνδρί. χρῆν τοίνυν πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ὦν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τὸν ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipse non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non sane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc est, ut si quis in crucem mox agendus digiti offensionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuisse*, si vidisset ista, Democritus? Risisset ne, prout dignum est, virum? Quamquam unde tantum illi risus suppetiisset? Tu ergo, amice, ride ipse quoque, & maxime cum alios admirari istum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ἐν τῷ] Τῷ ἐν τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte sic legendum: Ἐγὼ δ' αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae versio haec est, quam nobis offert *Benedictus* & sequitur *Faber*? *caeterum ego neque ipse ante pauces dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid est? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opsopoeus *caeterum ego quoque illum non ita multos ante dies conspexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, si auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca constructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπειδὰν ἐντὸς ἄπαξ τοιχῶν γένωνται. Item *Philopſ.* c. 22. *Paraſit.* c. 16. & 2. *Bis Accuſ.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu transponere negandi particulam, periculosum est; verum & infra *Tragopod.* vs. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκέλευε' ὀτρύνας, ubi οὐκ ad ἐκέλευε pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiast. atque *Euſtath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiscentibus, ſenex interpretatus est ſomnia*, sive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est ſomnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ sic transponitur, quando ait: οὐκ ἐόρων τὸ ἄδημα ἦν. ubi οὐκ omnino pertinet ad ἦν, nam non negat se vidisse, sensisse, sed non unum fuisse adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. F.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venustatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuisse Democritus, ſi hac vidiſſet? merito virum irriſiſſet.* Interpres autem, antequam interpolatus fuisset, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuisse videtur Democritus, ſi horum ſpectator constitiſſet? numquid pro dignitate virum deriſiſſet?* Sensus est. Cum tanta in Peregrino gloriae litis fuerit, censen' tu, Croni, satis unquam & κατ' ἀξίαν δεχάμενα τῷ ἀνθρωπίσκῳ derisurum fuisse Democritum? Dii boni! unde illi tantus risus suppetere potuisset? Haud dubie prius ei fuisset emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuisset. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de risu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti scripserat *Juvenalis*;

Mirandum est unde illo oculis ſuffecerit humor.

T.F.

APA-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

APOL.

VErane narrant iſta, Pater, fuiſſe, qui in ignem ſe conjiceret in celebritate Olympiorum, jam ſenem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem ſe vidiſſe diceret. JUP. Vera omnino ſunt, Apollo, quae utinam facta nunquam eſſent! APOL. Adeone bonus erat ſenex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita ſe habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem ſurſum ferri naturale eſt ab aſſatis corporibus humanis. Niſi enim in Arabiam ſtatim, ut habebam, abiiſſem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta ſuaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναγλι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χρώμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπο-
10 λωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὰ Ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἐκ τῆς κνίσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς
15 ἔσχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν θυμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πολλῷ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπε-

[a] Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Geſn.* [b] Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jenſius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidiſſe ſpectaculum hoc, quia Sol eſt Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti ſermone eſt, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνίστατο, ἤδει γὰρ κακεῖνο διάκονος. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non eſſe Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur eſſe Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil eſt in hoc Dialogo Luciano indignum; ſive ſtylum ſive rem ipſam ſpectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum eſſe Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Perſonarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c. Latina adſcivi ex *P.* Inſcriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etſi in medio Dial. inſerta perſonarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. eſt enim ab ὀπτάω aſſo. Recte id obſervatum in *Epiſt. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὰ ἕλαφον, καὶ τὰ διαφάσια μᾶλλον ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. εἰ μὴν ἡ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte ſcribitur in ſola *V2.* ut *Men.* c. 14. Ἰσ. B. c. 29. Κρον. N. 23. & 35. In reliquis enim prave eſt ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω καυτῆρα, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἰργάσαι ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτῆς ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰς ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτῆς σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.....

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ πρόσεισι τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸνομά γε τὸμὸν ἐπιβοᾶται σχετλιάζουσα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν κατὰ Ἄνυτον καὶ Μέλητον καθηγησάμενοι, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα Graev. b Ἥλατο] Adſpirate P. S. Amſt. ἅλατο ſpir. leni J. Fl. B. H. Fr. c Ἀδικουμένῃ] Sic bene Fl. P. aliaeque Ἀδικουμένου ſine puncto male J. Va.

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* F. G.

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? M. du S.

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem combustum esse?* In vulgatis eſt contra τὴν γραμματικὴν canones ἐμπεσὼν. J. G. G.

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. F. G.

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ὃ γὰρ ἀπηγόρευκαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἁμάρτοι ἐντραπόντι. Ibid. c. 4. ἀπεδειλίασε φυγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. τὸν. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρῳ) ἐμέλλει — δίκην ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι αἰσχυνάμενον αὐτόν. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δικαίῳ εἶναι δοκεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμονέστερον. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπιστρατεύσας εἶχον, ἅμα τὸ γομοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμους εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενέσθαι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσεις, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72. — 83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & fruſtra improbante

Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΦΙΑ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν, ὁ πολὺς λεὼς, ἐπήνεσάν τε καὶ ἐθαύμαζον ἐμὲ τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τὸνομα τὸμὸν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ ὀδυνότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΑ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΑ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τῶν τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι δὲ ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τὸνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν παμμίαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρεως τε μυρία καθ' ἡμῶν ὑπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

μεταιχμίῳ.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesnero* ad *Philopatr.* nam non modo καλαῦροπες τινες improbarat *Jensius*, per se; sed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φημὶ κέλεσθαι — Κρονίωνα Ἀτρέϊδην &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδεδεγμένον καθεδεῖν. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δήσας χαριεστέρως, id jam nihil probat; nam χαριεστέρως ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius*. Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24. δι' αἰχίνης λαβεῖν, ἀπὸ αὐτοργὲς ἐ γίγνεσθαι — ὑπέρθεσιν ἐχθρεῖν. Et *Xenoph.* p. 458. εἶναι δεῖ φρόνιμον ἐ μάτην φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ ὑμᾶς — ἀξιοῦσθαι ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθὸν φαυλοῖς; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀσσύριος — ἐγὼ μὲν εἶμαι ἱκανὸς μὴ ἄρχειν, pro τὸν δὲ Ἀσσύριον. Addo rursus *Arist. Capp.* vers. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μόνον προσκυνήσας — πρίασθαι, pro προσκυνήσαντα δεῖ πρίασθαι. quum tamen ἀποχάσασθαι — ἀφαιρεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οἷον γὰρ ἀνὴρ — ἐς ῥηϊδίως χυθεὶς ἱρῶσθαι, pro χυθέντα; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. ῥᾴθυμον δεῖ μέγα τι θράσος καθορᾶσθαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφανῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον χείμωνα; ubi κύριοι pro κυρίους. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum usitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere movendum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἤλατο] Adspirate ἅλατο in fab. *Æsop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἅλλομαι certe adspiretur, ut patet ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vett. adsumsi. *J. F. R.*

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ ἀθυμίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, κελεύσας τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιντο μὴ ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γοῦν πρός με καλαπέμπων, ἃ μὴ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς ἄσχετον τὸ ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γοῦν αὐτοὺς, σὲ, ἵν' μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, πρόκριναν ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed qua in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum inscitia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inscitia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὴ ὑπεδέξαντό σε καλαπταμένην τὸ πρῶτον, ἃ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πέπονθας. ΦΙΛ. [a] Ἧιξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐχ ὅτι τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκουν μοι χαλεπώτερον τῷ ἔργῳ εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἧιξα] Ἥξα *V2.* ἧξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Sympos.* cap. 47. Διόνικος ἐπεμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστοῖς σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις τῇ σαρκὶ σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστοῖς. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J.F.R.*

89. Ἧξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἧξα. Confer Δωρ. c. 4. *M. du S.*

Ἧξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J.F.R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum εἰργάσω in ἐργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τὸ εἰργε *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed εἴρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J.F.R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J.F.R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. c. *in mundo.* *F.G.*

Ἐν

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Aethiopiam

εἶον ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὡς γε ὤμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι παρὰ τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παραδόξόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ὅταν πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' ὦ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καί σε παρεῖναι, χαμομύσι τότε τῷ γέροντι. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καταράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελθοῦσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

ῥᾷστα or ῥᾳ. in C.R. δέξασθαι in marg. C.R.

ὅλον C.R ὅμορον. C.R.

ἔντερ. C.R male. ὧδὲν C.R

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος μέρος τοῦ ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον ὄπισθεν τοῦ τοῦ Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Bergleramque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J.F.R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F.G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J.F.R.

ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἢ τῆς καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ἢ ὅσον ὀλίγον ἐκτρέψαντες τῆς κλίσεως. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐπιμονῆς, ἐποχήσεως, ἕδρας, ἀγωγῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ.τ.λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph.* ἅτε πρὸς τῷ Καπιτωλίῳ καθέδρα ἐ χολὴ γενομένη χρονι. J.M.G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui forte Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis oſtenſum eſt. Vid. ad c. 32. J.M.G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θράϊκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ πάντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπαδῶν προσιάζοι τῇ μουσικῇ, κτλ. ᾠδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

προσιβάζοι C.R.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους παντάπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρεγενέτο, οὔτε ζηλοῦν τὰμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τῆς ἀμβλυώπειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾠοντο ἀκριβῶς πάντα καλανεοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεία ἐκείνη,

καθορᾶν C.R.

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter impostruram & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, praehebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφοὺς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ οὗτοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόρου τοῦ Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

36. Ἑταίρους & *mox.*] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. K.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. de S.*

50. Ἀχρεία.

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδήρων, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. de S.*

ἄμφω δὲ φυσικὼ φιλοσόφω ἦσθον. *V.* In *Voss.* altero sic: Ἐκ Σάμου Πυθαγόρας. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. * ἐξ Ἀβδήρων. [καὶ ἄλλον] Δημόκριτον.

Ibid. Ἐκ Σάμου] Πυθαγόρας. *V.* alter.

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀφροσύνη] Ἀφροσύνη, σκοτεινόν. *V.*

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non fecissem! Neque enim tot deinde mala subiissem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a puerilia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad pendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniissent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

καὶ ἀξιττὴ σοφία, ἢ, ὡς αὐτοὶ ἔφασκον, ἀπρόσμαχος καὶ ἀνεπλέγελος, αἱ κομψαὶ, ἢ ἄποροι, ἢ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, ἢ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, ἢ παρεδίδοσαν πιομένους τὸ κώνειον. ἐχρῆν μὲν οὖν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, ἢ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν· τῶν δὲ Ἀντισθένης με, ἢ Διογένης, ἢ μὲν μικρὸν Κράτης, ἢ Μένιππος, ἕτοι ἔπεισαν ὀλίγον ὑπιμεῖναι τὰ μοχθηρά· ὡς μὴ πολὺ ὄφελον· εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΤΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ὑβρίσμεθα γένος τι φῦλον ἀνθρώπων, ἢ ὡς τὸ παλαιὸν θηλικὸν, ἢ θητικὸν, ἢ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γὰρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἷας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ τὰς πλυνοὺς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, ἢ εὐμήρυλα, ἢ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι φρέφοιεν, ἢ μίτον πλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, ἢ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅσην πρὸς τὴν πολλὴν ὄχλον τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

ὀλίγον ὁδὸν C.R. Z.

ἐυμήρυλατα C.R

ἐν πᾶσι C.R male

a Ὄφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit Solan. ita certe ac C.R.

53. Ἀκρόμαχος] Ἀκαλαγάνις. V.

50. Ar. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ φαίεν ἰνίστε ἰδόντες, ὅστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. F.G.

Ar. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλεονάζει vel ἐναυόδῳ infert. Vid. T. 2. Asin. c. 30. sub init. ὁ δὲ ὑδὲ κατῆλθεν. Et Hermot. c. 28. vs. 72. ὡς δέον — καλατεχεῖσθαι, ὁ δὲ τὸν μάρτυρον ἔτιμος. Herodian. 2. c. 8. f. (Νίγρ) ἀμύλει τοῖς τε Ἰλυριοῖς στρατεύμασι δέον ἐπιφανῆναι — ὁ δὲ ὑδὲ τῶν στρατιωτῶν τι φίτοῖς ἐδόκει. J.F.R.

64. Ὄφελον] Ὄφελον Th. Mag. Nostrique ὡς ὄφελον Amor. c. 41. Et alii ubivis, item Homer. frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est aor. 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὄφελον etiam scribere, & ita Stephan. T. 2. p. 1560. ex Demosth. πολύστων, ἔ μὴ μοι' ὄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. J.F.R.

77. Ἐκεῖναι φρέφοιεν] Filer de la trame aux roüet. F.G.

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παῤῥησίαν τὴν αὐτοῦ, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πειθόμενοι, καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

betur, reverentia, & ut sustinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari se gaudent, & consulentibus obsequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur esse haec omnia.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ χαμόθεν ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅτι τὴν βελτίστην ἐπίνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζουσι, καὶ μεταχοσμοῦσιν [b] αὐτοὺς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ, οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί πω τινὲς ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

13. Ac discere quaecumque huic instituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum est. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel sic praestare quod satis esset, poterant. Quibusdam etiam grave servitutis onus, &, ut est, intolerabile visum. Considerantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam sacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis insuper audacia, insciti, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praesto statim & in ore sint: has ergo symbolas solas cum habeant, (viden' qualia ad philosophiam viatica?) figuram sumunt ornatumque decentem, mihique quam simillimum: nimirum quale quid fecisse ait Aesopus illum Cumis asinum, qui leonina circumpositа asperum rudens, leo & ipse esse postulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾴστα, ὡς οἶσθα, καὶ εἰς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ἐκ πολλῆς τῆς παραμελείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὸ ἀσφάλειαν γὰρ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὑπὸ τούτῳ παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδὼς

14. Nostra vero facilia omnino, ut nosti, & ad imitandum expedita; de manifestis illis dico: nec multum negotii est palliolo amiciri, & peram gestare suspensam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe securitatem illis nihil ob eam rem patiendi ipsa habitus praestitura vi-

[a] Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Gesneri*. Ὁρμίσαντες vulgo. [b] Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. [*] Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. *V.*

89. Γλίχρα] Ταπεινά. *V.*

[*] Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan.* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* F. G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* F. B.

96. Ἀ

videbatur reverentia : porro in promtu est invito etiam domino libertas, qui si asserere audeat, fusti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opsonium non salsamentum aut thymus; sed carnes omnis generis, & vinum quodque suavissimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro accessu suo colligunt; vel, ut ipsi loquuntur, tondent oviculas, daturosque sperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, ᶜ ἄκοντος τοῦ δεσπότου, καὶ εἰ βούλοιτο ἀπάγειν, παίοντι θησομένῳ τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, ἡ τάριχος, ἢ θύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπὰ, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀπτῆρες, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ χήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

δαφιλής male C.R. ὄφον. Z.

οἴονται C.R. prave

15. Nam illud quoque observarunt, opinor, se aequo fastigio staturos cum his, qui recte philosophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet ista vel discernat, modo externa sint similia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, si quis illos sic placide & sensim interroget: sed clamant statim, & ad arcem suam, convicia, confugiunt, & expediunt fustem: ac, si opera illorum requiras, multa *in ore est* doctrina; sin ex doctrina illos judicare velis, vitam te considerare postulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καταστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅμοια. οὐ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ κατὰ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

ἐθέλης Z.

16. Itaque plena fraudibus istis civitas, illorum praesertim, qui Diogeni se & Antistheni, & Crateti adscriptos, sub Canis illius signis militare ajunt: qui quod utile inest in natura canum, ut cautionem illam, illam domus custodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ἐπιγραφομένων, καὶ ὑπὸ τῷ κυνὶ ταττομένων, οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

τῶν recte C.R. Z.

οἷον quoque C.R. Z.

ᶜ Ἄκοντος] Et sic *Fl.* cum cett. ᵈ Οἱ] Recte L. *S. Amst.* Ceterae ἡ male. ᵉ Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amst.* pro οἱ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἡ. ᶠ Λιχνίαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. supra Ῥητ. c. 15. *L. K.*
3. Αὐτοὺς ἡμᾶς] Lege αὐτούς. *F. G.*
4. Καὶ πρὸς ἰμὲ] Intellige ποιοῦσι. *F. G.*
5. Τὸν ὀ τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. supra Ἀναδ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*
40. Ἐμπέπλησται — ῥαδιουργ.] *Th. Maz.* v. Ῥαδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (saltem in Ed. *Blandardi*) qui hinc emendandus, si quid opus. *J. F. R.*
44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, ὁ quod recte a *S.* erat pro vulgato ἡ restitutum. Οἷον quod sequitur, ex *Fl.* est, quod etiam recte habet *S* cum ante ea in editionem omnes, excepta *Fl.* οἱ haberent. *M. du S.*
47. Λιχνίαν] Sic scribi satius est, quam in omnibus impressis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὴ διδόντα, καὶ ὡδὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μετ' μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶ ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὴ πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὑπεκκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τ τοιαύτης μισθαρνίας· ἔργον δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὴ τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγαπητοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, εἰ λάβοιεν. Ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἦτον ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ ταῦτα ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξεύρισκον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τ σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καθ' Ὁμήρου τ Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῦσιν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα εἴσω ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκοντες, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλλιγορεῦντες αὐτοὶ

lationem, & illa versus dantem blandimenta, & mensarum assectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo post quid futurum sit. Exsilientes enim de officinis universi desertas relinquent artes, ubi videbunt, se quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad vesperam, operibus intenti suis, vix tamen sibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otiosos autem homines atque impostores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quasi tyranni essent, promte accipiant, si nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamsi acceperint. Haec vita, qualis sub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali esset, si tales cum sint, nulla nos alia contumelia afficerent. At isti, vehementer graves & tristes quantum ad externa & publica qui videantur, si puerum formosum, aut mulierem pulchram vel nancisc antur, vel sperent, quid faciant, silere melius est. Quidam etiam suorum hospitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipsae etiam philosophentur: tum communes illas omnibus suis familiaribus prostituunt, Platonis quoddam se placitum perficere rati, ignari quo sensu divinus ille communes esse mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem se gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accusantes ipsi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Emb.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare jusserat ad Hes. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. τὸ ἅπασιν ἀφθόνοις ἴσον. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Christiano Judaeove scriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fonteave* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; sed hisce similia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδαι — Στρυθίαι] Insignium assentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον ℞ &c.] Μίμησις. *F. G.*

adulterium, & lasciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adversum alteri alterum invenies, ut sunt sermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi se inimicos ajunt, cum adulationis caussa Gnathonidem, aut Struthiam superare possint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipsi sine mendacio. Voluptas inimica omnibus in sermone, hostis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad irascendum, supra parvulos infantes. Quare risum praebent non mediocrem spectantibus, cum a quacumque caussa exarsit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furiosum vident, & spuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi esse, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec possidere digner; obulus mihi sufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo post non obulos petunt, aut drachmas paucas, sed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hisce ad quaestum Philosophia confert? Deinde ubi quantum satis est collegerint, & viaticum sibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & vestimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, καὶ μοιχείας, καὶ λαγνείας, καὶ φιλαργυρίας; εὑδὲν γὰρ ἕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα. οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρυθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέπονται. οὐκ ἂν εὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μετὰ τοῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιον, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, καὶ μικραίτιον, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γοῦν ὑμῖν μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπό τοῦ τυχούσης αἰτίας ὀπίζωσι μὲν αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωσι, ἰταμόν τι καὶ ἀδιάφορον δεδορκότες, καὶ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἦ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲ, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμους πριαίμην. ποτὸν γὰρ, ἡ κρήνη ἢ ποταμὸς παρέξει. καὶ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, οὐδὲ δραχμὰς ἁλίγας, ἀλλὰ πλούτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλήσειεν ἄν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία εἰς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ἐπισιτίσωνται, ἀπορρίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ ἐδάφη τὰ μαλακώτερα πρίαντο, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

c. Καὶ] Omissum in *Ald. J. H. Fr. Bt. S.* Adest in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλουτίσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἐξοφθαλμίας ἄλλοι ὄντες. *V.* 96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *H.*

8. Ἕς χρηματισμὸν] Ἐς τὴν τῶν χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Heliod.* lib. 2. καὶ ἐμοὶ δοκεῖτε τοιοῦδε ὄντες οὐκ ἀκόλους, ἀλλ' ἔρωτός τι ἐκ λύπης αἰτήσειν. *J. B.*

6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μεγάλους εὑρόντας. *J. F. R.*

7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte repe-

nendum πλουτῶν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὸν ναῦν. *M. du S.*

Πλήσειεν ἄν] Πλουτίσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abest quia sic edam. Sed quia & Scholiast. vulgatum habet, & aliquis inest sensus, contextum immutare non sustinui. *J. F. R.*

13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

20. Πολ-

1ον

ἀξιῶν C. R. nonbene

φορτίου Suprascript. habet C. R.

ρειν φράσαντες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τῷ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τῷ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera, & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶ ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Inscitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοί, πέπονθεν ἡμῖν ἡ φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μελετυστέον. ὁ μὲν γὰρ κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γὰρ κἀγὼ αὐτοὺς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμύστας ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνοῦ μὲν γὰρ, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὡς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ καὶ τὸν χρόνον δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἄθλον οἴεσθε

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μὴ μελετυστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετελευστέον] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

* Μετελευστέον] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.* ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοιοῦτο. ratio
22. Τὸν τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.* clara est. *J. J.*
23. Ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις 43. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae ſimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

τῆτον ὃ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιᾷ ἁ ὕτω ϗ ἀναίσχυντα θηρία. HPAK. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τὸ κόπρον ἐκκαθᾶραι αὖθις τῦ Αὐγείυ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ ϗ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

24. MERC. Deſcendamus, & paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

ΕΡΜ. Κατίωμεν, ὡς καὶ ὀλίγυς αὐτῶν ἐπιτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπυ εἰσὶν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς Φιλοσοφῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ἕτοι δὲ ἐδὲν Ἀτθικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ πυ ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκῦν εὐθὺ τ Θρᾴκης ἀπιτέον. HPAK. Εὖ λέγεις, ϗ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τ ὁδῦ· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. χαί μοι τῷ δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

HPAK. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ ϗ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα ϗ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἶμός τ ἐστι τὸ μεῖζον, ἡ καλλιλιχρὺ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ ὑποπεπταμένον, πάμφορον, ἀπὸ τ προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· χαί τινας λόφυς τρεῖς πάνυ καλὰς ἀνεστηκότας, ὄχ ἀμόρφυς τ τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τ ὑποκειμένης πόλεως. ϗ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, ϗ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὦν ἀπολάμπει τὸ κάλλος. χαί τις ποταμὸς μέγιστος ῥεῖ, πάνυ ἐν χρῷ φαύων αὐτῆς. HPAK. Ἕβρος μὲν ὅτος· ἡ δὲ πό-

ὡς ἄν C. R.

ὑποπεταμένον

καὶ add. C. R.

c Ὡς καὶ] Ὡς ἐ καὶ *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *AlW.* d Ὑποπεπταμένον] Sic Edd. omnes.

ἀλλὰ καιρὸν alienum ab ejus mente eſt, & δεῖν dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπταμένον] Ita ſolet praeteritum πέπταμαι pro πεπέτασμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πύλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεῳγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν ὅτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφυς τρεῖς πάνυ καλὰς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, ὅστινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὰ Δία οἶδα τὸ σαφές, οἵτινες ὀνομάζονται, ἀφ' ὅτου μὴ ξυγγενόμην αὐτοῖς· ἀπὸ δ' ὧν γε ἐπιθυμίας ἦν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habcones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοι εἰσὶν

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

ὑπονέφελοι C.R ulgata potior.

ἴσθι τὸ χαλ. C.R.

ποτὲ alii C.R.

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. ἤδη *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐξιὼν ἡμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Potidonios . . . aut possifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M.du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λαικ.] Expositi hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῷ κεκ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M.du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐφ' commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γάρ] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γάρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis decrat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M.du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkheimer.* *J.F.R.*

11. Εἰσὶ δὲ καθ.] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήματι nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemo-*

sunt isti? aut quid ipsi quoque circumspiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere potestis, aut tu, optima, si quos praestigiatores tres una vidistis, & mulierem ad cutem Laconico more detonsam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos isti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim isti omnes. Nos vero mulierem maxime persequimur, plagio ab istis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero simul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopensibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum est, suppallidum, ad cutem detonsum, barba prolixa, peram suspensam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί ϗ θεισκοπῦσι ϗ αὐτοί; μᾶλλον δὲ ϗ προσίασι, ϗμή τι ϗ ἔρεαζ θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς ϛγόντας ἅμα εἴδετε, ϗμή τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἕτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τ' γυναῖκα μάλιϛα μέτιμεν, ἀνδραποδισμὸν πρὸς αὐτ. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τ ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κύριαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, ϖήγαν ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. Bl.* &c. Ὑμέτερα *P.* sola. c Ὅετοι] Omittit *Fl.* d Δραπέται] ΦΙΛ. personam praemittit *P.* sola.

10. Μίτιμεν] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut simili nomine fuisse, quem perstringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas est; licet conditio servilis una cum nomine in ipsum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet sub Antoninis adhuc illum vixisse, *Themistius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diss. 5. ad Geogr. minores *Hudsoni* §. 9. seqq. Quare illud forte non absurdum fuerit conjicere, fuisse tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, simiam forte illius majoris, servilis conditionis hominem & ipsum, sed principum virorum amicitiis opes consecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte posteri miscuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) si ad Antoninum Philosophum supervixisset, omitti non poterat in Macrobiis nostri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philosophia, incidunt in viros quosdam, qui suos aliquot fugitivos quaerunt, & ita describunt, ut agnoscat Philosophia, esse in iis etiam illum suum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt nostra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & suos esse confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipsa adeo Philosophia) εἶσεσθε δὴ (non δὲ) inquit: *Statim scietis, ut-*

ὅτι quo respectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, nostrosque esse dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (sic enim licet interim dicere) Dominus, qui est inter illos Viros, negat se ex hoc praeconio intelligere, suum Servum peti, & longe illum aliter describit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ, ἔτ, ὁ κηρύττεις: sed reducitur in viam a Philosophia, quae eundem esse hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari sui audaciam. Sed reliqui viri, ipsius comites bonum successum suae inquisitioni inde pollicentur, quod Philosophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμελεῖ ἀκριβῶς ἀνευρήσομεν, personam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc sententiam nostram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, sine auctoritate codicum: sed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca possunt conferre, illis fraudi non erit haec nostra licentia: quam pudenter sumtam, uti demonstremus, supereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, EPM. coaluisse possunt cum literis ει, a quibus incipit εἶσεσθε. Ut saepissime literae bis ponendae semel omittuntur: de reliquis suo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ὁ χρὼς κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Nostrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῦν, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὸ χροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὦ τὸ τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας εὑρήσομεν, ξυνίησι γοῦν, ὡς φησιν, αὐτή.

ΦΙΛ. Τίς δ' ἐστὶν ἄλλος ὁ προσιών ἐστιν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ἐπὶ τὴν Ἀργῶ ἐμοὶ, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γὰρ τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

[a] Αὐτονόμῳ] Μητρῷ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. [b] Ὦ οὗτος] Admisi ὦ ex *B1.* & 2. quod aberat ab cett. [c] Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὁ cett. ὃν habet μουσεῖον *C.R.*

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conductum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μητρῷ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεὺς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τῷ τῦ νόμου. *M.du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῦν] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. ὃ νοῦν legit librarius Δεσπ. νοῦν. De appellatione Cantharo s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῦν ἔστον] Νοῦν, ὦ ἔστον. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B. πρ.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus ὁ χρῶ κυρίας dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra *Περ.* c. 15. κομᾶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M.du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐκεῖ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego, quem quaeritis, novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit : auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat, oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt, & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox eſt, Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus, quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus, cujus muliere

σοφία, ἢ [d] Ἡρακλες, ἢ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαρὸς ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί, χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δεῖ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ ἥκω μὲν οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἂν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, ἢ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίσχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ἄ, τι ἡ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρός γάρ μοι κεῖν[ος] [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μὲν ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὅκου φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ὦ τὴν γυναῖκα

Ὠιχε-

Ἐστὶν C.R.

δόξη prave C.

[d] Ἡρακλες] Et ſic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. [e] Μισητέον] Μισητέον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea, ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F. G.*

30. Ἀμοίλει ἅπαντας] Literae ἀν. quae Ἄνδρες notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμοίλει, & ſic omiſſae, ut paullo ante ὑμ. ante εἰ. *J. M. G.*

Ibid. Ἅπαντας ἀνδρήσομεν] An ἅπαντας ἂν ὑρήσομεν, & ſubaudito τοὺς ῥαπίστας. *F. G.*

Ibid. Ξωιῆσι γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξωιῆσι, i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F. G.*

33. Ὁ τὴν κιθάρα ;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F. G.*

Ὁ τὴν κιθάρα ;] O *Gujete !* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen, & probaſti alibi ellipſin , nec meminiſti perpetuo ἔχων in hiſce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰς κιναρὰς, *Bis accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰς ποικίλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J. F. R.*

50. Ἐκποδὼν] *Bl.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae ; habet ἐκποδὼν. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe, quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι *e medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος ἢ ἕτερον γενέσθαι. Sed & ἢ ἐκ ποδῶν forſan legendum, ejecto ὑμῖν, adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo? *J. F. R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J. B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum, ut verſus ſtet. *F. G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F. G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes: non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes. Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J. M. G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. *F. G.* Immo ὑπόδικος , ſi

Ὤχεο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν πανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ἐς χεῖρ' κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῇ καλαράτᾳ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτος κυνὸς ἀγρίου [d] ὀρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. Φασὶ δ' αὐτίκα καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ χρὴ προσίασιν, ὥστε ἤδη δεῖ κόπτειν τὴν θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; Φέρε ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμος ἴσως, ἢ ἄρτος τρύφων; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cerve,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt*.

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis frustum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic *P.* Ἐνὶ cett. *b* Ὄπιθεν] Recte *P.* & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. *c* Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ *P. B1.* ac 2. Μέσῃ male reliquae. *d* Ὀρμὴν] Ὀδμὴν. *Gesn.* bene. *e* ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adscript. marg. *J.* Sed ὑποδέκτου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae*. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ. *J.F.R.*

69. Πανάριστε] Πανάριστε ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῇ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J. M. G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter *P.* legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένει αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτος κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τοῦ Κερβέρου. τὸ τρίτος hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μωρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλειτάνθου, nec ullam allusionem ad vocem κριμνισεῖαι. Ideo su-

Non ; ita me Jupiter : sed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante se ferebat in Graecia, hic vero Chrysippeus (*auri famelicus*) ex asse est. Itaque Cleanthen non ita multo post videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, pessime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non sane alius. Hem risum ! Quid postea non fiet ? etiam philosophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : sed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid sic ? DOM. Quia de genere plane suppurato est. Nomen autem ipsi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulsor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera *sumta*, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non sane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Est liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non est mirum, cum etiam Triphales sit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅτε ἐν Ἑλλάδι, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ὄντι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακέ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ὑμενὸν ἄλλο, ὦ τοῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο ; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ ὅτος ἀδέσποτος ὑμῖν ἐστιν ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τ' ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλέσαμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλεις ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα φῆρα, καὶ βάκλρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τ' κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

γυναῖκος C.R. male.

ἤτι ἔχε C.R.

f Κλεάνθλω] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Κρεμάθλω *Pell.* g Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* h Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

suspicor non ita scripsisse Lucianum, & forte Χρέμητα scripserat, ad quod alludebat χρεμώσιται, ut paulo supra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. Κλεάνθλω] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opusculi videtur, quod suspensum innuat, cum inedia vitam finiisse ab aliis tradatur. Vid. Μακρ. c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, senex, vetustate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες —— τὸ μετ' τοῦτο] Haec omnia incepta & obscura sunt; nec Luciani esse videntur. *F. G.* At si hoc non est urere & secare, quidvis licet amputare. Et si sic grassari velimus in scriptoribus vett. quid tandem sani relinquetur ? *J. F. R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Crassus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Nisi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conscriptum, quo tendat non assequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Est inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* est, ad hanc Graecam appellationem respexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τ' κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, sequitur Triphalem fuisse Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, sed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Aristophanicae* nomen celebre, saepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitiosum puto : sive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρανον accedat : sive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης est. Sic Schol. *Aristoph.* Lysistr. 772. itemque *Eustath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὰ φάλλια interpretantur αἰδοῖον ἀνδρός. Quo sensu Τριφάλλια acceperit *Aristophanes*, e fragmentis fabulae vix est ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipso forte *Aristophane* acceptus, ad posteriorem rationem magis videtur accedere: est enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀφροδισίων. Hinc etiam lascivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius. Hoc

| p. 525. A.

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτῃ μὴ ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέχνη, οἴχεσθαι πρὸς τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, πρόσθεντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὴν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὴν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαγγωθέντα· ἔπειτα καὶ τοῦτον πρόσθεσθῆναι τοῖς πιθήκοις, ὡς ἀπόλοιτο πρόσθετιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὴν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπη τὴν χιόνα μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ λόγων; ἀλλ' ἀκολούθει πρόσθεν τοὺς πιθήκους ἤδη, ἀποδυσάμενον πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνον ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Istam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

a ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΑ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl. A.* tantum. *b* Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* *c* Τὴν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλ. adſcriptum marg. *J.* *d* Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* *e* Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν ἑξῆς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων ἑξῆς λόγον, aut pro ἑξῆς legamus ἑξῆ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J.M.G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὴν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὴν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per καὶ τοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F.G.*

Ibid. Παραδεθῆναι τοῖς πιθήκοις] Attigi hanc pœnam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit hæc omnia *Lapith.* c. 32. καὶ καλλιφθεὶς τὰ αἰχίστα ἴπαθεν. *J.B.*

22. Παρατιλλόμενον τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενον τὴν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J.F.R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὴν πρωκτόν. De ὠθιστίλλομαι dictum eſt ad *Mort.* c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J.M.G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ λόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J.M.G.*

SATURNALIA.

SACERDOS ET SATURNUS.

SACERD. Quandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, sacrificatumque tibi a nobis ac litatum est; quidnam potissimum inter sacra petitum abs te licet consequi? SAT. Illud quidem te ipsum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi sit, nisi simul divinatorem esse vis eum qui imperat, ut sciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem possunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia ista & promta, divitias, & aurum multum, & virorum esse dominum, & mancipia habere multa, & vestem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretiosa sunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipse quoque fructum aliquem tui

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

ΙΕΡΕΤΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

ΙΕΡΕΤΣ. Ὦ Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχειν τό γε νῦν εἶναι, ἢ σοὶ τέθυται, ἢ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ὅτι τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ ἢ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τοῦ ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν· ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἔσκεμμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολύν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακάς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὅς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι τοῦ σοῦ δώ-

ἄρχειν C.R.

εὐκλαῖον Z.

ἐθέλεις Z.

οὐκ ἀνανεύσω Z.

ΙΕΡ.] Personar. nomina aderant in *F. B1. Fl. Ald. H. S.* Omissa in *P.* — Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. F. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno sacra fiebant, de quibus in primis *Macrob.* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & mensibus; haec κρόνια dicebantur a Grœcis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari solita, sed post in triduum propagata, primum ex adjectis a Cæsare huic menſi diebus, deinde ex edicto Augusti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. desinebant, quo solo fieri ante consueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic supra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortassis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipseos τῆς, ὡς, ὡς vel λέγε ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαλέων ἐμφορεῦσιν ὕορις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lysias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. εἴθ' ἱλασίαν ἴσχον εἰδέναι περὶ τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina est locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι similiter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Aristophanem* Pl. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι, pro ὡς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta satis mihi faciunt ad stabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid sine gravi causſa innovem. *F.F.R.*

16. Ὅς τι ἐμοὶ αὐτόν — αὐτῶν] Permutata in plerisque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente sententia; quae ipsa quoque altero loco αὐτῶν postulat. Nec aliter vertit *Erasmus.* *F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In *L. Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; posterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverso haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; absurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τοῦ σοῦ ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμοὶ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Eustath.* de Ismen. I. p. 14. Κρατινοῦσιν — ἄλλοι αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Nostri similibus. Supra *Philops.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τοῦ διηγήσασθαι. Ap. *Æsop.* Fab. IV. vulpes de se ipsa ait: ἀναθαμβοῦσα λέγε τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμοὶ τρώγειν — σὲ ἀναπείσω. Fab. CIV. αὐτὸ ἐξελώσομαι. Sic αὐτὸ nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῷ ἀφ' ἅπαντος τοῦ βίου.

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφαιρεῖσθαι τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῷ, ἀλλ' αἴτει παρὰ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅτι ῥητοῖς παραλαμβάνω [b] δυναστείαν. ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. ἐγὼ ἦν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμι, καὶ πω τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅτι κεφαλὴν ὠθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένου τοῦ προσώπου. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα καὶ τὸ πλοῦτον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς ἀφαιδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus tantum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* feriùm quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum *majora* illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνος, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἐγωγ' οὖν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἰτῶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαίει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σείων, καὶ τὸ κεραυνὸν ἐπανατείνόμενος, δρι-

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

[a] Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. [b] Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. G.

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. G.

Τῷ σὲ χρὴ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγρόμυοι κυκλήσομεν ἱπνὸν ἀοιδῇ γεκρούς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis fine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον fine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τ' ἐορτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Is. B. c. 30. δίνδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐπῆν. *M. du S.*

Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπουδαῖον μὲν οὐδὲν, οὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J. M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαι] Οὐδὲ ἀγοραῖον οὐδὲ διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται οὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δένδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζειν τ' συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si comparentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐπεστίγασιν, ὡς ἵλεως ὁ φορὸς ὁ ζῦθος ἐπιούσης] Certissimum est men-

ſunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiſcreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille peſſimos ac ſenſu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, ſcire velim, qualia ſint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῆντας. ἢν δέ ποτε ϗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ϗ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ϗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ϗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ πάμπονήροις τε ϗ ἀνοήτοις ἀνδράσι περιχεῖ τ πλῆτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοις πλείστοις αὐτῶν. πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

Aristophane dans le Plutus. V. 90.

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, ſi ad vim exigantur totius imperii: niſi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem teſſera, ſenionem in ſummo tibi ſemper apparere. Multi enim ad ſatietatem usque inde ſibi pararunt viaticum, quibus propitia ſecundaque teſſera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipſis ad exiguum adeo ſcopulum, teſſeram, navigio. Verum etiam bibere jucundiſſime, & ſimul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & miniſtrantium alios incidere in aquam, (hoc enim miniſterii parum dextri praemium eſt) te vero & honeſtum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum ſit bonum? Porro regem ſolum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τ δύναμιν ἐξετάζεσθαι τ συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ϗ τοῖς ἄλλοις ἐς τ μονάδα χιλιομοίρᾳ τῷ κύβῳ, σοὶ τ ἑξάδα ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γὰρ ἐς κόρον ἀπὸ τῦ τοιύτυ ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ϗ Φορὸς ὁ κύβος ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τῦ σκάφυς, περὶ ὕτω μικρῷ ἔρματι τῷ κύβῳ. ϗ μὴν ϗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ϗ ᾠδικώτερον ἄλλυ δόξαι ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ϗ ἀφρονεμμόνων τὺς μὲ ἄλλυς ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τῦτο γὰρ τὺ παρὰ τριτίμιον τ ἀδεξίυ ἀφρονίας) σὲ δὲ, ϗ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ϗ τἆθλ' ἁφαιρεῖσθαι τ ἀλόντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι ϗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

c Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amſt.* Σὺ *Fl. J. Ald. Va. Fr.* Et hoc omnes obſidet. ᾄσαι marg. *J.* conjicit.

d Ἐπινεύσει] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ *Jenſ.* e Ἅμα] 66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ: neque enim de futuro, ſed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Teſſera lateribus conſtabat ſex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Auguſto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Jenſius* jubet in ἐπινεύσῃ. ſed innumera etiam alia refingenda forent, ſi rationem eam ſequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus eſſe cum Cl. *Jenſio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lect. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde ſupra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρωτεῖόν γε σὺ ἀποδέξεις, ἢ προτίμψεις πάντας τὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, ſecundum ſuam diviſionem, quam Cl. *Hemſt.* immutavit, tu jam vide ſis *Timonis* §. 33. ubi ἔτος δὲ τάχα ἴσεται, οἷαι μοι ἔσαν ἀποδείξεις multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter ſcripſerat, ni fallor, Lucianus; nempe ἆσαι, vel ἆσμα, quod propius ad hanc accedit ſcripturam, ἅμα certe ferri non poteſt. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipſum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ϗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini ſortiere talis.* F. G. Verſus *Horatii* ſatis notus eſt I. Od. 4. f. Noſter iterum infra c. 9. poſt med. ϗ βασιλέας χειροτονῶμεν. *J. F. R.*

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαιλα, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγμαλα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάλλειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι σὲ αὐτῷ ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ σκάμμον τ' αὐλητρίδα, τρὶς τ' οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ ἡ ταῦτα δείγμαλα μεγαλοδωρίας σ' ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθ' τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τ' ταῦτα διανέμονλα ὀλιγοχρόνιον τ' σχὴν ἔχονλα. τούτων δ' ὧν ἃ μοι δυνατὰ δοῦναι, τ' πεττεῖν, τῷ ἄρχειν, τῷ ᾄδειν, καὶ τῷ καλπιθμησάμην, θαρρῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, ἢ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τ' μὲ τοιούτων ἐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνά μοι ἀπόκρινας, ὃ μάλισλα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἦν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἔσῃ τ' ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τ' θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γ', ἢν εἰδὼς τύχω. ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστὶν, ἃ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τ' Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τ' Διΐα, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καλαπιεῖν ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τ' ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τ' Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὴ σοῦ παρετάξατο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴ, ὦ ξένε, ἦγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rh[illegible] illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque maledi-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῃ M.

80. Τῶν τοιούτων] Ποιὰς τὸ τοιαῦλον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγμαλα] Consule de hoc ludicro Tacit. A. XIII. 15. & Arrianum ad Epict. I. 25. οἷον Σαυρομάλαις λέλογχε βασιλεὺς, ἵνδυξ ἢ παῖξαι ταυτὶ τὴν παιδιὰν, προσάσσει, ἢ πίε, ἢ κίμσον, ἢ ἆσον, ἢ ἅπιλθι, ἢ ἴλθι, ἀναιδοῦ, ἵνα μὴ πᾶν' ἐμὲ λάσκαι ἡ παιδιά. M. du S.

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus fir-

mat L. Bos ad Evang. Matth. VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήμαλα ἡμῶν, addito Aeliano, Diog. Laërt. & hoc Luciani. J. F. R.

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut Eustath. de Ilm. I. p. 10. ὁ Τεγεαλὴς λίθος, sed p. 13. λίθος ὁ Τεγεαλὴς. Aristoph. Nub. 764. λίθος τοιοῦτος — κυλιν. &c. Noster Imag. c. 1. f. ὁ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, discerès sane, iratsci mihi permissum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & senem Deum.

SAC. Atqui ego ista, Saturne, non mea sponte interrogo: sed Hesiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope universos, haec de te credunt.

λαοδορείας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῆν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς τολιὸν ὄντα καὶ πρεσβύτην θεόν. ΙΕΡ. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκ ἐῶ γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περιτρέπουσι περὶ σοῦ.

6. SAT. Putas enim pastorem illum, jactabundum impostorem, sani quidquam de me scire? Considera autem hoc modo. Estne ut homo, neque enim dicam Deum, sustineat sua sponte suos ipse devorare liberos, nisi quis forte Thyestes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc si forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero possit, nisi forte sensus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum gessimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, sed mea cum sponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non esse, neque in tartaro, ipse quoque vides, arbitror, nisi caecus es ut Homerus.

ΚΡΟΝ. Οἴει [b] γάρ τι τὸ ποιμνιον ἐκεῖνον, τὸ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὧδε, ἐάν τις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἐκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης εἴη, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ πεσοῦν, πάθοι; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη· πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐδίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' οὔτε ἐπολεμήσαμεν, οὔτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεξάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ οὔτε πεπέδημαι, οὔτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

καὶ ὑλομανεῖν ἀγνοήσειεν ἂν. Z.

7. SAC. Qua igitur caussa, Saturne, motus reliquisti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In universum senex cum jam essem, & ipsa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim sufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc sunt, injustitiam; sed currendum semper erat sursum deorsum, fulmine intentato, quo perjuros aut sacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poscens:

ΙΕΡ. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; ΚΡΟΝ. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὢν τὸν χρόνον (διὸ καὶ περιεδεῖσθαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἀμύνειν πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸν κεραυνὸν διπρωμνον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργώδες ἦν,

[b] Γάρ τι.] Sic omnes. [c] Ἀφείλετο.] Male omissum in M.

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἔξεστι ἔγνως ἂν ὡς ἐρωτήσας ὡς ὀργίζεας γῆν ἐφεῖταί μοι. V.

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίδητος, ἀπαθὴς. G.

γαυλοῦ. Sed & de gemmis masc. gen. ibid. c. 12. idque usitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένου. Amant enim participia nominandi casu sic jungi sine copula. Vid. supra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Asin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὀρίτας — ἐμπαικτής. *Act.* *Apost.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æsop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀναιτὸς — ταυτὶ βοῦς ἑκατὸν πλέσας ἐπὶ τῷ βωμῷ θεὸς ἀλαπάστους. *F.F.R.*

8. Ἡσίοδος] *Hesiod.* Θεογ. 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὀργὰς τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν τι — πρᾶξαί τι; modo proba & ibi sit lectio. *F.R.R.*

ἦν, ϗ νεανικόν· ϗ ἐξέστην ὃν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. ϗ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀφανείμασθαι τοῖς παισὶν ὅσα τ' ἀρχήν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοιμι, ὅτε αὖ τὰ τἀναντία αἰτούντων ἐνοχλοίμην, ὅτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοιμι, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἄγω, ζωρότερον οἴνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, ϗ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαί μοι ἔδοξε, ϗ ἀναλαμβάνω τ' ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἵαν ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄστοργα ϗ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, ϗ τύχαι, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, ϗ κρέα ἐσκευασμένα, ϗ ὁ οἶνος ἔρρει πολαμηδόν, ϗ πηγαὶ μέλιτος, ϗ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν ϗ χρυσοῦ ἄπαιδες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τ' ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, ϗ ἀφ' τοῦτο ἀπαλλαχθῆ κρότος, ϗ ᾠδή, ϗ παιδιά, ϗ ἰσοτιμία πᾶσι· ϗ δούλοις, ϗ ἐλευθέροις. εὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δέ, ὦ Κρόνε, ϗ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους ϗ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε ϗ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum ferente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi caussa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

Theocr. Id. 12.

[a] Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B1.* & 2. Εὐποιῶν junctim cett. *B1.* & 2. [b] Οἵαν] Bene L. *Fl. V2. P. S.* Οἷς male *Ald. J. Fr.* [c] Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AIW.* Et sic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἵαν] L. *Fl. V2. P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄστοργα ϗ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσταρπα ap. *Hom.* Sed ἄστοργα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῦ. .] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δέ, ὦ Κρόνε, ϗ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, ϗ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σε τῷ μύθῳ ἐκείνῳ ποιεῖν ὡς] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret ergo hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipse quoque serviens & memor compedis. SAT. Non desinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & desinam. Verum hoc adhuc mihi responde. Alea ludere an consuetum erat etiam his, qui sub te vivebant? SAT. Omnino: sed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; sed summum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & solus semper cibo se abstineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipsi essent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: si quis unum de istis ex solido auro viris, in nostram hanc vitam productum vulgo ostenderet, quid miser ab illis passurus esset? Incursione facta illum, novi ego, discerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos constituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne festis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem sint, sed in quaestu sibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae sponte ipsi sua faciunt.

δουλεύοντα, μεμνημένον τ᾽ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεττεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ὑμῖν μὲν οὐδὲ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀνιᾶσθαι ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἑώντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰρ ἂν καὶ ἐπέτρευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μεταξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τ᾽ ἀνδρῶν ἐκείνων τ᾽ χρυσηλάτων, ἐς τ᾽ ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ᾽ αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ᾽ ὅτι ἐμπεδραμόντες, ὥσπερ τ᾽ Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τ᾽ Ὀρφέα, ἢ τ᾽ Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μείζονος ἀπενεγκάμενοι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε δὴ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ πεποίηνται τ᾽ ἑορτῶν. εἶτα οἱ μὲ ἀπέρχονται λοιδορούμενοι ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐκόντες ποιοῦσιν.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum sis & se-

Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἀβρὸς οὕτω θεὸς ὢν, καὶ γέρων, ὑπολεξάμενος τὸ

76. Ἐς τ᾽ ἡμ. τ. βίον] Βάλλ᾽ ἐς κόρακας. *G.*

80. Αἱ Θρᾷτται] Threïssae. *G.*

τριῶσας *Hagen.* 1526. 8. *Erasmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nisi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Pers. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quasi hoc ex Graeco vertisset. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὦ τῆ μύθῳ ἐκείνῳ. ποιεῖν σε &c. Ita distinctionem *Solanus* mutarat. Et sic trajectio constructionis foret, de qua paullo supra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec displicet; quia tamen & sic Cl. *Gesneri* versio aliquantum foret immutanda, quae sensum haud incommodum exhibet, nec satis certa est res, manum abstinui. *J. F. R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis nostrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris consiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes pestis ista grassata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango posteris vix credibilem, historicumque poscentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia pestem Athenienssium descripsit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menses incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum singuli divitias summas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum misere perdiderunt, ab Aleatore, similibusque ejus perditis hominibus miserum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορρᾶς πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπεκκεχυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὸ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; ἐγὼ μὲν πρεσβυτικός γε ὁ χαμηλὸς, οὐδὲ ὑπανδεῖν τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γῦν μοι χρόνον ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, καὶ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοφρῶν. ὥστε νῦν μὲν ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ δέκαιον ὑπὲρ καρύων, καὶ βασιλέας χειρολονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἴλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τῶν φίλων, ὅσοι γ' ἐπαινέσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a Ὃ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ἃ male omiſere *Fr. Bs. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *H.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χιμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἦγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τοῦ ἔτους hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ἃ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξια conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσίς χοίνικά γε ἡμῶν πέντε καταμεδίσαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *J. F. B.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edidit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

20 Τάδε λέγ|ϕ Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τ' ἑορτῶν. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι 25 καὶ κείνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσονται τοῖς ὀφθιμίοις, ἃ κατ' τ' ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δὲ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τ' προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν 30 οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὅτ|ϕ, οὐκ ἐμοῦ νομοθέτου ἀμελήσαν, ἀλλ' εἰς τ' Κρόνον αὐτὸν, ὅς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τ' ἑορτὰς, οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμεν|ϕ. ἦν δὲ ἀπέδητος, οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως, οἷον αὐτὸν 35 οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυσι, ἀλλὰ τ' μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἆλλα φαιδρός τε ἦν, καὶ [a] καρτερὸς, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο. μορφὴν μὲν τοιάνδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προειρῆσθαι ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαθίζοιμι, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τ' αἰτίαν τ' λύπης τίς ἐστί μοι, καὶ ὡς

συννοίαις C. R.

[a] Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* [b] Προειρῆσθαι] Sic dedi ex *Fl. Va. Ald. Bl. S.* Προειρῆσθαι *J. H. Fr.*

ma autem ellipſi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J.F.R.*

45. Ἐστί] Scribendum fuit εἰσί. *M. du S.*

Ἐστί] Obſequerer *Solano* εἰσὶ reſcribenti, propter adjunctum καὶ δυσχεραίνομαι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐστι, quam ἔγνω τί δυσχεραίνομαι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θὲς — καὶ ὑποσχέσ. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμνασίζεσθαι, μηδὲ ἀσκεῖν, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μάτι ἀπόθνησκε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲ ἀπεῖλεν, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — καὶ ἐνίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης υἱὸν θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γεγόνοι. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi id

τ' πενίαν δυσχεραίνοιμι, ὑ χ' τ' ὥραν [a] μονοχίτων· χμ' ψῦ [b] κρύος, χ' Βορρᾶς πολὺς, χ' κρύσταλλοι, χ' χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι χ' τ' ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τὺς μὲν ἄλλυς παρασκευαζομένυς, ὅπως θύσωσι, χ' εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ὑ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. χ' δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, χ' τῦ ὠτός με λαβόμενος, χ' ψιθυρίσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καλοὶ κἀγαθοὶ μὲν χ' μιαροὶ ἀνθρώπυς ὁρᾷς πλυτῦντας, χ' μόνυς τρυφῶντας ὁρῷς, αὐτὸς δὲ χ' ἄλλοι συχνοὶ τ' πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ χ' ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ὑδὲ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, χμ' μεταχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ὑ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλωθῶς

qui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum sacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a Clo-*

a Μονοχίτων] Sic *V2*. Μονοχιτιῶν cett. b Κρύος] Abest a *Fl.* c Προσεικάζειν] Sic omnes. Forf. προσεικάζειν. marg. *J.* etiam πλησιάζειν adscripsit.

id parvi referre puto. nam rurf. *Ptol. Heph.* l. d. fine majore distinctione, χ' ὡς ἱρᾶ τούτῳ Ζεὺς, χ' ἀπουσχὼν πυρωτοῦ. Mox ibid. praemissos optativos excipit indicativus, ὡς λάθοι μὲ αὐτὴν ἡ Ἥρα — δεῖν δ' Ἐλένῃ, κλέψοι δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' — Ὡς Ἥλιος ἄνυκτον ἐ Φαέθοντ' Ἐλένῃ, ἐκαλύπτο δὲ Λευτέῃ. Imperativ. & subjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχεσθε — χ' μὴ ἀγνοεῖσθε. Dissimiles casus *Pausan.* Vir. Aristom. ipso princip. Ἀνηκέστων (sic enim lego pro ἀνηκάστων) πολλῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, χ' ἅμα ἐς τὰ μάλιστα ἤδη ἀπορῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν χ' κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Sallust. Catil. XI. 4. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elsner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorsus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pausan.* protulit. *J.F.R.*

46. Μονοχιτιῶν] Μονοχίτων ὢν. An μονοχίτων ὤν scribendum pro μονοχιτιῶν. *F.G.*

Μονοχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita necessario intelligendum, ut unica sit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; superinductas tantum tunicae vestes respuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένυς] Hoc verbum frequens esse de adparatu convivii & sacrificii, vid. si operae est, ap. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Apost.* X. 10. *J.F.R.*

55. Προσεικάζειν] An προσεικάζων legendum? *F.G.*

Προσεικάζειν] Legendum προσεικάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & *Eunuc.* c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *assimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non posse. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσεικάζων *allubere*. Sed mox damnavi, cum nec litterae satis congruant, neque significatio. Magis jam placet προσεικάζων *accedere*, praesentem se demonstrare, apparere: idque interpretando expressi. *J.M.G.*

62. Μεταχοσμῆσαι.] Infra N°. 21. μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L.K.*

75. Μάτην] Legendum est μὴ μάτην &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγείρουσι τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas istas voces sic Latine versas conspici, *ut Cybelae matri sese adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, χ' πολλαὶ μοῖραι ἐκ τούτου τοῦ ἔργου τῆς ἀλεκτρυόνος ἀγείρονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* differt. tertia μηδὲν ᾖ τὸ τοῖς κύκλοις ἀγειρόντων διαφέρον, εἰ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἐπιθησκίζουσι, verterit Cl. *Heinsius*, *similem mendicis illis, qui in triviis stipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pseudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντες τὰ χ' ἐνθυάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non servant eundem tenorem? Certum est, ubi ἀγείρειν habet additum casum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothoni & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, paupertati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi*, inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

ὑμῖν τὰ ἄλλων Μοιρῶν πράττειν· ἃ δὲ ὀφείλει τὴν ἑορτὴν, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τὴν πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔσται. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, οὓς χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.....

Ἐγὼ, ἦδ' ὅς, διδάξομαί σε· κεῖται γὰρ ξάμβῳ ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν φορῶ, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὸν μὲν πατέρα ἐκτομίαν περιποιῶν, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις, βάκχοι γενόμενοι. ταῦτα ἐπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

d Καὶ] Non habet *F.* Habent *Fl. M. P. B1.* &c. *Graev.*

e Μάτην] Leg. *ἐ μάτην.* f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν αὐτός. *V.*
Ibid. Ἀρπὴν] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. †Βάκχοι] Βάκχοι μόγις μὲν, ἀνέστροφοι δὲ καὶ γυναικώδεις. εὐνοῦχοι. ἀπόκοποι. *V.*

* Αὐτὸς] Αὖτος edita misere. Forsan ὕστερος in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

† Βάκχοι] Βάκχος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυρτικὸς proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Crefollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς δώσει τῶν ἐπιμελητῶν Κρονίοις λαμπάσιν μηδὲ τοῦτο ἐξέσται intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦσθαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Ἢν κώλοις δὲ κυμβάλοις βάκχοι γυρόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Ms. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνου & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

NOMOI ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράττειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παιδιὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ μόνοι καὶ πεμματουργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσοτιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις, καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγανακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς δὲ τ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν, μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ τ ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις, μηδὲ λόγους ἀσκείτω, ἢ ἐπιδεικνύσθω, πλὴν εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

NOMOI ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γραφόντων μὲν ἐς πινάκιον ἑκάστου τ φίλων τὸ ὄνομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαλον, καὶ ἐσθῆτα τ ὅσης τ ῥᾳστώνης, καὶ ὅση παχυτέρα ἢ κατ' αὐτὸν καλασκευὴ· καὶ τ ἀργύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲν πρόχειρα ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μού τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam neque privatum negotium intra festos dies agito, nisi quae ad ludum, & delicias & voluptatem pertinent: coqui soli & dulciarii operosi sunto. Aequali jure omnes sunto & servi & liberi, & pauperes & divites: irasci, aut indignari, aut comminari nemini liceat. Rationes rerum curae alicujus creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc liceat. Nemo argentum aut vestem dinumerato, neque scribito per dies festos. Ne quis exerceto se Saturnalibus, aut orationem meditator vel habeat, nisi urbanam forte aut hilarem, quae ludum & jocum prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent nomen uniuscujusque amicorum divites: habebunt vero etiam pecuniam in promtu, decimam circiter annui reditus partem; & quod supereſt ipsis vestimentorum; & quidquid est in reliquo apparatu pinguius quam pro fortunis illorum, sordidiusque; de argenteis quoque non pauca. Ista quidem in promtu sunto. Pridie vero sacri, circumlatis quibusdam purgaminibus, domo

a Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθω *Fl.*

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. *V.*

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles* νόμους συμποσιακούς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio', quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκείτω ἢ ἐπιδεικνύσθω] In marg. *Ald. Weſſ.* adscriptum erat ἐξετάζειν & ἀναγράφεσθαι, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀποτριχόντων, ἀπαιτούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἀπερρίφθαι pro ἀπερρίφθωσαν, & *Solani* ad Ἔσκε. ſ. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρίστων pro ἐπαιρίστωσαν frustra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πανταχοῦ τ γυτόνων. Ibid. ep. 52. pr. πανούντων ὅσα ἐθέλονται. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἰσότητα τ ὅσης τὴν ῥᾳστώνην] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν ῥᾳστώνην τ ὅσης scil. ἰσότητα, non absimilis est *Aristophaneae*, Plut. 694. τ ἀβάσης πολλὴν, ubi *Kust.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Caterum ante sollemnitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor ſordes ; & avaritia , & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint , ſacrificanto divitiarum datori Jovi , & largitori Mercurio , & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοκερδία , ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πρὸ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor , & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur , & quantum , ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro , uno quisque calice epoto recurrant : plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia : aequum enim , illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur , quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima : odioſum autem nemo quidquam eadem mittito , nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

Καλανείμανλες δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκαμίζονλες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀγακομίζονλας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστον πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ δημοίρτας εἶναι. τὰ ὀπτὶ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μειρακιώδη, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὴς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίως μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὴς] Bene *Fl. B1.* & 2. *P.* Ἀπαχθὴς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὶ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς , etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J.G.*

25. Ἀποτριχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F.G.*

27. Δημοίρτας] Ἀπὸ τ δημοιρτῶν στρατιωτῶν ἡ μίλαφορά. *F.G.*

Δημοίρτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur : „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis , quos Diocmitas appellans* ; milites vero δημοίρτας *nuncupati* , „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli : *Aeliano* „ δημοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τῆς ἡμιλόχου ὁ τ „ μοίρας. Lucianus : ἡμιπάντιον ἐφορώμενος δημοίρτης ἄν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰρ δημοίρτας εἶναι. *Ar*„ *rianus* : ϗ ἐπὶ τούτῳ δημοίρτῃ Μακεδόνα, ϗ δεκατάρχην , ἕνα ὀνομαζόμενον ἀπὸ τ μισθοφορᾶς , ἢν τινα „ μείονα ἔχει τῆς δημοίρτου , πλείονα δὲ τ ἡ τιμὴ στρατευ„ μάτων ἔφορον. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus , trecentos , quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant : ce„ terum equis vehebantur ; cum res locusque poſce„ ret , pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus : tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis man„ det ". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur , aliique ſunt quam hic δημοίρται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus δημοίρτας ap. Lucianter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem , quam ut multa addam. Origo eſt a δημοιρία. Ita δημοιρίας λαμβάνειν , *duas praedae partes accipere* , *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J.F.R.*

29. Ἐπαχθὴς] Sic recte ſcribitur in *Fl. B2.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὴς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὅτι τῇ δωρεᾷ· εἴ τις πέρυσιν ἀπεδημεῖ, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω καὶ ἐκεῖνα. ὀφλυόντων δὲ οἱ πλείσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵτινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοιεν, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil servator; neque poenitentia muneris subeat. Si quis superiore anno absens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam ista accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus solvunto, atque habitationis mercedem, si qui eorum hanc etiam debitam solvere non possint. Atque in universum diu ante hoc ipsis curae sit, uti sciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ πεμφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμπολιτικὸν [a] ἢ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τῇ ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὢν, κἂν πέμψῃ

16. Abesto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod missum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in risum vertunto. Diviti vicissim mittat pauper eruditus librum antiquum, si quis sit boni omnis, aut convivio aptus; aut suum ipsius scriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum statim legat; quod si repositum aut abjecerit, sciat falcis se minis obnoxium, etiamsi quantum opor-

ἢ abest in C.R.

a Ἢ, ἢ] Deest posterius ἢ in *Fl.* Adest recte in cett. In αὐτοῦ autem conspirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus nostris libris erat αὐτῶ, quod sedulo sic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἑκάστου] Vid. & Aesch. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis observandi ante horas inventas, qua de re eruditissimam, sed prolixiorem, quam ut hic inseratur, *Salmasii* dissertationem vid. in *Plin.* Ex. a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem respondere putat Romanorum V. vel VI. hoc est undecimae nostrae, vel ipsi meridiei; qua hora convivia tempestiva agitari solita, ut moris erat diebus festis ac solemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis solida hora superstet*
Ad sextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavet diluculo, sed honesta & salubri hora.* Putat tamen nullam horam diei mense Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, sex pedes habuisse; & πλειοποδῶν ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuisse videtur, quae decem pedum signo notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo solita maturior, ut in festo lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio est, ab avaro dictum puta; consule, si lubet, *Casaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἑκάστου] Quid sit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεμαίοντο καιρὸν καὶ ἐπὶ τὸ δίπουν ἐδοῦ, ὃν δὴ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, sed ipsa gnomonis, quidquid sit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον est. Quae ad hunc ipsum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Casaubonus*, ex Schol. ad *Aristoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmas.* Exerc. Plin. p. 446. seqq. de umbrarum illa dimensione disputant, si bene perpenderis, ad haec duo quasi capita referri possunt: I. antiquissimis temporibus suae cujusque umbrae dimensio fuisse illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diversitate dicamus, ad anni etiam tempestatem respiciendum fuisse, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aestivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii se habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX., aestivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuisse, haec ipsa res, & statuae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. mensurae diversitas, satis ostendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτοῦ χόνδρους στεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐλθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν ὑπὲρ τὴ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ὁ δὲ καλαπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τὸ θησαυρὸν τοῦ Κρόνου· ὁ δὲ πένης ἐς τὴ ὑστεραίαν πληγὰς λαμβανέτω τῷ ῥάβδῳ εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττους διακοσίων ἢ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λύεσθω μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ. τὰ δὲ πρὸ τῆ λυτρῆ, κάρυα, καὶ σεσοὶ ἔστωσαν. καλαχείσθω ὅπου ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῆτος, ὀλίγον συντελείτω εἰς [b] προνομὴν. οἶνος τῆ αὐτῆ πίνειν ἅπασιν. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλουσίῳ, ἢ στομάχου ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον δὶ αὐτὸν πίνειν τὸν χρείττονος μοῖραι κρεῶν, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] διαπεμπέτωσαν, ἕως ἂν

b Προνομὴν] Προνομίαν Pell. c Παραπεμπέτωσαν] Παρακεμπέσθωσαν Fl. et C. R.

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ] Τὴν διὰ τῶν ἀκτίνων αὐτὸν στοιχεῖον ἐκάλουν. V.

giores plerumque esse pedes &c. M. Iaventis solaribus paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra *Ὥραι* c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. προσφορὰν. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μοῖραι] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. Παραπεμπέτωσαν] Προπεμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παραπεμπέτωσαν rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τὴ ἐπιφορείας τῶν ὄψων. &c. *F.G.*

Παραπεμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ διαπεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἕως ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. Hoc enim valet, παράπεμπε, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἑρμ. c. 72. Διαναστάντα δὲ ἀξιῶ πράττειν τι τῶν ἀναγκαίων, καὶ ὅ σε παρακέλψει εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. Adde Εὐχ. c. 1. παρακέλψει χειραγωγῶν. & Δικ. c. 1. ubi ventus dicitur παρακέλπειν τὴ πλοίᾳ. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio ineunda tibi erit.

ἐν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κωμῳδῇ μικρὰ ἀποτιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅλη πᾶσιν.

ac differant quae ferenda ſunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla ſuis: ſed aequalitas eſto in omnibus.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ βλεπῆς ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαττον ἐς τὸ δεσπότιλον, καὶ ἐπ' ἀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, Φιλοσησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον. ὅλῃ πᾶσι, [e] πεπευέτωσαν [f] ὅλῃ καρύων· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπεύσῃ, ἀσιτος ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, συνευωχείσθωσαν καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τὸ πλουσίον ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τῆς αὐλῆς, καὶ ἀναγινωσκέτω. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἕως ἂν αὐτὴ ἡ στήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, [g] ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

18. Pincerna acutum cernito *velut* de ſpecula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus eſto propinare ſi quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus ſi voluerint, etiam ante divitem. Neque neceſſe ſit bibere, ſi quis non poſſit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocoſi ſi quis velit jus eſto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: ſi quis pecuniam luſerit, poſtridie eſurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero ſervos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo miniſtranto. Haſce leges unusquisque dives inſcriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum eſt, quam diu ea pila manſerit, neque famem, neque peſtilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

προπιόντος C.R

ἀναγινωσκέτω C.R.

μένῃ ἤτε λιμὸς abſunt a C.R.

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πάντες *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit poſt *συμπ.* c Ἐξέστω &c.] Varie haec & ſeqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπευέτωσαν] Πεπευέσθωσαν *Fl.* f Ἐπὶ καρύων] An *καρύοις*; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Οὔτε λιμὸς] Omiſſa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ϵ ὑψηλῷ. *G.*

ἀποτίμασθαι enim non eſt *comitor*, &c. ſed *rejicio, amando* &c. Vide locum ea de re apud Noſtrum luculentum Ἐτ. Δ. XII. ubi meretrix amaſio inter alia amoris ſui ſigna hoc profert; οἶσθα ὅσους ἐμοὶ ἐρᾶς παραπεμψάμενος, &c. Μηδὲ ἀποτιμήσεσθαι itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & ſic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem ſignificans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego poſteriori ſententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ.] An non ſcripſit auctor, πάντες πᾶσι? Nam illud confuſionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut ſi velint, primi invadere poſſint calices, ſed & remittere id poſſint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πάντες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere viſum eſt, quamvis omnes libri Noſtri πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πάντες *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; ſine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J.F.R.*

86. Προπιόντες] *Eraſmus* videtur legiſſe προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix poteſt locum habere; nam ſi vel pauperibus, vel omnibus ſine diſcrimine licet bibendo praire, quomodo jam eodem ſpiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J.F.R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic ſolent Graeci. Sic etiam uſurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ̃ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποθ (ὅσῳ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ἡγοῦμαι εἶναι.

EPISTOLAE SATURNALES.

EGO SATURNO SALUTEM.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut camemη-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΕΓεγράφειν μὲν ἤδη σοι καὶ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, καὶ ὡς οὐδὲ πενίας κινδυνεύοιμι μόνος ἄμοιρος εἶναι τ̃ ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι καὶ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲν ἡμῶν ὑπερπλουτεῖν, καὶ τρυφᾶν, καὶ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφανθείρεσθ καὶ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ̃ αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

ἄριστον. c. R. prave. ἅπασι c. R. καὶ mallem.

a Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς καὶ *S.* b Ἢ] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. * Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τ̃ μικροῖς μεγαλαυχημένων ἡ παροιμία. *V.*

* Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in V. fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξίσω] An ſic legend. σκάπτειν ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, καὶ σκώμματος μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξίσω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιλα ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἴσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πεπεισθαι &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιλα ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ. σκώμματος καὶ μέτρον ἴσω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πεπεισθαι &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχεῖσθαι, μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιλα. ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος. καὶ μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Solanus* diſtinctionem *Juntinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἶην] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον οὐ τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἴσαθον, οὐ οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφιλ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς οὐ νῦν] Legendum forſ. ὡς δὲ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλῆς βεβηκότα, [a] οἷον εἰσὶν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἕστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, ὑπὸ τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἄν, εὖ ἴσθι, μὴ χείρων αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ ἁβαίνειν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πλησίως ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ὅτε τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῦς ἔτι μοναρχοῦντος· ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ εἰς κόρον· πολλοὶ δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

olus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷά εἰσιν *J. & V2.* b Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάτας] Τὰ ξύλα ἃ ὑποβάλλειν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἑφτὴν δὲ, εἰ δὲ — ἡμεῖς δὲ. Deinde ibid. τὸ κύνα δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J. F. R.*

Ὡς ἐ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J. J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G. C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant L. *Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἢ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J. F. R.*

22. Οἷον] Sic recte *Ven. 2.* ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis εἶον. *M. du S.*

Οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum; illos ipsos homines ajunt fuisse aureos, paupertatem vero nec omnino ad illos accessisse. At nos contra ea ipsi quidem vix plumbum videamur merito, aut si quid illo vilius: victus autem cum labore plerisque contingit: caeterum paupertas, & consilii inopia, & desperatio, & illud *hei mihi!* &, *unde nanciscar?* &, *ben fortunam!* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne, bene noris, ferremus, nisi divites in tanta esse felicitate videremus: qui tantum cum aurum atque argentum incluserint, vestes autem quot? habeant, mancipiaque & currus, & vicos totos, & agros, & magnam quidem vim singulorum possideant; tantum abest ut eorum quidquam nobis impertiant, ut neque adspicere de plebe homines dignentur.

αὐτὸς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι, πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὲ οὐδὲ μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι χαὶ [c] τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μετὰ πόνων τοῖς πλείστοις, ἡ πενία δὲ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμηχανία, καὶ τὸ, οἴμοι, καὶ τὸ, πόθεν ἄν μοι γένοιτο, καὶ, ὦ τῆς τύχης, πολλὰ τοιαῦτα πολλοῖς [d] γῆν ἡμῖν τοῖς πένησι· καὶ ἧττον δὲ c. R
ἂν, εἰ ἴσθι, ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτην εὐδαιμονίαν συνόντας, οἳ τοσοῦτον μὲ χρυσὸν, τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλείσαντες, ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσιν, ἀνδράποδα δὲ, καὶ ζεύγη, καὶ συνοικίας, καὶ ἀγροὺς πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι, οὐχ ὅπως [e] οὐ μετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

21. Ista nos praesertim, Saturne, angunt, & intolerabile arbitramur; istum quidem jacentem in purpura tot in bonis

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει, ὦ Κρόνε, καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· εἰ μὲ ἐφ' ἁλυργίδων καλαχείμενον, τοσούτοις ἀγαθοῖς ἁλυργίδι C.R.

[c] Τούτου] Τούτων P. At prius recte Fl. J. ac cett. Omittit negationem Fl. [d] Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit Solan. [e] Οὐ] Omittit negationem Fl.

62. Ἐφ' ἁλυργίδων] Πορφυρῶν χλαμυδίων. V.

Venetarum οἷοί εἰσιν, licet τραγικοὶ sequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice saepissime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷοί εἰσιν omnes praeferunt, possit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδας corrigit: ego nondum; nam & mox rursus ὑποδηπάμβους ἰμβάτας. Conf. supra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας, & ibid. in nota ad Schol. male αἱ ἰμβάται, pro οἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Nostri. Vid. *Or.* c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lys.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄσπορος &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi constructione *Homerus*, nempe ἄσπαρτα ἐν ἀνέρσῃσι πάντα φύονται. At solere Nostrum haec mutare, vid. supra ad c. 7. Et φύω ita recte transitive construitur. *Long. Past.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ὄρη. Noster supra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα, *alit barbam.* Et ipse *Hom.* Odyss. H. 119. Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲ φύει, *Zephyrus spirans haec crescere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Hesiod.* Ἔργ. 109. Primo observa εἶναι de praeterito hic usurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum sit. *M. du S.*

46. Τούτου] Ed. P. mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forsan γε maluit *Solan.* Sed satis potest vulgatum stare, pro *certe quidem* acceptum, quo sensu frequenter, poni satis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. seq. ἄρτων γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχουσιν] An τόσας; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inspiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec desidero; nam ὅσας interrogative acceptum belle se habet, sive exclamantis more malis, parum refert, prorsus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσα μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τροφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemisso τοσοῦτον, quasi *tantum*, *quantum* significaret, ut saepe solet; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, si ὅσον legeretur; at quum ipse casus ac numerus diversus separationem indicaret, facilis erat distinctio. *J.F.R.*

55. Συνοικίας] *Insulas. F.G.* Bene. At supra, *vicos* voluit Idem, Me ibi non refragante, quod illic parum interfit, *J.F.R.*

ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ πόθεν ὁβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕστατον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων κατασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητῶν διαβρωθέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γὰρ πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι περιβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστῃσι, εὐρῶτι πολλῷ καταπῆναι.

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ computrescant.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μέντοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς πάσης μετέχειν ἁπάντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην παριδόντα ἑστῶτα, ἕως' ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Εἶδος μέτρου. V.
75. Σητῶν] Σκωλήκων. V.
79. Κοιτίσι καὶ κίστῃσι] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώσιμα κεῖται, (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' αὐτὸ τῇ θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τέρμονες κίστας ἐτετρήκασιν ἡμῖς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. V.

(1) Χοίνικα] Σχοῖνον edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus sum, etsi non addit unde habeat. J.F.R.
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* / *Le thym.* F.G. *Ibid.* Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτράγοντες forsan. F.G. Non capio cur derivatum a τράγω *comedo*, *adrodo* hic sit mutandum. J.F.R.

74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. J.F.R.

79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστῃσι] Cave vertas *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτίς, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖος κόσμος ἀποτίθεται. Adde etiam *Pollucem* X. 31. L. BOS.

97. Ἡμῶν] L. & Fl. recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! M. du S.

13. Τὸ ταριχος εἰς τὴν φακήν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναιδήτου charactere apud *Theophrastum* est φακῶν ὕψων δὶς ἕλκει εἰς τὸν χύτρον ἐμβαπτων ἄφρ-

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel jusſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ὑπιβάλοιμεν τ χεῖρα, ϖδαμείσεας, δείξαντα μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ἐϛὶ τῦ ϖλακῶντ τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομιδέντ συὸς, ϖδαγέμοντα, τῷ μ δεσπότῃ ϖδατιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀϛᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. ϖροειπεῖν δὲ χ τοῖς οἰνοχόοις μὴ ϖεριμένειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ ϖιεῖν [c] ἡμῶν ἕκας, ἀλλὰ ἣν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, χ ἀναδῆναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσϖερ τῷ δεσπότῃ. χ τ οἶνον δὲ αὐτὸν ϖᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα χ τ αὐτὸν εἶναι· ἢ ϖῶς γ γεγράφθαι τῦτον τ νόμον, τ μ ἀνθοσμίᾳ μεθύσκεας, ἐμοὶ δὲ [d] ϖῶ τῦ γλεύκους ἀϖαρρήγνυας τ γαϛέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, χ μεταχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἔσῃ ϖεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τ ϖαῖδα μ αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τ ἀμφορέα, κατάξαι τ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν κνισῶσαι, χ ὑπιλαθόμενον, τὸ ταρίχ μ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τ κύνα δὲ [e] ϖαρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον καλα-

εὺς attica C.R.

τὴν κεφαλὴν C.R

παρεισεξεπεσοῦσαν ego.

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλωμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμῶν male *J. H. Ald. Vz. Fr. B1. S.* [d] Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλάντα] Lege *ἀλλᾶντα. Schol.* ἄλλαντα.

89. (4) Παραμειδοῦς] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίᾳ] Εὐόσμῳ οἴνῳ, (6) χ ἰδίᾳ. *V.*
4. Ἀπὸ τῦ γλεύκους ἀϖαρρήγνυας] Ἀποσάλαγμα τ σαφυλῆς πρὶν πατηθῆ. *V.*
15. Τὸν δὲ ἄλλαντα] Ἄλλας δὲ (7) ἐντίμῳ ἐσκευασμένον χ ἀλλαντοπώλῃ ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμειδοῦς] Τῇ λοπάδι παραμείσεσθαι editum ante. Delevit prior. *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἰδίᾳ] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.
(7) Ἐντίμῳ] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἐντίμου ἐσκευασμένου, miſere. *J. F. R.*

κόρατον ϖοιῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισκαίνσαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV, p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τ πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισπέσειν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γὰρ ἐντὸς τῦ τείχους, χ δοκοῦντες ἤδη κυριεύειν. Item c. 53. παρεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a ποιῶ corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9.

καλαφαγεῖν, εἰ τ' ἄλλα τῶν ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τὸν δὲ, καὶ τὸν ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος εἰ τὸν ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς ταχείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη ἔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴχεσθαι καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

μόνον malim παρ' αὐτὸς.

Τοδε δὲ c. R.

Ὃ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὸ μὲ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἷους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ εἰς τὸ δημόσιον. τὸ ἐσθῆτα δὲ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατετρυπημένα ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης θυννευτικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ἐπιῤῥεούσης τὴν κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ πᾶσι τοῖς ἀροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ χάρτα [e] ἐκ-

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀναπταμένας *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταῦται male *S.* c Ἐπιῤῥεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἷον, οἷον haberetur. e Ἐπικειτοῦν] Ἐπικειτοῦντα *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. *G.*

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες οἱ κωμῳδίᾳ δύο εἰσὶν, ὁ μὲ ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ὀφρῦς ἀνεσπασμένος, ὁξυγένειος· ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν καὶ πλατὺν κοιλαινόμενον εἰς ἀξιφορᾶ, ξανθὸς, τραχὺς, βίφορος, πρέπων ἀγγέλῳ. *V.*

παροξυνόντων ἑκατέρωθεν τῶν στρατηγῶν· προθυμία δὲ πάσῃ ἐνέκειτο, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνοντας ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt*, *insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος εἰς ἐμὲ, *ille irruens.* &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 78. λύκος ἐμπεσὼν *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσοῦσα εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μὴ τὸν ὅπλων νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσπίπτειν. Ubi rursus pro hostili invasione. *J.F.R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἶρπον μὲν ῥοιοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμὰ βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.

J.M.G.

25. Οἴχεσθαι καὶ ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. *J.J.*

30. Τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐτυφλώθησαν ἀμφοτέρους ἡμᾶς, τὸν παῖδα μὲ αὐτοὺς κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens ; interjectis partibus levibus -que nudis. Haec , & his plura vota famus, si noluerint , relicto illo nimio sui orum amore , in commune esse divites, mediocria nobis impertiri.

κεντῶν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἄν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μετρίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, onorum divisionem me jubeas instituere. At illud alterius *opus* fuerit , ejus qui ic rerum potitur. Miror enim, si solus nium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio , unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus , cantumque & ebrietatem *fere contineri* , idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis , quae dicis , de auferenda inaequalitate , ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent , per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα λῆρεῖς, ὦ ἑτᾶρε, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ἐπιστέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο ὀλίγον πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων ἃ φῂς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη διακρίνειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

ἀγνώστεις C.R.

εἰς ὢν abesse C.R.

ταῦτα abesse C.R.

ἀφεῖς C.R.

f Εἷς ὢν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἀ φῂς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ κενόδοξος, ὁ ἑαυτὸν ἅπαντα πρώτων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut αἱ ponatur pro σφῶν vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δέ οἱ] Edd. δὲ οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὅ pro αὐτῷ , quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιφθονώτερος τ' εἶμι] Ἀποφθονώτερος τ. π. *Th.M.*

Ἀποφθονώτερος] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιφθονώτερος, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer , Ἐπ. Δ. XII. versus finem , ubi recte in omnibus scriptum est , ἐπιφθονώτερον δ' αὐτῇ αἱ τρίχες. *M.du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμαζόντων) λόγῳ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀνεψιόν τινα ad ἀπόλυτον , servum pediseque quum, τύραννον, inquit, τίμιε. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus fere Impressis οἷς ὢν legitur , quod , quid sit , nemo intelligit. Unde & τις pro οἷς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit , lubentes exulare & nos jussimus. *M.du S.*

52. Εἷς ὢν] Defenda videntur. *F.G.*

Εἷς ὢν] Merito *Fl.* haec omittit , misere enim ὢν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι οἷς αἰῶνα. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secluси , ut simul eo facilius adparcat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. μοῖραν τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τ' ὁμοίας] Subaudi μοίρας , μοιρῶν , λήξεως *F.G.*

78. *M.*

περὶ [a] τῶν δείπνων, καὶ τοῦ χοίνικος τοῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκείνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχουσι λέγειν.

αὐλῷ c.R.
χειν λέγωσι c.R.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε μακαρίους αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύ τινα βίον τὸν βίον ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνου ἡδέος, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἵ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ ληστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἐπείτοι οἴει με αὐτὸν ὕστως ἂν πολὺ κορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de vestitibus, ut vobis etiam solennis caussa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo esset divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τοῦ δείπνου Fl. b Ἔχουσι λέγειν] Ἔχειν λέγωσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζήσῃ. Cod. Graev. d Ἐπείτοι] Ἐπεὶ τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μανῆναι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειριζῶν. sed est dispescenda, ut in Mf. φθειρὶ ζήσῃ, hoc est *verme scateat.* sed tamen puto legendum φθειρῶν ζήσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζήσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ possit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζάω an φθειριζίω; F.G. Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζίω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζήσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζήσας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζήσῃ scribendum. *J. F. R.*

85. Φευκτέον] Ἐλλιπῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. F.G.

1. Ἴσως] Hic pro *saltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκάτερον] Σύες ℭ πλακοῦντες. F.G.

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. F.G.

6. Τούτων δὲ] Καρυδαρίας καὶ ἰρυγμοῦ scil. F.G.

8. Ὁ

multa illa ; quae adeſſe divitibus atque imperantibus neceſſe eſt , dimiſi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conqueſtus es, illos apris ingurgitare ſe & placentis, vos naſturtium , aut porrum, aut cepam , per dies feſtos arrodere ; quale ſit, vide. In praeſens enim ſuave utrumque, & minime forte moleſtum. Quantum vero ad ea, quae ſequuntur , in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut iſti, per ebrietatem capite poſtridie ſurgatis , neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi , cum iſtum *divitiarum* fructum habeant , tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus , aut prout mala libido imperaverit, volutati , tabem , vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum oſtendere facile poſſis , qui non plane ſit pallidus , non multum cadaveri ſimilis ? Quem autem, ſi ad ſenectutem omnino pervenit , ſuis ipſum *ntentem* pedibus , non quatuor hominum humeris invectum ? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero conſutilem , quales ſunt tragicae veſtes, de pannis plane vilibus conſarcinatae. Vos autem piſces ne guſtatis quidem , nedum ut iis veſcamini ; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipſorum quoque vos expertes eſſe ? aut ſi

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἄφνω τ' ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐστονιῶ πρὸς μὲ, ὡς τὰς μ' συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορυμένους, ὑμᾶς δὲ καρδαμον, ἢ θύμον, ἢ χρόμμυον ὀπτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ὄζει πρὸς μὲ γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀηδὲς [g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῷ· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲ ὅτε καρηβαρῦντες ἀναστάντ' ἂν ἐς τ' ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τ' μέθης, ὅτε ὑπὸ τ' ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνουσες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τ' νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ περιπνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τ' πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῷ ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐτῶ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ φορᾶδην ὀπὶ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲ τὰ ἔξω, καταῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαττυμένοι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲ ἄγευστοι, καὶ ἄσιτοι· ποδάγρας δὲ, ἢ περιπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἰ τι κατ'

ὑῶν C.R.

ἀναβεβρα C.R.

ἐμφαίνοντα C.R.

καταγραφον C.R male

ῥακίων. C.R

συγκεχομμένοι C.R.

ὁρᾶτε. C.R.

f Εὖ ποιῶν] Sic jam diſcretim omnes. g Ἴσως] Ita habere omnes, adſcripſ. *Solan.* h Συνεξελέξαντο] Συνεξιλλίξαντο Edd. priores male. i Συγκεκαττυμένοι] Ex emend. *Solani.* Nam *συγκεκομμένοι* omnes antea male.

95. * Ἐστονιῶ] Ποστιῶ Ζ, ὠθισμαλιῶ μετ' ὀμωγῆς, ἐπικαλῶ τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι Ζ. V.

* Ἐστονιῶ] Ποστιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

3. Καρηβαρῦντες] Τὴν κεφαλὴν βαρυύμενοι διὰ μέθης εἶναι. V.

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. F.G. Nota hic τράγος pro libidine *AE.M.* Non adſcripſiſſem, niſi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus* , quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea ſcribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμένοι] Συγκεκριμένοι legendum videtur. Τὸ *συγκεκομμένοι* hic non placet. F.G.

Συγκεκαττυμένοι] Quid vulgatum *συγκεκομμένοι* ſit, nemo credo ediſſerat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi uſurpatam , peropportunam , & rejectae ſatis ſimilem , ut errorem indiligenti ſcribae faceret, ſubſtituimus. Vide Συγγρ. c. 23. ὁκ ῥακῶν π. ἢ ὁκ ἠμφιέσθαι σπαρῶν συγκεκαττυμένων. *M. du S.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι ὐδ' αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἥδιον αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆς κόρου ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς ὅτῳ λαχάνῳ ἢ θύμῳ ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

πέραν C.R.

ἥδὲ addit C.R. ut recte.

ὑῶν C.R.

Ἐῶ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῷ οἰκέτῃ ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαινομένας ὑπὸ λευκῷ ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερορᾶτε αὐτῶν, καὶ καλλιφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπιστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἀρμάμαξαν, μήτε μίξαι ζηλεγομένων, εἰς τὴν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφορᾶτε, καὶ τὴν ἱματίων ὑφῆς πτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἑστίασιν συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξωνται ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

ἀμαξαν C.R.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς προμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμούμενος ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεῖσι ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, καὶνεύοντας τὸ πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὅπερ ἐλῶ γε αὐτοῖς

χρήσονται C.R.

ὅτι ὡς C.R.

quid *tale ſimili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas, illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogiteris, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσονται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρίσονται *J.* c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἐστὶν αὐτὸ] Ἤδὺ legit Interpres. *F.G.*

Ibid. Ἔστι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔστι legeretur ἡδύ. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἑστίασιν συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶδα τοιοῦτον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν διορθοῦντας τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθύματον αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καλλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τε ἐν ἄχρηστον τὴν τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τὴν οἰκίαν τὸ μέγεθος· ἃ γὰρ ὕστερα τοῖς πλουσίοις ἡδέως, ὡς μὴ τῶν πλουσίων εὐδαιμονίζεσθαι. *An non*

ut promiseram ; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλι-
55γωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων. ὀλιγωρήσουσι C.R.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσοτιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέως. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὤοντο καὶ τῇ ἑορτῇ, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γὰρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καὶ ἐκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἑαδήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττοὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῷ χρυσίῳ ὀλίγον ἐπιστάλαξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ὑπὲρ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ὑπὲρ τοῦ ἀναδασμὸν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

ΤΟΙΣ] Omisit Fl. *d* Μηδ' ὅλως] Sic P. S. Mediolan. *f*. Ald. Fl. Fr. H. R.

56. Ἐναγχος] Πρὸ ὀλίγου. V.

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine festo suam solicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensorum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *f.f.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ὑμᾶς. *F.G.*

Νὴ Δία ἢ τ δείπνων περὶ, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, ἢ τῦτο προσθεῖναι ἠξίωσι τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾷν, ἐπικλείσαμένους τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾷν ἀφ' ὑμῶν μακρῷ ἐθελήσητε, πλέον τῦ εὐφραίνοντος ἐκεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ἢ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τῦ αὐτῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καλαγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μέλαξιν ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' οὐδὲ ἐς χόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γοῦν οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβυσμένα τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ὕστως αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἄν τις νομίσῃ τ κρεῶν αἰτίαν, ἢ τῶν μαγείρων, ὑμῖν μὲ παρεσκευασμένων, ἔστ' ἂν ὑφεμφορηθῆτε, ἐκείνους δὲ παρελθόντων· ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, ἢ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἡδίστον, ἢ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. ἢ ὁ [a] ἰσοδαίτης τῦτο ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τ συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε δὴν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, ἢ φιλήσωσι, τ

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumeliose in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob causam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum

vos

θελήσετε. C. R

ulgata falsa est.

καλαγινώσκειν C. R

τιμήσωσι καὶ φιλήσωσι cum Flor. C. R.

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτυτὴς *Salan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσωσι ἢ φιλήσωσι *El.*

91. Καλαγινώσκειν] Λοιδορεῖν *V.*

82. Δείπνων περὶ] Subaudi e superioribus, ἢ ὑπεσχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J. F. R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιτυτὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τ συμποσίων. A δαίτης δαιτάω descendat ὁ ἰσοδαιτυτὴς, ut mox c. 36. habebimus συνδαιτυτὴν, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζειν. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τ δαιτὸς ἴσης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενος τ συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξυνὸς τις δαίμων, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γίνεται καὶ μὴ πάνυ σπουδῆς ἰσίλεω. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur *ἰσοδίτης*, ὁμοίως ἰσίων ὁ πλούτων· ὁμοίως δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schrevelliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem restituendum τ *ἰσοδαίτην*, mihi indubium est. *J. M. G.*

27. Πολλοὶ, *nul*] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium;

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν καιρῷ τῆς χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰδ' ἂν οἰκεῖν δύνασθε τὰς πόλεις, μὴ ἐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρία πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. εἰδ' ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸν πλοῦτον, ἦν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτοῦντε. ἰδέτωσαν οὖν πολλοὶ, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφρόνως, μεταξὺ πινόντες διασκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἰσάτωσαν αὐτοὶ [a] ἀλφιταπάλαι, καὶ τῆς ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸν χρυσὸν ὅσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τῇ φθονείᾳ ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδάντι τὰ μέρη; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον ἀλφιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ἀβάσκανος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἥδεται ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένους,

[a] Διαβασάτωσαν] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβασάντες male *F. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. *F.G.* Scil. quia vertit, *vulgus*. *F.F.R.*

21. Ἴσωσαν] *Diſcant*. *F.G.*

Ibid. Αὐτοὶ ἀλφιταπάται] Αὐτοὶ ἀλφιταπάλαι. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τῆς ἱστορίας] Sic forte legendum: τῆς ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F.G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσος, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὃς ἐπανθεῖ] Ὃς delendum videtur. *F.G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *F.F.R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Ælliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad Tim. c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godefredus Malinynus* legendum eſſe μονοὺς τῶν λύκων. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πάρκος μονίης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 31 loquens de Thynis καὶ οἱ μὲ αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυάζονται εἰς τὰ κατὰ τοὺς λύκους σύνορον. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὸν βίον κατάξειν τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὀμ θάμνοιο θοὴν λύκος ἄσπετον ὕδρη
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μοιόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare ausus ſum. *F.B.*

οἱ πρῶτα μὲ ὑ κωφὸν ϗ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσυσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμπολικοῖς, ϗ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, ϗ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονϑ), οἷαι ἥδιστα ϑεατριϐαὶ, φίλαι μὲ Διονύσῳ, ϗ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάριτιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑγεραίαν διηγούμενοι, ὑμῶν τ' δεξιότητα, φιλείαϑ ποιησευάζυσι. ταῦτα πολλῶ πρίαϑ καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ἐπιθυμοῦντα γ' ἔτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, ϗ τ' ἀκολουθοῦν τὸ πλῆθος; ἐῶ λέγειν ὡς ϗ ἐπιϐουλὰς, ϗ μίσυ πολλὰ τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεϑαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲ γ' εὔξεαϑ καθ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ κυνός· ἡ Φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντέτηκότα ἕξει. ὗς δὲ ϗ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξητε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Male recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*

43. Εἰ μύοντες], Καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς πλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφύαι καλέμους λαμπυρίδας ἢ τιτραχιν ρίδας σαπέρδας λέγουσιν· ἢ τὰ ὕσια τιμώχη ἢ γόνδη· Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδη] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ὕνδη. *J. Chr.*

41. Παρασκιδνύζυσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκιδνύσυσι, ne abhorreat ab ἐάσυσι & συνίσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ἐπιθυμοῦντα γάρ ἔτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξητε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J.J.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλαμοῦν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς πλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξασθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξητε longius recedit, ac defendi posset ex iis quae ad c. 4. v. ἀπωσώμεθα, pro ἀπωσώμεν sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀστάρια μιλακῦ] Μίλακι ὀστάρια malim. *F.G.*

58. Τύτλοι] Lego ψύττα, i.e. ταχίνη. Sic supra *Le.*

gam de culina meditabuntur in saltum : & gallinae, ilicet ! contentis *alis* etiam implumes ad ipsos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formosissimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta insuper amphora. Ad haec quae tum dies festos deceant, tum vobis sint tutissima, statuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva pensione *interposita* amicos habebitis minime contemnendos.

[d] ὀπτώμενοι μελαξὺ δρασμὸν βουλεύσουσιν ἐκ τῆ ὀπλανείᾳ ἐς τὸ ὄρος· ἡ ὄρνις [e] ψύτταν καλατείνασα, ἄπτερα ἢ αὐτὰ, πας' αὐτὺς τὺς πένητας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὠραιόταλοι τ οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῆ χρόνῳ ὑμῖν γενήσονται, ὅπε καλεαγότι ἢ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βουλεύεσθε, ἃ ἢ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἄν, ἢ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικουφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγου τελέσματος φίλους ἢ μεμπτὺς ἕξοντες.

ψύτλα C.R.

πρέποιτ' ἂν C.R

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te solum scripta esse a pauperibus ista, Saturne, exiistimas ? Nonne etiam Jupiter diu est cum ab istis obtunditur clamantibus, & divisionem fieri postulantibus, & fatum accusantibus, quod inaequalem illam divisionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui sit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γάρ σε οἴει μόνον ταῦτ τ πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, ἢχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων ἢ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τ ἀναδασμὸν, ἀξιούντων γενέσθαι, ἢ αἰτιωμένων τὸν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τ νομὴν πεποιημένην, ἢ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὢν, πας' οἷς

d Ὀπτώμβοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμβοι *H.* male. e ψύτταν] ψύτταν *Ald. H. Fr. P.* &c. ψίττας *J.* & *Va.* ψύττα *Fl.* & *Schol.*

58. † ψύττα καταστίνασα] ψύττα ἐπὶ τῆ ταχέως ἀποδραμεῖν τάσσεται. *V.*

† ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταστινας legendum pro ψύτταν, quod depravatum est. *F.G.*

ψύτταν] Mea haec emendatio est, cum enim in omnibus legeretur ψίττας vel ψύττας, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex *Asin.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte usurpatam videbam. Add. de ψίττα *Anac.* c. 49. & confer *Ic. A.* c. 35. Una potest controversia moveri, rectene sic scribatur, an ut apud *Hesychium* est, ψίττα, quem consule etiam in ψιττάζω & ψίττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. legantur. *M. du S.*

ψύττα καταστίνασα] ψίττας habet *Aldina* posterior, quasi de anatibus sermo esset. Verum supra in ipsa pauperum epistola, ὀρίθων modo fit mentio πηχιῶν, id est *gallinarum pinguium*, quando nihil est, quod a nobilissima nos significatione depellat. Nimirum ψίττα legendum, atque interpretandum ex *Hesychio*, qui ψίττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται. Est igitur ὀνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* simile : quod ad ludicras hasce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in seria oratione damnatum idem ψίττα καταστίνας putem *Asiph.* c. 3, 79. *J.M.G.*

ψύτταν] Obsecundavi *Solano*, quia sic supra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύτταν manifesto falsum est ; sed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν scribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J.F.R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi est epistola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J.F.R.*

83. Ἰσω-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, καὶ ἀφ' οὗ τοῦτο ἐδηκύθη αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπειδὴ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπιχειρεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεθα ἔτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸ [b] συνδιαιτητῷ [c] αὐτῷ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδὴ γὰρ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἑπόμενον λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ἐπιψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ δίδοντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδίαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητῷ] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδιαίτῳ cett. c Αὐτῷ] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα εὐθύς] Ἤτοι παρευθύς, ἢ ὅσα χρήσιμα. *V.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαιμότομον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λαιμότομον] Λαιμότομον C. ut Schol. 14. Ἕτερ. Δ. *M. du S.* Scribe λαβιότομον. *J. J. Wetst.*

83. Ἰσοδιαίτους καθεζῶτες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mss. *ἰσοδιαίτῳ καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸ συνδιαιτητῷ αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare. J.G.G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητῷ] In impressis omnibus legebatur *ἰσοδίαιτοι*. Mss. *Graevii ἰσοδιαίτῳ* quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci *συνδιαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas Ἀμφιτρύων de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exstat; in reliquis *συνδιαίτῳ* prave legitur. *M. du S.*

94. Ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ δίδοντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus *προϊέμενον*, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

ſatis eſſet bibiſſent, vel formoſi pueri, dum poculum praebet, manum ſtringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, poſtridie maledictis nos perſtringunt; quam ſitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et ſi haec mentiri contra eos videamur, veſtri illius paraſiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus menſa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum eſſet, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec ſunt & talia, quibus inducti decrevimus in poſterum noſtrae ſecuritatis cauſſa, non amplius acceſſum illis in noſtras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice ſpondeant, moderata ſe, uti nunc ajunt, petituros, neque contumelioſum quidquam admiſſuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de veſtibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, inſuper impendemus. Atque in univerſum nulla in parte deficiemus. Verum ipſi quoque ex arte nobiscum agere deſinunto, pro adulatoribus & paraſitis amici ſunto. Nos quidem, ſi & iſti facere officium voluerint, nulla in re accuſabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίης, μελαχρὺ ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν ἢ χεῖρα, ἢ παλλακὴν, ἢ γαμετὴν γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίῃ, ἐς ἢ ὑστεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, ἢ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγέμενοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλαψεύδεσθαι αὐτοῖς δοκῆμεν, τὸ ὑμέτερον παράσιτον ἀναμνήσθητι, τὸ Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

ἔχειν C.R.

Ταῦτά θοι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τὸ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ὀπίσθιον ποιεῖν αὐτοῖς τὸ οἰκίαν. εἰ δὲ ὅτι σῆ συνθοῖντο, μειρίων δέησεσθαι, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάσεσθαι, κοινωνεῖντων ἡμῖν καὶ συνδειπνεῖντων τύχῃ τῆ ἀγαθῆ. καὶ τὰ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίῳ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τῆ κατὰ τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσωσαν, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, κἀκείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

προσδαπανῶσιν C.R.

e Συνθοῖντο] Συνθεῖντο Fl. f Ἐργάσεσθαι] Sic Fl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri neceſſe ſit, vel ut non domus omnino ſit inimicus, vel ut omnia largiens*, ſive *profundens, brevi plane pauper ſit, & ipſe unus mendicantium.* *F.F.*

6. Κατιλθόντες] Rarior vocis uſus, nondum puto ſatis obſervatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθιππεῦσαι, ut κατατρέχειν, ut Latinum *invehi*, &c. *F.M.G.*

Κατιλθόντες] Κατελέγοντες legendum videtur. *F.G.*

Non video mutandi neceſſitatem. *F.F.R.*

13. Ὑφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forſan. *F.G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

Collatus cum Codice Regio olim Colbertino 2944. cum Regio 2954.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

ΦΙΛ.

PHIL.

ΠΟικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀλατριβὴν φασι γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀρισταινέτου τῷ δείπνῳ, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι ἁλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἐπίστασο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνησε μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δέ, καὶ αὐτός, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

1 VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror,

Διονίκου ἔφη τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι

[a] Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. [b] Σμικράν] Sic Edd. Μικρὰν B. [c] Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. [d] Σχεδόν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΑΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωται γὰρ τοῖς ἐπὶ τοῦ γάμου τῷ Πειριθόῳ † τετελεσμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προέβησαν, ἀφ' οὗ ἐς πόλεμον προῆλθον ἄσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καὶ τινας τῶν Κενταύρων· ὡς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθείς, τὴν νύμφην ἐβιάσατο. κρατήσαντες δὲν αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ἐκ τούτου σωφρονισθὴν Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. *V.* (*Maro* in Georg: C.)

* Ἀφωμοίωται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ἑαυτῷ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τῷ γάμῳ. *J. F. R.*

† Τετελεσμένοις] Τετελεσμένους. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροις, omiſſo πόλεμος Edita, quibus *Solanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πολεμος. Poſterior hujus Schólii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine repetitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΑΔΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΟΣ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui pran„ dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλίνος, quali *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſane miſere ſcriptam miſit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to„ ta quali ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o„ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur

„ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

Θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ παρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἀρξαμένη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βελοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τὸ Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ παρεγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρὰ ἔργως τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτῃ ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοιγε καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες ἐμπαροινήσάν τι περὶ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἧκιστα ἐχρῆν ὑπὸ τοῦ ἀκράτου προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἑπεξιέναι διηγουμένους πράγματα, ἐν οἷς-

διηγουμένοις C.R.

e Παραγένοιτο] Παρεγένετο B. f Φθάνοις] Φθόνοις B. B. g Ἐμπαροίνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρόησαν Edd. & h Διηγουμένους] Διηγουμένοις marg. *A1.*

30. Ἔξω βέλους] Διεξιόντα κἀκεῖνα τούτῳ, λύει τὸ παλαιὸν ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν μεταβολήν. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς λοιπόν τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ οὐ τῇ § ἑστιάσει πόλεμος μεθύοντων συμπέφευγε, εἶτα τάχει γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἑστιχίαν προϊών, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν προθύμως ὑπ' ἀδηνὸς ἅτε διαχλούμενος τῶν πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τοῦ χθεσινοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐκεῖ παροινίας. *V.*

§ Ἑστιάσει] Ἑστιάσεως male Edita, & mox διηγῶν, pro quo διηγοῦ ex V. dedit *M. du S.*

&, & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J.F.R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστοινέτῳ] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐπ. Δ. Χ. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστοινέτῳ] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. τὸ Ἀμφιλόχου, & alibi frequenter. *J.F.R.*

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκου] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παρεγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias.* F.G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J.F.R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθόνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθόνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθόνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαροίνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρό— in Mf. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F.G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F.G.

οἶνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον περιεῖδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἢ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόται. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε, πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν εωλοχρασίαν καταασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ὅτι γε πρὸς ἐμὲ ὅτῳ ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰ ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, καὶν πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad co-

ἀκριβῶς οἶδα C. Col.

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδα B. d Γιγνώσκων] Sic B. J. B1. Ald. H. Fr. S. Γινώσκων Fl. Γιγνώσκοντα P. B2.

48. Καὶ πολλὴν τὴν εωλοχρασίαν] Ἡνίκα συνέπινον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οὕτε ἐτίθεντο καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο εωλοκρασία. ἔωλον δὲ τὸ χθεσινόν. εἰρῆται δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβρει. V.

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν εωλοκρασίαν καταασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III 330. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J.F.R.*

Ibid. Εωλοκρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ὑποσόλοικον Luciani stylo properantis. *Th.M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδα] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua *B2.* & *P.* reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὰ δὴ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum vobisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδα, quod *Solan.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων expositi per ὃς οἶδα, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absoluturne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ χήματι — ἡ μεγάλη θαλάττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐκπλέοντες — αἱ μὲν ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus, si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὁμῶς — ἐπει-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐκχέαι, πάντα συνείρων ἀμυχί. εἰ γῆν ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, καὶ πρόσθε κολυθήσεις, καὶ δήσῃ. κἀγὼ θρύψομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλοσε αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι, ἐπείπερ οὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ὑπελέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ [g] δέησει.

ἑστάναι c. Col.

ἤξεις c. col.

δεήσει c. Col
vide Dem. Cmonl. p. 528. 14.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστόνετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἱστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς ἡ Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι. ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἤξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* | g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυχί] Ἀντὶ τοῦ μῦσαι, καὶ κλεῖσαι τὸ στόμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τὸ αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † χοίνις ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεβέμισθα addunt C.)

† Σχοίνις] Σχοίνις V. neutrum recte: nam debuit dicere πωῶν. *M. du S.*

— ὠνιχόμβροι, & Κρωνίωνα Ἀγράπτων ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τι μῆνας τρεῖς — γενέσθαι γνώμην. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ὑμῶν — ὅτι πολλῶν ἐψεύσθητε τὸ ὑστέρας. καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλεῖν ἐδύνων, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ θᾶττον τὴν δόξαν τὸ ὑμέτερον ἐφάνη. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τοῦτο τοίνυν τίμημα· ἐδεῖ δυοῖν ταλάντοιν ἦν. Duoque alia in Indice *Tayloriano.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 237. ubi λαχὸν τὸ γράμμα, pro λαχόντα bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Mattairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch.* in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμεῖν τὰ δὲ εἰπεῖν ἢ ἐπ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th.M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἤξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἤξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἤξεις adripui, & *retinebis* in verſione poſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστόνετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι διὰ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίᾳ infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ ὑπ' ἄνου καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὐκρίτου. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adoleſcentulo, ſed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honeſtus eſſe videretur, & animum applicuiſſe ad Philoſophiam, inſuper vero unicum in domo Eucriti divitis, ſponſum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras cauſſam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσῳπερ ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν ὅτου [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱός, τοῦ Ζήνωνος· τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶσθα τὸν γομύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philoſophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Ariſtaeneti filii, magiſter? De Peripateticis autem Cleodemus. Noſti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant diſcipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem ſtatim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τινὸς τοῦ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτεῖν B. ſed vulgatum verum eſt. c Ὦ] Οὖν ὦ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν καὶ ταῖς ζητήσεσι, διὰ τοῦτο † ἐπεκλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡ κοπίδα καλοῦσι] Μάχαιραν. V.

* Σκολιώτατον] Ita Solan. correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia eſt melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauſerit. J.F.R.

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπικλήδην male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem eſſe cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque ſimiles. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ καὶ τούτοις Εὐσκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτου ὁ πρεσβύτης. J.F.R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱὸς τοῦ Ἀριστοινέτου. F.G.

Διδάσκαλος ὢν ὅτου τοῦ Ἀριστοινέτου, υἱὸς τοῦ Ζήνωνος] Ita per ſuas diſtinctiones inepte diſcerpunt editores in Grœcis ea quæ conjungenda ſunt. Ergo & Benedictus *Ariſtaneti Zenonis filii praceptor*. Quo quid obſcurius? & quis aliter hæc adſpiciat, quam facientia Ariſtænetum filium ac diſcipulum, Zenonem vero patrem? At plane hæc ſunt inverſa. Et quanto præclarior Eraſmus, *quod eſſet Zenonis Ariſtaneti filii præceptor?* Id retine, & tolle ex Grœcis importunum comma. F.G.

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου. F.F.R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quaſi cognomen jam ante de Chryſippo uſurpatum, cujus ſtatuae ab Ariſtocreonte inſcriptus hic titulus:

Τὸν δὴ νῦν Χρύσιππον Ἀριστοκρέων ἀνέθηκε.
Τῶν Ἀκαδημιακῶν τραγελαφιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulyſſe primus, *ni fallor*, uſurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam noſtrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio, M. du S.

a. Ἰσιμος] Obſcurus homo, M. du S. Ibid.

que aversabantur, manifeste velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Aristaeneti ipsius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Histiaeus & Dionysodorus Rhetor.

7. Propter sponsum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magister, venerabilis adspectu atque augustus, ipso qui vultu multum prae se ferret honestatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri semper rectam respicientes. Advenienti igitur assurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, salutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praesentia.

8. Cum vero jam accumbendum esset, praesentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas sponsa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppositο

ὑ ἀπεστρέφοντο, ὑ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ ὡς c. R.
πάλαλοίαν ὑ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦσαν δὲ
Ἀριστοινέτῳ αὐτῷ φίλοι, ὑ συνήθεις ὄντες,
1f παρεκέκλητο ὅτι δεῖπνον, ὑ ξὺν αὐτοῖς
ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, ὑ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸ νυμφίον τὸ Χαιρέαν, Ἴων ὁ
5Πλατωνικὸς ἐ συνειστιᾶτο, διδάσκαλος
αὐτῷ ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, ὑ θεοπρεπὴς, ὑ
πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ.
κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς
τὸ ὀρθότητα τ γνώμης ἀποβλέποντες. ὑ ἐπεὶ γνώσεως c. Col.
10παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, ὑ παρηλθον. c. Col.
ἐδέξιοῦντο ὥς τινα τ κρειττόνων· καὶ ὅλως,
θεῷ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη καλαχλίνεσθαι, ἁπάντων σχε-
15δὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲ εἰσιόντων αἱ
γυναῖκες ὅλον τὸ κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον,
οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, ὑ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη,
πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τ
γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ h τὸ ἀντίθυ-

ρον

f Παρεκέκλητο] Παρακέκλητο male B. g Συνειστιᾶτο] Συνεστιᾶτο male B. h Τὰ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τὸν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τ γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνιστῶν, ὑ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τ ἀνδρῶν, ὅπερ ἐ σημαίνει § οἶμαι. V.

§ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc solo opusculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τ κρειττόνων] Et ut Deorum aliquem exceperunt, non vero, ut ille verterat, ὡς ut quemquam ex praestantioribus salutarunt. Οἱ κρείττονες sunt οἱ θεοί, ut recte Hesych. sic passim Graeci auctores & Lucianus noster in Charidemo c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, qui potiores habentur. Sequitur ibi mox ὕπω δὲ ἀσεβοῦντα τοῖς θεοῖς. Item in Charidemo 6. 15. 23. & in Demonact. c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλιντῆρα] Hesych. Κλιντῆρες, δίφροι, κλῖναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipsis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipse Lucian. supra de Domo (c. 26.) κατὰ δὲ τ μέσον τοῖχον, ὃν τ ἀντίθυρον: sed ubi legendum videtur, ὃν τ ἀντιθύρου: aut potius τῦ ἀντιθύρου. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare statueram. In impressis omnibus τ ἀν. Vid. Ἀλεξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque esse, τὸ ἀντίθυρον, an ὁ vel ἡ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accusandique casu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando Hom. Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis est? Pollux plane omisit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ὃν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρην καλεῖ, ac femin. facit, ni ἣν ad ὀρσοθύρη referas; & cum paullo post ὑπόθυρον & ὑπερθύριον ne tro gen. etiam dicat, videtur adjectivum esse, ut recte etiam statuit L. Bos de ellipsi, p. 161. Sed nondum sequitur inde, necessario τοῖχον intelligi, & masc. esse; uti enim femi-

ἀξίως C. Col. male

ἐξεις C. Col.

γον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκας@ ἀξίας εἶχε. Κατ' ἀντικρὺ δὲ τ γυναικῶν, πρῶτ@ ὁ Εὔκριτ@, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετ@. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τ Στωϊκὸν, ἅτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τ Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν Ἀνάκοιν, καὶ γένους τῆς πρώτης ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τ ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωκ@ τυτυί, τὸν ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειον, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τ παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημ@ ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ νυμφίος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλ@, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρ@, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖ@.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

alia multitudo, pro ſua quisque dignitate; *accubuit.*

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τοῖν Ἀνάκοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτοὺς, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

mininum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μέρ@ forte intelligitur, aut τίχ@, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte νεώς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ὁ ἀντίθυρ quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὸν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀμφίθυρον, ὑπερθύριον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρ@ nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J. F. R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Buleng.* & *Stukkii* antiqq. convīv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J. F. R.*

26. Τοῖν ἀνάκοιν] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad *Tim.* c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. Le*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, καὶ ἔγωγε τὸν Ἀρισταίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑστιᾶν πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μὲν, τουσδὲ δὲ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γὰρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

τὸ πλεῖον. C. Col. optime.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitet ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula viderat.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ τέμαλα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπῆκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τοῦ ὄψου, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, καὶ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ θεωπῆς ἑωρακὼς.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.* ἐκ τοῦ χύω χυμός. C.R.
Ibid. Καὶ πίμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ θεωπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

ἅμα δὴ C. Col.

e Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. f Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. g Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἐφυγχεν, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπεσεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπίπτειν & paroemiogr. in *Μυκανίου ἀλώπ.* Vid. etiam ſupra Ἐτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεσέπεσεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπεσεν, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὸν οἰκίαν ἐπεισπίπτειν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπείσας, & med. ubi ἐπεισέπεσεν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσεν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —σεν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπεσεν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τ῏, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμε-
ν῏, τ῀ Μενέλαον αὐτόμαλλον ἤκουλα. τοῖς μὲ-
ν῀ πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ
οὐχ ὑπέκρυον τὰ προχειρόταλα· ὁ μὲν τὸ,
Ἀφραίνεις Μενέλαε; ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τ῀ καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μὲντοι τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τ῀ Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κρακτικώταλον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, ᾧ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατο῏ ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστaίνετο῏ ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνιον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθαι [f] παρὰ Ἱστιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. [g] ὁ δέ, Ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακόν, ὅτι θρόνῳ καθίζεσθαι ἢ σκίμποδι῏, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅτι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venire Menelaum.* Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

διολογφρες addit c. Col.

βοὴν ἀγαθὸν C. Col. optime

ὃ c. Col. male

καθέζεσθαι C. Col.

καθέζεσθαι C. Col.

a Κοινὸν] Κωικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & Fl. Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτιχνῶς] Nihil mut. Fl. J. P. &c. Forsl. ἀγαθὸν. marg. J. Sed nihil est opus. d Κυνικῶν] Κοινῶν B. e Καθίζεσθαι] Καθίζεσθ B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. Fl. Fr. P. H. Ἡμεῖς J.

73. Ἐπιχαριεντισάμε῏] Εὐτραπελευόμε῏, σκώπτων. G.

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματο῏ ἦλθεν. αὐτόκλητο῏. οἱ γὰρ οἰκεῖοι & γνήσιοι. ἂν δέ τις μὴ τοιοῦτο῏ παρεισίφρυσι τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ἃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπο῏ εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρήναι῏. καλεῖ γάρ τις ἐν ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, παρέσεται ὀκτωκαίδεκα ἄκλητοι & δίχ' ἄρματα & συμφοιτῶντες. τούτοις δὴ δεῖ σε τ' ἀπιτήδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἂν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. Eustath. Vide & reliqua illic. At. . . . . G. (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. M. du S.)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ Ζεῦ Φρονεῖς, ὦ Ζεῦ σωφρονεῖς. G.

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπαγογγύζοντες. V.

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μυτιλήνῃ βοὴν τὴν μάχην εἶπεν. ὁ Λουκιανὸς δὲ παραδίδωσιν αὐτὸ ἐπιτριτῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντο῏, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ἢ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλιν, ὁ ἐστι ‡ κρακτικὸν & θορυβῶδες § ὃ & ἀφ' ἡ ἱστορίων παρίστησιν κρακτικὸν ἐπινίγματα. V.

91. Σκίμποδο῏] Κραββάτου, σκάμμα. G.

* Παρισίσιρι σι] Lege παρισίφρυσι. M. du S.

† Ὑπογγύζοντες] Misere antea edebatur ὑπαγγλίζοντες.

‡ Κρακτικὸν] Sic edita recte. Κρακτικὰ V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit M. du S.

74. Μυτίλαιον] Αὐτόματοι δ' ἀγαθοί. &c. F. G.

Μυτίλαιον αὐτομ.] Hom. Il. B. 408. M. du S.

76. Ὑπέκρυον] Ὑποκρούων, i.e. citharam pulso, citharam respondo. epigr. hic ὑπέκρυον est ἀντήχων, ἀντιφώνων. a cithara metaphora. F. G.

Ὑπέκρυον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. Aristoph. L. K.

Ὑπέκρυον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* s. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδότας τὰς ὀφειλομένας καλλιλήξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praeeant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuisset impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν [h] ὕπτιοι καλαχείμθνοι, [i] ἐσιᾶσθε, τορφυρίδας ἐπιβεβλημθνοι. ἐγὼ δὲ καὶν ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, χαμαὶ κὴ τ' τρίβωνα ἐπιβαλλόμθνος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τ' Ἡρακλέα γράφουσιν. ὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστραίνετος, εἴ σοι ἥδιον. κὴ τὸ ἀπὸ τύτυ, ἐν κύκλῳ θεείων ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τ' ἀφθονωτέραν νομὴν μεταξανιστάμθνος, καὶ τοῖς θεραπόντεσι τὰ ὄψα συμπεριπομπῶν.

Καὶ μθτοι κὴ σιτούμθνος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς πέρι κὴ κακίας μεταξὺ διεξιών, κὴ ἐς τ' χρυσὸν κὴ τ' ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τ' Ἀριστραίνετον, τί βέλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται κὴ τηλικαῦται κύλικες, τ' κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμθνων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὰν Ἀριστραίνετος,

πορφυρίδα c. col

γινέσθω c. col.

[h] Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* [i] Ἐσιᾶσθε] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἐσιᾶσθαι male *J.* & *Va.* [k] Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. [l] Ἴσα] Ἴσων B. male. ἴσον c. col.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam aptos. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τ' ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J.M.G.*

77. Ἀφραίνης] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' σὺκ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδάξασαν] Mſſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδάξασαν. *M. du S.*

Ἐδιδάξασαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδάξασαν fecerat pro vulgato ἰδιδάξασαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἥλπιζον δὲ ἐ ἰδιδάξασαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναδιδάξασαν. Ita διεμάχεσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. κατεστεγάσαν, & paullo poſt ἰδιδάξασαν. Non tamen in omnibus verbis id imitaret. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾔδεσαν. *J.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βόθυν ἀγαθὸν ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſſ. Ego Βόθυν ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κυνῶν] Ita Mſſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M. du S.*

88. Φέρον τὸν λαβύρινθον] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινοπόδες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi acçumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J.M.G.*

Ibid. Καθίζειν] Non opus eſt καθίζεσθαι cum B. legere. *J.F.R.*

93. Ἐσιᾶσθε] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐσιᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τ' Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὁ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ἐ ἀγῶσιν, ἴσχει τις Ἡρακλέους μνημονεῦσαι, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεσι τῆ βίᾳ πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐ τ' ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πάνσοφα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fue„ rint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcri„ bit Lucian. in *Sympoſ.* (h. l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J.F.R.*

νετο, τῷ παιδὶ νείσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῶναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέασα. ἡ δὲ δόκει ἄριστα ἐπινενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν δεκτὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τέδαφος καλαβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἠμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸ ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸ σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] τοῦ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τὰς ἄλλας συνεχῶς [c] παρεισεδύετο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸ παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν τοῦτο μειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἐστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσεται. καὶ μικρὸν ὁ μὲν προσῆλθεν, ὡς ἀποληψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero; uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii accidorunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῶναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Παρεισεδύετο] Παρεισεδύετο *Th. Mag.* in λάπτεσθαι. Ἐπεισεδύετο *Coll.*] In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσηκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῶναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγώνιτο τῶν Κενταύρων ὧν, παρ' ᾧ ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Παρεισεδύετο ἡ κύλιξ] Ἐπιπτε, φερεφόρητο. *V.* (Προεφόρητο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*
25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τῶν μεταξὺ * τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν ὅτι τούτοις ἐγίνετο. *V.* (ἐν ᾧ τούτοις ἐγένετο. C.)
30. Γλαφυρώτερον] Ἥδιον. *G.*
31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκον ἀφίεσαν Ἀττικοῦ ἔθει. *V.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

M. du S.

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδῶναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum.* *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*
22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*
23. Παρεισεδύετο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς παρεισδυόμενα, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*
31. Ὅτι ἐπὶ μειδιάσεται] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*
49. Παρεστῶσαι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Euang. Matth.* XXVI. 53. παρεστῶσαί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] θλιβόμενον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ δὲ τοῦ νομίσματος, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου ψόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, εἴ τινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲν παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' οὖν, καὶ παρώφθη τοῦτο, ὑπὸ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀρισταινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ παραστῆναι διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινὰ, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαι εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀρισταινέτου τὴν παροινίαν ὑπεγκαρσίου.

συνεῖδεν C. Col.

Ὁ

[g] Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. [h] Θλιβόμενον] Θλιβόμενος B. [i] Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. [k] Διαφοιτῆσαι] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι *P.* [l] Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὴν *P.* ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἱπποκόμον ἢ ἡνιόχον. *V.*

γῆνας ἀγγέλους. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεσῶσαι τοῦ Διός. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαι] Cave cum P. quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαι] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμείξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. Tom. 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴν κ.τ.λ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὴν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὴν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοίνου τὴν παροινίαν ὑπεγκαρσίου] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *ſolvente Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro I. Ταῦτα χαριέντως ὕφεσίς τι ἐστὶ παροινίας τοῦ τότε, ὡς ἐτῶν τοσούτων ὑπεγκαρσίων. *J.G.*

Ἀρχιδάμας c. Col.

ὁ c. Col

ἐξῶν c. Col. male

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει ἤδη, ϖυθόμενος ἢ τις ἡ γαμετὴ ϖαῖς καλοῖτο, σιωπὴν ϖοιησαμένη μεγάλην τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθί, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ὅτι τούτῳ ἄπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] ϖροὔπινον [c] ὑπὲ τοῦ ἡμετέρου θεοῦ τοῦ Ἡρακλέους; οὐ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἦν μὴ λάβῃ ϖαρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ὅπου τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὴν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· οὐ ἅμα ϖαρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι ϖρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ὅτι τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, οὐ ὀργανακτήσας ἐπανίσταλο, δριμὺ καὶ ϖεφορημένον βλέπων, οὐ δῆλος ἦν ἐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἂν τινος καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ χύτρα χαμαὶ [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· ϖρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, οὐ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, οὐ ἐνεφορεῖτο συμπεριιὼν.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi, Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ ϖλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, οὐ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπιπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προύπινον] Προύπιον Fl. c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσπεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται δὲ καλεῖτο. V.

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὴν πρεσβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλέως †μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆ θεοτόκου, οὐ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. V.

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. M. du S.

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. J. F. R.

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, veroſimile non fit. M. du S.

61. Προπίνω —— Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἤδη σου. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigorniensi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! M. du S.

Προπίνω σοι] Olear. ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. J. F. R.

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. F. G.

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρεπτον, Luciano alibi etiam uſurpatum Muſc. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. M. du S.

82. Αὐ-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiaeus Grammaticus, consuebat versiculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,
Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

τὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ ᵍ αὐτῷ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξήει, καὶ ἐπηνεῖτο ὑπὸ τῶν κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν· ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς ἐῤῥαψῴδει, ὕστερος καλαχείμων, καὶ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελειοῦν· μάλιστα δὲ ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἴαλον ῥινούς. καὶ,
Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ τέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, παιδάριόν τι λαβὼν λεπτογράμμου τι βιβλίου. ἀνεγίνωσκε C. Col. et R.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τὰ παρακομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριστάνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τὸν χρόνον εἶναι, μηδὲ κενόν, ἐκέλευσε τὸν γελωτοποιὸν Ἰσελθόντα ʰ γε εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀλαχυθεῖεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός ⁱ τις ἐξυρημένος τὴν κεφαλήν, ὀλίγας ὅπη τῇ κεφαλῇ στρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅστις ὠρχήσατό τε καλὰ κορυφῇ C. Col. optime

ᵍ Αὐτῷ] Nil mut. Edd. nec B. ʰ Γε] Non habet B. ⁱ Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἴαλον ῥ.] Καὶ μὲν Ὁμήρου ταῦτα, ἀλλ' ἐκ Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. G.

1. Οὕτως ὠρχήσατό τε καλαχ.] Κοινῶς μὲν τὰς σὺν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ἀσμάτων· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . λύσις χοροῦ σκηνικοῦ τῶν κυκλικοῦ χήματος, καὶ ‡ κατὰ παράλληλον θέσιν τάσις τῶν χορευόντων, ὅπως ἂν ἐκ τοῦ θέατρου ἀποβλέποιεν οἱ χορευταὶ ἴλιγγον τινά. V.

‡ Κατὰ παράλληλον θέσιν] Κατὰ παράλληλος θέσις Edita. Correxit M. du S.

82. Αὐτοῦ — σὺν μέρει] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. Sorgs. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato σὺν μέλει. M. du S.

81. Πινδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐῤῥαψῴδει satis intelligitur. M. du S.

91. Σὺν δ' ἴαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. M. du S.

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. M. du S.

3. Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλῳ πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι καὶ γελωτοποιοῖς. &c. sic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν. J. B.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. *Almel.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est subsidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. *Mus.* c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. M. du S.

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil caussae attulit *Barthius*, cur glossam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pseudom.* c. 15. J. M. G.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένοι τὴν γνάθον. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze*. In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos fuis-

καλαχλῶν ἑαυτὸν, καὶ ἀλαστρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθείη· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτόν, ἀγαναχτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀπορρίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτοῦ, ἔφη, τὸ βακλῆρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συγκὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑποφόρτιον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ᾐδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεχορτασμένου ἀνθρωπίσκου καλαγωνιαθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, καὶ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

distortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactasset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo misit Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verba vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

20. Hic Dionicus supervenit medicus, paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδαιμονοῦντι B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλυθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τοῦ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ οὐ Μελίτης, ἵνα δὲ τροφαῖον καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * κυνίδια. V.

* Κυνίδια] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semiraso. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J.B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτοῦσι χοροὶ. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt. F.G.* Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & παιγνίας *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ὑπορχήσασθαι ἐκπεπλεγμένοις, στραμμάτων ἑλικτῶν & αὐτοχειρίτων Ἀθηναίων αἰμυλίας γέμοντα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut *Soyp.* c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἑτ. Δ. III. τυραννῶν τὸ συμπόσιον. *Barth.*

Adversar. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκορτασμένου] Ab homuncione compacto. *ramassé.* *F.G.*

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐκριφῆναι τάχιστα λέγε * φυγαγοῦσι εἰς τὸ ὑπαίθριον τῆς αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse.* ἐκριφῆναι hic non potest locum habere. legendum ἐκριφῆναι, quod & Ms. prae se fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀνασπασθῆναι τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀνασπᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀνασπᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tanquam*

rat, quod ipse dicebat, dum curat correptum phrenitide Polyprepontem tibicinem. Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingressum se nempe ad illum, cum nesciret jam morbo illum teneri. Hunc vero surrexisse statim, & clausa janua, strictoque pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse canere. Deinde cum non posset, pulsasse scutica manus sibi supinas. Denique in tanto se periculo tale quid excogitasse: ad certamen se illum, constituto plagarum numero, provocasse: ac primo quidem ipsum se male cecinisse: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepisse & lorum, pugionemque quam celerrime per fenestram dejecisse in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocasse, a quibus effracta janua ipse servatus sit. Ostendebat autem vestigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plausum, quam scurra, tulerat, juxta Histiaeum se inferciens, coenabat de reliquiis, non sine divino ille nutu nobis ad-

30 δὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἁλωκότα θεραπεύων Πολυπρέποντα τ̃ αὐλητήν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν γὰρ εἰσελθεῖν παρ' αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τ̃ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδοῦναι αὐτῷ τοὺς αὐλοὺς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἐχόντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλει δ' ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονήρως· μετὰ δὲ, παραδόντα τοὺς αὐλοὺς ἐκείνῳ, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τ̃ θυρίδος ἐς τὸ ὑπαίθριον τ̃ αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίοντα αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τ̃ πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὡς μεῖον εὐδοκιμήσας τοῦ γελωτοποιοῦ ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἱστιαίου παρεβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν,

καὶ τοι C. Col

τοῦ C. Col.

ε Ἐπιῤῥίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι Graev. d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex Fl. & L. recepi, Θηρίον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. G.

53. Παρεβύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ τινώσεως κατακλίνας. βῦσαι γὰρ τὸ φράξαι. V.

† Μετὰ τινώσεως] Ita recte C. Μετασείωσι κατακλίνας Exc. G. Μεταστώσας, κατακλίσας ex V. dederat Cler.

quam cupientis exire bellnae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mss. nihil est praesidii, in quo legitur quoque θηρίον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur ἀνασπασάντων τὸ θυρίον, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: τ̃ δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. *At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ θηρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire bellua*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mss. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρίον legitur. Ἀναστάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θηρίον] Lege θυρόν. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ ἐς πάντα χρήσιμος τοῖς μὴ ταῦτα γιγνηνοίοις] Interpres legit γιγνηνοίους, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γνήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ῶν, ἀλλὰ ἐμ φάνυ χρήσιμος τοῖς μὴ γεγενημένοις.

Παρελθὼν γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, παρ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τῷ Στωϊκῷ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸ δεσπότῃ, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸ λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν, ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲ ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν διηγήσεται μοι βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε σημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, ὧνδρες πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδέ ποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τὸ μὲν τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. τὸ δὲ σοῦ μόνου εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

venisse, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De sola autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me culto, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic *Fr.* Γεγενημένῳ cett. b Ἐπήκοον] Ἐπίκουον B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀθλιώτερον, saepe vidimus. e Οὐδέ ποτε] Οὐδέπω B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. F.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γιγνομένῳ. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμος pertinet, potius γενόμενος dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. Mid. c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, si vocetur, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphronis* III. Ep. 55. sub init. Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτοικλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kuss.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ σκυλοδιῴκειν, commentatum, ἐκεῖ intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kuss.* ad Pluti v. 435. ubi ἐν & ἐν γειτόνοιν nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῇ οἰκίᾳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. σὺν — ἴστι — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴστωσαν, item T. II. p. 402. γίνεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μένετε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοφάνει, ἐν Ἀμφιλόχῳ, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi, ad

commemorare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua caussa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonstres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum inest felicitas, quibus copiosissime frueris ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem discipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, sumtuosam, non annui, multum licet supplicanti, tibi me servum homo inconsideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim satis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philosophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (absit dicto invidia) syllogismo uno ora obturare quam celerrime mihi posse videor. Aut dicat illorum aliquis, quid sit Philosophia? aut prima ista, quid differat habitudo ab habitu? Ne quid de difficilibus illis dicam, Cornutam, aut illam de Acervo, aut Metentem ratiocinationem. Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui solum, quod honestum*

80 καμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι δὲ ὅτι σοὶ τὸ πλέον, ὅτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγῶ, 85 ἢ πλακοῦντι, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τὴμερον παρὰ τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι παρῆν ἐλεῖν, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενον, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνόητος 90 ἐμαυτὸν φυλάξων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς παρέλιπες, ἄλλους εὐωχεῖς, εἰκότως· ἔπω γὰρ δύνασαι διακρίνειν τὸ βέλτιον, οὐδὲ ἡ καλλιπλοκὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ 95 τῶν θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπείη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἂν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαθ. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ὄφελος φιλοσοφίας; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει σχέσις ἕξεως; ἵνα μὴ τῶν ἀπόρων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅναιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγα-

Ex bello C. Col.

τῷ C. Col. male.

Πλαγύλος C. Col.

non habet C. Col

ἀπῄει C. Col

f Μόνῳ] Μόνον Fl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. h Ἀ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως δὲπιλαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adest καὶ in B. k Εἴπω τί, κερ.] Edd. priores Εἴπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν διαίρουά τινα λέγουσι τοῖς μέγα καυχωμένοις ἀσυνεμετεῖσθαι. *V.*

2. Ὁ μόνοι σωρείτης σοφιστικός ἐστι λόγος ἐκ τῶν κατὰ μικρὸν, ὃς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς φαντασίας, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφανῆ. ἐρωτᾶσι γάρ, πότερον ἡ πρώτη μονὰς ἔσπασέ τι εἰς τὸν σίτον, ἢ οὔ. εἶτα εἰ ἔσπασε, πῶς οὐκ ὀρθὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑξάτη, πῶς ἡ χιλιοστὴ ἐγγίσει τοῦ σίτου; G.

3. Ὅναιο αὐτῶν] Ἀπολαύοις. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac similibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepos. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoscéremus in Graecis? quando eadem est ratio. *J. F. R.*

85. Ἀ παρ'] Sic omnes impressi & Cod. Ox. suspectus mihi & hic locus est. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma post τι. *L. K.*

Εἶπω, τί κερατίναν] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F. G.* Bene. Et sic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J. F. R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Cerathinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noster etiam saepe tangit. Vid. N. A. I. cum notis. Chrysippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Thes. Crit. II. De sophismatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Cress.* AG. X. 73. Noster etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiast. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019. 1. ἀργοὶ δὲ θερίζοντες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. supra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅναιο] Leg. *Mercer.* ad *Aristaenet.* Epist. 6. lib. 1. *J. B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἵσω ῥᾳδίως τ' ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τ' ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὅτι παθεῖν λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγματι, δίς σε ἡμέρου [c] προσηγόρευκα, καὶ ἑωθεν [d] ἐπὶ τ' οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δεῖπνόν ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὰ κατ' τ' Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ' [f] Ἀρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τ' θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

ἐσθησόμενον καὶ ῥᾳδίως ἀνεξόμενον ἀτιμίας.

24. Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν ἀπολογίαν ὕστερον, ὅτι παθεῖν λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ καὶ πράγματι, δίς σε ἡμέρου προσηγόρευκα, καὶ ἑωθεν ἐπὶ τ' οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Hanc ego apud praesentes caussam dixi.

25. Εἰ δὲ δεῖπνόν ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, τὰ κατ' τ' Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ' Ἀρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τ' θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς
Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι Solan. in marg. F. corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. d Ἐπὶ τ' οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τὰ] Recte Fr. P. H. &c. Τὰ male F. Καὶ τὰ non melius V2. f Παρέλαβεν] Παρελ$^{\alpha}$. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & Schol. Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τ' Διοσκούρων. ὅταν δὲ λέγωσι Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπίπτωσιν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ διφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, οἷον Ἡράκλειον, ἔστι γὰρ Ἡράκλειος ἄθλος. Χαρώνειον, Ἀνάκειον, Ἀνακτόριον, Βασίλειον, καὶ Μαυσώλειον ἔργον. V.

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. G.

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δὲ ἐστὶ Καλυδών, οὐ τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τ' Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. V.

* Οἷον Ἡράκλειον ἔ] Sic V. Quid sibi velit nescio. M. du S.

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mf. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. M. du S.

10. Ἐπὶ τ' οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; F. F. R.

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμποτταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶν τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ' παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* L. BOS.

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδῶ Noster etiam II. Θυσ. c. 1. F. M. G.

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed. Ox.* Al. δὲ. F. F. R.

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, οὐ ἀντιπόρθμους

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi panca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium : Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius suа consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit ; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

Συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητῶς παῖς ἑκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἑταῖρος, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γὰρ ἔστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅσῳ σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' οἷς αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι γ' εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δι-δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ διακομίσειε, καὶ ἀντὶ

γύαις C. Col.

εἰπὲ C. Col.

πρεσβ. C. Col.

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις *P.* k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγωγοῦ *J.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας *Coll.* & B.

37. †Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτρήσας. *V.* 39. Περισπάσας] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτρήσας. *G.*

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

μοις παῖδ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio : longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem hos Pelopii regio soli, Qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Ætolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα. *Hac terra* est *Calydon, Pelopiae terrae in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *J.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit : *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις γὰρ, ὦ Πρωτογένης, ἡ τοῦ θήλεος ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ἐπὶ σωφροσύνῃ ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est *dare. Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens : ἐπαναψάμενος τὰ τροφεῖα τὰ παρὰ Ζωπύρου. ubi malim τοῦ παρὰ Ζωπύρου pro τὸν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

50. Ἡδὺ-

τὶ τῆ δείπνῳ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ᾳ δόξωμεν ὅτι τούτῳ πεπομφέναι. *nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum causa misisse.*

Τούτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι περιεχεῖτο ὑπ' αἰδοῦς· καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς λόγου, χανεῖν μοι τὴν γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, καὶ μάλιστα ὅσοι ᵇ ἤδεισαν τὴν Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, καὶ σεμνὸν εἶναι δοκοῦντα. ἐθαύμαζον οὖν οἷος ὢν λάθοι αὐτοὺς, ἐξαπαλωμένους τῷ πώγωνι, καὶ τῇ τοῦ προσώπου ἐντάσει. ὁ γοῦν Ἀριστοίνετος ἐδόκει μοι οὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅποτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπανεῦσαι, ὑφ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ τινί· ὥστε οὐδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίου.

28. Haec dum legerentur, amice, & pudore diffluebam prae pudore, &, quod est in proverbio, hiscere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praesertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognovissent, barba ista atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermisisse Aristaenetus, sed, quod non speraret futurum, ut vocatus sibi condiceret, non voluisse in eum se casum committere: atque adeo ne tentare quidem sustinuit.

Ἐπεὶ δ' οὖν ἐπαύσατο πολὺς ὁ οἰκέτης ᶜ ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲν συμπόσιον ἅπαν εἰς τὸν ἀμφὶ τὴν Ζήνωνα καὶ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, καὶ ὠχριῶντας, καὶ τῇ ἀπορίᾳ τῶν προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ τοῦ τῆς Ἑτοιμοκλέους καλῃγορηθέντα· ὁ δὲ Ἀριστοίνετος ἐτετάραχτο, καὶ θορύβου μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, καὶ ἐπειρᾶτο εὖ διατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, ἅμα μειδιῶν ἅμα, καὶ τὸ οἰκέτιον ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ὀλίγου μεταμελήσει τούτων.

29. Cum ergo legere tandem servus desiisset, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconstantia fidem criminibus Hetoemoclis ipsi facientes. Aristaenetus perturbatus ipse quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & subridens bene vertere quae facta erant studet. Ac servum quidem remittit, his verbis usus, *sibi curae fore.* Paullo post surgit clanculum Ze-

a Δέξωμεν] Δεξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεισαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγνώσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεισαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in εισαν an εσαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica postulat εισαν in temporibus plusquamperf. Licet ἠδείκεισαν, non εισαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. supra c. 12. Ita Scholiast. *Aristoph.* alio loco Euripidem ᾔδεσαν pro ᾔδεισαν dixisse ait, alio loco id esse pro ᾔδεσαν scribit, modo bene descripserit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia sic terminari solet, ab ᾄδω. Ut *Genes.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἤδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Esai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾄδεσαν, quod nec improbate ausim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere potest, sive plusquamp. dicas, sive ab antiquo aoristo ᾄδεσα, qui certe formaret ᾄδεσαν, quem tamen in usu esse non credo. *J. F. R.*

76. Διαῤῥήγνυτο] I. e. propemodum disrumpebatur. Sic solent ejusmodi verba sine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino supra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀποπνιγείς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπώμην, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elsn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβύτικαι] Verterat Erasmus *videtis, quam & ipsa epistolae graves sint ac seniles.* Benedictus volens esse brevis, amputat postrema, relinquens *quam graves sint epistolae*, contra prorsus quam oportuit. Non enim graves esse demonstrat, sed seniles, hoc est, frigidas, nullarum virium, infirme scriptas, plane qualis est appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, vocula quasdam jejunas, & interrogationes salsum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi famo finem pereas, Meleagri illius instar consabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

77 Ὁ δὲ [d] καὶ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τῇ παιδαγωγῷ κελευσάντων ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, ὁ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, οὐκ ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε δὴ τὸ ἐνδόσιμον παρεχούσης τῆς ὀπτῆς, Ταιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσχερα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα Φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πλεῖστοι· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαὶ, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀριστάινετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀριστοινέτῳ εἰς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον φέτο μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίου· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάινετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαρανθείς· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ ταιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

κατεσκευάσθαι C.R.

τῆς C.R.

Chry-

[d] Καὶ] Omittit O. [e] Πλεῖστοι] Πλοῖσοι male *J.* [f] Αἱ] Sine artic. O. [g] Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *AIW.* [h] Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* [i] Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* [k] Καλυδωνίου] Bene *J. P. S.* aliasque cum B. Καλυδωνίου media brevi *H. Fr.* [l] Ἡγεῖτο] Ἡγεῖται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθάρισμα. καὶ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτέμιδος οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ ὁδὲ ὁ Ἀριστάινετος τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς οὖν εἰρωνείᾳ ἔφη ταῦτα λέγει ὁ *Ἑρμῆς. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγεννήθη λαμπὰς, περὶ ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε οὖν, χώσας τὸν Ἀτελάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸ Καλυδώνιον κάπρον, ἐρᾷ τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ἀργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπεθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἑρμῆς] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὠργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θεοὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θεῖοι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίου] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνιου. *M. du S.*

I. Ἀφ'

Χρυσίππου γὰρ μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεγάλῃ τῇ φωνῇ) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἀλλὰ σὺ μὲν τὸν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους ἀπεκείρω, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, ἀποδοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὸν Σωστράτου γυναῖκα [c] τῷ μαθητῇ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐ σιωπήσεσθε οὖν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' οὐ μαστροπὸς ἐγὼ τοῦ ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον ἀπωμοσάμην, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὅτι τὸν πατέρα.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audetis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ οἴνου, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι ἦν ἡμίσου χεδὸν, καλεσκέδασεν αὐτοῖς. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἰὼν τῆς γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσις B. *b* Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. *c* Τῷ μαθητοῦ] Καὶ τῷ μαθ. B. *d* Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. *e* Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit *Solan.* Sed varietatem non deſidero. *f* Γένοιο] Γενείμην male B. *g* Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδόσ B. & *Fl.* *h* Κρίτωνι] Κρίτων male B. *i* Γάρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. *k* Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. *l* Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, θαρσαλέον μὲν ἀεὶ κρητῆρι φωνὰ γίνεται. *G.*

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. *G.*

24. Καλεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. *V.*

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturam facerent. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκοῦροι audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem inteliigi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ οἴνου] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt οἴνου. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ δ' ἂν ἔχων λέγειν. *F. G.*

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum le-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τ κεφαλῆς τ ἄκρατον, προνευευκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (ἐπὶ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπισθαφεὶς, προσέπτυσέ τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ Ζηνόθεμιν, ἐς τὸ μέσον αὐτοῖν καθελκύσθη, ὡς ὁ Ἀθηναῖον, ὑπὸ Ἀθηναίοις τειχίσματι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὐδὲν ὄφελος ἦν ἄρα τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν πεπαιδευμένους ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἐώρων γελοῖα ὅτι τ πραγμάτων ὀφλισκάνοντας· ἔπειτα δὲ εἰσῆει με, μὴ ἄρα τὸ τοῦ τ πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ πεπαιδευμένους [s] ἀπάγειν τ ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχεῖς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, ὐδὲ, κατὰ τύχην, ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷα' ἔλεγον αἰσχίω. ὐδὲ γὰρ εἰς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα.

ὑπεξ. C. Col

διασαίωσιν C. R.

πρὸς C. Col. et R.

διδάσκειν C. R.

ἦν C. Col

ἀπάγει C. Col

ἀτενὲς C. Col et R.

ἐς C. Col

γινόμενα C. Col

m Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. n Τῇ ἀριστερᾷ] Τῷ ἀριστέρᾳ B. o Διασαῖσιν] Διασαίωσιν *Fl.* & marg. *AIW.* p Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. q Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* r Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecessit. s Ἀπάγη] Ἀπάγει B. t Συνιχεῖς] Ἀτενῶς B.

35. Ὡς Ἀθηναῖον] Γράφεται Ἀθηναίοις. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κεκριμένως ὃ προσέχοντες φιλοσοφούντων περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ μὲν θύμβλιον νοῦν προσεκτήσαντο, τ δὲ ἴδιον ἀπώλεσαν. *V.*

48. [o] Ἀτενὴς] Σωιχὸς. *V.*

o Ἀτενὴς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνιχεῖς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς ὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς ὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ νοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poterant, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ἐν τῷ πράγματι. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, ὅτε παρανήπτοντες, ὅτε ἀσχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσον ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν χημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ὑπεσκέλιζον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. ὁ δὲ θαυμάσιος Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνούρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιόταλα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς δὴ καὶ τὴν Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοὺς Πηλέως τὸν γάμον, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ὀπισθόλην ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, ἐπὶ μείζω τὴν Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

35. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτοῖς ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανὸν, εἰ ἐληλέγχθητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅτου καὶ χρὴ τρόπου. Ἀπόκριναί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Διφιλε, ποίᾳ

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si rudibus convincamini; cras vero vos, uti par est, ulciscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγιγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγιγράφη male *J.* b Ἐστιώμενοι] Sic *Fr. P. N. S.* Ἐστιάμενοι male *J.* Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex *O.* inserui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene sic *Ba. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *J.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τῷ Πηλέως ἐς τὸ Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔρριψε μῆλον ἐς τὸ μέσον, ὡς μὴ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδι. Προεῖδετο ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι αὐτὴ τοῦτο τὸν Ἑλένην· δι' ἣς ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἄλλοι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀκραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τῆς ἐστιάσεως τὴν ἀκολουθίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, πρώτου τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοσοφίας σωτηρίας ἀρξάσης, ἄλλου ἄλλῳ τρατεύειν ἐπεδείξαντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *J. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνούρει] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. sae. e adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κώων δὲ πρῶτα μὲν κατὰ τὴν κωμικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σῆμα χαλάσας ἐκ κοιλίας τὸ τριούριον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, ut quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Enge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsa supra reliquos cum postulem.* „*Non*, inquit Zenothemis; *sed tu die, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγοντες τὴν χρημάτων κτῆσιν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείστα [m] κτήσασθε, καὶ ἀφ' τούτου ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅπως μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὸν Ἐπικούρειον καλλιγορροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγαναχτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅπως δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲν [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην θερμοπαῖν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τοῦ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὄσων παιπαλοδαπῶν κρεῶν, καὶ [q] ἐμελλε λύσας ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν [r] τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορῶσιν, αὐτοὶ ἥδεως ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, ἦ δ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ [s] ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πλοῦτον. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅπως πολὺ τὸ τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς καταθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

κλίσεσθε cum c. Reg. c. Col.

πάλιν τε αὖ c. C

τύδαφος c. Col attice

τὸ μανέστερον

[m] Κτήσασθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσεσθε *Fl.* & B. [n] Πλουσίους] Πλούτους B. prave. [o] Αὖ] Τε αὖ B. [p] Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυτιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυτιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. [q] Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲν ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὸν μὲν ejeci. [r] Τὸ] Abest a B. [s] Καταθήσω] Καθήσω *Fl.*

Borgl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „Hoc loco praecipue „quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejentem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μᾶλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἄκουσ. ἔν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ἔν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυτιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λόσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲν, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

ὦδε τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστῃ διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπήνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάινετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαι τὸν ἀνδρὸς οὕτω γοῦν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀριστάινετος ὅπι τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑὸς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. προὔκειτο δὲ οὐκ ἐν ἑκάστῳ σινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταινέτῳ μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ὅπι μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἕρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' ὃς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή ἐστι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem nostrum, major pars otii in disputatione consumta est. Laudare qui aderant omnes hoc consilium, Aristaenetus praesertim atque Eucritus, qui sic liberari ab illa se injucunditate posse sperarent: transitque in locum suum Aristaenetus, pacem sic factam arbitratus.

38. Et simul infertur nobis ea, quae *absoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piscis de sartagine, & placentae e sesamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero sua unicuique lanx proponebatur, sed Aristaeneto & Eucrito in mensa una communiter, oportebatque unumquemque, quod sibi proximum esset, sumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni similiter in commune ipsis quoque *offerebatur:* deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; post quos sponso & mihi; Diphilo autem, quod Zeno discesserat, utriusque *admota portio.* Et memento mihi horum, Philo; est enim in hjs quoque aliquid narrationi nostrae utile. PHIL. Meminero sane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*, in-

[a] Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. [b] Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. [c] Κρεας] Κρέα B. [d] Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. Coll. plane τηγάνου. [e] Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa sic esse in omnibus & B. addit *Solum.* [f] Αὐτῷ] Αὐτῶν Fl. [g] Τῷ] Omittit B. [h] Καὶ μεμν.] Abest καὶ ab O. [i] Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου G.

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἶδος πλακοῦντος. G.

15. Ἀπαλλάξαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξασθαι. M. du S.

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, missus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae esse, ostendit *Casaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ficciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto esse Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἐπίδειπνα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc suadent ista Athenaei verba: Ματτύαν ἐπάλουσιν οἱ σοφίστιν Λάκαινά τις· καὶ οὐθένος ἐφέρετο πυρδύκια ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴ πλακούντων. Vides hic in Mattya perdices, anserculos assos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in solemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum lauticiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακοῦντα, *frusta placentarum.* J. M. G.

21. Ἰχθὺς ἀπὸ ταγήνου] Insigne exemplum, ut error soleat augeri & quotidie invalescere. Verterat Erasmus *piscis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus:* Sed ne quid deesset, nunc video in hac editione Graecam vocem postremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos censemus interpretandum *piscis ex sartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, sed hodieque etiam placet. J. G.

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu rescriptum est τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Aſx. c. 6. M. du S.

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hisce connotat. Quod addit *licuisse etiam auferre*, confirmant ex eodem loco sequentia Κρεῶν N°. 17. M. du S.

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphrasis τῶν τραγημά-

τῶν,

inquit, *si videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo*; & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. ϗ μικρὸν ἐπιοχὼν, Ἐχρῆν μὲν ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων, περὶ ἰδεῶν τε ϗ ἀσωμάτων εἰπεῖν, ϗ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κτ' [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι ϗ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθείεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ ϗ γυναικείου γάμου, κτ' τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅπὶ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν χαιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ / Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸν ζῆλον ὅπὶ τούτῳ, ϗ παρὰ τίνι; ϗ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, ϗ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, ϗ δεξάμενος ὁ ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

παῦσαι ἔφη
c. col. qui οὐ οὖν
παῦσαι item. c.

παύσασθαι c. C

ἀνεγίνωσκεν c.

Ἡ-

[k] Ταυτὰ] Sic *J. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. [l] Παύσῃ] Παῦσαι B. [m] Ἀν] Neglexit B. [n] Γὰρ] ὁ in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in V. [o] Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἐρᾶν; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τῶ μαχαρίζειν ϗ ἐπὶ τῶ φθονεῖν. † ἔστω δ' ἐπὶ τῶ ζηλοῦν τινὸς, τυτίσι παρὰ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἐλεγεῖα χαλᾶ. ϗ τούτῳ χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κινηθῆναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες δὲ τοῦτο Ἀκαιναῖον ποιήσαντος εἰς πλείονα ὕβριν τῶ Συμποσίου, § ϗ λοιδορίαν ϗ καμῳδίαν τῶν ἰαμβοποιῶν. ὡς ὁ λόγος διδάσκει καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς λιχθέντων ϗ πραχθέντων. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τῶ μανῆναι, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*

† Ἔστω δ'] Εἴρηται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ἦν ἐλεγεῖα] Ὅλα, cum esset in editis, *Solamus*

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

tum, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, ϗ ὅσα ἐντραγεῖν ἔξεστι ἢ ἐς ἀποφέρεσθαι illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἐντραγεῖν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἐντραγεῖ, ἐντροφᾷ. Ἐντραγῶν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγεῖν *saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀκαιρίας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκείνων] Depravata haud dubie vox, & nihili prorsus. Lege ἐχρῶν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἐλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἴη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀριστ[αι]νέτη ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναασ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρέσβυσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρείσσων τ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ τ' Σελήνης.
Νυμφίε, καὶ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κρατερῶν κράτιστε ἐφήβων,
Κρείσσων [c] Νηρῆος, καὶ Θέτιδος παϊδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τοῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσόμεθα.

Unica tandem qualis Aristaenecti in domibus
Diva Cleanthis hera sollicite est alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, sive adeo Luna.
Salve tu quoque, sponse, bonorum optime juvenum,
Nereo praestans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rursus thalameium hymnum,
Communem ambobus saepe canemus olim.

Γέλωτος δὴ ὅπι τούτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένου, [e] καιρὸς ἦδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τ' Ἀριστ[αι]νέτου, καὶ Εὐκρίτου, τὰ πρὸ αὐτῶ ἑκάτερος, κἀγὼ τὰμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίου καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρειν, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, καὶ πρὸς τὸν ἕτερον ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, τὸ ὄρνιθος [k] ἀντεπειλημμένω, ὥσπερ τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τοῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Risu super his, qualem credere par est, exorto, auferendi apposita jam tempus erat; auferuntque Aristaenetus & Eucritus quisque quod ante se erat: & ego mea, & Chaerea quae ipsi erant posita, atque Ion similiter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre postulabat, quae egresso jam Zenoni fuerant posita, ac sibi soli posita esse dicebat, pugnabatque cum minoribus: tendebantque adeo in diversa, gallina utrinque comprehensa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimisit, risu multo convivis praebito, praesertim cum post ista indignaretur, velut injuria maxima affectus esset.

43. Her-

a Ἡ οἴη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἴη. b Κρατερῶν] Receptum ex *Fl.* & schedis Cl. *Le Croze.* Κυρτερῶν cett. c Νηρῆος] Νηρῆος B. Et sic *Guj.* voluit. d Ἀσόμεθα] Ἀεισόμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. e Ἀρίσθαι] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἀφιῆσθαι B2. Ἀπελίσθαι *Coll.* f Παρακείμενα] Προκείμενα B. g Ἤδη] Δὴ Ox. h Παρατεθέντα] Παραδοθέντα O. & *Fl.* i Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. k Ἀντεπειλημμένου] Ἐπειλημμένου O. l Ἄν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρίσθαι] Γρ. ἀνελίσθαι. *G.*
77. Ἀπόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*
81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλων λόγων κινηθῆναι μάχην μεταξὺ Βαλόντων & Τρώων, ἐπὶ τῷ τοῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Hesiodo*, & *Anacreonte* consarcinata. Bene, quantum ad materiam; sed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio instituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἴη ποτ'] Monitus jam ab ipso Luciano de hujus carminis absurditate, curam solicitudinemque omnem deponito, si sapis: id unum ego moneo, ἡ οἴη scribendum esse, ad quod proxime accedit *Fl.* ἠοίη; idque *Hesiodi* imitatione factum, qui carmen satis prolixum scripserat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevia-na* Hesiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἴη ποτ' ἄρ'] Malis poëtae pessimos versiculos nimis bona interpretatione donaverat *Erasmus*. Quam hic damus, meliorem putamus ea ipsa causa, quod mala est, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipsum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἴη ποτ'] Ἡ οἴη ποτ' ἄρ' ἦγ' ὁ Ἀριστα[ι]νέτου μειγάμενον. An ἡ οἴη dixit alludens ad ἠοίας *Hesiodi*? vid. *Casaub.* *F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἴη, quasi sic legeretur in Edd. Luciani, nescio unde habeat, quum illae tamen οἴη levigent. Sed vide not. se-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut supra dictum est, accumbebant: supra Zenothemis, alter infra. Apposita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque ista pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & suam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipso capite quasi rei gestae versamur. Zenothemis ergo, sua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur istum plus justo sibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in se invicem, ipsas sibi gallinas in faciem impingunt, prehensisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, solo excepto Ione; hic enim se servabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑπὲρ Ἕρμωνα, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτυχε, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἁρπάζεσθαι, τὴν ἑαυτῷ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὅμως γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὁδὶ [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν ὠγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Διφίλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

δὲ C.R. πιοτέραν C. Co Βοὴ τε C. Col. αὐτὸν C. Col

44. At illi confertis manibus pugnant. Zenothemis sublatum de mensa scyphum

Οἱδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ἁρπάσας ἀπὸ τῆς τρα-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. n Δεῖ] Abest ab O. o Ἤδη] Non comparet in O. p Δὴ] Δεῖ O. q Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. r Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. s Εἰς] Ἐς O. t Δεῖ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιοτέραν] Ἀπαρατήρητα. V.

sequent. J.F.R.

Ibid. Μεγάρους] Lege μεγάροισιν, & ἦγ' pro ἦγε, si versum velis hexametrum: ac totum potius sic refinge cum *Salmas.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἡ οἵη ποτ' ἀρ' ἦγε Ἀριστωνίτ' ἐν μεγάροισιν. Et vid. Cl. *L. Bos* Obs. Crit. p. 114. seq. *Gujetianum* ἠοῖη *matutina*, rejicientem, ac nobiscum ἡ οἵη probantem, i.e. μία, μόνη, *sola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non sanet, quod *Solan.* & *Gesn.* etiam vitiosum volunt manere. J.F.R.

63. Πρόσχυσα] Πρόχυσ' ἄλλων πασῶν πολύ. F.G. Optime; nam sic versus conabit, qui jam claudicat, quum media in πρόσχυσα corripitur. J.F.R.

64. Ἦδ' αὖ τὴ Σιληνῆς] Corrige ἦδ' ἅμα τὴ Ἑλένης. Placet. F.G. Ἑλένης etiam legi jussit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decrescere videbitur oratio, si dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo sic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non crescat oratio, nec praestantius nomen postponatur, quum Venus vulgo formosior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Potest tamen *Gujeti* emendatio locum habere, si vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac si versus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & sensus eo melior, quia magis ridiculus. J.F.R.

65. Καρτερῶν] Καλῶν. F.G. Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa est. Ac si versum velis formare hexametrum, pro καρτερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque subsequentem habebis pentametrum, si mox παιδὸς resolvas, ut fiat trisyllabum παϊδὸς. Quod sic edi curavi, cum neglectum esset in Edd. prioribus. J.F.R.

69. Πολλάκις ἀισαμένα] Lege ἀϊσάμενα, vel πολλὰν ἀισιόμενα, quod pi. e.t ap. *Plus.* ex Sapphone. F.G.

81. Πατρόκλε] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Καὶ-

πέζης, κείμενον πρὸ τῆ Ἀριστοίνετω, ῥίπτει ὅπι τ' Ἕρμωνα.

Καὶκείνω μὲ [a] ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη·

διεῖλε δὲ τῆ νυμφίω τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ οὖν ὡδὲ τ' γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῆ μειρακίω, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῆ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ κατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τῆ Κλεοδήμω μὲ τὸ κρανίον, τῆ Ἕρμωνος δὲ τ' σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ' οἰκετῶν ἑνίους βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπλισαμένους, κατέτρωσεν· ὑ μὲν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ῥαθῶ τῷ δακτύλῳ τ' ὀφθαλμὸν. τῆ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ' ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ' Διφίλου, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοιλα τῆ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῆ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἰστιαῖος ὁ γραμματικὸς, διαλύειν αὐτὺς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τὺς ὀδόντας τῷ τῆ Κλεοδήμω, Διφίλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος καὶ τ' αὐτῆ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat; in Hermonem conjicit,

Ille sed inde alio temere conversus aberrat;

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, prosiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi causa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum student. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε ὡδὲ O. b Κατεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῷ *Fl.* d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, * μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Καὶκείνω μὲ ἄμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.* Καὶκείνω μὲ] Manifeste nimis παρωδεῖ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρείδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρὰ, quod habent editi, immutandum censeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. ὡδὲ. Impressi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἄμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque evertiti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψαλο, παίων τ προστυχόντα· ἡ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ βακλητρίαν. ἐγὼ δὲ [f] πρὸς τ τοῖχον ὀρθὸς ἐφεστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ἅτε τῶ Ἱστιαίου διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς ξαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας δ' ἡ Κενταύρους εἶδες ἀν, τραπέζας [g] ἀνατέτραμμένας, ἡ αἷμα ἐκκεχυμένον, ἡ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· ἡ γὰρ ἐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, ἡ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. ἡ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲ τ αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, ἡ πρὸς βίαν συνεκτείνειν αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη ποιῶν· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστὰς αὐτὸς· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· ἡ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο ποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅπερ τῷ Ἀλκιδάμαντι, ἡ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

46. Tandem Alcidamas candelabro everso tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi caussa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse, Ion autem providentia quadam hoc a se factum confirmavit.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετραμμένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τῶν λύχνων O. [k] Εὐπόρησαν] Et sic Fl. cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος ἐφρόντιζεν ἵνα μὴ ἀπόληται. V.

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba ἵν' ἀπολοίμην relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit M. du S.

38. Αἶψ' ἰμάων] Hom. Il. O. 11. M. du S.

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατρεπομένας. M. du S.

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. Herodian. VII. 7. 6. ὑπηρέται συρίττις — ἐῤῥιπτοῦντο. J. F. R.

55. Εὐπόρησαν] Forsan πόρησαν, quod magis Attico foret, quaesivit Solan. Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim ου quam ω in hujusmodi compositis habuimus. Vid. Alex. c. 22. Pro Imag. c. 19. f. Amor. c. 6. pr. Jov. Trag. c. 16. J. F. R.

59. Ἀλκιδάμας μὲ τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit Alciphr. III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. J. F. R.

60. Συνεκτείνειν] An συνεῖναι; placet. F. G. Quidni ergo συμμιχθῆναι; J. F. R.

καὶ Ἰων. καὶ αἱ τε τραυματίαι, Φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν ῥινός, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπιλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἑρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μάτην, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀνασαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τὴν κεφαλήν, ὅπου τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' οὗ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὸς [e] ὁ ἅθλιος τὸν γάμον ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο ὅσα δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μάτην Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καταβαλὼν ἑαυτὸν ὅπου τὸ κλίνης, παγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male se habebant: senex in primis Zenothemis utraque manu, altera nasum tenens, altera oculum, perire se doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipse quoque malo affectus, duobus quippe excussis dentibus, antestaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponsus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus est, taeniis obvoluto capite, in currum impositus, quo vecturi sponsam fuerant, acerbis miser celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi somno sopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum mansit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum semel in lecto, in quem obliquo se corpore abjecerat, dormire occepisset.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο Fl. b Ἐπιλημμένῳ] Sic P. Bt. S. Amst. & O. nisi quod ἐπιλημμένως male. Ἐπιλημμένῳ prave J. Fl. Fr. Vz. Ald. H. c Καλειλημένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Rescripsi ex O. & Fl. Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abest ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεθέντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. V.

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. V.

* Πονήρως] Et haec ita refinxit Solan. cum ante ederetur.: Πονήρῳ] Ἀντὶ βαρέος.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιλημμένῳ] Haec olim conversa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hac oculum, illa nasum tenens*, sed & Cl. *Gesn.* errorem pristinae versionis correxit sponte. Post ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipsi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπιλημμένῳ] Ox. P. J. & A. In reliquis ἐπιλαμβ. prave: *M. du S.*

83. Ἔμειλε] Videtur & *Erasmus* sic legisse, qui verterat: *quo sponsam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego rescribendum καταδεθέντες, quod menti scriptoris optime convenit; nec a scriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἡ] Ex Mss. Ox. & Fl. In *Ven.* vero utraque ἡ. in reliquis ᾗ. corrupte. versus autem sequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres versiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alcestidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus subjiciuntur isti, Τῶν ἀδοκήτων πόροι εὗρε θεός. Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto levissima mutatione Ἐκεῖνό γε, & sic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα συνουσιάζειν — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemst.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. qui versionem Erasmi: *Non esse tutum, cui non sit opus, cum ejusmodi philosophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non sit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non est; πράγματα enim sunt „ lites, ut alibi pluribus ostendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam usus est vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non esse tutum ei qui litium amans* „ *non sit, convivium* agitare cum hujusmodi philoso„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philosophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis saepe, post„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides aſt irrita manſit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τῦτό σοι τέλ⊙, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένε|το τῦ συμποσίυ, ε ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνυσι θεός·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Τῶν Ἀποσδόκητα γ' ὡς ἀληθῶς ἀπέβη ἡμῖν ταῦτα. ἐκεῖνό f γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, g ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις h φιλοσόφοις.

Τῶν Ἀποσκήλων c. Col. in marg. ἀπράκτων c. Col.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 Ἔστιν ἐν Συρίῃ πόλις, ἀ πολλὸν ἀπὸ τῦ Εὐφρήτεω πόταμῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, ἔστιν ἱρὴ τ Ἥρης τ Ἀσσυρίης. i δοκέειν δέ μοι, τόδε m τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλι οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τ ἱρῶν μεγάλων

g Ἥ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *J.* & *V2.* Ceterae *y. Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. *h* Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. *i* Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. *m* Τὸ ὄνομα] Τὸ ὄνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο ἐν τῷ τ Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλ⊙. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνυσι] Ἀελπίτως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta in„ ter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγμαλια vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγμαλια. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Ξύν⊙ ἂν ἀπράγμων ἴσθι, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱερόπολις τ Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Ælian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲ δοκέει κάρτα θεὶη. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκῶ dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ εὖ" ἂν ἴσασθε κακὸν ὦδε, δοκέων ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ ὔνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλι] Lege πόλει, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a] ἀπίκετο. ἐς ταύτης δὴ τὴν πόλιν ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἐστι. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b] χρέωνται, καὶ πανηγύριας τοῦς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c] δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τὸ ἱρὸν [d] εἰσαμένων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὁκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσύριος ἐών· καὶ τὰ ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίη μαθών· τὰ δὲ καὶ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e] εἵσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f] ἐπιδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g] ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ ὀλλοσῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθετο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ὃ τοῖσιν C.R.

ἔμαθον C.R. bene.

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέωνται] Χρέονται Fl. & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμένων] Εἰσαγομένων Fl. Sed vulgatum M. e Εἵσασθαι] Ἴσασθαι marg. AtW. & Fl. hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic Fr. J.H.P.B1. M. Sed a recentiore manu. Ἀποδέξαι Fl. S. & marg. AtW. g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L.IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. J.F.R.

8. Ἔρχομαι ἱρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἱρέων. I. p. 3. B. J.F.R.

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ἱστορανέουσι 272. A. ἱστορανέουσι *permanebunt.* IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. J.F.R.

12. Εἰσαμένων] Εἰσαμένων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo.* F.G.

14. Ἀσσυρίῳ ἐών] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. M.du S.

15. Μαθὼν] Ἐμαθον legendum videtur. F.G.

16. Ὀνόματα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem.* Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίη μαθὼν, τὰ δὲ καὶ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte *& ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi, alia ab sacerdotibus edoctus sum, ea nempe, quae mea annis antiquiora commemoro.* J.G.

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Died. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* J.F.R.

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμέας Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέας II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέας VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. J.F.R.

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. AtW. hic & Dial. seqq. fere omnes ex Fl. sint desumtae; quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδέξαι praetuli prae ἀποδῦξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀποδέξις ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

ὡσαύτως τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, οὓς ἐγὼ πλείστα ὁπωπα. τό γε τοῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ τούτου τοῦ Ἡρακλέος, τὸν Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ τὸν ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς. ταύτην δ' ἔσχεν Ἀγήνορος τοῦ βασιλέος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῇ θεῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἔσχεν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος ἐς ταῦρον ἀμείψας, ἥρπασε· καὶ μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲν καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, τὴν Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τὸ δὲ ἱρὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχω-

εγεγόνεεν C.R.

b Τούτου] A τούτου ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. studiose notat *Solan.* i Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* k Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτῃ] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπῃ φασὶν ἁρπασθῆναι μὲν ὑπὸ Διὸς, τὴν δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καλισφήμησαν. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιοι βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπην καλλωπιστηρίοις. M.

Ed. *Steph.* ἀπιδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδιξαίλα editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἰρὰ] Prioris vocis scriptura ex W. est. In Impr. ἐνόματα legitur. *M. du S.*

Οὐνόματα] Οὐνόματα *Salan.* in contextum recepserat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰάονων ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα ϵ̔ οὔνομα ϵ̔ τὴν νόσον. &c. Noster infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβῳ. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ioniſmo nihil repugnat ὄνομα, non statim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῆς — λύει δ' ὀνομάσαι τὰ εἴδεα — τὰ μὲν δὴ ὀνόματα φύσει νομοτεθειωτά ἐστι. &c. nisi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic studiose adfectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari studet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τοὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῷ οὐνόματι quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσύριοι] Λόγον legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Observandum hoc imprimis est, antiquissimos religionis ei auctores nulla in templis suis simulacra numinis habuisse. Adde *Diog. Laert.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὅπωπα] In marg. *Basil.* adscriptum: *Hoc itaque non minus Ionum est quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rursus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati suus Deus est, ut Syriae Astartes. Xiphilin.* Quidam Junonem esse contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Casaub.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auscultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hippocr.* singulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἴσαλαι. ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καλαγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὡς νέκυϊ· μετὰ δὲ τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρήσσεται τὰ ὧραι ἴσαται. αἱ δὲ ἀγορὴ μόνοισι ξείνοισι πωλέεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

ἴσαται. C.R.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἱ λέγουσι σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὸν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. b Ξυρέονται] Ξύρονται W. at Fl. vulgatum tuętur. c Ξυρέεσθαι] Sic Fl. &c. Ξύρεσθαι W.

61. Μνήμεον] Ἄττι, κατὰ μνήμεον, ἢ εἰς μνήμεον. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Euterp.* f. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Πεφυκέαται] Alias δεδεμένοι in ſingulari. Ut ἀλφίσται & προσκέαται ibid. 134. D. & κέαται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικέαται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐπικέαται. Sed quia collectivum ἄγυρις recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ἄγυριν ἐπικέαται, & c. 27. ἀναπέφυκε πίτυς, & c. 34. κέαται θρόνοι & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκω, non γιγνώσκω ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἰκάσιος ἔτεος] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, sed in Osirin peragi omnia. Dicam vero, unde ista quoque fide digna videantur. Caput singulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum spacium quod septem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, sed solam Byblum pervenit. Estque universum hoc miraculum: idque annis singulis contingit, quod me etiam praesente Bybli factum est, ac vidi caput papyraceum.

8. Est vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impositum nomen flumini Adonis. Illud flumen singulis annis cruentatur, suoque amisso colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, suos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hisce ipsis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius sanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα ῥηθῆναι. ἐρέω δὲ ἐκόθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι [d] φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. [e] καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν [f] εἰδησάμην Βυβλίνην.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, πόταμος ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ [g] ὄρεος, ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν [h] χροιὴν ἀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τῆς πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν πόταμον, καὶ τῷ ῥόῳ τὸ ἐπωνυμίην δίδοι. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. Ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. Ἔλε-

Βυβλίνη C.R

Βυβλίνοις C.R

ἡμέρῃσιν C.R

[d] Φορέουσι] Φέρουσι W. [e] Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. sed lacunae, quae aderat, inscripta. [f] Εἰδησάμην] Ἐθησάμην Fl. & M. [g] Οὔρεος] Sic M. Fl. Ald. B1. P. H. S. Οὔριος J. [h] Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἱμέριτης Σέλευκος προφήτης Ἡσαΐας ἐπικιρτομεῖ ἐν τοιαύτῃ [οὐ] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ βρέμαλι, δι' ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγος, ἐπέχουσα ποταμῶν Αἰθιοπίας· ὁ ἀποστέλλων * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὕδατα ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐπιστασι ἢ παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπισκλομένην ὑπὸ τῶν πλωτομένων ἀποσημαίνει. ὡς καὶ τῷ ἐν ἁγίοις Κυρίλλῳ δοκεῖ ἐν τοῖς εἰς τὸν ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Esaiae non reperiuntur. M. du S.

† Βυβλίνας] In Ed. βύβλους, bis. M. du S.

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs est; ne erres. M. du S.

81. Ἐπτὰ ἡμερῶν] Subaudi ἁλός. F. G.

89. Οὔρεος] Cur ὄρεος non aeque Ionicum esset atque ἔτεος, πάθεος, modo praemissa, & πελάγεος, quod sequitur? Immo magis Ionicum quam per ω in fin. J. F. R.

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel σσ usurpant, vel promiscue scribunt, hi semper σσ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, Θυσσάλων, τάσσω, πρήσσω, ἐλάσσων, πράσσειν, πίσσινον, λοιφάσσειν &c. J. F. R.

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non subscribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero subjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. J. F. R.

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσαν. J. F. R.

3. Βύ-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ πολαμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφῖκται τῦ Λιβάνυ ἔρχε. ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγεως ἔχει· ἄνεμοι ὧν τρηχέες ἐκείνοισι [a] τῆσι ἡμέρησι ἐφάμιλλοι τ γῆν τῷ πολαμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἔϊκαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· ἡ τῦδε τῦ πάθεος ὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μοὶ μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲ δοκέει χάρτα θείη καὶ τῦ ἀνέμυ ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ ἐγὼ ἐς τ Λίβανον ἐκ Βύβλυ, ὁδὸν ἡμέρης, σὺν θόρυβος αὐτόθι δεχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἰσαῖε· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, ἐὸν δεχαῖον ἦν. τάδε μὲν ὧδε ἔχει τὰ ἐν τῇ Συρίῃ δεχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσέων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔϊσι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ δεχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐ-

causſam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hoſpes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui ſtatos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde ſimilem. Haec illud terra reddit ſanguineum: hujusque mutationis non ſanguis, quem dicunt, ſed regio ipſa cauſſam ſuſtinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipſa venti opportunitas videtur.

9. Aſcendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum eſſe conſtitutum a Ginyra. Ac vidi templum, ſane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum ſint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus eſſe, nec aedes alia auguſtior, neque ſanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo ſumtuoſa, & donaria antiqua, & ſpectanda multa, & ſigna auguſta, praeſentesque valde iis Dii. Su-

a Τῆσι] Adſcivi ex W. quod *Jenſ.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφέρωσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἴσατο] Ἴσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Ἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. eſt. Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτου εἶδος χρώματος ἐμφερῶ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις τῆς ἡ αἰφνιδίου μεταβολῆς τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξεῖνι. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac ſaepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνοισι ἐ ἡμέρησι] Scribe τῆσι, ut recte obſervatum initio hujus paginae, ταύτησι τῆσι ἡμέρησι. Libellus hic Ionica ſcriptus eſt dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῆσι] W. ſolus; in impreſſ. enim τῶ. *M. du S.*

15. Ὧδε] Si adfectatio Ioniſmi ἀκριβῶς ſectanda, ὧδε ſcribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὧδε ibid. paullo ante legimus, & ὧδε ob praemiſſum υ euphoniae cauſſa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut ſuſpicio ſit, utrumque uſitatum fuiſſe; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo receſſum, ibi ſcribarum vel Editorum negligentia forſan in culpa eſt, veluti plus centies ἰὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἰόν.) Ita fere aeque frequenter ἰρὸν & ἱρὸν ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 105. D. bis. Item 104. A. & IV. ſub init. ne plura. Miſera enim haec eſt diligentia in his, quae inanis tantum ſunt ſonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, ſ. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀσσυρ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin ſita, ſatis conſtat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ἔρωτ. c. 11. *M. du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέων. *M. du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. ſupra ad c. 1. Et ſi quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. ſub init. μοὶ δοκέει νόῳ μαστεύειν. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μέζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Moiſt.* de Dial. p. 113. Et Noſter ipſe c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἰδρώσι γὰρ] De his imaginum ſudoribus *Joſeph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heinſ.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἰδρώσι

Sudant enim apud illos simulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam saepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clausum esset templum. Verum etiam divitiarum caussa eorum, quae ego novi, primum est. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Assyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis reposita sunt, vestem multam, & alia, quae in aurum & argentum discreta sunt. Festorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in usum recepti sunt.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot essent illi sacro? & quam ipsi Deam illam putarent? multae narrationes dictae sunt sacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabulosae; aliae barbarae, aliae Graecis consentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

12. Vulgus igitur Deucalionem esse, Scy-

τοῖσι ἐμφανέες. ἰδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἡ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειστέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. καὶ μὴν ἡ ὅλβος γε περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκρίνεται· ἑορταὶ δὲ γε καὶ πανηγύρεις ἐπιτελέονται οὐ μούνοισι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδεδεγμένας.

Ἱστορέοντί μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἡντινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ οὐδαμᾶ.

Οἱ μὲν ὧν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

Ἐμφερέες
Vulgata
adferunt.

τοισιν C. R.
αὐλοισιν c

αργυρον hab
bene c. R.
ὑδαμοισιν αλλοι
c.

τοῖσιν Ἕλλησι
c

Δευκαλίωνα
c. R
qui ubique
Deucalionem
nusquam scrip
profert

f Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *Φορέουσι*, ut supra, & infra non semel. g Ἀποκρίνεται] Sic Edd. & M.

Ἰδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuisse, si Deorum simulacra sudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elsn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen caussis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus sacerdotum, veluti statuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J. F. R.*

29. Ναὶ μὴν ἔ ὅλβος περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, qua novi, praecipue sunt opes.* Cum sensus sit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, qua ego novi, primum* vel *praecipuum est* (hoc templum.) *H. V.*

34. Φέρουσι] Φορέουσι suspicor; verum nihil muto, quia φέρουσι deinde frequenter omnes, etsi & φορέουσι eadem hac historia in verbis composit. Φέρω & φέρουσι *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At φορέω pro *adferre, portare, unde* Φορεὺς *bajulus*, usitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc est: & sane in *Herodoto* φέρουσι tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi statuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J. F. R.*

37. Ἀποκρίνεται] Sic Impr. omnes, & M. ipse. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forsan ἑορταὶ, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J. F. R.*

39. Ἀποδεδεγμένας εἰσὶ, i. e. admissae, receptae. An ab ἀποδέχομαι, seu ἀποδείκνυμαι? *Designatae, constitutae.* F. G. Est ab ἀποδέχομαι, s. ἀποδείκνυμαι. Conf. infra c. 42. *J. F. R.*

45. Δέκομαι] Bene; sic & Δεκτὸς *Herod.* VI. 382. C. δικάσιμοι IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adspiratio servata. Nam ἐπιδέχεται I. Aph. 5. ἐπιδέχεσθαι I. aph. 7. προσδέχεσθαι III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J. F. R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, nescio, cum Thessalum alii tradant: sunt & qui eum ex Aegypto oriundum statuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro Σκύθην. F. G. Sed bene; nam & sic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττην. c. 25. a. m. διοπότεα pro διοπότην, quod & *Herodoto* sic scribi, veluti & Καμβύσεα, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀρισογέρεα & Ἀρισογόρεα in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diversae declinationis facere, ut Ἀρισὶς & Ἀρισίας, Βορὶς & Βορίας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemsterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J. F. R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαασθ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίων δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τ' Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, αἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. ἕτοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πλῆθος ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται· ὑβρισταὶ χάρτα ἐόντες, ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέκοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἔστε οὗ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο· Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τοῦ εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τ' αὐτὸς [g] ἔσχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη· ἐσβαινόντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καὶ μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *F.* b Εἴσαασθαι] Ἴσασθαι *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἔστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὅλοντο Edd. g Ἔσχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὺν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *F. F. R.*

Ibid. Ἔστε ὃ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ἔλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔσχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἴσχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ ἥλιον ἴσχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

P-

omnes arca navigant, quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exstat Hierapolitanorum admiratione sane digna: in ipsorum regione hiatum factum esse magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta essent, altaria constituisse, & sacram Junoni aedem ad hiatum collocasse. Equidem hiatum vidi: & est sub templo sane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus sit, non novi: quem quidem ego vidi, ille parvus est. Signum hujus narrationis *est, quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non sacerdotes solum; sed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt: deinde vero in hiatum ea descendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam esse dicunt, ut illud esset calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo ista illis narratio est.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Asiam opera exstant, ab

σαν, ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτεε. τὰ μὲν Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[80] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγος τὸ δὲ C.R.
ἐὼν ἔτι ἐν τῇ ἱρῇ πόλι μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ καταδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ὅτι τῷ χάσματι τούτῳ Ἥρης ἄγιον ἐτήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔστι ἔτι τοῦτο τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἦν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε χρήσ- ἐστιν C.R.
[90] ουσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐκ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ ὅσοι πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέ-
[95] ρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέντα λέγουσι, συμφορῆς [100] τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ, τοιός δέ ἐστι. δέχεται conjecture.

[1] Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην, τὴν δὴ πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ καὶ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* k Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φοιτῶσι vult *Solan.* l Φέρουσι] Sic rursus omnes. m Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἴχετο &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἴσχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rursus εἶχε. At c. 17. rursus ἴσχε, & sic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxisse narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuisse, est apud *Pausaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conspicuus, mihique cum in vivis esset, peramicus, in nummi Apamensis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuisse ostendit, cui adstipulor, etsi de explicatione illius nummi aliter sentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opusculo prave antea legebatur φέρουσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρουσι] Reciperem φορέουσι, nisi nimis frequens esset φέρουσι, tum hac dissertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impressis αὐτοῖς. *M.du S.*

καὶ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσασι νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσασι, ἀλλὰ μήτηρ ἑωυτῆς, ἡ Δερκετὼ οὔνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀπόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ πᾶσα γυνὴ ἔστι. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] εἰ χάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὄψοισι ἰχθύων φαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἅδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μέν, ὅτι Δερκετοῦς μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηόν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἔστι, τάχα κου [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

Daem in C.R.

παρ' Αἰγυπτίοισι νηοῖσι C.R cum Flor.

a Εἴσασι] Ἴσασι Fl. hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθησάμην] Ἐθεησάμην W. & Fl. c Οἱ] Deeſt in Fl. d Δέξομαι] Sic W. & Fl. Δίχομαι cett. Δίκομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. Salan. Αἰγυπτίοις Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M. du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M. du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δικτύοισι τῇ Συρίῃ μάστλα τρίλιν Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, ὃν πολλῷ τῷ ἁλὶ ἔθετο προθύρους.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὦ βέλτιστον τοὺς Σύρους λέγειν.
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἱερεῖοι λάβῃ τινὰ
Αὐτῶν ἀκριβείαν, τοὺς πόδας ἐκ γαστέρος
Οἰδοῦσιν· ἅπαντα σαυλίζει ἑλκῶν, εἰς ὑδρ ἰόν
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κόπρου, καὶ τὸν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὸν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ δικαιόσυνοι νομίζουσι, ἂν μανίδα τις ἢ ἄφυας φάγῃ, τὰ ἀντικείμενα διοδεῦσι, ἕλκεσι τὸ σῶμα πιμπλάσι, συντήκειν τὸ ἧπαρ. *M. du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὄψοισι ἰχθύων ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύροι τινῶν τῶν τὴν Ἀσκάρτιν σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι νῦν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε οὐ Δερκετοῦ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ὁμοῦ καὶ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφορῶσιν ἢ τ' ἄλμη τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι καὶ τῶν ἰσταγορευομένων ἰχθύων οὐκ ἐπὶ τραπέζης ἄλλα μὴ προσίενται. καὶ νεοφύτους δ' προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάσσῃ

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum recipierent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 [f] ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ὐ σιτέονται, ϗ τάδε ὐ Δερκετοῖ χαρίζονται.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῦ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲν θεὴ Ῥέη ἐστί· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄτεω ποίημα. [g] Ἄτης τὸ [h] γένος Λυδὸς μὲν ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. ϗ τὰ Φρύγες, ϗ Λυδοὶ, ϗ Σαμόθρακες ἐπιτελέουσι, Ἄτεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲν ἀνδρηίου ἀπεπαύσαλο, μορφὴν δὲ θηλέην ἠμείψαλο, ϗ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσαλο, ϗ ἐς πᾶσαν γῆν φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, ϗ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, ϗ Ῥέην ἤιδε. ἐν τοῖσι ϗ ἐς Συρίην ἀπίκελο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι ὔτε αὐτὸν, ὔτε ὄργια ἐδέχονλο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσαλο. σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπικέεται. λέοντες γὰρ

ἐπιτελέουσιν C. R.

ἐταθεν C. R.

ἤειδεν. C. R.

χωρίῳ C. R.

ἐπικέεται C. R.

μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἔνιοισιν ἰχθύας Fl. & W. Ἔνιοισιν, οἱ ἰχθ. M. [g] Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γένος] Γένος μὲν W. [i] Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. Fl. & V2. Cett. quod edidimus.

λάττη, ϗ τ' βίου λάσ' τ' θαλάττης ἴχνεον. οὐχ ἥκιστα δὲ ἐ τ' ἰχθῦν λαὶ ταύτης προσάλλεσθ' τ' αἰτίης, ϗ τὸ μισεῖν ἰχθοῖ γράφουσιν. L. Bos. Adde Cl. Weſſel. ad Diod. Sic. L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut Hygin. II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire Menandr. in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. J. F. R.

14. Οὔκουν ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco Caſaubonus in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας ὑτοσὶ ἡμῶν πλουτεῖν
Ὑπερφάγους δ' ὄντας τοὺς λάρους ἰδεῖν Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. J. M. G.

20. Τὸ Σαμιραμιδος τέλος ἐς ἀφεσιν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat Diod. Sic. II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἠφάνισεν ἑαυτὴν ἔνιοι δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, ϗ πολλῶν ὀρνέων ἐς τὴν οἰκίαν καταπετασθέντων, μετ' ἐκείνων καταπτασθῆναι. Ubi adi Cl. Weſſeling. J. F. R.

22. Δέχομαι] Sic W. & Fl. recte. In P. Ἥκομαι, In reliquis δίχομαι. M. du S.

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίους. F. G.

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἔνιοι εἰσὶ δ'] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & Fl. melius παρ' Αἰγυπτίων ἐνίοισιν ſine δ'. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a Fl. abeas: & ipſa Fl. non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. M. du S.

29. Ἄττης δὲ γένος Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. Heſychius notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, ϗ Ἄττιν φασὶ Λάκωνες. Pauſaniae in Achaicis etiam Ἄτης dicitur. J. G. G.

Ἄτης] Vid. Heſych. quem hic emendandum cenſeo. M. du S.

41. Σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgicismo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. Liban. Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. Ariſtid. in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. G. O. Reitzio, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνθρωπος κρατίστης ϗ γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας ἤνεγκεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιδεῖν ἐς τινὰ, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκελο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἀπικέσθαι melius. J. F. R.

μιν [a] Φέρουσι, ἡ τύμπανον ἔχει, ἡ ὅπλ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, οἱοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ ἡ Γάλλων πέρι, οἵ εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ὐδαμᾶ, Ῥέῃ δὲ τέμνον, ἡ Ἄτθεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ ὔ. ἐπεὶ ἡ τ τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causam aliam audivi, multum fide digniorem.

à c.R. non Jonice. ulgatam taneas.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῷ ἱρῷ πέρι, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τ μὲ Θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τῆ Σεμέλης ποίημα. ἡ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τ ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. ἡ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέω σήματα· ἐν τοῖσι ἡ ἐσθῆτες βάρβαροι, ἡ λίθοι Ἰνδοὶ, ἡ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae

ἠλθεν. c.R. ες c.R. Vera.

ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan *Φορέουσι*. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *H2.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *φέρουσι* legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἀττίω. Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθω, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρῃ] Marmor Oxonienſe primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Craſſ. 1011, c. ἢν αἱ μὲ Ἀφροδίτῃ, οὐδὲ Ἥρᾳ, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἡ σπέρμα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνῃν] Pro ἐκείνην, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνης *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνος reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνῃ L, 2. sub init. ἐκεῖνοι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκείνου IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo ἀπὸ τ Ταϋγέτου *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρατα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρατα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἤνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνήνεγμαι pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀνήνειξαν VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνίσχω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνήνεγκα Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνήνεγκα ἀφαιρῶτα τὸ γ, ἡ — ἐπεντίθεται τὸ ι, ἐνίσκω. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοί] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ἐν τῷ Φελλεῖ, ait. Τόπος ἔστι καλούμενος ὁ Ἀτλικὴ. Οὐ μὴν ἀλλὰ ἡ περὶ τ Διόνυσόν ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φάλλα καλουμένη, ἥτις τ Διονυσίων ἄρχεται. Λυκιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ τ Συρίης Θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neuroſpaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] κέραα, τὰ Διόνυσ@ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, κ) φαλλοὶ δὲ ἕστᾶσι ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ὑπὶ τ ὑπίγραμμα τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[c] Ἐμοὶ μὲ ὦν κ) τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ κ) ἄλλο, τί ἐστὶ ἐν τῷ νηῷ Διονύσ@ ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρυσι· ὑπὶ τ κ) τοιόν δέ τι [g] φέρυσι, ἄνδρας μικρὺς ἐκ ξύλυ [h] πεποιημμένυς, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέοντ) δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ κ) τόδε ἐν τῷ ἱρῷ ἐν δεξιᾷ τ νηῦ, κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκε@, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέραα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρα *J.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλίοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. *Φορίουσι Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *J.* & *V2.* [i] Καλέονται] Καλέιται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευράσπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν οὐ ῥῆμα@ ἱμυθροῦ χῆμα αἰδοίυ ἀνδρός. κ) τοῦτο ἀνειτίθεν ἑαυτοῖς, κ) οὐ τοῖς τραχήλοις, κ) οὐ τοῖς μέσοις μηροῖς, κ) ἐξωρχοῦντο τιμῶντες οὐ τούτῳ τ Διόνυσον. τὴν δὲ τιμὴν ταύτην ἦγον τῷ Διονύσῳ ἀφ' τοιαύτης αἰτίας. οὐ Σεμέλης τ Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι ὁ Διόνυσ@. αὐτὴ δὲ κραυγασθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τῦ Διονύσυ. ἀπελαυνομένη δὲ τούτῳ ἐ ζητοῦντι Πολύυμν@ παῖς ὤτῳ λεγόμν@ ἀπάτυχι τῷ Διονύσῳ, κ) ὑπέχιτο δώξειν αὐτῷ τὴν μητέρα ἢ πασιδρασήσῃ αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσ@ ὑπέχιτο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύυμν@, ὅτι οὐ Λίρνῃ ἐστὶν ἡ Σεμέλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσ@ οὐ τῇ θαλάσσῃ, ὡσ πειράσῃ * οὐ τῇ Λέρνῃ. συνηκολούθησεν αὐτῷ κ) ὁ Πολύυμν@, κ) τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσ@, ὅτι ὁ ἐρασὴς αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον οὐ συκίνῃ ξύλου † πελεκήσας, κατῆχεν ἀεὶ πρὸς μνήμλω τῦ Πολύυμνου. ἀφ' ταύτης τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τ Διόνυσον. φαλλοὶ δὲ εἰσιν ὕτα πάντες. ἰθυφαλλοι δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθείαν ἀπεδεσμούμμοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.* † Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγειρυσιν. ὑπὶ &c. ut hic. dein vero pro *καλέονται δὲ τάδε*, habet *καλέιται*, non male. Cumque in *φέρυσι* conſentiat , id in *φορίουσι* contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui , quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi *φορίειν* potius eidem ſit portare , *φέρειν* ſufferre , pati , & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. *Φορίουσι*] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικρούς] Phalli ſive Priapi pingebantur manorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, *μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας*, & paulo poſt *ἔχων αἰδοῖον μέγα*. Sic apud *Heſych.* νάν@ ὑπὶ τ μικρῶν , ὡς νάνον ἔ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum *δυσειδῆ κ) βαθυπίδικον*, lege *βαθυπαίδικον*. *J. B.*

Ἄνδρας μικρούς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα, ὅσσον τι πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα , τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ἐ πολλῷ τῶν ἴλλοσιν ἐὸν τῷ ἄλλου σώματ@. προηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τ Διόνυσον. διότι δὲ μέζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, κ) κινέει μοῦνον τῷ σώματ@ κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur *νευρόσπαστα* fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis *μικρὸς* & *σμικρὸς* promiſcue ſcribitur , ita hic *σμικρὸς* Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud *σμ* & *σφ.* praecedit. *J. F. R.*

77. Τὸ

Τοσάδε [a] μὲν ἀμφὶ τ̃ οἰκισϑέων τ̃ ἱρ̃ μυθολογέουσι. ἤδη δὲ ἐρέω καὶ τ̃ νηὸν περὶ, ϑέσιός τε ὅκως ἐγένετο, καὶ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγουσι τ̃ νηὸν τ̃ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τ̃ τ̀ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μὲ καλεσϑῆναι χρόνῳ ὕστερον· τ̃ δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι τοίημα, γυναικὸς τ̃ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τ̀ ὁ πρόγονος [e] ἠράσατο, τ̃ ἤλεγξε τ̃ ἰητρ̃ ὀπτηνοίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τ̃ κακ̃, [f] αἰσχρ̃ δοκέουσι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων ὐδέν· καὶ οἱ ἤτε χροιὴ τ̀ ἄμπαν ἐτρέπετο, καὶ τὸ σ̃μα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς ὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέουσα, ἔγνω τ̀ νέσσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτος δὲ ἀφανέος πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀϑενέες, καὶ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα. μαϑὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μὲ τ̃ῃ δεξιῇ ἔχε τ̃ νεηνίσκου τ̀ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τοὺς ἀνὰ τ̀ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ̃ μὲ ἄλλων εἰσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τλιῦ τε χροιὴν ἠλλάξατο, καὶ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, καὶ τρόμῳ [i] ἔχετο, καὶ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis imposita, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὲν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. *b* Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὸ Edd. *c* Μὴ] Hoc & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. *d* Βασιλῆος] Bene pleraeque. Βασιλέος W. Βασιλέως *Fl.* *e* Ἠράσατο] Ἤρατο *Fl.* Nil mut. M. *f* Αἰσχρῷ] Αἰσχρὸν *Fl.* *g* Ἀρρωστέουσα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωστέοντα *Fl.* male. *h* Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. *i* Ἔχετο] Εἴχετο *Fl.* ἶχτο M. Forsan ἴκτο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τ̀ νῦν ἐόντα. *F. G.* Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆες V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλῆι semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἐκείνη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαϑὼν δὲ] Legebatur ante, μαϑὼν δὲ ταῦτα, ἐποίει. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus εἶχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἔχετο dubium an εἴχετο, & ἄρχετο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego nentiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

Ἐμφανία τῷ ἰητρῷ τ' ἔρωτα ἐποίεε. χαί μιν ὧδε ἴησατο.

Καλέσας τὸν νεηνίσκου τ' πατέρα, κάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ὁ σωτὴς ὅδε ἀρρωστέει, ὁ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρτοι ἀλγέει μὲν οὐδέν, ἔρως δέ μιν ἐχ[l] Φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ἀδαμᾶ τεύξεται, Φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ ὅτι μετήσομαι. ὁ μὲ ὢν [m] τοιᾶδε σοφίη ἐφεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ἢ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεται, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾷ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲ ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κως ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς οὐδ' αὐτὸς ἂν κόλε γυναικὸς ἐφείσαλο, οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ χρήτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· εἰ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν μὲν ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; καὶ γάρ τοι σὴν

ἐγεῖραι recipiendum

[k] Τ' ὁ] Ἡ Fl. & M. [l] Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίῃ W. [m] Τοιᾶδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. [n] Ἔχεται] Sic jam & Fl. [o] Ἔγειρε] Ἐγεῖραι W. & Fl. [p] Φόνον] Φόνου Pell. [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi causa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἴχ' an εἴχ' dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μίνισκον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φώγισκον 270. B. ἄκουσαν IX. 586. f. ἐργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκεον. VI. 387. D. κατοίκισε ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβετο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκουον, 590. ἀπίγοντο 588. C. ἦγε 589. &c. λίσσετο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J.F.R.*

4. Τ'] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones uti, nihilque opus esse ἦν recipere, juniorum tantum causa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si Φρενοβλαβῇ legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἴσχυε conveniat. *F.G.*

Προξενέεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἴσχυε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω *dicam.* c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J.F.R.*

σὴν γυναῖκα ποθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε μὲ τετέοισι, καὶ τῷ μὲ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα καὶ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκετο, καὶ πόλιν ὅτι τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποιήσατο, ἔνθα οἱ καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένετο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωτα ἔγνω τε καὶ ἴήσατο.

Ἦδε δὴ ὦν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοῖονδε ἐθηήσατο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγεῖραί οἱ τὴν ἐν τῇ ἱρῇ πόλι νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ὠδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μὲ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τὸ ὄψιν ἀπηγήσατο, καὶ τὴν Ἥρην ἱλάσκετο, καὶ σηκὸν τὸν νηὸν ὑπεδέξατο. καὶ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ καὶ χρήματα, καὶ στρατιὴν πολλήν, τοὺς μὲ οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ καὶ τῆ ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τῶν ἑωυτῷ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ οὔνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐὸν ἀγαθὸν ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἁμῆς, καὶ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε καὶ εὐνοίης τῆς ἐς ἐμέας, [c] τὴν δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem comi-*

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. B1. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & *Fl.* b Ὥρην] Sic B1. & 2. Cett. ὥρην cum M. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα — βασιληίην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux*. l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφρητῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφρήτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus ſtatim ſupplicare, & multum rogare ne ſe mitteret, neque commendaret ſibi res multum ſe majores, pecunias, uxorem, opus ſacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi poſtea zelotypia de Stratonice oreretur, quam ſolus abducturus erat.

20. Cum vero perſuaderi ſibi rex non pateretur, ad novam ille ſupplicationem converſus, ſeptem ſibi dierum tempus dari petit: poſt ea ſe mitteret, ubi perfeciſſet, quod maxime facto opus eſſet. Hoc facile cum impetraſſet, domum ſuam abit, & humi procumbens, ita ſuam ſortem deplorat: *Miſerum me, quorſum iſta mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem proſpicio? Juvenis ego, pulchrum comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, niſi omnem ego mali cauſſam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus eſt, quod omnem mihi metum ſanet.* Haec ubi dixit, ipſe ſe mutilat, & reſecta pudenda in vaſculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde ſuo quem geſtabat anulo obſignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμβυον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, ϗ ἱρὰ τελέσαι, ϗ στρατιῆς ὁπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομβύω ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [e] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῦ μέζονα χρήματα, ϗ γυναῖκα, ϗ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ' Στρατονίκην γένοιτο, τ' μὲν ἀπάξειν ἔμελλε.

'Ως δὲ ἐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μετὰ δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τ' μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τ' ἑωυτῦ οἶκον ἀπικνέεται, ϗ πεσὼν χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης τ' πίστις; τί δέ μοι ὁδῦ, τ' τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, ϗ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῦ ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἐξελάσει. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, ϗ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, ϗ μέλιτι, ϗ ἄλλοισι θυώμασι, ϗ ἔπειτα, σφρηγίδι τ' ἐφορέῃ σημηνάμβος, τὸ [i] τρῶμα ἴητο.

μὲν

[e] Δὲ] Non adgnoſcit W. [f] Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρωῦμα] Sic pleraeque. Τραῦμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, ſed in Europa Macedoniam invaſurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percuſſus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & ſcriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. ſed hic regionem non nominat in qua percuſſus eſt. *M. du S.*

36. Ἐθώυσατο] Et ſic ſupra, c. 14. vſ. 9. *J. F. R.*

40. Ὤρλω] Sic ſpiritu tenui B. in reliquis cum aſpero ſcribitur, vid. & Ἀσφ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδαμοῦ ἄρην ἐποιεῦτο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* ſpiritu, μηδαμοῦ ἄρην ἔχων ἀφροδισιάων. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Noſtrum ſupra *de Aſtrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπιδίξεσθαι] Ἐπιδίξασθαι pro ἐπιδίξασθαι Ionicum eſſe, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut ſupra. *F. G.*

Λίσσεο] Etſi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & ſic c. 22. med. λίσσετό τε ϗ γούνων &c. Poſſis tamen conjicere augmentum a ſcribente omiſſum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem abſorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσεο, credibile eſt & hic ita dediſſe Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & uſitate, nihil ſatis certi ſtatuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ'] Subaudiendum videtur ὁδοῦ. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urgent operae; itaque properandum eſt. *J. F. R.*

80. Τρωῦμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac ſaepe deinde. τρώματα *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem ſit ου, ut θωῦμαξε p. 1. & ſexcenta ſimilia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενον ἐς τὴ [a] βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, διδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήιον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, ὧδέ σοι τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν· τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φρουρέειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὦν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴ ἱρὴν πόλιν, σπουδῇ τὴ νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὅτι πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι τὴ Ἥρην τουτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβου ἐσθλὸν μὲν ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι ἐ ῥηϊδίως τὴ [h] νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὴ νῆ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum causssam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulcisci voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & Fl. male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At Fl. cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & Fl. Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον Fl. g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante Solan. h Νηὸν] Νεὼν W.

81. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικέετο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἐπικέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περικαθέατο VI. 388. C. Περιεκαθέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* 2 c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ὦν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐκείνοισι ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ὦν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἄστετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non ausculto Codici W. νεὼν scribenti. Νεὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

20. Ἧι] Jam contracte; at supra ἧιον. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅτεω ἧι ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ὧι. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem varietur in Ἧι III. *aph.* 9. cum ἷαρ ibid. 11. & 12. Sed ᾧ eodem *aph.* & ᾗ aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ διήτης] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Λίσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeste afflictabat se, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem supplicandi *Combabo* occasionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipsa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulsa, sed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero visum erat, sic agit: ac post coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, supplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averso animo sermonem illum accipit, rem recusat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum se sibi malum illaturam, pertimescit, totam illi rationem suam indicat, quidquid sibi accidisset enarrat, rem ipsam aperte demonstrat. Ubi conspexit, quae nunquam speraverat, Stratonice, furor ille quidem constitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὧν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ [k] ἐπιχειρέειν ἠδέετο. ἐπινοέει ὧν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῷ πρηστομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ ἐκ δείπνου ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λιστετό τε, καὶ [m] γόνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην [o] ἐνεκάλεε. ἀπειλήσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτῆς πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ἔπαθε ἔλπετο, μανίης μὲν [s] οὕτω ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος

i Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. *k* Ἠδέετο] Ἔδετο male *Fl.* *l* Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* *m* Γούνων] Γούνου male *J.* *n* Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. *o* Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐπεκάλει W. *p* Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνε W. *q* Ἤνεικε] Sic W. Ἔνεικε Edd. *r* Οὕπερ] Οὔτε *Fl.* Lego ὅπερ, etsi ὅπερ M. cum Editionum vulgo. *s* Οὕτω] Omittit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίστετο] Et sic supra c. 19. cumque & ἄπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *J.F.R.*

28. Ἤνεικε] Ita scribo, v. ad c. 16. *J.F.R.*

29. Τὰ ὅπερτε ἔλπετο, μανίης μὲν οὕτω ἔσχετο, ἔρατο δὲ ὀλίγῳ ἐλάσσω] Haud dubie legendum ἀπέσχετο. Interpres quoque *desistit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum frustra Combabum in amorem sui pellicere omnibus viribus contendisset, Combabus tandem ostendit se μεγάλοις μυσηρίοις non esse aptum; quippe qui id sibi exsecuisset, quo virum potuisset agere. *Illa itaque visis, quae numquam speraverat, sic quidem a furore illo destitit, numquam tamen amoris oblita est.* Pro eo *c.* 39. dicitur μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ὅπερτε, non ὅπερτε, scripsit ἰωνικῶς, ut supra c. 14. med. ὅπερτε ἰχθύων ψαύσει. *J.J.*

Ibid. Οὕπερτε] Certe ὅπερτε leg. etsi ὁπότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκότε, quod mihi pariter suspectum, quia sexcenties aliter habet. *J.F.R.*

30. Μανίης — ἔσχετο] Ad verbum, *tenuit se, constitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id est optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, Θαλίης δ' οὐκ ἔσχετο φωνὴ, *vox faucibus haesit.* Od. P, 238. Φρεσὶ δ' ἔσχετο ut Germani, *Er hielt sich.* Hymn. XXVII, 12. ἔσχετο δ' ὕλμου *constitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέδε φίλοι, ut nostri, *Halt! continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χώετ' ἀϊδίης, & Il. N, 747. μάχης χώσαντο ἕθεν. Servemus itaque erudito scriptori suam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni sunt. Alioqui facile esset legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲν ὕπνου ἐκείνης ἔσχετο, *non amplius tenebatur illa insania.* Sed melius est nihil tetigisse. *J.M.G.*

Ibid. Ἔσχετο] Vid. *Jens.* in omnibus impressis & M. ἔσχετο. sed idem Mss. Cod. & Ed. *Fl.* ἔτω non agnoscunt. *M. du S.*

Ἔσχετο] *Solan.* diserte ἔσχετο scripserat. At si hoc sensus patitur, possis & ἔσχετο legere. Verum non *servandi, perseverandi*, sed *desinendi, cohibendi* sensus re-

τ῾ δὲ ὐδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ πᾶμυθίην ἐποιέετο ἔρωτ῾ ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως ὕτ῾ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ϗ ἔτι νῦν γίγνε῾. γυναῖκες Γάλλων ὑπιθυμέουσι, ϗ γυναιξὶ Γάλλοι ὑπ- μαίνον῾, ζηλότυπέει δὲ ὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζε῾.

Τά δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκην, ὐδαμᾷ τ῀ βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καἰηγόρεον, ϗ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ὑπὶ τοῖσι πρεσβυτέροισι, ἐξ ἀτελέ῾ τοῦ ἔργου Κομβάβον μελεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον ὅτι ἀληθέα, τ῀ Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τ῀ ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τ῀ ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καἰηγορέειν, πείρην οἱ ὑποκαλέουσαν. ϗ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης πέρι λέγουσι, καὶ Φαίδρης τ῀ Κνωσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν [a] ὧν ὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, ὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ὑπετελέσαι, εἰ τ῀ Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως ϗ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τ῀ ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβο῾ τ῀ αἰτίην, ϗαρσέων τε [b] ἧιε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καὶ [c] μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε ϗ ἐν φυλακῇ [d] ἔχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τ῀ φίλων, [c] τοὶ ϗ τότε παρεγένοντο, ϗμπομφῷ τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο, ϗμ-

obliviſcitur, ſed ſemper cum illo verſata hoc habet irriti amoris ſolatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo eſt, ſed res ea valde ſancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arceſſit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulſae eſſent illius preces, ipſam ſcripſiſſe marito, accuſaſſe Combabum, tentatae ab illo pudicitiae ſuae reum feciſſe. Et quod de Sthenoboea ſua Graeci dicunt, & Phaedra Gnoſſia, idem de Stratonice fabulantur Aſſyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram feciſſe talia, ſi vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita ſe, uti facta ſunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, cauſſamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta ſibi eſſet defenſio. Venientem rex ſtatim in vincula conjectum tradit cuſtodibus. Deinde praeſentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὧν] Νῦν W. male. b Ἧιε] Bene *Fr. P.* &c. *Fl.* ἦεν. M. φῖεν, quod verum credo. c Μιν] *Μὲν* male *J.* d Ἔχε] Εἶχεν W. Εἶχε *Fl.* e Τοὶ] Οἱ male *Fl.* & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντη ἀπόκοποι τὰ αἰδοῖα, ἃς νῦν καρτζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde *Jenſ.* recte quidem ἀπίχετο diceret, quod ſcil. magis perſpicuum eſſet. At cum verba cohibendi, deſinendi, genitivum ament, ut notiſſimum ex *Aur. carm. Pyth.* vſ. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κίχᾶ hac poteſtate invenitur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Geſnero* occupata non repeto. Hoc tantum adde, *tenere fugam*, *curſum* utrovis more Latinis dici, modo pro *ſiſtere*, modo pro *pergere*, *obtinere*, ut monſtro in libro de Ambigg. p. 604.–5. Et ſic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *qua ira percitus erat*, etiam contrarium fere τῆς ἔσχετο μανίης ſignificat. Vid. *Steph.* Theſ. T. I. p. 1317. Addo αἴσχετο τ῀ ἔργου, *opus ſtrenue adgreditur*, vel proprie: *gnaviter urgebat coepta*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non ſemel deinde. Quae oppoſita verba ἴσχειν vel κίχᾶσθαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic ſtare poſſe, quod tamen omnino ſanum eſſe, *Geſn.* ſatis docet. *J. F. R.*

45. Ἐς τ῀ ἄνδρα] Conf. ſupra c. 20. ἀπικόμενο῾ ἐς τ῀ βασιλῆα. Ne plura in re nota. *J. F. R.*

47. Σθε-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet, dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καὶηγορέειν ἄρχετο, ϗ οἱ μοιχίην τε, ϗ ἀχολασίην προφέρε· χάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε ϗ Φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, ϗ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, ϗ ἐς θεὰν ἀσεβέοντα, ϗ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲ ἐσ[ι]ήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τ' φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, ϗ τὸ κειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὕβρι οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ὀπθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τ' ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ Φρυγέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἔνεικε, λύσας τ' σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, ϗ ἑωυτὸν ἀποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἀέκων [m] ἧιον. ϗ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐωϑλὰ μὲ ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοίοις δὲ μύθοισι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, ἀπιέβαλέ τέ μιν, ϗ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

f Ἐργασμένον] Sic & M. cum *J. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. *g* Ἤτεε] Αὐτεε W. *h* Εἵνεκα] Ἕνεκα W. *i* Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. B1. H. P.* Ἐνῆκαι *J.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. *k* Ἔνεικε] Ἤνεικαν W. ſolus. *l* Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. *m* Ἧιον] *Fl.* ᾖον. M. ἦιον. *n* Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. J. P.* &c. cum M.

47. Σθονεβάϊς] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἧιεν] Sic M. In plerisque Impreſſ. ἦει. Sola *Fl.* ἦιεν. *M. du S.*

58. Ἔχε] Conf. ſupra ad c. 12. *J. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν ſeq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & εἵνεκα ſequente vocali, & εἵνεκεν ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τούτων ἕν εἵνεκεν τὴν εὐξύνην. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic reſcriberemus. *J. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσδέξατα. *J. F. R.*

85. Διεπότεα] Pro διεπότην. *F. G.* Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *J. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεαυτὸν [a] οὕτω ἀσκέλιον ἔργον μὲν ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ δὲ πάμπαν ἐπαινέω, ὦ χέτλιε, ὅς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαι· [b] ὄφελε· οὐ γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἑσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ πρὸς ἡμέας ἄνευ ἐσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus solus virorum designasti? Non omnino laudo ista, miser, qui ea sustinueris, quae minam neque tu passus esses, neque ego vidissem! Hac enim defensione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis caussa dabitur, mors delatorum: postea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immensum, & vestimenta Assyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a nostro te conspectu arcebit, neque si cum uxore jaceam. Haec dixit simul & fecit. Illi statim ducuntur ad supplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Assyriorum quisquam sapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γάρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῇ ἔμεινε. ἐδώκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἕστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν οἵοίη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς ὠδῖνα μυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέαι τε συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀρτιτέουσι. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολ-

26. Postea cum petiisset, *ut liceret sibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipsi hoc etiam rex virtutis & benefactorum caussa, uti aeneus in templo staret. Stabat, *inquam*, honoris caussa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, vestitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentissimos, consolandi illius casus gratia, in communionem jacturae illius veniisse. Exsecuerunt nempe se ipsi, & eandem quam ille vivendi rationem delegerunt. Alii Deos admiscent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὤφελε] Ὤφελ— W. Ὤφελεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ—ε W. Ἀ—ε Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέ— etc M. Ἱρολογ— Edd.

2. Ἐσαγγελίου] Ab ἐσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc nescit? F.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. sub init. & alibi. Ita αὐτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Dissert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, sine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. F.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Asin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M. du S.

42. Ἐνεδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impressis legebatur ἐνεδήσατο. M. du S.

57. Ἀποκίρνιται] Sic M. & Impr. omnes (exceptis F. quae ἀποκίρνιται.) Nisi quod Fl. prave ἀπεκίρναν-

hanc multis illam caſtrandi ſe mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

Τοῖσι τὸ μὲν ὅτι νόον ἔβαλλε, ὅκως μὴ μοῦνος ὅτι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μδύει, καὶ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζέμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οὐδὲ οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀναφέρεται καὶ τουτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνενείχθη γὰρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχετο. μὴ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτὴν διεργάσατο. ἐπὶ τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέοντος, ὅτι οἱ ἀτοκέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὅκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι τρόπης θηλείης. Κομβάβου [l] μὲν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὅκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτονται, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δὴ καὶ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κεῖται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὸ πόλιος· καὶ οἱ τείχεα διὰ τρισσὰ ἐστήκεε· τὸ δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

f Παραμυθέμενοι] Παραμυθ. male *J.* *g* Χαριζέμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζέμενοι. *h* Οὐδὲ] Sic Edd. & M. *i* Καὶ] Non adgnoſcit W. *k* Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνέδυσατο cett. male. *l* Μὲν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. *m* Περὶ] Omittit W. & *Fl.* *n* Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. Vr. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *J.* & marg. *A1.*

κρανται. *M. du S.*

Ἀποκέκριται] *Juntinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι ἡ νέ φαλλοὶ ἐσ-
ἔασι, τοὺς Διόνυσος ἐσήλατο, ἡλικίην ἐξ-
οἴδε τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτεων τ' ἕνα
φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστῳ ἔτεϊ δὶς ἀνέρχε-
ἐπιέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ
ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τ' ἀνόδου ἥδε λέγε-
οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι
ὁμιλέει, χρὴ δ' ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει·
εἰ δὲ τ' εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐοι. ἄλ-
λοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα
ποιέε-, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε
οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ξειμήκεα
τ' δενδρέων ἤεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρω-
θέοντες. ἐμοὶ μὲν ὧν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέει
γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμ-
βάλλομαι δὲ τοῦτο τοῖσι. φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ
ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλί-
νους κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam suos phalli, quos Bacchus statuit, iisque altitudine trecentorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moratūrque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οἵδε] Et sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Ἐὺ Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ἔν ἑαυτῷ. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολίων cett. & M. prave. d Ἥεισαν] Ἦισαν W. e Ὧν] Ὦν W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Bs. P. S.

76. Οὐκ ἐρέω] Οὐκ ἔρω δ' ἔτιον, αἰμαι, τὴν αἰτίαν ἐρέω, πατρωλώιον Διονύσου * κατάγυιον. παρ' ὅσον δ' ὁ φαλλὸς τῷ πατρωλώιον Κορίθου Διόνυσον ὑπόμνημα, μαθὼν τοῦτο αὐτῷ Διόνυσον ἐκτεκνώσατο, Σεμέλης δ' μητρὸς μόνυτρα. M.

* Κατάγυιον] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατάγυρον. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. M. du S.

69. Ἡλικίην δ' εἶδε τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statuam trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἰξόπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τριήκοντα, *Palmeri*, lonice) & sic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in furorem Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum trahere, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a C.

69. Τριηκοσίων] Τριήκοντα forsan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione M. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. J. F. R.

79. Σιφῇ μακρῇ — ἢ οὐ Λιγύστῃ, εἶδε τὸ λίγυ] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1319. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes usque procera densi gradusque corticum patulum auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis praebent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate cum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots.* Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arborique inductis circulum.* Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem sibi arboriique inductis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili liguo facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad

ar-

dictur ergo mihi illius lignei vici imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

ἀκούει δ' ἔστι μοι καὶ ὅδε ἐς ἐκεῖνο μίμημα τῆς ξυλίνης ἀνόδου [h] ἀπέρχεσθαι.

Ἡ δὲ ἐς ἄνοδον τοιάδε. σειρὴν μακρὴν εἰς ἑωυτόν τε ἅμα, καὶ τὸ Φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ ὀρθοῖ ξύλων προσφυῶν τῷ Φαλλῷ, ὅσον ἐς χώρην ἄκρην ποδός· ἀνιὰν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὁκοῖόν περ ἡνίοχέων. εἰ δέ τις τάδε μὴ ὁρᾷ, ὁρᾷ δὲ ὁκόσοι φοινικοβατέουσιν, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπὴν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τῆς ὁδοῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτῃ, ἀνέλκει τὰ οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ εἵματα, καὶ σκεύεα· ἀπὸ τῆς ἕδρης συνδέων, οἷόν κου καλιὴν, ἵζάνει· μίμνει τε χρόνον, [k] τὸν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκείνῃ πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ὀνόματα ἕκαστος. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

[h] Ἀνάβασιν] Ἀνάβασιν M. Vulgatum probat *Fl.* [i] Ἄλλοθί κου] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. [k] Τῶν] Restitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. [l] Κομίζουσι] Τὰ κομίζοντα εἰς ἑωυτὸν πρόσθε κείμενα κατίασι W. & *Fl.*

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis suspendant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J. P. a G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μιῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti *Jensius* emendare jusserat, & ex W. restituimus, μακρῇ) mentio sit. *L. K.*

91. *Μίμνει τε χρόνον, τὸν εἶπον ἡμερέων*] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro οὓς, ut passim in hoc libello (quamvis & τὸν pro οὓς scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J. J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Jensius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J. F. R.*

93. Κομίζουσι — ἀπιᾶσι] W. & *Fl.* aliter, nempe; τὰ κομίζοντα εἰς ἑωυτὸν πρόσθε κείμενα κατίασι. *M. du S.*

τον ποιέει). ἅμα δὲ εὐχόμενος, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμενον, εὖδει δὲ ὐδαμᾶ. ἦν γάρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ τοιοῦτος ἡ ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔστι, ὁκοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μέγαθος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τῇ ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ὑ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρησί [k] τε ἥσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπει, ὑ ἡ

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo relu-

[a] Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. [b] Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέαται cett. [c] Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. [d] Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. [e] Τοσαῦτα] Τοσάδε W. [f] Καὶ] Omittunt W. & Fl. [g] Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. [h] Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέαται J. Bi. S. &c. Ἀποκέαται H. P. pejus. [i] Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὴν cett. male. [k] Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. [l] Χρυσέῃσιν] Reſtitut. ex W. Χρυσέοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέαται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέαται. M. du S.

Ἐπικέαται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —εαται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi Solano, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ γ'] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in Aldinis adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέαται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὴν. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τῷ ναῷ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἥσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae* Cic. Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ὀδμὴ δὲ αὐτῆ ὀδμὴ ἀμβροσίη, οἵη λέγε τὴ χώρης τὴ Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλῃ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· ἢ ἣν [m] αὖτις ἀπίῃς, εὐδαμᾶ λείπε, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴ πνοιὴν, ἢ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

Ἐνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲν [p] ὦν τὸ μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. καὶ μὴν τοῖσι πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ὀνόματι κλῃίζουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζον· ἀλ-

[m] Αὖτις] Αὖθις *P.* [n] Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. [o] Οὐκ] Margo *B1.* frustra. [p] Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B1.* 2. quae ὦν. [q] Ἐσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omisit *Fl.* Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἷσι, frustra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *F.*

lini cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νεὼς *f.* σηκὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἐρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J. M. G.*

17. Θύρησι τι] Lege γάρ pro τι. *M. du S.*

Ibid. Ἤσκηται] *Elaborata est, instructa. F. G.* Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις παισὶν ἐξησκῆσθαι. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένος. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάπρον χρύσεον εἰς πρεστομὴν ἀνθράκων ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. πτέρυγας θαυμασίως ἠσκημένας. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσέῃσιν] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δώδεκ' ἔσαν &c. Exemplorum satis habet *Seberus.* *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ἑκοίων I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ἑκοίας ib. ἀφ' ὧν ib. ἀφ' ὁμαλῆ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἐφ' ἑωυτὴν, ib. 9. f. Item ὑφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *J. F. R.*

30. Ὧν] Sic W. & *B1.* recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in 60 Mss. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ὦν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοί] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *J. F. R.*

ἀλλὰ ἡ μὲ Ἥρην λέοντες [a] Φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. ἡ δὴ τὰ μὲ τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρᾷ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καί μιν οὐδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τε πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲ ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἔοικε· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲ ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πύργον, καὶ κεστὸν, τῷπερ μιν ἡ Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δὲ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περιέκειται, καὶ λίθοι χάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲ λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρράδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] Φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὅτι τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δὲ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ἐπὰν δέ οἱ καὶ ὁ ἠὼς ἅπας, οἷον ἐπὰν λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem consideranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes

10-

[a] Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι Fl. & M. [b] Ταύροισιν] Ex Fl. Ταύροιστι male J. Ταύροισι cett. [c] Εἵματα] Sic W. Ὁμώματα Edd. [d] Περιέκειται] Et sic jam Fl. cum cett. [e] Ὑδατώδεες] Vid. nott. [f] Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. [g] Ἔργου] Ὄρους W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & Fl. φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφίζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta Fl. scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est, quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὁμώματα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius εἵμασι scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi εἵματα laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοὶ, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24. 2. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. du S.*

52. Περιέκειται] Cur jam non etiam ἐφέζεται emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tem reluctat : interdiu ſplendor ille imbecillior, caeterum ſpeciem habet valde igneam. Etiam aliud eſt in illo ſimulacro admirabile. Si ſtans contra intuearis, te reſpicit, transeuntem obtutus ille perſequitur: & ſi ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque ſtat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus ſimilis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum ſpecies: ſignum vocatur ab ipſis Aſſyriis, nec nomen illi proprium poſuere: ſed neque de ortu illius aut forma dicunt: ſed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius ſtat columba aurea, quam ob cauſſam Semiramidis eſſe ſimulacrum illud fabulantur. Abit (*deferetur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipſa porro aede ad ſiniſtram introitum Solis primum thronus poſitus eſt: ipſius vero ſimulacrum non ineſt. Solius enim Solis ac Lunae ſimulacra non oſtendunt. Cujus autem rei cauſſa hoc inſtitue-

Φασίν). ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲ φέγγος ἀοίδε-
ον. ἰδεῖν δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. καὶ
ἄλλο θωυμαστὸν ὅτι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν
[k] ἐστὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρᾷ· καὶ
μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν
ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἰσορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖ-
νον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ὑδαμῇ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἰκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲ ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ [n] τὰ ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήιον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [o] περὶ καὶ εἴδεος λέγουσι. καί μιν οἱ μὲ ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ γὰρ δὴ ὧν ὅτι τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [p] περιστερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τὕνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήιον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἰπον ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιτερῇ, [q] κέαται πρῶτα μὲ θρόνος ἡλίου· αὐτοῦ δὲ εἰδος οὐκ ἔνι, μόνος γὰρ Ἥλιος καὶ Σελήνης ξόανα ἐ δεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα φασὶ

[h] Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Κάρτα *J.* male. [i] Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα W. [k] Ἑστὼς] Ἑστὼς *B1.* Sed *Bz.* cum *Fl. P.* &c. vulgatum ſervat. [l] Ἰσορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forſan. [m] Μὶν] Ex W. eſt. Non erat in Edd. [n] Πέρι] Deeſt in W. [o] Περιστερὴ] Περιστερέη W. non adſcuerunt *Fl.* [p] Κέαται] Et ſic jam *Fl.*

gi, ut c. 34. κέαται — θρόνος. & ibid. iterum &c. Et κεκτέαται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale eſt *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀναπεπτέαται *paſſuſtae ſunt.* Atque in praeteritis etiam ſic ſolere *pluralem*, vid. ſupra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J.F.R.*

54. Ἰδεταίδην] Florentina tribus verbis ditior, ſic habet: οἱ δὲ ὀδεταίδες· πολλοὶ δὲ αἰνάδες· πολλοὶ δὲ πυῤῥάδες. Sed neſcio anne illud αἰνάδες lepidus quidam joci cauſſa adjecerit, quaſi a Luciano praetermiſſum. Licet vini color pro nigricante purpura poſſit accipi. Οἰνάδες etiam in W. eſſe, ſed ante πολλοὶ, adleverat *Solan.* quod ſi verum, recipi poſſet. *J.F.R.*

56. Φορέουσι] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipſe M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, ſed de ſigno dictum, non mirum ſolum, ſed impoſſibile etiam, niſi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἰσορέῃ] Mallem ἰσορᾷ, ut ſupra. Nihil tamen hic invitis libris mutare auſus ſum. *M. du S.*

Ἰσορέῃ] Cum ἰσορᾶν ſit etiam ſpectaculi & curioſitatis cauſſa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte poteſt haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praeſtet ἰσορᾷ. *J.M.G.*

75. Σημήιον] Confer c. 36. *L. K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Aristoph. Ορ.* 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
Αἰτὸν ἔφυν· ὄρνιν ἔχων ἐπὶ σ' ἱπτάμενος βασιλῆα ὤν.
Ἡ δ' αὖτε θυγάτηρ γλαυκῶπ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὑπτίαν θεράπαιναν ἱέραξ.

J.M.G.

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ ἐσιόντων, ἐν ἀρι-

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ κ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲ ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ὑ γὼ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἡλίῳ δὲ, κ Σελήνῃ, πάμπαν ἐναργέες, κ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανουργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τ θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲ γὼ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥκην, κ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενείητεω ξόανον δεικνύουσι· κ τάδε ποιεόντες, ἑωυτοὺς μὲ ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, κ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα ἥμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἐν δὲ [f] κ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι κομιργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵμασι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτοῦ πέρι, πολλὰ μὲ ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τοῦ μαντηίου μνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲ παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ κ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ κ ἐν τῇ Λιβύῃ, κ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲ ὅτε ἱρέων ἄνευ ὅτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* *b* Κέαται] Κείται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. *c* Πρωθήβην] Recte sic *J. Fl. Fr. S. P.* M. *d* Ἥδε] Inferui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. *e* Ἐν] Restitut. ex M. Nam ἐὼ Edd. male. *f* Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. *g* Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. *h* Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κείται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέουσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πολιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ κ] An sic legendum: ἐν δὲ ἐ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἓν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐθ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱρέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον). [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέε), καὶ τὴν μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέε). οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέε). εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη φερόμενον, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερεέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. ὕτω μὲν συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται. καὶ περὶ τοῦ σημήου περὶ, κότε χρὴ μιν ἀποδημέειν, τὸν εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμοῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μοῦνος ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

[i] Ὅδε] Ὧδε *Fl.* [k] Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιρεὺς Edd. vulgo. [m] Ἐπερώτεται] Ἐπαιρώτεται *Fl.* Vulgatum probat M. [n] Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* [o] Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. [p] Κέαται] Κίαται *Fl.* & sic emendat. in M. in quo κίαται a prima manu.

nisi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — οὐδὲ ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητῶν] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M.du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεὺς. *M.du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, ὥσπερ ἡνίοχοι ὑποδύντες φέρουσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. *M.du S.*

31. Συναγείρουσι] An σωτηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M.du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Τοῦδε Ἀκκιανὸς. *M.V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia *Solan.* ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I.e. ἔνεστι. *F.G.* Ἐνὶ ſubaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καταλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιτερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ἐπιδεικνυούσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτῷ μὲ ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεὸν [c] ἀπίκοιτο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμηρα δὴ ἔτι τοιήνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἰδος τῆς Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἶκελον. ἔστηκε δέ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἕστηκε, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei ſimulacrum & Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni & non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὡς δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτῆς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J. F. R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς., ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J. F. R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem ταύτην δή. *J. F. R.*

54. Ἀπίκοιτο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 40. ἀφίκετο editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένον etiam *Herodoto* ceuties. *J. F. R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραὶ. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. des S.*

56. Ὁμολόγεε] W. *M. des S.*

75. Χειροήθεις] In omnibus Impr. χειρώθεις. *M. des S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱρηπολίταις; *F. G.*

Ibid. Ἀποδιδίχαται] An pro ἀποδιδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδίχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδιδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F. G.*

Ἀποδιδίχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. des S.*

Ἀποδιδίχαται] Supra c. 10. f. ἀποδιδέχα) aeque ac hic,

[a] Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. [b] Ἐπιδεικνυούσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & *Fl.* [c] Ἀπίκοιτο] Ἀφίκοιτο Edd. antea male. [d] Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφοραὶ marg. *J.* melius. [e] Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγεον Edd. [f] Σαρδανάπαλος] Σαρδανάπαλλος W.

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente recentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, ϗ ἵπποι, ϗ ἄρκτοι, ϗ λέοντες, ϗ ἀνθρώπους ἡδαμᾷ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, ϗ χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, ϗ ἄλλοι πυρσηφόμοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες ϗ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι πᾶσι λευκή· ϗ πῖλον ὀπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίγνεται. πορφυρέην δὲ μοῦνος οὗτος φορέει, ϗ τιάρῃ χρυσέῃ ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, ϗ συριστέων, ϗ Γάλλων, ϗ γυναῖκες ὀπιμανέες τε, ϗ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὀπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν ὧν κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε ἀείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ κατάρχωνται, ἀείδουσί τε, ϗ αὐλέουσι, ϗ κρόταλα ἐπικροτέουσι. ϗ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ ϗ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἐκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, ϗ πολυειδέες. γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

g Χειροήθεες] Admiſi ex W. Χειρώθεες Edd. *h* Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. *i* Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & *Fl.* *k* Πᾶσι] Ita *Fl.* M. Πᾶσα Edd. vulgo. *l* Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. *m* Διὶ] Τῷ W. ſolus. *n* Κατ'] Recte *P. S. H. Fl.* Καθ' male *B1. O.* *o* Κατάρχωνται] Sic *B1. J. H. P. S.* &c. & M. Κατάρχονται *Fl.* *p* Ἱροὶ] Omiſit *Fl.* *q* Γίγνονται] Et ſic *Fl.* cum cett.

hic, ibi vero idem ab ἀποδείκω deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Arret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J. F. R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & *Fl.* In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. *M. du S.*

79. Πλείονες ἢ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. *M. du S.*

84. Τιάρῃ] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ὧν, ἀφ' ὅτου in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J. F. R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινώσκω, non γίγνωσκω, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J. F. R.*

ἔνιοι χάρτα μεγάλοι· ἔστι δὲ καὶ εὐόμαλα ἔχουσι, καὶ ἔρχονται καλεόμενοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἴην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καὶ μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, καὶ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλόν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὧν καὶ δικοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει στύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸ βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, καὶ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγύριές τε μέγιστα· καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. καὶ δῆτα ὁ μὲν ἔρχεται ὀψόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

---

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτίων] Αὐτίῳ *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθηπάμην *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώματα] Bene M. *Bl. Ald. Fr. H. P. Va. S.* Θυώματα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *Al.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέων ἀνεκέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt αὐτίων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro αὐτέων, ut πολεμίτη, ut apud noſtrum αὕτη &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* εἶχε. In reliquis ἔχε. *M. du S.* Ἔχε] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλικτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλικτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλικτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλικτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus puravit γάλλον non eſſe vocem Graecam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλικτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Graeco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλίκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἥλικτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ἀφ' τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημναίστρας. Sic & ἀλίκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύρις, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζονται. ἀλλ' ἐγὼ τυτέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπαι· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τ' ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέυσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος οὔδαλι σεσαγμένον [k] φέρυσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπι τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τιμωρέει τε σφρηγῖδα ὁρῇ, καὶ μισθὸν ἀρνύμενος, ἀνά τε λύει τ' δεσμὸν, καὶ τ' κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τυτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τ' νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδυσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέυσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τ' οἶδα, μέγιστην τοῦ εἴαρος ἀγχομένου ἐπιτελέυσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέυσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέυσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τ' δενδρέων ἀπαρτέυσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

Γάλλος

Γάλλῳ

b Ταὶ] Sic *J. H. Bl. S.* &c. Τὰ *P. A*[1] *Fl.* & *M.* *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & *W.* *k* Φέρυσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. *φορέυσι*. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δεξεται *Fl* *n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδυσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδυσι male *J.* *q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ ἄτιμα καλούμενος; ἐμοὶ γὰρ τί σωτηλάσει μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πᾶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ πολλὰ μηχανῇ ὄρνις οὐκ ἀμφίσβητος αἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ ἑκὼν ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπαιτέεται] Ἀφαιρέεται dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων; vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim itetum in eodem, ὀρτὴν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. E. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἐνιᾶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέυσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deos* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῆς περιξ χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι νώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται· πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. ἢν δὲ ἐσέρχηται ἐς τὸν νηόν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μετὰ δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἀποκέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἕτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτόν, θέει τε ἀφ' ὁ πολὺς, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

res Diis, ignem ſubjiciunt : illa vero ſubito ardent omnia. Ad hoc ſolenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque ſuos omnes Deos, & quae ſigna habent ab illis expreſſa.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & ſacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant ſibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adſtantes tibiis accinunt, multi perſtrepunt tympanis, canunt alii divina & ſacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

51. Per hoſce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervaſit furor, multique qui ſpectatum modo venerant, poſtea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui iſta de ſe ſtatuit juvenis, veſtibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipſum puto, praeſto ſunt. Hoc igitur accepto ſtatim ſe caſtrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abſcidit.

In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl.* P. Ὁρτὴν *J.* W. verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum ſervant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Al.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄργια Edd. & M. male. e Ἀποκέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἕτεα] Ἔτη M. ἔτι marg. *Al.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνιέναι. Sic certe eſt apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc ſolenne. Si ἐνιᾶσι ſimpliciter eſſet *incendere*: ſtare poſſet πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum ſuccendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noſter hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam ſcilicet elegantiam neſcivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra*. De φορέουσι, ſaepius ſupra monui. *M.du S.*

Φέρουσι] *Solan.* Φορέουσι emendarat, ſine auctoritate. Licet recte forſan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, ſed alibi quoque in hac Diſſert. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros auſim. Tum ne verum quidem eſt Φορέω ſemper Ionibus dici, ut ſupra ſatis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impreſſis & Mſ. M. legitur ὄργια. Sed hic neceſſario mutandum. Vid. ſupra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis ſatis patebit. *M.du S.*

Ὄργια] Quid ſibi ὄργια hic velint, non intelligo. Ὄργια poſtulari arbitror, & interpretatus ſum. *J.M.G.*

74. Ποιέωσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum eſt, & ποιέωσι etiam deinde in hoc opuſculo. *J.F.R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὰ

In quamcumque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τ γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέυσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην 85 ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροι μιν αἴροντες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε πρήξαντες, 90 ὀπίσω ἀπονοστέουσι. Φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, ὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέυσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρεώνται τουτέοισι. 95 ἢν μὲν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τ ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται. τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τ οἰκηίων τῷ νέκυι ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐσιέναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σῦς δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρεὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι ταύτην περὶ δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. l Φέρουσι] Nihil mut. Fl. J. Fr. H. B. P. &c. & M. m Φέρετρον] Ita P. Fr. S. Φέρτρον M. J. Fl. H. Bt. Ald. n Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόσμησαν J. & marg. A1. o Ἑπτὰ] Ἑπτὰ Graev. Nil mut. M. & Edd. p Πρὸ] Πρὸς Fl. & marg. A1. Vulgato adstipulatur M. q Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. r Ἐναγέας] Ἐναγεῖς Fl. s Ἱρώτατον] Bene Fl. J. P. S. Ἱρότατον W.

77. Τὰ δ'] In eos enim asservantur usus; ego τὰ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸ. M. du S.

78. Τάμνει] Hoc Herodot. amat, vid. L. IV. J. F. R.

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερθε ut Herodot. L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro ἐπὶ valeat, nihil muto. J. F. R.

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] Observato septem dierum numero, Mf. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. novem dierum numero. J. G. G.

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἐννέα, ob sacrum numerum septenarium. Dein tirones notare velim, ut φυλάττεσθαι τινὰ, etsi cavere aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ θῆλυ Aelian. l. 5. & φυλάττεσθαι ἄκοσμα XIV. 19. vitare indecora, & Aesop. fab. 23. τούτους φεύγειν & φυλάττεσθαι καὶ. Et fab. 86. f. Et Act. Apost. XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας Plutarch. Cat. Maj. p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν esse observare, exspectare, ut obeas eum. Long. Past. III. 98. Ed. Jungerm. τὴν προβατευτικὴν ἀμέλειαν φυλάξας, & observata, captata pastorum incuria. Et L. IV. p. 109. Ed. Moll. νύκτα δὴ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. Jung. habetur. Alciphr. similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἡμοὶ μίμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῷ δάκτυ. J. F. R.

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. M. du S.

9. Di-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τύνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τῶν [c] πανηγυριστέων περὶ, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας ὄϊν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ὅπι τύτυ ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῦ κτήνεος ὅπι τὴν ἑωυτῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπιαχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτῦ τε φέρει, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἅρας δὲ [f] ἀπὸ τῦ ἑωυτῦ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. οὐ γὰρ οἱ ἐυνῆς ὅπι θῆναι ὅσιον, πρὶν τὸν τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant: & si inviti attigerint, impiati ofunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit: simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens: nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

a Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαιέυσι *J.* & *V2.* b Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* c Πανηγ.] Omissum περὶ post πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* d Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. e Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. f Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. g Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* h Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. i Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιέυσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιεῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inferui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus: ἵνα λούονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera χ, unde constat primo scriptum fuisse ῥεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο migret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαίδατος, χαμαιγενης, χαμαικλινης & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τὸν πατρόθεν οἶκοι δίκουται] Mirifice interpretes, quorum prior & *quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent.* Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis* ἐκσπένδεσθαι, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τὸν πατρόθεν οἶκοι δίκουσι] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δίκουσι significare *in familia sua retinere.* Est sine dubio οἶκοι δίκουσι opus hospitis, qui domum

blicus hospes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi sunt hospites, & pro patria quemque sua domi recipiunt. Vocantur hi ab Assyriis Doctores, quod omnia illos *solennia* docent.

57. Mactant vero non in ipso templo, sed cum statuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud se mactat, ac preces fundit. *Ungulatur*

58. Est autem alius quoque sacrificii modus, *nimirum* iste : Vittatas hostias vivas de vestibulo praecipitant, quae dejectae ipso casu moriuntur. Quidam suos ipsorum liberos inde dejiciunt, non similiter ut pecudes, sed intrusos in culeum manu deturbant, simul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non suos esse liberos, sed boves.

59. Puncturis se notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc est, quod Assyrii omnes ferunt stigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, solis inter Graecos consentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adolescentibusque le-

ξενοδόχος ἀγνοέουσα. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλις αὐτόθι ξενοδόχοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πάλαιόθεν οἶκοι δέκονται. καλέουσι δὲ σφέας Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σοφίσι πάντα ὑπηγέουσι.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν κρήσηται τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ἐπισπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται. *Elegantur*

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] τρέψαντες τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καταπεσόντα [p] θήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πόρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπικερτομέοντες, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπὸς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγμαλήφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῆσι παρθένοισι, καὶ

Elegantes — *Elegantes* *G. Koen ad Greg. p. 164*

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόσδε L. [l] Αὖτις] Bene B1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto subscr. W. Et mox ζωὰ eod. mod. [n] Στρέψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καταπεσόντα] Et sic *Fl.* cum cett. [p] Θήσκουσι] Πίπτοντα θήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πόρην] Hoc recte exhibent B1. *Fr.P. S.* & M. Ἐσπόρην junctim *Ald. J. H.* Ἐς πόρον *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Nisi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *J. V2.* M.

mum suam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν significare puto, *quidquid est ex illa patria, quae ipsis assignata est.* *J. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram sanctam invisunt Christiani, stigmata referunt, hic servatoris in cruce pendentis, ille sepulchri, alius alterius alicujus rei itidem sacrae. Quae superstitio non ridicula tantum, sed cum summo dolore conjuncta, quandoque etiam non sine ipsius vitae periculo est. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota sacris illis figuris cooperta sunt; quoque plura stigmata gerunt, tanto sanctiores habentur : sancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo isto sacro initiati sunt ; sed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera sanctitas est, animi maculae absterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hierosolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρποὺς] De *carpis*, manuum partibus hic sermonem esse, perspicuum est ; sed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus est *Augustinus*, verba *Psalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεται, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum sit: *Labore manuum tuarum vescitur*, bene observante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. supra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demosthenis Encomium quod sequitur non esse Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: satis prodit stylus, attamen *Thomas Magister* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος in dictione ἐπιδρομὴ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria esset Luciani. *J. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠιθέοισι] Si ridere Ionismos in animo habuisset frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, sive perpetuos σι, σι, σι, sibilos, potuisset & in hoc imitari *Herodotum* septies ita jun-

ἢ τοῖσι πίθοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιγῆ- gem posuere, ne aliter contrahant nuptias;
ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κό- quam comas Hippolyto posuerint. Idque
μας πείρασθαι· ἢ ὧδε ποιέουσι τοῦτο ἢ ἐν τῇ ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juve-
ἱρῇ πόλει γίγνεται. οἱ μὲν παῖδες τὴν γενείου nes mentorum ibi primitias ponunt. Sub-
ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς mittunt autem adolescentibus sacros a nati-
ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ vitate inde cincinnos: quos in templo ipso
γένωνται, τάμνουσί τε, ἢ ἐς ἄγγεα καλὰ βάντες, defectos in vasculis deponunt alii quidem
οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν argenteis, multi vero aureis, iisque in tem-
τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγρά- plo fixis, inscripto suo quisque nomine,
ψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν ὀνόματα. τοῦτο καὶ ἐγὼ discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci,
ἔτι νέος ἐὼν, ἐπετέλεσα. ἢ ἔτι μοῦ ἐν τῷ ἱρῷ estque adhuc in templo cincinnus pariter
ἢ ὁ πλόκαμος, ἢ [b] τὸ οὔνομα. meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

ΒΑδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, τὴν ἕκτης δεκάτης

I Nambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo

[a] Μὴ] Μὴν Pell. [b] Τὸ οὔνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα Fl. [c] Τὴν] Τῶν adscript. marg. Bt.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἰδιῶτου τινὸς τῶν Λουκιανοῦ ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. G.

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τούτοισι παιδικωμένοισι εἶσι τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμοι εἶναι] Pro πρὸς vel ὡς γάμων. ut ἐλθόντας τὸ ἱρὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔχεσθαι κλισίην, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἰκάνῃ *Homerus* ait, & ἰκάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem *ai δὲ παρθένοισι*, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Lucianei lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kuss.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositicius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marvilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam sit Thersagoras. Forte quidem vestrûm hominem noverint. Parvus est, vulturino naso, subalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conspicatus, Heus, *inquam*, Thersagora Poëta, quorsum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempesta nocte surrexissem, visum est natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui ista educationis nutritionisque illi praemia solvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepissem, imprudens ad hoc meridiei usque delapsus sum. Quod ergo dixi, opus mihi est ambulato.

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας τις ἐντυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἑωράκασιν. σμικρός τίς ἐστι, γυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, φησὶν, ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, ἀμβαδίσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι· ἀωρὶ γάρ τοι τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τῆς ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦν δ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὥστ' οὖν, ἔφην, δεῖ μοί καὶ τοῦ περιπάτου.

ἦν alii C.R.

ἔφη C.R.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus istum venio, *manu autem monstrabat Homerum: nempe nostis illum ad dex-*

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσευκτέον τουτονὶ δέομαι ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ἐπιδείξας. ἵστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πτο-

d Γάρ του] Omittit γάρ του *Th. Mag.* V. ἀωρί. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξε marg. *B1.* male. *f* Τοῦ Πτολεμαίου] Τοῦτου Πτολεμαίου *Graev.* Cod.

10. Ἀμείλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλατυάζουσα φράσις αὐτη σαφῶς Ἀττικοῦς, καὶ ποτὲ μὰ, ὡς λίαν πρότυ προσάπτ δημωδικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς λίαν τρίτυ ἀφηγηματικῶς, ὅπερ πολὺ ὠφελεῖ Πλάτωνα τὸν φιλοσόφον ἐν τοῖς ὑμνοῖς. *V.*

creditur ab Luciano compositum; & revera stylus affectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere justam dat suspicionis causam &c. Vid. *Misc.* Obs. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina personar. Graecis addidi, quae *Gesn.* versioni inseruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Eo die mensis Pyanepsionis obiisse Demosthenem, auctor est *Plut.* sub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἐπὶ δέκα] Cum mensem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demosthenis colligas. Et lusit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid constaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic sit nescio. Poëtam fuisse mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemst.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, post exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque ta„ men Atticismum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Thersagoras poëta est.* „ Debebat: *Thersagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Gesn.* vel sine hac admonitione pristinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accus.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, si vis, *Aesop.* F. 129. f. τὸν ἰδιώτην, φίλε; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίους] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta sint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπως ἂν ἔφην. δεῖ μέν μοι ἐκ τοῦ περιπάτου] *Salmuriensis* interpres accipit, ac si mutetur persona, & quum antea loquutus fuerit Thersagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in versione, quam vides esse: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc sententiam admisit ab *Melanchthone*, qui prorsus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus est deambulatione.* Sed profecto non ita est, & continuatur persona Thersagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τοῦτο δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc salutare optans.* *J. G.*

22. Ἵστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμῶνον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελαδιδόναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γὰρ τοι κ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὀπισυξῆσαί τι πρὸς τ αὐτῆ γενέθλιον. εἰ ἦν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὐχεσθαι, συμβουλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γὰ ἡμῖν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲ, ἔφη, κ τὴν νύκτωρ τε κ τήμερον πεποιημένων, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγράψασθαι· θείως γὰρ πως κ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ὀπίτηδες γὰρ τοι τουτὶ τὸ [c] γραμματεῖον ἐνηνόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς ἦν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, κ

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res inessent, olim sane Demostheni negotium facessituras mihi videor, ut ad suum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare si precari satis esset, socium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis instar velut Bacchico instinctu ad carmen incitatus sum. Judicabis ipse. Consulto enim hunc libellum mecum detuli, si forte in sodalium aliquem otiosum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* *b* Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *Al.* Εὐρροίας *Ald.* 2. Εὐναίας cett. quod rejecimus. *c* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἑρμαιον] Ἑρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τῦ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖον ϵ Ἑρμαιον. οἱ γὰ παλαιοὶ τ Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τ ὁδῶν ἔβαλλον τὰς ὁδοὺς ἔγραφον. ὅτε κ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀπετίθεν, κ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον κ Ἑρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc infertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρωνομάζοντ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico statua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurs.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum esse.* Mss. τοῦτον Πτολεμαίῳ νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ Πτολεμαίῳ νεὼ, ut & legisse videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor est *Aelianus* Var. Hist. XIII, 22. *J. G. G.*

Ibid. Τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo structi mentio est apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, nescio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic signari dicemus, & scenam dialogi esse in Aegypti Alexandrea? Nolim sane hoc solo argumento: cum praesertim *Ptolemaei Gymnasium* in ipsis Athenis Atticis inveniam. *Paus.* l. I. p. 29, 31. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμῶνον τὰς κόμας] Homerus comatus. F. G.

28. Δημοσθένην] *Solanus* non semel dubitasse videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accusativus formatur Δημοσθένη. Sed saepius apud Nostrum Δημοσθένην: ut supra bis ter vidimus, ac mox rursus. Et sic ap. *Aeschin.* frequentius accusat. in ν terminatur quam in ν. Vid. ejus Orat. contra Ctesiphontem p. 420. D. Edit. *Paris.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipsum *Demosth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiast. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἄρη. Rursus quae ad Scholiast. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλη quoque *Laërtio* usitatius esse quam Ἀριστοτέλει, notavi, etsi Διογένη, Σωκράτη & similia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνη vero *Bis Accus.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνει. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis solliciti sint in hoc nominum genere. *J. F. R.*

30. Συμβουλοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus sum. *J. M. G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitiose ibi εὐρροίας. Homero se debere ait, quod sponte sua carmen numeros veniisset ad aptos, & flumen quasi bonorum versuum licuisset effundere. *J. M. G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit:* nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

τρέποντας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, ὡς ἤδη λελυμένῳ τ κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τ θέας ψυχαγωγεῖν μυθολογεῖν πρὸς τ παλαιστὴν διενοεῖτο, d ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τ πάλης ὄσης. ὁ δ', Ἀλλ' ὅπι τ βαλβίδ ὄκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τ τῦ σταδίυ τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, e Ὡς δή σοι τί τῶν ἐπόρων εἶπεν ἐργασόμενον.

ΛΥΚ. Ἴσως γ', ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττων ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγυ καλαφαίνεται· καὶ σὺ μὲ μέγα φρονεῖς, Ὁμήρου ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀφεστασιάσαιμι δ' ὄκ ἂν τὺς ἥρως, εἰ

μάχην c. R.

ἀνδρικῶς — καὶ ζωδῶν c. R.

Deest in C. R.

μικρὸν c. R

d Ἐπίδοξον] Reſcriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. e Σοι] Σὺ L. & Fl. Vulgatum tenent cett.

41. Τῦ τ δόλιχον] Δύπατας καὶ, τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, (3) καὶ τὸ τ δόλιχον νενικηκότ. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν τοιαύτην τ ἄρθρων ὑποφέλλιαν εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἢν τ δύο ἀνάγκη παραλείπ, σωυπακούεται γὰρ τὸ λοιπὸν. εἰ μὲν γὰρ τὸ τῦ εἶη, λείποι τὸ τὸν, καὶ ἔσαι ὕτως, καὶ πίπονθας τὸ τῦ νενικηκότ (4) τ δόλιχον, σωυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ καὶ φυλάττερον. εἰ (5) δὲ τὸ τ δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τ ἀγωνικῆς ἄρθρον σωυπακούμενον ὕτως, καὶ πίπονθας τὸ (7) τῦ νενικηκότ τ δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔσαι τοῦτο τῦ πρότερον, παιδότι φίλον Ἀθηναίοις τ ἄρθρων ἐλλειπεσίας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμενοι φασι πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. V.

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχ ὄνομα δρόμυ ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ σταδίων. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην. καὶ διώκυσιν μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τ βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένης, εἰ μὴ λέξει τοὺς ἐπαίνυς εἰσφέρων. V.

43. Ψυχαγωγούμενον] Παραμυθούμενον, τέρπων. V.

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. V.

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότ] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post *si* recte inserunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deest. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῦ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confusa haec in V ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli excquitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χάριν retulit, ubi igitur eadem repetii. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σημύνει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἴ ἄρα τυ] Ἐγκλιτικῶς & Attice τ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πίπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξυ. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & Fl. σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασομένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ γὰ [a] πλείων εἰμὶ τῆ γνώμη πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τοῦ Δημοσθένους; Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τὸν λόγον ἀτιμάζεις τῇ τῶν ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καταφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεῖς παρὰ πεζοὺς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, καὶ εἰ πολλῆς δεῖ τῆς μανίας ὅτι τὰς ποιητικὰς ἴσοι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι γε τοῖς καταλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ἐπιπνοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθαι, καὶ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῆς Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τὴν σφοδρότητα, καὶ πικρίαν, καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν. καὶ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare male* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicit mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

[a] Πλεῖων] Πλέον Fl. [b] Νομίζοις] Νομίζεις Fl. Νομίζεις c. M.

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῆ Δημοσθένους τετάχθαι. G.

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρου συγκρίνει Δημοσθένην, καὶ δείκνυσι μειζόνως εἰς ῥήτορα χάριν, καὶ τὸ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, ὡς ἀξιάλεκτους τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. V.

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. V.

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὑπὲρ εἰμὶ, *votus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *F.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲν ἄκαιρα ἀγωνῶν ἕνεκα πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea natas*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *F.F.R.*

60. Πρὸς τῆ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴ; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan κῆ; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μύθους] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλως, τὸν κατ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου, καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς ὑ δυνάμενος φέρειν, παραιρεῖσθαι καὶ ἐν ἑδνῶν εἶναι μέρει τοιούτων. *M. du S.*

Φιλίππου μύθους] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὸν κατ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμοὺς δὲ εἰδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀκρατοῦς. *F.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — ἢ οἱ ἀσπὶς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθάμμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πάρεσμεν &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἄπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προσδοκωμένους ἐλπίδα· φύσει δ' ὅ, τι ἂν ὁ Θεὸς δῷ γενέσθαι. *F.M.G.*

80. Ἧκε μάν'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulumque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra? M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ στενάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκαι ποτὲ στενάξουσιν αἱ οἰκίαι, αἱ ὑπὲρ δῆξις ἐλευθερίας τελευτήσασαι, καὶ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ὑπομνήματα καταλελοιπυῖαι, εἰ ἄρα αἰσθήσονται, ὅτι νῦν ὁ πόλις εἰς ὑπηρέτου χῆμα τάξιν προελήλυθε. *F.M.G.*

84. Ῥίπτα Πύθωνα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & fabricantibus & lascivia: illud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona submixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetiverè? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππου μάθας, καὶ κορδακισμούς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθεμένους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκα μάλ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν [e] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὴν ῥέουσαν Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως πιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ γὰρ μέλλομεν ἀγήρω[d] ἀθανάτω τε ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [e] μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὑπὲρ ταυτὸν αἱ ἀγωνίαι δρόμοι.

Ἥδε-

[e] Ἂν] Deest in *Fl.* [d] Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἴσεσθαι, quod eod. versu jungebant Edd. [e] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομή.

76. Καρδακισμούς] Καρδακισμὸς ὁ αἰσχρὸς τῶν ὀρχημάτων. *V.*

[e] Μίμων] Sic scripsi, erat enim μώμων nullo sensu, cum *Mascheius* nos docent Καρδακισμὸς esse τῶν μίμων γελοῖα καὶ σκήπτα. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων *M. du S.* Quidni ergo μορῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θραττομένῳ καὶ σκιλλῇ ῥίπτοντι καθ' ἡμῶν οὐκ εἶχα ὅ τι ἀντιχάρωμαι. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Πύθωνα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θραττομένῳ καὶ σκιλλῇ ῥίπτοντι καθ' ἡμῶν, οὐκ εἶχα, ὅ τι ἀντιχάρωμαι. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδες] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ὅτι) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· διὰ [δὲ] τοῦς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχωρεῖν μὲν ἅπασιν καὶ τοῖς παλαιοῖς τὴν ἀγαθὴν προσδαλλομένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς δῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Διὸ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, *Φασὶ δ' ὅρισαν οἶκον οὕτω καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει οὖν, ὅτι κἂν μεταβάλλῃ τις τὴν διαίτωσιν, κἂν ὅρκῳ τινὶ νομίζηται, ἀπολαυσεῖται πάντως, καὶ μὴ δικαίως ἑαυτὸν, ἀλλ' ὕστερον κρυπτόμενον.* Itaque *cavendum* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Καὶ ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — *εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τοῖδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι*. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομή.

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἀφορμὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸν κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀηδῶν τροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἡδέων βολῶν σὺν τῷ χαρίεντι γλαφυρότητας, καὶ τὸ τοῦ τρόπου μισοβάρβαρον παντάχοθεν.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲν ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένους, ὃς τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντος. ἀφρικωτέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τοῦ μεταξὺ τῆς ἀκμαιοτάτης μάχης ἀφηλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σχεδαννύντος.

Πολλάκις δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου [*] ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτης, ἢ καθαρότης. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ὀπιπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas satietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & suavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

7. Et mihi saepe visus est (neque enim verum dissimulaverim) decentius reprehendere socordiam Atticam Demosthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore spiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in summo pugnae discrimine colloquia fingit, fabulisque dispergit *pugnantium* impetum.

8. Saepe vero cum Demosthene etiam dimensiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica suavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero sua desunt Antitheta, aut exaequationes, aut asperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *suae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae sint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omisit *Fl.* / b Μύθοις] Bene sic *Fl. F. B. S.* Λόθοις *H1.* Λίθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, παρειμένως. *V.*
5. Διαιρεσίῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κριττων * Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*
6. Τοῦ μεταξὺ] † Ὅμηρος γὰρ ποιήσας τὴν Διομήδους τῷ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγραμιζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demostheni apud Lucianum hic laudes tribui manifestissimum esset, ego mutavi. Et ita recte est in C. *M. du S.*
† Ὅμηρος γὰρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον ποιήσας. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴ, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deest vox αὖθις. *M. du S.*
97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae sit καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*
Ibid. Τὸ τῆς τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*
3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phrasis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud est. Vid. *Philostr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*
17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri nostri consentiunt; nec mutare opus est. *M. du S.*
18. Τὴν σὴν] Lege σὴν. *F. G.*
22. Δημοσθένην] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*
24. Τέμνων] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*
28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦφυ σοφὸν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendose in *Canteri* Ed. sine ἂν legitur. *M. du S.*
31. Σμύρναν] Sic *H. Bas.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* frustra consului. *M. du S.*
Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etsi Στυπτίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*
Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Casaub.* ad Athen.

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & *haec* pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἀν [d] τ̃ τὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων; Ἀλλ' ὑδὲν ἧττον τυμὸν ἀγώνισμα τ̃ εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὸς σὸς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ᾧ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσ, φημὶ [f] τῷ τυμὸν μὴ ὀκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσ τ̃ ἐπαίνων, πλήν γε τ̃ ποιητικ̃ αὐτ̃ς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γέν, ᾧ χρόν. εἰ γ̃ν τι σαφὲς αὐτ̃ν ἦν, ὀκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτ ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν/Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ̃ Λυδὸν, ἢ πόλαμὸν, ᾧ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ̃ Δρυάδων, ἀνθρωπίνυ γένυς ἐπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ̃ ἡρωϊκὸν ἢ τ̃ Ἰωνικόν. ᾧ μηδ' ὅπως πρὸς τ̃ Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπε γε ᾧ τὄνομα πρὸ τ̃ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθ ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ᾧ ταῦτα ἐὰν ἐν ἀσαφεῖ κείμνα. [n] θεισενὸν δή μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλείω καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὺν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτῃ δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῳ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B1.* [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴοι ἢ *Fl.* [h] Σμύραν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μυναλώπην marg. *A1.* [k] Μελησιγενῆ] Μελισγενὴς *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Περισενὸν]. Περὶ σενὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥοδ, Κολοφών, Σαλαμὶς, ‡ Ἰ, Ἄργ, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J.F.R.*

4. 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J.M.G.*

35. Ἡ τ̃ Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J.M.G.*

37. Ὅπε γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F.G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὴν. *F.G.* Idem habet *Menag.* *Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴν, quod in Impr. est nunc μὼν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ σενὸν] Ego unica voce περίσενον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατὰ χειρὸς, εὐπόδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων προσδεόμενον. τί γὰρ οὐ μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' οὐ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πάλαι, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τὸ Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τὸ ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὸ Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, εἰδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demostheni? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bete censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαρὰς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ εἴσω μίλιτται θεμεγάζου τὸ παιδίον, *Pindarum*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μίλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τέχα ἥκουσι, καὶ διὰ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐπάξας Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Σοφ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. Exc. Tp. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca plusculo laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγεων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόφυτος. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαστροφὶ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Achara. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δὲ τις ὑμᾶς ἐποθοῦσας λιπαρὰς καλίσειεν Ἀθήνας. Εἶφ' τὸ πᾶν ἂν ᾄδῃ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν ἀφέξεις. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῇ γένει, τὸ ἔρεισμα τῆς Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῳ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαβεῖν ἐψήφισαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι διηνεκθοῦσιν ἀνάγκαις, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲν Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἁλιρρόθιον τοῦ υἱοῦ παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι ἐν Ὀρέστῃ οἱ θεώδικοι θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. ficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut sit Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, satis functus est, non calamitas putanda illa

60 λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι θεῖναι πάντως. [b]τὸ δ' [c]ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἁμαρτὰν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν παραιρεῖσθαι τὰς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμ-
65 πόρευμα τῶν Ἑλένης Φέρων ἐνέθηκε τὸν Θησέα. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῶν παροιμίας [d]σκῶμμα ὅτι τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b]τὸ ἐπίγραμμα τῷ θυ-
70 λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, κατὰ Πίνδαρον. ἐν μὲν γὰρ Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τῷ Δημοσθένει ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν ἐν συμφορᾶς ἐνόλη-
πτέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὃν erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὃν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώπτει τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὸ ἐπίγραμμα] Τὸ ἐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Ἀφειὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημο.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμπο. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienſibus habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως σὺ' εἰπεῖν οὐδεὶς δύναται . . . ἐγὼ δὲ μείζω τὸν ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τινὰς ἂν εἰπεῖν. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἂν μοι θεῖναι πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἁμαρτὰν νομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἁμαρτὰν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυκτείαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ σ' ἐγκώμιον — ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἁμαρτὰν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἁμαρτὰν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἁμαρτὰν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὸν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὸ ἐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὸ ἐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐνυπν. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παιδὸς Ἀθηναίων ἐβάλοντο Φοινικὴν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδιωτικὰν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ἕνωθεσιν, τὸ τῆ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τῷ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅτι τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα; τὴν [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τῶν ἐπῶν ὑπεπνέυσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τῆς ἡδονῶν καὶ τῆς παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' ὅσης τοῖς μειρακίοις τὰ [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολισθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τῶν ἐπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ δὲ φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐρέτης κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἦγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μήδ' ἂν] Sic *Fl. B1. H. Fr.* Μηδ' ἂν *P.* Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *A1.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *A1.* c Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* d Ἀπολισθαίνειν] Ἀπελισθάνειν *Fl.* e Κωμᾶν] Κωμᾶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆ φιλ. ἐ τῆ] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆ *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κόμων τράφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνον. *V.* An πόρνην, vel πόρνης; *J.F.R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M.du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M.du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3. 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demultus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M.G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F.G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus. Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M.du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M.du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M.du S.*

93. Ἀπολισθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαι etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαι; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J.F.R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F.G.* Immo κωμᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F.R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ' μ̃ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος φορόν τε, κ̀ ἀγρίαν, κ̀ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ' δ' ὑρανίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς [i] ἕλξιν, ὰ πυρὶ κ̀ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅτι τ' αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε κ̀ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ̃ψ ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγύς, κ̀ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

ἀναθεῖναι c. R male.

Ἐρωτι δ' πάντα πόριμα, κερὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ ἡλικίας ὑποκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ὀπτόνοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ' ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μ̀ ἐννοίαις, κ̀ τοῖς ὀνόμασι, καλαπυκνῶν τ λόγον, ταῖς δὲ ἀθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μ̀ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τ τ ὀνομάτων κ̀ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἀλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

διορθῶσαι malleum et im. Plutarcho διορθρον διαρθρον.

[i] Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξιν male *S.* [k] Μανίᾳ] Μίαι *Fl.*

16. Μιτιλθεῖ] Ἀσκιῶ. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστοτέλης] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Ζηνὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κερά] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, κ̀ σφυρήλατον παρεῖχε τ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μ̃ τὰ προγεγραμμένα τ σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, κ̀ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀπεδείκνυσθαι, κ̀ θαυμάζειν οὐκ ἦκεν ἀφ' τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν & σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis,* sive sine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον κ̀ σφυρήλατον παρεῖχε τ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

καὶ addit C.R

ἐτάλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

15. Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνουσα τὴν ψυχήν, οὐχ ὕστως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίζειν φασιν εἰς ταὐτὸν αὐτῷ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότος τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ἀπόζειν ἐφαίνετο τῆς νυκτερινῆς λύχνου· καὶ τοῦτό μοι, ἔφη, σοὶ τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν· καὶ γὰρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τὸν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

ἔλογον C.R.

τι C.R.

16. Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπου τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὴν τῆς πολιτείας ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

μετέροις. C.R
in the Margine
μετίοις.

εἴη C.R. prave

sthenes, vivam ac spirantem, consolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeschylo Callisthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino scriptas, quo instigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem composuit orationem Demosthenes, sed aquam interim potans: unde etiam lusisse dicitur in hanc ipsius aquae bibendae consuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demosthenem autem ad aquam scribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demosthenicarum orationum concinnitas. Et iste quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis est: neque enim minor de Homeri poësi mihi quoque oratio suppeditat.

16. Sed si ad humanissima illius opera venias, & honestissimum pecuniarum usum, & illum in republica administranda splendorem . . . . *Atque ille sic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego vo-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed solus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν Fl. c Τοι] Τι Fl. d Μετείοις] Μετώπης Fl. male. Metiis correxit Gesn.

4. Συνείρων] Σωματείων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demosthenis, est translata a statuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & spirare, cum singulari artificis ingenio sic ficta sunt, ut videantur non statuae esse, sed viva animantia. *Claudianus* IV. Consul. Honorii, quamvis ibi loquatur de vestibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaspide cultus,
Et vasiis spirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρητα, sunt solida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hist. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea statua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fierat, quam vocant holosphyratam, in templo Anaitidis posita dicitur.* Est igitur σφυρήλατος oratio, solida, plena gravissimis sententiis, in qua nullus est inanis verborum strepitus: cui opponitur *oratorum inanis sententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Augusto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obsequamur *Genevio*, id est libris antiquis, de ὃ pro ὁ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὁ σφυρήλατος *viva & spirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeschylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. sed Callisthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Misc. part. 2. p. 525. „ Servius Demosthenem *abstemium fuisse refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrum* „ *cultellos vendidisse.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demosthenes a vino abstinebat, nisi si „ quando philosophiae studiis vacaret, orationes scri- „ beret, caussam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνον τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι ostendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, ᾧ μὴν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐπετήδευε „ πίνειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παράσχηται τὴν λήκυθον, „ ἅπασιν ὁμολόγηται. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus il- „ lis copiosus plane & locuples. Indicat ipsius De- „ mosthenis κατ' ἀφίδα oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τέχνης ὑ μικρᾶς, ἑκάτερον μα- „ χαι-

vero rideas? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo De-

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ σὲ γε, ἔφην, ἀφανῆ καλαχεῖν με τὰ ὦτα, ὥσπερ βαμοι C.R. bene
ὁλανεὺς καλαντλήσας τὰ λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τείχη, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, χρείαν πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τὰ τὰς ὀφρῦς συνάγοντα, καὶ δεδιότα μὴ λόγοι τὰ Δημοσθένους αὐτὸν ἔργων ὑπολίποιεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γ', ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τὰ ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀφατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, περὶ τὸν λόγον ἐπικουρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τὐναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπύσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὴν Δημοσθέ-

ἐμὲ νομίζειν μόνον C.R.

a Ἔργων] Ἔργω prave *Vt.*

„ χειροποιοὺς μὲν τριάκοντα & δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atriensis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis*. Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀλλὰ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀποστερήσας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ἣν ὁ πατὴρ μου κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημάδου] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσι, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων ὑπότας λέγω & δύσροος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένει δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένης (λόγος) ἔφη πάντας ἁπλῶς σπουδὴ & παιδιᾶς ἐν δεινότητα & σπουδὴν στωμυλίᾳ, οὐκ ἐλλυχνίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας & φροντίδων, καὶ τὴν λιγυρὰν πικρίας τῷ τρόπου καὶ συγκόπτει. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότῳ] Sic infra c. 32. κρότῳ & τόνῳ τῶν λέξεων. *L. K.*

44. Μετοίκοις] An μοιτίοις; *F. G.*

50. Καλαντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis καταθώμαλα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμὸν & ταφρείαν commemorat, c. 81. εἰ τινες οἱ τὰ πολεμίων ἐλυσάμην, εἰ τισι δυνατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρεσβεῖς] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρέσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρέσβεις c. 18. *J. F.*

δένδς δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. κ' γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ πεπόνθα. κατέβαλον γὰρ μικρὸν δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὂν μοι πρὸς τὸ ὑποθέσιν· εἶτ' ἐγὼ μέν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι κατὰ σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. κ' μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθου τε τῶν Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται κ' τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὅτι μιᾶς [d] ὁρμώσης τὸ ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἅπασης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ὅτι τὸν Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, κ' μάλα ἂν ἀπορίης περὶ τὸν λόγον ἄπιον, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τὴν γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάσχουσι περὶ τὰς [e] Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, κ' φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοντες· οὐκ ἔχουσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τὴν ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δὲ κ' σὲ μεταπηδᾶν', οὐκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι σταίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀφθόρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, τ' ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημοσθένους ἀποροῦς c. R. ἁπάντων c. R. τὴν γνώμην λάβοις συρακουσίους c. R. ἀνδρείας c. R.

mosthenis fulgore nequeas. Etenim ipsi mihi simile quiddam in Homero ab initio usu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non posse viderer. Deinde nescio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum assuefactus esse, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus *& insiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo esse facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim necessario tota arripienda fuit. Tu vero si ad totum simul Demosthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid gulosis accidit ad Syracusanas mensas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, si in sexcentas auditionum spectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo se vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc salire, nec habere ubi consistas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Constans, at mala lectio. Σὸν *Jens.* b Μοι] Sic *Fl. H. B1. S.* &c. Μὴν *P.* c Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Ges.* d Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *AWV.* ex *Fl.* e Συρακουσίους] Συρακουσίας *Fl.* Sed nil opus est. f Γὰρ] Omittit *Fl.* g Ἀνδρίας] Ἀνδρείας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri scilicet, quae comparatur cum laudatione Demosthenis, utra majoris difficultatis res sit. *J.J.*

Σοὶ] Rectius omnino est Cl. *Jensii* σόν. sed scripturam veterem repraesentare satius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abest quin invitis omnibus Cl. *Jensii* emendationem recipiam. Ita enim non modo sensus postulat, sed & supra σὸν δὲ τοῦτο Noster etiam dixit. At quia & σοῦ possit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, scribam cum vulgo, sentiam hic cum *Jensio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τὸν λόγον ἄπιον] Glossema videtur. F.G.

94. Ἀνδρίας] Etsi Florentinae ἀνδρίας forsan praeferendum, nolui tamen hic ei obsecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Nostrum occurrit, vid. supra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. F.G.

Ἰσμηνὸν] Inter *Pindari* opera, quae hodie supersunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum sic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vs. 1. *J.F.R.*

21. Ἰκανὴ γοῦν σοι ἡ περικλέης. ἐκείνῳ μὲν γε τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ πειθοῦς, τι κέντρον δόξῃ παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ἐρῶμεν, θᾶλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ἀδὴν ἔμμουσον ἔχοντες, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον & κρίσιν.] In hoc loco nihil sani, si attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic satis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & suadelae quoddam calcar accepimus fama, sed orationem ipsam non videmus. Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion. Rhodum. Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

95μάτων πολλῶν ϗ μεγάλων ὑφορῶν, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστ τ πολλῶν ϗ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲ ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους, ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τ Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τ Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τ γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμεν τοῖς πολεοεκτήμασιν. Ἔχοις malim ἀποκλίναι c. R.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, ὅτω πως ἠπόρηκεν, Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν, Ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτὸν ἱερὸν γένος, Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν, Ἢ τὸ πάντολμον σθένος [k] Ἡρακλέος, Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν, Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν; πολυγ. c. R.

[l] Οὕτωσὶ δὲ ϗ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τ θάνατον τἀνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τ πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὴν, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τ λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

[h] Πρέσβεις] Forſ. πρεσβείας. [i] Χρυσηλάκατον] Χρησηλάτε. male *J.* [k] Ἡρακλέος] Ἡρακλείης *Fl.* [l] Οὕτωσὶ δὲ ϗ σύγε] Οὕτως οἶδεν. ϗ σὺ *Coll.* [m] Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* [n] Γ' ἂν σοι οὐδ'] Sic *J.* & *Vz.* Γοῦν σοι ἢ ἡ cett. Μὴ *Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ϵ χρυσάλακκα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τ Πινδάρου τῦ μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. dm S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset.

14. Οὕτως· δὲ ϵ σύγε] Grm. οὕτως οἶδεν. ϗ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀπορεῖν. *G.*

Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἄρχε pinxerat. *J. F. R.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ἢ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴ. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πρὸς τοῦς κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτὸν γε οὐχ ὁρῶμεν, *sed ipsam non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compositum quiete; sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mss. & editio Florentina nec non *Basileensis*: ἀλλ' αὐτὴν γε οὐχ ὁρῶμεν. *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὸ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ὑμῶν ἔχοντας. Salmuriensis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse.* Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασία

σοι οὐδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σκευήν τι κέντρον δόξῃ προσλαβόντες, ἀλλ' [a] αὐτὴν γε οὐκ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔσχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὸν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτοῦ τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἑκατέρων ἀποτέμνεσθαι τὴν ἀφετηρίαν· εἰ δὲ βούλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἑλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἀφατίζειν, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῆς φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τῆς ποιητῆς, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὴν εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. ὅχων οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ἓν τὸ αὐτὸ καλῶν ἐπαινέμενοι

bi *bia* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc il verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta converso decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

a Αὐτήν γε] Sic *Fl. Fr. B*1. & 2. Αὐτόν γε *H. P. S. Ald.* *b* Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς οὐδὲν ὁποῖον ὑπὲρ *Fl.* *c* Ἔσχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἐχούσης Edd. vulgo. *d* Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷον cett. *e* Ἄλλα] Ex emend. *Gesn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. *f* Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὲς *J.* δαψιλὴς *Fl.* *g* Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H*2. Ὑπιρβολὴν *P. J.* &c. omnes male. *h* Λαμπρότης] Λαμπρώτης male *H*1. 2. *i* Γὰρ] Omittit *Fl.* *k* Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A*1.

τία est *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχουσης Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἴμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque supereſt quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: φαντασία hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ & πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum scilicet ea, quae dicis, quasi enthusiasmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἷον autem non pertinet ad φαντασίαν. sed ad ὑποφοράν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι οὐδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impressis γοῦν σοι ἡ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S.*

22. Σοι ἡ ἡ] Lege εἰ ἡ. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta supereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor est n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus mirer esse, qui nihil ab eo scriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis esse composita.* De Orat. tamen II. 22. *Constare scripta* Periclis ait: nisi forsan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Therſagora*, LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium feciſſe Demosthenem, soluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos posituru eo provectus sum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum sit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditas*. Nempe velut viam, tutiſſimam oportet esse eam, quae tritiſſima est.

ν· ἐπεὶ τό γε σύμπαν ὑφ' αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τῦ Θερσαγόρυ διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὑπιδεδεῖχθαί μοι βυλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τ̃ λόγων παρεμπόρευμα πεποιῆς τ̃ Δημοσθένην, τὰ πρὸς τοῖς ἐμμέτροις προτιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τ̃ ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τ̃ λόγον, εἴ τι τ̃ Φροντίδος ἀνεὶς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρ̃ργυ τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὑδέν, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ χ̣ πλέον ἢ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῦ δίκην τὸ τῦ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μέν, [m] ταράξειεν ἂν τ̃ πρῶτον ἰόντα πρὸς τ̃ λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καλαπάλω ὁ παλαιαῖς ἐτ̃ν πεπόνθασι. ὥστε [p] ταύτης τ̃ ἀπορίας ἑωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τῦτο δ' ὦν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδῦ, διαπλατυτάτην εἶναι τ̃ συνηθεστάτην.

ΛΥΚ.

Θερσαγόρα C.R

τῶ Δώρω C M.

δὲ μὴ μὲν πλέον C.R

ἀγνοεῖ μοι C.R

Vide Aristoph. Plut. 130.

ἀναταράξειεν C.R

πολλαῖς C.R

τόδε C.R

l Τῶν λόγων] Τῷ δώρῳ *Fl.* *m* Ταράξειεν] Ταράξειν *F.* prave. *n* Καλαπάλωται] Καλαπάλω *Fl.* *o* Παλαιαῖς] Πολλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τ̃ ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρ̃ργυ] Προήργου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρ̃ργον τοι γένηται, ἀντὶ τῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Aristophane Poëta fulgere, tonare, permiscere Graeciam dictus est. Cic.* Or. 9. Vide autem Νιγρ. c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κίντρον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κίντρον] Τὸ κίντρον legi jubet Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπε τι κίντρον τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *F. F. R.*

26. Ἔχουσαν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr* & *R2.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτόν .... ἴχνεσι inter ὡς & ἰσῶν *Fl.* inserit ὑδὲν ὁποῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἵαν quod mox sequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἵαν] Lege οἷον. *F. G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F. F. R.*

27. Βάσανον ἐ κρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras satis habet viam quasi monstrasse dicendorum in comparatione Periclis cum Demosthene; reliqua ingenio amici permittit. *F. M. G.*

42. Πρὸς τ̃ ποιητῶν] Glossam esse τὸ ἰσῶ, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo passivo, pro ἰσῶ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accus.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F. F. R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν] Ἐλθεῖν τ̃ εὐεργετεῖν an significare possit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suspicor post *Wolfium*, legendum ἐφ' ἁπάσας ἐλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium syllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον, προὔθέμην, [a] ἣ Φασὶν Ἀννίκεριν τὸ Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸ μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρμαξηλασίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς περὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ὅπῃ τὰ αὐτῆς ἁρματοτροχίας ἄπαυλας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὅλῳ ἑνὸς δρόμου σημείῳ καὶ τὰ γῆς ὑπολείπεσθαι τοῦτον δέ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοτροχίας ἀλείφειν· ὃ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινουργεῖν ὁδούς, τὰ τετριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφὸν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ὃ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὸν δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ὀπισθῆναι τὸν ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲ Παύσωνα τῷ πίνακος τὰ μετέωρα κάτω περιαγαγόντα, τῷ παιδὶ τὸν γραφῆν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἵαν με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ περιαγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μεταθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam:* nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* Ἃ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Παύσωνος & mox Παύσωνι ac Παύσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *El.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inserendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκερι] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii vaeniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἢ. In *J.* autem ἢ, nisi quod mendose ἧ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ἢ ὃ τὸ Δημάδου &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλείφειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλεῖφον, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminisceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Atheniis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

Ἰδεῖν μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῆ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τῆς ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καλλιναλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπεισάκτου, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μέν, εἶπεν, ὑπὲρ τὸν Πρωτέα μηχανᾶ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθέ, ἔφην, τοῦτο. παρέξω γὰρ ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τὴν ἐπιτρεπομένην φροντίδα. τάχα γὰρ [h] ἄν τι περὶ τῆ σῆ [i] κυήματος [k] ἄφρονος γενόμενος, καὶ τὴν ἐμὴν ὠδῖνα συμφροντίσαις. ὡς οὖν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅπου τὸ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἀνεγίνωσκον, ὁδὶ δὲ ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μέλαξυ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κωμίζου τὴν ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ περὶ ὅ, τι ἂν λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τῆς βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑφηδεῖς,

f Ὃ] Ἃ marg. *A1*. *g* Κατηναλώκει] Κατεναλώκει *Fl*. *h* Ἄν τι] Bene *V2*. *P*. Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματ⊙] Recte plurimae. Κύηματ⊙ *H1*. & 2. *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P*. sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματ.ον *Fl*.

aliis, ex quibus hic legendum Παύσων⊙. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J.F.R.*

87. Πάσσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μίμφιχ] Καὶ μίμφιχ. *F.G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inseram. *J.F.R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositicium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M.du S.*

5. Κατηναλώκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καλλιναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπιτρεπομένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione*. *H.V.*

Ibid. Ἐπιτρεπομένην φροντίδα] V. *Dem. Phil.* I. p. 108. A. ubi ἀπιτρεπόμενα ἐ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M.du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὄψει, σκέψει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

ηδεὶς, τὸ βιβλίον ὃ χ' παρεργον ἐκτησάμην· ᾗ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἴκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τ' Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ἐπὶ τ οἰκίας, ᾗ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τ τῆς εὐαγγελίων χάρις, ᾗ τὰ λοιπὰ τ ἐπῶν. ἐγὼ μὲ οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τ ὑποσχεσιν ἔργον σοι γενέσθ· σὺ δ' εἰστίασας μὴ με λαμπρῶς τ Ὁμήρου γενέθλιον· ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς ᾗ τ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τοῦ [a] γραμματείου, ὀλιγτρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδῦναι τῷ ποιήματι τὸς δικαίους ἐπαίνους, ἤειμεν εἰς τὸ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μὲ, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, κἀγὼ λαβὼν τότε μὲ ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' οὕτω τ γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] περιτρέψας, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τ τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλκαίου τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὲ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπ· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro isto nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri natalicis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Therſagorae domum ivimus, & vix quidem, sed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecto autem in eam veni sententiam, ut nihil immutatum, sed ipsis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum nemo saltantium fecit cantica, Alisodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis com-*

a Γραμματείου] Γραμματείῳ *Fl.* b Περιτρέψας] Παρατρέψας emendat *Geſn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deest in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπομνήμασι] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἰκαδὲ] Pro οἴκοι positum. *F. G.* Ita vicissim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἀλαζονεύσατο. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo*, vel *de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἴκαδε forsan hic οἴκοι scribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τ ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur; petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλκαίου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δράμα τοῦ βιβλίου] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δράμα τοῦ βιβλίου inſititium videtur. *F. G.*

Δράμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δράμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δράμα τοῦ βιβλίου praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τοῦ βιβλ. rescribendo βιβλίου *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensu carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* recatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calibriam

compoſita ſunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ' θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος [f] τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνυκὸς παρόντα τ' Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τ' νεωτέρων ἀγνοεῖ, τὴς Φυγάδας ἐτέτακτο συλλαμβάνειν. ἐπέστελλο δ' αὐτῷ ἡ Δημοσθένην ἀπὸ τ' Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τ' Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ ἡ μετέωρος ἡ Ἀντιπάτρου ἀπὸ ταύτης ἦν τ' ἐλπίδος, τ' Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τ' Καλαυρίας ἥκοντα τ' Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ [g] Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' ἃ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γοῦν κομίζω τ' Δημοσθένους λειψάνων. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τ' ὀντῶν, ἡ τ' ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γοῦν ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἃ ζῶντα

τόδε δρᾶμα τῶν βιβλίων c. R.

ἐπ' c. R.

f Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. *g* Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. *h* Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J. F. R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F. G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M. V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J. F. R.*

76. Τί γὰρ τ' ὀντῶν] Subaudi ὄφελος. *F. G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἃ ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὦ Βοιωτίας, οὐθ' ἵνα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſneruum* ſequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J. F. R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. ★ ΑΝΤ. Τί δ' ἃ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Miſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reitzium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα καὶ ειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καὶ ειλήφαμεν. ANT. Κατὰ τὴν ὁδὸν οὖν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπου ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ANT. Τάχα δὲ ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὁ θεραπευόντων τὸν ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ANT. Τί φῂς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες πρώτιστα μὲν βιάζεσθαι; καίτοι πολὺν ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἤ γὰρ ἂν ἐμέλησαμεν. ANT. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ τῆς ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ANT. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τὴν ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τὸν Φαληρέα, καὶ τὸν Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτην, τῶν ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους ταπεινοὺς καὶ ὁμοίους τὰ πολλὰ πρὸς ἀλλήλους.

prehendistis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, sed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte vestrae negligentiae culpa fuit, qui non satis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in nostra potestate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepistis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim jusseras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a vestra injuria mortuus est. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, sed vim admovere, cum persuadere non possemus, necesse erat. Tibi vero, Rex, quid lucri accessisset, si vivus adveniset? Neque enim sane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demosthenes, neque meum consilium, sed putare simile & *ejusdem felicitatis* esse, invenisse Demosthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Aristonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil dissimiles, humiles homuncios, tu-

[a] Καπιλήφαμεν] Καπαλήφαμεν perverse *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repositis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, sanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus est, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata est jam tum illa curatio doctissimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum esse impense gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perscripseram: probata est doctissimo itidem viro *Tib. Hemsterhusio*, cui specimen mearum in hunc libellum observationum miseram. Is, sibi quoque eam in mentem venisse, mihi respondit, & a *Mose du Soul* etiam sibi plures ante annos demonstratam, docuit. Postea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipsiae* edito, Chrestomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta est illius mentio. Denique in Miscellaneis observationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. seq. viri docti mihi incogniti observatio vulgata est, quae ab illa nostra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifesta sit haec emendatio, ut magis mirandum sit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugisse, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem venisse; & a nemine plane, quod ego sciam, quidquam contra monitum sit: credo ego morosae cujusdam superstitionis potius nos postulari potuisse, si non admisissemus eam medicinam in ipsum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admisimus. *J. M. G.*

91. *Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες*] Additicium videtur. *F. G.*

2. *Ἱμεραῖον*] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenset, nisi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τὸν Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Aristonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demosth. sub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, rediturn *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius caussa exscindi.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

πεινῆς, ἀφορμὴ πρὸς καίρων θορύβων ὀπολάσαι, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξαντας εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· καὶ τὸν ἄπιστον Ὑπερίδην, καὶ τὸν ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τὸ ἡδὲν αἰσχρὸν νομίσαντα κολακίᾳ τῷ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, ἐξ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παραχεῖν ἀφήκοντον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀλίγον γὰρ ἡ συκοφαντία λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τὴν κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι. τῷ δὲ οὐκ ἔμελεν, ἐξ' ἐπηχύνετο κατὰ τῶν ποτε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενος, ἣν ἐχρῆν ὁπόσου τὸ ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

Διφιλον

ΑΡΧ. Τί δ' οὐκ ἐχθρὸν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ, ὅτῳ μέλοι τρόπου πίστεως, φίλον πᾶν ἄδολον, καὶ βέβαιον ἦθος ἡγεμόνι· τὰ γοῦν τοι καλὰ, καὶ πᾶς' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τοῦ ξέρξου, πανταχοῦ τίμιον. οὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τὸν Βοῦλιν καὶ Σπέρχιν τοὺς Λακεδαιμονίους θαυμάσαντος, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, καὶ Δημοσθένην, αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte *P. F.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Alld.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi perisse. *F. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσαντας] Τὰ, ταπεινοὺς, ἐπιπολάσαντας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δύλην πνεῖ, πρωὶ δ' οὔ; *F. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίου σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρός ἐστιν, ἀλλ' εἰ ἐστὶ πρᾶος πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis*: pejus Amstelodamensis *dimólaka*. Scribe *dimokólaka*, sic recte editiones priores. *F. F.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀναπτύσσειν τὰς χεῖρας μακαρίσαι τε ἡμέρας ἰκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπισθμένος γὰρ ὁ βδελυσσόμενος ὑπ' αὐτοῦ δήμος τοὺς πολίτας. *F. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν δήπου] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenem reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *F. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπερθίης dicitur, *Vide Herodot. L. 7.* Ttt *p. 563.* qui

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ πάνυ σχολὴν συγγενόμενος, καὶ παρ' ἄλλων ἀναπυθανόμενος, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐκ ὡς ἂν νομίσειέ τις ἐκ τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, παραβάλλειν τῷ τούτου κράτει, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν ἀφανῶν θεωρίαις, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, καὶ χρηστικῷ. μεμενοῦμεν γοῦν ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τοῦ λόγου.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἐτίθην, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπηγάμην τοῦ τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python. Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Atheniensis vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Σωστικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Στίφις. *M. du S.*

Βοῦλιν ἐς Στίφιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σπιρθίης ibi vocatur. *J.M.G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Aeschines in oratt. meminerunt. *F.G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥήτ. παιδία ὠθεῖσθαι. *Th.M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi αἰς τὸ, πρὸς τὸ ὠθεῖσθαι. *F.G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀπο δίξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F.R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγου] Lege αὐτοῦ. *F.G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγου, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F.R.*

50. Ἀκλιτῇ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐκ' ἰθύος] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ παλαύοντος πρὸς ἀνέμους, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀλλ', ὦ Πότιδαι, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν ναῦν καλαύσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J.M.G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίου] Subaudi τὸ, κατὰ. *F.G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες. *F.G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J.G.G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte co-

haes-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi sumit Demosthenes. Solus certe ille oratorum Graeciae nusquam expensarum mearum rationibus inscriptus est, cum tamen mallem ipsi, quam scribis triremium, me committere. Jam vero illorum unicuique aurum, ligna, reditus annuos, armenta, praedia, partim Boeotiae, partim etiam hic quiddam, expensa a me lata video. At celerius machinis capiamus Byzantiorum moenia, quam auro Demosthenem.

συνέσεως, ἀκλινῆ ἢ ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἅπασαις Φιλάππου τριχυμίαις ἢ τύχης, καὶ πρὸς μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδόντα. καὶ Φίλιππον δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἤπιστάμην. ὅτε μὲν γὰρ δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθεν τῶν, καθαπτομένης [e] τοῦ Φιλίππου, καὶ Παρμενίωνος ἀγανακτοῦντος, καί τι καὶ σκωπτικὸν εἰς τὸν Δημοσθένην ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιός ὁ Δημοσθένης παρρησίας τυγχάνειν· μόνος γοῦν τῶν [f] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἐδαμοῦ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρείταις ἐμαυτὸν παρεπιγεγράφθαι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ἢ Βοιωτίας, ἢ δ' ἄλλα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

Ἐπ' ὀρθαῖς

ἁπάσαις C. F.

τριχρίταις C. M.

μὴ addit C. R.

[d] Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. [e] Τῷ Φιλίππῳ] Αὐτῷ *Fl.* cum lacuna. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* [g] Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. *Οἱ Βοιωτίας*] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύναλον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. * *Μηχαναῖς*] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τειχομαχικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec isthuc referre, cum commodius non posſem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διυτίρας, sed διαίτας minimum φροντίσιν acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἕκας ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκας ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν δὲ Βοιωτίας, ἢ δ' ἄλλα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum nnusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse*. Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi ila negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ ἐ. ὁ ἐκ Βοιωτίας, ὁ δ' ἄλλα τι λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλω τὴν Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi posset. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μή τις τῶν Ἀθηναίων ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τὴν πατρίδα προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τὴν πατρίδα ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὴν ἀρετῆς, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενους, ἤδη ἂν προσαπολέσαιμι· τὴν δὲ βελοίμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τὴν ὅπλων βίας τῇ λόγῳ πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀδαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τῇ γὰρ μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον λόγῳ Φροντίδα, ὅδ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καλαζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, si „ quis Aehenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

a Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* *b* Προείμην] Προήμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἃ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulis ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. *M. D. S.*] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I, 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιόντα τοῦτο λίσεσθαι, χρήματα προείντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τῶν δὲ μὴ Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſoneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τό γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐδ' Ὄλυνθον, ἢ Φωκίας, καὶ Πύλας ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demosthenes Athenis
„ non esset, facilius urbem haberemus,
„ quam Thebanos & Thessalos fraude,
„ vi, occupando, emendo. Nunc unus
„ ille vigilat, temporibus omnibus immi-
„ net, & nostros impetus subsequitur, ad
„ nostra se imperatoria consilia velut in
„ acie opponit. Illum non fugimus cum
„ machinamur aliquid, cum conamur,
„ cum deliberamus: uno verbo, ille nobis
„ homo impedimentum est & propugnacu-
„ lum, quo minus una omnia impressione
„ habeamus. Certe per illum *si stetisset* non
„ Amphipolin cepissemus, non Olynthum,
„ non Phocenses haberemus & Pylas, nec
„ Chersonnesum, & quorum circa Helle-
„ spontum potiti sumus.

36. „ Sed ille invitos etiam cives suos,
„ & velut a mandragora dormientes excit-
„ at, libertate dicendi velut urens & se-
„ cans illorum socordiam, parum, quid
„ jucundum illis sit, solicitus. Transfert
„ idem pecuniae reditus a theatris ad exer-
„ citus, trierarchicis legibus constituit rem
„ nauticam perturbatione rerum tantum
„ non plane corruptam. Abjectam satis
„ longo jam tempore ad drachmam & trio-

ῥμοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τ πόλιν, ἢ Θηβαίους κ Θεσσαλοὺς, ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, κ πᾶσι τοῖς χρημοῖς ἐφέστηκε, κ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, κ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἢ τεχνάζοντες, ἢ ἐπιχειροῦντες, ἢ βουλευόμενοι, κ καθάπαξ κώλυμά τι, κ πρόβολός ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, ἢ Ἀμφίπολιν εἵλομεν, ἢ Ὄλυνθον, ἢ Φωκέας, κ Πύλας ἔχομεν· ἢ Χερρόνησον, κ τὰ περὶ τ Ἑλλήσποντον κεκράτηκαμεν.

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲ ἄκουσα, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομή τινι κ καύσει τ ῥᾳθυμίας τῇ παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν Φροντίσας. μεταθήσει δὲ τ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τ θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντάξει δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, νῦν δὲ τ ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρωμένον ἤδη χρόνου πρὸς τ δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

e Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *A1.* d Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλων cett. & *Graev.* e Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctissimus Interpres *Phil. Melanchton*. Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Messenia situs, remotissimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demosthenes ipse in oratione de Chersonneso: κύριος δὲ Πυλῶν ἐστὶ τ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας στρατεύων. Et in oratione de falsa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκίων πολέμῳ ἐστὶ τῷ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τι λέγ' Θηβαίων ἄδικα ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rursus ibidem: περὶ τ δὲ τ ἐγγὺς ἐστὶ τ μειζόνων, λέγω δὲ Φωκέων κ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & sæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuisset Philippus Phocenses evertere, nisi potitus fuisset illis angustiis. Ideo sæpissime Demosthenes in suis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod respicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, κ Πύλον ἴσχομεν] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit scribendum esse Πύλας, verissime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii imposterum sit relictum editoribus ad veram lectionem restituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare jusserat; in reliquis enim Πύλων legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde est, quod exemplaria sua secutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipsa orationis series ostendat, haec ab Antipatro, ut sibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro sagacissimo nihil hic suboluisse, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τ θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi λοιπὸ. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συναγωγικὸν h.e. pretium oratori solutum, quoties vel in privata causa vel in publica adesset. Triobolum τὸ δικαστικὸν s. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ δ' πόλεως ἀξίωμα, πάλαι
[a] τούτους καλακεκλιμένους, εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τ' ζῆλον τ' Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καλειργασμένων, συνίςησι δ'' ὅτι συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον δ' λαθεῖν ὅσιν, δ' φενακίσαι, δ' πρίασθαι δ' δ' μᾶλλον, ἢ τ' Ἀριςείδην ἐκεῖνον δ' Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπαλρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποςόλους. δ' γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιςοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένελο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν δ Δημοσθένης, ἐφάμιλλον Θεμιςοκλεῖ μὲ τ' σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσαλο γῆν αὐτοῖς ἀκίνδυνον, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τ' Ἑλλήσποντον, τ' Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲ καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες ςραληγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ὅτι τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τ' ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ ςραλοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, οἶκαι μὴ περὶ δ Μακεδονίας ἂν κατέςησέ μοι τ' λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνιζόμενον ἡμῖν, παντάχοῦ συμπεριτρέχει, καλαλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

bolum civitatis dignitatem excitat: hosque olim inclinatos ad majores ſuos revocat, atque ad aemulationem eorum quae Marathone ac Salamine geſta ſunt: mutuique auxilii foedera, & conventiones inter Graecos conſtituit. Hunc celare non eſt, non decipere, non emere, non magis quam Ariſtidem illum Perſarum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt „ quod timeamus, quam triremes omnes „ & claſſes. Quod enim antiquis illis A„ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe„ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru„ dentiae nomine comparandus cum Themiſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum „ in republica. Dicto igitur audientes illis praeſtitit Euboeam, Megara, quae „ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et „ praeclare *a re mea* faciunt Athenienſes, „ cum Charera & Diopithen, & Proxenum, & horum ſimiles quosdam impe„ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero „ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc „ hominem armorum faciant & navium, „ & exercituum, & temporum, & pecu„ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me „ Macedonia in diſceptationem vocet: qui „ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, circumquaque concurrat, deprehendat, re„ ditus

a Τούτους] Τούτους *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Senſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν δ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλακεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si δ tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin δ adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ δ Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς δ Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ δ Μαραθῶνι μάχη γέγραπλαι. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ δ Μαραθῶνι τ' προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τ' δ Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς δ Μαραθ. πεπτ. At quando abeſt ejusmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶν ἥκων. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῷ quoque pro δ ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι δ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς δ Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τ' προγόνων, καὶ τοὺς δ Πλαταιᾶσι διαπαξαμένους, καὶ τοὺς δ Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς δ τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποςόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιςοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλον Θεμιςοκλεῖ μὲ τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * am-
„ pliſſimas claſſes dimittat, copias in aciem
„ mittat, huc illuc tranſiens obſiſtat.

38. Talia & tum & ſaepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demoſthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes ſua convellerent diſturbarentque conſilia. Nam de Chaeronea neque poſt victoriam commemorare apud nos deſiit, in quantum nos periculum vir ille adduxiſſet. „ Etſi enim
„ praeter ſpem & vitio ducum, & militum immodeſtia, & nec opinata fortunae
„ inclinatione, quae in multis ſaepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen
„ uno illo die & imperii & vitae adeo in
„ periculo me conſtituit, conductis in
„ unum praeſtantiſſimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Athenienſibus ſimul & Thebanis Boeotiſque reliquis, & Corinthiis Euboënſibusque,
„ & Megarenſibus, & praeſtantiſſimis
„ Graeciae, in periculi ſocietatem coactis,
„ meque ad interiora Atticae penetrare
„ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demoſthene ſermones: & his qui dicerent,

συλλέγει. [c] ὁ δὲ ἐπιμήκεις τάλως ἀποπέμπει, συντάττει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται.

Τοιαῦτα μὲν τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστοῖς τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ὅγε καὶ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὡρμωμένους, ἀφεστάναι αὐτῷ καὶ καταράπτειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γοῦν Χαιρωνείας, οὐδὲ μνήμην ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴν εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ἐπὶ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, περὶ τοῦ σχεδὸν καὶ τῆς ψυχῆς κινδύνου ἐπέστησέ μοι, τὰς δείσας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίοις ἅμα καὶ Θηβαίοις, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀφικνουμένους καλαναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ἐπιτρέψας παρελθεῖν.

συναναγκάσας C. R. in marg.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγοντας

[a] Ὁ δὲ] Ὧδὲ legit. *J. J. Wolfius.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἐπιμήκεις eſt ἐπισπᾶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίοις] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jenſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἰφάμιλλον ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ἐπιμήκεις τάλως] Sentisne, lector, haec olim miſerum in modum diſtracta, ita jam commiſſa inter ſe & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo poſſint? Si haec non eſt certa emendatio, ilicet de tota arte actum eſt: exſequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Διαφθείρεται. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco ſuo in omnibus editionibus mota, a me vero ſuo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γοῦν Χαιρωνείας] Poſt praelium ad Charoneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἀφιστὶς τὴν δυνότητα & τὴν δύναμιν τῆς ῥήτορος, οὐ μέρος μικρὸν μιᾶς ἡμέρας τὸ ὠὸν τῆς ἡγεμονίας & τοῦ σώματος ἀναρριφὲν κίνδυνον ἀναγκασθὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus ellipſin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim idee minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀπ-

γοῦλας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναίοις δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχουσι, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν μὲν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τοῦ Δημοσθένους δ' ὁπιστάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

πρεσβεία κεκρα- κὼς ἂν ἤδισα. R.

Οὐ γὰρ ὅτι κατὰ τῶν Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοιμεν, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ὅπως σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; φύσει μοι γ' αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτοῦ τὰ πολιτεύματα· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ὢν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ὕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τὸ περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καρτερίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τούτων ἀναπείθειν ἄνθρωπον

πόλεμον gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepiſsemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἂν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. Vs.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *A. W.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσπεπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl*, & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M. du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἴλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M. du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M. du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M. du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀτίθασον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τιθασεύσαντες, διαφόρως

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis , *inquit* , patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque , quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes: ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, ϗ τ̀ πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ϗ δημοσίᾳ τῇ πόλει καλλιναλωκότα. Ἁμαρτάνοιτε δὲ, φοβήσειν οἰόμενοι τ̀ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ̀ πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· ϗ καθαπτόμενοι τ̀ πραττομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε. ὅδ' οὐδὲ τ̀ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλει. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲ τ̀ πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, ἑαυτῷ δὲ τ̀ πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τὸ τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τ̀ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, ϗ τ̀ ἀεὶ ὑπερπεπωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ὑποστὰς, ἁπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, ϗ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· ϗ τι ϗ καὶ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ̀ ἀχαριστίαν, πάντα ὑπερβαλόμενος τ̀ αὐτῷ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ϗ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ̀ μὲ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· ὅτου μανικῶς φιλαθηναῖος ἦν. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ϗ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διαφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τ̀ ὀφθαλμῶν τ̀ ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βε-

χαίτοι καὶ

βε-

g Καλψαλ.] Κατασκ. *Fl.* h Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. V2. Fl.* i Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* k Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* l Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τ̀ ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi, qui audiunt, percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διαφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet , *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit , etiamſi cum Cl. *Jenſio* διαφέρομεν legas , vide tamen Eiu. c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ̀ ὁρώντων] Forſan legendum , τ̀ μὴ ὁρώ-

βουλευμένῳ· καὶ ἡ ὑστάτη ἡμέρας φυλαῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὸ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἡμῖν ἀνηλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρετεινόμην, ἔλεόν τινα παρασχεῖν σοι καθυπισχνούμενος, οὐ μάλα μὲν προσδοκῶν· οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' εἶναι πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῶν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· οὐ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἤθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ ῥᾴθυμος ἦν ἢ πανταπάσιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστειλεν ἐκεῖνός γε πρᾶος γάρ· ὡς δὲ καὶ γελάσας, καθάπερ ἐπὶ σκώπτων εἰς τὸν πρότερον βίον, Ἀπίθανοι, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προῆτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τῶν λοιπῶν ἀκούσαις, οὐ δέξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, εἰδὲν ἀτόπωτον, die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

κ Καθυπερχόμενος] Καθυπερχειμένου Β.

48. Παρὼν εἶναι νῶν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκεπτέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἵνα μὴ γὰρ ἀπαγορεύσεις τάττῃ, εἶεν ἔπειτ' ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι παιδεύω. V.

ἀφώντων. L. EOS.

Ibid. Τῶν ἀφώντων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus οὐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀπροώντων, vel ἀκινήτων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθίστο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae causa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Εἰς τὸν πρότερον βίον] Histrionem fecisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antepeni verba interrogative pronuntianda. *F. G.* Id jam curaverat *P.* addisis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ·] Archias respondit. *F. G.*

71. Αὐτὸν παρ'] Τὸ δέξω hic desiderari videtur, μόνον ψυχὴν αὐτὸν δέξει παρ' Ἀντιπάτρῳ διαφθαησόμενον. *F. G.*

72. Μηδ' ὑμῶνον ἔτυξε, τάξιν λιπὼν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ὑμῶνον ἔτυξε τάξιν λιπών. Ita certe *Ju-*

„ est: neque mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit multa. Etenim notarios constituit, ut dicta tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*, „ tormentorum aut mortis metu in conspectum venire Antipatri nolo: sed si vere „ ista praedicatis, multo magis etiam mihi „ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro „ mihi donata corrumpar, neque relicta „ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica, „ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si „ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, & „ triremis quam dedi, & moenia & fossa „ meis impensis effecta, & Pandionis tri- „ bus, in qua mea sponte sumtus in pom- „ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra- „ con, & illa tribunalis fiducia, & liber „ populus, & militaria decreta, & leges „ trierarchicae, & majorum virtutes, & „ tropaea, & benivolentia civium, qui „ saepe me coronarunt, & Graecorum po- „ tentia, qui huc usque a me servati sunt. „ Si vero etiam misericordia aliena viven- „ dum, humile id quidem est, sed tolera- „ bilis tamen misericordia a necessariis,

ὐδὲ ϖᾶσιν εὐδόξου, εἰ Δημοσθένην ὄντα [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα ϖολλὰ ἔλεγε· ἐγὼ γὰρ ὧν
ὑϖογραφέας ϖαρεσησάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν γοῦν, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, Βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ' 19
ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, ϖολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν ϖαρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς ϖαρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ὠκοδόμησα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πανδιονὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγησα ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ ϖαρρησία βήμα-
τος, καὶ δήμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
τραυματικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ ϖρο-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ ϖολιτικὴ
εὔνοια, τὴν ἐμὲ ϖολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, τὴν ὑϖ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τεθηρημένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, ταϖει-
νὸν μέν, ἀναγκαῖος δ' ὢν ὁ ἔλεος [e] ϖρὸς
τοὺς οἰκείους, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

[b] Λαμβάνωσιν] Λαμβανούσιν *B1.* Correxit *B2.* [c] Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς *Fl.* [d] Ἐχορήγησα] Bene *S.* & *Amst.* Ἐχορήγουν male *H1.2. P. B. F. Ald. Fl.* [e] Πρὸς] Rescripsi ex *Fl. F.* & *Va.* Περὶ male cett. [f] Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl.*

ρίστους cap. 29. Τῶν δὲ βελτίστων ἐσθ' ὅτε ϖροσήκει ἔχειν, ὡς ὑϖὸ τοῦ θείου τεταγμένῳ εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ'-ἀλλαγὴν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. *F. F.*

Ibid. Ἧς ἐμαυτὸν ἔταξα] Sic absque εἰς usurpat Ἀπολογ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Basil.* 373. & a Cl. *Jensio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositione. εἰς ἣν cum Cl. *Jensio* scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνεσθε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν ἅπαντες ὑϖὸ τῶν νόμων. *F. F. R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, s. Διονυσίοις οὐ ἄσει. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *F. M. G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ ϖρὸς τὰ κοινὰ ϖροσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα ϖολιτεύμασιν ἁλίσκ, ὅστε ϵ ὑϖὸ τ ϖατρίδ, καὶ ὑϖὸ τ ἄλλων Ἑλλήνων ϖολλάκις ἐστεφανῶσθαι. *F. M. G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege ϖρὸς. *F. G.*

Πρὸς τοὺς οἰκείους] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae ϖερὶ mendose. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. *F. M. G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ὥφελέ τοι Ποσειδῶνος αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, ἡ τῇδε τῇ βωμῷ, ἡ τ' ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τ' ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθναίην, μᾶλλον Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τ' ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντος, ἡ Πυθέου, ἡ Δημάδου συνελαττόμην. ἐξῆν γὰρ ἀψὲ [a] τ' ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας ἡ τ' Κόδρου ἐπῃσχυνόμην· ἔχειν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεθάλλεσθαι. καλὸν γὰρ χρησφύγετον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἀκαλαισχύντως τὰς Ἀθήνας ἐκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον τ' ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una eloçavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athe„ nienſibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim per„ fugium mors est, ut ab omnis turpitudi„ nis periculo simus liberi. Et nunc, Ar„ chia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eli„ genda, abjiciendaque libertate, pulcher„ rimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed veteor ut recte, ait Cl. *Fac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύειν, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανον numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανον fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἐνδρομὰς *pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse ἔρανον, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. καὶ αὐθαδ. c. 15. ad verba ἡ φίλῳ δὲ ἔρανον καλέσαντι ἱερυγχῶν, εἶτ' ὄντι σὺν ἄν δοῦ &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* F. G.

92. Τοῦτ' ἴσως.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέου] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plat.* 1555, 1. Ubi Πυθέου, legendum, non Πυθαίου, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδου] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι.] Corrige τὴν ψυχήν. F. G. *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τ' ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τ' ζωῆς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσασθαι

47. „ Verum, *inquit*, fas enim est Tragoediarum apud te meminisse, nonne „ praeclarum est illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*

„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demosthenes honesta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna insolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus est? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem musam illa rigida miscente, „ Moverer, *inquit*, hisce, Archias si essem. „ Quandoquidem vero sum „ Demosthenes, ignosce mihi, o noster, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum sane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum sentiret, aperte ridebat, & Deum adspiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma so„ la & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias esse, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον ᾖ, ἔφη, σοι τ̃ τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὐ σεμνὸν τὸ λεχθὲν,

Ἡ δὲ χ̀ θνήσκυσ' ὅμως,

Πολλὴν τρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως τεσεῖν· χόρη χ̀ ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμου θανάτυ βίου τροκρινεῖ ἀχήμονα, τ̃ Ξενοκράτυς χ̀ Πλάτων ὑπεῖ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμεν; χ̀ τινα τικρότερον ἔλεγε, τροαχθεὶς εἰς τὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζονλας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλ δ' ἐμῦ, τὰ μ̀ δεομένυ, τά δ' ἀπειλῶντ, ἀπαλὴν μῦσαν τερρᾷ κεραννύντ. Ἐπεὶ σθην ἂν, ἔφη, τύτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνε, μὴ τεφυκότι κακῷ γενέσ.

Τότε δὴ τότε τρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενούμην· ὅσ' ὡς ἤσθετο, δῆλ ἦν καλαγελῶν, χ̀ τ̃ θεὸν τροσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, χ̀ τριήρεις χ̀ τείχη, χ̀ τρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι χ̀ χρησφύγελα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τ̃ δ' ἐμῆς σχολῆς καλαφρονεῖν, ἣν εἰκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, χ̀ Τρι-βαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *J. H.* &c. Ἐλεγξαν male *P.*

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδυ τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σαις τ̃ ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν εἰς τ̃ ψυχῆς. Etsi enim vulgo accusativum adscisit μεθαρμόζω, ut *Aelian.* XIV. 7. ὅσ μη τ̃ βίυ — τῦ λοιτῦ μεθαρμόσῃ. neque exempla mihi suppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, si forte Auctor cum genit. construxerit, quocum & alia ex μετὰ composita interdum construuntur, ut μεθίστημί τινα, *dimittere aliquem*, vel μεταλλάττειν τινὸς, ut *Herodian.* Item μεθίσαμαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τ̃ οἰκονομίας. Nec non μεταποιεῖσθαι τ̃ ξυνόσως ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆ χόλυ, *Sophocl.* Aj. teste *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepos. quae in composito inest, ut ἐπαλλάττεσθαι νόσυ, ἐπιβαίνειν ἅρματος, & similibus solet: quod tamen in μεθαρμόζεσθαι nondum definio. Ideoque ψυχὴ, quod *Gesn.* quoque adscripserat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo constet. *J. F. R.*

14. Ἡ δὲ ἐ θν.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adscripsit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata sermo est. *M. du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus sum consulere metro, quia versus totus est ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim χ̀ ταῦτα κόρη monente Cl. *Wetsten.* *J. F. R.*

17. Ξενοκράτυς] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit disputare. *J. M. G.*

24. Ἐπεὶσθην ἂν, ἔφη, τύτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis sumptum. *F. G.* Eadem rursus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale est? An quod Diogeni Cynico respondit: *Nisi Alexander essem, Diogenes esse mallem*, quod ex *Plut.* & *Pausan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere suaderet, responsum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam*

4. Ἐμχθέως θνγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Πριάμυ θ] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν τοῖχον ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν ἡ προνοίας, ἀφόβως μὲ ἐπολιτευσάμην, ἀδεὴς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐδὲ [b] Εὐκτήμονος, οὐδὲ Ἀριστογείτονος, οὐδὲ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐδὲ Φιλίππου τότε, οὐδὲ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν παράνομον ὁ νεὼς πείσεται· ἃ δὲ θεὸν προσειπὼν ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ὅπου ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ καὶ ταύτης καὶ τῆς χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δὴ τοῦτ' ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσθαι, λύσιν ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. ὃ γὰρ ἂν ἔφθασεν ὑποφθὰς ἡ ὀδὸν τοῦ νεὼ καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένη δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . καίμοι μὲ ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipso illo muro ligneo firmiorem, quem respondit quondam Deus vastari non posse; qua quidem providentia sine metu versatus sum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Aristogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed „ Deo adorato sponte sequar". Atque ego in spe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Postea tormentis ab ancilla expressimus, olim repositum illi fuisse venenum, quod absolvenda a corpore anima libertatem ipsi pararet. Vix enim limen templi egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evo-

[a] Μακεδόνες] Μακεδόνας *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. [b] Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐκτήμων male *J.* [c] Δή] Omittit *Fl.* [d] Αὐτῷ] Αὐτὸν L. [e] Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, sive Ἀριστογ. καὶ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vitis Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμήδων ὁ Κάρας ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσεγένοντο, καὶ μετ' ἐκείνου φίλων ὄντων ἐν τοῖς ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις. Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο συνίστασθαι, ὅπως αἱ πόλεις συνιστάμεναι τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνπολεμῶσιν αὐτοῖς τὴν Ἑλλάδα. Narrat deinde pluscula acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc dissertus. *M. dod.*

44. Οὐδὲν παράνομον] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. dod.*

49. Δή ποτε] Etsi cum *Fl.* δή omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὲ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 441. D. ἐ δὲ δὴ ἀπιὼν. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμιεῦσθαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt furisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (φάρμακον ἐκκοιλανθὲν illi fuisse τὸ κρίκου) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum pu-

vit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi ex-
pugnatique Demosthenis possum referre.
ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem
invictam animam & beatam! quam sorte
viri propositum, quam civilis providentia,
in manu *semper* pignus certissimum liberta-
tis habere. At ille quidem discessit, vitam
habiturus in beatorum insulis, quae He-
roum dicitur, vel vias quae putantur anima-
rum in cælum, sectator Daemon Liberato-
ris Jovis. Corpus vero nos Athenas mit-
temus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui
ad Marathonem cecidere, praestantius.

τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, ὃ Δημοσθένους πολυαρχίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ ὃ ἀπτῶτος ψυχῆς, ἡ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲ αὐτῇ τὸ λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μᾶλλον χεῖρα τὸ πιστὸν ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲ οἴχεται, βίον ἕξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν ψυχῶν νομιζομένας ὁδούς, ὀπαδὸς τοῦ Διὸς ἑσόμενος τοῦ Ἐλευθερίου· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῇ ἐν Μαραθῶνι πεπτωκόσιν. *

ἀγαπᾶς add.

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

JUP.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

ΖΕΥΣ.

1 Μηκέτι τονθορίζετε, ὦ θεοί, μηδὲ κατ' γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓν ἀλλήλοις κουσλογείσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

lege τονδομίζετε ut in Convivio p. 426. B. ubi ὑποτονδορβόζουσι τονδομίζετε habet C. M. πρὸς τὸ 89. C. N.

f Ἄξιμα] Φάσκω marg. A1. g Η] Ει H1. & 2. h Τυχῶν] Τυχαῖς Fl. ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex B1. addo, quae Ζεὺς, Ἑρμῆς & Μάμος inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ Fl. H. Ald. Fr. i Εἰς] Omisit Ha. k Τονθορίζετε] Τονθορύζετε Schol.

72. * Ναίομεν] Ἀρχίας. V.

1. Μηκέτι τονθορίζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀλλήλους γογγύζετε, τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. V.

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referain satis scio, nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, nullius videtur esse momenti. M. du S.

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? J. M. G.

57. Τοὺς ἐν Μαραθ. ποτ.] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide pro Coron. c. 60. & apud Longinum, ὑψ. quod ei inest, rite enarrantem. M. du S.

59. Χαίρων] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. Plut. 1556. & in fine vitae Demosth. cap. 60. M. du S.

61. Δημοσθένης γε] Antipater. F. G.

68. Ὀπαδὸς τοῦ Διὸς] Vide Herodian. I. in Commodi Oratione. ὁ μὲ ἡ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀνάπτειν ἐπαδὸς ἤδη & συνεδρὸς ἐστι Θεῶν. Παρ. c. 29. M. du S.

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor Pausan. Boeot. p. 283. 33. J. M. G.

1. Τονθορίζετε] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque usitatum. F. G.

2. Συστρεφόμενοι] Conglobati. L. K.

9. Ἀκοὴ,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῆ συμποσίᾳ. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ δεδόχθαι τούτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκοῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τοῦ νόμου. ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις καὶ τῶν μετοίκων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἐπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δέησαι.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίους ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτοὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τοὺς ἀκολούθους, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμους ἡμῖν ἀποφανοῦσιν, οὐδὲν μέγα, οὐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δοῦναι εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ οὐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκοῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, οὔτε δεδιὼς τινα, οὔτε ὑπ' αἰδοῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξουσίας εἰπεῖν, οὐδὲν ὑποστελλόμενος ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt: ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab *iis propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

εἰργάσθαι C.R.

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἔφῆται, ἀντὶ τοῦ θυλικῆς καὶ τῆς ἴσης. ἐπὶ γὰρ ἴσων θυλικῆς δημηγορεῖν. *V.*

9. Ἄκουε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Theſmoph.* 379. Ἄκουε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἤρετο μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν πόλεων vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Νέ-

3. Multi nimirum, *inquam*, non conventi, nostri se confessus factos esse participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales sint, suos insuper ministros & sui chori sodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viscerationibus partem & de sacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis solventes. JUP. Noli quidquam obscura significatione, Mome, dicere: sed diserte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio est, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare sane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie istuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, semihomo, ne Graecus quidem materno genere, sed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, postquam immortalitate dignatus est, qualis ipse sit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis caussa, neque ob incessum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris sit & effeminatus natura, semifuriosus, merum a summo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & suum secum chorum adducens adest, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, rusticos & ca-

Πολλοὶ γάρ, φημί, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῆς ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὑτῆς ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀγορομάς τε νέμονται, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀπαρρήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλοις τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παρρησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παρρησίαν, ποιεῖς γὰρ τῶτο βασιλικῶς, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸνομα. ὁ γάρτοι γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μὴ πρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τῆ Κάδμε, θυγατριδῆς, ἐπεὶ τῆς ἡλικίας ἔπαυσε τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γάρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην Φρατρίαν εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεοὺς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

μετέχθσι C.M.

εἰς C.R.

ὁ γὰρ γενναιότατος C.M.

οὔτε τὴν θεόν, τὴν μέθην C.R.M.

b Φρατρίαν] Φατρίαν male *F.* c Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* d Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὁπλίσεως ἀλεξητικὸν, τὸ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις καὶ ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται.] *Participant, possident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis suae eum notat, qui mare tra'icit, speciatim aliena navi, quem ἐκβάτην postea dixere, cum ἔμπορον mercatorem, negotiatorem significare coepisset, quod testantur *Eustathius* pariter & minor Scholiastes ad Odyss. B, 319. Huc respicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰ δ' ἀπ' τῆς ἐμπλεύσεως καὶ ἔμπορος. Itaque *vectorem* interpretatus sum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum esse vocatum. Sed nave perveniisse in Graeciam inter omnes constat. *F.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc supra θηλύμιτρις, quod vide Δίον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *Bz.* & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impressi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide supra Δίον. ubi frequenter occurrit & recte scribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita rescribere; invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλοὺς, σκυτηλικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγου τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὰ ῥῖνα, ὀνικὸς τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστα, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γενάδας;

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudis habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίας; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτοῦ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὃ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοί, καὶ τὸν κύνα τὸν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔχει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅσον ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' οὖν καὶ ἄλλως.

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres hinc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς; μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

a Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male *J.*

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V.*

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγεγόνει γεωργός. τοῦτῳ φασὶ τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἄμπελος ἡ πρώτη ἀμπελος ὠνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. ἔστος ὁ Ἰκάριος ἤδυνε ποιμένας τῷ κεραῷ πιεῖν Ἀττικοῖς, ὃ (1) πίστεις νομίσαντας τοὺς λαικοὺς, ὅτι τεθνήκασιν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ ἀφ' ὧν οἰνοποσίαν καλαχθέντες, ἀπεκτόνασι τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον διδόναι ἡ μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μέθῃ βαρυνομένοις μανίας ἐμποιητικόν· ὅτου μὲν οὖν τὸν Ἰκάριον ἀπεθανατίσθη, ἐπεὶ δὲ κατέσησαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλος αὐτοὺς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς σὺ χάλκατι ἀφείσι παιδὸς, ἐξαίφνης αὐτοὺς πρὸς ὀργὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπεσπαλεύειν αὐτὸν ἀφροδίτην ἀπὸ τοῦ πάθους ἀφανῆς ἐγένετο. οἱ δὲ, ὥστε δὴ ἐκείνῳ ὑποχωρῆσαι τὸ καθ' ὁμῶν αὐτοῖς ἔδοξε ἐπελέσθαι, ἀρμήσεσαν ἄχρι κύπρου. καὶ δὴ μεμενήκασιν ἔστις ἀεὶ ὁπὸ τοῦ ὀργῆς Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν πεποιηκότες πλείονα χρήματα, καὶ αὖθ' ἑαυτῶν ἀναβάντες ἐπαύσαντο τῆς μανίας. *V.*

(1) Πίστεις] Πίστας V. Sed in Impressis mutatum est. *M. du S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὡς erat in Impress. Οὗς Exc. G. & V. Lege οἷς, ut in C. est. *M. du S.*

(3) Χρησμὸν] Χρησμοῦ C.

Edd. quia sic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Petitus.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, caussa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, suppositicium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster confessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. ἔστι γὰρ, ὁ μὲ αὐτὸν ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τ νόσων, ὃ ἔστι πολλῶν ἀντάξιον ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμός, οὐκ ὀλίγον πόνον ἐπρίατο τ ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καλήγορει αὐτόν. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι δι' σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. κεῖται εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τῦ πυρός. εἰ δὲ ἐξὸν ἡ πρὸς αὐτόν σε τῇ παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' ὧν καὶμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ δ' μόνον τῦτο ἀκῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ δ' ἄλλο τι περὶ σῦ λέγουσι, καὶ τάφον δεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ ὅτε ἐκείνοις πείθομαι, ὅτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τ γοῦν ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων, ἡ τ αἰτίαν τῦ καθεῦδῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, ἐπηνταῖς ὀπτιμιγνύμενος, ἡ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοῖς ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβών, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τ χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, ἡ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γέν-

ἡμῖν mallem.

μή σε δοὶ καταθύσῃ

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον ἡ (4) Ἑλίκη ἡ Βοῦρα ἡ (5) Ῥύπαι ἡ Πάτραι πόλις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῦ Κρισαίου κόλπου κατεστικυῖ τ Ἐχινάδων νήσων, ἃς πρὸς τὴν ἠῶ. αἱ δὲ λοιπαὶ ὑποθαλάσσιοι, τ ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ ἡ τὰ ἱρεπικὰ ἴχνη ἰδίᾳ ὑπὸ τ αἰγιαλῶν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποσυρέντος ἐς τῆ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἡ ἐλλόβιον ἡμῶν γίνῃ] Ἐλλόβιον, τὸ ἐνώτιον ὑπὸ τὸ ἐνωτίδιον τοῖς τ ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίαν V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholium Coll. ex quo nonnulla emaculavimus. M. du S.

rizon. ad Aelian. Hist. 3, 18. ubi Lucianum in primis illustrat. J.M.G.

71. Κερύσσει, εἶα] Οἶα ad κερύσσει simul & κέρασσα referri vid. supra dictum Bacch. sub init. J.F.R.

80. Ἰκαρίᾳ] Vid. Hygin. 224. M. du S.

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. F.G.

82. Τὸν κύνα τ Ἠριγόνης] Tatian. p. 37. Et Apollod. III. 100. A. M. du S.

84. Τὸ ξύσμα ἐκεῖθεν ἐστὶν ἐγ. κων.] Th. Mag. v. κυνίδιον. M. du S.

92. Πολλῶν ἀντάξιον] Hom. Il. A. 514. M. du S.

4. Τάφον] Vide not. ad Tim. c. 4. M. du S.

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. AIW. adscriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεὺς Steph. J.F.R.

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. M. du S.

17. Ψέλλιον] Th. Mag. v. ψάλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. J.F.R.

νη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' ὀραγὸν τ' ἡμιθέων τούτων· ἢ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. ἢ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτης ὤν, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' ἧς δὲ ἄπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅτι τὰς θνητὰς ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄρρενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν σοὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπαίνω γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ σοὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ἐπὶ τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ἐπὶ τ' κεφαλὴν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caesum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter oposſum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Euryſthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Euryſthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infeliciſſimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuiſti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpiſſimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchiſen, & Tithonum, & Endymionem, & Jaſionem, & reliquos? Itaque haec miſſurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adoleſcentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipſa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur?

9. An

a Θήλειαι] Abest a *El.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσιονα Edd. septem Ἰάσονα *El.* Ἰξίονα L.

27. Ἀάρχου] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσονα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Jaſonem iis accenſet qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae ἐνδύσιον parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyſſ. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε τ' Ἰασίωνι ἰσόθεος μενεδήμῳ
Ἤνασσεν μίξασα φιλότητι & εὐνῇ,
Νείῳ ἐν Τριπόλῳ, ἐδὲ δὴν ἦεν ἄπυνος
Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσονα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jaſion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *E. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certiſſimam vid. LL. & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impreſſi Ἰάσονα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσονα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσονος etiam & Ἰάσονι in prosa recte *Ptol. Hephaeſt.* L. 2. med. *Jaſonem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. 11. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίωνος quoque ω brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Καρύας] Jaſonis, seu potius Jaſionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* F. G.

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Post.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιστικυλίδ.] Sic *El.* Ed. optime; ut Φιλοψ. c.

9. An hanc etiam Ganymedis causſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Ἦ ἡ τοῦτον τὸν Γανυμήδους ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ᵃ ἐπεισεκυκλήθησαν οὗτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἂν τροπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτοῖς, ᵈ μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἐθελήσωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως λαθών.

Καίτοι ταῦτα μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐναλλόμενε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλομενος καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πιθήκους εἰπεῖν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παρεσυρθέντα εἰς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοί, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὄπισθεν, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῖ κέρατα φύωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

ᵃ Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκυκλ- cett. male. ᵈ Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur *ἐπεισεκυκλήθησαν*. *M. du S.*

49. Ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4. 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμετέρων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰν] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Ælian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tr. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἔστιν, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοσε γὰρ περὶ τούτων ὑποσκεψόμεθα ὑπὸ σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

11. JUP. Turpissima sane ista nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, sunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo mysteriis nobis, Jupiter, opus est, ut sciamus, Deos esse qui Dii sunt, qui autem canicipites sunt, illos esse canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his considerabimus otiose. Nunc dic alios.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνδρὸς καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεοπιωδεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῦν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλ' ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ ἀλειφθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τοῦ ἀθλητοῦ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαύροπι καὶ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ἧς δ' ἂν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ὑπολάβοιτε μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, sacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praestigiis duorum obolorum caussa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, sed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfusus fuerit, & coronas habeat, & praestigiatorem hominem, quod genus multi sunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae statua febricitantes sanat Olympiae, & Theagenis in Thaso; & Hectori sacrificant in Ilio, & Protesilao e regione in Chersonneso. Ex quo igitur tot numero facti sumus, magis perjuria inva-

a Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολοίου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. *Μητρολοιοῦ Fl.* b Καλαύροπι] Deest in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολοίου υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίων γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὸν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσαν γῆν, μηδένος αὐτὸν δέχεσθαι τὸ ἄγος· ἡ μητρὸς καταδήλου. Χρησαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ἔπω ἦν, ἡ μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτηνομένης, σκήψασα μὴ εἶναι ἀλλαχοῦ ὑφεῖναι, (4) ἦλθε πρὸς τοὺς ἐκβολοὺς τοῦ Ἀχελῴου. Θολερὸς γὰρ ὢν ὁ ποταμὸς ἐκεῖ ῥέων, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκβάλλων, ὑπαπτεύθη αὐτοῖς προέχουσιν (5) εἶναι ὁ τοσοῦτο ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῆξαι, ἥτις ἐκεῖνα σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ὕδατι (6) τῆς τοῦ μητρὸς φόνου. καὶ δὴ πεφευγότι (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοπαίδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἐκείνου τὸν οἶδεν Ἀκαρνᾶνα, Ἀκαρνᾶνα τὸ τόπον ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολοίου] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίων] Sic in V. recte legitur. In Impresso prave editum est Ἀλκμαίον. In C. vero scriptum: Ὁ Ἀμφίλοχος filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀποκτείνας.

(4) Ἦλθε] Quam C. Ergo legit ἦ, recte *M. du S.*

(5) Οὗτος] Οὕτω edita. Mutavit Idem, nescio unde; nec satis adridet illud ἥτος δοκεῖ — ἥτος. *J. F. R.*

(6) Τῇ τῆς μητρὸς] Τῆς τῇ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omissum erat in editis.

(8) Hic aliquid deest, quod suppleri poterit ex Pausaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet historiam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeteroqui Κατοπαίδος γῆς non meminit. *J. Chr.* Sed sic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occisa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat furto pius & sceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidisse tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater jusserat (p. 77. C.) *M. du S.*

Ma-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos, neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

ἡ ἱεροσυλία, καὶ ὅλως καλαπεφρονήκασιν ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

1 Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ὅτε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ὅτε συστῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ θᾶττον τούτοις γελῶ. ἢ ποῦ γάρ ἐστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κεναὶ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοσχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας προσάγῃ, ὅμως ἡ τύχη πράξουσα τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη, πάντως ἔσται. ἐγὼ δὲ ἂν ἤδη ἑτοίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς δοκοῦντων αὐτήν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καλαπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γὰρ τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τῶν λόγων.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνῶσαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· εὖ γὰρ ἁπάντα οὐκ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῆς ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅτι πλεῖον ἀεὶ γίγνηται.

ΨΗ-

ὕτε ὅλως συς. ordinat C.M.

ἦ κ' ἂν διαφύγοι addi in Margine rubris litteris C.M. οἶδας C.M. τις ἔσι C.M

c Ἡρῶν] Ἰρῶν male *Fl.*

Μητραλοΐου υἱός] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιέ. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡροδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θιαγένους] De eo vid. Συγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θιαγένους] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἄστε θεὸν θύειν. Πολλαχοῦ δὲ ἐν ἑτέροις τῆς Ἑλλησιν εἰδὼς ἐν παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θιαγένους, καὶ νοσήματά τε αὐτῶν ἰώμενον, καὶ ἴχνεα ὧδε τῆς ἐπιχωρίων τιμῆς. *J.M.G.*

ΑΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ. DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμω ἀγομθήνης, ἑθδόμη ἱσαμθύω, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, ἀδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μετὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ ὑπὸ αὐθαδείας παρασάμβοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, πρεσβείας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοῖς πρὸ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶσθαι θέλουσι.

Δεδόχθαι τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia & nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bt. Fl. S.* Ἀγαθῇ τύχῃ, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* [a] Τῆς] Sine artic. *Fl.* [b] Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Huds.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J. M. G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς ἢ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν δὲ δοκῇ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανικοῦ φυλῆς obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ, ἐὰν τις ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευεν, Βοηθὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum abſque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J. M. G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium senatu sub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaesitores autem illos sedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum interesse postulant: hos porro venire adductis juratis testibus, & generis sui argumentis. Deinceps hi singulatim prodeant in medium; Quaesitores vero re explorata, vel Deos esse pronunciabunt, vel ad sua sepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & semel ejectorum a Quaesitoribus, deprehendatur caelum ingressus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* suum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aesculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, sed electo uno, aut vatem, aut citharoedum esse, aut medicum.

17. Philosophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus sunt culti, illorum sublatis simulacris, imponi *placeat* aut Jovis *signum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βυλῆς τ' ὀπὶ Κρόνυ, τέτταρας δὲ ἐκ τ' δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς τ' Δία. τύτυς δὲ τὺς ἐπιγνώμονας αὐτὺς μὲ καθέζεσθαι ὁμόσαντας τ' νόμιμον ὅρκον, τ' Στύγα· τ' Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιῶσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένυς ἐνωμότυς, καὶ ἀποδείξεις τῆ γένυς. τυντεῦθεν δὲ οἱ μὲ παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεὺς εἶναι ἀποφαῖνται, ἢ καταπέμψυσιν ὀπὶ τὰ σφέτερα ἤρια, καὶ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἁλῶ τ' ἀδοκίμων, καὶ ἅπαξ ἐκτὸς τ' ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνειν τῆ ὐρανῆ, εἰς τ' Τάρταρον ἐμπεσεῖν τῦτον.

Ἐργάζεσθαι δὲ τὰ αὐτῆ ἕκαστον. καὶ μήτε τ' Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι, μήτε τ' Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ' Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλελεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ λῆρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

ξυνέδριον C. M.

ἐπιδεξάμενον C. M.

καινὰ C. M.

c Θήκας τὰς] Omisit *Ha.* sola. d Καινὰ] Et sic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ λεγόμενοι τῆ κήρυκος λίγουσις τῆ δήμυ· Δοκεῖ ὑμῖν περὶ τύτυ βυλεύεσθαι. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπισάτει Ἀπόλλων] Ἐπισάτης erat mittere populum in suffragia, quod ἐπιψηφίζειν est, ut luculenter ostendit doctissimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπισάτην faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπισάτῃ, ἔχει δὲ τῦτο τὰς κλῆς τ' ἱερῶν, οὐ οἷς τὰ χρήματα, καὶ τὰ γράμματα. Apollo praeses literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Aristoph.* Thesmoph. 379. Τιμοκλεὶς ἐπισάτει· Δύσιππ' ἐγραμμάτευεν· Εὖτι Σωστράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγραμμάτευεν Μῶμος] Etiam hoc apposite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγινώσκειν τῷ δήμῳ ἐν τῇ βυλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari posset, si hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epistatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata sunt, ut conversionis nostrae ratio etiam his, qui non satis exercitati sunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & somniandi adeo, occasionem praebent. Dicit enim sententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείυς θεούς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὸν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἥρᾳ] Humilium volunt hac voce designari sepulchra. *M. du S.*

Ἥρᾳ] Vid. supr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.R.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis signum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teste *Pausan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aesculapii oraculis vel solus nostri Pseudomantis satis testatur: ad quem fallor an referenda est tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hisce videtur. *M. du S.*

νῶν, ἢ τ ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χῶσαι τ πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις πειθήνιος τῷ κηρύγματι τούτῳ, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ὅτι τὰς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικάσαι τὸν ἀγῶνα. [b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀνατεινάτω τ χεῖρα· μᾶλλον δὲ ἅπαν γιγνέσθω. πολλοὺς γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ παράσχῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεών τις μέγαν ὅτι γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζωσιν. *

ceterorum alicujus: istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recusset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Momе, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θύλλω male *B*. ait *Solan*. Sed errat si *B1*. vel 2. vult. Nam utraque recte στήλω; cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan*. c Εἰ] Omittit *Fl*.

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θύλλω ἐπιστῆσαι] Pro θύλλω, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & *B1*. ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἐφεξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν θεῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositicium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμαν] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos οὐ χρὴ κεκαρμένοι, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμαν ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομῶντες. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositicium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani *ipsius* locis quid dixerim, vide ad Πῖρ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Aelian.* V. H. VII. 13. ἀνὴρ δὲ τῶν πολλάκις ἐχίτων προῆκται. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἐχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἐχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim fuit τ ἀνυποδησίας usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum τοῖς ἀναγκαίοις tantum ὑποδήμασι calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ἐέλσαι
Κάτης τοῦτον ἴχνη μολίτω, ἀνυπόδετα θηρῶν.

Clem. Alex. Paedag. III. libro II. ἀνὴρ δὲ τῷ μάλλον ἀπροόπτου ἀνυποδησίᾳ· πλὴν εἰ μὴ ἐρετικὸν τὸ καὶ γὰρ πως

CYNICUS.

CYNICUS ET LYCINUS.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc obeuntes, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum facessat molestiae, tale, inquam, mihi satis est.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΛΥΚ.

1 Τί ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερχῆ, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς, καὶ ἀλήτην, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὅπλε-5ξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ὑπ' ὠμῶς οἱ πολλοὶ ἀφαχρησάμενος, πρὸς τρίβωνα ἄλλοσε ἀλλαχοῦ, καὶ [d] εὐναζόμενος ὅπη ξηρᾶ δαπέδου, ὡς [e] ἄσηπ [f] πάμπολλον τουτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· ἢ μήτοι καὶ 10καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, οὐδὲ μαλακὸν, οὐδὲ ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθεῖη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κλησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτον γὰρ ἔχειν μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiss. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant person. nomina supra scripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Ἀνῳ. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικῷ ϵ Λυκωνῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερχῆ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητεῖς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omisit *Fl.* *d* Εὐναζόμενος] Εὐνηθεσόμενος *Fl.* *e* Ἄσιν] Ἄσιν *J.* sola, & marg. *Ald W.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτὸν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κυνι. *Fl.* mox Κυνικὸς plene dein bis, ter Κ. & Λ. tantum. Postea vero toto Dial. personas omittit, spatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omisit *Fl.* *k* Παρέχον] Forsan παρέχειν, adscripsit *Gesn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δεῖ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κυδωνίου οὗτος ὁ λόγος ἄλλα τε νομιεῖται, καὶ ὁ Λυκιανοῦ. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ὑποπόδιον τὸ πυκνὸν ϵ διήρηκὸς ἱματίου. τρίβων δὲ τριβωνος τὸ τ φιλοσόφου ἔνδυμα ἐπὶ τοῖς. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας ϵ κεκολπωμένας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδεῖσθαι τοῦ διδέσθαι. Nota est & Romani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Casaubonus. Xen.* ἀπομν. 1.— τι ϵ ἀκρίτων ἀφαιρεῖται *Aristoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητεῖς. in *Nub.* tamen est ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερχῆ] An γυμνοδερμῆ a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda sum? *F.G.* Idem rursus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερχῆ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando secutus sum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum sic scribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac saepe T. 2. Licet & interdum ἀϊνυπόδητος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendosus videtur, vett. Codd. inspiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque desidero; nam recte ἀφαιρεῖσθαι cum accusat. construitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* significat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines solent. *J.F.R.*

8. Ἔμπαν] I. e. ἀστρώτου, *sine strato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσιν] Ἄσιν. *F.G.* Frustra. Nam vulgatum praestat, nec *luto* etiam conspersum requiritur pallium, sed ἄσιν *fastidium*, hic *squallorem* luctui proprium significat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Pollucе* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλου. *F.G.* Ne credas Lector, qui scis composita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forsan παρέχειν adjecerat *Gesn.* Idem

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί οὖν ὅταν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον ἀφιγμένον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, οὐχ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν ἀφιγμένος δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, οὐδὲ πόρρω. Διαφέρεις γὰρ οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τὴν ἐφήμερον τροφὴν μεταιτοῦσι.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν ἴδωμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, οὐ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσον ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔστω τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσον ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, οὐ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῷ ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ὅ, τι οὐ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθής, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὕτη τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐχ ὅτι ἄμεινον

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκτελῇ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὕτη] Sic *J.* Αὐτὴ ſine καὶ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto καὶ.

habet *Guiet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius ſit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς;] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & ἄμεινον, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἶναι] Non itaque poëticum eſt εἶναι. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dam.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἶναι. *J.F.R.*

47. Μάλους τί ποθ' ἥκομεν;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάλους mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. de S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τὸ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' οὖν, τὼ ποδὲ κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἐστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον οὖν τοι πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τῶν πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οἱδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τοὺς μὲν δὴ πόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον διακείμενος τῶν πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τῶν λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· δεῖται γὰρ σώματος ἰσχύος. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ πόδες φαίνονταί μοι σκέπης ἐνδεῶς ἔχειν, ὅτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχῇ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων οὕτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου, καὶ φαυλίζεις τὸν βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τὸν φύ-

Εἰ lego

τὸ λοιπὸν

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Aiw.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post ποδῶν erat in plerisque. In P. comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἤν L. [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν ἐμὸν ex KYN.] Addidi ex *J. Bi. H.* &c. Aberat in P. [m] Εἰ κακῶς] Εἰ καὶ κ. *Jensii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam KYN. hic male *Hi.* 2.

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam senserat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδ. At quum L. & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲ cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἰη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἰη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἰη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τῶν θεῶν γῆν ἐν μέσῳ καλατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὡς ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τοῦ γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ οὐδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὥσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅτῳ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν χρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] παρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὀκτειχέστερον ἀκλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἐχόμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἐμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλεσκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστι. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἐστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀδενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, καπείλα παρθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

a Μόνον] *Mihi* Fl. Sed perinde est. b Παρκεῖ] Ἀρκεῖ Fl.

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἰ καὶ ἀσθενέστερον. J. F. R.

13. Ὀλίγων δὲ ὤντος τραφῆναι διέμβαθ', ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτριβῆσεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione sequutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Graeca rite considerantem. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam aegroti multi, immoretur convivio, propterea fic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

naque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime apposita sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in-

οἰᾷδίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενοῦσι παρασκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲ κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τ πολλῶν ὀπτριβήσεσθαι μέλλων· ἔστω ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τ αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τ μὲ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τ ἔγγιστα χειμένων ὀπολεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τ ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐδίοις κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῶτο, τοῖς δὲ ἄλλοις μὴδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συὸς, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲ θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲ ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲ ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενοῦσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τ καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, καὶ γῆν, καὶ θάλατταν τ καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τ ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ σπανίζοντα τ εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τ εὐπορίστων· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ κακὰ ἔχων

c Δι] Δαι *Fl.* d Οὐδὶ τοῦτο] Pro his duobus ὐ tantum *Fl.* e Ἔχων] Forsl. ἴσχων *Geſn.* f Κακὰ] Κατὰ male *H2.* cum tamen *H1.* recte.

sunt certe, quum τ πολλῶν putarunt dici masculine; sunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ne nutriatur opus habeat*, quum à multis, si multa deglutierit, *futurum sit ut enecetur.* J.G.

64. Ἐπ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ καθεσκευάσμαλα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἀφ' πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας καθεγένετο. σκόπει γὰρ, εἰ βέλει, τὸ πολύτελον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπευδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἐστὶν ὠνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; καὶ μόνον ὅτι πλέονες ἀπόλλυνται ἀφ' ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δυσὶ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἀφ' ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἀφ' τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

μετεβαλόντες

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τῶν μὲ ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τῶν δὲ ἐκπωμάτων τῶν ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων τὸν πότον, οὐδὲ τῶν χρυσῶν, οὐδὲ τῶν ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ἐπὶ τῆς ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τῶν πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παντοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα παραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τῶν ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν

universum moleſtias & mala habere; quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

[a] Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται Fl.

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. M. du S.

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἐπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime Chryſoſtomus in Diog. ſed e tyrannide p. 90. J. M. G.

84. Εἰς ταύτην] Subaudi οὐδὲν. F. G.

98. Mss.] Edd. pleraeque καὶ μὰ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta Fl. Ed. in qua non reperitur. M. du S.

3. Νὴ

rare cupiditatem, nisi quis delicatus nimis esse velit: neque in illam ipsam furor suus & corruptela sufficere hominibus videtur. Sed jam etiam usum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura sua apta non est, ut si quis plaustri loco uti tanquam plaustro velit lectulo. LYC. Et quis est ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plaustra sic lecticas agere cervicibus. Ipsi vero supra jacetis delicati, & inde velut asinos habenis regitis homines, hac non illac vertere se jussos. Quique haec maxime facitis, ii maximè felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, sed tincturas machinantur per illas, quales sunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte sane. Potest enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata est. Alioqui etiam cratere possit aliquis per vim pro olla uti: sed ad hoc factus non est. Verum enim vero quomodo possit aliquis omnem horum enarrare miseriam? tanta est. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accusas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante describebam*, modestus, epulor illa quae ante me posita sunt, &, quae minimo parari possunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem desiderans.

12. Deinde bestiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores bestiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. καὶ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ ἀλαφροὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἔχειν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀντὶ ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἔστιν; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις [b] χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, [c] μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' ἑαυτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδητέας μόνον τὰς πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἄν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὰ δὲ ποικίλων καὶ πανταδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Κἄπειτα [d] θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τὴν [e] θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν λόγον, ἐνδεὴς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καλλιμάθης ἀκριβέστερον τό, τε ὀλί-

[b] Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* [c] Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ posteriores. Οὐκ ἐπὶ adscripserat *Cesn.* Bene; sed jam non opus. [d] Θηρίου] Εἰ θηρίου *Fl.* [e] Θηρίων] Θηρίον male *Hz.*

3. Νὴ Δία] Concedentis est νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, sed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. de S.* Νὴ tamen & negationi addit *Aristid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adsentior hic mutandum; aut saltem negative vertendum. *J.F.R.*

ὀλίγων καὶ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δέονται πλειόνων οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ πανταχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνοῦσθαι γυμνόν, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ὁ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· οὐδ' αὖ πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γοῦν ὁρμήσειεν, ἀπανταχοῦ πάντων ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ χρείττονι ἑαυτῷ, μέχρι περ ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς γραμμάτων καὶ ὑποδημάτων δεῖσθαι ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο πεπαιδεῦσθαι [b] τοιοῦτον; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς καὶ καρτερικὸς ἦν, [c] καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τότε μαθητὴς, ὁ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως καλεῖσθαι ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν. ἤρεσκεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque sit, tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam sanos: in universum vero quod ubique deterius est, illud pluribus indigere eo, quod est praestantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνου Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' ὁ μόνος τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυομένου, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οἷς ἱερά ἐστιν Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς γραμμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο πεπαῦσθαι τοιοῦτος;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδεὶς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενον. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιούς, καὶ ἐκείνους μιμοῦμαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν ὑ ζηλῶ τὴν θαυμαστῆς ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λεαίνοντες καὶ ψιλοῦντες πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲ πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ὅτε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾳστην προιδεῖν. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

imperfecta, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules praepaupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, equisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; σὺ δοκεῖς θεάσασθαι τοιοῦτον; nam illud τοιοῦτον pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J. J.*

40. Πεμφθῆναι τοιοῦτον] Etsi θεάσασθαι τοιοῦτον alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτον, quia sic ad praemissum σὺ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτον est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

f Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male *P.* *g* Ἵππων] Ἵππου *P.* sola. *h* Χείρωνος] Τοὺς Χείρωνος *Fl.*

μίαν τῦ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῆν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ διάφορα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε κιθαρῳδῷ μὲν τινα νομίζεις στολὴν, καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητῇ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ τρα-γωδῷ τραγῳδὸν, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ στολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί φρέπει ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅσῳ ἀναιδέστερον[a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ἐστὶ, καὶ ὅσῳ[b] ἀπεύξαιντ' ἂν ὅτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἰς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa absit, & plus aequo habere nunquam ego concupiscam, minus contra me habere possim tolerare!

16. Habes rationem nostram, multum sane diversam a vulgi voluntatibus: nec mirum, si habitu ab illis differimus, qui tam diverso simus instituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam vestitum putes & habitum esse, & tibicinis habitum, & longam vestem. Tragoedi: viri autem boni habitum & vestem non jam putes, sed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum sit? Si quidem unus & suus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime detestentur?

17. Jam vero is est meus habitus, quod squalidus sum, quod hirsutus, quod detritam gesto penulam, quod comatus, quod sine calceis. Vester autem ille cinaedico similis est, quem discernere nemo possit, nec colore vestimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστερον] Vox haec, si recte habet, sensu plane novo sumitur. Non enim *inverecundum*, ut affolet, sed *quod pudorem incutere valet*. hic necessario significat, sed sanum esse locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅτῳ ἀναιδέστερον μᾶλλον] Nescio quid sibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentissimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum esse inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέστερον superlativo quasi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque sic interpretatus sum interea. Nisi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναιδὴς est ἄμουσος, ἄτιμος quae si sequamur, σχῆμα ἀναιδέστερον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes esse velint homines luxuriosi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀναίστατον vel ἀναιδέστερον. *J. J. Wetst.*

2. Κομᾶν] Dixi jam supra ad cap. 1. & ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δέῃ τις ἀνδρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος] Imperite versum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aestimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipsi praepos. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δέῃ] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipsi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῖν δὲ] Al. ἡμῖν δὲ. *F. G.* Sed vulgatum praestat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοι δὲ ἡμᾶς μᾶλλον προσῆκεν, καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ὑμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶντας, καὶ μὴ βουλομένους ἄλλως περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὺς ἀσκέπτους ὄντας περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non semel haec verba inspexi, & congruentem rei, qua de agitur, sensum in iis perspicere conatus sum. Sed frustra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum sint, jam nos in vitam vestram traducere aequum censetis, nostramque corrumpere, quum saepe male consulta sint, quae faciitis, ipsique vestris in negotiis minime circumspecti sitis.* Satis patet, Interpretem non secutum esse vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exstante, cogitare fecit. Et, ecce, sic dederunt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, *ut* qui male

καλασκευῆ τριχῶν, οὐκ ὀδμῆ. καὶ γὰρ ἀπόζετε ἤδη πολὺ πλησίον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δόξη τὶς ἀνδρὸς τ αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲν πόνους ἁδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ἁδὲν ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅπου περ ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τ θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τ εὐδαιμονίαν ἁδενὶ τ γιγνομένων χρῆσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τ δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥίγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Καὶ πεῖρα δὲ ἡμᾶς μεταπλάσεσθαι καὶ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, κα-

ἡμᾶς μεταπλάσεσθαι καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα κακῶς βυλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν. C. R.

c Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius cett. d Ὑμῖν δὲ] Ἡμῖν *H1.* & 2. male. e Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀτανορθοῦν *J. V2. Fr. H. B.* male. f Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Καῖτα δὲ ἡμᾶς μεταπλάσεσθαι ἐ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν· αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τ ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βυλευόμενοι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsa non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλεύομαι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βυλευόμενοι pro βυλευομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως; βυλεύομαι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλους ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βυλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βυλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βυλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταπλάσασθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταπλάσασθαι τὰ ἡμαρτημένα ἔστιν ἔξεστι, & 4, 4, 14. Νόμιζε, ὅστις πολλάκις αὐτὸς οἱ διδάσκαλος ἀποδεικνύμενος μεταπλάσασθαι. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγων κατάρχοντας τὸ συνέδριον ἐ συνέδριοι, εἶτα ὑπαχθοῦντας ὡς κρείττους, καὶ μεταπλασαμένους ῥᾷστα πρὸς τἀναντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταπλάσει σοι ἐκείνων, καὶ μεταπλάσασθαι αὖθις τὰ ἡμέτερα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις δὲ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες δὲ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιούμενοι, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν οὐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γάρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ παραπλήσιόν τι, οἷόν φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· οὐδ' ὅτι ἔτι καταβῆναι, τοῦ ἵππου θέοντος ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτόν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δείκνυς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ που φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, εἴποιτε ἁπλῶς μέν, ὅπουπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δέ, ὅπουπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοχρηματίᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμός, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνός, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ χρημνούς. ἵνα δ' ὑδαμῶς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦμὸν, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus; cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum hunc*, equum monſtrabat, *viſum fuerit*. Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati*; interdum, *Quo gloriae ſtudio*; interdum, *Quo lucri cupiditati*. Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, pe-nula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homi-

nes,

a Βουλευομένοις] Βουλεύμασι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε καιρῶς βουλευμένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν Fl. In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὧ δὲ male J. & V2. c Φαίνεται] Δύνασθαι G. d Ἄλλων] Ἄλλας Fl. e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε Fl. Πάσεσθε marg. A1.

32. Βουλευομένοις] An βουλεύμασι; F.G.

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνασθαι. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. J.G.G.

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta B2. quae prius γε recte omiſit; hanc cr-

nes, & aequissimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim versari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu discas, quam illum non viros modo bonos, sed ipsos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, simulacra Deorum adspice, utris similiora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, sed barbarorum etiam templa circumiens inspice, utrum capillati sint Dii & barbati velut ego, an sicut vos tonsi finganter pinganturque. Verum etiam sine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipsos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομῶντες, καὶ ἐπιεικέστατοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες· οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γοῦν τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας
70 δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τοὺς δὲ χρυσοῦς στεφάνους, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς περὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς
75 πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιών, πότε-
80 ρον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάτωνος, καὶ γράφωνος; καὶ μὴν καὶ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί
85 ἂν οὖν ἔτι τολμῴης περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαῦλον, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

χαλλωπιζόμενα Lemep. Phal Epist. p. 47. C. f. δεσπόζω

f Οὐ] Omisit *Va*. *g* Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *Ha*. *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *Fl.* addit *Solan.*

ergo expressi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va*. abest οὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel εὐδαιμόνων omissum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Weist.* vel id pro ἀνθρώπων substituendum est. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

Α Υ Κ.

Ἆρά γε ὁ γνῶναι τὸ σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὸ

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

L Y C.

I NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, poterit? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. Bt. H. P.* &c. ψευδσολοικιστὴς *Th Mag.* male in v. τιθήξεται. Sed recte ψευδσοφιστῇ idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bt. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆρά γε] * Βελόμενος ἅπαντα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὃ ἦν Λυκιανὸς βελόμενος † — εἰσήγαγε σολοικίζοντα, ἵνα δείξῃ τοῦτο ψευδσοφιστῇ αὐτὸν ὁμοιώσων. ἐπιτηδὲς ἦν ὁ Λυκιανὸς σολοικίζων, ἵνα δείξῃ τὸ σοφιστὴν μὴ δυνάμενον εὐλόγως τὸ σολοικίζοντα. *V.*

* Βελόμενος] Lacuna hic est in V. Deest nempe εὐλόγως, aut simile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum exploravisse. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit νῦν δὲ ἀφλύσωμεν τὸ ἀφέλεγον. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλεγχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τιθήξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* ostenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ὑπερατticίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insultus fatumque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum *sensu* celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligines habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo*. *A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν συγγενῆ παρεκτραπέντας Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγριωκότας εἰς τὸν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικεῖς] Hoc est, *modo solaeciſſabo.* Quae locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥξω, inquit *Thomas Magister*, ὅτε τὸν

re sic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipse stribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, si a stribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem possis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito stribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non observante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem soloecismo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rursus vero consi-

ἕωτος ἔχοιμι; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ἢ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος γὰρ ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἕτερον φοράσαι δυνήσῃ τοῦτο δρῶντα, καὶ ἐλέγξαι τὸ ἐρνύμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπιτάμνων. αὖθις δὲ σκόπει, ὅ γάρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπιτάμνων] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπιτάμνῳ male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ἢ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πως ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἦλθε μηδέποτε εἴπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. παραγγέλλουσι, ἄρτι ἦκω, καὶ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctissimus interpres *Joannes Nunnesius.* Ἄρτι ἦλθε *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus significant ἄρτι particulam futuro junctam non carere soloecismo, cæterum praeterito & praesenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Fampridem enim soloecissare gestio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic desiderantis vim habere, & esse praesentis temporis, cum a themate σολοικίζω sit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διάφορας referemus Moschopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non posse jungi praesenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι παροίχηται scribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praesenti jungi. Alioqui parum Attice dixisset *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστεροῦς significare, hoc est, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ ὁ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut appareatur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Aristophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δικαίαν ταύτην ἐγὼ καὶ τέτοιμα ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ἰθήμῳ. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄκουσον εἴων ἄρτι μ' ἤρετο. *Eustathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνιστιμερίζει, τῷ παροιχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα· τὸ τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ καὶ τῷ δ' ἤδη δύο γενοὶ ἔφθιτο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι ἐπ-

κοσὶν ἔτος ἐστί. καὶ τῷ μέλλοντι, εἰ δοκεῖ ὁ Λυκιανὸς ἰὼ τοῦτο ἀπαρίσκειν, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔασται. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσται ἀντὶ τοῦ, ὄντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθόν, ποῦ λοιπὸν θήσομεν τὸ Λυκιάκειον σολοικισμόν, τὸ λίγοιλα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, sed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus versus est & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta est, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quæ & ipsa futurum respuunt. *Sueton.* August. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviæ sororis suæ filio tantum quod pueritiam egresso, deinde ut is obiit M. Agrippæ nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus est Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente sole.* Vespas. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Hæc cum scriberem, tantum quod existimabam ad te orationem esse perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Vid. *Eustath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* l. e. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, sed de ἄρτι agit, adeoque lapsus memoria *Eustath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis desidero; est enim pleonasmus usitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et supra ad *Asin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπιτάμνων] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπιτάμνῳ. *M. du S.*

17. Ἐπιτάμνῳ] Ἐπιτάμνων legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαπῆσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ γὴ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γὰρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, γὴ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον γὴ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (sunt) quae scis, (sunt) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τ' ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους ἀρτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὲν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δέ σε B2. & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐ] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέν, τὰ δὲ. *V.*
23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον ὠδέποτε μέλλοντι συντάττεται * ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῷ, ἀλλ' ἀεὶ ὡρισμένῳ ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῷ, ἑαυτὸν δὲ παραχημίσῃ. ἴδοι ἔν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθῆσαι δυνηθῆναι. καὶ μάλιστα ὅτι δὲ τὸ νῦν προσκειται, ὃ ὠδέποτε ὠδὲ αὐτὸ μέλλοντι συντάττεται. Διττῶς ἂν ὁ τῷ ἐνὶ σεσολοίκισται. διὸ δὲ λέγει ὅτι τρεῖς σεσολοίκισται. *V.*

* Ἀπαρεμφ] Videtur ἀπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graeco.* *J. Cler.*

18. Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ σὺκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἰπῇς, ἀλλὰ τινὰ μέν, τινὰ δὲ, εἰ δὲ Λυκιανὸς λέγει, σὺκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ ἐν τῷ ῥητόρων διδάσκαλον. Ἔπειτα δὲ αὐτὸς ἃ μὲ προϊόντι ἐπιδιδοὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι. Διδοὺς ἄπασι τοῖς δημόταις, ὧν μὲ πέντε δραχμὰς, ὧν δὲ μνᾶς, ὧν δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ὕστερον ἐξηλέγχει τοῦτο ἐν ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲ ἐπισταλὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφορήσασθαι, ἃ δὲ καλαπρήσασθαι. Ibidem in eodem: δύνθρα πάντα ἐξένεγκον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῷα φιλία προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλον τῆς πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέσφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παφίλουν αἰδί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* ᾗ μὲ μὲν εἰς τιμὴν, ᾗ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοτο, ὃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut D. *Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωθέντων, τὰ δ' ἐκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhes. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελαμβάνοτο. ὡς τὸ, ὄφελον κατέβην εἰς ᾅδου μέσ. Παρελαμβάνοτο δὲ ὡς τὸ τοῦ Θεολόγου· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προειδέμαι. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθεται. Ἡσύχιος ἐν τῇ πρώτῃ, μήτε ἰδὼν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ soloecismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὤφελον, ὤφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* professo necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confecisse. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοιλα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἂν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Ἀλελεξαι, καὶ σεσολοίκισαι [b] τέτρατλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἂν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἴπερ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. B1. &c.* Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι· οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Καπῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πρυσίθησιν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. καπῶς ἂν ἐ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπὶ πρᾶξιν φησί. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in P. Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισὶς integre. Vid. Lectt. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non dolco, quia & *Gesn.* sic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενείους] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φέρων, inquit, ἅμα ἐ τ ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὸν τι ἐ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἠτ' ὀλίγη, τήν οἱ ἀρ' ἔτι ἐ ἐν βρέφεϊ λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides levitor posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδιονύσους *in finis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia: διέπλευσαν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενείους ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενείους] *Adultos.* qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε. in reliquis deest. *M. du S.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδέκαθλον γοῦν ἆθλα αὐτὸν τοῦτον ὁ μοιρῶν ἐκτελέσειε. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι τ ἆθλον ἦσε ἀναγκαῖον τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὰ ἆθλα δύναιλο ἀναιρεῖσθ. Et in *Saturnalibus*: τὰ ἆθλα ἀναιρεῖσθ τὸν ἀλέντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem significant propemodum. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: τὰ μὲν γὰρ ἐ φύγῃ ἐπίχειρα τ ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἴχεν. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἆθλος διαφέρει. ἀριστικῶς μὲν γὰρ τ ἀγῶνα δηλοῖ, ὑδιτέρως δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moschopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Σωίσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique, siquidem voluisses.* Sic interpretare. Ut σωίσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset σωῖμας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen σωίσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto solocismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Σωίσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Soloecisten, ut, quandoquidem male sequatur praeeuntem, id est Soloecismos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ θέλεις. Quin etiam σωίσω ἂν soloecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὦν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὼ νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

[a] Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγώς, τοῦ λαγὼ ἢ γενικὴ, ἢ δ' αἰτιατικὴ τὸ λαγὼν μὲ τῦ [*] νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

[*] Νῦ] Νῦν prave editum ante, & etiam νῦν hic male in *V.* Sed mox ν. tantum habet, etsi in Impr. νῦν utrobique editum sit. *M. Ad S.*

46. Κακὸν] Κακὸν. *F G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecissimum ultitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J. E. R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δὲ φησι, τὸ λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς οὐ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μὴ τῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸ λαγὼν σωκοπράσειεν ἡμῶν καὶ οὐ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλλων τὸ λαγὼν ὀρθοῦμαι. Ξενοφῶν δ' οὐ Κυνηγετικῷ χωρὶς τῦ ν. λαγῶ ἐ περισπωμένως, ἐπὶ τὸ παθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸ λαγὼν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ ὑπὸ Σοφοκλεῖ οὐ Ἀμύκλῃ Σατυρικῷ πλησθυντικὴ ὀνομαστική·

Γῆρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ ἀφῃ τῦ ω. Θρασυλοχίας προσαγορευομένης, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι οὐ Κόλακι, ἵνα μὴ παρὰ μὲ βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκας κλίπτοιδες. ὡσαύτως δ' οἱ ἐ τούτου ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβῶν περισπωμένης προφέροντας. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ὼν λήγοντα τὸ ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μοναλληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, καλῶ, νεὼς, κάλως. ὕτως δ' ἐχρήσατο τῇ ὀνομαλῇ καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας ποιήσας, εἰτά ἐστι τὸ μὲ Ἰωνικὸν λαγὸς.

Λαγὸν παράξας πεῖθε τὸ θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός. ὡς Σοφοκλῆς·

Γῆρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μὲν τοι ἡ πτῶκα λαγὼν, ἀ μὲν ἐστι Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Tryphon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸ λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: peril, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit ubique* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί. *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant raja, lepores & foeminae inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* ὼν *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλῶς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὼν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼ (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi, lagoi. Quod vero dicunt* πτῶκα λαγὼν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *si Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὸν, ut hic Lucianus, qui & *de Domo sua*: ἀνέῳγεν τὸ λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μηχανησάμενος. Ibid. ἐδίωκε τὸ λαγὼν κύων. Idem in *Polyhymnia*: ἵππος γὰρ ἔτιτε τὸ λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγὼς dixit, & in Melpomene λαγὼν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸ λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸ λαγώ. Ibidem ἐσὶ δὲ ὅτε καὶ ἐφίσασιν τὸ λαγὼ ὄφεσιν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐπιτάμνων αὐτῷ ἐς κατεῖδε τὸ λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῦν pro θέειν ὑποσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιφητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, σολοικίσαι ἂν τὸ κύτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, ἀφῆ τὰ ἀγορᾶς θεῖναι βοῶντες καὶ λέγωσιν Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξαι; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆξεν. Sane praeteriit. *J. G. G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸ λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ ἄγαν

[b] παρῆξεν] Adoptavi ex *J. V2.* & G. παρῆξας cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deſiderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῦ pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ἂν (Ομηρος) ἔδοξεν ὁ Τάνταλος. Ibid. c. 45. Ἀρειος ἦν ἐφ' ἵππου ἀχεμένης τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἱμπυείαν πιεζῇ συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ σιφάνῃ μὲ ὁ κύκλος τὴν κεφαλὴν καθεῖ. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπαρατεῖν ἄνω καὶ κάτω. *Demoſthenes* l. contra Philipp. συμπαρατεῖτε ἄνω καὶ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπαριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari:* apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τοῦ, *una circumferri; circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Αλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἴοθι ἄνω. Ita & λαθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ δ' ἀπολαύσεως, ἃς ἅπαν λαθεῖν τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴθι δρόμῳ ἐπὶ τὸ ἑπόμενον τεῖν. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖ, καὶ νεῖ, καὶ θεῖ κατὰ τὸ πλούσιον. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖν φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖν. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θαυμάσια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Equites. vſ. 109. Οτι ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ καλαύνη). Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec re. eriri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ενταῦθα κατέμειναν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ φίλοι τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλαθεῖν. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μεθῆκα dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μεθῆκα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χρησὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἁλάσκοντας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, εἰ μὲν νῦν σε μεθῆκα θεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ ἔλαφοι, & οἱ λαγὼ ἵστι λάσιοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷς χαρίεν φεύγειν αἱροῦνται οἱ λαγὼ οὐ τούτοις τὰ δίκτυα δυσόρατα ἱστάντες, ἵνα οὐ τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἁρπάσῃ ἀνίδρι. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles extendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaeque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τ' ἄγαν παιδιᾶς διέφθαρσαι] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus:* διέφθορ- ἦθ- τὸ ἀλλοφθῖρον, ἀ τὸ ἀλλοφθαρμένον. Αριστοφάνης γὰ Κόραις· διέφθορ- τ' ὄρκον. Μενανδρ- Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἔστ' ἐν πόρνῃ διεφθορώς. Ὅμηρ- φρένας ἀλλ διέφθερεν, (id eſt, διεφθάρης τὰς σεαυτοῦ φρένας) ἔδωκ' εἰ διέφθερος αἶμ' εἰπεῖν ἀστοχῶς σολοικεῖς. *Phrynichus:* Διέφθορὸς αἷμα τ' ἀμαθῶν φασὶ ἰατροὶ ἔτι σολοικίζοντες. δεῖν λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰ διέφθορα, διέφθαρται. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφίλων πολὺ τῦ διεφθαρότ- αἵματ-. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ καχεκτοῦσι μηδὲ διεφθορόσι φλέγμα ἐ χολὴ τινί. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον. Διεφθορόσι τελείας ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτων- ἀργαστροφία ἐκνευρισμένη βίαις διεφθορόσι. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καταγνῶναι. ἢ γὰρ προέσθαι αὐτῷ τὸ τινά.

ne corrupisti (*corrupteus es*) ut neque in hoc ipso (*verbo corrupisti*) male loquentes deprehendas.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλὰς ἤδη σολοικίζοντας καταγνούσα. ΛΥΚ. Καὶ μὲν τοίνυν εἶσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλα-

4. SOL. Quomodo ista dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices suas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ. *Fl.* omisso καταγνῶναι.

56. Οὐ γὰρ προέσθαι αὐτῷ τὸ τινά] Ἐπειδὴ φησὶ τὸ προέσθαι τῷ σολοικισμῷ εἰς τινα ἐσολοίκισα. τοῦτο χάριν οὐκ ἴσως τὸ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἴφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα δόντας διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἢν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίκαιαν. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, ἀντὶ τοῦ διεφθάρη. Λυκιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλείδῃ ἐν Ἀσκληπιοῦ Διαλόγῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἅπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕσας τί μοι τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἴσῃ δὲ ἐν ὁ παρακείμενος χρήσει. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· Ἢ πῶς τοὺς Ἀθηναίους εἰκὸς διεφθαρκέναι. *Joſeph.* ἦν δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ διεφθορέναι τοὺς ὀφθαλμοὺς συνωμοσμένοις. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἁρμονίαν αὐτῷ διεφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνῃ ὁμιλίας διεφθείρας αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βαλεῖν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: Φορμίωνα δὲ ἑστιῶντα διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τῶν ἀρθρων. Et in eodem: Ὀνομα δὲ τῷ μειρακίῳ Οὔαρος, διεφθορὸς ὑπὸ τοῦ κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ἀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes. J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ προέσθαι αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἑτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ προέσθαι αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, absque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ, θηλάζουσι τὰ τεχθέντα ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur *Ælianus* XIII, 1. Ἡδῶσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται δὲ καὶ τῷ θήλει θηλάζων τι αὐτοῦ ἀ ἴτιος. Et *Lyſias*: Ἐκεῖνα παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἃ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τῶν ἐκ τῶν τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, ἐκ τοῦ ἵππου θηλάζει εἰς τὸ πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar ſugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ὠρθοῦντο τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχειν καλεῖν τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἴσως συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κυήσειεν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζειν ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῷ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνεσθαι παιδία τολοισμοῖς πείσεσι] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Στείρας δὲ ὑπερξαίνων ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτου θνητὸν προσφαίνοντες ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γενητά, τροφὴν τε διδόντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Quorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod erit immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*lactent*). Aut si ne nunc quidem me stribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*crescentes*) pueri soloecismum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec si ignorabimus, nihil intelligemus nostrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum esse ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὁ τῶν ἔγγυς σαλακίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τ' ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικιοδὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν ὡς

b Ἢ] Πιοῦσας *Fl.* omisso ἢ. c Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἔδει εἰπεῖν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφειλε γὰρ ὁ τ δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. τῶν δὲ δυνατῶν σισολοικίσαι, καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἄν, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος χρήσει, τοῦ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττουσι. *V.*

In altero *Vossiano* sic: [ἀλ] ἴσιον ὅτι μέλλοντες οὐδέποτε μὴ τοῦ ἂν ἐκφέρουσι. ὁ γὰρ ὑρατὸς ἔξω ἂν, καὶ ἰρῶ ἂν. Δηλοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἐν τε τῷ ἐνεστῶτι ὁ ὠδικειμένῳ, ἵνα μέλλοντα δηλώσομεν. μέλλοντος δὲ ὄντος, τίς χρεία τοῦ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μὲ ὄνομα ἐνικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. sequens, in quo refelluntur quae hic prave observata erant. *J. F. B.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc scholium existimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & consumtos sinu recipiatis. Sed pro *status* in hoc loco legendum est *satus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, sed originem & causas originum. Et sic legendum esse, ex Graeco satis constat, ubi σπέρμα legitur, quod Cicero *satus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum est, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum salaciamque Caeli satu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum satu orti estis, attendite. Tuscul.* quaest. lib. II. *Cultura animi Philosophia est, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad satus accipiendos.* Idem de senectute: *Quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' οἶκος. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur castigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Est tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολίμους τ' αὐξάνειν' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroastri*: μὴ σύγε αὔξειν τὴν εἱμαρμένην. *Synesius* περὶ φαλάκρας passive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσιν ἐσι νεκροὶ, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξουσι, id est, crescunt. Active autem, ὅτ μὲν οὖν καὶ αὐξήσειν ἡμῖν ἐν τῇ πόλει τ τ ἐκλεκτῶν κατάλογον. *Synesius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τόδ' αὔξει βίοτα πολύπονον. Id est, *Herculem alit & auget industria*, Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem est reverentiae sacrae scripturae, quae his superstitiosis Grammaticorum & Atticorum legibus semper soluta fuit. Magnus *Erasmus* in illud Apostoli scribens quarti ad Ephesios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere significationem quam neutralem. Sed praeter superius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controversiam bis capitur active. Is est in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐσί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae subjiciemus exemplis, passive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Colossi.* II, 19. II. *Thessi.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι & γνώσει τοῦ Κυρίου. *Josephus* in quarto antiquitatum: Ποσῶ μᾶλλον αὔξειν & φύειν. *Thomas Magister* sentiens cum Ecclesiasticis scriptoribus dissentit a Luciano, quem operae pretium est audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείκοῦ, οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τοῦ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐδοξίας τ παρ' ἑαυτοῖς θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης δὲ τῷ εἰς Ῥωμύλον· Ἀλλὰ καὶ εἰκότως ἠὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὔξανει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησον δίκης) & αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου· Οὕτως ἐπείγε & ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν esse augere, facere ut aliquid crescat; interdum tamen accipi pro crescere, quod unico ex *Aristide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi passive pro crescere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* sententia. Tu vero, quisquis Atticus esse voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, passive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametsi elegantissimus scriptor *Josephus* in secundo ἀρχαιολογίας passive dixerit, καὶ αὔξοιτο τοῦ παιδὸς. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξουσιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rursus passive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὔξησε. passive. Nec nobis obstare debet unius *Aristidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in

Amo-

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ̀ σολοικίζοντα, καὶ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ οὕτω.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγε-νόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, καὶ οὐκ ἤλεγχε τ̀ ἁμαρτάνοντα.

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσους παῖδας ἔτικες. *V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec ; incorrupta tamen ; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus : Σὸ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τ̀ ἰωνικῆς πειραίνειν. pro πείραινε. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus ? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Fonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηίκα ἴξεισι] Hic ſoloecismus in hoc vertitur, quod πηίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas:* Πηίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἆρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ̀ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξητάζον ὁ καιρούς. Πηίκα δὲ ἐξαρμοστὶ τ̀ νυκτός ; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὀπηίκα ; μικρόν τι μ̀ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηίκα ἄττ' ἀπάλιτο, οὔτε Ἀττικὸν ὐδὲ ἀρχαϊκὸν, ὐδὲ ἀκριβὲς. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δήτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐστὶ ὅτε τὸ τινὰ σημαίνει. ὅτε τὸ ὅ τινα. ὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὀπηίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξητάζον ὁ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non ὐκαίρως. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζητον, pro ἐξητάζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus : Πηίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας ; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὀπηίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero:* Πηίκα ἄττα ἀπάλιτο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum* pro πότε δήτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ὅ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὀπηίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter:* Πηίκα, inquit, μὰ εἶπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἐφ' ᾗ γὰρ ὥρας δηλωτικόν. Εἰπόντ' ἂν τινὰ, πηίκα ἀπεδημήσας ; ἵνα εἴπῃς μ̀ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας σὺν ὀρθῶς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφαμεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ἑαυτὸν δ' τὸ τηνικαῦτα καὶ τὸ τηνικάδε, καὶ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρατύλῳ· Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κράτυλε ; ἢ ὑ πρωΐ ἔτι ἦσι ; Κρατ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηίκα μάλιστα ; Κρατ. Ὀρθ̀ βαδὺς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἥκετε ἢ ἀνθρώπων ὐδείς. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem : Τί καλύει δ' ἡμᾶς αὔριον πεῦζ τηνικάδε ; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντ' ἂν τινός· πηίκα ἀπεδημήσατε ; ἵνα εἴπῃς ἔωθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis : Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ̀ ὑποκριτὴν, πηίκα εἰη ὅτε τ̀ σκηνὴς ἠλάθη, τοῦ δ' εἰπόντ' ἂν, ὡς μεσημβρία τυγχάνοι ὖσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo* : Καὶ πηίκα ἥδη λελοῦζ δίοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας ; ὀπηίκα. μικρόν τι μ̀ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηίκα· Ἀλλ' οὔγε κύκνοι πηίκα ἐμοῦ τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄδουσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηίκα ἴξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τοῦ, πηίκα apud Atticos ; nimirum id certam ſpectare horam ; ut ſi quis interroget, πηίκα ἴξεισι; ſit *qua hora exibit ?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηίκα ἐδὴ λελοῦζ δίοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηίκα, ὦ Πυθαγόρα, διαγίσῃ τὰ περὶ τ̀ μίλτωσιν ; Hic πηίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα ταῦτα, ὦ Ζεῦ πάτερ, πηίκα παύσῃ ὕτας ἀμιλλᾶς παροιμίαμα ; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires ?* Hic πηίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηίκα γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἅτοι μεταξὺ κοσμούμεναι, καὶ τὰς κόμας ἐκπλεκόμεναι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηίκα exponerem *qua diei hora ?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos ; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando ?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſpones, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηίκα; γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο. ἅτοι μεταξὺ κοσμούμε-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μὴν τοι γε † ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξεισι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ † σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρῳ δὲ φήσαντι, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, ὥς φησ, εἶπε· τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἥμιμον, ἐνεστῶτος γάρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾶς τὸ πότε ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἴκωμεν, τὰ τῆ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τῆ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τιθεμένου. *V.*

† Ἥμιμον] Lege σήμερον. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῆ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τιθεμένου. *M. du S.*

μενος, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum spatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipsum nunquam exspatiatur: moras etiam aegre ferentis est. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc est, *Acquiesco patriae legibus & consuetudinibus.* Cum proprie & Attice hæc verba significent, *habeo satis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ὐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, ἢ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τ πόλεως ἤθη. Divus *Basilius* contra foeneratores: Ὕστερον † πατρῴων ἐκτήσῃ, *postmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laertius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδυκώς. Idem in *Anaxagora*: Ὅσοις τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς αἰτίοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριον γένωμαι † πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, nisi quod πατρικοὶ φίλοι & ξένοι censet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Aristophanis* in Avibus; Ὦν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πατρῷον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαν ἀπόνεμα τοῖς πατρῴοις φίλοις Et non longe post, τούς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀμφάλλειν ἤρξατο. Et *Basilius* contra foeneratores: Καί σε τ πατρῴας ἀτιμωθῆναι φιλίας. *Moschopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τ πόλεως, πατρικὸς φίλος ἢ πατρῷος κλῆρος. Operæ pretium est & *Pollucem*, qui inter hæc nullum facit discrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ διὰ πατέρων κτῆσις πατρῷα, πατρικὴ, πάτριος, προγονικὴ, ἢ ἱερὰ πατρῷα, ἢ πάτρια, ἢ πατρικὰ, ἢ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moschopulo* consentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη scribendum esse dicunt, notandum est τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia esse eo sensu apud auctores idoneos, præsertim apud *Heliodorum Episcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Josephus*, ἐξέδωκεν † πατρῴων ἤθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel si quis vivo adhuc patre dixerit, se satis amplum habere patrimonium, non effugiet solœcismum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur λαβὼν † πατρῴων προσκυνεῖν ἠξίει, ἢ δικαίαν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτόν, abusus est pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Cæsare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα † ὑπατείας ἐμὴ ἀναγκαζόμενα, μήτε ὐκ πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπηγορίας τινὸς, ἐκεῖναι. *Ac ipse vivus, & neque legibus patriae, neque ab aliquam culpam eo sc. consulatu se abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Christodori Coptitæ: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ις. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια ις &c. *De moribus urbis Constantinopoleos, Thessalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος distinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipsis Auctoribus docet Cl. *Graevius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad universam Patriam spectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Esse tamen, ubi discrimen illud non observetur, ostendit Vir Eruditissimus exemplo *Josephi*, *Luciani* ipsius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος usurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharsis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀχιλέως ἐ Ζαμόλξιδος, † πατρῴων ἡμῖν ὄντων. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ † πατρίδος ὄνομα, πῶς σὺκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; ἢ γὰρ εἶδε † ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ † πατρίδος, ὡς ἐ τοῦτον † θεὸν, εἰ ἢ κοινὸς ἐστι, ἀλλ' ὃν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. Locum integrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetissima vulgati Interpretis versione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, qui non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patriae solem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& si communis est, tamen unicuique existimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clarissime, πατρῴους θεοὺς, hic esse πατρίους, sive πατρικούς. Iterum Noster in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνευούσης, ἢ ἱερῶν πατρῴων, ἢ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρίων ἠθῶν pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. vers. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Wess.* N°. 81. πατρικὸς φίλος praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem solum respicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre suo latas, *Aelian.* VI. 10. s. non *patrias*, s. ab universa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria potestas*, quae ad solum parentem spectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθνηκε γὰρ ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλιώτης ἐστί μοι ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινά ἐστι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosae*; (ebriosus) *Ma-*

[a] Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοεθνὴς γάρ ἐδει εἰπεῖν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων οἱ βάρβαροι γάρ φασιν ἀλλήλους, ἀντὶ τοῦ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων οὐ τοῖς νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voss.* Cod. sic: †Ὥσπερ Σικελὸς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ἔστω πάτριος, καὶ πατριώτης.

80. Μεθύσης] Μέθυσος γὰρ, ἀλλ' ὁ μεθύσης. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτης. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. du S.*

† Ὥσπερ] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullum lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Cler.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσα πατρῷαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπεδείκνυτο. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους φασὶ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσι. Ἀρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μὲν γοῦν τοῖς νόμοις ὁ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δυο δὲ λείπεσθον μόνα μηχανᾶ, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μείζοσίας ῥᾴω δυλεύσειν ἀσυμφορῆσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικῶς ἐστιν. ὡς γὰρ φαμεν πολίτῃ τὸ συμπολίτῃ, καὶ ἡλικιώτῃ τὸ συνηλικιώτῃ, οὕτω καὶ πατριώτῃ τὸ συμπατριώτῃ. Καὶ ἐπὶ ζηλυκοῦ ἡ πατριώτης σολὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ σολὴ αὐτὸν ἐπισπάσατο πατριώτης ὅσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δοῦλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, ὁμωνυμος, φυλέτης, ἀνδρὶ τῷ αὐτὸ λέγων Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter se dicantur Græci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris ætatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallæ*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτῃ in Theseo & Heraclidis. quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὶς ἀπὸ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὐτε συμπολίτῃ, ὅτι συνδημώτῃ λέγουσι. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης πως λέγει ὦ ξυμπολῖται τῇδε βοσκαίσῃ χθονὶ ὃ τῇ τεκούσῃ νῦν τω' ἀρκέσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & hæc vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον εἰς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγενεῖς ὃ φίλους. Et *Ælianum* III, 24. Ναυτίσκαι τρεῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμβοι Θεωροὶ συμπολίται κακούργοις συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικας Λησταῖς ἐφεπεσθαι μὴ τὸ συνηλίκων βαῖς γενομένης ἰδὼ ὁ δράκων, καὶ τοὺς μὲ διασκέψεσθαι, ὃς δὲ ἀπέπεμψε. Quæ vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ πρεσβύτας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ὃ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολῖται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolæ *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolæ ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cythæronem vocat πατρώαν Oedipi: Ἀπείρων ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἴσῃ τὸν αὔριον πανσέληνόν με ὃ σέβων ὃ πατρῴαν Οἰδίπου ὃ τροφὸν, καὶ μητρὶ' αὔξειν ὃ χορεύεσθαι. *Dies crastinus haut abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenæus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, æque vitiosa est ac Græca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεῖνά ἐστι μεθύσης] Solœcismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ἡ μέθυσος vel ἡ μεθύση, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύση γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην, τὸ κόρδακος ἔτσκα. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Πρισβύτης φίλοινος μεθύσης. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων ἐδεῖς τῶν δοκίμων εἶπεν. ἐπὶ δὲ ζηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τοῦ λάλου μελέτῃ· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνὴ μοι μέθυσος. Συ τοίνυν Ἀττικοῖς ἐπόμβος ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύσου λέγε ὃ μεθυσικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ βίῳ· Ἔφρα δὲ αὐτὸν ὃ μεθυσικὸν ὃ ἀνοήτως ἐρᾶν τα.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-85 ἔφη, [f] λήψεσθ; εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρᾳ δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀλλὰ [e] δύο μμ. ἠκῦν, ἐτέ-

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λίστας Edd. [c] Ἐξειλοχότας] Sic G. Λίστας Edd. [d] Πάρεστιν] Παίρεσιν *Fl.* [e] Δύο] β *Fl.* [f] Λήψεται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λήψεαζ male *J.* cum *Va.*

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρία δι' ἐνός. M. *V.* Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβανόμενον· Λῆμμα ἀλλ' ἐνὶ τὸ φρόνημα.

τω. Ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μισθύσσα ἢ μισθύση. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μίσθυσος. Idem tamen XIX. πῶς γὰρ μίσθυσος ἢ πορνοκόπος πταίσῃ. *Pollux* Menandrum etiam de viro μίσθυσον dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἡ λαὶδορος ἢ μίσθυσος ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μίσθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μισθυσος καὶ πάροινος dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μίσθυσος ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μισθυσικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μίσθυσον ἢ μισθύσην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μισθύσης dicunt. quare μισθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οὗτος οὗ' εἰρήκειν τὸν μισθύσθ' Ἀλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μίσθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μισθυσὴς εἶναι θέλεις, legendum μισθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἑτέρᾳ δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Soloeciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρᾳ δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὼς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λίστας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam praeſentis in augmento praeteriti geminatum praeter Atticorum conſuetudinem, qui pro λς & μς ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* διαφέρει. Λῆμμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ εὐθύμημα τῆς ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τύχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi praeſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμμα. Λῆμμα, inquit, ἀσθενέστερον in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείῳ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλόγιστος· Καὶ πολλοῦ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτοῦ τὸ λῆμμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κάτισχε, inquit, λῆμμα καὶ σθένος θηρευγές. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobaeo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαι φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος ἢ προθυμίας ἀσάμενοι. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέθρυψε. pro λήματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γυναῖα μὲν τὸ λῆμα, σύνεση τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μυκήλας πασῶσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ἐκ φύσεως. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρείαν, τὸ ψυχῆς εὔθυμον, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλλὰ. Δεῖ δὲ πόνῳ πρὸς τὸ τάχος ἐκ λήματος. Παράσημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ εὐθυμήματι τῆς ψυχῆς ἐπικαρτέρουν τοῖς δεινοῖς. *Joſephus* in VI. Ἀλλὰ. Κακῶς ἐπάνω τῷ εὐθυμήματι τῆς ψυχῆς Ἰουδαίοις. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δὲ ἀλκὴν σώματος ἐκ εὐθυμήματα ψυχῆς ὀλίγῳ δεῖν τῶν οἰκουμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲν πάρεστιν τῷ δὲ σὼ ἀτολμον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ χρῆμα ἐκ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κἀν σὺ ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκισα τὸν μὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι ἐκ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, τὸ ἀνδρήϊον ἐσρατεύετο ἐὸν μοῖρας ἑούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν τῷ ἡμῖν οὐκ ἴσοσις ἴσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος, προσεισιν ὁ μείραξ ὑμὸς φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, ἢ φεύγω· σὺ, ἔφη, ἢ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τὸν φίλον ἀποδέξῃ. quit, *accipiet*. Alio dicente, *Accedit ille adoleſcentula* (*adoleſcentulus*) *amicus meus*; *Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo* (*Timeo*) *virum & fugio*; *Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ οὐ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς * λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἡβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειρακίων λέγουσιν. V.

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

88. Διδίττομαι] Τοῦτο ἐνίοτε μὲν πάσης σημαίνει. V.

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλώσ. Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσαι. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δῆτα κερδαίνειν φιλεῖ.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμὸς φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ſunt ὁ μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ἐν τῇς μειρακίσκος ὥρᾳ, αὐτὸς ἀπαλωλεικὼς λέγων. *Venit igitur quaſi piam effeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ὁ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ὁ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδοκίμως· μειράκιον δὲ ἑκάτερος πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μείραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ὁ μειρακίσκος μόνος Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Σὺ δ' ἄτιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειράκια. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη πωπάγη γὰρ ὡρικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θηλυ λέγε. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μειρακίου. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐς ταῦτας μετὰ σὺ τὰς μείρακας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ νεανίσκε σὺν ἐᾷ τὴν μείρακα μισεῖν σε ταυτί. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ἀποδολύσας τι μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων Ἀθήνησι ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐπὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ ἐπὶ μειρακίσκου ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακας καὶ μείρακα, ἃ μὲ κωμῳδία παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ γὰρ μεῖραξ ἐπὶ μείρακος ἐπὶ θηλειῶν τάττεται· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐπὶ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακος ἐπὶ μεῖραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι σωσιναζούσῃ. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδύσας αὐτὸν ὁ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ ἐπὶ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα τῶν Θεσσαλῶν, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι μὲν τῶν ἐφήβων τῶν Θεσσαλῶν, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ ἐπὶ βούλῃ τοῦτον σκαλεύσαι. Id eſt, συνουσιάσαι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐνταῦθα δικῶς ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τῶν κιναίδων ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſoloecismum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Lucſani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀτιμάζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δε-

ſummiſſimus ; Lepidum , inquit , *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam , *Expello ; (Exire volo) Quem* , inquit , *expellis?* Dicente quodam , *Exſuperne (ſuperne) Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ ἐκ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμᾷ δέ τινος εἰπόντος, καὶ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος, ἐκ

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κιφαλὴ. τὸ ἓν κορυφαῖον ἡ ἀκρότατον ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμᾷ] Σημαίνει τὸ ὁρμᾷν ἕτερον ἐστὶ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Διδίττομαι τὸ ἄνδρα, καὶ φεύγω] Soloecismus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo , cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τὸ δεινὰ ἔχειν ἐκφοβῶ, καὶ οὕτως ποιηταῖς καὶ λογογράφοις. Αἴτιον δὲ τῷ ἐκφοβοῦμαι οὕτως ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος ἐν Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι᾽ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς διδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίσκω poni pro metuo , διδίττω autem eſſe terreo. Δίδισκε μὲν ἐγὼ ἀμεταβάτως, διδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συνταττόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu* : Κύων τὸ χάσματι διδιττόμενος. *canis victu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττεσθαι κἀμὲ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ὅτοί μοι, ὦ Ζεῦ, διδίττουσι. terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace : Εὐλαβεῖσθ᾽ ἐκεῖνον τὸν Κράβατον καὶ διδίττεσθε. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum : Μηδὲ διδιττόμενον τοὺς χειμῶνας , ubi aliter διδιόντα *metuentem* legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas* : Τελευταῖον μὲ λέγε Τελευταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐν κορυφαιότατον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν , ἐπεὶ γὰρ πρὸς τὴν ὑπερθεσιν καὶ ἑτέραν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ δὲ ὁ Λουκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα οἰκεῖον ἔχοντα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem : Κορυφαιότατον, inquit, ἐπικαλυψάμενον εὗρον ὡς Φαβωρῖνος. λέγε ἓν κορυφαῖον. *Suppuduit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur* κορυφαῖον. Simile huic eſt ἐχατώτατον a *Thoma* merito improbatum , & κεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολώτην Περικατηλικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo : Ὧν Περσίνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem : Κορυφαιότατοι γὰρ ἦσαν οὗτοι καλουμένων ἐν τιθηνοῖς ἔτοι σύμβολοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀπεῖπε δὲ ἡ γνώμη τῷ κομψευσιότατος τὸ προσηκόντων τῆς ἀριστοκρατίας αὐτῇ ἐν αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συνελόγησαν δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλώσεως. συνελθόντων ἐξ τὸν κορυφαιότατον. Utitur & alibi hac voce , ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo , *Juſtin. Martyr* in Ἀπολογίαις ad gentiles , & *Herodian.* in fine libri ſecundi : τὰ κορυφαιότατα τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεῦηρος ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος]. Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide Συγῆρ. c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμᾷ δὲ] Ἐξορμᾷ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor , ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans , incito, urgeo , impello. *Moſchopulus:* Ὁρμάω ὁρμῶ, inquit, τὸ παρεύομαι ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis : Ἐξορμᾷ τὸν τὸν κύνα καίτοι χρησὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem ojere : τῷ Τελαμῶνι ἐξορμῶντος τὸν Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλῆθρον ἐξόρμα· ἢν δὲ τιν᾽ ὀμπαῖς ἀντήσαις, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξώρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόρας ἔφασκεν ἐξορμῆσαι. Et ſic ſæpius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν , & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus* , quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis : Πολὺ τῶν ἄλλων προεξορμᾷς. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μετ᾽ ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Qui tamen Atticos voluerit imitari , cum *Thucydide* dicat : Παρῆλθέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξώρμησεν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δὲ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis : Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει καὶ ἐπιπολῆς μαῖναν. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις δὲ χύτραις ἔπεσι ἀνωτάτω γεμοῦσι, ἡ ταύτης δὲ τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἐπεισιν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἄνωθεν ἐπιπολῆς τὸ σῖμα. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔπεσι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco : Τάφον ἑαυτῇ κατεσκευάσατο ἐπιπολῆς τῆς πυλίδος. *Theophraſt.* in primo de cauſis : Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθιᾶσιν , ἀλλ᾽ ἐπίας ἐν ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα· ὧν ἐραστόμεθα ψαύσει τοῖς πτίλοις ἐπιτολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· οὐκ ἐπικολῆς ψαύστα τῆς ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντη βαθὺς εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione : Εὕρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſcori-

ἐκ τ᾽ ὀπιπολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τ᾽ ψιθάκινης. λέγοντ᾽ δέ τιν᾽, συνετάξατό μοι, ἢ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλ᾽ δὲ εἰπόντ᾽, περιέστην αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περιέστης τ᾽ ἕνα. ἑτέρᾳ δὲ λέγοντ᾽ συνεκρίνετο αὐτῷ, ἢ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

superne, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit* (*Injunxit*) *mihi*; *Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumsteti* (*subterfugi*) *illum ut delitescerem*; *Mirum*, inquit, *si unus ipse unum circumstetisti.* Alio dicente, *Commiscebatur* (*Comparabatur*) *illi*; *Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συντάξατό μοι] Ἐπὶ στρατοπέδου γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέστην αὐτὸν] Ὑπηγαγόμην γὰρ ἴδιόν εἰπεῖν, ἢ μυστήλθον αὐτόν. τὸ γὰρ περιέστηναι ἐπὶ τῶ κύκλῳ λέγεταί τινα περιχεῖν. *V.*

Idem Schol. in *Vossiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ περιέστη δηλοῖ τὸ περιῆλθε αὐτοῦ. πῶς ἂν εἷς ὢν περιῆλθε αὐτὸ ἕνα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδιόν εἰπεῖν, ἢ ἠμφισβήτει, ἀλλ᾽ ἐ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνεσθαι, ἐπὶ τῶ πυκνοῦσθαι ἢ δοκίμῳ χρῆσις τ᾽ Ἑλλήνων οἶδεν. *V.*

In *Voss.* majore sic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, ἐφ᾽ ὡς φασιν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀντίταξιν. * ἂν συνεδικάζετο ἴδιόν εἰπεῖν, ἢ ἠμφισβήτει.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὢν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & passim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσί τινες οἱόμενοι ὅμοιον εἶναι τῷ ἐξαίφνης. οἷον ἐκ ἐπιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ δ᾽ ἀρχαῖοι ἀντὶ τ᾽ ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. *Thomas* est in eadem sententia: Οὐδεὶς τ᾽ δοκίμων ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ᾽ ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τῷ Λιγυπτίῳ· Ἔπειδή σοι ἀφ᾽ βραχέων ἐ ἐπιπολῆς ἀπεκρινάμην. Θουκυδίδης ἔκτῃ. ἀφ᾽ τὸ ἐπιπολῆς τῶ ἄλλως εἶναι, de Epipolis agens Syracusanorum loco, custodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in secundo verarum narrationum: οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθ᾽. *J. G. G.*

96. Συντάξατό μοι] *Jussit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *composuit.* In hoc enim videtur soloecismus esse, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie sit ordines instruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in secundo: Ἐπὶ τ᾽ νέαν τ᾽ Ἰσιδ᾽ ἕτερ᾽ συνετίτακτό μοι πρὸς τ᾽ ξένον ἁρμῆσα. Idem in eodem: Ἐπὶ τὴν χίμαιραν τὴν κώμῃ ἃ τῇ Θεαγένει συνετίτακτο ἵστασθαι. *Diodor.* saepe συνέταξε pro jussit, & συνετάκτο pro jussus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus instruendis, ut *Xenophon.* Apud *Josephum* ἐπιβουλάς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id est, *insidias ponentes.* Lucianus alio sensu in *Asino* dixit: συνετάττοντο ἐπ᾽ ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus sum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τὄνομα, *paratum subjicere nomen.* Demosthenes ἐ συντέταγμαι *non sum paratus, meditatus, instructus.* *J. G. G.*

Συντάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J. M. G.*

98. Περιέστην αὐτὸν] *Circumstiti ipsum.* Manifestus soloecismus, ut docet *Thomas*: Μὴ ἐκῆς περιέστηναι τ᾽ ὄλων. Πῶς γὰρ ὁ εἷς τινα περιέστη; ἀλλὰ περιέστημεν. Λιβάνι᾽ δὲ ἐπιστολῇ· καὶ περιέστημεν τὰς ἐπιστολάς. *Laertius* in Menedemo parum Attice dixit περιέστημεν αὐτόν ποτε Κράτητ᾽. Περιίστασθαι etiam fugio, vito significat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιστήσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τ᾽ κυνῶν. *Non secus ac rabiosos canes fugiam, & vitabo.* *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite secundo: πρότερον κόσμῳ τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ τὸν φίλον τοῦτον ἐ περίστατο. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περίστατο γὰρ μὴ πολλοὶ τ᾽ τ᾽ λόγων ἀσιλογίας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι τραύσει τὸ πλῆθ᾽. id est *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui sequitur: Τὸν ὄχλον γὰρ ἀεὶ ἐ τοὺς θορύβους περίστατο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, περίστασθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Casaubon.* ad Athen. Animadvers. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chrysostom.* in epistolam ad Titum orationem sextam. *J. G. G.*

1. Ἕτέρᾳ δὲ λέγοντ᾽ συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, *vel contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ significat, una oriebatur, nascebatur, sive gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ significat, una interibat, atque dissolvebatur. Διακρίνεσθαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demosthenes: Εἰ μὲ ἦν ἐν τῷ Ῥοδίων δικαστηρίῳ διακρινόμενος. Sed de συγκρίνειν audimus *Thomam*: Ἐπὶ δικαστηρίῳ συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, ἐ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ ἀντὶ τῦ ἑαυτὸν, ὡς ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον ἀφάλυσις. ἐπεὶ καὶ ὅ φαμεν ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, ἀντὶ τῦ πρὸς τ᾽ δοκιμώτατος δὲ παρεξετάζειν, ἐχ εὑρηται παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τ᾽ παλαιῶν· Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παρωδάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παρατιθέναι. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡ Δημοσθένης. Atticè igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ἐ διεκρίθη, καὶ ἀπῆλθον ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν, πνεῦμα δ᾽ ἄνω, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chrysost.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡ Δημοσθένει νῦν ἀλλήλοις τότε κατιρράθυμημένα ὡ δὴ πολλοῖς, τότε πολλῆς τυγχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more soloeci essent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio serio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi mista; Non igitur*, inquit, *mistus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum esse; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. πρός γέν τ' ξειπόντα, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρῳ δὲ σπουδῇ διηγουμένῳ τί τ' ὀπχωρίων, καὶ εἰπόντ@, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. καρῆναι δὲ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ. ἀλλ' ὅτε καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἓν παίζων αὐτὸν εἴρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ἔδει γὰρ εἰπεῖν καὶ νῶϊν ἁμαρτάνομεν ἐρεῖς, τουτέστιν ἡμῖν, ἀλλ' οὐκ ἡμῶν. *V.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φαιὼν γυναικὶ, ἐκὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῇ ** κοσμίῳ· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῇ ἀτίμῳ, καὶ μὴ ὕβρει. *V.*

† Εὐθεῖα] Εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expressus. Sed adscripsit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, reposui. Huic igitur parui. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικὴν ἀπαιτεῖ absurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio se refinxisse testatur. *M. du S.*

§ Οὐ] Ita ex V. restituit Idem, in editis erat τῷ sine sensu.

¶ Φαιὼν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impositum. *J. F. R.*

** Κοσμίῳ] Κοσμικῇ Exc. *G.*

χάνοντα σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Νηρέως ἐκεῖνη παρεξεταζέτω. Ibid. ἐγὼ δὲ σε ἐᾶν ἐκείνα κρίνειν τοῖς Ἡρωϊκαῖς παραβιωρῆν μοι. Et paulo post: Οὐκ ἂν παραβάλλοιμι εἰκάσι θεῶν γυναῖκα φαιδράν. Ibid. Αἰγείρῳ δ' αὐτὴν εἰκάζειν ἐκεῖνο τὸ εὐμηκές τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίῳ χορηγεῖον πάντελῶς ἂν εὐτελές τι φανείη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipsemet Lucianus in *Parasit.* Ἄξιο@, inquit, συγκριθῆναι τῷ σώματι. & Philo: Ὅς ἕνεκα εὐγενείας ἀδεῖ ἀνθρώπῳ σύγκριτο@, *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apostolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων. In eadem sententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχο@ ἐπέγραψε συγγράμμά τι τῶν αὐτοῦ, σύγκρισις Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένο@, καὶ σαφῶς εἰδὼς, ὅ, τι ποτέ ἐστιν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδοκίμῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ & τὸ συγκρῖναι τόνδε τῷδε, καὶ συνέκρινεν, ἡμάρτηται. Χρὴ δὲ αὐτὰ ἐξετάζειν, καὶ ὡς βέλτιον λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, supra sui saeculi captum scriptor elegans, Hom. LVI. in festo S. Procopii, hoc sensu posuit σύγκριμα· Κόσμο@ λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ & γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύστημα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciscus Scorsus*: *Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio sunt interjecta, constitutum atque compactum est.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut solocisino soloecismum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊν *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τόγε ἀκοῦσαι νῶϊν πάντως ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympos.* Πρόξομεν ὁ ἂν φαίνῃ νῶϊν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro* νῶϊν ἁμαρτάνομεν, id est, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertisse interpres, ut ejus versionem legenti constabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῶϊν *dices, nos peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex sequentibus *Thom. Magist.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, ἐκ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere consuescente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non esse perpetuam argumento est illud Parthenii in Eroticis: Τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἐξομιλέειν ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῷ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chrysost.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ ὀφιλο@ μίγνυσθαι μητράσιν & ἀδελφαῖς ὅπερ ὁ τῶν ἑαῦτοῦ φιλοσόφο@ ἐνομοθέτει, de Zenone agens. Sic apud *Hesiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentissime *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι & εὐνῇ. Quin & *Esdrae* IX. Hebraei dicuntur miscuisse semen sanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falsa est Scholiastae observatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Aristoph.* Ran. vs. 1112. Καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι —— ὅταν τ' ἄρρενα μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyss. A. 72. Φόρκυν@ θυγάτηρ —— Πασιθόῃ μιγεῖσα. Et A. 267. De *Alcmena* —— ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Hesiod.* Theog. vs. 53. —— πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δέ τιν@ ἐπόντος] Cum quidam pro κείρασθαι tonderi, dixisset καρῆναι, quod erat ignominiosum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι & ἐκάρη κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τινὸς εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γὰρ, ἔφη, enim, inquit, malum feciſti, & dignum σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ignominia? Et, decertare quodam dicente, ζυγομαχεῖν δέ τινας λέγοντος, πρὸς τὸν (de amica diſputatione) Cum hoſte, inquit, ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰ- decertas? Alio dicente, Torqueri filium ſuum πόντος βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νο- aegro-

[a] Εἶπε] Οὖν Fl.

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίως ἀμφιλεγομένων ἐρωτᾶν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν, ζυγομαχεῖν ἢ ἀμφιπάζεσθαι. V.

14. Βασανίζειν] Βάσανος γὰρ ἐπὶ τῆς δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ καλαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. V.

τοῦτο καθαιρεθέντων. Τὸ δὲ κείρασθαι οὐκ ἐπ' ἀτίμου. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ἐπιστολῇ τῇ· Οἶμαι δ' ἄκαρνιν ὑπό σε τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν ὁ δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζων τίθεται δὲ ὁ ἐπὶ προδόταις. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὸν κόμην ἦν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα ὁ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρη, ὁ αἰεὶ τάττει ἐπὶ ἀτίμῳ κυρᾶς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχεῖν δέ τινας εἰπόντος] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχεῖν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶν φίλων, ὡς πρὸς τὸν διῦν περὶ τῶν δὲ τινας ἐζυγομάχουν ἀλλ' ἀμφισβήτουν, ἤριζον, ἐφιλονίκουν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν ἐπὶ ἐχθρῶν λαμβάνεται, ἀνταίρειν καὶ τὸ ἐδικαζόμην. Οἷον ἐδικαζόμην τῷ διῦνι, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις ἀμφίλογος, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budeo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλάμων ζυγομαχῶν τῷ κορύκῳ pro *Thomæ* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχεῖν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζειν τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τὰ ἀμφὶ λόγων, καὶ τὰ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βεβασανίσαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξήτασαι. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν δὲ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον δὲ πίνακι δύσας, κριμάσας ὑσιριχίδι μαστιγῶν, δίρων, στρεβλῶν, ἕτι δ' εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι ὡσεὶ λυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενον. Adſtipulatur Luciano & *Thomae, Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζειν] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζειν de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτειν δέ τινας ἐπόντος τὸ τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδίδναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato, Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδίδναι dicentes, *progreſſiones facere, procedere*, ut loquitur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ περικοπὴν ἐν τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτουσας. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἐλαύνειν τὴν ἔριν ἡμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσων γὰρ ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτον ἀνταφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ὄνομα προκοπὴ ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προθήκη, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' ὑδενὶ τῶν Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποσαπίζειν, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod Ca-

negrotantem ; Quam ob rem , inquit , *aut quid quaerit , qui torquet ?* Cum diceret aliquis , *Proficit in disciplinis* ; Ille , *Plato* , inquit , *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo , *Num declamabis (declamabit) iste ? Quomodo igitur* , inquit ,

ἡσῦτα , ὁλί τῳ , ἔφη , ἢ τί βυλομθύε τῦ βασανίζοντ@ ; προκόπτει δέ τιν@ εἰπόντ@ ἐν τοῖς μαθήμασιν , ὁ δὲ Πλάτων , ἔφη , τῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομθύε δέ τιν@ εἰ μελετήσ[ει] ὁ δεῖνα , πῶς ἔχ , ἔφη , ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῦ ῥήματ@ τούτ@ ἐνεργητικῶς ἐκφέρειν , ἀλλὰ παθητικῶς τ μέλλοντα. ἐ γάρ φασι μελετήσω , ἀλλὰ μελετήσομαι. *V.*

* Τῦ ῥήματ@.] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere* , vel *praecaßrare vinum* , quod tum fit, cum vini vires sacco franguntur, ut *Plin.* ait. talis vinum *Theophrast.* VI. de causis plant. c. 24. διηθεῖν , quod male vertit Gaza *morale vini genius*, cum fit saccatum, colatum διὰ τ ἱθίας ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προκόπτειν legitur προκόπτειν. quare lexicographi ὑποσαπίζειν impingere interpretantur ? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ἐπισάπιασον· ἐπίθες τῷ σακκῷ ἢ προκόπτε , *sacco colabas*, aut *praecidebas*. Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσαπίζειν δ᾽ οὖν τὸ προκόπτειν ἐ ἀφωρίζ. Τῦτο δ᾽ ἴσως ἐκ λόγ τῦ κατὰ μικρὸν ἐκπιεσμῦ σάκκ. Ὑποσαπίζειν est etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui saccos & marsupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beutel-schneider. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῦ προκόπτειν , quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba : Προκόπτουσ᾽ οὖν αἷς ἀφέλειν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae fumus passi , nihil facientia ad priora mala mitigando. Herodot.* lib. I. voce passiva: Οὐδὲν ἔ πραγμάτων προκοπτόμενον , *nihil rebus procedentibus*. Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τι οὐδὲν προκόπτειν ἔ πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ ἔ ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων. Id est, *nobis augentibus illorum imperium*. Προσδιακοσίων , ἐκπατιζόντων , ἦγον προκοπὴν ἐ τοιοῦτον οὐδένα ποιούμενοι. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι , inquit , ἀξιόμισθοι ἦσαν οὐδὲ ἐπιδίδοσαν , ἀλλὰ κατὰ ἔ Σεβαστὸν μάδιον Non olim iniito facto tanti incrementi in eam pulchritudinem , *sed circiter Augusti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντ@ ἐν ἀρετῇ , saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὼ μυθήριον, inquit , *sed* προκοπὰς ποιοῦν ἄπιστον. Lucianus quoque in Alexandro , ἐλπίδας ἐ προκοπὰς ἀπέκλειστο. *Epictetus* in Enchiridio : Παρὰ μὲν πρῶτα ἐ ὕδατι ἢ λάλλυται ἡ παρασκή , ἢ ἐ φύζιτα. *Joseph.* etiam utroque utitur vocabulo : Καὶ γὰρ , inquit , οὐδ᾽ ἂν ἦν ἁλόσιμ@ ἡ πόλις , εἰ πρῶτα τὸ τεῖχ@ ὑπ᾽ ἀρχῆς ἔκτισαν. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuisset , si murus processisset ut coeperat.* Idem : Εἰς μεγάλως παιδείας προκόπτον ἐπίδοσιν. Et in I. Ἄλλο Γότθας ὑφ᾽ ἑνὸς Ἀττικοῦ μείζον@ προκόπτειν αἰτί@. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ἐ σοφίας οὐ προκοπὴ νομιοῦσις εἶχεν ἐν τιμῇ ἐ τάχυ διὰτέλει. *Diod. Sicul.* de Dione , ἅτε ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλως ἔχων προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule littera* πεπιεσμένως *scriptae , quod ipsum* προκοπὴν *aliquam significaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα τὸ ἐ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῷ εὐαγγελίῳ ἐληλυθότ. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ γὰ παρ᾽ ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν ἔ φαινομένων λαμπρότητι προσιθῦσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non satis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id , quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto Θάτερ@ pro ἕτερ@ vel ὁ ἕτερ@ , Θάτερον pro ἔ ἕτερον , & ἄτερον pro Θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo: Θάτερον , inquit , ἔ παιδὸν ἔ πρεσβύτερον pro ἔ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερ@ ἐπιχλιάσας Θατέρῳ , ubi dicendum fuit ἄτερ@ , pro ὁ ἕτερ@. Et in VIII. Ἐν δὲ ἔ ἀπιόντων ἄτερον ἔ εἰς Δελφοὺς ὡδοῦ τὸν πρότερον ὑπὸ ἔ Ἀραβίας τοὺς νεὼς ἀνηβύντων pro Θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum , ἀνεῦ ἂν ἄτερον ἢ τοιαύτη ποίσεται ὡδοῦ dicit pro Θάτερον. vide & *Thom. Magistrum.* *J. G. G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progressu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει] Vitium est in μελετήσει quod apud Atticos est secundae personae, pro *declamabis*. Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit*. Meminisse hic debet studiosus lector verbum μελετᾶν, tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen esse aoristo activo, non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista: Καὶ προβαλοῦμαί ἔφη τῇ μελετήσομαι. Idem in eodem : Μελετήσας δὲ τῇ μελετᾶτ@ ἀκροασάμεν@ , τῇ θαυμαύθη ἐ θαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οὐδὲ σ᾽ ἐγὼ τῇ ῥητορικῇ ἔ χαρχάρου ἐπὶ τῷ δίκην κεκινδύνευκα μελετήσασθαι μὰ ἔ Δία σὺν ἀκινδύνοις. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum : μελετῶ, μελετήσομαι , ἐμελέτησα , μελετήσας , ut ab ἀκούω, ἀκούσομαι, ἤκουσα, ἀκούσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι, ἤκου-

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀ20me interrogans, declamaturusne sim, dicis ἰδεῖνα;

ἈτθιΚίζοντος δέ τινος, ἢ τεθνήξει εἰπόντος ὅτι τῇ τρίτῃ, Βέλτιον, ἔφη, ἢ ἐνταῦθα μὴ ἈτθιΚίζειν [a] καλαρώμβον. χῆ πρὸς τ εἰπόντα δὲ, σοχάζομαι αὐτῇ, 2 ὅτι τῇ φείδομαι αὐτῇ, μή τι, ἔφη, δίη-

ipse? 7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum

ἀφο-

a Καταρώμβον] Καθαρώμβον male *F.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἰχρῶν λέγειν ἐπὶ τῇ τρίτῃ, ἀλλ' ἢ * τεθνήξη ἐπὶ δευτέρᾳ. *V.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τῇ † ἀκριβῶς τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τῇ τοξοβολίσεσθαι. *V.*

* Τεθνήξη] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξῃ: oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βέλτιον per βέλτιον aliaque secundam person. in ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *F.F.R.*

† Ἀκριβῶς τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *F.F.R.*

ἄκουσα, ἀκούσας. *F.G.G.*

22. ἈτθιΚίζοντος δέ τινος ἢ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῃ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur βέλτιον ἐστὶν ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν καλαρώμβον. Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris.* *Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μετ' ὀλίγων μίλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μίλλοντος ἐνεργητικοῦ λέγει. Τεθνήξει ὅτου ἂν δέῃ. καὶ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρτι μετεπαίδευε, τεθνήξει. ὅπερ ἐστὶν Λημναῖος ἐν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε ἐστὶ τεθνήξεται τὸ γεράντων ὄνος. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτῃ *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim προσώπῳ. Alioqui εἰς τρίτην, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτην ἥκειν ἐκέλευεν. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτην. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτην ἐξέπεμψαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην γ' ἢν ἡμέραν. *F.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπερατττικίζοντας ἰδίως vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὡς τεθνήξειν ἴδοις τὴν γε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in ει terminatio, quae Atticis est secunda. *F.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, *φείδομαι*, significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἄλλως, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τὸ ἰδίων πολιτῶν στοχάζεσθαι. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *F.G.G.*

27. Ἀφιεῖς δὲ τινος ἐπὶτοῦτο] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιεῖς & ἀφιέναι, pro eo enim dicendum ἀφίεσθαι. *Thomas.* Ἰέναι, οὐκ ἰέναι. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίεσαν καὶ ἀναλάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέπουσιν ἢ ἀλλοβάλλουσι τοῖς ἢ κωλύσεσιν ἐκχεόμενοι. Sic τὰ ὄρη μυδιᾶσιν legitur in sacris litteris pro μυδιάσιν. *Diod. Sic.* libro ιθ. Τούτοις μὲ πολλῶν ἀκμάσαντων ἐπετίμησεν ὡς δύσφορος τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀπεκαθίστων τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲ πρῶτον ἐπιχείρησεν ἀφίεσθαι τ Πολυπέρχοντα ἀπ' Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωίσασι τὴν συνεκλυθήσασαν εὐνοιάν σφίσιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *F.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγει καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε, εἰ καὶ φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τὸ δεύτερον μετὰ τοῦ μή. Ὥσπερ γάρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω δὲ καὶ χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λημναῖος δὲ τῷ βίῳ πρώτως πλὴν εἰ μὴ σκαπανέως δὲ ἐυθυφόρου αἴτιον ἀποδείκνυσιν. Κρίττον μὴ τὸ εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοιτο. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φησ ὅτι μᾶλλον ὑμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνόν τις ἂν πλὴν εἰ μὴ ἀποχρῶν σου. Idem in ratione *Conscr. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ἐπαλλάττοις.

τις.

ἀφιεῖν aliquis diceret, & alter ἀφιέναι; (*pro* ἀφιέναι *solicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam nisi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & frustra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pseudatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dice-*

μαρίες βαλών; ἀφιᾶν δέ τινα εἰπόντα, ἢ ἑτέρου ᵇ ἀφιάνειν, ἄμφω δέ, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ ᶜ χαρίζοι. καὶ χρᾶσθαι δέ τινα εἰπόντα, ψευδάττικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λεγομένῳ ἔκτοτε, καλόν, ἔφη, τὸ

ᵇ Ἀφιάνειν] Lacuna est in *Fl.* ante ἀφιάνειν, & ἄμφω omissum. ᶜ Χαριζοι] Χαριζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζοι emendat *Gesn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lys.* p. m. 182. τοιαῦτα τύχη χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c.

32. Ἔκτοτε] Ἐξότου δὲ τὸ δόκιμον. *V.*

Quamquam apud alios promiscue. *J.F.R.*

tis. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὐξαμένῳ δόοι. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo post: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piscat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ θάμνῳ ἢ τὸ Εὔρυτον εἶη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντάδειν. *Demosthenes* περὶ τοῦ συντάξεως. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθείᾳ γεγονυῖα. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαλογωτέρα ἐστὶ δαίμονος. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις φίλοι τὸ Ἀλκιβιάδου λαμπρότητι τελειότερον τραγῳδόν. Idem in *Demosth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τὸ ὑπὲρ Ἀλονησίων λόγου ὁ Ἀντιφῶντος τοῦτο πέπαικεν. Apostolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmuriensis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixisset* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum consulere*. *Philostr.* in Heroicis: Χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpsichore: Καὶ ὕτω αὐτοὺς τε ἐξεῖν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾶ αἱρήσειν. *respondet*. Idem in Clio: Τοὺς περθμείας αὐτὸν ἀλφχρᾶσθαι. id est, *occidere*. *Pausanias* Achaicis: Ἐχράτο ὑπὲρ τοῦ νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moschop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχὴ χρησόμενος Θεοπρόπιον Τειρεσίαο. *consulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενος. *Deum consulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuisset domi meae Lupus me, & Libonem & Servium consobrinum tuum, qua mea fuerit sententia, cognoscere te ex Cn. Seio arbitror*. id est, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arcessierat, consuluisset*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor esset, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuissent*. id est, *in consilium vocassent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auspicaretur & regeret, adhibere placuit Deos*. Id est, *Deorum sententiam per auspicia explorare, consulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non sic habere Edd. vett. testatur *Duker*.] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc est *consulimur*. Sed de hac istius vocis notione pluribus egit vir doctissimus & ingenii elegantissimi ac sollertissimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipso flore ætatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus est, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum salus curæ, candor autem & morum sanctitas amori sunt, in notis in *Senecae* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λεγομένῳ ἔκτοτε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴρηκε, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἐστὶν ἔκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιρρήμασιν οὐ συντάττουσι τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepositionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοτε, λαπέρυσιν, ἐκπέρυσιν, & ἀπὸ τότε non sunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, οὐ παλαιοῦ, οὐ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τῶν λοιπῶν Θεῶν θρησκεύειν. Et paulo post: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐφασίαζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Institutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φρούριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου ἔφοντό τι πάντες ἐξ ἴλεγον. Sic tamen sacri scriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιαυτευόμενος ἀρξάμενος τιμᾶν ἐξ αἰδεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς ὑμῖ σοι, ὦ Ποσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσιν. *Pollux* in primo προπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omissa praepositione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἔμπροσθεν εἶχε πέρυσι. *Demosthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν ἡμεῖς μὲν οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ ἐν πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἦ προπέρυσι ἐδίδαν ἥκω σοφώ. male προπέρυσι impressum est.

τὸ εἰπεῖν ἀκριβέστερον, ἀφ' Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδὲ, ὅπερ τῷ ἴδε χρωμένῳ τινὸς, ἕτερα ἀντ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅπερ τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὡς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντιviri Cl. Item εἰς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & ἐκ τότου ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντικρὺς ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντικρὺς Ἠλιος. *J. F. B.*

34. Τῷ δὲ ἰδὺ, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam ἰδὺ* pro ἴδε *uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus *ἰδὺ* adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video pleroſque omnes eo uſos, *ἰδὺ* vero verbo addi accuſativum. Nam quod *ἰδὺ* Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam *ἰδοῦ* de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἴδε. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ. Ἰδοῦ μοι καὶ τάφρος ὅδε ἔχει κτλ. *J. G. G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret *ἀντιλαμβάνομαι affirmo* pro συνίημι *intelligo.* Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλλά. Πρῶτον μὲ κοίσεως ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν ἡ κτίστε. id eſt, *ſe ſenſiſſe, audiſſe, intellexiſſe. Suidas* dictione κογχύλη, κύριος δ' ἐστὶν ἀντιλαμβάνου. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἤτοι, inquit, ἔξεισι συνίημι ἡ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* Ἀναλάζειν ἐναργῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus, intelligimus.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J. G. G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet βράδιον* pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ἐ βράδιον ποιητικὸν γὰρ, ἡ Ἡσίοδος· ὁ Ἡμέρας βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησι φασίν. ἐκεῖνο δὲ μάρτυς Λιδύμου· ὁ ἐπιστολῇ· καί τι εἰ ἡ βραδύτερον ἄλλο ἡ σημότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δ' ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον καθαφίρει. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἔλεγεν βράδιόν τι παρ' Ἕλλησι φασίν. Πλάτων δὲ & Θουκυδίδης καὶ οἱ δεκαιοάτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τὴν νύκτος ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὸ τ' ὀλάττω, τὸ δὲ τ' μείζονα βραδύτερον πρεῖττα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὸ τάχιστα φερόμενα ὑπὸ τ' βραδύτερον ὄντων ἐφαίνετο καθαλαμβάνεσθαι καθαλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν στρέφουσα ἴλικα λᾷ τὸ δεξιᾷ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα πρεῖναι τὰ βραδύτατα ἀκριβῶς ἀφ' αὑτῆς ὕσης ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέφηνεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

a Ἔσω] Ἔστω *J.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τῷ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πίμπρει. quare in eo quod ſequitur, ἐμπίμπρασθαι eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπίμπρειν. Invenies tamen προκίμπρειν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμαρτησόμενος, inquit, ἂν, ὅπως ἥλγεις προπίμπρειν. Ἐκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τῷ ἐκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἦν, inquit, ἐκπαλαι περὶ τ' σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς δεξιωτικὸς ἐκπαλαι πιστεύθη. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων· ἐκπαλαι δὲ ἠγνόητον. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὅπλων τεθησαυρισμένων ἐκ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἦ ἐκ παλαιοῦ ἄρα εὐδόκιμόν τι ἡ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐκ παλαιοῦ, ξέν. *Herodot.* Ἐπεὶγε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν δὲ αὐτόθι μαντεῖον ἐκ παλαιοῦ ἱδρύμενον. Idem in Urania: ὥσπερ ἐμαντεύη τέ ἐσι ἐκ παλαιοῦ. Pollux in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος σ' ὠφεργετεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικάπαλαί γε & διπλακάπαλαι, ἡ χιλιόπαλαι, ἡ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρότερα ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἔτος, ἐξ οὗ ὁ Θεμιστώνιος. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: ἡ ἔκτοτε οἱ πρότερον παλαιόβροι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* Ἀναβάσ. ἡ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχάμης αὐτὸς ἐλαμβανεν. *J. G. G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐκ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J. M. G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐκ τούτου. Sed *in τῷ τότε* Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque virioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum diciſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, *βαρύνειν quae putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπταισθαι pro πέτεσθαι

ποιεῖ. Βράδιον δέ τινα εἰπόντα, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. βαρεῖν δέ τινα εἰπόντα, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντα, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. ἵπταται δὲ ὅτι τῷ [b] πέτε-

σθαι

b Πέτεσθαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πέτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ ποιηταῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀθηναῖοι εἴληχα φασί, καὶ τὸ λέλημμαι, εἴλημμαι. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procidentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Καλιόπη, inquit, ἀνοίγει καὶ ἀγαπαστῶν βράδιον ὑπακούοντα. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀπέδοσαν οἱ γονεῖς τὸν δυνατόν. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶσσον, pro quo minus eleganter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶσσον ἤομεν. Idem *initio* μὲν δὴ ἐ λόγου θᾶσσον, melius dixit, quam in primo καὶ λόγου ταχίων ἀπολιχθάνει. *Thomas*: Θᾶσσον, inquit, Ἀθηναῖοι, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) ἆρ' ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εὐπαλαιόφρων δὲ θᾶσσον ἢ ἔστο εἰς τὸ νοσοῦντα ἀναβάλλεσθαι. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν ἐ συμαίσαιμεν. Idem in *Toxari* Θᾶττον γοῦν νέοσσα ἴσασι αὐτὸν ἀπολάβοιτο, & mox, καὶ θᾶττον ἀνδάνει. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μᾶλλον δὲ ἵνα τάχιον ἔρχηται, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σώζονται δὲ τάχιον ἂν μὴ τὸν ἑτέρου διαφθόρα γένηται ἅμα ἐ τρόπου ἀπολάβῃ. *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τῶν ἀπορωτάτων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνιεῖται ταχίονς ἢ φρονιμώτερον. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγουσιν ἂν ἐς μάχην ὁμοῦ. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲ ἔπλεον οἱ δὲ βαρύμενοι. Idem in eodem: Τάχιον δ' προσδοκίας ἀπάντων ἐπεπλωκότων. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ καλύει ἐ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἢ γὰρ τότε γῆρας τοσῷδε ταχύτερον ἐπῆκτο. Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς παρόντας οὐ σφίσιν τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαι οἱ ταχύτερον μὲ ἐ ἄλλῃ αὐτὸς ἔτι. Μεγαδύνης ἀνίγραψε ἐ φθίσιν ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐπαίνει, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκυδάνεον αὐτανδρα τὰ σκάφη συγκλυδῶνες. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινα εἰπόντα] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον ὡς ἐπὶ τῶν δεκιμωτάτων τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ ὡρισμένων ἡ βεβαίωσις λέγεται, ἀλλὰ βεβαίωσις εἰς παντελῆ συμφοράν. Ἀριστείδης δὲ τετάρτῳ τῶν ἱερῶν Οἱ δὲ ἥκιστα οὕτω βεβαρυμένοι οἱ ταῦροι. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένοι, inquit, ὁ πόρος μεθυσθεὶς τῇ νύκτωρ (οὐδὲς γὰρ ἔσαν ἦν) εἰς τὸ τῦ Διὸς κῆπον ἐκώμασε καὶ βεβαρημένος ἐύδει. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, ἢ γὰρ δὶ' λόγου ἐβαρεῖτο, ἢ βαρεῦμαι, ἢ βαρούμενος. Οὐδὲ ἀλλὰ τινα κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύμαι, καὶ βαρυνόμενος. Ἡλιόδωρος Ὁ δὲ ἐξαίφνης πτοῆσαι, τὰ μὲ ὑπὸ τ' ἀμφοτέρας, τὰ δὲ ὑπὸ τ' ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε ἢ ἐοδὲ μετεωρότερον ἔτι. καὶ αὖθις ὁρᾶν δὲ τοῦτο βαρυνόμενον τινα σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Actione: ὀκτὼ δυκὰς φέροντες βαρεῖτο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντα] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet* λέλογχα. Ἐξέλιχεν, inquit *Thom.* ἀντὶ ἐλέλογχεν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amoribus*. Χαριτίδης ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκλητον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amoribus*. tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπταισθαι δὲ ἐπὶ τῷ πίπτεσθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent* ἵπταισθαι *pro* πίπτεσθαι. Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefaſto: Ἐῶ, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τ' τριῶν μηνῶν, καὶ τὸ ἀπηρμία, καὶ τὸ πίταμαι, καὶ τὸ ἐκχύσιν. *Thomas* vero: πίταμαι δὲ οὐκ ἔστ' Ῥητόρων εἰπεῖν, ἀλλὰ πίτομαι. Quare hic pro πίπτεσθαι omnino legendum πίτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταλο a Luciano in *Lexiphane*. Locus infra referetur. De πίτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas*. Πίτομαι, inquit, ἐχ ἵπταμαι. Καὶ Λεβάνιος ἐν τῇ, Οἶδα ὅτι σε εὐφραίνει σκῶμμα ἐμὸν ἐπιτολῇ· σὺ γὰρ ἐκῶν ὁ πιτόμενος μὲ ἄκων ἂν ὑρᾶν ἀκούσαις, πιτόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τ' λογου ἐν τῷ

ϑαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὴ ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Φερεκρατικὸν δέ τινος εἰπόντος, ὡς δὴ Ἀττικόν, καὶ τ φάττον ἐρῦμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινος εἰπόντος ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἄν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὴ τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (pro columba) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (pro lente) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τ ἄμιλλαν τ προτέρων λόγων. κἀγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γὰρ σε καὶ νῦν δυνήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπακούσαντα τ ἐξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπί ἑνὸς εἴρηται ϵ ὁμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι.] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσαντα· ἐπὶ ὃν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντος, ἐπιλαμβάνει αὐτοῦ, ὡς μὴ συνίστος σολοικίσαντα. *V.*

* Τιμήσαντα] Quid hic faciat nescio. ἐπὶ autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, μέλλοντι μὴ συντάττεσθαι. *J. J. Wass.*

συλλόγου. *Phrynich.* ἵστασθαι ϑηγητῆσαι, οἱ ϵ ἅπαξ εἰπόντες καὶ ἅμα, ἢ δὶς πίστεσθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πίστομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσγειος πιστόμενος. Et in *Muscæ Encom.* ἀλλὰ μετ' αὐδῆς πίστεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῶ Περσῶν ἔτι σὺν τῇ Μηδικῇ τὴν ἰκάριν γνώμην ϑεσπεσομένην. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἰλάττονι ῥοίζῳ διϊπτάμενα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ibidem: ὅπερ τι ἤδη σὺ τοῦ αὐτῷ ἦν, συμπαραπτάμενε αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μετανοῦ διϊπταμένων τὴν ὀλκάδα παρημεῖσϑαι. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τε ὠδίνους ὄρνιθας ἀδόντας μὲν ἀλλὰ τ λιμὸν, καὶ παρισταμένους μὲν ἄλλα τὴν ἐρημίαν. *J. G. G.*

Ἵπταται] *Plato* Θαιήτ — πίστεται. Ed. *Basil.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιττὸν δέ τινος εἰπόντος] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀφύσσω καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰ ϑερμὸς. Φερεκράτης δὲ Γραφοῦσι φησὶν ἀποκτείνοντα ἀγγέλλοντα τ ϑερμόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινος εἰπόντος ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse φακὸν*, id est, vasculum olearium cum φακὴν *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo olario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τ φακὸν τῦ ἐλαίε, moxque λήψῃ τ φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ φαῦλοι τ ζωγράφων, τ καλὸν ἰφικτῶνται μὴ δυνάμενοι δ' ἀδύτους, οὐ ῥυτίσι ϵ φακοῖς καὶ ἕλκεσι τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν. *Regis*, *lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῆς λέγομεν φασίν. Φακοὶ οἱ ἐπὶ ὁμοῦ ἐγχ' ἑνικῶς· Φακὴ δὲ ἡ ἑνικὴ. τετήρηται ϑηλυκῶς τοῖς παλαιοῖς ἡ λεγομένη. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὴ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὴν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὑμῶν σκαπτόμενον ἐστίμοτα ἔχει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ ὑπτιάζουσι. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Ægineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce similem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῆ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui expositurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ ϑύρα χθὲς ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ ϑύρα, σολοικισμὸς, χρὴ γὰ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit* se assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum es-*

μὲ οὐδὲ νῦν δυνήσομαί σε λέγοντ⟨α⟩· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φῂς οὐ δυνήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα ᾠχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τῆς γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί ἂν ποιησόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ὀχὰς ῥηθέντα ὑπὸ ἐγὼ μὲν ᾠόμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὲν λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μᾶλλον ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνέῳγε-

† Ἀνέῳγεν] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

το λέγων ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν ἔπεσε γὰρ εἰς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. *V.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδες ἔχω ἐθύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπίπτοντα. Idem in *Votis*: εἰ πως ἀνεῳγυῖαι ἴεν τὼ πάλαι σφω πεπλαδαμεν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδὲ Πύῤῥῳ πολλὰς ὁδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς θάνατον. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ ναοὶ ἀνεῴγησαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰσὶ δὲ μὴ πήχεις ἀνεῳγμένοι κατὰ πύλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὖτε ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲ ὠθουμένου· ἀντὶ τοῦ ἤνοιγον. Ἀριστείδης δὲ τῷ Παναθηναϊκῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ μὲν ἱερεῖα γῆν ἐσῆγε, καὶ διατιθέασιν πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν ἀρχαίου τρόπου. καὶ Δημοσθένης· ἡ γράμματα ἔκλειστα ἢ ἀνεῳγότα. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγε. Ἐπὶ δὲ μέσου ὁ Θουκυδίδης τὸ ἀνέῳγεν ἐστι τῷ ἠνοίχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγες, ἀνέῳγε. Σωσιθεὸς ἐν τῇ Ἀγαθοῦ πεποιθήσει ἐπὶ κύριον τὰς ἀνεῳγυίας τοῖς λησταῖς ἀνεῴγασιν. Λυκιανὸς δὲ τῷ Μίκυλλον ἢ Ἀλεκτρυόνι καὶ ἰκτερίσει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Moechis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἄπληστός τε ὢν χρημάτων & αἰσχροκερδὴς, οὐκ ἂν τυράννου θάνατος ἀνέῳγε. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in εις apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere ῆς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores. Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμογένης, Βασιλέας, ἱππέας, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοὶ, τὸ δὲ σωφρόνως ταῦτα λέγειν οὐκ ὄφελον ἐκεῖνοι. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ Σωκράτης εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum praeceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμψασιν αὐτῷ δισχιλίους ἀσπίτας ἐξ Ἀχαΐας ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμψασι δισχιλίους μὲ ἀσπίτας, ἱππέας δὲ Ἀχαϊκούς. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πενταποσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem* ἱππεῖς *notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ ἀλφεγεῖν τοὺς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ἂν ἐγαυάθην ἐν φυλῇ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ἦς αὐτοὺς ἔχων ἦσαν ἱππέας ἐπεζούς. Et in eadem pagella: ἢ τοὺς ἱππέας ἐσηγήσω ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τόν τε τροφίμων πέμψειν τῇ στρατιᾷ ἐκ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καὶ λαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἱππέας καὶ τῶν Ἀθηναίων. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἀλφεσίους. Idem in III. Philipp. Φίλους, ἱππέας, τεξότας, ξένους. Ibidem: ἡ πότερα τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, &c in

Tox-

σὺ δὲ τὰς ἱππεῖς καλενδήσας; ἀλλὰ ἔοικας ὑ φροντίζειν τ̃ λόγων, μάλιστα ὃς νῦν χ̃ σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μ̃ φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

se) agnovisti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter se (nos) ipsos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obscure nimis tractas.

ΛΥΚ. Πάνυ γὰν ἄδηλόν ἐστι, τὸ χ̃ σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμ̃ λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μ̃ δῆλον· σὲ δὲ εἰδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύε

9. LYC. Nempe valde obscurum est illud *inter se ipsos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat (respondet)* enim ille consu-

73. *Μαντεύεται γοῦν*] Χρ̃ μ̃ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύονται δὲ ὁ προειδ. V.

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Josephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pausanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chrysostom.* in comparatione monachi & regis: ἢ τοξότας, ἢ ἱππέας, ἢ τραλλεγούς. Sic usi sunt jam dicti auctores semper, praeter *Plutarch.* & *Josephum.* Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accusativo, eodem loco, typographis adscribendum est, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accusativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant ῥομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, κναφέας, σναφέας, ἰφέας, ἀρχιφέας, ἱμιφέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαιρέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δωριέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* semper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accusativo. Ergo scribis debetur quod illic ἱππῆς, τροφῆς, φονῆς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joseph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέοντα πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Isocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλῆς μεγάλας προσαγορεύοντας, cum in aliis locis semper scribat βασιλέας, praesertim in ad Nicoclem Δημόνικον, sive hic ipse Isocrates illius orationis sit auctor, sive alius. Simili forte errore legitur apud *Demosthenem* in ea oratione qua respondetur Philippi literis, γονῆς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονῆς, γυναῖκας. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τ̃ πόλεως κακὸν δὴ γονέας τοὺς ξυμπάντας ἐγείᾳ. Sic τροφέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *costas* navium significans, non *pastores*: ut Valla vertit, sicut viri eruditissimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his costis vide quae docuit Vir Clarissimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non dissimilis locus est Lucian. in *Vocis*: Ὥσπερ οἱ βασιλῆς ὑποκριόμενοι τραγῳδοί, pro quo alibi semper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: εἰς γεγηθότα ἐκ τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: ἢ ἐπιτροπεύσας παῖδας Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo post: τοσούτους ἐδουλώσω βασιλέας ἀφειτέρους. *J.G.G.*

Ἰσπῆς ἐς πεδίον] Ἀσπὶς c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Bas.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκάλει, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενος. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. Κατενίσπας; ἀλλὰ] Videtur post *κατενίσπας* insistere pausulum, & responsum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere studui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν] Luculentus solecismus, ut si dicam *inter eos ipsos martavimus*, cum de nobis ipsis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παράδειγμα οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτὰς tertiae personae pronomen junxerunt verbo tertiae personae. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Paedagog. II, 1. ἐναργῆ ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρεστάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipsos exhibentes. Et cap. 21: σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον χρηματίζω. Nos ipsos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύ γοῦν ἐκεῖθεν πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de consulentibus. Αἰσχίνης: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντευσάμενοι ἐκεῖθεν τ̃ Θεῶν, τότε χρὴ τιμωρεῖν τοὺς ἀνθρώπους τούτοις μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντευσαμένου δὲ τοῦ ἑτέρου μαντεύεται ὁ Κροῖσ. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδὼς τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moschopul.* hoc paulo aliter: Χρᾷ, inquit, ἀντὶ τ̃ πρόσω βαίνει. Χρὴ δὲ εὐσεβεστέρως ἀντὶ τ̃ χρεμπτόμενον λέγειν, ἢ χρῶν ἀσεβεστέρως. Χρᾷ γάρ ἐστι ὁ τρανῶ τὸ α εἰς η χρᾷ. ἢ ὁ μ̃ Θεὸς χρᾷ, ὁ δὲ Θεὸς μαντεύει. Hanc *Moschopuli* sententiam de χρᾷ adeo non probo, ut contra censeam omnino χρᾷ dicendum, non χρᾷ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua sit usus, cui peculiare est η, identidem tamen χρᾷ usurpavit. Ὁ Λυκοῦργος, inquit, χρησμολογήσας ἦλθε, ἢ ὁ πρῶτον χρᾷ τὸ ἐξαμίτῳ τόῳ. Et paulo post: Ὁ δὲ οἱ ἐπιτάξων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ τὸ τριπόδιον τόῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾶ, ὦ Μένιππε, τὸν Βοιωτίαν. Sed & *Moschopulo* stat *Eustath.* ad Iliad. I. p. 625. Ἴσως δὲ ἐξετασθήσεται πρὸς ἀκριβολογίαν τὸ χρᾷ, ὅ ἐστι μαντεύεται. οἷον χρᾷ μοι τοιοῦτόν τι ὁ Φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non semper observatum illud Luciani de hac voce praeceptum, sed ab accuratissimis & Ἀττικωτάτοις scriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus respondentibus. *Demosthenes* περὶ στεφάνου Καὶ ἐγὼ ἐπὶ Πύθια μαντευσάμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντις δὲ τις

fulentibus univerſis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexiſti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloeciſmus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed noſtine aliquem *ſibi conciliantem* nuptias?

γῶν ἐκεῖνο πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ 75 δὲ τὸ μαντευόμενον καταγέλασας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὰρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἶ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε φερόμενον; ΣΟ. Ἔοικασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶδα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

[a] Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & ſtatim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς; ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι· ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τῷ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲν γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρὸς.

τι ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῷ λόγῳ μαντευόμενον. Pauloque poſt: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις εἰς μαντεῖον ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tireſiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὅσπερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρῶ & ἀναιρῶ. *Iſocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησεν οὐκ ἀπεῖδεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀπεῖλε παρὰ τῷ τράπεζαν & τὴν ἴασιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ὃν μὲ δὴ ἀνεῖλε μοῖρα βασιλέα εἶναι. *Chryſoſt.* in Babyla martyre: ἐπύθετο σφοδρῶς τὸ δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρῶν περὶ τῶν κατὰ γνώμην αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε φερόμενον] *Nam ſinguli ſoloeciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: ſinguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſoloeciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἄλλῃλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶν φίλων συνδρομὰς ἐποιεῖτο. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καὶ εἷτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur κἀθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρωας. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἰς ἕνα, καινῇ δὲ, inquit, καὶ εἰς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ δὲ Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἔτος μυῶν καθ' ἕνα. *ſingulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλογίστης ποτέ. *Ælian.* 21. Εἷ δὲ καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμαίνων. Ubi male legitur: καθεὶς ἁπάντων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μεταλύσομαί γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Baſilius* Libanio: εἰχόμεθα καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et ſic Apoſtolus quoque more Atticorum in epiſtola ad *Epheſ.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demoſthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον ὑπωσὶ θεωρῆσαι. Idem ἄνδρα addit in Corona: τῷ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magiſt.* οὐ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστος recte dicitur; ſed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et ſic puto apud *Thomam* legendum eſſe. Scriptores tamen Eccleſiaſtici ſacrorum librorum auctoritatem ſequuntur. *Socrates* Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. XVI, 13. Ἐκείθεν γὰρ ἄλλος ἄλλα δόγματος ὁ καθ' εἷς ἐπελάμβανον. *Euſebius* hiſtoriæ Eccleſiaſticæ X. Καὶ μὴν μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ αἱ πάντες ἀθρόως ἀνευφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyp. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον. *ſingulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque eſt καθ' εἷς Lucianum dixiſſe cum ſingulari λανθάνει, at Soloeciſtam conjunxiſſe cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic ſit ſoloeciſmus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστεύομαι αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, εἶτα μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύει ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam,

ΣΟ. Τί οὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζων ἀνάγκη τ[a] πιστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί οὖν πρὸς τὸν ἐμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ Φάσκων εἰδέναι, ἃ τοῦτο μὴ ὕστως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθών, ὡς ἀπολείποι τ[86] γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ Φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων Φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγω-[90] γε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὃ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi* commissit nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *meus* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

a Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τ ἄνδρα ἀφεῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. *V.*

& dici de viris Attice, μνηστεύεσθαι vero de puellis & foeminis quae despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γὰρ τ μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefasto: Πρόσθεν γοῦν ἐπειδὴ γάμου σὺ Κυζικῷ μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτῃ μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλιδίνης Ἀλιάρτιος. *Herodot.* quoque in Clio: ταύτῃ πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τῷ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις σωθεῖσα σὸν αὐτὴν μιν μνάσθαι. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meae.* Οὐ γὰρ ἀπορρίψασα δίκας, inquit, καὶ γὰρ τηλικαῦτα καὶ πλουτοῦσα ἐμνᾶτο μειράκιον σὺν χαμαιδρυοῦσι παιδαγωγοῖσι διόμενον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ὅπερ ὑμεῖς σὺ τοῖς γάμοις ἐπιπολὺ μνηστεύεσθαι. Ibidem: Δεῖ δὲ τ μνηστῆρα ἱκανὸν προσαγγέλλειν ἑαυτὸν διότι μνηστεύομεν ἥκει. Et paulo post: Μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινέσαντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα ναυκλῆροι. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύω γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηστεύειν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πίστευθα θυγατὶ μνηστεύσειν γάμους σοὺς ὕστας. *Isocrat.* βουληθὶς αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τ ἡγεμόνων ταύτῃ ἐμνήστευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversf. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quae a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τ ἄνδρα. Ἀμεταφόρως οὐ Ναφίλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Διδάσκει οὐ Μιλήσιος τ λόγος· ἐκβαλεῖν τὸ γνήσιον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *discedere a viro.* vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere.* Cic. *Mimam exegit.* Eleganter igitur *Josephus*, ἵνα δὲ τ ἄνδρα καταλιποῦσαι αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι οὐκ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσήκει. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀποπέμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὸν νόμιμον γαμετήν. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὴν νόμῳ γαμετὴν οὖσαν ἀτίμως ἀπολείπει. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ὥσπερεί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίρᾳ δὲ συζῇ. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲ δίδοὺς γυναικὶ ἀπολείπειν τ ἄνδρα, διδοὺς δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τίκτειν. Ibidem: ἀποπέμψαι γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἴδεσι γαμεῖν, ὅθεν βούλεταί τις, καὶ ἀπολαλέσθαι τὴν ἅπαξ γυναῖκα. *J.G.G.*

93. Εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιών, καὶ ἔξιον κίπτοι] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit.* Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstinere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine pescanti: ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil: ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

πρεπτέον συλλαμβάνειν τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] πείσεται. ἢ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι, ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βέλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτοντα, ἢ τὴν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντας. ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἰ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σε ἀμφιλεγόμενος; ἔοι-

[b] Πάσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πείσεται *J. Bl. H. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔξω τις ἰὼν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δὴ] Πλατωνικὸν, σημαῖνον τὸ ἄρτιως. ὅστις οὖν τὸ ἄρτι λέγει τὸ ἀναμεμιγμένον σημασίας τῷ ἐνεστῶτι, μοιχλοτ· * ἀνεπιδιάτον σημασίας, ὅταν δὲ τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀναφέρηται, οὐκ ἂν σολοικίζοι ὁ χαλκοῦς ἔτυμος. *V.*

* Ἀνεπιδιάτον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀνεπιδιατῦ. Sed in V. tantum extat ἀνεπιδιατον, unde palam eſt, legendum eſſe, ut edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulſari*, Graecis κόπτεσθαι: ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτοι τὴν θύραν εἰσιὼν ἢ ψοφοίη ἐξιών. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπίτηδες κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνην. Idem in *Fugitivo*. Ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis: Ἄγε δή τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ ἀφαρπάσῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τὴν θύρας. Et in *Nubibus*: Γεῦσαι τὴν θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἐρομένῳ δέ μοι, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῦν. *Heliodorus* in I. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κρούσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio: Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta: Μὴ ἄρξηδε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κρούσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalyp.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic, quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum praeſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux*: Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δὴ, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἄρτιος. Πλάτων νόμων ζ. Νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις ὡσαυτοχόντις τοῖς λόγοις, ὅτε ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δ' ἐπελήλυθεν. Καὶ αὖθις· ἐν πρώτῳ νόμων· Πλάτων ἀμφιλεγόμενος εἴρηκε ἐπὶ τῷ πρώτῳ χρόνῳ, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ σωφρονεῖν· ὃς δὴ πάντων τῶν πολλῶν χαλεπώτατος ἂν φαίνοι ἡμῖν νῦν δὴ. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δὴ μέ ὀρθὸν βᾶσ' ἐπὶ δόμους, πόθου ἐφάλω· Νῦν δ' αὖ ψευδόμενος ἐπ' ἀνυμάτοις. καὶ ἐν Μηδείᾳ· Ὁρᾷς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἐπρεπόνας τύχῃ. Homer: Νῦν γὰρ δὴ γίνεται ἰσόν. Idem: Νῦν δὴ ἐξαπίνης δέδυκεν παντὸς λαοῦ κακά. *Euſtath.* Νῦν δὴ, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως ἐν ἐπὶ τόπῳ, ὃ καί φασι μόνῳ παρεχημένῳ σωτάσει χ. *Euripid.* Phoeniſſis: ἄκων δὴ τὸν Διοφάντου ἔμπλην ἐδίδα. Ibidem: Ἄκων δὴ νῦν γ' ἐς τὰ πρὸς τούτοις κακὰ. *Plato* in Gorgia: ἀρ' ἂν γ' ἡν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρόσθεν & πρωΐ. Cum futuro autem αὐτίκα, μάλα, αὖθις, αὖθαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα, εἰς ἐμὲ μακρόν. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς ἀεικέα τίσετο λοιγόν. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δὴ, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus· Νῦν δὴ μανθάνομέν θ' ὅτι θαυμαστὸν οἷόν. Idem in Phaedone: Ὦ Σώκρατες, ὕστατον δή σε προσερεῖσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri: Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐμοὶ μᾶλλον ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſolecciſmum eſſe. Εἰ ὀφθήσεται, inquit, δηλοῖ, τότε τὸ νῦν τοῦ μέλλοντος σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δῆτα γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι]. *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆ Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπέ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνεται] ῥηθὲν μοὶ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆ ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, Φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά ἐστι τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

10. SOL. Desine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque possim assequi. LYC. Et quomodo assequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus stribligine sermonis me non observante te ais ultro peccasse, & in quo quidque peccatum sit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, sic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his singulis me interrogare *si velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) si videtur, percurramus. Ac primo ipsum illud ἄττα non denso spiritu, sed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet post nomen ἕτερα compositum.] Sic enim minus absurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, sed *in te contumeliosus fuisse*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumeliose tractare significat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumeliosum esse dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

a Μάθῃς] Sic omnes. b ΣΟ.] Personam hanc, & mox ΛΥΚ. inseruit *Gesn.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. *V.* ἵνα δηλοῖ τὸ τινά.

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus satis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, sed sic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἅττινα, οὐ ἀρχῇ κεῖται μόνον εὕρηται, πρωτοπάρχοντος τοῦ ὀνόματος τὸ τὰ πρὸ αὐτοῦ κῶλα, ἐφ' ᾧ ὀνόματι τοῦτο ἐπιφέρουσιν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλωμαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινὰ, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἄπαξ τὸ τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεὶ ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πρόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος τὸ Φαίδωνι ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιαῦτα, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς — συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiastae judicium, in margine positum, malum pedem in ipsam Luciani orationem videtur intulisse. Sic vera sunt, & cum *Thomae Magist.* observatione conveniunt, sed sententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἢν με φὴς ὑβρίσαι] Puto excidisse ob soni affinitatem σὲ post ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus sum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν sunt Soloecistae, ita distinguenda, nisi fallor, ut in interpretatione nostra factum est. *J. M. G.*

20. Σε ὑβρίζειν & εἰς σὲ] Ὑβρίζω σε scilicet est contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, est cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumeliosus & injurius sum, *Moschopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δὲ ὕβρεως & πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικόν τινα εἰς φίλον σου, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιάκονα, ὡς ἀναφέρονθαι τὴν ὕβριν ἐπὶ σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus subjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λαλεῖται, οἷον εἰς τὴν περιουσίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ὁ τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba sic se habent: Ὅρους μὲν γὰρ κινδυνεύει μόνον ἀξιοῦσθαι, ἀλλὰ & ὑβρίσαι εἰς τὴν περιουσίαν. Lucianus in *Bis Accusato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν ἀξιόλογον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non observari perpetuo ab Atticis, vid. *Kust.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ᾧ ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει ἢ σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, ᾧ ὅτις παῖδα, ᾧ φίλον, ᾧ ὅτις γε οἰκέτιν· πλὴν [c] ᾧ περὶ τ' πραγμάτων ὕτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεχ), οἷον εἰς ἢ παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Καταναῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν ᾧ τοῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γίνε), τῷ μὴ ὀρθῷ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τῷ μὴ ὄντ πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τῷ κυρίῳ [h] λέγειν ὄϛ. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσ). ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ ᾧ ταῦτα καλανόησιν ὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρὸς τινὰ, ἢ οἰκείαν

e Γὰρ] Γε *Fl.* *d* ΣΟ.] Omiſit *J.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. *e* Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. *f* Δόξει] Forſ. *δοκεῖ Geſn.* *g* Εἰ] Forſ. εἰῇ. *h* Λέγειν] Sic *H. P. J. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μοὶ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζειν εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Ἀλλοτρίλλεις γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *J. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθαρμόζειν τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, ᾧ ἐναλλὰξ ἀντὶ τ' ποιούτων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τῷ κυρίῳ λέγειν, ᾧ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀντ' ἐτέρου εἰπεῖν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus*: ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere*. Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *J. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *J. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσα σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερον πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *J. M. G.*

40. Λέγων ἐστὶ] Λέγων Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *J. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit

χείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ σοί τινα, ἢ ἐκείνῳ σοί [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲν συμμεμιγμένα, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶς τισὶ βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῶς ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γε λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἥκουόν σου λέγοντος, ὡς ἔστιν ἀκριβολογουμένου. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὸ ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸ καθεζόμενον.

Ἧσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δίομεν ἕδρην, ἀντὶ τοῦ μὴ καθεζόμενον. πάλιν ἂν εἰρήσθαι ὅτι τὰ ταὐτὰ διαλλάττειν, ἁμαρτάνειν δοκεῖ· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

11. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assidere* & *sedere*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *consedentem* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assidere* & *sedere* differre ajo. SOL. Et qui tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assidere!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin, peregrine, sedes, sedem inveniemus & ipsi: sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, percare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a [a] Ὃν] [a] Ὃ male *Fl.* b Καθέζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amst.* bene. Καθίσειν Edd. cett. Sic *Gesn.* ex *Amst.* Κάθιζε cett. Κάθησον *F.* Καθίζει *B1.* d Κάθισον] *Amst.* Κάθησον *F.* Καθίζει *B1.* e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἰσημιλείας τῷ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἰσημαλῶμαι τι περί σε πραγμάτων. *F.G.G.*

49. Ἐκείνῳ] An ἐμοῦ; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, καὶ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο. *F.G.*

56. Ἄλλοθι τὸ κάθισον, τῷ κάθησο. Διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, καὶ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν γὰρ κάθισον πρός τινα ἱστάμενον λέγεται ἴσον καθίζειν· τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὸ καθήμενον ἴσον κάθησαι, καὶ μὴ ἐξανάστηθι, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἧσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δίομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum, quod vero paulo antecedit, τὸ καθέσθητι ἤκουόν σου λέγοντος ὡς ἔστιν ἀφιλον. *audivi te dicentem imperativum* καθέσθητι, *sede*, *vocem esse peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἔστωτος, καὶ ἀνασταθῆτι, καὶ τὸ καθεσθῆς ἀδόκιμα παντάπασι Ἀθηναίοις φησίν. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari, cui equidem non invitus assentiar vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷός ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Sol. Πάνυ οἶδα· τῶν γάρ σου ἀκούσας τοῦτο λέγοντος. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς quaquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἐκαθέσθην, inquit *Thomas*, καθεσθεῖς, καθεσθήσομαι, καθεσθήσας, καὶ ἄσπερ λέγουσι, βάδισον. λέγεται δὲ καθίζομαι, καθιζάνω, καθιδρύομαι, καταδρύομαι, καθέδρα, καθέδρισον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. *Phrynichus*: καθέσθητι, καθεστώς, καθεσθήσομαι & καθεσθησόμενος, ἀφιλα. Parum igitur Attice *Hesiodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πατρίου θώκοιο, θυγάτερ, ἔλεγεν. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον καθεσθήσεσθε. Lucianus in priore veterum narrationum: Ὀνησιμάχου δὲ εἰσιόντος ὥσπερ δὴ πρὸ τριακοντίας· *Herodian.* in V. Συμπαθοῦς αὐτῷ ὄντος τοῦ βασιλικοῦ φρονήματος. *Joseph*: Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ θρόνου. Idem libro VIII. Καθεσθέντων δ' ἐν Βηθσαιδᾷ. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magister*: Καθίζω ἐγὼ, καθίζομαι, καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit Xenophontem καθίζειν usurpasse pro καθίσαι ποιεῖν. Locus est in II. ἀπαλλάττομαι δὲ Ἀρμάτου, ἵνα ἐκεῖνος ἐλθὼν εἰς τὸ θρόνον τοῦ βασιλέως καθίσῃ· collocaturus esse. Sic καθίζειν δικαστὰς apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζω ἕτερον, μετοικτικῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμετοβάτως. Καθέσομαι δὲ ἐγὼ, καὶ μετοικτικῶς, &c. Τὸ καθεδοῦμαι, καὶ ἐναθεδοῦμαι βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω ὑ. μόνον τίθεται ἐπὶ τοῦ ἕτερον ποιῶ καθίζειν, ἀλλὰ & ἐμαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἑμαυτὸν ἐπάνω· εἰ θέλεις. *F.G.G.*

57. Εἴη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. du S.*

61. Ἧσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *ultra*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam *καταδουλοῦν* tu forte idem quod *καταδουλοῦσθαι* putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; *καταδουλοῦν* vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 Ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴωθα τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγω· τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ἀλλ' ἤδη λέγε, ἵνα σε δεῖ προθύμως 70 σκεῖν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος οὐ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμι- 75 κας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, 80 εἴπερ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙΝ

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* g Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγων vett. h Ἱκανῶς;] Rescripsi ex *El. F. Vi.* Ἱκανὸς vett. i Γάρ σε δεῖ προσδιδάσκειν] Μὴ προσδιδάσκειν *Fl.* omisso γὰρ ac δεῖ. k Μοι] Mir legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ· καὶ τὴν τῶν ὅλων βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδούλωσιν. οὐκ ἀσφαλὲς ἦν τὸ τοῦ Λυκιανοῦ. *V.*

61. Ἥσο ξείν'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. du S.*

Ἥσο ξείν'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἧσ', ὦ ξείν'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥσο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἧσο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit τῷ δ' ἕδρης ἐτέτυκτο πατὴρ ἐπιείκτα Ὀδυσσεύς. Τελέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρύετο, φώκησέ τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγω] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ἐμοὶ μὲν ὁ συγγραψάμενός τινα, ἤτοι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷος ἦν Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ γράψαντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφέας ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲ οὐδέν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ ἐπὶ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde resarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲ καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλῶ ἑμαυτὸν; καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὴν θαλάττης ἀρχήν. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲ καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

to-

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

ΤΡΙΕΦ.

ΤΙ τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, ἢ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω ἢ κάτω θεμιτολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, ἢ τ' ποιητῇ, ὦχρός τέ σευ εἶλε παφ-

TRIEPH.

QUid hoc rei eſt, Critia? totum te mutaſti. Superciliis deorſum contractis profundas volvis ſub pectore curas, ſurſumque & deorſum vagatus *animos ſub vulpe latentes*, ut eſt in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριεφῶντος &c. *B1.* ac 2. In cett. omiſſa. *a* Συνένευκας] Συνέυκας Edd. priores. *b* Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. *Fl.*

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ὅτου λόγου ἄλλως τε, ἢ ὁ Λυκιανοῦ δοκεῖ εἶναι. ἢ τὰ λοιπὰ ὁ δὴ ἐπιφέρει. *V.*

3. Βυσσοδομεύεις] Ἔνα βάθος σκέπῃ. *V.*

* Ἐκ] Abeſt propoſitio ab editis. Addidit *M. du S.*

to dialogos; ſatis tamen manifeſtum puto, illud τὸν δὲ λεγόμενον τὸν λεγόμενον, tantum de hoc dialogo capiendum eſſe. *J. J.*

Ibid. Διαλόγων τὸν λεγόμ.] Non audiendus eſt *Bourdeletius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc eſſe ultimum dialogorum ipſius Luciani, reliquos ſuppoſiticios. Vera eſſe poteſt ipſa propoſitio, ſed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non eſt hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae ſtyli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noſter Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Chriſt. 171. ut patet in *Pſeudomante*: at hic nebulo ſe baptizatum ſignificat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφλαντίας, ἐπίρριτος, ἐς τάτον ὑμᾶς ἀφοβαντίσας ἀπὸ ὕδατος ὑμᾶς ἀναπλάσσων, adſcribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Chriſti 68. ad annum ſervatoris 171. pervivere, ſive annis 103. Atqui etiam poſt bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus ſit, negari non poteſt. Saperdae autem prorſus illi ſunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo iſto, de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus pacentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater eſt, Neronis principatu eum ſuſcepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur exiſtimare *Cave* 129. & Theologi nonnulli; ſed palam eſt, eſſe ſpurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum poſito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inſcriptionis obliviſcitur, neque quod in *Peregrino* . . . . plebs illum impoſtorem vocat ἵνα φιλόσοφον, ἵνα φιλόπατρα. Metellus eſt Conſul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquiſitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, reſciſſus eſt. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Weſſelingi* beneficio utor, adeſt; ſed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non eſſe mihi certiſſimum eſt, ex ſtilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem eſt Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipſo proficiſci nequivit, quia ſua ipſe non excerpſit; Auctorem vero aetate poſteriorem eſſe, ſatis demonſtravit Cl. *Geſner.* in ſingulari Diſſert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique ſtatuit ſcriptum Conſtantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophiſta Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exſtat ſcripta a Juliano epiſtola. Ita vero ſtudioſe hunc Dial. pertractavit *Geſn.*

us

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forsan

εἰάς. μή πω τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτην ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήντησας; οὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς παθεῖν, εἰ καὶ αὐτὸν ἱκετεύοις, οἷμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ὅτε τῶν Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ ὑποβομβοῦντος τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γεγηθότος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεπόφωσαι, ἢ καὶ τὸ χειρὸς παλαιστὴν οἴει ἐπιμένειν; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή πω ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τρικάρηνον] Κέρβερον. *V.*

ut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ΤΡΙΕΦ.] Nothus. An Τριφῶν vel Τρίφων, τὸ Τριφῶν non placet. *F.G.* At Τριφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Σωνίσινας] Lege σωνίσινας. *F.G.*

3. Βυσσοδομιούις] Βυσσοδομεύειν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομεύων, κατὰ βάθους τὰ ἀλγεινὰ βυλεύων, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I. 316. Lucian. *de Delat.* c. 24. βυσσοδομεύει τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομεύεις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὸ ποιητὸν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ εὐεπιφόρητε τῶν ἐχόντων, τοῦτ' ἔστι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε Ἥγων, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλωπεκώδης. κερδάλη γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βυλῆς κερδαλέης, συνετῆς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου παρὰ τὴν κερδὼ, ἥγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὠχρῷ τί σευ] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.du S.*

Ὠχρός τε] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἐκάτην] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

7. Τίνι θεῶν — συνήντ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθ' ἐναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M.du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεπόφωσ). *J.M.G.*

14. Ἢ ἐ τ' χειρὸς] An ἢ ἐ ὀν τ' χειρός; *F.G.*

17. Διειλημμένου] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένῳ λόγῳ, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζῃ τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ χρὴ χρημνὸν ὠήθημεν ἂν ὅπη κεφαλῆς σκολοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, καὶ τὸ τῦ Κλεομβρότυ πήδημα τῦ Ἀμβρακιώτυ ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τ' θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σε τ' διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅπη σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· εἰ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι εἰ μικρὸν ὑδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τ' ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπεβλέπειν, καὶ τὸ ἄταλον τ' βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω φε-

20 ote iterum illae audiendae sint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, nisi tu mihi jam inclamasses, de praecipiti loco in caput vertigo me impulisset, & Cleombroti de me saltus, Ambracioten illum dico, narrari quam scitissime potuisset.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, visa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philosophorum portentosi sermones, tantum abest ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quiesce paullum Triepho, & noli molestus esse amplius. Neque enim a me insuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque spernendam facile, quin valde etiam abstrusam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingressu illa inconstantia, illa sursum deorsumque con-

a Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *F.* quae ἀπψύξω

20. Ἀποψύξω] Ἀποθανοῦμαι, ξηραυθήσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloss. Graecol. ἀπψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopseud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *F.M.G.*

24. Κλεομβρότυ] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem se de saxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότυ] Notissimum est *Callimachi* in eum Epigramma, sed nimis pulchrum ut non hic adscribatur. Est autem in Anthol. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ἅλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης.
Ἦλατ' ἀφ' ὑψίζυω τείχεος εἰς ἅλαδε,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τᾶς ψυχᾶς γράμμ' ἀναλιξάμενος.

F.M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *F.M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. supra *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *F.F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari ostendive sibi cuperent, aut ipsi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum est apud Lucian. in *Scyth.* c. 4. ubi Anacharsis ad Toxarin: μὴ φθονήσῃς ἀδελφοῦ τοῦ σεαυτῆς ἀναπεφηνότος. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπέ, καὶ μὴ φθονήσῃς μοι κ. τ. λ. *Contempl.* c. 1. φθονήσῃς ἂν μοι κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς φιλίαν με φθονήσῃς. Huc refero obscuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἰ οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων. ἰδὲ γὰρ ἰδὲ καταφρονῶ ΑΥΤΩΝ εἶναι δῆμε, ἄλλως τε εἰ & φίλος & περὶ τὰ ἄμεινα ἐσπουδακὼς ὁ βιβλιοπώλης ἀνὴρ ὤν. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praecesserat, ita enim nimis inepte cum iis quae sequuntur cohaereret: sed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepisse quasi, idemque sibi voluisse existimo, ac si dixisset, ἰδὲ γὰρ καταφρονῶ ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ εἶναι δῆμις κ. τ. λ. neque omnino insolens esse arbitror, ut ex iis, quae sequuntur, superior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemsterhusii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus est, quadrat, quod et apud Comicum in *Ranis* vs. 512. ubi muliercula Pseudo Herculi aliquid, quod e re illius esset, narraturi ita προοιμιάζεται, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φθονήσω μαθεῖν. De aliis precibus passim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδὴ σφι ἤτεε δοῦναι φθόνον αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae est in Deûm matrem, gratias eidem se habere ait, ὅτι μὴ φθονεῖν ἔστιν οἷς τοῦτο πλανώμενον, sed edocuerit rationem mysteriorum &c. *F.M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Gesner.* adlegata aliter exponit *Hemsterh.* quem vide. (sed video ipsum hoc jam notasse.) *F.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. ὁ μικρὸν εἰ-

conversio, valde te conspiciendum atque notabilem faciunt. Sed respira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nancisscaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum est unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne spiritu in sublime sublatus, spectaculum multitudini fias, & delapsus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo signes. Insigniter enim, quae hodie ex sacerrimis sophistis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur respira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda consilia! heu, heu, heu, heu, spes vanissimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipsas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam super Propontide excitasti, adeo ut funibus

πολεῖν, ἀρίγνωτόν σε καθίςησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῆ δεινῆ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθέης. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲ, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμῆ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφαῆς· καί πω καλαπεσῶν, Τριεφώντειον πέλαγον [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιςῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν κηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῆ δεινῆ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῆς ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ὀλίγου πνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐποθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκινηκας, ὡς

[b] Καλονομάσῃς] Καλαπομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

ἀκαλαφρόητον πρᾶγμα ὡς δικαίως ἀνακυκλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθέης] Hemistichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί πω καλαπεσῶν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καί σύ πω τὴν θαλάσσης καλαπεσῶν Μυίππιόν τι πέλαγος ἡμῶν ὥσπερ ὁ Ἰκάριον ἀποδύῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Hemsterh.* in Poecil. p. 249. Verti vult *spiritu meo*, ne quis intelligat substantiam spiritualem; sed *Gesn.* videtur ambiguum studio servasse. *J.F.R.*

47. Σοφιςῶν] Christianos notari τῶν σοφιςῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Christum ipsum σοφιςὴν appellavit: & apud *Prudentium Perisstephan.* 10, 40. Christianis Asclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophistas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξόγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus est noster, nisi quod paullo modestius ille hyperbola utitur, in *Philops.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἥκω, ὥσπερ οἱ τῶ γλαύκας πιόντες, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἰμάτιον δέομαι π. τ. λ. Simili fere metaphora, sed alio instituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. seq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes istae; ne Graecum quidem illud φύ. Forsan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verborum omissa est interpretatio a *Micyllo* ex editione Paris. 1615. f. & *Basil.* 1619. 8. quem sequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adversum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves nisi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσπλεῖν πόντον (frequenti praepositionis ἐς ellipsi) hic valere ingredi, nemo negabit, nisi si quis putet, secundo Borea intrari e Propontide Pontum, id est, versus septentrionem navigari posse. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream posset, debuisse constitutum esse eo circiter loco, ubi est Constantinopolis. Quod quorsum valeat, in disputatione dictum est. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyss. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia absurditate non dicam; sed id rogo; ubinam gentium stantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod sentio dicam, Constantinopoli hoc scriptum puto. Alioqui cur de Propontide scriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compescendis Scytharum excursionibus in fine Dialogi; unde satis liquet in ea regione habitasse, quae iis gentibus vicina esset. Vide etiam Nep. c. 6. unde conjicio tres hosce libellos ab eodem viro scriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' κάλων αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόντον οἰχήσονται, τ κυμάτων ὀπικυλινδουντων ἐκ τῦ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, καὶ κλόνος τ γαστέρα σε συνετάραττε πολύωλον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς καὶ, κρῖτ' τὸ τερατῶδες, καὶ ἀφ' τ ὀνύχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι καὶ ἐξ ὀνύχων· καὶ γὰρ κνήμην γαστέρα τεθέασαι, καὶ κεφαλὴν κύουσαν, καὶ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν, καὶ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· καὶ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κυχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ καὶ χελιδόνες εὐηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἡσθύνουσα, τά, τε naves ingredi Euxinum Pontum eogantur; fluctibus ex tuo spiritu magna se vi volventibus. Hem quantus tumor tuis inesse debuit intestinis, quantus strepitus, quae conquassatio ventrem tibi conturbavit! auritissimum te esse demonstrasti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audisse videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, si quis etiam unguibus audiat; siquidem femur uterum vidisti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, si Poëtis credas, portentorum plena est. Sed cum te primum his possum complectier oris, age abeamus eo, ubi solem platani arcent, luscinaeque & hirundines dulcisonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

[a] δὲ] Sic nostrae, Ts Gesn. Edit.

58. Κάλων] A κάλῳ χοινίκι, pro κάλως. F.G.

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidisse videtur Librario. F.G. Sed saepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώων ἴξον. Plura ex eod. L. *Bos* de Ellips. p. m. 268. Adde Nostrum supra *Dea Syr.* c. ult. γάμων ἰέναι, & *Theogn.* vs. 1172. — ἥλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inserto εἰς opus erit. J.F.R.

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expressus ex illo *Aristoph. in Neb.* vs. 38. seq. εἶτ' ἐταράχθης τ γαστέρα ὁ κλόνος ἤκουσε κἀτὴν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνος secundum Scholiasten est τροφὸς τις ὁ ὑλὴν διεκορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἐντέρων τ ἦχον. J.M.G.

62. Πολύωλον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. seq.

— *Cui quot sunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi subter, — tot subrigit aures.

J.M.G.

Πολύωλον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. J.F.R.

64. Τερατῶδες] Τὸ τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἴσως. F.G.

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid sit δι' ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ ὀνύχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' ὀνύχων videbat.* Quae si vera est ratio, & quid ni vera sit? comparandus cum h. l. est ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis, Totum ut te faciant, Fabulle, nasum.*

Denique illud apud *Aristaenetum* epist. 1. p. 5. ἀλλ' μὲν τὸ ὑπερσωποτάτης ἐκδῦσα δὲ ἄλλη πρόσωπα φαίνεται. Sed sunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perprurisca mus usque ex unguiculis. J.M.G.

66. Κνήμην] De Baccho, alludit ad γαστρομήνη. F.G.

Κνήμην γαστέρα] Jupiter Bacchum ex se conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori suo inseruit, & exacto legitimo gestationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κνήμην vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστρομήνας nomen, in quo lascivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus sermo illum lusum vix admittit. J.M.G.

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. F.G.

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoso edita partu fuerit, suo more describit Lucian. Θ. Δ. VIII. J.M.G.

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tiresia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoseon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. J.M.G.

71. Ἀλλ' ἐκεῖ σε] *Hom.* Od. N. 228. M. du S.

Ἀλλ' ἐκεῖ] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐκεῖ σε θύοντα κιχάνω τῷ σῷ, ἐνὶ χώρῳ. J.M.G.

80. Ὕπνον] Vulgo nominandi casus in Lexicis, ab ipso etiam *Stephano*, post quem errare nemo sibi turpe putat, effertur ὕπνος, genere masculino, sed *Wolfg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audiviſti, & pistillum aut januam ex me fa-80ciat mirabilis illa tua perculsio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam85 infligere possit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res se habeant. CRIT. Ain tu? non posse autem Jovem in tartarum aliquem mittere? nescisne tu homo, ut Deos omnes de caelesti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine90 olim prostraverit, & hodienum prout quisque est petulantissimus prosternat: inde est, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καλαθέλξειε.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σε ἐπῳδὴ τὸ ἠχεσμένον ᾖ, καί με ὄψεται, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσεται ἡ θαυμασία σε αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, ἢ τοῦτο γενήσεται ὅτι σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δύνηται ἀμυνέμεναί σε, εἰ καθαίρεις τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ ἐγὼ σὲ μὴ ἀγνοεῖν καὶ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; ἢ δύνασθαι ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, ἢ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καταχεραύνωσε, ἢ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· καθὰ δὲ τὸν ποιητὴν Τιτανοκράτωρ ἢ Γιγαντολέτης ἀνυ-

[b] Ἀπεργάσεται] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζεται *P. H.* [c] Κατάπληξις] Κατάπλιξις dederat *Solan.* bene. Sed sine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo usus etiam est Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud simul discimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, si DIs placet, posse, ut ex pistillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra pistillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύετρον, θύωμα *Hesychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Hesychius*, & ex ipso forte *Varinus*, distinguunt ab invicem θύρετρα id est θύραι, & θύετρα, hoc est θυώματα, quae tamen & ipsa vox interdum januam seu fores ipsos significat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac distinctione, suspecta certe *Stephano* sit, auctorem prae oculis habuisse locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τὸ θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσεται — κατάπλιξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, substitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen potest vulgata scriptura, quia nihil adeo absurdum est, quin ab hoc scriptore dici potuisse videatur. *M. du S.*

82. Κατάπλιξις] Ἀπὸ ἀκούσματος καλαπλητικοῦ; ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amasia) *catapleXis plenaque boneris* a saucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non potest, ille non verebitur perjurium committere, si nimirum de illius impotentia constet. Triepho autem putat, adeo constare de Jovis aetherii futilitate Critiae suo, ut non dubitaturus sit, illius straminео numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noster, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita disputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram respici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philosophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνέμεναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac necessitatem inflexum, ut ante ἀμυνέτω &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim solum in terram praecipitatum fuisse *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Gesn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid sit βηλὸς cum de coelo sermo est, disputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noster hic respexisse imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus historiae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei historiam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipsam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ϗ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέν, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἰ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦτος ἐγένετο, ϗ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ϗ ταῦρος; ϗ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ϗ διέφυγε λαβὼν τὸ πελάγους, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεωργῷ, ὁ βουλοποιὸς, ϗ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ϗ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βυπλῆγι καλεκεντάνητο. τὸ δὲ ϗ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, ϗ τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοις, ϗ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίσασθαι, ἀλλ' ὑπαδεδρεγμένῳ

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurriſti, ſed, niſi grave eſt, invicem audi. Nonne idem cygnus factus eſt ſatyrusque libidinis cauſſa, quin taurus etiam? & niſi celeriter ſuſcepto in humeros ſcortillo per pelagus aufugiſſet, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, ſtimulos ſentiret & ſcuticam. Illud vero non rubore dignum cenſes, egregie barbatum ſenem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis ſo-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kuſteri*. Ἐπωμόσατο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἵμερτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem ἐκεῖνο, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quaſi legeretur ἐκεῖνο, quod eſt multo concinnius, quanquam non ſtatim, ſi reliquas auctoris ineptias ſpectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσατο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμώσατο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμόσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Theſ. *Steph.* non reperiam.) *Kuſt.* Quamvis abſurdiſſima ſint in hoc libello omnia; ſic ut emendare jubet Cl. *Kuſterus*, ſcripſiſſe auctorem, dubium nullum eſſe poteſt; ideoque invitis libris noſtris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμώσατο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσατο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore noſtro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* ſuccollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσατο] Etſi ter quater ἐπομοσόμενα & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. ſequuntur; jurandi ſignificatione, & ο brevi; hic tamen ipſum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kuſtero* ac *Solano* auſcultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς eſt ſuperior humeri pars. Vid. *Foëſ.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. ſeq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλαβύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὸ χρυσοχόων τις κατηγάσηται χρυσὸν ὄντα, ϗ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὁρμον, ἢ ἰλλάδιον ἡμῖν γένῃ. *J. M. G.*

4. Κατικεντώντο] Forte καλικεντοῦντο a καλικεντέω. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove ſuo meritus eſt *Homerus* aliquo in loco, quam Il. Δ. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, poſt quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis ſaepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Chriſtiani, quam iſtas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Verſum hexametrum ἄμετρον rependiſſe alio claudicante, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. ſi operae videtur, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aeſtu radiisve ſolis, οἱ δὲ ἡλίου ait, — ϗ τὸ πνίγος ἔτι ἰλύσιν. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus *pluralis* ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἰφνίδιοι ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄφνω *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναῖς φύμασις. Idem XI. 40. Πίστεις ὑόρκους. Ibid. c. 158. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτους ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς ὑφάναις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώποις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνους vulgatiſſimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis uſitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vſ. 7. Ed. *Baſ.* & paſſim. Θελήμασι *Pſalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλοῦτος ſupra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποδυομεγάλῳ] Non auſim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipſa editione emendatis, ſtatim Ἔνυπν. c. 1. Τοῖς πλείστοις ἂν ἔδοξε — τὸ μὲ πρῶτον εἶδος ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρχαῖα παρὰ τὸ τίχης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τι θωμάσῃς ἄλλο, ἢ — λεσβίῳ ἀρώμασι Λυδὸς ὁ Θαλάσσης. *Aelian. V. H.* 9, 26. Ἠβύ τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῦ μὴ ἀτοχίσαι αὐτίκα. Ipſe canon *Homer.* Il. B, 353.

Φρ

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

καθεδεῖλ παρ' αὐτοῖς, πάγκαπα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τῆ Ἀετῷ, καὶ τὴν Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν κάθ' ὅλω τῷ σώματ☉, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὃς προφήτης ἄριστ☉, καὶ [b] ἰητρὸς, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμεν☉;

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χερσῖν κρατῶν, καὶ ἀφῆτορόν τι, καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σει-

[b] Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *Iatρὸς*. [c] Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer*.

Φημὶ γὰρ ἢν καλαπύξαι ὑπερμενέα Κρονίωνα —
Ἀργέστην ἐπιδέξι' ἰναίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀναπόλυτον quidem & σολοικοφανέστερον agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποδιφθεγμάριον Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pitissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιφθεγμα. καθεδεῖλ] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πάγκαπα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀετῷ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lasciva cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν κατ' ὅλω τῷ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐ τῷ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἐγὼ, inquit, ὡς ὅλ☉ ἐμοῦ κυοφορεῖ ὁ γυναῖ☉, καὶ παλλαχόθι τῷ σώματ☉. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ὢν ἐ μάντις, ὡς φασὶν, σοφός. Paullo ante λοξίας vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξ☉, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξίᾳ (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲ πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθ, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.La Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσ☉ Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, δαπλεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ εἶμαι, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα ὄντες; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον..] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus fit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ἴαχε χάλκεο☉ Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν τῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ὀπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τῶν τοιούτων ὤν; τὸν γὰρ Ἄρην ἔχοντα τῷ δεσμῷ συνεζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνεμμένον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰδῆ μοιχίαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππειος Ποσειδῶν ἔκλαυσε δακρύῤῥοῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τὺς διδασκάλυς δεδότα, ἢ ὥσπερ αἱ γρᾶες, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειλο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχὺς σῴσας.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδαιμον, τῦ ἀσελγεστάτυ Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανῆντα ὑπὸ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ οὐδεχεσθαί σε, αἰδῆ τὸ προδιαβληθῆναι πρώην οὐδὲ σῦ. ὥστε ἐάσωμεν τύτυς. τὴν Ἀθηνᾶν ἔτι ὀπιμνησθήσομαι, τὸν παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apâge vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a *Μοιχίαν*] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχίαν S.* & *Amst.* b *Ἔκλαυσε*] Bene correxit *Solan.* Ἔκλαυσεν Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐπιέλπεται ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσσον αὐδήσαχ' ὅσσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum *ἐνοσίγαιος*, & *ἐνοσίχθων* saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim *ἐνοσίχθων* & *ἐνοσίγαιος*. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός? *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγεῖν, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλαυσεν, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλαυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατέρ' — αὐτὴ Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκρὸν κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύτατον θεῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam caussa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 τυ, ὃ ἐνόπλυ, ϗ καλαπληκλικῆς θεᾶς, ἣ ϗ ἢ ὃ Γοργόν⊛ κεφαλὴν ἐν τῷ ϛήθει φερ-ἀπτε), c τ Γιγανλολέτιν θεόν. ὑ γὰ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι ϗ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέ-50γε ὅ, τι d γε βύλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον ὃ Γοργόν⊛, ϗ τί τῷ ϛήθει τῦτο ἡ θεὰ ὀπιφέρε); ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, ϗ ἀποτρεπλικὸν τ δεινῶν. ἀλλὰ ϗ καλαπλήσει τὺς πολε-55μίυς, ϗ ἑτεραλκέα τ νίκην ποιεῖ ὅπυ γε βύλε). ΤΡΙΕΦ. Μῶν ϗ διὰ τῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαλαμάχη⊛; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ διὰ τί ὐ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, e μηρία κόμεν ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκα-60ταμαχήτυς ἐργάσων), ὥσπερ τ Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' ὐ οἱ δύναμίς γε πόῤῥωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῶ ἐπιφέρε).

65 ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐϛιν; ἐθέλω γὰ f πᾶ σῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένυ τὰ τοιαῦτα, ϗ ἐς μάλιϛα καλωρθωκότ⊛. ἀγνοῶ γὰ πάντα τὰ κατ' αὐτῶ, πλήν γε τῦ ὠό-

c Τ̀ν Γιγαντολίτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Geſn. e Μηρία] Μηρὸς male F. & Va. non cett. f Πᾶ] Bene F. S. &c. Πρὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi πρεσβυτικαὶ θεαί. *F.M.G.*

38. Μή μοι] Ellipsis τῦ λόγυ vel ſimilis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiaſta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ ἀφοσκανδικίσῃς. Sed reſpexiſſe proprie videtur auctor *Ariſtoph.* Νεφ. 83. ſeq. ΦΕΙ. Νὴ τ Ποσειδῶ τυτοι τ Ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μυθιμοῦ τ Ἵππιον. *F.M.G.*

39. Καχόδλων] Lepide miſeram ſervitutis ſuae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. *F.M.G.*

40. Ἀσιλγομαι.] Specimen ejus ἀσιλγομανίας habes Od. Θ, 335. ſeq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* *F.M.G.*

42. Προδιαζλῆναι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαζλῆναι, ubi Codd. omnes rectius προδιαζλῆναι, & πρὸ non πρὸς in hoc compoſito uſitatum, addito hoc Philopatridos teſtimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc iſthic in textum non fuerit admiſſum. Interim προσδιαζάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod ſuo loco non ſpernerem. Τῷ προδιαζάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. *F.F.R.*

47. Τ̀ν Γιγαντολίτιν] Τῆς Γιγαντολίτιδ⊛ θεοῦ dicere debuit, nam τ̀ν τ Γοργόν⊛ κεφαλὴν γιγαντολίτιν vocari, non placet. F.G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet *AE.M.*

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, niſi forte τὸ τ Γοργόν⊛ χρῆμα velis intelligere. *F.M.G.*

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, ſi χρῆμα intelligas, vel quaſi demonſtrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἰκεῖνο ἵππ⊛. *F.F.R.*

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἕτεροι τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν ϵ δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν ϵ δύναμιν ἀφαιρουμένην. conſentit etiam *Heſychius*. Recte igitur, puto, ſenſus hujus loci in verſione eſt a me expreſſus. *F.M.G.*

59. Μηρία] Μηρία imprimis ſeu μηρία ὀτῶ Diis grata putabant, & in ſacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falſe παραφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. *F.M.G.*

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασος· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισμόν, ἐπαοιδίαις ταύτῃ θεωδήσαντος, ἄλκας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐχήκασι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγὰρ μ' ἐλάνθανε τόλε τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ χρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένον καραλομήσειε, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstulisset, praesidii causſa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen se nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

[a] ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr. B1. 2. H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. V2. S. Amst.*

77. Προσηλαρίζετο] Ἑταίρας προσέλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 293. b. ἀποδειροτομεῖν *Hesiodi* verbum est in Θεογον. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat, cujus si physicas explicationes desideres, affatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. θεωδεῖν dubito, an apud alium veterem legatur. προσηλαρίζεσθαι honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδίαις] An ἐπαοιδαῖς; *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδὰ *Hesychio* φαρμακὰ, γοητεῖα. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & *B2.* recte. In reliquis Κριτ. emendose. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, si a Christianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum suas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo solliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. saltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrari coepit; quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec lubet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis doctus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. A. 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meursius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aurelii* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I, 46. haec sunt, Πρότερον δὲ τῶν ἐπὶ Σκυθῶν ἐλασάντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπαμυνάντων, οἱ Κρῆτες ὁ Ῥόδον ἐξεπολιόρκησαν βάρβαροι, πράξεως νῦν ἀφηγήσεως ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non ausim: charactera autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles affirmare me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4. 8, 9. Ipsa Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretensium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Observatt. 2, 2, 6. seq. qui colonos Cretensium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem superstitionem relapsus esset, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adversum Christianos insurrexere, impune scilicet, quidquid ausi forent, sub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia sunt exempla a nostris, qui tum vixere, scriptoribus relata, tum haud parum ad rem so-

le virgines membratim omnes diſſectas in inſula, *quam Cretam dixere*, *ambit circumfluus humor*. Hoc ego ſi noviſſem, quot tibi Gorgonas attuliſſem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem feciſſem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perſeo ſuperiorem judicaſſent.

10. Sed quoniam in Cretenſes incidimus, memini adhuc illos mihi oſtendere ſepulcrum tui illius Jovis, & quae ipſius matrem ſuſtentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conſervantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec poſſent, mi Critia, incantationibus peragi,

γίας Δαμαλείᾳ τιμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ [b] δέ τέ μιν καλέουσι. ϗ 95 εἰ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε τραληγέτην ἀκαλαμάχητον ἀπεκατέστησα· ποιηταὶ δὲ, ϗ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας ἐφευρηκότα.

'Αλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τῆς Κρητῆς, εἰ τάφον ἐπεδείκνυτό μοι τοῦ Διός σου, ϗ τὰ τῆς μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται Δαμώουσι. ΚΡΙΤ. 95 'Αλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τὴν ἐπῳδὴν, ϗ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δέ τέ μιν] Omiſſ. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

noſtram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione στηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethuſiorum, Gazaeorumque in Chriſtianos ſaevitia hoc inter alia refert: ἔτοι λέγεται, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ ϗ ὑπερκοσμίους, ἀψαύστους μικροῦ ϗ ὀφθαλμοῖς ἀῤῥένων, εἰς μέσον προαγαγόντες ϗ τ' ἱδίᾳ γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ πρότερον ἐνυβρίσωσιν, εἶτ' ἀπαμείλιξις ϗ ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίους ὀδοῦσι κατεσθίουσι — οἱ δὲ σπαίρουσιν ἔτι τοῖς σπλάγχνοις συνόδῃ τροφὴν ἐπισπάσιος, συῶν τοὺς θερμοτάτους ἐπαφιᾶσι, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaeſtina ſanctorum Martyrum Euſebii, Neſtabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apoſtatae, irruente in eos turba gentilium diſcerpti atque necatī ſunt.* Habemus ergo apud Cretenſes Palaeſtinae virgines caſtas membratim diſſectas ſub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zoſimo vidimus. Quod obſcure ita Gazam ſignat auctor, vel eruditionis oſtentandae cauſſa feciſſe poteſt, vel ſtudio obſcurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, ſi quis in ipſa Creta inſula tale quid tum contigiſſe putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui inſanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃ δέ μιν] Κρήτῃ δέ τέ μιν. F.G. Optime. Et ſic jam verſus reſtitutus. *J.F.R.*

92. Τάφον] De ſepulchro Jovis agit *Joh. Meurſius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vſ. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis ſepulchro conſtare noſtro, quam ex Luciano, quem ſemper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δέχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον ſeu obliquum ſignificare, Lexicographi dicunt, quorſum equidem in verſione reſpexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim eſſe, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Δ mutato, ut eſt facilis harum literarum confuſio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes ſignificaret, quorſum ſequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodiſſimam & amoeniſſimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus eſt, diſtinguendum) a Gnoſſo adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F.G.* Bene, & hoc recepi. *J.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adſcribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia ſit, quae hic requiritur *orgiorum* ſignificatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abuſive ſacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τοῦ ὀργᾶν, *a furore, vel* ἀπὸ τοῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione alleganda, ſi modo ipſe illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante poſuerat: utraque enim ratio ad Bachica ſacra reſpicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τοῦ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curioſorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretenſium Virginum capitibus non poſſe Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid ſibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν ἡ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἂν, ἡ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τῆς ποιητικῆς τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

ΚΡΙΤ. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ κασίγνητον, καὶ ξυνδέκτιν; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτέλαμμήν, ταχέως ἐλάσασα.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

ΚΡΙΤ. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπεπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Jo-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐπωμόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότου prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσιλγ. — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem coeto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρονος noster *Gregor. Nazianz.* Orat. στηλιτ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὰ περιλήψιμα, καὶ τὰ σεμνὰ Ἥρας, ὑπὲρ ἀχθομένου αὐτὸν ἀνακτίθει μισούσης ὑμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3. 3. Τὸν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τὸν Διὸς γαμοῦν, ἀλλὰ καὶ ἀξιοῦσθαι ἀνάγνου ἀμίκτου. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐχ ὑφίστησι τὰς σημασίας, τὴν Ἥραν σῶμα μιαρὸν συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto αἰσιλγὴς ἅπτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ τοῖν ποδοῖν — ἐκτεταμμένην] An leg. ἡ τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμμένοιν. I. e. manibus pedibusque fuge, τὰ χεῖρε παρασπάσας. *Theophr.* Char. *F.G.*

Ibid. Ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J.M.G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J.M.G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἐξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J.M.G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J.F.R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jo-

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Com-
putas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὅρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὸ τέτρακτὺν φῂς τὸ Πυθαγόρου, ἢ τὸ ὀγδοάδα, καὶ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἐνθάδε μέλρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαθον, ἄφρ σύνηκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίρριν, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, ἃ

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Reynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4. 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schediasmate fecisse, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J.M.G.*

17. Τέτρακτὺν] De *tetractys* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. 1, 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀγδοάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetractys Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsi* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Senarium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Christianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. τρ. c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Νεφ. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur, quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expositum in differt. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paullum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic inteligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J.F.R.*

25. Ὀπίρριν] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, ille 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ὀπίρριν Nasutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste ridet Pauli ἁρπαγὴν, quam phrasi *Aristoph.* ex Νεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶ μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶ ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω ἧν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, ἁβρὰ φόβος γάρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς πολε τὰ τῦ Ἀριστοφάνους τῦ δραματοποιῦ ὄρνιθας ποιήματα; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχ) ται ἐν αὐτῇ τοιόνδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀήρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squallorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

lege ὑπὸ θεῦ

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι *V2*. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεός. *V.*

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. *V.*

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Δι' ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τοι θάμις ἀρετῆς εἰς ἴχνια θέσθαι.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τῶ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi.. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύνειν, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam πονηρὸν αἴσθημα κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac ῥήσει usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβος γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὄρνιθας ποιήματα] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὰ ποιήματα nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *A-*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ξας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διατάξας, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι παράγας· ᾧ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, ᾧ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενοημένα ἐς ἅπαντας, ἐγχαράττουσί γε καὶ ταῦτα;

ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητὴς ἀκούσομαι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη [b] Ἡρακληείη φύγε κῆρα,
Ὅσσῳ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,

Ἀλ-

[b] Ἡρακλείη] Ἡρακλῆος Hom.

58. Ἀοίδιμος] Ἔνδοξος. V.

ristophan. av. p. 573. Ed. B. quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanes* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J.M.G.*

Ibid. Γῆν ἔπηξεν] *Psal.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, ᾧ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J.M.G.*

46. Δρόμον] Τούτων hinc forte excidit negligentia librarii. *F.G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur οὐκ ἐκ μὴ φαινομένων. Nota est *Exucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ μὴ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J.M.G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J.M.G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. *F.G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττουσι, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostasεων mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτείνωσι, ἐστερέωσε, κατάξωσι κ. τ. λ. *J.M.G.*

57. Μαθητεύω] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J.M.G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6. 8. p. 263. *J.M.G.*

63. Οὐδὲ γάρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J.M.G.*

66. Ἥρας]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργα-
λέος χόλος Ἥρης.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεσθαι ἄσσα οἱ αἶσα καλακλῶθές τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.

Ἦδ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ', ὅς μ' ἐπροφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ τέμπ', ἐδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

——— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλόεσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πατροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲν πρόσθεινα περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα πεδάρσιος ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόρρητα ἐμυήθης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

—— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, eumtemque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a gnato

—— *diram defendere mortem,*

qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam periturus erat.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμα. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δὶ] Ex *Hom.* inserul. Abest ab Edd.

65. Ἑ] Αὐτὸν. *V.*
72. Γινομένῳ] Ἀνθρώπῳ. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. *V.*

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J.M.G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γινομένῳ. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ὑστερον αὖτε τὰ πάντα] ἄσσα οἱ αἶσα Γινομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J.M.G.*

70. Καταλλῶθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ καλακλάβυσαι ἢ καλαμεροῦσαι ἐκάστῳ τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum* vox explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J.M.G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἰόλου] Ex Od. Κ. 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦ δ' ὡς] Od. Κ, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Κ, 314. seq.

Ἦδ' ὡς αἰόλου ἵκετ', ὅ μιν προφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J.M.G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud sibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiscitur ancepsque fatum? ita ut istud quidem facientem certus rerum exitus maneat; sed si aliud agat, alium etiam finem res nanciscatur, ut de Achille, qui de se dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adversus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, sed erit mihi fama superstes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, sed longa venit sine laude senectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves classemque petebat.
Saepe etenim, Polyide senex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano casurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero scripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoscis? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει ἡ εἱμαρμένην, ᾗ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντα, τοιῶδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Δίχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσε μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ὅτι δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ ᾗ ὅτι Εὐχήνορος,

Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ἑὰς Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ παρ' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, ᾗ ἀμφίχρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, ᾗ τῷ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

[d] Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amst.* aderat in *P. B1. f.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vs. 459. seq. ubi versus suppletur vocula δὲ post αἱματοέσσας inserta. *F.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id est, evidenter adeo de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua sapientia non habeas, quod contra dicere possis. *F.M.G.*

90. Τῷ διδασκάλῳ] Χρυσοῦ scilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epenthesis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκῦραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem sensu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte esse quarto casu, πράξαντα, ποιήσαντα, ut paullo post pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe structurae id ratio exigebat. Sed potest intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel potest pendere ab ἐπιλέγει. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi est an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii scriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipsis possit esse τῷ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. seq. ἐπιβαλλομένῳ aliud est. *F.F.R.*

98. Δίχθαδίας] Il. I, 410. seq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην δ' ἐς πατρίδα γαῖαν. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc versu Homerico intercidere passus est αἰὼν, quod servant antiquiores. *F.F.*

10. Ὅς ῥ' εὖ] Il. N, 665. seq. *F.M.G.*

11. Πολύϊδος] Τῶν Πολυΐδου μαντικῶν inter ea quae saltatorem nosse deceat, & saltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Hesiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido historia est apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδου forte dictus ἀπὸ τοῦ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγον. [a] ἦ οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἰπεῖν ὡς ἀπο-
χωμένῳ μὲ τ μοιχείας, ἢ τ Ἀγαμέμνονα ἐπι-
βουλῆς, ζῆν καθείμαρ) πολὺν χρόνον; ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἐ καὶ
θυγερὸν θανάτου; τοῦτο καὶγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τ πλησίον,
θανατωθήσῃ ὑπὸ τ δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλεται θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τ ποιητῶν, ἢ ἀμφίλογα, ἢ μηδέπω ἡδραιωμένα; ὥστε ἴσασιν ἅπαντα, ὡς ἢ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις τ ἀγαθῶν ἀπογράψουσι).

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegistho dixit, si vellet se abstinere ab adulterio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatis? sin ista facere aggrederetur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nullisque subnixa fundamentis? Omnia igitur, si sapis, omitte, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριεφῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ ἢ τὰ τ Σκυ-

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytha-

rumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ὁ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ὁ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J. P. a G.*

Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ὁ μοιχῷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J. M. G.*

Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso ὑμῖν & καθείμαρται). Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adguovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.*

Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τ πλησίον Ed. Princeps. πλησίον recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ τ Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐᾳ hoc loco Δίκη, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J. M. G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*

Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416. ita posset restitui: οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τέλεται θανάτοιο κιχεῖν, qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vir enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τ ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi rumminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀναμασσάω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei menti videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reverti. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τ Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Colos.* III, 11. *J. M. G.*

Τὰ τ Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Mosis. p. 313. *M. V. La Croz.*

37. Χριστὸς] De hac voce disputatum in differt. §. 21. *J. M. G.*

Χριστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Differt. Cl. *Rossii* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν ἴθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χριστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*

Ἐν ἴθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χριστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἴθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere

po-

tumne etiam res in caelo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θεῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγγραφήσεσθαι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χριστὸς ἡμῖν ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐφήμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον εἰς θεὸν δεξιόν, ἀλλὰ καθηχούμενός μοι, πείθου παρ' ἐμοῦ, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ γὰρ τὸν οὐρανὸν ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον δὲ οὐκ ὄντος πάροντα, τί σοι δοκεῖ, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον καλὸν κατασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόλητος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιήσαντα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαθρεῖν ἑκάστου πρᾶ-

Θεῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγγραφήσεσθαι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χριστὸς ἡμῖν ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐφήμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον εἰς θεὸν δεξιόν, ἀλλὰ καθηχούμενός μοι, πείθου παρ' ἐμοῦ, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ γὰρ τὸν οὐρανὸν ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον δὲ οὐκ ὄντος πάροντα, τί σοι δοκεῖ, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον καλὸν κατασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόλητος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιήσαντα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαθρεῖν ἑκάστου πρᾶ-

[b] Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* [c] Φλαῦρον] Φλαῦμ *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κακόν, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀσθενές, δύσφημον, λυπηρόν. *V.*

43. Δέρριν] Δέρμα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐφήμει] Ex *Aristoph.* Νεφ. 831. seq. ubi legitur εὐφήμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δεξιοῦ. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ amissam dicamus. Caeterum nomen δεξιὸς, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur, & in Z. τρ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Habr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρριν] Ita *al.* & *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλὸν κατασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐκτεμοῦσά σοι μαχαίρᾳ τὰ κρέα. Vix enim est, ut ad sequens mox σοὶ τοῦ

referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀνακόλουθον in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτρέπει regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφύλαττες σεαυτῷ ἐκτεμοῦσι σοὶ μαχαίρᾳ τὰ κρέα; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀνακόλουθον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαθρεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν ἀπὸ τῶν θείων dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μόνος ἀγνοῶν οὐ ἐμοῦ ζῶν, ἀλλὰ πάντα πάντῃ ἄριστα, κ. τ. λ. in quam ejus *fidem* δόκησιν Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ. 277. Ἥλιον θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς & πάντ' ἐπακούεις.) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῶν ἄριστε, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius* Sa-

πρᾶξιν, ᾗ ἔννοιαν; οἱ γὰρ σὲ θεοὶ κόπλαβοι τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο.

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum sapiunt, olim facti sunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντιστρόφως τὴν Νιόβης παθεῖν· ἐκ τήλης γὰρ ἄνθρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεῖόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

18. CRIT. Rectissime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita conversa ratione ego ex lapide homo jam factus sim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλωχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυθήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ μελωδήσω.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego pallescam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: sed avicula, ut Philomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

[a] Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἴσως L. [b] Ἑτερεῖον] Et sic *Fl.* cum cett.

52. Κόπλαβος] Παιδιὰ. *V.*

64. Ἀπαυθήσω] Ἀπαγωμώσω. [*] ἀπολέγομαι. *V.*

[*] Ἀπολέγομαι] Non agnoscunt C.

urnal. I, 17. seq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me disputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum consideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuisse, negem. Taceo quod per metaphoram haud insolentem locus, qui prae manibus est, aliique id genus explicari commode possunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laert.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ἁπάντων γὰρ τρέχει. Unde nec sacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κόπλαβος] An τῷ μύλῃ παρεπίσπω similes. *Tzetzes.* *F.G.*

Κόπλαβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magister ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus est in *Trinum.* 4, 3, 4. *Cavesis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus est, cum vini aliquis de poculo ad solum vel pelvim subjectam eliden[illegible]s certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis [illegible] Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui sunt & deridiculo sapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium sunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas sit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam posse exstrui, mirum non videri debet, si id possunt homines. *J.M.G.*

54. Καί μοι — παθεῖν] Ἀναπόλυτον est, vel ellipsis satis dura verbi ἐκούσας, qua ratione etiam locutus videtur magister nostri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. τὴν δὲ κάτω κυλόσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀλγηδὼν) ἐναργῶς τὰ τῶ θανάτῳ ἔργα ἐπὶ τὴν πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν (πολίτην) Si enim λύπῃ τῷ κοινῷ verbum κυλόσει subaudias, contrarius dicentis scopo sensus emerget. Aliter tamen vir. doctiss. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς post ἔργα putat excidisse: quod magis probarem, si legeretur ζημιοῦσ. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemsterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod supra Critiae promiserat Triepho, ὡς σὺ ποιοῦσι τὰ ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur post longissimam quasi digressionem ad propositum sermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus esset Triephonti, non esse magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque sua eripit cum ipso fuso stamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte sibi indicatum Deum se adjicere tentato superius aliquoties jurijurando, ut scilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὺ κ.] V. *Aristoph.* Νεφ. p. 45. *M. de S.*

Εἴπερ ἐκ καρδίας] *Aristoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio scriptoribus sacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεῖόν τι] Γρ. ἑτεροῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεῖον] Alias ἑτεροῖον scribi solet, neque altera forma usquam, quod sciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo,

Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

τ' θαυμασίαν σε ἔκπληξιν κατ' ἀνθρῶν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. ΚΡΙΤ. Νὴ τ' υἱὸν τ' ἐκ πατρὸς, ὑ τοῦτο γενήσε). ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὡδὲ τῷ πνεύματ@ δύναμιν τῦ λόγυ λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμδυ@ Ἀιακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

ΚΡΙΤ. Ἀπῆειν ὅτι τ' λεωφόρον, ὠνησόμδυός γε τὰ χρειωδέςαλα, ὑ δὴ ὁρῶ πλῆθ@ πάμπολυ ἐς τὸ ὦς ψιθυρίζονλας, ὅτι δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφῦντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ πανλήνας ἐς ἅπανλας, ὑ τ' χεῖρα τοῖς βλεφάροις περιάμψας, ᶜ ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέςαλα, εἴ πυ γέ τινα τ' φίλων θεάσομαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τ' πολίλικὸν, παιδό-

ε Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Πανηνας] Σκοπους. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἑτερομόνυχος. *J. M. G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e. g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερα μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ βάζῃ. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲ κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J. M. G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲ] Μὲν κεύσῃς Ed. *Geſneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲ ad verſum. In *Amſt.* μὲ κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l. d. eſt: Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲ κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J. F. R.*

63. Κατωχρώσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὄχρὸς τέ σου εἶλε παρειάς. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J. M. G.*

64. Ἀλοιωθῶ] Supra ἄλλον σεαυτὸν ἀπολέσας. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπανδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum λέω conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπανδᾷν qua diximus ratione uſus eſt *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὸν θερμότατον κινδυνεύοντα καὶ ἀπανδήσοντα, *de Luctu* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν ἀπανδήσοντας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. εἰ δὲ δὴ μὴ ἀπαγορεύσας λάσκω, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς πρᾶγμα ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπαύρηται πολλὰ ἐ δεινὰ ὑπὸ τ' φιλοσόφων ἀκούσασα. Vid. *Po. Fab.* Agoniſt. I, 8. *J. M. G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F. G.*

66. Ἔκπληξιν] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J. M. G.*

69. Παρὰ τῦ πνεύματ@] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντ@ τῦ ἁγίυ πνεύματ@ ἐφ' ὑμᾶς. *J. M. G.*

Ibid. Τῦ πνεύματ@] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J. F. R.*

71. Δέγμυ@] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J. M. G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀπέτρεγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapſthis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J. M. G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκιὰψ τ' λοπσκοποῦντων τὰ χώματα ἄκρων τὴν χεῖρα ὑπὲρ τῦ μετώπυ κεκυφοτικότων. *J. M. G.*

79. Πολιτικὸν] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἐξισωτὴς aliquam τ' πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τ' πολιτείας ἐπώνυμοι, & p.

δοθεν φίλον ὄντα, ἢ συμπολιτικόν. ΤΡΙΕΦ. Δι' ἐνόμαι τοῦτον. Τ ἐξισωτιὼν εἶρηκας εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλὰς ὠλιγωπισάμενος ἦλθον ἐς τὰ πρόσω, ἢ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἶπον, ἐχάρην ἐς αὐτόν.

politicum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem accessi.

Ἀνθρωπίσκος δέ τις, τοὔνομα Χαρίκεως, σεσημμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus feniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ὡς πολλοὶ φ, sunt ἐξισωταὶ, seu Peraequatores. *J.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Photius* per ἰσώνους simpliciter explicant. *Pausanias* addit ἀναγραφεῖς, cum quo conveniunt Glossae MSS. apud *Cangium in glossario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli satis explicat. Antiquiorem non laudari *Eusebio*, in disputatione jam dictum §. 28. Inscriptio etiam quam ad *Eusebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valesius*, Constantini M. aevo non potest esse antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui posita est, Consul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reinesius* class. VI. Inscript. 122. p. 459. Rem ipsam diligenter exposuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodosiani de censitoribus, Peraequatoribus & Inspectoribus.* Eo autem famma redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem seu modum census, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios servaretur. Erant igitur quasi retractatores census, unde ἀναφέρων illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona scilicet, quam, ut titulus habet, πρὸς τοὺς λόγους, πρὸς τὸν ἐξισωτὴν Βυλλιανὸν, amicum suum habuit, quem rogat ut & alias aequum se praebeat, & speciatim τῷ τῶν ἱερῶν χωρῷ, qui nihil pro Caesare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipsa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, sed γραφέα. In notis monetur, alios ἀναγραφέα legere, φίλον γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epist. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* λύσῃ τῆς γραφῆς liberet. Ex epistola autem 168. apparet *Julianum* voluisse, ἵνα σοὶ δόξῃ εἶναι *Gregorium* τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐπάρχων, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, si quid male ante constitutum sit, id corrigat. Ex his satis puto constare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. scripserit simpliciter ita: *Peraequator est, qui desertos agros patrimoniales aliis in emphyteusin dat, Censitor alibi dictus.* *J.M.G.*

82. Παραγναθιστὴν] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. ἢ δὲ παραγναθιστὴν τοὺς πολλούς. *J.M.G.*

Παραγναθιστὴν] De hoc verbo vid. si quid opus *Kemsterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inserui. *J.F.B.*

85. Χαρίκεως] Manifesto jam Christianos irridet. Quae repentina haec mutatio est? Dicam. Ab homine gentili non crederetur scriptus Dialogus, nisi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐπισεσημμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσημμένον] *Navigio* f. *vectis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισεσημμένον τι, Interpres: *dissolutum & incompositum quiddam.* Quam recte, non disputo. Hic autem de sereante sermo est: non absurde igitur a me versum esse arbitror. In *Gallo* c. 10. ὑπόψαλτε, ἢ διεσπασμένε μόχθε τι. *J.M.G.*

89. Ἐπιφθίγξεται] Forsan ὑποφθέγξεται. *F.G.*

90. Οὕτως ἐς πρόσω] Obscurissimus hic locus &, ut nostri verbo utar, δυσλιμώδης. Videbo tamen, an clarior opera mea possit fieri, veniam praefatus, si non ubique rem acu tetigisse visus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Christiani aliquot, Monachi forte & Ascetae, de injuriis Juliani Apostatae in Christianum nomen, *Clerosque* imprimis, conquerentes, & spe meliorum temporum praesentia mala levantes, seu meliorem Juliano cui interitum novebant, successorem sponderint, & jam animo destinarint, cujus eos insimulat Critias; sive, quod probabilius videtur, Christi *servatoris* opem, quam verbis, ad rem, de qua conquesti fuerant, accommodatis, exprimunt, certe spe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a se, ut solent qui alterum exagitant, interpolata & calumniose detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt considerada. *J.M.G.*

91. Καταλείπουσι ἰλλιτυμοὺς] Forsan καταλέγω. Et ἰλλιτυμοὺς ab ἰλλιτύω, quod est ab ἰλλίω. *F.G.*

Καταλείπουσι ἰλλιτυμοὺς] A posteriore vocabulo videtur pendere sensus verbi prioris. *H. Stephanus:* ἰλλιτυμοὺς *dicitur legi ubicunque apud Lucianum, sed perperam, ideoque Lasaulx pro eo reponendum conjecit* ἀλλιτυμοὺς *reliquias. Alii* ἰλλιτυμοὺς, *fagineta, a* ἰλιτύς. Ego putaverim similem vim habere apud nostrum ἰλλιτυμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἰλλάμενοι, qua utuntur Graeci scriptores, cum dicere volunt id, quod Latine sunt *Reliqua*, quòmodo appellantur ea, quae fisco ex praescripto debentur, ut fuse docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Usu & Praest. Num. diss. 13. p. 592. seq. ubi inter alia observat, quod ad rem nostram facit, ἰλλάμενοι esse Constantinei aevi, Juliani, Themistii &c. reliquos λοιποὺς & λοιπάδας dicere. Dico similem; non plane vim eandem. Ἰλλιτυμοὺς, puto, est convivencie circa ἰλ-

ronchos, tussimque imis ductam pulmonibus, enixe screat. Erat vero sputum ipsa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omissa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impensas aeque ac publicas solvet. Recipiet etiam vanos fu-

ν, ὑπέσηπε μύχιον, ἐχρεμπτέτο ἐπισευρμῶον· ὁ δὲ πτύελος κυανώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καλιχπ- 90 μῶον ἔτος, ὡς προεῖπον, τὰς τ' ἐξισωτῆρ καλαλείπει ἐλειπασμὺς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανειστῆς ἀποδώσ, καὶ τά τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγας δέ-

ἰλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in describendo & peraequando censu. Haec de Peraequatoris sententia, & spe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in posterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἰλλείμματα, & Peraequatoris factum ἰλλειπασμόν. Constat caeteroquin, parce satis Julianum indulsisse reliqua, quod Ep. 47. de se testatur. Et *Ammian. Marc.* 16. 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae scinius utiliter observasse, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto se aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuisse, non ignotum, cujus rei insignia aliquot specimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodos. de lustrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quasi suo quodam jure immunitatem a publicis oneribus sibi dari postulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Justinianei* tum *Theodosiani* leges, testantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caesare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quasi praeteritiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incensos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἰλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλειπῶ explico de non novanda, sed in statu suo relinquenda, ista praeteritione. Hoc quidem proprie significat καταλείπω. Quod praesens posuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro secundo καταλαπῖ. Καταλύσει *Heumannianum*, aut quod alias suspicabar, καταλείψει a verbo καταλύω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: sed non ita bene ad ἰλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales descripsimus: quos quidem legibus posteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate ecclesiis & bonis ecclesiasticis concessa, satis constat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλύσει legit *Heuman. Poec.* p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰς χρέα τοῖς δανειστῆς] Studiose, puto, hic cavillatur, cum Christiani non de novis tabulis, dissolvendoque per unam epistolam aere alieno, locuti sint, sed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio est. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann. Poec.* p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam dissolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuisse, docet V. G. Lucian. *Cronosol.* p. 617. Vid. *Casaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγας] Et hoc conclamatum est, nisi forte in glossariis recentioribus aliquid restet subsidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kusterus.* Vid. Lud. c. 4. κατέπιε τ' Καιρμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγας autem ἱερομάχας Cel. *Heumannus*, ingeniose, ut solet; sed vereor ne Juliani etiam aevo sit illud nomen recentius. Εἰρανιστὰς Neuburii, viri & ipsius ingeniosissimi ferrem, si de Socraticis philosophis sermo esset. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, sed quis capite diminuit & prima illos syllaba truncavit? Εἰραμάρχας aliquamdiu mihi placebant, nec sine caussa, quod praemium Sophistis dari solitum εἰραμαρχία, ut ex Aristidis vita constat. Vid. *Masson.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere sibi Sophistas, qui hic inducuntur, Christianos a successore Juliani Irenarchias. Sed post annos xxv. redeunti ad prima nostra cogitata, visum est, nihil adhuc illis prolatum esse vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc solius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri nostri foetus sunt εἰραμάρχαι. Reponantur itaque φρατρίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέραι forte σοφώτεραι. Compositum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγγανον vel μαγγανεύω. Ac posterioris quidem haud obscura est significatio; de praestigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi solet. Εἶρα vel ἴρα autem concionem significat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἴρην πρατέρωσε κ. τ. λ. & *Hesiod.* Theog. 804. Esset igitur εἰραμάγας concionum integrarum deceptor, praestigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Eustath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Basil.* non ἐκκλησίαν tantum, sed μαντείαν etiam τὸ ἴρα ex quorundam mente ait significare, ut adeo εἰραμάγας dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum se, tum alios decipit, quod quidem auctoris consilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Christianorum de republica dedita velut opera deridenda sibi sumserit. *J. M. G.*

Εἰραμάγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hist. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειραγωγοὺς. *M. V. LaCroze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ἡ καὶ φλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὴ ἥδοντο τοῖς λόγοις, καὶ τῷ χαίνῳ τ ἀκουσμάτων προσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τὄνομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, καὶ ἄσκευος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens,* co-

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδετος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis ἀπὸ vel ὑπὲρ. Picne Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντελὴς εὐήθεια τὸ γένος τ ἀνθρώπων ἀπὸ τ τεχνῶν ἐξετάζειν, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo *ai ἐξωστικαί. Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς πολιτευομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τρίβωνα, καὶ τὴν βακτηρίαν, καὶ αὐτὸ τὸ κυνικὸν μηδὲν ὑπὲρ τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam pravissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J. F. R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκενος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J. M. G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J. M. G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμι accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγημάτικοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J. M. G.*

4. Ἀναγεγραμμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F. G.* Non desideratur, si ἐπεδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J. F. R.*

7. Ἀριστάνδου & Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Petit.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex. p.* 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut. l. c.* Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334. d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀνάβασ. 3, 2. *Artemidorus Oniroscrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J. M. G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Oniroscrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα & νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας & μερίμνας σημαίνει, καὶ θάνατον προαγορεύει. *J. M. G.*

9. Τὰ χρὴ πλουτοῦντι] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσοῦ κρατῶν, ἄκρατος οὐ θάλλει ἔτι· sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὦ, ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἐν-

aeneam detonsas, insculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hanc auro viam inundaturum. Tum ego, *secundum Aristandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones, non bene haec vestra vobis somnia evenient: Sed tibi quidem augebuntur debita, pro portione qua solutionem somniasti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi super alba rupe, somnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὃς ὕστερον τῷ χρυσῷ ἐπικλύσει τὸ λεωφόρον. ἦν δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου καλῶς ὑποδήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ὑποδόσεως· ὕστερον δὲ ἐπιπολὺ τῆς ὀβολῆς γε στερηθήσεται, ὃς πολλῷ χρυσίῳ εὐπορηκώς. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καθαρθέν-

ἀνεγράμμεθα. *Theocritus* Idyll. 22. f. *Piscatores* ita claudit: μὴ σὺ θάμιγξ λιμῷ, καὶ τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas esse dicebat, quantae in insomniis apparere soleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

—— ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείροις
Φαίνομαι, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε κενοδοξίαν ἄφθονον, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρώτιμαι φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδων ὄνειροι.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τῆς ὑποδόσ.] Nisi scriptor hic alias parum accuratus esset, suspicarer illum dedisse ἀντὶ λόγου, cum praesertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui discrimine distent. Sententia aperta: quo quis plus reddidisse & dissolvisse aeris alieni somniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὀκριόεντος τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Eustath. p. 821, 4. *Basil.* ἰσέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῇ ἀκρᾳ πλάττει, ἣ κατ' ἀντίφρασιν. μόλις γὰρ ἐκεῖ σκότος ἢ καὶ ἀφ' ὧν ἐχάτας τὰ ἐκεῖ γῆς τόπους, ἃς εἰκὸς τὸ ἡλίου ἴσα ἀφλεγκαύστους διὰ μέσου. *Aristarchus* vero πᾶσαν universam, i. e. τὴν ὡς ῥαψῳδίαν Odyss. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat usus: ἀπ' ἀκρᾶ δὲ ἔοικεν εἰς ἄκρα λευκὴν εἶναι πέτραν; huic respondet Scholiasta minor sub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνεσθαι. Audiamus etiam *Hesychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis descripsisse videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. ἀφ' ταύτης λέγει τὰς πέτρας τὰ ὀκριόεντα φάσκων. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. ἀφ' τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀφ' τοῦ σώματος ἀπέρχονται. Haec λευκὰς πέτρα forte est *Manalis lapis* de quo Festus, *Manalem lapidem putabant esse ostium Orci, per quod animae inferorum ad superos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Insulam* s. Britanniam suam interpretatur Doctiss. *Barnesius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiasten, suffragatorem citat. Certe hoc illum juvare potest, quod δῆμον ὀνείρων subinde beata illa insula & bonarum rerum feracissima emittit, e quo populo forte ipsum hoc est, quod de *Albio* nobis narrat *Barnesius*. *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀῤῥήκτῳ αἰδέσαι πύλας ἐ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Eustath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων ἐ σωματοειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἡμῶν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα οὐ φασίν οἱ ὀνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barnes.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαι φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, τὸ οὕτω προσαγορευόμενον ἀπὸ τῆς γάλακτι τριφομένων κ. τ. λ. quocum consentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὰ ἄερα ψυχῶν ἔμπλεων, καὶ τούτους δαίμονας ἐ ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους, καὶ τὰ σημεῖα τόσα τε καὶ ὑγιείας κ.τ.λ. Ego crediderim, de tantis mysteriis ne per somnium quidem cogitasse bonum *Homerum*, sed per ὀνείρους simpliciter intellexisse defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de somniis adhiberi solita, vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. seq. ubi umbram Anchisae patris complecti vult Aeneas, sed

Ter frustra comprensa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique simillima somno.

Quod expressum est ex Od. Λ, 306.

Τρὶς δὲ μοι ὤρεξα χερσὶν σκιῇ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. —— Verius 221.
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀποπταμένη πεπότηται).

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille suorum.*

Sed ut tandem ad nostrum revertamur, cum somnia esse dixisset Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens esset somniorum populus, indormiisse, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ἐπεφιλοσόφουν ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ὅσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ὅσον ἄκλητος, ὡς ὑπερηγέρτες ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ μοι ἀμαθίας με καταγνόντες. Ἐγὼ δ' ἐπὶ πρὸς Κράτωνα, Μὴ πάντα ὀσφρανθείς, ἔφην, ἀπεφάμην, εἰ μὴ ἀκούσαιμί τι κωμικευομένου, εἰ δὲ χρὴ Ἀριστάνδρου τὸ Τελμισέως, καὶ Ἀρτεμιδώρου τὸ Ἐφεσίου, ἐξιχνεύσαιμι τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐκμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. εἰ γὰρ ὄνειροι τάδ' εἰσίν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσονται δὲ εἰς μῆνα Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ἐγὼ τοῦ Κράτωνος, καὶ τὸ ἀλιοθῆρον τῆς Αἰγυπτίας αὐτῶν καλεομένης, ἤρεμα

tumque indormiſſe populo, cum tantum concrepuiſſemus hiſce nocturnis ſomniatoris.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio riſu metus eſſet, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *ut ex comoedia loquar, neque ſecundum Ariſtandrum Telmeſſium, Epheſiumque Artemidorum, probe inveſtigavi iſta ſomnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, ſi enim potis es ut ſileas, pulcherrima te myſteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim ſomnia illa putes; veriſſima ſunt, & intra Meſori menſem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audiſſem, damnata ipſorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορί.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖνος. *V.*

23. Μεσορί] Αὐγυστόν. *V.*

vi adeo nocte, tantum ſomniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ὅσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis breviſſimo & quaſi inſecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa ſomnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Enyn.* c. 17. de longo ſomnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μάκιστα εἶναι αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Καταγίνωσκον] Lucianus *Philoſ.* c. 8. ἐγέλασας ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ ἔδοξα ἤδη καταγνώστης μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noſter paullo poſt τὸ ἁλιοθηρὸν τῆς Αἰγυπτίας αὐτῶν καλεομένης. *J.M.G.*

19. Ἐξιχνεύσαιμι] *H. Stephanus in theſauro*: ἰχνεύζω *ex Luciano aſſertur, pro naſo ſuſpendo, ſubſanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Baſilienſes*; veteres *Pollux*, *Heſychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodigimus*. Putaverim venatorium verbum eſſe ab odora canum vi traductum, inveſtigandique adeo ſeu indagandi ſignificationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo eſt ἐξιχνεύσαιμι, quod ἐξιχνιάσαιμι, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accuſandi caſu jungi, ut etiam a noſtro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀριστάνδρου] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L.BOS.*

21. Τελμισέως] Lege Τελμησσέως. Vid. *Plut.* IV. 6. 64. N. *M.du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopſeude*, etiam cum expreſſa perſonae mentio adjiciatur, ut, ἢ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐκμυθεῖς] Ex Pythagorica diſciplina vocabulum. *J.M.G.*

24. Μεσορί] Nota ſcenam dialogi Alexandriae eſſe. *E.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum menſe vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορί, per ω. prave. *M.du S.*

Μεσορί] Aegyptii menſis nomen, quem recte cum Auguſto comparat Scholiaſta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut oſtendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquiſſimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & diſciplina ſomniorum. Mirum igitur non eſt, Aegyptio nomine hac in re noſtrum uti. Minime vero ex hoc ſolo loco colligere licet, in Aegypto ſcriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum eſſe, ſatis oſtendimus. Caeterum ſi quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falſos deprehendet Chriſtianos, ſi quid de imperii converſione atque Imperatoris interitu praeſagierunt; (praeſagiiſſe autem probabile fecimus in diſſert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus eſt Julianus, ut adeo menſe Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Chriſtianis eſſent. Illud etiam notari obiter poteſt, non male paucis ante verſibus dictum ὁ ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ὅσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Conſtantinopolin allatus, hunc dialogum ſcribendi occaſionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Chriſtianis in viciniam ſolſtitii, ubi breviſſimam ſol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Menſis Aegyptiacus; ſed qui etiam inter Syros uſurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diſſ. V. c. 11. *M.V.La Croze.*

30. Δραμὼν ἐς τιτανῶδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερὸς ἡμῖν τι ἐς τιτανῶδες ὑπὸ ἰρὰ ἀπιδών

buti, vultuque triſtitiam præferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas*, *pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ἢ συνθρασάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τὸν Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἰς δὲ ἀνὴρ ἢ Τιτανώδης ἰδὼν, ἀναξάμενός με τῆς λόπυς, [c] ἐκπάρασε, ῥήτην ποιήσας συνθέμενός τε, ἢ ὠθιζόμενος ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου δαιμονίου.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρακτίναντες, πείθει με ἡ καλοδαίμων εἰς γόητας ἀνθρώπους ἀφικέσθαι, ἢ ἀποφράδα τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέραν, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. ἢ δὴ ἐλθόμεν σιδηρᾶς τε πύλας, καὶ χαλκέους ὀδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πολλὰς ἐκκυκλησάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀπήλθομεν, οἷον [e] Ὁμήρῳ ἢ Μενελάου φησί. ἢ δὴ ἄπαντα [d] ἐσωπίαν

[a] Λάτυς] Λατὶς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* [c] Ἐκπάρας] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐκπάρᾳ *B1. 2.* [d] Ἐσωπίαζον] Lege ἐσωπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοτὶς] Ἐιδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρῳ] Ῥήτραι, συνθήκαι, λόγοι, νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

[b] Μέμν] Γέμν lectum antea. Mutavit *M. du S.*

ἐκ τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρῳ ποιήσας] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν οὖν τοιοῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ὀνόμασεν, ὡς παρὰ τοῦ θεοῦ νομιζόμενα, ἢ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ὅτου δὲ περὶ τούτων ἐπεσθήσει τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὅτε μαντεῖον εἰς Δελφοὺς κομίσας περὶ αὐτῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, ἃς εἶχον ἐκεῖς τούτων ῥήτρας πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Ἀφαιρήσεται. — Ἔλιξω, εἰ τὰς βουλὰς λαβεῖν ῥήτρας, *ſalva ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. τῆς ἐπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτρας λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. Τοξαρ. c. 35. Εἰ τὴν ῥήτραν ὑφελόμην. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud στεφανώσαι γητόσιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρακτίναντες] Παρακτίνας forſan. *F. G.*
Παρακτίναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211. ἄμφω δ' ἰζομένω γεραιτέρω ἦεν Ὀδυσσεύς. *Ambobus ſedentibus* &c. praeceſſerat: τόφρα μὲν Μενέλαον ἐπεύεργεν ὑφαίνειν. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρωνίσαν δὲ αὐτὰς — ἰδέσθαι, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δὴ γεγόνασιν ἡμιθέοντες ἢ θεὸς θνητῇ ἢ θνητὸς θεᾷ. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βυκολῶν δὲ ἐκ τῶν Σικελῶν ὁ Δάφνις, ἡμίθεος αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδα] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem Ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρᾶς] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι ἠ χάλκεοι ὐδοί. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*
Ibid. Ὁμήρῳ] Od. Δ. initio, inprimis v. 131. Etſam Lucian. *de Dome* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τὸ νεανίσκιον μειράκιον meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὠχριῶντας, καὶ καλῶς χρωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπερ τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ γυναικοπληθεῖς ἐπὶ θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἐχόντες, ἐψιθύριζον. μέ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἶναι, ὦ τᾶν, τῷ σχήματος. ἐγὼ δ' ἔφην, Ὀλίγοι γε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω παρ' ἡμῖν· Κριτίας δὲ τὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε χαιρήσουσι· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω· δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κἀγὼ αὐτὸς γνώμην· ὑμεῖς μετάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερκῶς

omnia, quae ille ex insula juvenis; videō autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospicietis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gesn. Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσουσι] Χαίρουσι Bl. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. V.

* Πρωτεσίλαος] Erat: de Telemacho enim sermo est. V. Hom. l. c. In Exc. G. Τρωτεσίλαος. M. du S.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποιναιοι] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πυλυδέγμην Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθόνι πυλυδεγέϊ ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυστοκεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ. Schol. δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυστοκούντων γυναικῶν. Ἢ δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γεννήματα προαγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἢ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon non allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem πάσχειν & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

69. Ὁ

tis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

κέσαλα ϗ τάδε νενοήκαλε. πῶς δὲ τὰ τῆς αἰθέρος; μῶν ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατ' κάθετον γενήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσας τ Δία, ϗ ὁ Κρόνος ἀφαμετρήσας τ ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μῶν τῷ Ἑρμῇ σύνοδεύσας, ϗ Ἑρμαφροδίτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ραγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ πιφετὸν [c] πολὺν ἐπιχιονώσουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ϗ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ϗ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ϗ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεγώθη;

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-*

Οἱ δὲ ὡς ἄπαντα καλῶς θωκότες, καλὲ φλυάρων τὰ αὐτοῖς ἐράσμια, ὡς μέλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ ϗ ταραχαὶ τ πόλιν καλαλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τ ἐναντίων γενήσονται. ταῦτα ἐκταραχθεὶς, ϗ ὥσπερ πρῖνος καόμενος οἰδηθεὶς, μέγατορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγοῦσες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνεόντων

c Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺ prave *J.* d Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσας] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* Ἢ ἀφαμετρῆσαι ἢ τετραγωνίζοντος ἢ συνόντος τῇ ☾. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati semimares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentissimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὑράνου *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in καταβίβαστω, dejicio; etsi κατάγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸν κα-

λούμενον ἦχον, ὃν ὁ κύκλος (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Nub. 291.) χρωματίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν ἴσην δι' ὃ ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλοῦσι βροντεῖον, ἐμφορεῖς μεγάλους ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τ ἠχείων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μετεωλλαγῶσι] Vid. §. 34. differt. *J.M.G.*

85. Πρῖνος] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ', ὦνερ, ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Bisetus*: ὅτι ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ποιεῖ. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu Ἀφάτορόν τι ἀναβοήσας. *J.M.G.*

87. Θηγοῦσες ὀδόντας] Formula *Aristophan.* Batr. 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πνέοντας δὲ λέοντας ἐς λινοκόλπους τριφυλείας *Aristoph.* Batr. 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M.du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅπῃ κεφαλὴν καταδήσει, ὡς τ' παλίρροθα ὑμῶν [a] καλατρύχελε. ϗ γὰρ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ϗ τ' πολυάχολον μαθηματικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ' ἀμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ τ' γυναικῶν ὀπίσοιαι μετέρχον).

cula spirantes, cristâ nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetularum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τ' γνώμην, ϗ τ' ἀφρόναν; ΚΡΙΤ. Ἅπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπίσοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γὰρ ἡλίους δέκα ἄσιτοι ἀφημένοῖμεν, ϗ ὅπῃ πανύχιος ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὰς εἶπας; μέγα γὰρ ἔφησαν, ϗ δικπορημένον. ΚΡΙΤ.

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o pulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

a Καλατρύχελε] Sic pleraeque. Καλατρίχελε *J.* b Ἠκηκόητε] Sic Nostrae, Ἠκηκόατε *Gesn.* melius. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τρεῖς φάλους ἐχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J.F.R.*

91. Ὡς] Lege ὦ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχειτε] Proprie *vexare* est, *atterere*. Sed ipse deinde explicat per ἐπαφῇ τῇ πατρίδι. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Mathesin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed κατορθοῦσθαι *recte tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, arjolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. seq. concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi recepta ita diu in Christiano etiam orbe viguerit? *J.M.G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *J.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsus mente sive sententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pseudomante* c. 15. vocat τοὺς ἰγκεφάλους ἢ τὰς καρδίας πρεξυρημένους, id est, ut interpretor, ovium instar hinigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit ὥσθ' ἁπλοῦς, fuisse illos στιγοφάγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὲν ὑ πρόσωπα εἶναι ἀνθρώπων. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀπαιρέτους i. e. ἀπατεῶνας. Nostri Germani non modo tondere, stigeren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam halbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. est עדר הקצובות, simili ellipsi reddidere ἀγέλαι τ' κεκαρμένων. In ipsa autem calvitie & raso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo irascitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Novimus* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus essent frustrationi*, quo loco utitur *Elmenhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Soloec.* p. 744. Ne quid ta-

nem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causſam ita peregi: *Etenim* vera ſunt, *quae urbani homines ſaepe de vobis dicunt, ſomnientibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu ſubridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *iſta, ô ſublimes animae, nunquam tamen tanto quae futura ſunt inveſtigaveritis, ſed veſtris ipſi ſomniis inducti, quae neque ſunt, neque futura unquam ſunt, nugabimini. Neſcio vero quomodo ſomniis fidem habentes iſta deblateretis, honeſtiſſima quae ſunt averſemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam deteſtabili facinore bonum conſequamini. Omittite igitur abſurda illa emotae mentis ludibria, malaque conſilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod peſſime Patriae precamini, fallacesque veſtros ſermones ad ipſum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Θάρσει, οὐκ ἀγεννὲς, ἀντεῖπον γὰρ τὰ κάλλιστα. τὰ γὰρ πρὸς τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, ἐκεῖ ὑμῖν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά που παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω που παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ εἶεν ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἂν πω ὑμῖν ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύοιτε· ἀλλὰ καλαπειθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, οὐ τὰ κάλλιστα βουλεύεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνίνμενοι τῆς βουλεύματος. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ στοματὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή που θεὸς ὑμᾶς ἐς κόρακας βάλοι, ἀφ' οὗ τῇ ματαιότητι ἐπαρᾶσθε, καὶ λόγους κακοήθεις ὀπιφημίζειν.

Οὕτω-

[b] Ὀνησάμενοι] Aut ὀνάμενοι; Pell.

tamen diſſimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonſuram reſpicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi καποσίμων τις, ἐξ ὁρίων θρησκευόμενος, κειραμένος τὴν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonſuram in uſu fuiſſe, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* conſtitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 21. p. 240. ἡ γὰρ ἐκεῖνος, inquit, κωνώπιος τρίχας ἀφεῖλεν κ. τ. λ. & ne nugari ſuo more putemus *Nicephorum*, praeſto eſt *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — αὐτὶ τῆς θεωμενοῦς Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κειρίοτόνησε κυνικὸν, τοῦτον αὐτῷ τὰς κυνικὰς ἀποκείρας τρίχας. Nec parvi momenti ſunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Epiſcopis, ubi ob ἐξαίρετα γνωρίσματα *coronatos* appellatos eſſe clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuiſſe jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmaſ.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἄσιτοι] In ipſa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abſtinentia ad viſiones apparitionesque ſeſe praeparaverunt. Et cacozelia quadam rerum ſacrarum factum eſt, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρσεσὶ, luſtrationibus, jejuniis, animas ſuas ad commercium cum Deo ſpiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. προφητεύουσι τῇ ἴσῃ. Ex recentioribus ſufficiat in praeſentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Chriſtianis omnium fere temporum nota res eſt, imprimis ſi in cenſum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Aliis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non ſunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illuſtratur. Vocabantur a Juliano Chriſtiani, ait vir ἀθεώτατος, p. 122. ſeq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμίθνητες, οἱ μᾶλλον ἀγχιστεύοντες, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν σωμάτων ἀθλιώτεροι. *J.M.G.*

13. Σκοπὸς] De iratorum canum rictibus adhiberi ſolitum verbum: *Ariſtoph.* Pace v. 635. ὑγρὰ ῥινήματα ἐκ' ἀλλήλοισι & σκοπάτε. Schol. λέγει δὲ κυνῶν ἡ μεταφοράν ὅταν γὰρ ὀργίζωνται σκοπάσιν ἀλλήλους. Poſſis forte convertere *ſarcaſtice ſubridentes*; σαρκάζειν enim & σαρκασμὸς λέγεται τὸ σκώπτειν, unde & σκῶμμα. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id eſt, non ut alia ſomnia e ſomno & in lectulo ducunt originem, ſed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de myſteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem conſtituto provenire Divina illa & futuri praeſaga ſomnia. *J.M.G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ ſubaudiendum, ut ſcilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, poſſe aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* ſignificet: ita nulla opus fuerit ellipſi. *J.M.G.*

27. Ἔτυ-

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοιτες, ἐμοὶ πολλὰ καλεμέμφοιτο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προτιθῶ σοι, ἄτινά με καὶ ὡς σήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σε λαλιὰ λιθώδυνον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ἐπεκτείνης τὰς ὕθλους. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ νηδύς, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον ληθεδανὸν ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκυρεῖσα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν δὲ ἀπὸ τοῦ πάλαι ἐξάμυνον, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπίθεις.

ΚΛΕΟΛ. Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλας οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβᾶς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μὴ προφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι προδραμῇς γε τοσοῦτον, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε τι μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolas est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereamus: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοιτες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχοιτες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐχοίτης. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐκχοίτης legas, minus recte ſi vulgatum ſervet. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕθλους forte vidimus, ſed ubi δεινὰ βυλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in *Anus Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἐκείνους, ἔφη ἡ Δίη, ὥσπερ οἱ τῶ γλαύκας πίοντες, ἐπεφυσημένοι τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενοι, ἐδόκουν ἐπὶ πολὺ ἐπιτήμονες ληθεδανόν τι φάρμακον, ὡς ἔοικε, μὴ πιόντες ἐνθυμεῖσθαι μηδὲν αὐτῶν ἐκφεύγοντες. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Ablicat.* c. 6. ἐ δ' ἁπλῶν, ἐδ' ἐπιτόλμιον τ' μανίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι πολλὰν ὑποκυρεῖν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἐπιφέρει κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini*. Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀλλ' ἀθυμαίνεις γὰρ ὅπιπαλύ. μῶν τι χρηστὸν πέπραχθ'; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὅπῃ τὰ κρείττονα.
ἡμεῖς δέ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὅπῃ ταῖς ἀληθείαις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισίν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς δυσκαταπτόητον. ΤΡΙΕΦ. Κἀγώ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δουλευομένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δούλειον ἡμῶν ἄγουσα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἶτ' ἐν οὐ ἀναχωρουμένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χει-

[a] Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *B1. 2.* Ἐκλήψει male *Fl. J. Ald. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* [b] Εἶτ'] Sic vett. Εἰθ' *S.* & *Amst.* Εἴτ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον φδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδὴς πολυωνύμου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

4. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι ὠδὴν δράμῃς] Vid. §. 21. differt. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepte o Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παρέλθῃς] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. — Καλὴ ξυμφορίς] V. diff. §. 28. *J.M.G.*

52. — Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacunque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius. Vid. diff. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσῶν hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ A in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλήψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλήψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἰγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἐπισκ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλειον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμόωντο δούλιον ἦμαρ. & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλὸν ἀγαθὸν τοιούτου κρατοῦντος ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, λῆρον ἐάσωμεν, ἱκανὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τὴν παροιμίαν. [a Οὗτος ὁ λόγος ἔμοι δοκεῖ εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni fuimus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

ΕΡΜ.

ΠΕριπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν καὶ τῆς ἀγρῶν χάριν ῥᾳστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) καὶ δεόμενος ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσειπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ θορυβίας χάριν, ἣν εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τούτου ἐπιπνεούσης εὐκράτου καὶ κώφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μάλιστα καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίου ἀναγνοὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

HERM.

I FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi caussa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis caussa, quae ad agrorum consPectum solet exisstere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. quirem sacram fecerit Mercurio victoriae caussa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος τοῦτο τοῦ Λουκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B1.2.* Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kust.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριστος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τοῦ κράτους, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causſa, *quae promisisti*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν δύνασθαι εἰπεῖν ὑπὸ τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ ὅλου ἐπιπολὺ λόγων μεθεκτικότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι ὅλον τὸ συμπόσιον προσεκτικότα τὸν νῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. μὴ μέντοι γε ὑφ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῆς τε διακονουμένων, τῶν τε ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ἂν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, οὕτως ἂν ἱκανὴν καὶ καθαρὸν τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεπαιημένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσταχύων, μᾶλλον δὲ περὶ δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τοῖν Διοσκούροιν. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

ille Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διασίοις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, ἀπὸ Διὸς φυγῆς αὐτοὺς ἰσχαῖς τοὺς ἄσας, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διασίοις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τῶν ἀσταχύων] Quales ludi in Provincia Gallica fatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καλαθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων ἀδοκήτως διακεκληκότι, ἐπ' ἄκροις ἤδη τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

Παρῆσαν μὲν οὖν τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀριστίππου ὁ Ἀγαθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλός, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων πρὸς τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτω. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τῶν ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἂν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τοῦτο προήχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὰ ἅπαντα λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένῳ γὰρ αὐτῷ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγένετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέπουσί τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. σχεδὸν δὲ ἅπαντων ὀλιγωρήσαντες, κἀθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀργίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τῶν ἰδιωτῶν περὶ τῶν καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praester caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus. HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & causam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis. CHAR. Frustra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter *indoctos* homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Σωπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἡ πάντα τἄλλα παρίντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζων ἐπειρᾶτο μόνοις τοῖς ὁρατοῖς ὑποτιθέμενος κ. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Διὸ

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quòd parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hoccе sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἡπτόμεθα τ῀ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τ῀ ἔπαινον τῆ παιδὸς (ὁ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' ὑδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους ὅτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστ῀ τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ἀπομνημονεύοι περὶ τῆ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμεν῀ ὁ Φίλων πρῶτ῀, ὅτωσὶ τ῀ λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστ δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τ῀ σπουδὴν, αὐτῆ δὴ τῆ κάλλους ὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὅτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ ὧ σπουδάζομεν τ῀ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῆ τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τ῀ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τῆ καλλίστου σιγῇ τ῀ ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ γε λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ, πάντα τἄλλα παρέντας, περὶ αὐτῆ λέγειν τῆ τέλους ἡμᾶς τ῀ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν ὡς χρὴ περὶ τούτου ἀκριβῶς εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀκνεῖν περὶ αὐτῆ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους γὰρ δὴ πάντες μὲ ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινὲς. οἱ δὲ τούτης ἔτυχον τ῀ δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τ῀ γε θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲ ἀνδρείας ἕνεκα, ταύτης λέγε῀ τυχεῖν τ῀ τιμῆς, Ἑλένη δὲ τῆ κάλλους χάριν, [b] αὐτῆ τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

[a] Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. [b] Αὐτῆ] Αὐτὴ *Fl.*

28. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκορος ap. Noſtrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J.F.R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τ῀ ἀθανασίας αἰτία γ. &c. F.G. Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit;

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἔτι ἐπὶ γῆν συνεξηταζομένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξίωθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεχαρίσηται λέγεται τῶν πάντων ὑπάτου θεῶν, ὡς αὐτὸν οὐκ ἀνασχέσθαι συμπλαγχνεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τὰς [a] Θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγούμενον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τὴν Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὰπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ὑπεμέλειαν ἀεὶ ποιεῖται τῶν καλῶν, ὡς ὁ μόνον αὐτὸς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπὶ γῆς ὤν, τι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκασθεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώποις γε ὁδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ' ὧν τούτοις δημηγορῶν, οὕτω ταπεινὸς σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῆς Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.

8. Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque indu

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θήρας *J. Va.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λήδα *J.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *J.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit*, *fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξηταζομένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis diciſſet, ſubjicit;

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμον τε καὶ ἀγχέμαχον Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμα τῶν ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ δὲ τιμὴν γῆς τιμῶν παρὰ Ζηνὸς ἔχουσιν
Ἄλλοθι τὲ ζώουσ' ἐπιμοιροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Funonem, quae quidem olim exprobrare illi ſoleret omnia, ipſam tamen adeo perterruerit, ut ſatis haberet nihil aliud ſibi evenire, ſed intra verba Jovis iram conſiſtere: in poſteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore conſtituerit, terram ſe ipſis cum hominibus ſuſpenſurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita ſit mitis, & manſuetus, & dequus omnibus, ut ſuper reliqua omnia, ipſa Jovis perſona depoſita, ne inſuavis amoribus ſuis videatur, formam ſumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adſpicientem poſſit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero ſolus ita Jupiter pulchritudine captus eſt, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius iſta criminoſe in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri poſſint. Sed ſi quis curate rem velit conſiderare, Deos omnes eodem modo affectos inveverit, Neptunum verbi cauſſa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi ſuccubuiſſe, pudet, ſed velut honoris aemulatione de ſe praedicari amant, cum hoc vel illo fuiſſe formoſe,*

θρασὺς, ἢ καλαπληκτικὸς, ὥστ' ἐν μὲν τῇ πρότερᾳ δημηγορίᾳ τὴν Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ὑβρίζειν αὐτῷ, ὅμως δ' αὖτις ὕστως ἐφόβησεν, ὥστ' ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων ζῆναι τὴν ὀργὴν τῷ Διΐ· τοὺς δ' ἄπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέστησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναστάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, ὕτω γίγνεται πρᾶος, καὶ ἥμερος, καὶ τοῖς πᾶσιν ὑπείκων, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, καὶ τούτου καλλίστου, καὶ οἷον τὰ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι. τοσοῦτον αἰδοῦς καὶ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲν Ζεὺς ὕτω μόνος ἑάλω τῷ κάλλει, τοὺς δ' ἄλλων θεῶν δοκεῖς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλῇ γορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσαι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] ἤδη, οἷον τὸν μὲν Ποσειδῶνα τοῦ Πέλοπος ἠττημένον, Ὑακίνθου δὲ τὸν Ἀπόλλω, τὸν Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τούτου· ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενομένην κα-

[d] Δὴ] Δὴ Fl. melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemſterh.* Vid. *Daviſ.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi eſt p. 56. ſive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Daviſ.* vero magnas de eodem auctorum diſcrepantias indicat, quas repetiſſe aut conciliaſſe tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide 9. *extr.* c. 3. *M. du S.*

34. Γάργαρον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τὸ ἱμάτιον ſcilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲ γενόμενον κύκνος —— τοῦτο δὲ αὖ ταῦρος] Peſſime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo*. Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum converſus, modo in tauri ſpecie*. Exempla videri poſſunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἕλκησεν ποσσὶ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἀπαύλας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τὰ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putas intuentem allici poſſe*. Parum accurate; non enim οἷος eſt *quia putat*, ſed *quae poteſt, apta eſt*. δυνατοῦ, *inanoῦ* alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπι ἡττημένου] Vide c. 7. & notam noſtram. *M. du S.*

81. Παρ-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις ἓσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, ἀλλ' ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμόνη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δὲ θήρας· ὡς δ' αὕτως Ἀθηνᾶ χἀκείνη πρόσχωρεῖ τ πολεμικῶν· τ δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλυμένη πρὸ ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ὅτι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, ὡ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὥστε ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προβαλεῖν αὐταῖς ἢ κάλλος, ὅτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπερ ἤθελε, καλάστησειν· ὀρθῶς ὡ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἂν τις ἐντεῦθεν τ τοῦ κάλλους προυσίαν· ὡς γ' ἐλάβομεν τοῦ μήλου, ὡ τ ἐπιγραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμούσης τ ψῆφον καθ' αὑτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἆρ' αἰσχροτέρα τ ἑτέρας εἴη τ ὄψιν, ἀνέρχονται πρὸς τ τ μὲ πατέρα, τ δ' ἀδελφόν τε ὡ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ ὡ αὐτὸς ἤ τίς ἐστιν ἀποφήνας καλλίστη· ὡ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, ὡ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι ὡ τῇ βαρβάρῳ, ὅδ' ἐπιτρέπει τ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ ὡ καθαρὰν ἐξενεγκὼν, ὅτι καὶ φρονήσεως, ὡ σοφίας, ὡ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιοῦνται, ὡ σπουδὴν, ἀκοῦσαι εἶναι καλαί, ὥστε ὡ τ ἡρώων τε κοσμήτορα, ὡ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τοῦ κάλλους μεταπείσασιν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν ὧν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρέσβα θεὰ, ζυγά-

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuserint, ne alunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Vene-

ran-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστη *Fl.* b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit *Fl.*

81. Παρεχῆας] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. *F.G.*

96. Τοῦ κάλλους προυσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam*, *praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. *H.V.*

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλης Κρόνου· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τῆς Γλαυκώπιδος καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τῆς παντὸς καλείσθαι χρυσῆ. ἅπερ ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἐπίδειξιν ἔχει πῶς οἱ χρείττους ἔχουσι περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τοῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. ἐκεῖνα Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προίσταλο τούτων· Ἥρα δ' ἁπάσης ἐξουσίας καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγοροῦντ' αὐτῇ καὶ τὸ Διὰ προλαβοῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μὲν θεῖον καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ σπουδαστὸν τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμουμένους τοὺς θεούς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους εἶπεν, ἐπιθεὶς τοῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν αὐτῶν εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν προίσταλο τ' ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἥπτετο τ' λόγων, πολλὰ πρότερον προκληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέους· ὁ γὰρ ἐβούλετο λέγειν, τὸ μὲν c Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξατο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τ' βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δοκοῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τοὺς λόγους οὐδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διεληλύθασιν οἱ μὲν περὶ τ' αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τ'

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλου L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Λευκώλενος ἠΗρη] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam eliso A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλου, prave. *M. du S.*

τῆς ὑδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὃς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καλαλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ περὶ τ' ὄντων ὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, ἢ τὸ τινῶν ἀγνοίας τ' βελτίστων καὶηγορῆντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τ' εὐηθεστέρων οἰόμενον εἶναι πάντη, τ' αὐτῷ λυσιτελεστάτῳ ἢ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑποθεσιν ποιήσομαι τ' λόγων, ἢ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτῃ ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἄπλετος τ' περὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶκεῖνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τ' ἀμείνονος οἴεσθαι παρᾶσθαι τύχης. τὸ γὰρ οὕτω μὲν περιφανῶς ὑπὸ τ' κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, ἢ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς οὖσιν οἰκειότατον κόσμου, ἢ οἷς μὲν ἂν παρῇ πρὸς πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τις ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μελέτης, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δυνηθέσαι; ὃ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

tim de rebus minime neceſſariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tamen dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei lau-

64. Ἀκούειν καλλίστου] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &c, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad characterem inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, οὕτω — ὥστε (ὥστε —) ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτως — ὥστε — οὕτω ὥστε — Et ſtatim τοσαύτῃ — ὥστ' οὕτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J. M. G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F. G.*

89. Ὅσα θεοὶ] Pro καθ' ὅσα. *F. G.*

93. Ὥσ' ἔτι τ' ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς] Legend. videtur, οὐκέτι τ' ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum*. *Heſych.* οὐκέτι ἐχὶ, ἢ δ'. *F. G.* Quia mox diſerte ait, μήπω ἡλικίας ἡμῶν, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro οὐ. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J. F. R.*

95. Οὕτω τ' ὥρας ἰδεῖν ἡγάθη, ὥσ', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit; ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero angustissima & maxime divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universas, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ ἐπαινεσόντων, ὥστε μάλις ἂν τ ἀξίας τυχεῖν, εἰδὲν ἀπεικὸς ϗ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῦ, μέλλοντάς γε μὴ Φίλωνα ποιεῖν τὸς λόγυς. ὅτω δὴ σεμνόταλον ϗ θειόταλον τ ὄντων ὄφιν, ὥστε ἴν' ὅσα θεοὶ καλὼς τελιμήκασι, παρελείπω.

'Αλλ' ὧν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, ὅτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς' ἔτι τ ἡλικίας ὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμενος ὁ Θησεὺς, ὅτω τ ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὡς' ὅσης αὐτῷ ϗ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, ϗ δόξης μ τ τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. ὅτω δὲ ἀγνοηθεὶς, τὸ μὲ παρὰ τῦ πατρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γὰ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδῶναι μήπω ἡλικίας ἠμμένην, τ δ' ἀρχὴν ὑπερφρονήσας ἐκείνυ, ϗ παιδὸν, ὀλιγωρήσας δὲ ϗ τ ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνῆντ' αὐτῷ τ ἁρπαγῆς ϗ Πειρίθυν παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τῦ πατρὸς, εἰς 'Αφίδναν ἐκόμισε τ 'Αττικῆς· ϗ τοσαύτην ἔσχε χάριν αὐτῷ τ συμμαχίας ταυτησὶ, ὡς' ὅτως ἐφίλησε τ ἅπαντα χρόνον, ὥστε ϗ τοῖς ὑπογενομένοις παράδειγμα γενέσθαι τ Θησέως ϗ Πειρίθυ φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει καὶ κεῖνον ἐν Ἅιδυ γενέσθαι, τ Δήμητρος μνη-

ϗ

ϗ

ϗ

γευσόμενον κόρης, ἐπειδὴ πολλὰ παρῃνῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ παρέπεμψαν οἰόμενοι αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, εἰ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Cereris, postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχούσης καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστευόντο ταύτην, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑφορώμενοι ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχται ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιονδὶ ψῆφον κοινὴν, ἣ μὲν ἐπιχειρήσειεν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἄν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτην αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. ἃ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, τὰ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ὡς πολλῷ γοῦν ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τὸ θεσπὲν ἠπηθεὶς, τὰ δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ δίδωσιν Ἥρας μὲν τὴν Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸν Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο τὸν ταύτης γάμον.

Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνημένης ἐκείνης στρατείας τῶν Τρώων, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον τῶν τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἱ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-

31. Ἢ μὲν ἐπιχειρήσειεν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. qui hanc dicere dignatus fuisset, debebat: qui hac dignus esset judicatus. H.V.

52. Αὐτοὺς ἐσώσατε] Αὐτοὶ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. J.F.R.

59. Οὐκ ἀπέτρεψεν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. M. du S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον; F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad αὐδῶντες ἀπολωλέναι, idque confirmat sequens ἀπόλωνται: ait igitur ad hoc ipsum, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mis-

Græcis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli caussam, pro qua moreremur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν τ' αὐτῆς, οἴθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν; οἱ δ' οὐκ ἐβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν οἶδ' ὅτι νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ἐφ' ᾗ ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολεμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῶν θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνέστησαν τοῦ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένου πολέμου. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ἢ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ καλλος θεᾶς ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὲ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων ὑδενὸς ἁπάντων ὑδαμοῦ τὸ πρόσταν φαίνον διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους μόνον τοὺς υἱοὺς ἀποδώκοτες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις προλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βέλομαι μεταβῆναι, ὑδαμῶς ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι τὸ τοῦ κάλλους ἀξίαν, τὸ πρότερον εἰρημένων, τὸ Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τῇ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διῳκισμένους, τὸ ἥλιον προσορᾶν. ὡς γὲ ἐλάβετο τὸ ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ὑ πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκοῦσαν ἑώρα,

a Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. b Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. c Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. d Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. e Διῳκισμένους] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An τἀυτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. E.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. du S.

87. Παρενεγκοῦσαν] I. e. ὑπερενεγκοῦσαν. *Aristid.* Pa-

τ῀ μὲν ὥρας αὐτῆς ἀλγὺς (τοσοῦτον γὰρ αὐτὴν θεῖναι, ὥστε καὶ τ῀ [a] γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν,) καὶ δι' αὐτὸ δὴ τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὴν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βάλλεται δ' ἐκδιδόναι πλατόμῳ αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ' ἀνθρώπων φθόνου αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τ῀ ὀπιθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπως ἐθέλοιτο, καλλωπίσειν. ἅμα γὰρ ἅρματι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος ἅμα τ῀ τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς τοὺς μνηστῆρας τ῀ κόρης, ἆθλον τ῀ νίκης παραλθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθεὶς, ἢ τέρεσθαι τ῀ κεφαλῆς ἀπειλήσας. καὶ ἠξίου δ' αὐτὴν αὐταῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποσχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τ῀ ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτως ἁψαμένου τοῦ δρόμου, καὶ τ῀ κόρης ἐκπεσόντος μετὰ τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀποκνῆσαι πρὸς τ῀ ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναί τι τ῀ βεβουλευμένων, μειρακιῶδες εἶναι ὑπολαβόντες, τ῀ δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι περὶ τ῀ κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ' ἐκείνου τ῀ πονηρίας μισήσαντες ταύτηνὶ, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τ῀ κόρην ἐλεήσαντες· τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρησε τοιούτου· τ῀ κόρην δ' ὅτι τ῀ ὥρας ἐν χρῷ ἐν μέρει ἀπολαύσασα· κηδόμενοι τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causam secum illam habere cupiens, fingens interim suspicionis vitandae causa, elocare se ipsam velle ei, qui dignus ipsa esset, commentum commiscitur ipsa cupiditate injustius, quod putabat facile sibi quod vellet confecturum. Currum enim quanta maxima arte potest ad celeritatem elaborato, equos cum junxisset, qui tum erant in Arcadia, velocissimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus proposito praemio ipsa puella, devictis poena capitis: postulabatque ipsam currum cum illis conscendere, ut in illa occupati & defixi, equestris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adversa usus fuisset, qui primus cursum ingressus fuerat, & virgine una cum vita excidisset, detrectare certamen, aut mutare consilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exosi, alius alium morte praevenerunt, quasi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progressa est caedes ad adolescentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc istius exosi, mortuosque simul & virginem miserati, illos, qui tali possessione privati essent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adolescentis suscepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκόθ'] Recte sic *P.* ut *Jens.* voluit. Γεγενηκόθ male *J. H. S. Fl. Fr. B.* b Ἄλλος] Ita *Fl. H. Bl. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενεγκὼν τοῖς ἱππεῦσι. *F. G.* Eadem sibi adscripserat *AE. M.*

89. Τὸν γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγενηκόθ'. Sermo est de Hippodameia, cujus tanta venustas fuerit, ut & ipsum patrem praeter naturam in amorem sui pellexerit. *J. J.*

97. Ἦν εἰς] Τὸ ἦν ejiciendum videtur. *F. G.*

1. Ἆθλον τ῀ νίκης παραλθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpositione: παραλθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμιλλᾶτο. Sic deinde ὑπηθέντας, ad quod intelligendum & revocandum est προτιθείς. *J. M. G.*

Ibid. Παραλθόντας] Παρελθοῦσιν forsan. *F. G.* Et ego sic mallem. Verum quia statim etiam subjicitur ὑπηθέντας (licet hoc ab infin. σείρας pendeat) nihil potius mutassim, sed παραλθόντας ante ἆθλον collocando intricatae structurae mederer. Licet & sic pro accusativo absoluto possit haberi, i. e. *si praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemsterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J. F. R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pausanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, sex-de-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ@) ἀγωνιεῖτο, ἅρμα τε χαρίζον) τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. ᾗ γέγονέ γε τῆς νίκης ἀπεκλονώς.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

Οὕτω τὸ τοῦ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον ὑπὸ πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσται πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾶγμα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲ δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τοῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' εὐ' ὅσαπερ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέροις εἰρημένων, ἢ τὰ ᵉ αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲ δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. εἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, κἀκεῖνα μάτην ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὰπαντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τὸν δυχερῶν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὰ ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

ᵉ Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῶ *J.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *J.P.a G.*

Ibid. Τρισκαιδέκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τριῶν & δέκα νέων νίκας p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 1. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* • *J.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan ὑπὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δή] Subaudi ὄψει, σκέψει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τὸν δυχερῶν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἑξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα ἢ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκείνους καὶ τοὺς παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος ὅτι μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τοῦτο δὲ τοσοῦτον δεῖσθαι, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τόπον εἰς αὐτό. πολλὰ γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τῶν φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τοῖς δρεπομένοις. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μετὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς μετρεῖσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν οὐ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα περαττόμενα χοίη. κάλλους δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὴν ὥραν, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, καὶ φαιδρυνόμενόν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ χρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum supersit, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res successerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Περιόντας prave *Fl.* b Περίεστιν] Περὶ ἐστιν *J. Vz. Fr.* c Οὐ] — ἴσως L. Id est, ὑ forsan delendum esse. Sed male ὑ omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, χοίη Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. *J.M.G.*

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. *F.G.*

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. *F.G.*

67. Λέγειν ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur.* Scio, non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δόξαντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse.

Ne-

quantum nobis licuerit, ſervlendo. Ergo jucundius aliquis paruerit formae felicis homini, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν ἐπ[ε] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προσάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, καὶ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιοῦν ἐπαγγέλλοντι.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti; pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatietas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narciſſum vincamus pulchritudine; non putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne ignari a poſteris forte ſuperemur.*

Καὶ τἆλλα μὲν ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τοῦ τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἐκεῖνο ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὑπογιγνομένοις ἐν καταλιπόντες ὑποβολήν.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quaſi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem ſtruere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam venimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat uſum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τὰ ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν ὑπόδειγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ οὔτε στρατηγοῖς εἰς κάλλος μελέτη τὰ στρατεύματα συντάσσειν, οὔτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, οὔτε μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστίν· ὧν δὲ εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα κατασκευάζειν. τῷ τε γοῦν Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας τοῦ οἴκου, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ δὴ τοῦθ' οὕτω πολυτελέστατος ἅμα κατεσκεύασε, καὶ κάλλιστος, καὶ ἐγνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ γοῦν Ὀδυσσέως υἱὸς ἀγασθῆναι λέγεται τούτους, καὶ σύστιν τοῦ παιδὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὡς εἰπεῖν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

e Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἴσως L. f Γραφεῖσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖν λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισουμένων ἐ ὑδὲ προσελθεῖν ἀξιουμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράττομεν, καίη] Lege πραττόμενα καίη. *F.G.* Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα καίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἔχει οὗ πραττόμενα ſignificat οὗ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαριέστατος τ' ἄνακτος Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. *F.G.* Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλλυ τυ χάριν μιλλοπαρίης ἦγε τὰς ναῦς, συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ὅτι Τροίαν, ἢ ὅπως τὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχῃ. καὶ σχεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοιτο τῶν τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ καλὸν ὁρώσας, καὶ τῦτο τυγχάνειν [a] τῦ παντὸς τέλους.

Τοσῦτον δὲ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων ἁπάντων ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιοσύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων, πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετεσχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνυς γοῦν τὺς μὴ καλὺς ὀνομάζομεν αἰσχρύς, ὡς οὐδὲν ὄν, εἴ τις τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν ἄλλων, κάλλυς ἐστερημένος.

Τὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατυμένοις τὰ κοινὰ διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτελαγμένυς, τὺς μὲν δημαγωγὺς, τὺς δὲ κόλακας καλοῦμεν· μόνυς δὲ τὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυνάμει γενομένυς θαυμάζομέν τε, φιλοπόνυς τε καὶ φιλοκάλυς ὀνομάζομεν, καὶ κοινὺς νομίζομεν εὐεργέτας τὺς τῶν καλῶν ἐπιμελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζυσι τὸ τυτῳ τι προσκοπῆσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκότως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσῦτον ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἑπειθ' ἑκόντες προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τῦτο αἰσθόμενοι δυνηθέντες, ὅτι ζημιύμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) *non alia causſa ſplendentes mimio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſi examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ παντὸς τέλ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Fl.*

20. Πατὴρ] Ulyſſes. *F.G.*
21. Μιλτοπαρίης] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρείας. *M. du S.*

Ἀνδρίας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue invenire fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρεία, virilis aetas, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ar-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ καὶγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὑπερπολὺ παρετεινομένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· ἀχεδὸν δ' ἤδη καὶγὼ ὑδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα λέγειν σέ.

60 [d Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τοῦ Λυκιανοῦ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca *P.* Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅστις κόσις. *J. F. R.*

32. Τῆς ἰδίας ποιοτητότητος] Ἰδία *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τοῦ κάλλους ποιοτήτος vel ποιοτήτας, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J. M. G.*

60. Οὐδ' ὅτῳ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit εἰ γνήσιον. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τοῦ Λυκιανοῦ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J. F. R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ϗ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ϗ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς ὁ Πελοποννήσου, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνῄρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγματι. ΜΕΝ. Τῦτο δ' ἂν ϗ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, ϗ τὰς ὅπη θαλάττη πόλεις, ϗ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. ϗ γὰρ δὴ [b] καὶ κἀκείναις ἀποχρῶν ὁ οἴκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βουλομένοις ἡμῖν ἀκροά-

ΜΕΝ.

AT Isthmum certe perfodere, Muſoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res conſilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuiſſe Neronem. Circuitus enim illos Peloponneſi ſupra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti ſtadiorum Iſthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuiſſet, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domeſtici ſufficiant, ſi res maritima bene habeat. Haec ergo, Muſoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *Ba.* haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H1.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B1. 2. P.* Aliae omittunt inſcript. perſon. *a* Ξυνῄρει] Ξυνεῖρε *P.* *b* Καὶκείναις] Bene ſic *Ald. P. H.* &c. Κἀκείναις male *S.* & *Amſt.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus eſt, quemadmodum facile omnibus veſtigiis colligi poteſt, ac praeſertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus ſuperſtite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th. M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opuſculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis eſt hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto ſcabro adeo ac difficili genere ſcribendi uſum) in eo certe non peccavit, quod ſupervixiſſe fingit Neroni Muſonium. Pulchre oſtendit *Olearius* ad *Philoſtr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Muſonium, non hoc velle, interfectum eſſe, ſed exilio ejectum & velut e medio ſublatum. Porro quam commode hic ad Iſthmum ſtatuatur Muſonius, inde apparet, quod idem *Philoſtratus* 5, 19. narrat, hunc philoſophum inter vinctos illos fuiſſe, quorum operis foſſa illa duceretur. Verba ſunt, Demetrius Philoſophus Μυσωνίῳ ἴφασκεν ἐντετυχηκέναι πέρι τῦ Ἰσθμῦ, διεδεμένῳ τε, ϗ κολευσαμένῳ ὀρύττειν· ϗ αὐτὸν μὲ ἀναιρεθῆναι τὰ μάλιστα· τῦ δ' ἔχειν τὸ σωφρονεῖν, ϗ ἥρμοττε τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀναπαύεσθαι δὲ λαπᾶ τε ὄντ', ὦ Δημήτριε, τῦ Ἰσθμὸν ὀρύττειν τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ ϗ κιβαρῳδοῦντά μοι εἶδες, ἄπτερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀναφθέγξασθαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuiſſet *Olearius* vulgatum ante ἀπαφθέγξασθαι, *deteſtari.* Caeterum hinc intelligitur, quid ſibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl* totus hic Dialogus non conſpicitur, conſulto omiſſus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ϗ σοὶ, Μυσώνιε] Qui poteſt Muſonius haec iſta de Iſthmi perfoſſione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* eſt, atque alios? Hic autem Muſonius ſic agit, quaſi qui Neroni ſupervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam ſtili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Muſonius diu vixit poſt Neronem. Vid. *Philoſtr.* & *Orig.* contra Celſ. *M. P. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium miſſus, non in-

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud ferium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia absciderit illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo interσαλῆ πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄλλο κρεῖττον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς οὕτω θεατήριον ὑπὲρ τοῦ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ ὅτι σφόδρα αὐτὸν πεπείκεσαν, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ᾄδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾀδών. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ἅτε ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθείς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ πρὸς τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸ Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ὑπὲρ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Περ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἀπορρώγας ἀπόχρων ὁ οἶκος καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια τῶν πράττῃ] Corrige ex *Aldina* καὶ τὰς μισθώσεις scilicet ὧν τῇ μισθώσει, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Καὶ τὰς ἀπορρώγας ἀπόχρων] An καὶ τὰς ἀπορρώγας ἀπόχρῳ; *Bas.* edit. καὶ τὰς ἀπορρώγας ἀπόχρων ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ᾀδὴς ὅτω θεατήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς κλοπίμου. *J. M. G.*

29. Τὸν τὸ βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam absciderit Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura absciss̃am omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4. f. 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας ἐσώσατο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσπᾶσαι τοῖς ἔργοις] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit

μίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσιᾶσαι τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μὲν, φαύουσι δὲ καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾄσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τῶν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ὅτι τὸν ὄρυχα ἦξε, κροτήσας τε καὶ ἀδόμβου, καὶ καθηκόμενος τῆς γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τοῦ [c] ἔργου ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆκε εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πετρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξετόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὁπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέδη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὕτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μελεγχωκότος τὴν τομήν. ἔφατο

vallo omnibus, splendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire gestiunt.

3. Progressus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero rastellum illi aureum porrexisset praeses Graeciae, ad fossam accessit inter plausus atque cantus, humoque ter, puto, percussa, hortatusque eos quibus cura operis permissa erat, ut studiose illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a se Herculis superatos labores, existimans. Atque ergastulorum vincti saxosa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Isthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abscindendi consilio.

a Τοῖς] Bene sic vett. Τὴν male S. & *Amst.* b Τοῦ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam potest ὀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic esse in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγου ἐπιμῖξαι πάντας, εἴσατο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσιᾶσαι τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod si omnes* Graecos *compendio isto sic inter se permiscuissent, videretur extraneis Graeciam splendido quasi epulo accepisse.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non pessimis est, rem gesserit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter se misceri possent, contra exteros splendide adeo stabilitum iri.* Proh Apollo & Musae Pseudolucianicae! Ita? εὐθιᾶσα est *stabilitum iri?* Haud vidi magis: miserum Lucianum, qui sub tam lentis maxillis, & hunc Pseudolucianum, qui sic sub Luciani pelle vapulat. Εὐθιᾶσαι autem Ἑλλάδα hic Ψευδλουκιανῶς dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione se referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγου] An sic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ϵ τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσιᾶσαι ὑπὸ τῶν ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι] Legendum arbitror τοῦ, quod quale sit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poterat* interpretatus sum auctoritate *Hesychii*, apud quem est εἴσαιτο, δόξειν. *Permiscere* ἐπιμῖξαι est commerciorum societate inter se devincire. Τὰ ἔξωθεν sunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit asteriscо hic locus, & proclamari: hic fossa est ingens! *Th. M.*

41. Ὑμνῶν μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philostr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾄσμα] An καὶ ἀ. οὐ μ. Μελικέρτῃ τι ϵ λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ϵ τὸν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὸν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, sed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc isto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Vespasian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipsi ligonem porrexissent, Graeciamque tamquam in tutelam commendassent.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate scriptum sit necesse est, qua per septimanas numerari jam coeptum esset. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ϵ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philostr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μετεγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Wess.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utriusque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipſi quoque heri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὸν Αἰγυπτίους γεωμέτρησαντας τὸ ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου τὴν Αἴγιναν δεδοικέναι. μέλαγχρως γὰρ τοσούτου νήσῳ ἐπιχυθέντος, καὶ ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸ μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς ὑπ' ἀν[e] Θαλῆς μετέστησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, [f] ὡς τὰ ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὸ κατὰ τὴν Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ κατοδύναι. τοῦτ' καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσαμεν τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τὴν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τὴν γὰρ Λή-

e Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. f Ὡς τὰ ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Weſſ. adſcriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἱππ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ἐξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ἐξύτατος, (int. ἀνὴρ) ὃς τὰ ἐκεῖσε ἦν ἀπτόμενος, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ἐξύτατος non diſſimulo, mihi in mentem veniſſe legere, οὐξύτατος vel ὁ ἐξύτατος Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ἐξύτατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, προσέωθεν ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, καὶ οὐ τὰ ὑπατικώτατα ὄντας. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura. ſed refrigeravit iſtum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ἐξύτατος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ἐξύτατος non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J.M.G.*

69. Ὡς τὰ ἐκεῖσε τῶν ἀπτόμενος] Melius ὁ τὰ ἐκεῖσε τῶν ἀπτόμενος. *Th.M.*

Ὡς τὰ ἐκεῖσε &c.] Malim ὁ τὰ ἐκεῖ τῶν. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ τὰ] Lege ἀπὸ. *F.G.* Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Geſnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, poſſet hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύναι] *Subſidere, fondre ſous lui.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripſerat haud dubie προστλίσαντος, qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Δίμνῳ προσπλεόντων] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, ὅτε θαυμασίως ἔχει τῆ φθέγματος, ὅτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. Φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲ φύσει, καὶ βαρὺ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆ φάρυγγος· μέλη δ' ὅτω καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῆ φθόγγων ὑπολειαίνουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπία, καὶ μελοποιΐα, εὐαγώγῳ μὲ δὴ, καὶ κιθαρῳδία εὐτάλει, καὶ ἕ χαιρὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μέλαστῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῆ θεωμένων ἐκπίπτει, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲ γὰ, τῷ μετρίως πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δίχα τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora 85 gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabiliorem que faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est 90 ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

95 7. Quoties vero imitatur superos, vah risum! quam multus excidit spectatoribus, licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricato- 1 rum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φώνημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud s. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze*. Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅτω κατεσκευασμένα] Nihil praecessit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένος. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπολειαίνουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τῶ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τῶ ἴτυς, ἐν τόπῳ χρησάμενοι, τὸν δεκεῶσαι ὦσαι βόμβησιν, εἰς λειότητα μετενεγκόντες κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λειαίνεσθαι. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βόμβος esse *obscurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat: quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῆ φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινή τις ἀκοὴ λέγοιτ' ἂν ἡ μόνον φωνῶν ἀκριβείαν, ἡ δὲ τῆ φθόγγων ἐπίτασιν ποιεῖ, ἀλλὰ τεχνική. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλειαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὀπὶ τῇ τροχῇ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῳ αὐτῷ τῇ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἀποχρῶν πως δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μυσώνιε; τέχνῃ γάρ που χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μὲν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ὀπτεύωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μυσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀήκοα τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμος κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδοὺς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὸν ἀγῶνα ταύτην πλείους μὲν ὁ Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τοῦ στέφους ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

[d] Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei simbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν εὐδιεφόραν exscripsi. *Th. M.*

94. Μόνου τοῦ] Lege μόνου τοῦ. *F.G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J.F.R.*

95. Μιμοῖτο τοὺς κριτίλους] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J.M.G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid sit ὑποπαλαίειν docet *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι φαυλίδιον, ὑποπίπτοντες οὐ τῷ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποπαλαλιόφθορος. *J.M.G.*

10. Τὸν τ' τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M. du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμος κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissimus de Comicis Tragicisque ludis concedit, de mulicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. lm. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem anteceserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M. du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praelides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημα — ποιητρίας Ἰσθμια νενικηκυίας. *J.M.G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. Ἐπ' αὐτῇ] Lege ἐπ' αὐτῇ. *F.G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J.F.R.*

κης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς ᾄχει· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο τοῦ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅτι τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει ὁ γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τοῦτον· αὐτοῦ δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ τοὺς τοξοκρίτας, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένους αὐτοὺς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὸν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos biparentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδικὰ ταῦτα νεανίᾳ τῇ μητραλοίᾳ. εἰ δὲ τραγῳδίας τοξοκρίτην ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν θύριον, ᾧ αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράττειν ἔρριπτον, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τῇ Πυθίᾳ καλαλάξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μήτροκτο-

10. MEN. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus ille juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam MEN. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ τοξοκρίτας] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum τοξοκρίται fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. F.G. Idem notarat *La Croze*. Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellipsi τοῦ, οὐ, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραίων ἕδρας, bene habet. vel ut supra οὐ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοὺς ἀναβλέποντας). Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent posremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furiosas Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τῷ δὲ δὴ Ἀπόλλωνι (εἴτ' ὄν ἐκπυκτίσας ὅτι λυπρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τήν τε χόρην τὴν Καμπάνην ἀφείλετο, καὶ στρατιώτας ἔδυκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ σῶμα, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀπῆν, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve staruas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620. 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Respicit illud Apollinis secundum quosdam:

Νέ-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

ῆσαι, ἢ λόγου τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ παλαίειν ἐτιμώρησαν. ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησαν, ὑβρίζεσθαι τὰ τῆς θεοῦ ᾤετο, πραότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶν, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, ὡς ἀσπαζόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ παράκουω, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μυσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ καὶ τῆς γῆς ἄπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅπη γὰρ τοῖς νεκροῖς οὐ φασι θεμιτόν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Τραγωδοποδάγρα C. M. rectius

Π Ο Δ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς ἐχθρὸν μέγα,
Ποδάγρα, πολυτέρακτε, κακκυτῆ τέκνον,

Scholia C. M. — πολλῶν στεναγμῶν αἰτία.

ε Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen deleudum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια σ' ὡς ἡδέως τῶν ἡμάτων, τοιαῦτ' ἀπαγγέλλοντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακται καὶ τοῦ τυφλοῦ τοῦ καὶ κωφοῦ εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accensere mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Tiberius laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρου κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' Ἐριννὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἁμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ τροχητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρᾳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari recessibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit suo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emisit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque saxo Sisyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

[a] Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett. βροτοῖς C-M.

quidem inserui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etsi metrum saepe adparet corruptissimum. „ Scopus hujus dramatis est exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exasperatur quam sanatur, secundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere* „ *nodosam nescit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicastros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthritide fatetur, „ aitque eum causſam tempusque invadendi melius „ expressisse, quam nonnullos medicos". Haec posteriora ex Cl. *M. Erasm. Schmidii* praelectt. Mss. a Cl. *Gesn.* mecum communicatis, unde potissima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omissis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρου κευθμῶσιν] Materia podagrae est ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρου κευθμῶσι βαθυσκίοις. h. est in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, sed & materiem calculosam, tartaream, articulorum juncturis se insinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiscentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *desino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia suppeditatur, quando causſae ἀ λήγουσι, *non cessant*. Crescit enim indulgens sibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν satis notum. At *Hesych.* Ἐξεγένετο exponit, ἐξεπόνησατο. Si legas ἐξεγείνατο, significabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore seu dolore peperit*, uno verbo, *enixa est*. Quae expositio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis instar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγένετο non a capite scribendum ap. *Hesych.* sed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέωλα (l. ἐξέωλασεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπονήσατο. significatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus detestandae consuetudinis mentio apud vett. passim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiss. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Misc. Obs. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Hesychio* non contradico; sed posteriorem expositionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipse voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non est, qualem si quae mulieres sibi procurant, occidendi foetus, non alendi causſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφος, ut ad γάλα referatur. Posset etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi sint exilia, iisque facile occurri posset, nisi causſae essent ἄλυτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo est foetus in alvo latitans, ut ap. *Diosc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, sed minoris, ut in ὑποβόλοις III. *Isthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Isingrinianae (id est Basilicnsi primae) adscriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφος. Sed nullam esse causſam cur a vulgato recedamus, bene existimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter sentiri; causſamque ad infelicem Genium refert: innuens causſam esse occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Isingr. adscriptum: *Ei τεθνᾶσι δ' ἁμπλ.* testatur modo laudatus *Gavel.* sed malle se εἰ γὰρ τεθνᾶσιν legere, per synizesin. At potest id in dimetiendo versu tamen fieri, etsi vulgatum retinemus, ut in versu primo Il. *Hom.* — Πηλεΐδεω Ἀχίλῆος. Et ut θεοῖσιν saepissime fit trisyllabum ap. *Theognidem*, ut vs. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monosyllabum, ib. vs. 171. Θεοῖς τύχη, ὃς ἰσχυρὰ κράτος ὅτι ἄτερ θεῶν. Iterum vs. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος trisyllabum vs. 22. Quin & anapaestus hic po-

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακοὺς δεδραικότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ξεθροκηδέσιν πόνοις.
Ὡς μου τὸ λυπρὸν κ' ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι Φαύλῳ, κ' πικρᾷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε ἀλασφίγξαν πόρους
[e] Ἔτηκε, κ' [f] μεμυκὸς ὄπιτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῇ ἀλγεσπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῷ σάρκα πυρπολεύμενον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρὸς,

μοι
διαφίγγων
μακρῷ c. M.
c. M.

*H

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχῶρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς *Pell.* *c* Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τὸ δὲ *Pell.* *d* Τῷδε] Τόδε *Guj.* *e* Ἔτηκε] Ἔτηξε, κ' ὀδυνᾷ *Pell.* *f* Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆ Περιγρήτε τελευτῆς. (c. 4.) G.

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim *βροτοῖς. Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lect. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, *Jenſii* obſervata in Lect. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, *τοῖς τεθνεῶσι βροτῶν* vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe *βροτοῖς*; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum *ἀμῶλακημάτων* magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet.* Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροβητὸν] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἴδιοι, ἀπὸ κοινοῦ, ex vſ. 13. Nempe *τοὺς δικαστὰς* Æacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſet *προσάπτεσθ.* Sicut paullo ante etiam pro *κολάζειν, κολάζεσθ* locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μου τὸ λυπρὸν] *Squallidum, ſqualleus. F.G.* Syntaxis eſt: *ὡς τὸ δέμας μου λυπρὸν & ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων* &c. *ἔτηκε, κ' μεμυκὸς ὀπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ* &c. *τόδε ἀλασφίγξαν πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ.* i.e. *ἀλ' τῷ ἰχῶρι φαύλῳ. Τόδε διασφίγξαν.* i. *τῷδε ἀλασφίγξαντι.* Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. *Ea re poros ſtringente* ob ſpiritus incluſi vim &c. pro *τῷδε* itaque legendum eſt *τόδε* cum *Gujeto*, qui tamen non *τόδε* ſcripſit, ſed *τοδὶ*, calami puto, ac manus lapſu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie *ταλαίπωρος* eſt *τάλας κατὰ πόρον*, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ *δέμας* denique a *δέω* *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum *τὸ σῶμα* non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔτηκε] *Diſtentum eſt.* *F.G.*

Ἔτηκε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. *Gavel* in Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hic legi *ὀδυνᾷ*, ut vſ. 120. — *ὀδυνᾷς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων.* Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ *βλάσθ' ὁ ποδάγρας* dicitur *μεμυκὸς*, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter topoſitatem materiae, partim propter *ἀλασφίγξιν τῶν πόρων ὑπὸ πνεύματος* non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus *μυκτίας* vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi *μυκτισμὸν* etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio *τῶν σπλάγχνων*, maxime hepatis & lienis; haec enim per *σπλάγχνα* hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viſcus *κατ' ἐξοχὴν* lienem & hepar intelligit. Pro *ἐπ' αὐτῇ* legi etiam poſſet *ἀπ' αὐτῆ*

[a] Ἡ Σικελὸς αὐλὼν ἁλιπόρῳ ἀμφιφάγῳ,
[b] Ὅπου δυσξέλικτα κυματώδεσιν
[c] Σύραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
[d] Ὦ δυσεξιχνεύτοις πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιβάλλομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μαρὰ βεκολούμενοι.

Siculusve canalis fossae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana ſtaltis lactati misere modis.

ΧΟΡ. Διὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἴθεον ὀλολυγὴν
Ἁπαλῷ τελέσσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίῳ κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐᾶν Κορύβαντες.

CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματώδεσιν] Πυματ— male *P.* c Σύραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σύραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amst.* Κυβίσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττυ *Fl.* f Ὄρεα] Ὄρια *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐᾶν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] *Μανόμενοι, ἔκφρονες. G.*

αὐτῶν, ab ipſis viſceribus; ab illis enim σπλάγχνους ipſum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum anguſtum vix 7. ſtadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. anguſtiorem inſtar fiſtulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέξιχνεύτοις] Inveſtigatu, cautu & obſervatu difficile, & cujus inſultuum tempora non ſatis praevideri poſſunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra ſcil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non eſt finis, ſed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta ſit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum eſſe pro πράγματι, uti *Gujeto* viſum, ſed proprie pro *fine, exitu*, ſuadent non ſolum adjectivum δυσέξιχνεύτοις, ſed & ſequentia, praecipue vero iſta: ἐλπίδι ματαίᾳ μαρὰ βεκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. ſupra Ἀσωφ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβίλης alioqui ſcribendum foret, idque verſus reſpueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miſcell. Obſ. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίῳ κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuiſſe Lydiae metropolin inter omnes Geographos & hiſtoricos conſtat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, uſus eſt Phrygiae nomine latiſſime ſumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & ſtabiliter conſtituta. Nam ſic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ ἑῶα μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐφαπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ ἔτι τὰ πρὸς Μύσον διαπαρατείνειν ἔδοξε, ὥστε πιθανὸν εἶναι ἀλλήλοις. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confuſionis, & patet Lucianum promiſcue Phrygiae & Lydiae nomina ſumpſiſſe, quando ſubjungit in ſequenti verſu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν eſt perperam pulſare inſtrumentum muſicum, inde ὁ παραπλὴξ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis flictibus undarum percuſſa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτρων, *clavis.* ἀμφὶ *circum*, adverbium ſine caſu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vſ. 53. ἄκρους γέους pro γεωροῖς, ſimiliumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non ſemel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐᾶν Κορύβαντες] Ut verſus conſtet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐᾶν mutandum exiſtimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Baſil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Potr.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐκφαυλίσταται Κορυβαντιῶν habet & Noſter in Tim. *Lang.* πρὸ ὀλίγου Sect. IV. p. 19. Vid. *Euſt.* ad Dionyſ. vſ. 524. *J. Gavel.*

39. Βρίθουσα] I. e. *Plena, gravida.* *F. G.*

41. Ἀϋτὴν] Cur ἀϋτὴν reſcribi velim, & ita interpretatus ſim, non opus eſt multis indicare. Proprium &

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
[j] Ἄρεϊ χρέκουσα θήρᾳ
Πολεμηΐαν [k] ἀϋτήν.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
[l] Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πνοιαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὼ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν [p] Ἴτυν τέκνα δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

γοοῖσιν C. M.

ΠΟΔ.

νυκτερωοῖς olim erat in C. M. a recentiori manu in νυκτέρος mutatum.

i Βρίθουσα] Ao βρομεῖ Pell. k Αὐτὴν] Ἄτλον Edd. l Δένδρεα] Δένδρα Guj. m Πνοιαῖς] Πνοιαῖς corrigit Gr. vel. recte. n Ἀδὼ] Ὅτε Guj. o Νύκτερος] Νυκτέρως Guj. p Γόοις] Τοῦσ' Guj.

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄυτὰω illo etiam verſus ſit podagricus. *J. M. G.*

45. Χλοητόκοισι] L. c. χλωροτόκοις. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in ώς, quando aſſimilatum jotæ, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet πνοιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non πνοὴ aut πνοιὴ pro herba, ſed πνοὴ ſcripſit. ut Il. Ε. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξύτονος, πνοίας. *Simpſon* Epitheton hoc χλοητόκοισι ad ποιμὴν retulit, *gramineſera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed αἱ πόαι hic χλοητόκοι dicuntur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοιαῖς] Si legas δένδρα cum *Guiet.* legendum etiam erit πνοιαῖς, non πνοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοιαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Guietus* δένδρα. Itaque & πνοιαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin. Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοιαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. F.*

Δένδρεα πνοιαῖς] Quid ſi πνοιαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonelin conſtituat, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοιαῖς magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Guiet.* pro νύκτερος legit νυκτέρως, & γοῦσ' pro γόοις. Neutriùs mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μοῦνη, *Luna noctivaga* apud *Aeſchylum*? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde νῦ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόα. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύοι *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πανχαὶ ἐν Ἀδώνιδι τὸ ὄρεσι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Αἰτοῦντ' ἀφιέντες τῇ δακρύστῃ.

Luſta quoque in Noſtri Ocypode vſ. 132.

Στένων, δακρύοις ἐν δ' σοι φρένας θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Ἐνετίμων δ' ἰδόκρυσι τὸ δύτμον, εἶπ' ἴτι πάσιν,

Pa-

ΠΟΔ. Ὤμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτου ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλρον, ἐξέρειδέ μου
Βάσιν τρέμουσαν, ἡ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὑπισχήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τ' ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὖραν, πνεύματος φαιδρᾶς σπάσον.
Δέκαλον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ οὗ ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν οὖν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὅπῃ θύρας ὁρμημάτω.
Δέμας δὲ πάμπαν οὐκ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, εἰ παλεῖν μὴ δύνηται, θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νωμῶντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστρεφεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem sortite, scipio, mihi fulcias
Gradum trementem, semitamque dirigas.
Vestigium tenax ut infigam solo.
Hem membra suscita, miser, de stragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egressus ad blandum solis jubar
Intemeratam auram spiritus laeti trahe.
Nam decima haec supra quintam lux, *si fallor*, est,
Ex quo tenebris conclusus & Phoebo carens,
Cubilibus non stratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praesto adest
Conanti gressus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud servit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare si velit,
Nec possit, esse eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui sunt isti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comissantem chorum?

Num,

[a] Λελογχὸς] Λελογχὼς male *Ed.* [b] Τε βαιὸν] Βαῖον *Guj.* & *Pell.* [c] Λεῖπε] Λίπε *Guj.* [d] Φάει] Φάει *Guj. jun.* [e] Τίνα] Τίνι *Pell.*

Πόνοις c. M.
γιγνώσκων
ἂν μὴ c. M.
πίθεαι. c. M.
Ἀχιλλέοις c. M.

Patet ergo, non unicum esse istum *Moschi* locum, ubi id fit. *J. F.*

54. Ὤμοι] An ἆ μοι; ait Doctiss. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etsi οἴμοι quoque conjicere possis, tamen alterum praestat, quia invocantis hic est, non ejurantis adeo. quod vero addit, sic animal tripes senex dicitur in notissimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mss. invenio: an λίπε; sic versus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus sit, ubi vulgatum sanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adscendere scalas iis difficile sit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν εἰ παλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως insolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea est vis adverbii ὅτι, quod abundat saepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ἵνα ὃν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ἵνα ὃν εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (supple τὸ παραμυθούμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τ' ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέας sit ἄκτη, i. e. *sambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia sambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μάλιστα τετραφύλλου, ἢ τριφύλλου. Ita *Dioscorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva sambucus item hircino callitus sevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *sambucum* esse interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam sambucum quoque cum axungia, & brassicae cinis cum axungia impositus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compos. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἄκτη, vel ἀκτή, vel ἀκτίς etiam *Theophrasto* L. 3. Hist. Plant. c. 6. (nisi forte menda subest) *sambucus* est, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis sub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini suo sacra peragentibus corona ex sambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρησιν σέβας;
Ἀλλ' ἢ φέρον δὴ Δελφίδ' ὦ φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὑμν' ὦδ [g] Βακχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ φράσατε μηδὲν λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γάρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν ἀπήρατε θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλὶ ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ πρὸς παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Βακχίῳ C.M
χιτῶνι C.M
πρόῖαδε C.M. male.
χόρων C.M.

Kρο-

f Γεραίρεσιν] Bene *Pell.* Γεραίρεσι Edd. g Βακχείων] Βακχῶν *Guj.* Βακχίῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *A1.* h ΧΟΡ.] Omisit *f.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. i Ἀπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. k Ἁλὶ] Ἁλὸς *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur; ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτῆ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων? *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦ] Ὅν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, essetne Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν σὺ δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων
Ἐλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βοιωτῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἐρασθεὶς αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ἀμελήσας καλῶς ὅτι ἓν νέμ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen; quia neglexere priores. Structura est ἀπὸ παγόνων αἰθέρος, adeoque anastrophe παγόνων ἄπο scribenda, unde ἄπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμετέρων, 110. τὸν σὸν σύγκ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ@ Ὀλυμπίων,		Saturnius, ſupremus coelitum,
Τὰν ἐγρεκύδιμον Ἀθάναν.		Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν		Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	100	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.		Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὶ σκότιον [a] φάσ@,		Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,		Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ θαμφαὲς ἀελίω σέλας,		Et lucidum ſolis jubar:
Τότε χ' Ποδάγρας ἐφάνη κράτ@.	105	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γ' λαγόνων σε τεχθσα		Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,		Parca Clotho deinde abluit,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας ὐρανῦ,		Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὐδι@ αἰθὴς,		Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	110	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c] Εὔολ@ ἐθρέψατο Πλοῦτων.		Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φάσ@] Χάσ@ *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασσεν Edd. priores. c Εὔολ@] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔυολ@ Edd. male.

98. Ἐγρεκύδιμον] Ἐγκίρτας. *G.*

98. Ἐγρεκύδιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδιμ@, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδ@ *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, eum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδ@ gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδιμ@, magis ad originem κυδιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμ@. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic peperierit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μάγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτους ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγ@ poet. pro γάλα, hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετ@, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγ@. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. γραῖ ηλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόμῳ. *Muſaeus* 158. ὦ δολοπλόκε ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους; τίσι δὲ τελ. c. M.

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ τόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζει τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [c] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λαχιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων. λαειστῶν c. M.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ἐς μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *J.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *J. F. R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλειτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviitiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *J. F. R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F. G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προσπόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *J. J.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter efflueret, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σωλαδικὰ metra. F. G. Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεόμεσθ. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ἔστι χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἱμπίφοις placare ſe poſſe adfirmat. *J. F. R.*

Ibid. Ἀπὸ τόμ. σιδ.] Os ferri *aciei* eſt, inde μάχαιρα δίτομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύτομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *J. F. R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ξ. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λαχιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λαχίζει, ῥαγιδοῖ, ῥήσσει. &c. *F. G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ὑποκοπὴ eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐσθίει, νέμει, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τὸν καλλωπισμῶν ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἥκετε πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾀδῶν μέλος,
XOP. Σίγα [f] μὴ αἰθὴς, ᾗ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραγμοσύνη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δαίμων δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, scapulas, brachia, rostra, carpos,
Adedit, depascitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea facessere dolorem jusserit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Esse ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum mystis simul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum esto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, scipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitissima tu, famulisque tuis
Placida adesto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἠδὲ μηροὺς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπεφυγεῖν vel ὑπεφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἥκετε] Ἥκεθ' οἱ δὴ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὴ] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἰὼ *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic versum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδυμοὺς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηροὺς] Non satis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae sic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque versus constabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forf. κόχωνα. *Hesych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοια. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κορωνὰ *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον est ossis apophysis sic dicta, quia rostro ἢ κορώνῃ seu cornicis similis est: praecipue ἡ κορώνη in cubito est. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er. Schmid.*

123. Ἐσθίει] Lege ἔσθει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἥκετε πρευμενὴς] In hoc versu, qui revera vitiosus est, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἥκετε *Gujetus* ἥκετε τοι rescribit. Si cui haec transpositio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, potest vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκει πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενής. *J.J.*

Ibid. Ἥκετε] Quidni ἥκεις? *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετε etiam tempore imperfecto scribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quasi πρᾶος-μενὴς, ex πρᾶος & ἰμενὴς. Signif. *mitem, clementem.* Exstat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Cass. 537. & 1055. *Er. Schmid.*

129. Σίγα μὴ] Anapaesti. Lege itaque, Σιγ' αἰθὴς &c. F.G. Τὸ σίγα adverbium est. Et tamen phrasis usitata σίγα εἶναι. *Tacitum esse.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἔσω λεώς — *Aristoph* κάθιζε σίγα. *Er. Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* versus sic distinguuntur:

Στηριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραγμοσύνη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δαίμων δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere ausus sum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τὸν ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis constructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ νεὸς ὅλῳ πανσεμνοῖς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλου νεοῦ πανσεμνοῖς ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox πανσεμνοῖς, qua carent Lexica. *Josephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non absimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πάντες, inquit, ἦν ἐν πόλῃ πεσήμασι

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiâm
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἦ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἥ 'στι χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκει, ἀτμὸς C. M.
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβια πλείοσιν ἀγάλμασιν. περιμήνων
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς ἦ ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰρ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος, ἐφύ
Τολμῶσι πάντες τοὐμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰρ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἑρπύλλωσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνου [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν, σαφύλιν C. M
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβούς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἑλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

k Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* l Ἀεὶ] Αἰὲὶ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* m Ἐφθὸν] Ἑφθὸν *Junt.* n Βολβούς] Βόλβους eadem. o Σίδια] Σίδια *Guj.*

ῥώσω σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ πάντος ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J. F. R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset.* *Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed caussa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laborioso ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρύγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non finit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψυλλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικίδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλὰς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείρασι βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, ὄρχις, ἀπόπατος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἀφ' τεσσάρων ἄκος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae sperma, collamphacon.
Cupressi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis stercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Assii.
Coquunt rubetas, mustelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum est mortalibus?
Quis non succus? quae non est lacrima arboris?
Animalium omnium ossa, nervi, coria,
Pingue, cruor, stercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, septemplex plurimi.

Alius

[a] Κικίδα] Κηκίδα *Gnj.* [b] Ἀπίφθου] Ὑπίφθου male *Fl.* [c] Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. [d] Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Gnj.* & *Solan.* Etsi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplastrum refrigerans esse, notum. Et γυρῖνοι sunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etsi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; nisi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid sit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinosum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum esset φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπίφθου φύλλα] Quidquid sit de χρυσῷ ἀπίφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni significare possit etiam aurum nativum, quod statim ante coctionem sui metalli est: sed quidquid statuas de auro ἀπίφθῳ, brassicam hic non decoctam, sed *crudam* intelligere suadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπίφθου] Sinapius *brassicae crudae*, quasi esset ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος est πολλάκις ἐψηθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis est vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Asia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* scribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Asium Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fissili vena scinditur; innutritur in eo quiddam gustu salsum, tenuissimae farinae simile, qualis in pistrinorum parietibus visitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἄσιον λίθου vocatur. *Dioscor.* L. V. c. 85. Ex Asio lapide fit podagris cataplasma cum fabae lomento. — Ipse lapis Asius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota absumantur, dentibus exceptis: Vestes autem, calceamenta & similia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. scribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum selectissimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ πικρὰ *Galeni*, ἱερὰ πικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus dissolvi & potabiles purgandis propinari solent. Etsi vero ἱερὰ substantive ponitur, intelligitur tamen ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* additque alios πικρὸν propter versum, intellecto ἱερὸν legi malle. Sed non prorsus opus credo, quia ἱερὸν anapaestus tolerari potest, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non spernerem πικρὸν, si quis Cod. accederet, tumque ἱερὸν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄνθος ἐπ'] Ἄνθος usque ad ὁ δὲ nothi. *F.G.*

Ἄνθος ἰσχιαδικῆς] Ἰατρικὸν δ' ἰσχιάδος vett. quibusdam in usu fuisse, passim liquet. Ita de Æsculapio scribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos sanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἰσχιαδικῆς ἀμφίπονοι, τοὺς δὲ προσταῖσι πίνοισιν ἢ γυίοις ἐξαίσιον πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyss. Τ. 457. Ulyssis ab apro vulnerati ἰσχιαδὴς ἀμ' αἷμα κελαινὸν ἔχευεν. Et *Athen.* L. XIV. scribit ex *Theophrasto* de Ἐνθουσιασμῷ, ischiadicos harmoniae musicae beneficio doloribus suis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershusii* in eundem, & Etymol. in v. ἰσχιαδὴς. Extat inter scripta Galeni hac de re opusculum; quod tamen nothum multis videtur. Et sunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὸν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius sacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impostorum luditur.
Judaeus nactus stultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Consuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil sapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Mysteriorum namque factus particeps
Primo statim linguae moderari instituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum risu & plausu cernitur,
Dum defertur gestatione ad balneas.

170 Ἄλλος δὲ πίνων τ' ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῆρι ἐμπαίζει.
Ἰουδαῖος ἕτερον [f] μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g] ἔλλαβε ἐκ τ' [h] κράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i] οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κἀ πειρῶσί με,
Εἰωθ' ἁπαντᾶν μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k] Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τ' ἐμῆς μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κἀ χρότου,
[l] Ὅτε ἐπὶ λουτρὰ φερόμενος βαδίζει.

ἔλαβε C.M.
κοιραν γ.C.M.
γίνομαι C.M.
με λαβὼν C.M.
vitiose.
Εὐστομῶν C.M.
ὅταν ἐπὶ C.M.

Atiw

g Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς θελκτῶν *Guj.* f Μῶρον] Μωρὸν *B*1. 2. g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Jens.* Ἔλαβε Edd. h Κράνης] Κρανείας *G.* male, si ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *F.* male. k Ἤπιον] Ἤπιον male *P. H.* l Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad versum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν θελκτῶν *amuletorum*. *F.G.* Prius recte. nimis audacter posterius: atque si spurii sunt, quid opus est emendatione? sed ἐπιθέτων saltem scribendum erat, si ab adjectivo ἐπίθετος formatum est. At si substantivum ἐπιθέτης in usu est, recte ἐπιθετῶν, & scriberetur, & optimus sensus prodiret; *alius cantationibus impostorum deluditur*. Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obs. Misc. anni 1739. ex Glossis adferre ἐπιθέτης *impostor*, & versum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi posse ξένων τινῶν ἢ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum usum in incantationibus fuisse, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Christianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλαβε. Sed versus spurius videtur. An τ' κρανείας; an a *calva*. *Hesych.* κράνη, κεφαλή. *F.G.* Κρανείας non patitur versus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepisse, quasi esset pro κράνης, quod etsi hic non verum, tamen non esse absurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram salubris in Campania meminerit. Clariss. Editor *P. d'Orville* adsentitur *Gujeto*, versus 170. 171. 172. 173. spurios esse, & absurdam repetitionem τῶ λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus syllabis enuntiatum minus sincerum, & cum vs. 173. deberet ex sententiae nexu sequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praestigiis vel impostoribus*, tentat an talis sententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεραπείαν ἔλαβε ὠράνης τ' Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptissime, ait, duae gentes superstitiosae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & versibus & singulis sententiis ab Mahumetanis adscribatur, qui tamen non soli ex ritualibus suis libris remedium vel primi quaesivere: „ cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique „ ex Poëtis praestare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυρανῆς, & forte sex aliis modis. & κράνης & κυράνης sono non adeo diversa." Ingeniose. Idque si receperis, ἔλαβε non ἔλλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τ' κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὠδὴ τ' ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expressi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam somniavit aliquis in Miscell. Obs. Vol. 10. p. 428. aliquot saeculis junior est Luciano. *J.M.G.* (sed dum spurii habentur, possunt satis recentes esse *J.F.R.*)

Παρὰ τ' κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed esset ita κράνης Doricum pro κρήνης; at sic laborat versus; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνα pro κρήνη. Adde quod Dorismo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Restitui itaque ὠδὴ τ' ὠράνης. Est autem ὠράνη, notante *Hesych.* Χελιδόνων ὀροφή, *tectum* vel *nidus hirundinum*. Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum sanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae semen & hirundinis nidus cum sapa trita & illita fere idem praestant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praestigias, non medicamentum requirere, & Dorismos habemus vs. 98. 99. 101. & 194. *J.F.R.*

184. Atiw]

ἐμὴν ἔπεν Ὁμ. ἡδ' εἰμ' ἐγὼ c. M.

"Ατλω γὰ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, κ' βάσεις ποδῶν
'Απαλὰς ἔχουσα, πᾶσι δὲ τοῖς πολλοῖς
βροτοῖς
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
'Αλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τ' ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. 'Αδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πευκοδετὰς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπὰς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν κ' Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύματ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐτέρων αἴδας,
'Επιδεσμοχαρὲς, καλακλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασυναγαγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαφεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΝΥΜ. Δέσποινα, χαρίς γὰ ἥντησας ποδί,
"Ακουε, ἔπος γὰ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus, ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a "Ομηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἰπ' ἦδ' Guj. b Πευκοδετὰς] Guj. recte. Πολυδ. Edd. c Κλύε] Sic Guj. & Schmid. Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθίης Guj. e Κωλυσοδρόμα] Κωλυσιδρόμα Guj. f. Δοιδυκοφόβα] Sic Guj. & Poll. Δοιδυκαφόβα, media longa J. Fl. H. P. S. &c. Δοιδυσφόβα Amst. g Περικονδυλ.] Περικυνδ. Guj.

184. "Ατλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi ἢ μὴ κατὰ τὴν 'Ομήρου "Ατλω εἰκόνα, ἵπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post "Ομηρος, scribendum ἐφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν "Ομηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. "Ομ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κράτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρίσθα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη τ' μὴ δ' ἁπαλοὶ ποδες, ἢ γὰ ἐπ' ὄδοι
Πίλνανται, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ὄδοι ἢ πίλνανται, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quum mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. *Supra* Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto.* *Er. Schmid.*

190. 'Αδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. 'Ολβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] 'Επίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. F. G. 'Επιδεσμόχαρις gaudens faciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναδροισμὸς dictionum Dithyrambicarum πολύκλωνος, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere* appellat. *Er. Schm.*

Ibid. Κατακλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δυ-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti jusſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuum vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

205 Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γ', ὡς ἔταξας, ἠρέμᾳ ποδί,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν ποθῶν, εἴ τις σὸν ἢ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τ' μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
210 Νικωμένων, ἄνασσα, σαῖν βίᾳ χερῶν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἔφραζέτην λαοῖσι, κἀ καλωμύτην,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτοῖς σε θήσουσιν βίᾳ.
215 Διόπερ κραταιῶς [k] συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἥκω, στάδια διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἕπῃ, ἀγγέλων ὠκιστέ μοι.
Τίνος δὲ κἀ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
220 ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοῖς κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν διαλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερείδον κρύμασιν.
Ὅπου διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἔστρω-

κυρδυβαλωδες c. M

h Τώδε] Omiſit *Fl.* *i* Οὐκ ἔτ' ἔστι] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἔστι. Οὐκέτ' ἐ. *Guj.* *k* Συνοχμώσας] Recte pleraeque. Συσσημ. male *J.* *l* Ξύλων] Ξύλον *J.*

200. Δωδυκοφόβα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *offitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλασαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Περικονδύλ.] An περικονδύλ. &c. Supra σφυροπρησιπύρα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκει, ἔπος γ'] Mallem, Ἄκει' ἔπος γάρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ἐκὰτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit, Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον. *J.J.*

215. Διόπερ] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιᾷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum διαμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. F.G. Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ὄχθοισιν reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμύλην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσι κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλισθῶ θεσπεσίως λείας ὁδοῦ,
Ἐσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λᾴλυτος δέ μου
Ἕσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Δι' ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένην.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ κωφὸν ἐλαφρὰ κυφίζων πόδα,
Δόγμιος ἔβαινον [g] εἰσόδου [h] πέζαν στενὴν,
Ἕως ἀπήνη ῥᾳδάμην τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἤθελον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Strataṁ silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc ista nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam viae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illa res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Iftur

a Ὀξέσι] Restitui ex *Pell.* Ὀξέων Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένην] Ἐκλελυμένην *J. Geo.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Fenf.* δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῇδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθου, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. F. G.

231. Ἐκλυομένην] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένην aperte in metri legem peccat". ἐκλυομένου abit ab *Homerica* prosodia; sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δίκτυον, ὑφ' ὑγροῦ μαρανθὲν, ἐκλελυμένου: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένην suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένην? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* legit Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τἀδὲ κεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fenſiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miscell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußſteig. Εἰσόδου hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν στενήν. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέραν. Verum cum nullum nomen Graecis sit ὁ πέρα, substitui πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes, planta pedis*, item *fimbria vestis*: item *extremitas, margo, limen*: ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν στενὴν forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. F. G. *Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere, paria facere.* τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienſium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, ut & composita, ἀνασηκῶ, addo ponderi quod deest: ἀγοσηκῶ, pondus manu aestimo: & hoc ἀντισηκῶ *rependo*: simplex tamen σηκῶ nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐγὼ

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

k Ἔτω δέ σοι δῶρημα θυμῆρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας πυράσῃ κέφαλῃ πόνους.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίστοροι, θεοῖσιν ἐχθίστοι c.M.
Τίνες ποτ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς ὑφ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Εὐάμασα πλείστους, καί γ' ὀπίσω σοφοὶ,
Πρίαμος ποδάρκης, podagros ὢν, l ἐκ- aber a c.M.
λῃζέτο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς podagros ὢν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, podagros ὢν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους podagros ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν podagros ἦν ὁ m Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς podagros ὢν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών· podagrus c.M.
Ὃς ἐπεὶ τοῦ ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως podagros ὢν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄναχθα n Λαρτιάδην Ὀδυσέα
Ἐγὼ

k Ἔτω] Ἔτω malit *J. Gavel.* l Ἐκλῃζέτο] Κλῃζέτο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* m Πλειοθένης] Πλεισθένης Edd. hac priores. n Λαρτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσέα *Boiv.*

244. Ἐξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμερῶν ἐξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκὴς ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλῃζετο podagros ὢν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ podagros ὢν sequatur verbum κλῃζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος podagros ὢν, κλῃζέτο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ podagros ὢν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quae utraque expositio satis commoda; cum κλῄζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐπρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagrae signum in eo apparuerit: & ita podarcae nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suae causae inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiae veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλῃζέτο] Vel κλῃζέτο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλῃζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statue de κλῃζέτω in Oxyp. vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. *J. M. G.*

Ἀχιλ. podagros] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. podagros] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom* Il. Z. & *Pind* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πλεισθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recenseatur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Φιλοκτήτης. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακθα Λαρτιάδην Ὀδυσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαρτι-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς ὅτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκῆ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέποντες πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα σαλροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορεῦμεν ἀλγεύντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίδια θνήσκοντος ἐντολὴ σαλρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χριθὲν οἷδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τῷδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον τέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τῆς ἐμῆς βακχευμάτων,

Perii ego, non *marini* spina turturis.
Nihil ergo gavisuri, infelicissimi,
Aequam subite poenam vestris actibus.
MED. Syri sumus, Damasco ducimus genus,
Fame subacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod istud est unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui sinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui jussit occultare nos vim pharmaci,
Quod saevientem te quoque scit compescere.
POD. Ergo, exsecrabiles, maleque perditi,
Superest in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod possit inunctum vim meam compescere?
Sed eia pacisc amur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura sit valentior, an meae faces?
Huc, o severae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίσθια] Λοισθία *Guj.*

τιάδων per σωίζησιν sunt una syllaba. *J.F.*

Ibid. Λαιστρεύω Ὀδυσσέα] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyssis, & confirmat, quae Tiresias illi praedicit Odyss. A, 135. Γηρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ moriturum. De spina turturis marini, s. pastinacae piscis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyssem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barnesio*. *J. M. G.*

Λαιστρεύω] Metrum non constat, nisi legamus Λάστιον τ' Ὀδυσσέα, aut aliquid simile. Λάστιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἀεὶ μέ, ὦ παῖ Λαρτίου, διδρακόσι. &c. *Boivin.*

Λαρτίδεω] Ita potius lego quam Λαστρεύω, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abest quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] *Τρυγὼν turtur marinus* ob similitudinem alarum expansarum, quem *Plin.* IX. 48. pastinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: estque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piscis planus & latus, pinnas non habens, sed latitudine sua natans, pro spina habens cartilaginem, & super caudam eminentem radium acutum utrimque serratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil est inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & venem malum. Videatur & *Rondeletius* de piscibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyssem interfectum scribunt historici. Podagra negat, & a se vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piscis. *F.G.*

262. Ὡς ὅτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi paucis verbis egregie expositit Vir Doctiss. T. S. H. S. „ (i. e. *Tiberius Hemsterhusius*) ad *Xenoph.* Ephes. Obs. „ Misc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noster vs. 313. Οὐκ „ ἐρίσας ἔχαιρε". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Misc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damascenos: praecipue ut Judaeos perstringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere soliti. *Er. Schmid.*

268. Ἔν ᾧ] I. e. ἐν οἷς. Nota phrasin. *F.G.* Ἐν ᾧ pro

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἢ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρυς ἰχκρων c. M.
Φλέγμαινε ταρσὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχῶρων [e] βάθος. πικρῶν C. M.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ τρεπτὰ μόνῃ.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοί,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονός,
Ἀϊστὸς, ἀφανὴς, σύμαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, καὶ καλῶς φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴ μοι, παπαί γε, τείρομαι, τείνομαι c. M.
διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ· ἀβόλῳ c. M.
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἴωρεῖ βέλος, passime
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία. στροβητὴς c. M.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μὴ

[d] Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. [e] Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. [f] ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. *Ba. Bl.* 2.

δὶς ἕ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ἕ. Id eſt δὶς ἕ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τεθνηκὼς σὺν ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* I. c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — εἰδ' ἐς βίλος, ἀλλ' ἐν σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἐν ταύτῃ θ' ἑξῆς μοι εὖται. Ubi forte legendum ἐς κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Oxyp.* vſ. 95. δισσὸν ἐκ ποδῶν πάσσῃς πόνον. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ἐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐβρίψατο ἐν μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' ὑγιείᾳ ἐκ πλούτου πρῶτος Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἦν δ' ὑγ— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἦν γὰρ ἐκ λόγου δυνατώτατος. *J. F. R.*

275. Δρᾶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*; ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρα βάθος] Per πικρούς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆς ἐξέως χολῆς, ideoque πικρὴν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia.* Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανος reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *Ba.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανος adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανος. Sed cum Πόνος idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιποῦσα γαῖαν] Per γαῖαν inteligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιδόσκει;
Ἢ ἀλγεχὴς ἐχᾶρι Κενταύρου τέπλου;
Ἐλέαιρε, ἄνασσα, φάρμακον γὰρ οὔτ' ἐμὸν,
Οὔτ' ἄλλο, δύνα σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μεταθύντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἀτεγκτου ἥσσα, φαρμάκοις δ' οὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βροντᾶις, Σαλμωνέως [b] ἤρισε βίᾳ,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεῦ φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] φαίρει κείνου περὶ δέρμα
[d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δ' ἔριν τοκὰς ἔχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depaſcitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miſerere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum curſum poteſt.
Punctisque cunctis omne genus ſuperas hominum.
POD. Ceſſate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendiſſe rixa mecum poenitet.
Cognoſcat unusquisque, me ſolam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obſequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marſyas,
Sed cutis ad pinum ſuſpenſa arguta reſonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Φαίρει] Φάλλει *S.* & *Amſt.* ſolae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Vr. Ald. Fr. P. Bl. 2. H.* Πίτυι *S.* & *Amſt.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam deſumpſiſſe videtur Lucianus, quod de Centauri veſte ait. Nam ibidem ſcripſit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarſit aeſtuoſius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in ſchedis *Gujeto*, quia ſic verſus erit reſtitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter poſſit emendari verſus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μήτις, ut vſ. 78. Ἢ μή τις ὕμνου &c. cum Doctiſſ. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, reſpexiſſe noſtrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τῆ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄνασσα] Jam ad miſericordiam & gratiam confugiunt ſupplices podagrae, quam jam Reginam ſuam gratioſiſſimam agnoſcunt. i. e. medicamentis inſuperabilem fatentur, ideoque ei ſe ſubjiciunt, & ad ſolam ejus miſericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἀτεγκτου] Τέγγειν *irrigare* eſt; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, ſ. ad miſericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum miſertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μύρα. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet poſteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βροντᾶις Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Euſtath.* ad Od. A. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginoſi genere, vid. *Ariſtot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, ſed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum diſtinctiones confundit (Odyſſ. Γ. 405. non invenio) H. 249. Υ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μάκρος. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari ſignif. Eſt autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marſyae ſuſpenſa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ πυ in Πίτυος hic corripitur. *F.G.*

Πίτυς] Pariſina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu ſervarit, cujus arboris in fabula Marſyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hauſiſſe, Graecumque immutaſſe, fit veroſimile; ſed πίτυϊ cum *Jenſio* in epiſt. lect. Lucian. p. 391. inſerta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etſi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μαιονία δ' Ἀράχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis eſt, non recepi lectionem Scholiaſtae. Poſſet itaque vulgato ſuccurri, apoſtrophum in δ' tollendo & δὲ reſcribendo; tumque, ſi poſtremum α. in Μαιονία pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo ᾱ (quippe Μαιονίη Ionice & antiqua Attica dialecto ſcribitur) ſe-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis auſa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, ſua nunc quoque ſtamina plicat.
Impar eſt iris ſuperorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens ceſſet, tolerabilis, ireque ſinat.

Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & conſuetudo
Podagros miſeros conſolentur.
Unde alacriter, o conſortes, deponetis

'Αλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδι [f] ἤλθεν ἐς ἔριν.
'Αλλ' ὀλέσασα τύπον, ἣ νῦν ἔτι νήματα πλέκει.
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ἐστὶ μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἥπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέρουσ ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβές, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὐληχὸν, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαστον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k] Μελέται δὲ πόνων, ἣ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l] συναύλιοι, λήσεσθε Πό-

[e] Μαιονία δ'] Ap. Schol. [f] Ἐς] Restitui cum Guj. Εἰς Edd. peſſime. [g] Φέρουσ] Φέρουσ M. [h] Ἀνώδυνον] Ἠδ' ἀνωδ. Guj. male, niſi tum ἀνώδυνον ſcribas. [i] Εὐληχὸν] Lege εὔλεκτον' Er. Schmid. [k] Μελέται] Μελέτη Boiv. [l] Συναύλιοι] Σύγαλοι Guj. & Pell. & λήσεσθε initium faciunt verſus ſequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνη] Μαιονίς. Guj.

ſanatus erit verſus. Addit *Schmid.* utraque ſcriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in uſu eſt, teſte *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μηονία ſub τῷ η inveniatur jota ſubſcriptum, quieſcens tamen illud jota eſt, ideoque Latinis etiam per e ſimplex exprimitur, parumque refert, ſcribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J. F. R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira eſt, ſed & τρόπος, mos, item propoſitum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μείωρος, τὸ πυ in Πύθιος hic producitur. *F. G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἠδ' ἀνώδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἡ ἀνώδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in uſu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praeſens metri vi hanc per o poſtulat: tametſi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον ſecunda brevi ſcribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero peſſime. Sed forſan eſt oblivio deſcribentium & ipſe ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus eſt ſpondaeum quinta ſede ejicere, quemque ipſe adgnovit vſ. 113. quique *Homero* aliiſque frequentatur? α privativum autem plurimum eſſe longum in ἀδύνατος ac ſimilibus, notiſſimum. *J. F. R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαυσις. *F. G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiſſ. *Gavel* in Mitc. ſaepe laudatis, p. 431.) ubi ſic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τ' ἀνιμυσίου,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρον θεός.
Τοῖον δ' ἐκύρσα τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alceſt. & Bacch. in fin. Hinc ſeqq. verſus, ejecta voce συναύλιοι, hoc pacto reſtitui poſſent:

Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel ſi hoc nimis audax, aliter dirimendo ſeptem poſtremos verſus tentatos vid. ibid. *J. F. R.*

327. Συναύλιοι] Ejusdem navis ſocii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εἰ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τῶν πασχόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοῖον γὰρ ἔρυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

Ω ΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀσασίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπαχωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

[a] Εὗρεν] Εὗρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὗρε propter metrum. εὗρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit PEDES AEGROS. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ἔγε προκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede; ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

P Q D.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hæc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

Π O Δ.

1 Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, κ' δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις
κάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἀρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσοῦντ'.
5 Γελῶ δὲ τὰς πληγέντας [a] ὑπ' ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τ' συμφορᾶς,
Ἀλλ' εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιοκολεῖ ψευδοσμῷ,
Ὡς [c] ἐντετεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ' αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ' ἕρπων μηνύει, κἀν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ἀνομάσας μου τὄνομα,
Πᾶσι θριαμβος ἐμβεβάσται φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ἕζετ' κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδὲν [f] εἰμι τούτου δίχα μόνη.
Τοῦτ' ὃν δάκνει με, κ' φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τ' ἄπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδὲις κακούργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κοὐ λέγω τὸν χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ' ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ' ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.

Ἐγὼ

[a] Ὑπ' ἐμοῦ] Ἡμαίων ὑπο Guj. [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ J. T' ἀτρεκῆ Guj. [c] Ἐντετεικὼς ἢ] Ἐντετεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προκόψας Guj. Ἦγε προσκ. Boiv. [e] Καὶ τότε] Καί τοτε Pell. [f] Εἰμι τούτου] Τοῦ δ' εἶμι Pell. [g] Δόλων] Δόλον Guj. ut cohaereat δόλον φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ' ἔτι Guj. Nihil mut. Fl. J. Fr. P. Εἴν' ἐμοῦς Pell.

do non ἐντετεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐντετεικὼς ἢ juncturim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus F.L. Abreſch. eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. J.F.R.

14. Θριάμβος ἐμβ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. F.G.

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. F.G.

17. Φρενῶν καθάπτεται] Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim. Vid. Foëſ. in Oecon. Hippocr. V. Ἄπτειν. Conf. hic vſ. 23. & 26. J. Gavel.

24. Δόλων] Gujet. legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ἀκύτατον. Boivin.

Δόλων] Recte Guj. δόλον, ceu δόλον φρενῶν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. J. Gavel.

25. Μέ τι] Hocce τι Gujeto forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. Diod. Sic. XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. Herodian. 2. 5. 7. Οὐδέν τι κατεσπηχότος. Sic εἴς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἐθος μοι κονδύλῳ πόδα τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γεροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a]χλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b]ἰχνευμόνων,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c]προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς χ' πόδων ὕστατος παρῆν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄδακτος, ἄστατος πόνος;
[d]Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, χ' [e]λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον, στοιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, χ' κῶφισον,
Μή πως με πίπτων, καλαβάλης σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Est jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu, vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & allevа,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμόνων]. Ἰχνευμόνων *Guj.* Ἰζημόνων *Schmid.* c Προσέρχεται] Προσῆρχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στείλειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. P. R.*

33. Ἰχνευμόνων] Ἰχνεύμονον legend. forsi. i. e. νοσοῦντα. *Hesych.* ἰκνοῦται, ἔρχεται, νοσεῖ, πάσχοντες, &c. ἰκνούμενον pro ἰκνούμενον Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμόνων] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro ἰκνεύμονον mallem ἰκνούμενον, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμονος, &c. quum Edd. ἰχνευμόνων, caussam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμόνων, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. esset a χολὴ *bilis*, cum sit ex χωλὸς *claudus*. Tum pro ἰχν— leg. ἰζευμόνων, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem ἰζευμόνων, viscо captum. ὁ ἰξὸς *viscum*, inde ἰζεύω *visco capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc πούς ἰζευμένος est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a πούς & ἄγρα *captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter τείνω nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post βιάζεται. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στείλειν leg. videtur, subaudito ὁ πούς. *F. G.*

39. Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur ἄρχεται χρόνῳ, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὄγκολος γέρων, i. e. σεμνὸς, γαῦρος, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. Κυρτόφρων τὰ πάντα μᾶλλον ἢ σθένων. An potius τὸ γογγύζων glossema habendum τῷ ὀγκολογῶν, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, ὀγκολογῆσαι exponit γογγῦσαι. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μή σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τ' νόσου ἀνάγκας. ἀμφιβολίαν autem sic resolve: πᾶς νέος γέρων ἐσί. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te sine pondere, & tibi obsequor,
Laborantemque pedem pono, & sustento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, est
Minister invalidus, querulus semper senex.
EDUC. Ne, ne quid horum, stulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Necessitatibus juvenis quisque est senex.
Audi monentem. Denique, si me subtraham,
Stabo senex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu si cadas, dolore carens, senex cades.
Etenim voluntas promta senes sequitur viros.
Nervis sed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit soleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum cursu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὲ κρατῶ σε δίχα βάρους, καὶ πείθομαι.
Καὶ τ' ἀνιῶντα πόδα τιθῶ, καὶ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν [g] ἐν παισὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μῶρε, μή [i] με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἔσθ' νέος.
[l] Πείθου λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποστάσω,
Ἔσται γέρων ἀνὴρ, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπαυσαι ἄπορος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις οὐκέτ' ἔστιν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κἀ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σῶν ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κἄφρον ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔσπλα, καὶ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* spatium est. In *J.* omissum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐγ' *Guj.* [h] Μῶρε] Sic *B1. 2. Mῶρε J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Με] Μοι *Fl.* [k] Ἔσθ'] Recepi ex *Fl.* ἐστ cett. [l] Πείθου Recte sic *B1. 2. V2. P. S.* Personam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* spatium est, quo personar. nomina designantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guf.* Τὼ χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pall.* [p] Ἔσπλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forsit. ἔπτυλα, vel ἴπτυλα.

Ibid. Ἐστὶ νοὺς] Lege ἐσθ', recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποστάσω, quid si, τὼ χεῖρ' ἂν ὑποστάσω, vel τὰν χέρα. &c. *F. G.* Τὸ πέρας ferri non potest. Addi posset *Gujetii* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποστάσω, si senectutem meam, id est, senectutis meae opem tibi subtraxero. vel τ' γέροντ' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum existimo τὰς χέρας, ex versu 170. Δίξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρίστασαι] Περίστασαι mallet Doctiss. *J. Gavel*, vel προθυμία δ' γέρων' ἀεὶ παρίσταται, nisi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum observatt. Editor animadvertit: „ Παρίστασαι deterius non videtur τῷ παρέστηκαι, nec tribrachys deterior anapaesto. Secun„ da emendatio vim versui videtur illatura, nisi ulti„ mam in προθυμία corripi posse ostendatur". Certe ω in προθυμία longum est, aeque ac in φιλία similibusque, quia id ω ortum ex η + ι antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔσπλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem usurpatum. τὸ ἔπτυλα hic locum non habet. *F. G.*

Ἔσπλα] Versus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔσπλα contra metrum corripitur, secunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dedisse credo doctissimum *J. Gavel*, licet inverso ordine excusa in Observatt. sint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod sensum quidem expediriorem facit, sed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἐύσπλα, ex vs. 9. vel, si liceret, σίσπλα, simplici pro composito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμμίχθη, sine augmento. Ad quae Cl. Editor rursus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur subjici decompositum συνεμμίγνυσθαι. Sed cur sine augm. legeretur, nescio. συνεμμίχθην pari quartaque sede tribrachyn legitime efficiet, & solemne est Librariis Latinis Graecisque secundam praepositionem negligere. Consulantur addenda ad *Liban.* Epist. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἔπτυλα tentat Vir Cl. ἴπτυλα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illustratum vid. in Obss. p. 434. At Doctiss. *Abresch.* in animadv. ad *Æschyl.* p. 242. emendat ἔπτυλα. Ac πάλλω valere ἀίσσεσθαι, πάλσεσθαι, auctoritatibus probat; quare hoc forsan praestat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπεν, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει κειρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δὴ πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῇς; ψευκυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἄπαυλα ἐξ
Ὁ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀφαγρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπην φίλον,
Τὸν πόδα πονοῦντα, κ' βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὢν, ἕλκυον ὑπὸ φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀτάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ὅτι ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, κ' σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπη, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui sedens
Barbam vellebat, ille sub alis hispidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inserto pede
Ferire, sum percussus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuisti athleta, ut inserto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam sermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, sodales, Ocypum
Laborantem pede, & solutis gressibus?
Etenim medico mihi sodalis retulit,
Hunc dira, morbo non constante perpeti.
Quin ipse nostros ante oculos in proximo
Jacet, supinus abjectus in lectulo.
Jubeo salvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut sciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. Bl. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπεν, ἢ] Εἶπεν, ἧς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guj. & Pell.* d Ἵνα] Ἢν *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. Ψευδολογῶν J. Bl. H.* Ψευδλογῶν male ad quantitatem *P.* f Ἄπαυλα] Ἀπαύλας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὢν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quasi remedium sit in simili malo iterum currere. Vid. *Erasm.* Prov. *denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus sum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, κειρέων ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum suum de praecepto in tonstrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule signat. Hoc autem indicat, se tergiversationem illius sentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc versu *Muretum* legere operae pretium est Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἢν legendum. Ordo: Ποῖος γρατιώτης γέγονας, ἢν σὺ πληγῇς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαι] Non disputo, quid fuerit in autographo, sed sic reddidi, quasi fuisset, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπη τάχ' ὡς μάθω. Ἐγὼ δὲ τύχοιμι μαθὼν κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid si binos hos versus hoc pacto legamus & distinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν σὸν πάθος·
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπη τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπη σαφῶς, ut id respondeat sequentibus, εἰ δὲ μάθοιμι, & μαθὼν δὲ ἀλήθεια. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male distinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda sunt, & πλεοναστικῶς poni solent, non secus atque ἴσως πάλαι. *J. Gavel.* cui obsecundavi, comma quod post τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴς] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Asita ἱκέσιος legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, consule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγγ[ος] Quasi τὰ, Σωτήριχος, σάλπιγγα notet; sit σάλπιγγος ἱερὸς. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id est tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si scire contingat, forsan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid est, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rursus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet pessime,
Timidum pede, non simplex, pono vestigium.
MED. Unde? ecquid passus? indica, vel quomodo?
Nam vera si medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Cursum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adest ergo gravis inflammatio
Ipso in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam si mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhausturum multum me sanguinis.
OCYP. Fac ergo, si quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι·
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῆς πάθους τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, ᾧ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς ἴ ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόνος με τοῦ ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, κ οὐχ ἁπλοῦν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί l παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν m γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον προσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τίν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς ὁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπου κατ' αὐτοῦ, κοὐκ' ἔχεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; n καθαιρήσω σε τ' πόδα;
Αἰ γὰρ ξυράχης ο μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλείονα αἷμά σου χεῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηνὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Ὄνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. k Κοὐχ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κοὐκ malè *J.* l Παθών;] Μαθών; *El.* m Γὰρ] Delet *Boiv.* n Καθαιρήσω] Καθαιρήσω corrigit *Gavel.* o Μοι] Τοῦτο *Guj.* omisso μοι. Μοι τόδε *Pell.*

facile est. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pausan.* Corinth. p. 122, 43. Est autem Minerva etiam ὑγιὴς s. sospita, v.g. *Pausan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Τροφία denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens discam. Verionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λίμνῃ σωτήριχε in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχε est nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine insigniatur, referendum fortasse ad τὸ ἀναπληπτικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. ᾧ καλὸν μὲ οὐ δοῦξει τὸ ἀγωνιστικὸν, καλὸν δὲ σὺ φυγῇ τὸ ἀναπληπτικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appositione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non possum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) sed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appositive. I. e. ἃ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ φέρειν scil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφίαν, ᾧ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφίαν, vulgi opinione. Sed fortasse τῷ τροφίας verba sunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλήν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod fasciis illis caput ornare decorum sit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν σῷ σε χρή; *J. Gavel* Non. Nam longa est prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit observatt. Editor (nec juvat, si γιγνώσκειν substituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε semel excidisse, legendumque: Αἰ γὰρ ξυράχης μοί σε, γιγνώσκειν σε χρὴ. Paroemiam σε τινὶ obviam locutionem esse. Sed confer *Gujetii* & *Pellesii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὺ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομήν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδὴς γὰρ ἔλυες ὧν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γοῦν ἄκρᾳ μυ.
[e] Ἦλθεν μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κἀπιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὑπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος.
Εἶτ' ἐκ νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κἀ [g] πάντα φόβου λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατεῖ μ' ἔξω πόδος·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀναχαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὗτος προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων ἢ νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲν [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις σπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὢν ἐναν.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κἀ φίλοις ψευδὴ λέγων,

MED. En jam parata ferri & alteris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte.
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendácia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit*?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injiciet
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *Ba.* Τρ. cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρπον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἤλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνῃ *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβου λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λαῶν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων οἰδὲ πῶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gravii*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hiece misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ἂν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευδὴς γὰρ ἦλυες ἂν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ λόγων ὧν ἀκήκοας. Vel pro Ψευδὴς legend. ψευδῆς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐκῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβου λαβεῖν] Conjicit *Guj.* κἀ πάντας φόβῳ λαῶν, quibus subdit *Boiv.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κἀ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Guj.* κἀ φόβῳ πάντας λαῶν, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβῳ λαῶν. Videndum tamen, possitne retineri φόβου & λα-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud inscius diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu diruti Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πειθοῦ' ἔοικε μαστίχην μασώμενος.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἄπαιδας, ἄλλα θ' ἑξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μὲ, ὃ δὲ πονεῖς, οὔπω λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν φράσω σοι τοῦ πάθους τὴν συμφοράν;
Πάσχων γὰρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τὴν πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν ὃς θέλει κενὰς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευκται κακῷ.
ΩΚΥΠ. Καὶ νῦν μὲ [k] ἀκμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ κἀτέρου ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐστ' ἐκεῖνό γ', εἰπέ, καὶ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, ὁ γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μὲν, οὗ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ὅπερ τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τὸ δύσηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινῶς ἅπασα, φείδεται γὰρ οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

[k] Ἀκμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* [l] Εἷς] Ἐξ, ἴσως L. [m] Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. [n] Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κλήζεται Edd. ante. [o] Γέρον] Γέρον *B* 1, & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἔξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τύχα τις ἔξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀσακαθήμενον] Non male legeretur ἀγκαθήμενον μόνον. *J. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Πρῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοὶ] Θρηνῶν, πυρίσταν, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλειν, tentat *J. Gavel.* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσταν [τ' ἀτρεῖ] βάζων ἰμοί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἷς ποδῶν δυοῖν ἔχει legi posse proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄττομαι substituit *J. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urgente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;

ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σὴν χάριν.

ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;

ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.

ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;

ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ὐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.

ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;

ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.

ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαλεπὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος;

Ποδὸς δ' ἄλλου, χαλεπή [f] μοι συμπέπαχεν κακῶς;

Ἦ πῶς [g] ὅλου πέπηγα, μέλαθῆναι θέλων;

Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μέλαθρα πόδα, Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .

MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.

OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?

MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.

OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?

MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.

OCYP. Quid ergo pejus?

MED. Supereſt utroque te pede impedirier.

OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit

Pedem per alterum, qui me vexat male?

Quam fixus haereo, discedere cum velim!

Metuoque valde, pes cum transferendus est,

Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cet. male. *b* Κἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* *c* Πόνον] *B.* in *Fl.* si βίον haberet, reciperem. *d* Ἦς] *F.* Ἧς male. Ἦ *Guj.* abjecto ἂν. *e* Εἰσῆλθε] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. *f Μοι*] Ita correxit *Solan.* Mss Edd. priores. *g* Ὅλου] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *F. B2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχω|ρισ|τον | ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris nostris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί μοι συμπέπαχεν] An legend. καί μι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κεῖται ἢ τὸν νοῦν ἔχει ait *F. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatur. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *F.F.R.*

152. Πῶς ὅλως] Lege ὅλου ait *F. Gavel.* An quia πῶς praeceſſit? Sed aliis non videbitur satis gravis cauſſa. Et ὅλου ac ὅλως in Luciano tam crebro promiſcue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male ſenſit; nam ὅλου erat in *Fl.* ac *P. H.* quod ſervavi. *F.F.R.*

156. Εἴτις τύχη σὺ δίω.] Criticorum oculos effugit hic verſ. licet laboret defectu ſemipedis, quod διάλυσις primam corripiat, probe monet Cl. Editor *Obſerv. Miſc.* an. 1739. p. 438. legique poſſe docet, vel Εἴτις τύχη ἡ σὺ &c. vel Εἴτις τι τύχη, vel εἴτις τύχη τι σὺ δύναται. Parum abeſt quin illud τι τύχη edi curem, ita ſe commendat. *F.F.R.*

163. Ἄφυλλον] Eſt aſyndeton pro πάθος κακὸν ἢ ἄφυλλον. vel lege ἢ πάθος κακόν. *F. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici ſignif. vocis πούς. Sumitur enim, ut notum eſt, vel, quemadmodum hoc verſu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi ſolet, & feris beſtiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti verſu ab hoc ſecundo, Δεινὴν δὲ ἐν κρυφαίαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra ſignificationem) εἰς πάντας κακὴν, quod nimirum non jam maleficos tantum, ſed omnes ſine ullo diſcrimine corripit. *F. Gavel.*

167. Ἧς σὺκ] Verſus *Euripidis.* V. Oreſt. p. 1. & ſeqq. *M. du S.*

Ἧς σὺκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* ſub init. *F. Gavel.*

169. Πόθεν μοι τρυπᾷ] Τρυπᾷ πόθεν μοι neceſſario cor-

Sed obſecro te per Deos, Soteriche,
Ars ſi poteſt quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod ſi minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil niſi alloqui ſolent,
Reapſe ſed ſalubre nil quidquam ſciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidiſti inevitabile.
Nec murices enim induiſti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non ſuſtulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut ſolent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴ σοι τέχνη σὴ δύναται, μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ πόδων τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θηριελῶν λόγους
ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τ' ὁμιλητῶν μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἄφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ χρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' πόδα κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ἀλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμὶ, πλὴν [i] ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκλω] Κακὴν Edd. priores. [h] Αἴ, αἴ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald.* B1. cum acuto *J. P Fr S.* [i] Ἰδού σοι] Ita *El. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι B1. 2. interpoſito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & ſtructura faciliore, πόδων τρυπᾷ μου &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Ariſtophani* in τρύπημα. Eq. 1233. longa *Homero* in τρυπᾷ & in τρυπάω, Odyſſ. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχ. ὡς ὑπ' ἀλ.] Βακχίως ἐπ' ἀλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίως in quo Edd. noſtrae conſentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavelio*, recte ibid. dicenti praepoſitiones ὑπὸ, κατὰ, ἐπὶ perinde ac θεὸς ſaepiſſime permutari. Quod autem addit, ſupra in *Aſino* c. 47. idem factum eſſe, ac pro vulgato κείγω σφίδρα ἰχθόμενον ἐπὶ τῦ δεσπότυ, κλίπτει ἅμα κ' λίχνῳ ἐκλαπὰς, legendum ac diſtinguendum: κείγω σφίδρα ἰχθόμενον, ὑπὸ τῦ δεσπότυ — ἐκλαπὰς, diſquiram in Addendis. Certe mutata diſtinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere poſſit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic ſtare poteſt, ſi novum ſubeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανῦ εἰς τ' ἑαυτῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀλήκριδόν ἐστι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν παλαικὸν πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ [b] τειρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλ' ὀπὶ μείλια δούς.

II.

In Theronem prodigum.

Interprete *Grotio*:

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias diſſipaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta receptq
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.
Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Luciani. Τήρων male P. b Τειρόμενον] Sic P. & *Anth.* Τειρόμενον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram„ ma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus*:

„ Ἀλλ' ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶν πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσίων.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διαφερόντως ἐστί] Scribendum videtur ἀλήκριτον a ἀλήκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. ἀλεγεινόμενοι, ἀλήκριτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τᾶ, ἀλήκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philoſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συνέβη γὰρ ἔτος, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀλήκριδον defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀλήκριδον ſcribendum autumat. ſed ἀλήκριδον recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: *Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπιλοίπον ἀδέσ.* *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν παλαικὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* f. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἑῆς *ſuae.* „ γαμβρὸς *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὧν δὲ πρὸς ἐγκρατέστατον. *Gregor.* ὅτι μὴ χολάζειν γαμβρὸν, „ μηδὲ ταῖς ὑπὸ γαστέρα πάθεσιν. Μαργοσύνη. Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἐδίης „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειφόμενον] Τειρόμενον, Typogr. vitium, pro τειφο-

με-

Ille sed, adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres fumtus notaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρωνι παρ' [a] ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ἣ κτὶ κόσμον,
Τῇ δ' ἔσω ἢ μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἔτι προικά τε καὶ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τὰ σὰ ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφὸς ἔστι, δς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τοῦ θνητοῦ, καὶ πάντα παρέρχεσθαι ἡμᾶς·

Ἦν

[a] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J.P.D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lect. adpareret; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. C. *de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in variantt. meminisse. *J.F.R.*

6. Ἐκμειλίσσω] Lege ἐπὶ μειλίσσω. F.G. Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπὶ δὲς μειλίσσω, & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμειλίσσω junctim scribendum demonstres. *J.F.R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. παρὶ φύσας, quod forte ex ὦδε φύσας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J.P.d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae literae, quae secundum canonas abesse solent. *J.P.d'Orv.*

13. Εὐκτήμων] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἰδιόκτητος. *J.F.R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundaene sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τέθνηξε, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τέθνηκα. *J.F.R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Ἀκυλέως, non Ἀκυλείου esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ γυμνὸν ἐὼν τὸ πάλαι.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἀπ' ἐμοῦ prior vox male omittitur in Vaticano. *J.P.d'Orv.*

Ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὰν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράῤῥουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis est felicibus: una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνδ' ὁ ἔρως παράφασις. Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκείαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata est ea gratia: si qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημμένος, εἰς ὃν ἁπάσας Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Ἄντλων τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἄνθρωπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

[a] Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. [b] Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἡς ἄγαμος, Νεμέσια, — quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adpinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. esse, postea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P. d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκείαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις ἐν καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχίων δώρων, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE, M,*

Eod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod κενὴ duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. *J.F.R.*

Ὠκείαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, s. fine certo auctore exhibetur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P. d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποιήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐκέκευ. *J.P. d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. s. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀμήτου &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Solanus* con-

fi-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἄνθρωπε, καθαρὰν ψευδομένη φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπιχείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ἡ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιον ὄφρα δίκαιον
Κλῄζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλατήκει, ἄλλοτε ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

c Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. *d* Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. *e* Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* *f* Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ἓν quod P. Luciani Ed. cum S. habet. *g* Αἰὲν] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰεὶ Cod. *Vat.* recte. *h* Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. P. & S. male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. *i* Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. B. R.*

Σφρηγὶς ἐπικείσθω] *Theognis*: Κύρν, σοφιζομένῳ μὲ ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἄπιστοι — *Herodot.* Καὶ τὰ Δήμητρος τελετῆς σέβει, τὰν οἱ Ἕλληνες Θεσμοφόρια καλέουσι, καὶ τούτων μοι περὶ εὔστομα κεῖσθαι. εὐφήμους εἶρεσθαι. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 231. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. B. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὸν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Αὐτὼν. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πόθ' ᾤετο, κἀγὼ πάλιν ὅτος·
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίσῃς, φίλος εἶ πᾶσι, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σε ῥηϊδίως ἕλκυσον εὐξάμενος.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἃ οὐκ ἐδόκησε·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγεῖ.
Καὶ σοῦ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὸν τῦφον [f] καταπαύσει,
Καὶ σοῦ μάλα χρυσᾶ ῥάματά σοι παρέχει.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίσῃς] Εὖ πράττῃς *Vat.* *b* Σε] Σου *Anthol.* Ed. Fr. p. 163. & *Vat.* Cod. melius. *c* Ἢν] Ἤν *alii*, & *Vat.* *d* Οὐδεὶς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. *e* Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. *f* Καταπαύσει] Καταπαύσῃ *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταβεβηκότα. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ δέ ἐστι τόδε, πάντας ἀρετάς. Sed versus non erit, nisi invertas legas ἐδὸς, ἔκτος, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: *sive Homericum ex Od.* δ. Οὐκ ἄδοξοι ἔσαν ἄρα Ὀδυσσῆος εἰς δῆμον ἵκοι. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: ἐδὸς ἐκτὸς, vel ἔστις pro ἐδὸς. *J. F. R.*

4. Ὅλως ἐδενὸς] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίσῃς] *Anthol.* I. 234. Fr. 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίσῃς] Εὖ πράττῃς pro μὴ πταίσῃς Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Lucilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicerentur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥοπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nempe Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μετωνύμ. ὁ] ἀπὶ τοῦτου ἐκ' ἀπαλλάγη τετα-

μέ-

Non malvas sternit Boreas, juncosve palustres,
Sed veteris silvae robora, sed platanos.

Οὐ θρόον, ὑ μαλάχην ἄνεμος ποτὶ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἢ δρύας ἢ πλατάνους ὶδὲ χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Consilium melius, tarde quod sumitur: illud
Quod properat, post se poenituisse trahit.

Ἢ βραδύπους βουλὴ, ᵍ μέγ' ἀμείνων· ἢ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ʰ ἐφελκομένη ⁱ μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, satis est, labor: ecce quod ultra est,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὥραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum sis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre sed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ὑ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σε τρῶγε, ὑ τρέχε τῷ στόματι.

In Impossibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην ʲ νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχε τέχνης,

Οὐ

ᵍ Μέγ'] Restitui ex *Anthol.* l. c. 87. Mεγ' *P.* male cum *S.* ʰ Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη *Vat.* Ἐφελκομένου alii. ⁱ Νίπτεις] Νίπτεις Codex unus.

πάντας Τρῶας ὑπ' ἀνερώτου ἄλοο Πακτωλὸς ἰδίων ῥοὸν ὑμοῦ δίψιος ἰφελκόμενος πελαγίζοι. Sed pertinent ad verba πᾶν ποταμὸς, quibus *Brod.* etiam adscripsit: ut Pactolus Croeso, tametsi auriferi amnes. *J. F. R.*

2. Τοὺς μὲν. ἀνάγκη] *Hesiod. Ἐργ.* 5. Ῥεῖα μὲ τὸ βριάειν. In hoc occupatum Deum Aesopus protulit. *J. Brod.*

4. Πεταμὸς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Schol.* Ὅπνῳ δὲ τῷ Κρόνῳ· ὰς ὑπὸ τῆ Κύπρι νικηθὶς πάντων ἀλκιμώτατος γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἰφελκομένου. Vulgata satis recte se habet: quamvis etiam Vaticana posset defendi. imo a *Salmasio* praefertur; nam ἰφελκομένῳ post se trahere. Potuisset etiam scribi ἰφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J. P. d'Orv.*

Ἐφελκομένη] Vid. *Anthol. Lob.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adscripsit: Ἐφελκομένου, eam statim a vergo sequentem. Non male; sed vulgatum stare potest. *J. F. R.*

XVII. Ἓξ ὥραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adscribitur: sed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adlusio ad literam ζ. septimam quasi horam indicante, facile intelligitur cuivis: sed satis frigida tamen erit, nisi notaveris literas numerales sequentes ζ. η. θ. ι. tumque aliquid salis habebit. His sic iptis video & Clar. *D'Orville* de Inscriptione haec notasse: „Ἄδηλον non solum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut nesciam quo jure „ inter Lucianea locum sibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmas.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui sex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas post meridiem corpori curando impendebant. *J. F. R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σε] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶ cum *Salmasio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma est εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abest, in quo etiam νίπτεις. *J. P. D'Orv.*

1. Δέμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem significamus. *Erasmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δυσφεγὲς νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] εὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἀμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπρο ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴς [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ σαθίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσων *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμεν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege κηρύσσετο cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] Ms, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vide 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem verbi consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lud.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐντεῦθεν Ἄπιν ἀντὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀφόχως λεπτόν, ἢ μηδένα περὶ παλαιπυγμαχησαίλια, ἅτε δὴ ἀμαθῆ τ' τέχνης ὄντ' πυγμῆς οὖν οὐ ἴσασε. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐγὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀναπεμπόμενος. Ἔοικε δὲ τούτου ἀπίστιον. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad εὐδένα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, ἐν ᾗ τῇ εἰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα παραβολῇ δι' αὐτὰς Ἀσωπὸς ὕδωρ Μαρδόνιον καὶ τοὺς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἐλεύθερίν Ἑλευθερίᾳ Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἐπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam repararit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardoniam cum trecentis Persarum millibus ad internecionem delevissent. *Strabo* Lib 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, κηρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κήρυξ· κήρυξ ἢ καλῶς κηρύσσοντι. κηρύσσοντι. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum κηρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur*, alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσων ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ σαθ.] Ἀραί μοι σαθίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest: αἴραι, id est ἄραι. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμμαῖσιν φυσίζοος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἃ τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίας φύσεα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ κρατερὴν πεφύκασι. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μοῦσαι ἀοιδὴ θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχῳ γὰρ ἐ σοὶ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῦν ἔχω ἐ σοὶ ἔρω-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Χαῖρε γραμματικὴ [g] Φυσίζοε, χαῖρε μέδουσα,
Φάρμακον [h] εὐρομένη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γάρ σοι τεκναλλέα [k] δαρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποθ' ἑορτόμενον.
Καὶ γὰρ σεῦ μεταὶ μὲ ὁδοὶ, μετὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo pota Chimaera
Ore, nec ipſa ſuis tetrior illa ſuibus.

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπιεν κακὸν ἢ κατὰ Ὄμηρον,
Οὐκ

[g] Φυσίζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. *Φυσίζωε* male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὑρομένη] Εὑρομένε Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δαρήσασθαι] Δαμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δέκτρια] Γράφεται ἐ λέκτρια. marg. *Anthol.*

τεκναλλέα δαρήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

γ. Καὶ γὰρ σεῦ μεταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μετὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἄρατος μεταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲ ἀγυιαὶ πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγυιαί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λέκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λέκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Συνῆ πιτραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐήθης ξείνων δέκτρια πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δυρήσασθαι vitioſe poſitum pro δαμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archilech.* ἐυήθης ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λέκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. λέκτρια pro δέκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῷ γὰρ ἀηδίᾳ τὰ ἱερὰ ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Lucillii non Lucianeo in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν πνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, τὴ χίμαιραν πῦρ πνεύσαν: *Plin.* L. 2: *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπας', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖα,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτης ὃς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ κριθὰν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Telesilla, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

XXV. In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adscriptum.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Interprete I. F. Reitzio.

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ᾗ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀχίλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πιμφθέντα ταύροις πυρπνόοις ἰσόζυγα. *Pindarus*: ᾗ βόες οἱ φλέγον λόπ ξανθῶν γενύων πῦρ. Hos Jasoni Medeae pharmacis sub jugum mitit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ᾗ λῆμνον ἀρδὼν ἀρσένων ἐξώκισας. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse. quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνου οὐ κραδίη τόδε πῆρ κακὰ ἔργα μεμήλει θηλυτέραις. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμφιλύσσας, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyiae in Phinei mensam involantes cibos, partim corripiebant, partim, cum ingluviem fugiunt essent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ista literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεῖα, λύμανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ᾗ γλυκερὴν μελίσσαι δόσαν σεμάτεσσιν ἑαυτῶν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτ. ὃς ποῦς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philoctetem sanatum terra Lemnia sphragide fama dissemavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes est Latinis, Graecis ποῦς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ἕτερον τὸ κοινὸν τὸ κάτωθεν τῆ ἱστία. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῶν ὀθονίων. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. *Apollonii* οἳς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσηρίας λέγεται, οἳς δὲ ἐχυροποιῆται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρα μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν πρότονος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. *Calab.* L. 9. ἱστὸν δ' αὖψ' ἐπέτασαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transversos captare notos.* *Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisset in pedem*, i. e. in velum, per synecdochen. Subit hac parte mirari *Erasmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem aperiri scripsisse. eundem in paroemia: *omissa hyperna pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio; *pervicacia stultitiae dat poenas, πόδα clavum* vertisse. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. ἐπεὶ γὰρ πόδα τοῦς ἱστίους. qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ᾗ κάλως δὲ ἐν τραπέζῃ τὰ βασάζοντα πόδες καλοῦνται, ᾗ τὸ τέλος τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus suffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 165. Quia versu tertio in versione omittere coactus sum καὶ πάλιν αὖθις, ecce versionem solutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, faucium tumore paristhmia dicto se laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rursus invenerit* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo labore.* Ita lustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvillii* didici:

Isthmia

Inveniens socios dixisse *paristhmia*, fertur,
Praecluduut fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν ποιητὰς, φησὶ παρίσθμι' ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· κἀπὶ πάλιν εὗρη,
Εἰπεῖν οὐ δύναμαι, τὸ παραπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeso hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum si siluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc si quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι ἑρμείαν, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα δ' ἤν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ γε διδάσκειν
Ἤθελε· Φεῦ, κεἶνο καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis cōenae leges cognoscere nostrae,

Τὸν τῆ δειπναρίῳ νόμον οἴδατε σήμερον ὑμᾶς,
Αὖ-

b Ἔχειν] Forsan ἔχω adscriptum in marg. *Anthol.* non male, etsi vulgatum tolerabile. c Μὴ εἰ] Μέν *Ald.* male.

Isthmia conspexit, sed habere paristhmia dixit,
Quando alios illic esse poëta videt.
Numquid & hic sese parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia sacra dabunt? Adscripsit Cl. *D'Orville.* „ Omissum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: liçet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ sed Κηρεαλίου, sive Κηρεαλίῳ „ potius esse perhibetur. cujus Cerealis exstat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vs. 4. pro „ ἔχω scribitur ἔχειν. Sensus & acumen horum ver„ suum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Isthmia accessisset, una cum aliis poëtis „ certaturus, se excusavit frigido joco, negans se „ certare posse, ut qui laboraret tonsillis, quae παρί„ σθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Lusit, dico, in vocibus „ ἴσθμια & παρίσθμια, & putida hac syllabarum ca„ pratione tum quidem evaluisse sibi visus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire sivit, & rogavit: „ an, si ad Pythia certamina accessisset, & iterum „ excusationis praetextu indigeret, diceret se habere „ παραπύθια; quod negat eum facere posse, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, simul forte „ respiciens ad vocem πύθειν, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἴσθμια] In *Anthol.* Fr. l. d. additur hoc schol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α. κεφ. ις. ἐντὸς τοῦ αὐχένος ὁ, τε οἰσοφάγος (ἰσοφάγος male legebatur) καλούμενος ἐστὶ τὴν ἐπωνυμίαν, ἀπὸ τῆς μίξεως & τῆς συσότητος. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ ἀπὸ τὴν συσότητα τοῦ φάρυγγος κληθείσης. τὰ ἐκατέρωθεν μικρὰ παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσος οὐ τῷ φάρυγγι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἴπε παρίσθμι' ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonsillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile discuti possunt: in sue glandulae nominantur. *Cels.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. *Fr.* 244. *Steph.* p. 168. Versio *Grotiana* est:

Dic mihi quaerenti, Maja sate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum si tacuit: quin te quid, credo, docere
Gestiit; o comitem post quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris nostri nomen in Edit. & Codd. conspiciatur. In Cod. *Vat.* vs. 1. κατέδυσαν pro κατέδυνε. auctoritas membranae omnium vetustissimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altissimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum constructum est. Monti nomen imposuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diversa Festus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is est fortassis, cujus vitam conscripsit *Philostratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανοῦ, quum *Vinc. Opsop.* adscripserit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίου, si vis versum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id servo. *J. F. R.*

3. Μὴν σιγῶσα] Unumquemque olim fugillans. malim tamen, θαῦμα μὴν, εἰ σιγῶσα, non μέντοι. *J. Brod.* Ego μὴν, si jam bene editum inveni, quod fane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καί τι διδάσκειν] Sic enim docere solebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῆ δειπναρίῳ] Transmissum, licet Luciani nomen praescriptum, revera tamen in Cod. saepe laudato Λυκιλλίου esse perhibetur. Primo versu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χαμνοῖς δόγμασι συμποσίῳ. Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ἔστι παρέξεις, Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά. Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα Me puerum nullis oneratum pectora curis
Νηλειὴς ἁΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον. Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐγὼ βιότοιο μετέσχον Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Παύρου, ἐγὼ παύρων τ' βιότοιο κακῶν. Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχῦς, ὡς ἀπὸ τῦ Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην, Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην, Extremos tantum docta referre ſonos.
Παντοίων τομάτων λάλον εἰκόνα, πᾶσι μέσην ἡδύ Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι. Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, ἃ ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδες ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν, Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Οὗτος ὁ τ' γυμνὴν τήσαμενος Παφίην. Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

---

a Πρίηπον] Πρίαπον Codd. quidam.

Τὸν τῦ δειπναρίῳ] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.

V. Obſ.

Τὸν τῦ δειπναρίῳ] Frugalis & tenuis coenae. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Grotiana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, eam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καιναῖς δόγμασι] Hoc explicat ὃ μελοποιὸς ἐρεῖ. In hunc ſenſum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Ἀνωνύμου. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνες ζήσαντα. Χρόνος poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, εἰ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀφροδίτης] In quibusdam Edd. legitur ἀφροδίσιον. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς θελκαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ θελέθλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδι θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ λητίδιον.
Μύνῳ ἐνικήθη καὶ γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν φυγέει πολιὴν παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[a] Τῆσδε] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀσωμίλω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδωμύτω, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τῷ Παφίῃ] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut meri morem sic gerat Eutychides.
Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίηπον, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone, ἐπὶ τῷ κατόπτρῳ τ' Λαΐδ' ἀνατεθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi ansam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τῶ αὐτοῦ. quasi non Λουκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ ; τῷ [a] Νηρεῖ , τῷ Ἰνοῖ ; τῷ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ τῷ Σαμοθρηξὶ θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λευκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce , tibi & Nereu , Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque , Sami Threïciaeque Deis,
Sospes ab insano Lucillius aequore , crines
Tondeor hic : alind quippe ego nil habeo.

[a] Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λουκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum , verum Lucillium , cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia* ; sed etiam fic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato , p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis , quod Lucilii nomen in ipso Epigrammate occurrit , sed non ut auctoris versuum , sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λεύκιλλος & Λεύκυλλος exaratur ; sed Λευκίλλιος adseritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii , constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui obsergat , *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ τῷ Νηρεῖ & σιναλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo , quemadmodum *Gellius* animadvertit , *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro σιναλίῳ , *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet , utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius , quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius* , & *Gellius* corruptis usus sit codicibus , σιναλίῳ pro Ἰνοῖ exhibentibus ; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ & Νηρεῖ τῷ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic , vel non multum diverso modo legisse videtur , quam hic exaratum sit : Νηρεῖ & Ἰνοῖ , τῷ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῳ τῷ Νηρεῖ τῷ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ.

Νηρεῖ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμοθρᾳξὶ membrana Vaticana fistit , quae forma placuit quoque Automedonti , L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τὸ βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius , sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus.

J. P. D'Orv.

1, Γλαύκῳ &c.] *V. Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur , Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit , Parthenii esse , videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis* , quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis , non hac barbula* , multa de conra barbaque Diis conseeranda , commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait : „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos , arbitror esse Par„ thenii , quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17.

J. F. R.

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio , maris Deo , addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμοθρᾳξὶ θεοῖς , exponunt , *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη , σῴζεσθαι τοῖς κατὰ θάλασσαν χαμαῖσε ἁρμόζειν. quae exscribere non sum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσαντες μὲν οὖν οἱ μεγάλης σωθέντες τύχης ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι , legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω *rado* , non ξηραίνω ibi legendum , res ipsa clamat) Lucian. περὶ τοῦ ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ , καὶ σωτηρίαν ὡμολογον διηγουμένων , οἷαί εἰσιν αἱ πρὸς τοὺς ἱεροὺς ἐξυρημέναι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.* *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi* , Ἁ Κύπρις , &c. quod cum nullo jure huc irrepserit , removimus.

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

ΕΝ πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοὔνεκα καὶ μεθύων αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

[b] Ἔσβεσε τὸν λύχνον μῶρος [b] ψύλλων ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

[c] Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλαρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν ὕστερον βάψεις,

Οὐ-

[a] Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. [b] ψύλλων] φύλλων *Vat.* [c] Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. [d] Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παρεδαίνοντας, πρὸς δὲ ἀντιθέσεις μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴν λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ ἐν πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ ἐν τοιούτοις βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοις μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ ἐν ὁ Ἀκίνδυνος, μίθη δὲ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινίαν δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία ἐν δυσαρέστησις, ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν ὀνομασθεῖσα. (pro ἀντιθέσεις Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀττικισθέντος)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adferit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Εἰ πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praepostera est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum Theognis quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντας εἶναι,
Αἰσχρὸν δ' ἐ νήφων παρ' μεθύουσι μίτυν. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.
In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μίτυν pro μίτυι. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψύλλων habet φύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem tesle.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poeta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὦμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὑπερθε Φοῖζος ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ὄφελος. τί μαίνεαι; ὄψεται ἥδε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει ἢ Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁψαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς τε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ μὴ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνων Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπέναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικᾶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκτεν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσας ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἃς ἐκὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζεν' ἔρως.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἵστην ἔρως. L. VI. 421. Γεραλίων συγγέι μαρτοφόρην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐκφορφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθώ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τῶν παρειῶν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi πίσημον. τρύφιον. ὀπισθοσφενδόνη. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. §. 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὡς προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Παλαιὸν ἢ. κατὰ τὸ Λοιπὸν, ὁ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φάσι.

5. Φῦκος] Ω καλλωπίζεσι τὸν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀμφάλλων αὐτὰς, φησὶ, τῶν δ' ἀπ' οἴκου τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ὁ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖ, ἢ ὑδὲ τὰς παρειὰς φυκοῦν· ὑδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιτίγων τὰ γυναικεῖον κόσμον φησί· μίτρας ἀναδήματα, πέπλον δ' ὀθόνιον, ἢ περιστρόφιον. ὄπισθεν σφενδόνη, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος ἀῤῥυτίδωτα.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic graffatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπέναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπέναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὼ' ἐκαμ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In Fr. p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τῦ χίματος ἢ τριτώνων πολλὰ διηγῦται Παυσανίας ἐν ταῖς Ἀρκαδικαῖς. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀπολλόν. ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις ϗ θερινᾶις μόλις αἰσθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα ἑξακοσίων.
Ὦ μεγάλε μυκτῆρ, ὅτ' ἂν σῶλαμὸν ἀφθαίνῃ,
Θηρεύει ᵍ τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως ʰ Βύτος ἐσὶ σοφιςὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

ᵍ Τούτῳ] Τούτυ *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* ʰ Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γυμνὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γυμνὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχέως] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥρας — θερινᾶς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριταῖον πυρετὸν ἐντὸς τ δωδεκα ὡρῶν παύεσθαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ ϗ θερμαῖς ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Plane nudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκούς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τ Ἡρώδου πλεονεκτημάτων, ϗ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, ϗ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγχεούσῃ μὲ τὰ σύμφωνα τ στοιχείων, συσίλλων δὲ τὰ μακρόμορφα, ϗ μακρύνων τὰ βραχέα. ὅθεν ἐπάλυνε αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολιτελῆ ὄψα ποιοῦντα ἀρτύοντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἡ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;
Πολλάκις αἰ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν τώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπεργάζειν, Si promissa potest sapientem reddere barba,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὔχολός ἐστι Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

An-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θᾶττον] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Ms. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Λευκοὺς κόρακας] Proverbium est de raris inventu. *J. Brod.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem sugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat. in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζειν. pro αἰ versu 3. αἳ scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.
J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὔχολος exhibet αἰτόλος. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse poterit. *J. Br.*

Εὔχολος] Εὔχολος ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ παγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos elitantem. *V. Obsop.*

Τῷ παγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἀόλον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εἴδωλον & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροπεροσαίτῃ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θύμων] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδια. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *fuilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue„ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adjecto ge„ neris sequioris [βολβὸν συφρὸν] tanti non erat bul„ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φιλοπραγίας, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sane tan„ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu„ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffultissset, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae sit Cynici sapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abstinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At postquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit esse sui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam posse nocere negans.

Τῷ πωγωνοφόρῳ κυνικῷ τῷ βακλροπροσαίτῃ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μ' ἢ πρῶτον ἀπέχελο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῇ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν [e] βολβὸν
Στυφήν, [f] ἐ πίνυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἡίτησεν. πρὸς προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τ' ἀρετῇ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes esse bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Ausonii nec defit copia Bacchi,

Μισόπλωχε θεὰ, μήτη πλούτου δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιπαμένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεϊ.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Ἀνακρέων τόμα
Βάκχου.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδομεν male *Vat.* d Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* e Βολβὸν] Βόλβαν hic & vf. 8. in *Vatic.* f Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. g Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. h Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que fit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφὴ, *auſtera*, *adſtringens*. quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ἐ poſt στυφὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J.P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στυφὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πίνυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στυφὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἰσχνὴ. *J.F.R.*

6. Στυφὴν] Marg. *Wech.* στεινὴν, ἰσχνὴν, αὐστηρὴν, πυκνήν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J.F.R.*

Στυφὴν] Στυφὴν νόον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τ' νοῦν maſculinum eſſe? *J.F.R.*

Στυφὴν] Lego στυφόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ E. βόλβοι πικροί. *J.J. Weiſſ.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i.e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J.F.R.*

XIII. Μισόπλωχε θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπλωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J.P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτε ποδὸς μοῖραν λελογχὼς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τοῦ ὑπλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Ἀυσονίου] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται οἰκέτια.
Τοὔνεκα [a] καὶ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οἶδον,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενον.
Νῦν δ' εἴτῳ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· οἶδα δέομαι γὰρ
Οἶνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Saepe merum mihi miſiſti, gratesque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίορχαί τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκειον] Ἀχάλκειον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἄν τι *Vat.* Gr. ἄντι, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κ.τ.λ.] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκειον ὀδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκειον. non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — ὀδόν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου. In alio codice ῃ in τέρπῃ in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, niſi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Gr. πρέποδες. At qui πρέποδες vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut ſic: τέρπῃ δ' εὐπερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbellii* fabulam de podagra & aranea remittens, ἐπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Weoh.* hoc Scholion legas: Ποδάγραν λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς ἐ ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες ἐ γαστρώδεις, καὶ παχύπεμμοι, καὶ πίονες εἰσὶ καὶ ἀσελγῶς.

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi sequentes, Luciani non sunt, neque Graece scripti etiam: sed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praesertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipsi essent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBsecro te, ô Charon, sine me ut jam navim conscendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectasti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede coelestium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & ossa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô justissime Charon, patere tandem ut ingrediar. sic prospera semper sit navigatio tua, sit solida navis tua, atque inconcussa. CHAR. Rem justam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis desiderii? Expectate tantisper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberasti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominasti, qui & super omnes, quos unquam viderim mortales, visus est mihi singulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magisterium: Par enim sibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque sedis tuae. Neque licebat tibi succurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam nisi humato prius corpore transportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, subjectusque alienae potestati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias necesse sit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando se fors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum relevare dolorem salva lege officii mei possum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perspiciebam tot te graves assiduosque labores perferentem sine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis solent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri potest, si angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus sciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque senectus est mihi? Memini haud unquam ab ipsa, qua jam omnium annos supero, longaeva aetate mea pertaesum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suae quemque distaedeat semper, vivatque contentus nemo studiis suis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiæ, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti; quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat: si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quæ me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, a Diomedis gladio se ereptum extitisse. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe disiectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quæ vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & *evertunt* patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare posset, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam prae miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quae optimis honestissimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quae sanctis parentum suorum exemplis educatae, vitam instituerunt: peccare castigatae, sapienter ad mansuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quae se a thyasis, saltibus, jocis, quae se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra sanctitatem, quae malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, assuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quae praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituant moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsae consecrasse videantur. Et quae secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimae tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniſſe, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere; quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis deguſtavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint imicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectae fellae, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiae commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suae si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantae istae eorum deliciae, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quae distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quae quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curae & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quae sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos prae caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quae foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatae naturae Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quae pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita *potius* quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suae gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quae plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriae: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſideratæque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaeſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotis deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta ſoliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque confringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam limtrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic navicularío miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem *vocaſſe* ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras; quas postea luci restitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Restant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam istud credam, posse his quæ modo dixisti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non possum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidissimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidissimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam soleo, demoratus sum: sed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CHAR. Ea tandem tanta est tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te scire velim, quod plurimum miseram reddit mortalium vitam instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur, cujus summam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis disturbatio violare & auferre potest? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia sint, nulla tamen infirmior sors est atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major sit exaltatio & sublimata magis status altitudo, major est proinde, quum mutari eos contingit, casus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, eversiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaserit, qui non vel regno depulsus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & pessima morte caesus vel peremptus sit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamque amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales subjectos malis esse, sensimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita sit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique præsidiis circumsepta. Non possum sine dolore meminisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus haec regna penetravit: perfregit fores, invasit regem, exterruit reginam, quam & ante socii ejus rapere adorti erant, abstraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concussit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipsos judices fecit: me quoque non modicum laesit, quem erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc desolatum iri barathrum totum. Credidi tunc supremum Plutoni finem adveniisse regni sui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad superos, quam tartareum canem: sed paulo humanius cum eo actum est, quam opinabar. Nam tandem sibi ac regno suo bene consultum est: neque tamen ita consultum est, quin tricipite custode suo, qui tam perneccessarius erat, spoliaretur. Quod si opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequassent: tunc cernere fuisset, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuissem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi possit. privatus etiam fuissem rege meo: sed quotquot alios voluissem reges, procul dubio invenissem, qui ministerio meo indigentes, servitium meum perlibenter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri feciissem, quod pro vetusto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis solidum lembum acquisissem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amisisset: quantam in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, invenisset. Excedo jam modum dicendi: sed si tempus sineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculsus propter bella Gigantum fuit summus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ supra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaeret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularium vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque *crimina* tua. Videor vero videre quali te *judicabunt* poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

boſi, inquit. Non enim decet ſervos Deorum cauſſam ſuſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitæ floreſcant, aut curare ut papilionibus alæ perpulchre pictæ adſint. Quid? Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudùm, ne cucurbitæ ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut cauſſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem cauſſam te adverſus Fortunam ſuſcepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunæ debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunæ odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Æternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Baraterio dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξιστυαί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Qui in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul causis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam infectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effeciisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. Grabii.

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſaevierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quisquis tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. Ἤνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐπέτυχεν, ἀνυφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, ὅτι ὕδατος ἡμᾶς ἐκπιόντος, κ. τ. λ. His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur Γαλιλαῖος, ἀνυφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter περιφράζει. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor, (ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.) Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis κατ' ἐξοχὴν mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse* : Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt* ; ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit ? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοσπόρη Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit ; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat ? Fatetur non debellasse. At paratum est *καταφύγιον*. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat ; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ *χθὼν Ἀραβίας*, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris ? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supereſt argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisset deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτ' ἐγὼ τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM *ὀνειροκριτικῶν* scriptorem significari ? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξήγνευσα τοῖς ἐνείροσιν* ; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. IX. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas assentatorie in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (a) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni intercesserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, *triginta annis* ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (b) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (c), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (d) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii posset existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (e), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. *Sed* nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κακοζήλια. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(a) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(b) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(c) Lib. de anima c. 36.

(d) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(e) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, solique adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed certum est, interfuisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίστασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS fecit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perdurasse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob caussam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες, inquit, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ὀξυδερκέστατα νοεῖν illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὐτυχήσομεν· & paullo post: τοῦτο ἀρκεῖ πᾶσιν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ κατεπατήσει. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cypriani carum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. *In* dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praeludisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memoranto Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus, in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam prae ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quae habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(a) In *Pſeudom.* c. 38. (b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (*a*) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adlatis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a JO. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας* & *γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (*b*). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *διαδόχην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Pauli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (*c*). Ad verba (*d*): *εἶτα παρανομήσας τι. εἰς ἐκεῖνους, ἔφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀποῤῥήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eius, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(*a*) c. 11.
(*b*) c. g. de *Sacrif.* p. 369. T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(*c*) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(*d*) p. 570.

Palaestina hominem, novorum auctorem mysteriorum, spretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipsamque adeo mortem, subire non recusant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, sic jubente primo illorum Legislatore, se habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter superstitionem suam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magistratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis suis legunt, si qui autem sunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges suas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (a). Christiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caelestem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui est lux incorruptibilis, invisibilis, incomprehensibilis, creavit, (ut didicerunt a Mose tardilingui) cum alta nox abyssо incubaret, lucem, quae tenebras & vastitatem illam omnem abegit: tum terram super aquis stabilivit, caelum expandit, stellas formavit, cursus earum disposuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non essent, ut esset aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur singulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris describit, ac retribuet ex justo singulis, qua die ipse constituit. Praeterea per aquas sese renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum vestigia collocari credunt; quidam etiam in tertium se caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec si quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata sunt, conferat, simulque illud consideret, verbis propriis & ex Christianorum disciplina, quin ipsa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti solent nostri homines, loqui, cognoscet profecto, Lucianum ut de re parum sibi cognita, & quam non nisi aliis temere narrantibus audisset; hunc vero, ut qui aut ipse coetibus Christianorum interfuisset, aut satis accurate omnia pervestigasset, de hac secta exposuisse.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonstr. Euang.* 3, 20. postquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Christianorum essent dicta, laudi ipsis esse potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inscribitur Philopatris, & Luciani nomen prae se fert: Christi quippe & Christianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypsi Johannis, ex actis Apostolorum, & ex epistolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Christum appellat Chrestum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam disputasset, concludit: *Ex Christianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani scriptis elucet, colligi potest, eum alterius esse auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adscribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Christi siquidem & Christianorum *nominatim* meminisse dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chrestum* pro *Christo* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio respicit vir summus ad illa c. 17. ἀλλὰ μὰν τόδε γε· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκαρσίττουσι; Respondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis districtus secure nimium secutus est Huetius: *si quidem & inter gentes.* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego sum, qui Chrestum & Chrestianos pro Christo & Christianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a nostris, omen accipientibus, dictos fuisse negem, sed illud dico, non videri Triephontem Christum vel Christianos verbis, quae modo adducta sunt, significare, tanquam proprio nomine voluisse. Dixe-

(a) c. 12, 13, 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥστε ἔσται ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΛΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνήκουσᾶς, inquit, ὦ Τριεφῶν, (ſupra enim jam de libris caeleſtibus, & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης ἀπὸ γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit, χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat, pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur, nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chreſto ſit, Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum, ut ego quidem arbitror, ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat, cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. δ. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis, agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis, quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat, lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum, & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητος incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, graviſatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicaſſe videtur, vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοξ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (a) σοὶ ἀληθῶς, ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνώλεκτος. Quam feſtive illud Homeri (b) :

Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις ;

Ad

(a) Vitar. auct. c. 9. (b) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (*a*): *ξυναστίσωμεν ἐπ' αὐτὸν*,

Ὡς πίῃ πίσσητιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis *παρατράγῳδον* illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: *Φῦ, Φῦ, Φῦ, Φῦ, τῶν ὕβλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.* Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus *φορτικά*. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero *Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀτίσωμεν κ. τ. λ.* Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, *ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ.* sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, *ἀπροσδιόνυσα*. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in *ἐπεὶ* contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in *κιχάνω*, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (*b*) adfert, constare satis superque possit.

Incipit *Ἡ δῆ πόσ' ἄρ' ἦγε Ἀριφαντέου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.*

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. *συναναχθῆναι* Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελανχίτωσι, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In *ὅρκῳ* c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. *βιώτῃ καλῇ*, inquit,

Οὐδὲ σ' ἔοικε θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(*a*) *Ἀνάβ.* c. 2. (*b*) c. 42.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις sibi velit, non apparet: si legas ἔέμισι, & sensus concinnior paullum erit, & metrum hac parte constabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & potest reponi, si tantum μὲν post κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνεόντων ὄρφυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τροφαλείας, truncatus ex Anapaestico Aristophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora s. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas, Metro erit consultum; sententia ut non sit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis suavitatis Poëticae videt. Quam absurdum illud sit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi versus non facit, utitur Auctor, malo ex ipsius lectione dialogi, notationumque nostrarum cognosci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauseam lectoribus, si qui fuerint, creari.

XXIV. Copiosus mirum quantum est Lucianus, & varie unam rem, si saepius recurrat, effert. Hic noster autem, quanquam copiam aliquam affectat, & sub initium statim, tum alias etiam exergasiis utitur: tamen quasi effusa semel omni supellectili, eo subinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconsulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra versus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis versibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem distant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥστε ἐάσαμεν τούτους. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην. ὥστε ἔασον ἅπαντα. ὥστε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς ληρεῖν ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad ostentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως compósito, quis ferat? Creationis Universi historia bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente necessitate, narratur.

XXV. Historia porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehensi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeso impedita est, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indissolubilibus cum Venere vinculis constrictum, reliquisque *Diis* propter adulterium prae pudore silentibus, equestris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a mulierc ularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχυλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείρασα τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῇ σῇδει τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptissima, ut in qua per quatuor versus αὕτην semel, ταύτην ter repetitur, & quae separanda erant, pueriliter miscentur. Quae illa quaeso insania est, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura sibi Critiae narratione, & is tamen statim post jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo existimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipsum locum. Statim sequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντιρρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel simile est omissum. Parum etiam Atticum, hoc est Lucianeum, illud est, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non singulare verbum, sed plurale construitur. Quae hactenus a nobis allata sunt, singula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris scripto posse occurrere, longiori praesertim, non nego: possim enim quam plurimis praestantissimorum hominum locis, ubi ipsorum humano errore, (neque vero librariorum semper a talibus culpa abest) aliquid peccatum manifesto deprehendatur, redargui. Illud vero

ne-

nego, a castigatissimi sermonis & subacti judicii scriptore Luciano, dialogum inquinati adeo stili, judicio autem aut nullo scriptum aut exiguo, potuisse proficisci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita visum: sed in eadem sententia esse acutissimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo spatiis*, ait *subsidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis scriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum sit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuisse venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *signa omnia barbari aevi ineesse ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari possit, cum duabus rebus contineatur, quae possunt esse vel in homine vel in libro, pessimis, stupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura esse ait in Philopatride, damnata non in Soloecista modo*, (quem Luciani esse negat) *sed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui sine dubio a Samosatensi sint.* Magna cum asseveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi nisi haereticorum veterum alicujus sit, aperte referendum ad quintum, summum ad quartum exiens saeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba esse primi, aut secundi, aut tertii adeo Ecclesiae saeculi, illum se putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum sermone prisci illius aevi, cum ipse contra se rem habere, irrefragabili experientia certus sit.* Sed nempe causae servit vir doctus, & tanto minus nostram rem juvat, quod addit hic etiam, *Nisi tamen ponatur, auctorem incidisse in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis sermonem didicisse* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum saeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo sermone libelli non est sollicitus. Nobis contra ea hic non de Christianorum dogmate, sed de stilo Luciani contentio est. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum satisfeciisse etiam credibile est Dodwello, qui scripserat ad Moylium (p. 347.) se non agnoscere barbarismos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidisse viro mirarer, nisi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dedisse, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipsius Luciani est Philopatris: sed junioris auctoris, & Samosatensem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano suspicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suspicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctissimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in specimine observationum historicarum in Lucianum (*c*): ac postea declaravit, edita jam hac disputatione in literis ad veterem & summum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres historicos, *virgines Cretae caesas*, non satis, puto, feliciter, ut ad c. 13. ostendisse mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem*, *Arabiam & Susam brevi vincendam*, *supercilium Persarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum posse, certum est. Superest, ut animadvertant lectores, sint ne ea a nobis prolata in his quae sequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum asseveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum est. Etiam hoc recte vidit, sub imperatore Christiano non ausurum fuisse quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irrisui habere religionem Christianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, scriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea sententia abest, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, ostenderimus. Nam si hoc p'anum fecerimus, nihil nobis obstat, si quaedam sint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publish'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. P. 388.

(*b*) In *Primitive Christianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Insertum id est Miscellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. seq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim post fluctuationem aliquam ponit, referri possint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo nostro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Dioeletianus autem reportatæ victoriæ Persicæ tempore, quemcunque demum illi annum assignes, collegam habuit potestate sibi æquatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum observabatur, neglectum a Sophista famelico, quod genus plures adulatione complecti solet. Deinde senex illa tempestate fuit Diocletianus, eamque caussam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud potest confici. In fine Philopatridis autem non sibi tantum, sed liberis suis ad felicitatem sufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum est in tene imperatore dicere, qui sibi Cæsarem jam assumserat. Sunt cætera in illa parte historiæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris summis disputata. Hæc duo tamen quæ diximus, in quantum ad nostram caussam pertinent, controversiam, quod sciam, non habent. Sed puto, ipsum Moylium, ut erat vir in summa doctrina candidissimus, si viveret ac legeret, quæ jam porro dabimus, sua sententia relicta ad nostram transiturum esse.

XXVIII. Occasio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, scena in qua hæc velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc scenam Constantinopolin, Christianorum μέγαν οἶκον ἀνάκτων, ut ille ait (*c*), fuisse ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. hæc Triephontis verba relata sunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέρρηξε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τῶν κύματων ἐπαθρίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα πεπύησαι, ὡς διὰ κάλων αἱ ὀλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον ἀνέχουσαι, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque hæc in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipsam Propontidem & austrum, a tergo Euxinum Pontum & septentriones habent. Si enim spiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut hæc non ita se habeant, fieri non potest. Igitur ad Bosporum Thracicum res gesta est, seu angustias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Constantinopoli. Non improbabilis autem conjectura est, hunc dialogum in ea scriptum urbe esse, quæ tum caput rerum & sedes esset imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis solet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Constantini profusum ædificandi & exornandi eam urbem studium, Byzantii fuisse, mihi non fit verosimile, licet moenium robora olim celebrata sint. Neque Ægyptii mensis nomen, Mesori, ab hac me sententia potest dimovere; quare enim eo utatur Auctor, satis puto, est ad c. 22. indicatum. Si igitur in Constantini urbe scriptus est Philopatris, certe actus esse fingitur; non potest non saltem Constantini ævo esse suppar, Luciano autem sesquisæculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus esset, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud posset imbui, ab auctore dialogi imaginem Pauli Apostoli in templo visam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non soliras: consequens igitur esse, ut post id tempus scriptus sit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO assumtum, apparet. Illud forte majorem speciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum seu basilicam deprehendere sibi visus est in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείστας περιπλανώμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Pers. c. 18. qui etiam passim *senem* & *seniorem* circa hæc tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiscum Numeria. c. 14. miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiscebatur imperium, i. e. A. CCLXX, se post multos a se apros interfectos nondum consecutum esse promissum sibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionys. Perieg.* vers. 355.

(*d*) Quod visum est *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπικεκυφότας καὶ κατηχημένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde causae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαιῶσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταιτιώμενοι· πάλιν κἀνταῦθα θεσμῷ δικαιοτάτῳ ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέστησε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsæ Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὰς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehmero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Alblancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano ſcriptoris, aut antiquiſſimi indicium credimus: cum vero antiquiſſimum non eſſe, vel ſolus Artemidorus in eo laudatus arguat, conſequens eſt ut recentiorem dicamus. Sed & hanc diſputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάσχολος μαθηματικὴ vocatur, inſolito bonis ſcriptoribus duplicandi ſeu componendi genere, & neſcio quid affectatæ fucataeque dictionis ſapiente, quæ ſeculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a priſtino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυνωρὶς apud antiquos, quantum conſtare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud noſtrum in fine dialogi ὦ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni ſcripſit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Baſilii amicitia, & ſaepius deinde apud ſequiores dictum reperio. Sic κρίτος pro Imperatore in ipſo fine libelli poſitum ex Nazianzeno illuſtravimus. Sed de uſu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta ſcriptorum Graecorum copia poteſt, quibus legendis vix aetas ſufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis ſi non ſoleat ſcripto omnia obſervata ſua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quæ ſingula quidem poſſent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis eſſe impudentis, omnia velle repellere, praeſertim ſi quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin ſit, quo ſententia, quæ hoc modo probatur, everti poſſit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quæ dicere mihi propoſueram, caput, idque in tota hac diſputatione praecipuum. Nempe ſub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant noſtri, vel Apoſtatae imperio, & eo quidem tempore ſcriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Perſicæ ſucceſſu Conſtantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophiſta & ipſo, Lucianeo certe more, qui Chriſtianorum ominibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Perſicam gratulatus, felices porro ſucceſſus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum iſta ante hoſce XXV annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam ſolent ex hoc dialogo oſtendere. Hoc jam opus eſſe non puto. Niſi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, fruſtra veniam mellitiſſimis etiam verbis poſtulem. Quare ſtatim ad probandum quod ſuſcepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminiſſe te, mi Lector, velim, ſupra probabile admodum factum a nobis eſſe, in Conſtantini urbe, quæ jam tum ita vocaretur, ſcriptum eſſe Philopatridem. Nunc addendum hoc eſt, nunquam auſurum fuiſſe gentilem hominem, Chriſtiano Imperatore, acerbe-adeo Chriſtianos, & ſcripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque ſibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque ſuppliciis in gentiles, ſi quiete alias ſe gererent, animadverterint ſanctam noſtram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuiſſe paſſuri, ut aperte quis illam conviciis proſcinderet. Si enim capital eſſe juſſerunt Conſtantius, Theodoſius, Imperatores alii, ſi quis gentili ritu ſacrificaret, aut haruſpicinam exerceret (*c*): ſi capite puniendum cenſuere Theodoſius & Valentinianus (*d*), qui ſervum ſeu ingenuum, invitum ſeu ſuaſione ex cultu Chriſtianæ religionis in nefandam ſectam ritumve traduxiſſet: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Chriſtianis eſſet auſus? Relinquitur igitur, ſub Imperatore Conſtantinopolitano, qui idem gentilis eſſet, venenum ſuum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniſſ. 1092. ξυνωρὶς τέκνων. Et tamen puto, uſum noſtri auctoris ſuo id eſt quarto ſeneſcenti ſaeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & ſacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apoſtatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & propositæ praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio susceptæ imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunæ habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quæ Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12–29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας καταςήσας ἐσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίςης, οὕτω δὲ ἀχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος ὀρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis consPirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione τηλιτ. 11. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄεσαν illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου φυγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: ἔδει μὲν, ὦ πάντες, ἅπερ ἠλπίζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνου γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας, ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν ἠξιώμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἅπαντα ἤγγελε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἠδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium causae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.
(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.
(*c*) p. 325. D.
(*d*) De Vita sua p. 45. A.
(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea causa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.
(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Bulentarum illis attributum*. Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περινοουμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris EZ. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν πεινωμένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetae, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχὴ τὴν πόλιν

(*a*) Apol. *pro Bi reed Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 2. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 223. n. 3. p. 267.

λιν καταλήψονται, τὰ ϛρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. Dodwellus, ita se rem habuisse, e Tertulliani Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi Dodwellus mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac ratione Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. Eusebius enim (*a*) & Hieronymus (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut Dodwellus interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quia profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneratione defecisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in Gregorii Nazianzeni *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita Libanius (*e*) speravisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speravisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt: *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet: *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & pernicioſum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes: & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxurianies ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivisseque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε ἐννηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumelioſe Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochienſium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspicioſa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξωτικῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum caussæ meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (*a*): Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (*b*) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, impositi mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviisse Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (*c*), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege *sufficit* attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS (*d*), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οἶκ ἐνδόξων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(*a*) Voce Ναζωραῖοι.

(*b*) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(*c*) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δυσφήμως ὀνομαζόντων ἡμᾶς τὸ Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(*d*) Orat. III. quae est invectiva I. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ. Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἐπήγαγεν αὐτῷ (Trajano) λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem incide-

rit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A.C. 56. n. 3.

(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. XX. p. 212.

(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *vetuſta* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum pluralium de uno Trajano.

(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.

(*f*) V. Τραϊανός.

(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4. 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem & liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum infectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris *dialogus* inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis; ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Lu-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐσκίασαν αὐτὰ μύθοις παραδόξοις, ἵνα λάθῃ τὴν παραδοξίαν, καὶ ἀπιμφιέσωσι τὸ πλάσμα φαιδρὸν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς ἡ ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄπιστα & ὑπὲρ ἀκοὴν ποιητικῆς Μούσης ἀθύρματα vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῇ ἐκ τῆς ἀνεθυμιάσεως τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E. 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν Deas comminiscitur, &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Ejusd.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν αὐτῶν ἴσαν, εἰ δὲ ἰδικῶ συνεχῶ ἐπιστέλλων, ἀντα-δικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc scriptum esse Philopatrin? nominis deinde similitudine deceptos librarios in unum cum Samosatensi volumen compegisse? Ad haec qui Philopatrin cum iis quae Lucianus scripsit comparaverit, Lucianeum esse illum, id est Luciani imitatione scriptum, & e verbis fere Luciani senioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix sustinebit. Atque hoc est, de quo antequam finiamus, aliqua sunt dicenda.

XLIII. Nimirum, si quis nostras annotationes inspicere voluerit, ille cognoscet, nullam fere esse extantiorem sententiam, ne phrasin quidem aut versum Homeri allegatum, quae non iisdem pene verbis in iis, quae Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuisse jam supra dictum est. Exempla huc adscribere supersedeo, non est enim longus dialogus, & singulis fere paginis specimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco ostendam, oeconomiam quam vocant, & dispositionem Philopatridis, cum illa, quae in Nigrino est a Luciano adhibita, ex asse convenire. In utroque dialogo illa est quasi primaria hypothesis, ut narret amico amicus sermones a se audisos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quasi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philosophi Platonici, Sophistarum quorundam in Philopatride. Hi sermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem est, insignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti scilicet ratione, lenior. Jam occasio dialogi utriusque est occursus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter subitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput caussae, in Nigrino moras nectente ipso qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in nostro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praestandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falsse perstringit. Post narrationem sequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quae utrobique adhibita de canis rabidi morsu similitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quasi catastrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, sed quae caussa scribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius singula dilatari, sed metuo ne tamen non satis intelligar, nisi quis utraque συγγράμματα inter se componere sustinuerit. Satis igitur fuerit haec indicasse. Habes, Lector, sententiam de Philopatride nostram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidissem, eamque in Jenensium Philosophorum cathedra disputassem; ante decem annos in Lipsiensi quoque Academia eam publice proposui. Interjecto tempore cum multum de eo sit argumento disceptatum, quaedam etiam contra illam meam disputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abest, ut audierim quidquam legerimve, quod a sententia me mea demoveret, cujus tuendae nullam profecto aliam caussam habeo, praetenquam quod veram esse puto, quasdam etiam defendae; ut potius magis subinde confirmatus, non jam juvenile ἀχώνισμα arbitrer, sed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut suspicari fas est, operi, Luciano Wetsteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac dissertatione mentionem To. Eckardi viri sane docti, &, quod aeque magnum est, modesti. Hic in libro, quo *Non-Christianorum de Christo testimonia ex antiquis monumentis* proposuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluscula contra meam sententiam protulit: quae in Lipsiensi disputatione a me excussa sunt: sed hic repetenda non putavi, cum nihil sit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac disputatione responsum satis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam censui, ne quis vel non visam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem puret, quorum alterum supinae negligentiae, superbiae alterum facile posset tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX

DIALOGORUM ET OPUSCULORUM

LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accusatus. Bis accusatus. II. 791.
Adversus Indoctum. III. 99.
Aëtion s. Herodotus. I. 831.
Alexander s. Pseudomantis II. 207.
Amicitia s. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharsis s. de Gymnasiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, s. de die Nefasto. III. 161.
Asinus, s. Lucius. II. 567.
Astrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus s. Praefatio. III. 75.
Balneum s. Hippias. III. 66.
Bis Accusatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus s. Tyrannus. I. 620.
Caucasus, s. Prometheus. I. 185.
Charidemus, s. de pulchritudine. III. 618.
Charon s. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, s. Lapithae. III. 419.
Cronosolon i. e. Legislator. III. 393.
Cycni, s. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Astrologia. II. 361.
De die Nefasto. III. 161.
De Dipsadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, s. Cycnis. III. 87.
De Gymnasiis, s. Anacharsis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demosthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Parasito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, s. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aesculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Theridis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, f. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſilla. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

B.

Electrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

Halcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Here.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Caue.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Enn.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Axon. II. *Enn.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoicus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Here.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Exp. Dog. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Herm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* f. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4 & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Heroemolis ex. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 43. I. *Prom.* f. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cons.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & 2 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquotics. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* f. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. *bis.* ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2 I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mors. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
—— vid. *Sibylla.*
—— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 29. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Stheſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 38. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis caussae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 22.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Asin.* 4.
Abroranum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2—6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Pkal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. ir. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabulose scriptit Homerus. II. *Hist* 40. ejus clypeus. II. *Salt* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 20. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 42.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poësi, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti: III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quompdo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 22. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpsion, Chariades, Phidon, Menanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo. vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mors. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Ira.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſſir.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paralitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi pareit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Conſt.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24 Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Conſt.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Ponticа. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poetarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Amboraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pyiades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Maceris, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Silinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter pares, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aet.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. Litro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & actas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſensibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antiochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingeniosa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Laſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D. Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonsis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis sanctus. II. *Astr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne spretus. ib. interficit Hyacinthum casu. ib. XIV. I. eum sepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. se consulentes frustratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chrysis pestem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. servili fungitur apud Admetum ministerio. ib. item cum Nepruno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 35. solique vestibus ornant. ib. ab Aegyptiis sacra accepere eod. *Dial.* sub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philosophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pseudolog.* 12. seq.
Aquam congerere in dolium Danaïdum. I. *Tim.* 18. illi sacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua scribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua sacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demosth. oratt. scribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pseud.* 48.
Arabiam cavam ferere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis secundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hist.* 4. seq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arsacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo scandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaismi. III. *Pseudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hist.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pseudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arcalia, festum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis mentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Arganthonii Tartessiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent astrologum. II. *Astr.* 12.
Argos si iculosum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hist.* 10. custos lûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne stellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theseus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Astr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. seq.
Arion, citharoedus, a delphinibus servatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. seq. ob artem musicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pseudolog.* 3.
Aristaenetus philologus. III. *Meretr.* X. pr. incusatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. seqq.
Aristarchi cum Zenodoto disputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20.
Aristarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Aristarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Aristeas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Aristides Themistoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Aristidis inopia. I. *Tim.* 24. justitia. II. 2. *Ver. Hist.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus sermonibus. II. *Amor.* 1.
Aristippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionysium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perstringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum sequax. II. *Bis Accus.* 23. parasitus. II. *Par.* 33.
Aristippus Agasthenis fil. III. *Charid.* 4.
Aristobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hist.* 12.
Aristobulus Cassandrinus. III. *Macrob.* 22.
Aristodemus. II. *Pseud.* 4.
Aristonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Aristophanes. I. *Pisc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Aristotelis testimonium de Demosthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Aristoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, ofor servitii. I. *Merc.* 24. parasitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Aristogiton, parasitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Aristoxenus, musicus, parasitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adolescentiae Graecae disciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma gestare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti discipulus. II. *Pseud.* 2.
Ars mechanica, statuaria, saltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & disciplina in quavis re opus. II. *Hist.* 36. quaenam ars mercede accepta discatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tisiae. III. *Pseudolog.* 30.
Arsacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. seq. it. II. *Icar.* 15.
Arsacidae pulera non curabant. III. *de Domo* 5.
Arsaces nae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. seq.
Artaxerxis memorioli aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Dear.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.
Auguſtus Aſiandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus lenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum liſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum ut littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſa rerum. II. *Gall* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed vaide adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind* 5.

Ba-

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Gym.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

Cabaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cons.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acherufius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in fidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Dome* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipladis morſu exſtincti. III. *Dipſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Ziris clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philoſſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleo-

Cleonae. I. *Cont.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quo domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. 2. *Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba faceta. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. 2. *Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Pisc.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Parasit.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres conflerat aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae ταῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. 2. *Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox.* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisca philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cons.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mors.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Deiatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, manſuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poetica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Conc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia eum Deucalione aream ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Enn.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laps.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cas.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quia fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu exſtinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines, Demoſthenes, Salaria, Praemia.*
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 81. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Tyr.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae, nomen, honor, fortuna.*

Fœmina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipſ.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeſi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gymn.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus caussa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem confingit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus, versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 19.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. 1. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Meretr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cant.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historia omittit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Therstiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim fatum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita*. homines a se invicem diversi. I. *Hale.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen*, *divitiae*, *aurum*, *felicitas*.) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus*, *notitia*, *eruditio*, *Aeschines*, *Demosthenes*.)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Meretr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hysicratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Jacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Jambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non exstinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienstium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus*.
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus*. Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali*.
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia*.
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Herm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ip. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.

Lacheſis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. *Lex.*

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr. p.* 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimili. III. *Soloec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. *Adde tit.* Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam diei iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19. 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Dipſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae r. actio contra r. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Merct.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaea, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megilius Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes canticulae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori adempto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Nec.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calumitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſuripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav* 20. Mercurius praeco. I. *Vit Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Crom.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Meretrix verſutior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cons.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mnesarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Moeotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunamque adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opinſones. II. *Icar.* 8.
Muſicus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cons.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

NAſo trahi. I. *D. Decr.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix. nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 28. nummorum vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nycterion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

OBolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Cauc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Sals.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad sacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfusi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat statuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori stadia minus formidabilia. I. *Herm.* 4. Olympiis coronatum esse. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuisse dicatur. II. *Pseud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo superimponitur Ossa. ib. 3.
Omina quaedam infausta. III. *Pseudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hist.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Onesicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoscelcae, mulieres. II. *Ver. Hist.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pseud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. se defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum post eventum contrarium multatio. ib. 27. seq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falsum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Asia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praestigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obstruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi versus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo similis. II. *Q. Hist.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Callistratus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad superos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem sibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. seq.
Orestae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis sacrificetur. II. *Tox.* 5. seq. eorum columna adolescentiae Scythicae disciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegisthum & Clytaemnestram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. usum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obscurant mulierum formositatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. seq.
Oroetes, satrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur discipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus suis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Astr.* 10. ejus lyra stellarum ostendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo astrologicas proposuerit scientias. ib. 10. saltator. II. *Sals.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Pisc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Thressis discerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Osiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. sepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Osroës. II. *Q. Hist.* 21.
Ossa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Ossa superimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Ostentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae sanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere scalpendae auris. II. *Bis Accus.* 2. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hist.* 2 eruditis convenit. ib. quale esse debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philosophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum usus in Libya. III. *Dips.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Pactus, medicus. II. *Pseud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Palaestra, ancilla. II. *Asf.* 2. amoris magistra. ib. 6-8. seq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Sals.* 46. Ulyssis insidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit simulatum Ulyssis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerensis, Stesichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo scandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius sinus. II. *Amor.* 7.
Pan, mulicus, opifex. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res gesserit. ib. speluncam accipit virtutis praemium. ib. lascivus. ib. 4. Mercurii se dicit filium. ib. 1. hirco similis, cur. ib. seq. capitina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. seq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines stupidi. II. *Pseud.* 9.
Parasitus, (vid. *adulator*) ars parasitica quid. II. *Par.* 9. ejus requisita. ib. 4. seq. parasitari beatum. ib. 10. parasitus, animal felicissimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem parasiticam esse optimam. ib. 13. seq. ea discitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22

Parasiticam excoluere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac paci idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cons.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubuleus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, sacra veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Pasiphaë, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae obliviscitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divisionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn.* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.
Pelias quid speraverit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cons.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem infidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Pelusiotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peraequator Cratus. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum insilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 20.
Perillus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Eun.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Iun.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi aut in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 29. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus, venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dom.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaethon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum sepelitur. ib. 3. sorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in astrologia. II. *Astr.* 29. ejus fabula. ib. sorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum solis. II. 1. *Ver. Hist.* 12.
Phaethontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, justitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia se purgat. ib. 1. seq. cur sibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit statum. ib.
Phalli cum inscriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos passus. ib. 28.
Phaneti sacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tussis dato remedio, ea ipse laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illusus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hist.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praestantissimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, assentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *As.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi testimonium de Demosthene. III. *Dom. Enc.* 40.
Philippides, cursor, primus dicitur usurpasse salutandi formulam *gaude*. I. *Salut.* 3. in ipso gaudendi verbo exspirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma sumit. II. *Q. Hist.* 3. Aeschinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. sua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Philades, adulator. I. *Tim.* 47. seq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber sagittarius. III. *Indict.* 5.
Philolaus. I. *Salus.* 5.
Philopatris. III. p. 584. seqq.
Philosophia & philosophi traducuntur ubique. peram & baculum gestant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac passim. Conf. *Sophistae.* philosophi logomachi. II. *Eun.* 1. seq. philosophis constituuntur salaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. sophistica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. seq. hominum se praebent contemtores, deorum illusores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diversae inter se de natura rerum sententiae. ib. seq. quorumdam mores misere. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in disputando. II. *Icar.* 6. seq. sectae eorum. ib. 29. multi parasitantur. II. *Par.* 32. seq. tumidi, avari. ib. 52. si illi a barba judicandi, quid sequatur. II. *Eun.* 9. in eis considerandus animus. ib. philosophia ad sobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accus.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. seq. philosophus qualis corpore esse debeat. II. *Eun.* 8. remota philosophorum a praeceptis vita. I. *Pisc.* 34. seq. it. I. *Tim.* 54. seq. quidam durius educant adolescentiam. I. *Nigr.* 27. philosophi quomodo explorandi. I. *Pisc.* 42. philosophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philosophi cujusdam detestanda avaritia. ib. 9. philosophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philosophi cum voracitate conjuncta vinositas. ib. 11. auditores philosophiae non ex aequo omnes evadunt philosophi. I. *Nigr.* 37. philosophi barbati, palliolo amicti. I. *Pisc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philosophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philosophi cum histrionibus. ib. 31. it. cum asino Cumano. ib. 32. it. cum simiis. ib. 36. philosophiae comites. ib. 16. philosophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum sectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diversa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inscitia & dubitatio. ib. 4. diversa alterius ab altero dogmata. ib. tricae disceptationesque frigidae. ib. philosophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum insanientibus comparantur. ib. 37. philosophos oportet esse paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philosophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. seq. Philosophia profugiens ab semidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demissa ut saner homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiscitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam transit. ib. 12. philosophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philosophi disputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodestos & impudicos se gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum postulant. ib. 9. manus conserunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philosophos vana excogitasse nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diss. cum Hes.* 1.
Phocion, in summa paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. stellarum scientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis se comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum saltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pseud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Astr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete est vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam causſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtiae. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib.
Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 19.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Dea Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 17.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Eurinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Psittopodes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulchritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulchritudinis novae excogitare specimina non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Dom.* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicis sagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Pulicum vestigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreste.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 12. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis edidicit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum osor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujas, ubi institutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cons.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Merc.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. amat Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucata. II. *Bis Acc.* 31. infra poesin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 39. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. superstitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Alt.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio, I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia, ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Iser.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae.* Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaethus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaetho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus, III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum addicit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando deprecantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae, ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salt.* 2.
Sandalia insurata e Patara. III. *Merc.* XIV.

Sanguines aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientia a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 2. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. odium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis, ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 21. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum doloremi podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit derisius. I. *Bis.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 23.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 1. quales? II. *Icar.* 15. ſagittis fodere. II. *Tox.* 8. amicitiam nihil putant majus. ib. 9. in ea fideles. ib. 10. inhumani, agreſtes, ibid. 8. nec ſacrificent Orcſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo incant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. item in pollicitis fidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. omnia Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo differant ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacaraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an iſter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimit. in votis eſt. III. *Rhetor.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut coecus ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae variae genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Roin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. ficta. III. *Mort. Pet.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. illius quaedam inventam rejicitur, utpote ſpem praetergredi vitium. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua*, *ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Ivar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conv.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. P. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 20.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis haliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Sinyrus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphyllus. ib. 7.
Sipylum loco movere. III. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Gall.* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Si-

Sisinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt.* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves aslati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dom. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione, *v. hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Solocismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo extructa, ubi nomen inscripserit. II. *Q. Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort.* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Mort.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid.* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoicae quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. *v. eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Merc. Vii.*
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rheae multa similia. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major facto, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, ossa. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tax.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Conv.* 15. I. *Mec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthemodoto. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienſis, pro patria mortuus. I. *Conv.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus vo-lucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terre-stre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hilcat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 32.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Miletius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatus certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 32.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini facius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus sta-tua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. sus-pectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Therſagoras poeta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Therſites, taxatur carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis misereţur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, servisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 30. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocra-tis Heraclienſis encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eli-git. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Harm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tiresias, ejus loquendi cupidus Ulysses. II. *Astr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Astr.* 11. cur duplicis naturae fuisse dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compensata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & sapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tisine ars. III. *Pseudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annosus. I. *Herm.* 50. eum ipsum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hist.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philosophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philosophi ad cutem rasi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probrosum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris descriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae caussa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mnesippo amicitiam. ib. 62. seq. ejus cum Sannide amicitia. ib. 57. litteraturae caussa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. seq.
Trachon. II. *Tox* 49.
Tragicae vestes intus pannosae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharsidi peregrina. II. *Gymn.* 23. inest tragoed. suum saltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale spectaculum. ib. 27. in ea soloecismus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, spernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, personarum ornatum actionibus dehonestantes. ib. 14. Tragoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. seq.
Triangulum triplex quid significet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pseudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & passim.
Tricolor gemma. III. *Meret.* IX.
Triephontis persona. III. *Philopat.* 2. & seq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philopf.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hist.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & seq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pseud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conspecta filii caede, se quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet esse generosum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus sub persona Megapenthis. I. *Cat.* passim.
Tyroëssa. II. 2. *Ver. Hist.* 25.
Tyrrheni, arte saltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rursus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coelestis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus statuam deperit adolescens temerarius. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, s. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus cestus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei surripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaestu ei fit sacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant studium. I. *Cont.* 21. a Caesso veritas temta. ib. 11. seq. quaedam ejus epitheta. I. *Pisc.* 16. sociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Vesta. per Vestam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Vestis, vid. *amictus.* veste quidem superbiens, scite admonetur. II. *Dem.* 41. Vestes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & passim. Pauperum, cribro ac reti similes. ib. 24. splendidae nil prosunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum est. ib. 16.
Via tutissima quae tritissima. III. *Dem. Enc.* 28. f.
Victimis sine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum sollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in gustando eo non est opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate sumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeschylus tragoedias scripsit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, sed crescunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adolescentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non semper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diversae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam sit. ib. 22. eam semel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. seq. e media ad istam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perseverandum. ib. aspera & longa ad illam via. ib. 2. seq. virtutis studium in quo non consistat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβελτερία I. Cont. 11. 505.
ἄβιος I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμείνω inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἄγαθος . ἀμείνω I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς .. ἀμείνων ἢ I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾶν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. οὐκ ἀγαπᾶν] οὐκ ἀμφούρμος I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] αὐτὴ τῷ ἀρκεῖσθαι I. Tim. 12. 121.
ἀγάπητος I. Cat. 14. 636.
ἄγγιλος I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων ἢ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγείρεις τὴν μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγένειαν I. Prom. 9. 193.
ἀγκῶνος II. Aſin. 40. 608.
ἀγνιεία II. Amor. 15. 414.
ἄγχιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος. τοὺς μὲ Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὸς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγων. Edd. ἄγειν II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορά. ἐς τὴν ἀγορὰν καμόντας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγοραίους I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γυνῇ μὲν ἔστι, ὧν δὲ Μιθρης· καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βάσαμος εἰς ἕτερον· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μοι δόξει, καὶ πάλιν ἕτερος αὖτε, ὡμὰ δ' ὅλως ἐδόντες, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεῖς I. Tim. 51. 166.
ἀγχόμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἦδον al. ἴδιον II. Gall. 18. 729. ἄγω .. ἄξεις al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑσάτιδι δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τὸ ἀΐδης I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πᾶς ὁ μὴ ἄδικος, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰς κατὰ τὸ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητος. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρότησι III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀέρος II. Aſin. 12. 580.
ἄεθλα II. Gall. 18. 729.
ἄεθλα . ἄεθλα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
αἰεὶ ſenſ. αἰεὶ III. Tragop. p. 653. conf. αἰεί.
ἀιροκόρακες al. ἀιροκόρδακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀίρος] an ἀείρος; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἀκὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀκὴς Edd. ἀκιδῶς III. Calumn. 14. 144.
ἀκιρκίνιος I. Piſc. 12. 580.
Ἀκρατὴς I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄκλας al. ἀκλίας I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄκλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀκρός I. D. Mort. IV. 1. 342.
ακκὸς . ἐκτιδίου ὃ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰὰς II. Gall. 17. 728.
αἰγεῖος . Αἰγεὺς Edd. ἀκτεὺς II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθῆς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιος . ἄϊδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. *J. Gavel.* ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν—τ' Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ὑ Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρῶ . ἥρθη al. ἠρθῆ al. ἠρθῇ I. D. Deor. XXII. 3. 272. ἆλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἰῶσιν . ἧξαν Edd. ἧκαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἰτρεῖ I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωρεῦσα. Edd. pr. ϑεωρεῦσα II. Jup. Conf. 4. 619.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 215. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπετήδευε II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ Schol. invenerat in ſuo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
οὐ ἀκαρῆ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκίρατος II. Aſin. 33. 603.
ἀκίστρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεστρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκίρυκτος I. Piſc. 36. 605.
ἀκίρατος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαιοτάτῳ I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ .. ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολυθίᾳ al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούοι al. ἀκούσῃ I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητε. *Geſn.* ἠκηκόατε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκυσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβῆς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. *Sonlii.* ἰκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀκρόδρυα I. Necyom. 7. 465.
ἀκροπαλτί ᾳυ] ἄκρῳ ᾳοδίκᾳ ϛ. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονεία al. ἀλαζονίκα I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀλαπαδνὸς moilis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλικτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ Ἀλικτρυόνα II. Bis Accuſ. 5. 798.
Ἀλίξανδρ῾ῳ ᾧ ἐπεθύμησεν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προστίκτειν III. Calumn. 17. 148. ᾳγιῶσθαι τῷ Ἀλεξάνδρῳ II. pro Imag. 9. 489.
ἀλεξίκακος II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἀλι· κτὶς I. Necyom. 20. 483.
ἀλίσκετ῾ῳ I. Catap. 3. 613.
ἅλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἁλισκόμενα II. Abdic. 27. 282.
τὸν Ἀλκιδέρουντα βόλον III. Conv. 12. 426.
Ἄλκυων I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀπ᾽ inſertum III. de Domo 25. 205. ἀπ᾽ ἧ al. ἀπ᾽ ἧ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ϵ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀπ᾽ ἐκεῖν῾ῳ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀπ᾽ ἧ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀπ᾽ ἂν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλόπους I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἁλλομαι . ἁλάϛ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ῾ῳ. τρόπ῾ῳ al. ἄλλου τρόπου I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ῾ῳ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλου. alii male ἄλλῳ I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ ᾧ δηθέντι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ᾽ ἄλλο al. ἐπ᾽ ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλῳ ex emend. Gelen. ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλως al. ἀλλήλοις al. ἅλλως I. Herm. 26. 765.
ἅλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἁλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀλωπεκῶδες II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἅπασι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθίας . ἀμαθίας al. ἀμαθείας I. Cont. 21. 518.
ἀμάρτημα . ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυώττω . ἀμβλυώττουσιν I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ἅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμαυρὸς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμείλικτ῾ῳ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμειλίκτως . . ἀμειλίκτῳ I. Tim. 30. 144.
ἀμείλιχ· omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμείλιχ· al. ὥστε I. Necyom. 15. 477.
ἀμειλίχου I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμείλητον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελήσαντες τῷ ὅλῳ I. Herm. 79. 823. ἀμελοῦμεν῾ῳ δὴ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμειλίκτῳ . . ἀμειλίκτου al. ἀμειλῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμελὴς ὢν I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμεσ῾ῳ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηχάνῳ aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἅμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφως reſtitut. ἀμορφοτέρους Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμύγδαλ῾ῳ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμούμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφηκὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοιῇ δ᾽ ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τῆ Ἀμφιβολίας σκάφῃ II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibuſdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχη Edd. ἀντιλόχη II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ῾ῳ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ᾽ reſtit. ex *Hom.* κ᾽ αὐτόθ᾽ Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μήτ᾽ ἀναβάλλεσθαι al. μήτ᾽ ἀν— μήθ᾽ ὑστερ τίθεσθαι al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλυψε vulgo ἐνέβλυψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκλω II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγεγράφθαι al. ἀπογράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῆσαι . ἀνέδην] ἐσεφάνων I. Zeux. 11. 849.
ἀναδῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῦσα . ἀνέδυσε al. ἄνθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῷ ἀναθήματ῾ῳ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδῶς al. ἀνιδρῶς II. Amor. 28. 429.
ἀναιρεῖν . ἀναλάμψθαι al. ἐλάμψθαι male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀναπαλαῖν . ἀναπαλαῖτο ϵ τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάπαυσιν] τὸ τῶ Διοσκούρω ἱερὸν ἀνάκωον ἀναλαῖτε &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακενδάζι῾ῳ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀναπίπτων. I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύσας al. addunt τῇ ἱκετεύσει I. Cat. 14. 637.
ἐκαλλιβάν *M. du S.* mavult ἀναβαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀναλωκότ῾ῳ Edd. ἀναλωκότ῾ῳ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμιστρίω I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμνήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεύσαν II. Amor. 8. 405.
ἀναπήδω I. Somn. 13. 18.
ἄνακ. τοῦ Ἀνάκου id eſt τῶ Διοσκούρω III. Conv. 9. 424.
ἀνάξ῾ῳ al. male ἄξ῾ῳ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀναξ῾ῳ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπτίλω . ἀναπτίσσουσι al. ἅτε πτίσσουσι I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναστομοῦσθαι retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεων al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρριπίζω . ἀναρριπίσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησάμενος Edd. ἀναρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶ . ἀνασοβεῖν II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρίφοιτα. Edd. ἀνασρίφοιτα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατείνω I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμόμβων, lege ἀνατεμπόμβων I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι τὰ κεκληρουχημένα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιμαρχήσας ex O. ἀνατριπτοκοπήσας Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀναστυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀναστυλίττων ἀντὶ τῦ ἀνιλίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφόρησις *Solan.* vult ἀναπόφλησις II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἄχ ὡς Ἀνδρόμαχι αὐτῷ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium ſignificat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεπιστάτως nulla reprehenſione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεπιώμων. ἀνεπωμώμων I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεπώμην I. pro Merc. Cond. 11. 719.
τὸ Ἀνεξίτηλον ἤδη καλλαλίπεται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνήρχομαι al. ἀνέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τε II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hiſt. I. 6. 74.
ἀνίφιτος I. Halc. 3. 180.
ἀνίχνω. ἀνίχομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνῆκες I. Piſc. 4. 574.
ἀνθόσμιος III. Epiſt. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωπος . γίνος ἐσὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σῶσαι τ' ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῆς al. ἀνεὶς I. Tim. 57. 174. ᾧ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιέναι al. ἀνεῖναι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
ἄνιπτος. ᾗ μὴν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε ἀναλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἀνυσὶς al. Ἄνυδις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀφτασδος I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *F.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντιμιδὶν I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ ποδῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομίαν II. Aſtr. 12. 366.
τ' ἀντίθυρον nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Piſc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἴασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπερισεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλος I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρος. ἀνύδρων al. ἐνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Aſin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 621.
ἀνυπόσκατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Piſc. 47. 614.
ἀξύνης ex emend. *Sol.* ξύνης Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίως i.e. ἰσώνως II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἀξιόω . ἠξίω al. ἠξίων I. Nigr. 31. 72. οὐκ ἠξίωσα I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Aſtr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοινος ἀοίνητος II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ἃς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 84. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαυτάω . ἀπαυτάσιν *F.* ἀπάσιν I. Necyom. 7. 465.
ἀπαυτώσιν Edd. pr. ἀπάσιν II. Amor. 44. 447.
ἄπαξ . εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ . ἀπὸ τ' ἐν ταῖς ἀθλῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάσιν ἂν Edd. male ἅπασιν ἂν II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102. ἅπασιν al. ἅπασι I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι *S.* & *A.* ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσης al. ταῖς πάσαις I. Piſc. 39. 608.
ἀπατάω . ἀπαίτων male, *F.* recte ἀπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπίοι I. Sacr. 3. 528. ἀπίτωσαν οὐ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων . ἀπείρω' Edd. ἀπείρω II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξύετο ex *Fl.* ἀπεξύετο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπεμψα al. ἀπέπλευσα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀπέτω . ἀπείπασθε O. ἀπείπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπεριθρίαν II. Lex. 4. 327. ἀπεριθρίασιν al. ἀπεριθρίασι I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεσφάξε Edd. forſan ὑπεσφάξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπέχομεν al. ἀπέχομεν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἀπιφὲ I. Catap. 9. 630.
ἀπλῶς Edd. ἁπλοῦς vult *Solan.* III. Muſc. Enc. 2. 92.
ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις, ὁ μὲ γὰρ Ἄπις ὁ μύγις I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιτος II. Aſin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τῶν II. Aſtr. 7. 363. ἀφ' ᾧ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐπεχόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
ἀποδιδράσκω . ἢ ἀποδράσας] ἀποδρᾶσας παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδρᾶσας al. ἀποδράσας ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπέτημα I. Tim. 3. 104.
ἀποδύω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδησάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσομένων Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόλαυσις — ἐπὶ τ' ἀπολαύσεως ἐπῆλθε τ' ἑαυτοῦ al. ἐπὶ τοῖς τ' ἀπορρίψεως ἐπῆλθε τοῖς ἑαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀπολήσω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀπομαστιῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀπομυρίσαι. κατ' ὃν ἔτος μὲ ἀπομυρίσαι βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀπομυρίσῃ) *Fenſius* vult ἀπολῶν ἀπομυρίσῃ) II. Abd. 159.
ἀπόπλοιον. ἀποκίπλοικί μοι al. μὲ al. ἀποκλεισμόν τὸν Θάλασσαν I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποπλοιόμενος al. ἀποπλοιόμενος I. Necyom. 12. 473.
ἀπόπλοιον I. Catap. 16. 638.
ἀποπόντω al. ἐπόντω I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποπρίω. ἀπόπρια I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπο-

ἀπολάπω . ἀπολιφθῆσω al. ἀπολειφθῆσω I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων restitut. II. Par. 12. 851.
ἅπας μὴ ἀπόλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολογία .. ἐν τῷ τίλει τῆ Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1. ἀπολογίας vulgo ἀπυλογίας III. Diss. cum Hes. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hist. 7. 8.
ἀπόνοια] ὕβρις II. Asin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἅπτων cum *Fl.* expunctum! II. Gall. 4. 708.
ἀπόξιν I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρον. Edd. ἀπάξηρον II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
ἀποξύω . φασὶ γράφεσθαι τὰς ἀποξυρίδας I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπήγω. ἀποπεπηγμένον restit. ἀποπηγόμενον vulgo III. Diss. cum Hes. 8. 245.
ἀποράω I. D. Mort. I. 1. 331.
μάτι ἀπορήτους II. Q. Hist. 44. 57.
ἀπορίπτω. ἀπερρίφθαι al. ἀποῤῥίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποῤῥίψαιτο al. ἀπορρίψαιτο I. Herm. 23. 761.
ἀποσείω. ἀποσεισάμενος al. ἀποσεισαμένους I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλίω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκυνάζω. ἀποσκυνάζ τὸ ἀχολὲς ΘΘρέπτιον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυγότες al. καθαγναυδότες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσκάσαιλος al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσκωδῶσαι al. τὴν ἀποστ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποσάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποσυάζω. ἀπεσύαξε Edd. forsl. ὑπεσυ— III. Calumn. 14. 144.
ἀποτρίφω . ἀπετρέφω al. ἀποτραφέν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποτροφὴ receptum. ἀποστροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτύκω . ἀπετύκησεν, al. ἀπετύθησεν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαιον II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίω . ἀποφαίη, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφυω . ἀπύεγκαι al. ἀπύεγκαι I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφυσᾷ Edd. ἀναφύσᾷ malit *Gesn.* III. Fug. 1. 365. ἀποσείσεσθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τῆ Ἀποφράδος III. Pseudol. 1. 161.
ἀποφράτω . ἀποφρατίομένους al. ἀποσφατίομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψυχω. ἀποψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀπροσδόκητον al. οὐχ ὡς πρὸς τὸ Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσκδοκητον .. τὸ ἀπροσδόκητον κάθον I. Somn. 9. 14.
ἄπτω I. Sacr. 1. 526.
ἁπυδὰ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθίω . ἀπωσάμην κύδιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Asin. 4. 571.
ἄρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργεῖον al. Ἀργὸν I. Sacr. 10. 534.
τῆ Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργῶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἀργὸν. πίμπλω γὰρ Ἀργὸν II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ἐ βαθύμως ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρίγω I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φίλον γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτον III. Philopat. 2. 587.
ἀριστῶν I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀριστίας. Ἀριστίας al. Ἀριστεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀριστιππον I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀριστίλης I. Tim. 30. 144. Ἀριστίλῳ II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφανεῖον I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pseudol. 3. 164.
Ἀρκὰς . ἢ τὸ Ἀρκάδων ἀπλίκιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἁρπάω I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἁρπεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἅρπιαι κύνες II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρτυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄρτον. ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ στοιᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσων abest a F. ἁρπάσαι *Jensius*, sed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἢ Ἀρίστιον γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἀρταπίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτον ἀστοπώλης I. Pisc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρῳ φόβῳ II. 2. Ver. Hist. 13. 112.
ἀρύω . ἀρύσωμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἐνίοτον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβὼν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τῶν ἄλλων II. Icar. 9. 760.
ἄρων . ἄραρεν decretum est I. Catap. 8. 629.
ἄρωμα . ἀρωμάτων al. ἀπορωμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφάας al. ἀσφαλῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶν I. Pisc. 33. 602.
ἀσθενὴς γὰρ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 613.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμον II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδον I. Pisc. 36. 605.
Ἀσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσασίας Edd. priores ἀσαφησίας II. Phil. Pr. 3. 189.
ἀστῖον . ἐ γὰρ ἀστῖόν γε τὸ θέατρον II. Icar. 4. 755.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστράβης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Astr. 1. 360.
ἀσύμφυλον II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσφόδιλον I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτον εἰ *Vorst.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἀτέγκτον II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτον II. Icar. 4. 756.
ἄτεκνον . τ' ἄτεκνον τ' πλουτεῖν I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτειρὴς . ἀτειρῆ, al. ἀτιρὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτειχῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτεκ . ἀτεκπάτρων al. γιλοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτεκπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτον I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρε-

ἄτρειπτ᾽ al. ἄτρις᾽ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατλικὸς . εἰ ὁ Ἀτλικόν με ἐπαινῶν εἶπας τ᾽ Σόφον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ᾽ I. Catap. 4. 625.
αὐθένας᾽ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ᾽ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μέτεισι al. εὐθέως μεθελεύσει] I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μελλήσοῖα II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπ᾽ . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ὕτ᾽ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὕτη II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ᾽ ὀργῆς al. αὖ τὸ τ᾽ ὀργῆς κιφάλαιον ἡλικον ἐσὶν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. τἀυτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῷ Edd. omnes F. F. R. mavult αὐτῇ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ἕνεκα al. ἕνεκα τ᾽ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὸν Edd. ἄτιμ᾽ III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μοῖσι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὸν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ *Solanus*, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὖτως III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρῶ . ἀφαιρεύμβροι I. Tim. 18. 129. ἀφαιρῶμαι, al. ἀφαφῶμαι I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεῖῦ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρημένῳ τ᾽ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
ὅτε ἀφανὴς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφλὲς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζεσιν εὐθὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαιτις II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθεν᾽ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνως ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκιτο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκιτο Ionice, Edd. autem ἀφίκιτο ib. 9. 364.
ἀφίξαι F. ἀφίξαο J. ἀφίξῃ I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφόδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης κ᾽ τ᾽ Ἄρ᾽ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτ᾽ I. Cont. 8. 700. ἄφυκτα Edd. male ἄφυκτα I. Herm. 79. 823. ἄφυκτον Edd. ἄφυκτον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἔτι Ἀχαιῶν Λιγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκαρ᾽ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ᾽ I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδλα I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίρναν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βαθ᾽ Guj. παθ᾽ III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεια al. βαθυκύτεια I. Tim. 26. 139.
βάκηλ᾽ II. Eun. 8. 356.
βάκτρου II. Gall. 17. 728.
βακχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρ᾽ ἂν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάραν ex emend. Gron. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλεπὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . ἡ τ᾽ βασιλέως εἶδος I. D. Mort. XX. 1. 413. βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ὢν ὄντως βασιλεύς I. pro Lapſ. 13. 736. ὢν ὄντως σὺ βασιλεύς I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. *Notas* III. de Dipſ. 2. 235.
βατραχ᾽ I. Piſc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὴ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βιβλος al. βιβλας I. Sacr. 14. 537.
βιλόη . ὁπ βιλόης emend. *Hemſterh.* pro ὁπ βλόης I. Halc. 1. 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ᾽ ἐκὰς ἡ βίου ἐπὶ τ᾽ σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσαμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακωσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλέπω . βλέπεις al. κλέπτεις I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθῶν . τοῖς φίλοις βοηθᾶν ὁ τοῖς ἐχθροῖς I. Somn. 9. 13.
ἡ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 585.
βόρβορ᾽ al. βάρβαρ᾽ male I. Prom. 1. 23.
βοῦρὰς Edd. pr. male βορὰς III. Hip. 7. 73.
βυθὸν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ᾽ I. Piſc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβυλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένοις] βυλευόμενοι, ὅτως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι. Edd. excepta J. βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένους. Edd. βουμένοις II. Alex. 5. 210.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιρις Edd. male βούσυρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρυθυόμαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχ☉. πρίασ☽ βρόχον I. Tim. 20. 131.
Βρυτί☉ al. βρυττίας, al. βηττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάσμαι. βιυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λυθὲν I. Tim. 54. 171.
βυρσοδέψιν corrigend. βυρσοδίψην I. Tim. 30. 144.
βυω. βεβυσμένους I. Catap. 5. 626.
βωμός. ἡ Ἑλλὰς βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλλὰς II. Dem. 57. 393. εἰ γὰ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γαυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro κὴ II. Salt. 73. 307. γὰρ Solan. γὰ II. Dem. 3. 376. γὰ Edd. δὲ II. Asin. 51. 619. γὰρ abest in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ absens insertum II. Salt. 75. 308. τὸ γὰ τοιοῦτον II. Q. Hist. 17. 26. γὰ κὴ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γασίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστὴρ. ὦ τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστροκνημία II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
γὰ al. γὰ I. D. Mort. X. 9. 373. γὰ Edd. τὰ III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγεννημένοις Fr. γεγενημέν☉ al. III. Conv. 20. 434.
γεγεννηκόθ', male Edd. pleraeque γεγενηκόθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάω. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασαν III. Tragop. p. 650.
γέλοι☉ ϵ γελοί☉ ἀλφάρυσι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀνεκπαιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ☉ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ὀφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ☉ III. Pseudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pseudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epist. Sat. 21. 404.
γεννάδας. ὦ γεννάδα I. Cont. 21. 518.
γεννᾶ☉ II. Phal. Pr. 5. 192.
γέννησιν Edd. γένησιν II. Salt. 44. 294.
γεννικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιοὺς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον scutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰσυῖνα scuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμέτρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τῆ Ἠλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆς γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ὦ γῆ al. ὑπὸ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσ☽ al. γενήσ☽ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιντο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀσίκιος ἀντὶ τοῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γνάφαλον. φασὶ γνάφαλα τὰ ἀκροξύμβια I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνώμης Pell. γνώμαις II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γνώριμ☉ deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γνῶσιν προηγεῖται I. Tim. 55. 172.
γνωτεύω. γνωτευομένων Edd. priores γνωτευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Asin. 8. 576.
γόργ☉. γεωργὸς marg. A1. III. D. Meret. 15. 323.
γράμματα. τὰ τοῦ τοίχου γράμματα III. de Domo 9. 195.
γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. γραμματία Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματίσης. γραμματιστῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. sola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ) al. γράψῃ) I. Nec. 2. 458.
γρίφ☉ I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθ☉ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρυτίειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γρυποπώλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρ☉ II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππ☉ II. Q. Hist. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνῆ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδιερχόμενα, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδιαὶ Edd. γυμνοποδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικῖ☉ I. Pisc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ὡς ὁκ γυναικός τις III. Philops. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐλαθέσθαι II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκτω. δακὼν al. ἴσχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. δακρύσεις Pell. δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον Φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμάσι☉ II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε κὴ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δαναὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δαπανητὴς. Βλεψίας ὁ δαπανητὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abest ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* insertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τί μοι omiss. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' ὁκ Edd. δὲ sine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipsad. 1. 234.
δεῖ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. εἰδὲν γὰ δικεῖ μοι ταῦτα ἴσχειν III. Navig. 44. 276.
δίδω. δίδιτι al. δίδῃτι I. D. Deor. V. 216. ἐδιδείκισαν not. III. Conv. 12. 426. διδιότας Edd. διδιότες II. Par. 55. 878.

δάκνυμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδηξεν Pell. an ἔδαξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδήχθη δὲ μοι I. Nec. 17. 481. δηξομένων, Fenſ. δηξομένων cum Pell. II. Alex. 13. 221.

δηλας. τῇ Ἀττικῇ δικαίᾳ I. Scyth. 10. 870.

Δηλέλεια II. Amor. 24. 424.

δῆμα. δήμαλα al. male δίγμαλα I. Cont. 15. 511.

δῆνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῆνα δὲ ἅπας ἰδὼν I. Vit. Auct. 19. 558. τ' δῆνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῆνα μύοντος II. Bis Acc. 23. 822.

δηνός. δηνόν τινα φῆς τ' ἔρωτα II. Gall. 6. 711.

δῆομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. δήσασθε II. Tox. 63. 567.

Δήτ@ I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ἐκ τοῦ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ἐν Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἐς Δελφοὺς ἴτω II. Alex. 8. 216.

διυστοῖς II. Bis Acc. 8. 800.

δίχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.

δίω I. Prom. 3. 187. ἔδησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. διδοῖς I. D. Deor. XVII. 2. 246.

δθὸν Edd. δφὸν II. Amor. 32. 432.

δὴ al. δῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δῖ III. Indoct. 20. 115.

δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλέξῃ II. Salt. 38. 291.

δημίουρ@ I. Tim. 30. 143.

Δημήτρι@ II. Salt. 63. 301.

δῆμ@ I. Herm. 82. 827.

Δημοδόκης I. Scyth. 10. 870.

δημοτοίητ@ I. Scyth. 8. 868.

δημοτικῶς ἐσαλμύν@ I. Scyth. 5. 865.

δημοτικία II. Phal. Pr. 3. 190.

δήσα. διδήσομέν@ I. D. Mort. X. 11. 374.

Δηϐάλω II. Alex. 35. 242. Δηϐάλομαι emendatum. δηλάϐομεν Edd. III. Nav. 32. 269.

Δηϐηγίλλω I. Piſc. 14. 586.

δηΐων. ἰδῆν' al. male ἰδῆναι I. Merc. Cond. 29. 675.

Δηΐφ. δῆρος I. Vit. Auct. 7. 548.

διακονίᾳ II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

Δηκορίᾳ I. D. Mar. VII. 1. 305.

διακόψας Edd. κατορύξας II. Bis Acc. 21. 817.

Δηκρίνω. Δηκρίνεις al. διακρίνεις I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

Δηϐάτλω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ Δηϐάτλοιτε al. εἰ μὴ Δηϐάτλητε al. εἰ μὴν Δηϐάτλοιτε I. Prom. 1. 25.

Δήλεον@ I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

διαλύω I. Piſc. 8. 578.

Δημύναν recte ex P. διαπέμψ@ Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

Δήμητρ@. ἐκ Δημήτρα I. Catap. 14. 636.

διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

Δημέμω τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49, 162.

διαπερόμψ@ II. Tox. 61. 565.

Δηνέω II. Lexiph. 2. 323.

διανύσαντας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.

Δηπέφυκ. ἀμφότεροι διαπαίροντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνῃσι &c. I. Tim. 7. 113.

διασιαύω I. Tim. 7. 113.

Δηστενύζω. διεστένασε al. ἐστένασε I. Nec. 16. 478.

διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

Δηστέφω I. Tim. 21. 131.

Δηστόρω I. Piſc. 27. 597.

διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.

διατίνω I. Piſc. 20. 590. διατινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριϐὴ I. Prom. 16. 199. διατριϐὸν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριϐάς II. Tox. 34. 543.

διατρίϐω. διατρίψῃ Edd. διατρίψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομαι ὁράσεων III. Dem. Enc. 43. 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μυήμῃ διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν S. διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθείρω. διεφθαρμέν@ τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.

Δηφόρων I. Herm. 81. 825.

διαφόρω Edd. Δηφόρων II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττω al. διαφυλάττων I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάσκω. διδάξαιτό μι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. δηΐξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδάσκαλ@. εἰς διδάσκαλον πέμπω I. Somn. 1. 2.

διδοῦς al. διδοῦσ I. Merc. Cond. 8. 664.

δίειρω II. Alex. 26. 234.

διέξειμι reſtit. ex W. διεξήμι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διεξέρχομαι. διεξεληλυθότες al. ἐξεληλυθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχου] II. Jup. Conf. 2. 627.

διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διεφέροντο II. Eun. 2. 351.

διευκρινῶν I. Herm. 7. 747.

διεχθέρομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διηκας. διηκεῖ κατηΐσ τ' φόϐου I. Jud. Voc. 2. 84.

δίεημι. διασήσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. δίεημι. διασήσας ib. ὡς δισσῶν III. Conv. 33. 441.

δίκαιον] δίκαιον πού τινα ἡ συνηθῆ &c. I. Tim. 12. 120.

δικάσητε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δικασαὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας ἐ ἀμειϐῶς III. Column. 8. 136.

δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης Solan. pro δίκης ib. 40. 608.

Δικταῖ@. Δικταῖον ὄντος I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημοφίλης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 23. 592.

διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

διομολογέω. ἀλλ' ἐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διομολόγει I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσ@. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύττω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαῤῥήξας I. Tim. 53. 169.

Δήπλιθρ@ II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

δῖψα. δίψης al. ἰλύ@ I. Nigr. 16. 55.

διψάω. διψῶντα κατεργάσαι I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκῶν I. Piſc. 15. 586. ἔδοξεν Edd. & M. ἔδοκα I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δόκται al. δόκται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δοκέω. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδοκοῦν I. Tim. 25. 138.
δοκία ex W. δοκίαι Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 452.
δοκοῦντι Edd. male δοκῶντι III. de Domo 23. 204.
δοκῶ al. δοκεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ℗] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δεξῆς καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δορατιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορίω. δορυφορήσαντες al. δορυφορησαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχεῖον II. Asin. 27. 596.
δράματ℗ Edd. πράγματ℗ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Asin. 25. 594.
δράω I. Pisc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. sed legendum διαπομένων vel potius βλαπομένων III. de Domo 9. 195.
δρομεύ τι ℰ τιτανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμος W. Edd. δρόμους II. Astr. 17. 367.
δράμῃσιν forsan ὁρώμεν dicit *Solan.* III. Musc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμθα B. δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεται emendatio *Gesn.* δυνήσ℈ vulgo II. Par. 8. 845.
δυησόμεθα Edd. δυησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνασαι al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέω. ἐδύνεον Edd. ἐδύνεσαν male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ' γῆς δῦναι I. Pisc. 38. 607.
ἢ δύο τινὲς II. 1. Ver. Hist. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσίλεκτ℗ I. Pisc. 17. 588.
δυσίρως. οἱ δυσίρωντες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκλαδίης℗ II. Amor. 39. 140.
ἐν Δωδώνῃ νεὼν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδα ex emend. *Solan.* pro δωσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἑάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὸν Ἀριστίλλου εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἑβδόμῳ ℰ πεμπτῳ III. Ner. 4. 638.
ἐγγιλᾶται Edd. an ἠγγίλται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγύς. ἐγγυτάτω an ἐγγύτατα I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελυς. ἐγχέλυς al. οἱ ἐγχέλυες I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλιον al. πλοῖον I. Pisc. 12. 581.
ἐγχίον I. Pisc. 24. 594.
ἐγχυθέντ℗ Edd. ἐκχυθέντ℗ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυτρώμου restit. ab *Solan.* ἐκχυτρώμου Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμᾶς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μοὶ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῶν al. ὑμῶν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Pisc. 30. 599. ἐμοὶγε Edd. ἔγωμε II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Gesn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. μοι ex emend. *Solan.* decrat in Edd. II. Asin. 16. 583. ἡμεῖσιν II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμοὶ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδιστα W. αἴδιστα II. Q. Hist. 22. 30.
ἔδ℗ II. Jup. Trag. 44. 692.
εἰθιλοκακέω. εἰθελοκακεῖ] εἰθελοκολακεῖ F. adscriptum εἰθιλοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
εἰθίλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτοι εἰθίλωσιν &c. septem seq. verba in Edd. omissa sunt I. Scyth. 10. 87. εἰθιλήσει ἴν γε Edd. εἰθιλήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
εἴθ℗. ἀπὸ τῦ ὁ εἴθει λεγομένε κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
εἰθῶν al. ἀθῶν al. ἰθῶν I. Tim. 42. 155.
εἴθω. εἰώθει ex P. εἰωθὼ Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. sed ὁ legendum adscr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ κῆ in G. deest κῆ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ κῆ II. Gall. 28. 745.
εἰ ἐξὸν Edd. εἴπερ ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ὑπόσαις vel εἰ ποσαῖς dicit *F. F. R.* II. Asin. 3. 570. εἰ omissum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἴγε al. ἤγε al. ἤτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδῶν ubique legitur II. Asin. 11. 580.
εἰδίχθης I. Pisc. 48. 616.
εἰδῶσι. εἰδῦτες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. ὃ γὰρ ἂν ὅπως III. Calumn. 21. 151. οἶδε F. οἶδα I. Cont. 10. 503. ὃς ἂν εἰδῶς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμι. εἰδῆναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῶ. εἰδῦτας al. εἰδότες I. Tim. 15. 126. οἶδε γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδῇς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἰδῶν al. εἰδῶν ἢ I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἰδῇς al. οἶδας ib. XV. 1. 325. ἰδὼν al. ἂν ἰδὼν I. Pisc. 51. 618. οἶδε B. εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄντυχα λέοντες I. Herm. 54. 795. ὦδε Edd. εἶδε quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκών. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἑπτὰ ℰ ὀκτὼ II. Q. Hist. 20. 28.
εἰκὼς ἦτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἶκεν ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴμασι restit. ὁμμασι Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐσσεσικὰς ἦ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐσι deest in F. I. Nigr. 14. 53. ὃν *Jens.* vult ὅτως III. Calumn. 16. 145. τ' ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ἂν in al. deest I. D. Mort. XII. 6. 387. εἰμί τις I. Pisc. 6. 576. εἶναι al. οἶμαι al. ἰκάνω al. κῆ I. Herm. 73. 815. εἶν I. Catap. 1. 620. ἔσι μὲ ἦ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ' ἂν *Solan.* ἔσι, ἂν I. pro Lapi. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἐσιν Edd. III. Diss. cum Hes. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς εἶδ' εἰπεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρκτὴ II. Asin. 41. 609.
εἶρον. ἐρεῖν al. εἰρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνεία I. Pisc. 22. 592.
εἰς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς ἦ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμοίρονα βίον II. Amor. 49. 453.

εἰσδέχομαι. ἐσιδέξατο F. ἐκδέξατο I. Necyom. 10. 471.
εἰσέρχομαι I. Tim. 37. 139.
εἰσκύβις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
εἰσκωμιζόμην al. ἐκκωμιζόμην II. Gall. 12. 720.
εἰσέχομαι. εἰσηχοντο ἀπαγριώμενοι leg. ἐξηχοντο I. D. Mort. III. 1. 333.
ἐκ Gr. ἀπὸ Nil mut. Edd. sed ἐκ τ̃ habent pro τ̃ ἐκ I. Herod. 2. 833. ἐκ πρώτης δίκυος μοιρᾶς II. Alex. 11. 219.
Ἑκάβη I. Sacr. 2. 528.
ἑκάστη al. male ἑκαστῶν I. Herm. 52. 793.
ἕκας Jenf. ἑκάσης I. Herm. 26. 765.
ἑκάστοτε II. Afin. 29. 598.
Ἑκάτη I. Cit. 7. 628. Ἑκάτης δίπτυον I. D. Mort. I. 1. 331.
ἔκ γε Edd. ἐκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖτο al. ἐκεῖτον III. Calumn. 15. 145. ἐκείνης ex M. Gr. ἐκεινε Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνῃ τὴν al. ἐκείνης τ̃ I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκεῖνα W. & L. ἐκεῖνοις Edd. II. Q. Hist. 26. 34. ἐκεῖνα recept. ex J. ἐκεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. ἐκεῖσε sic Edd. ἐκεῖνα vult *Solan.* III. de Domo 23 203.
ἐκθηλύω. ἐκτεθηλυμμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθύω I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκαίφωται Edd. ἐκκεκάφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἐκκενόω. ἐξεκενώσατο L. & P. ἐξεκένωτο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκόπτο Edd. ἐξέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλελῆσθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλιπόχοτας receptum pro λιποῖας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἐκρίω I. Pisc. 10. 579.
ἐκτὸς deest in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτρεψαῖς Edd. ἐντρεψαῖς III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφορέω. ἐξεφόρει] ἀπήντλει, ἐξέφερε I. Tim. 12. 120.
ἐκφύω. ἐκπεφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχύω. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκλυθησόμενα I. Cat. 17. 640.
ἑκών. ἑκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλαυνοῖες al. διώκοῖες II. 2. Ver. Hist. 26. 123.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῷ Ἑλεᾳ βωμῷ II. Bis Acc. 21. 818.
τ̃ Ἐλευσινίων II. Gall. 6. 712.
ἐλίφης. ὅτι τ̃ ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἐλλείπω. ἐλλείψωμεν O. ἐλλείψομαι I. Pisc. 24. 594.
Ἑλλάς. τὴν Ἑλλήνων σωτῆρα II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλλησι deest in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Elliptis adverbii ἕνεκα, In τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα ταῦτα III. Adv. Ind. 5. 103.
ἐλλιπὴς II. Salt. 81. 312.
ἐλλοῖον. ἡ ἐλλοῦσα γαῖα γῆ III. Deor. Conc. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδι III. Epigr. 2. p. 675.
ἐλπίζῃ Edd. ἐλπίζει II. Q. Hist. 39. 52.
ἐμαυτίς. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
ἐμβάται. ἀπὸ τ̃ ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβαίνω. ἐμβαίοις al. ἐμβαίης al. ἐμβαίῃς I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοήσαμεν ex O. ἐκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἔμπαλιν I. Cat. 15. 638. ἔμπαλιν al. οὐ Παλλήνη οὐ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαρήνησαν ex emend. *Solan.* ἐπαρήνησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐντίμπρημι. ἐνεπιμπράμην al. ἐνεπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπεσὼν Edd. ἐμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἐμπορία, ἐμπορίαις F. ἐμπορείαις I. Cont. 11. 504.
ἐμπρίω. ἐνέπριε al. συνέπριε I. Somn. 14. 19.
ἐν Edd. pr. ἐπὶ II. Afin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Aſtr. 10. 365. ἐν Edd. ſed G. L. ἐνὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἐν γειτόνων reſtit. ex P. ἐκ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἐν ex M. ἐὼ Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἔν τι ἑκάστῃ II. Imag. 16. 475.
τ̃ ἐναγχ ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἐνάλι ἐνάλιοι ἁλάλογοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντίωμα. ἐναντιώματα Jenſ. ἐναντιωτ. I. Herm. 21. 765.
ἐναντί I. Piſc. 20. 590.
ἐναποθήσκω. εἶτα οἱ μ̃ ὁμῶν ἐναποθήσκ. I. Herm. 75. 817.
ἔναυλ. φωνὴν ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύω. ἐναυσάμῳ al. ἐγκαυσάρῳ I. Tim. 6. 112.
ἐναυσαμώνη C. male ἐκκαυσαμώνη I. Prom. 18. 201.
ἐνδείκνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδεῶς al. ἐνδεὴς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἔνδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἔνδοξ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδύσατο ex M. & S. ἐνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἕνεκα. αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐκπεπηδήκοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἔνειμι. ἐνῆν al. ἐν I. Tim. 8. 115. ὡς ἐνῆν II. Icar. 11. 763. ἐνῆν μὲν μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἐκ τ̃ ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐνπάκρουν I. Tim. 56. 173.
ἐνῆσται G. ἐνῆκαι III. Herc. 1. 82.
ἔνοπλ. ὁ ἔνοπλ I. D. Mort. X. 7. 367.
ἐνοχλᾶ al. ἐὼ ὄχλᾳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλέω. μὴ ἐνοχλεῖ ἂν O. addit τ̃ μηδ' ἑτοῖν πεπτηρότων μάτοιν I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐντεῖον I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐντέρων I. Scyth. 1. 859.
ἔν τι Λίθ. τὰ ἐὼ II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἔντοθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐὼ τοσοῦτα III. Conv. 15. 428.
ἐντεχ. ἔντιχνοι V. ἄτεκνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντυχόντι al. ἐντύχῳ I. Tim. 5. 110.
ἔντυτον. τὰ χρώματα τ̃ φαινίτην τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντεταμένα φέρει I. Somn. 8. 12.
ἐνύπνιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ἑκὰς I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἑρπ al. ἐξ ἑρπ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγεσεύω I. Piſc. 33. 601.
ἐξαγωνί II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἐξαμώλυνε. τὴν ἔννοιαν τ̃ εἰρημένων ὅτω ταχέως ἐξ-μώλυνεν I. Somn. 8. 12.
ἐξανθέω I. D. Mort. XX. 416.
ἐξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἔξαρ. ἐὼ ἔξαρ γένοιο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἔξαρνοι ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἔξειμι I. Cit. 8. 630. ἐξεῖναι al. ἐξέναι I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἰφίντι II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεστι. ἐξεῖναι al. ἐξῆναι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασάμεθα al. ἐξειργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἔξεχομαι. ἐξελθὼν v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἐξέτασις I. Prom. 12. 195. ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταύτῃ ἐξεῦρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω, ἐξοπλισάμενοι al. ἐξαυλισάμενοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξορκίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βέλους III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθεῖς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐός. δοῦρας ἑάων al. ἑᾶων I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμὲ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. εἰ I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινέσειε Edd. ἐπαινέσειε II. Amor. 37. 439. ὅτι μὲ περὶ τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινῶ variat κατεινῶ, ἐπεινῶ, & αἰσχύνω I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρκεν al. ὑπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειεν al. ἐπαμύνειε alii addunt αὐτῷ δόντα I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατεί al. ἐπανατείνεις I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπανασὰς Edd. ἀπανασὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶτε ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ γὰρ ἐπίθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισεκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκλῆσαι *Kust.* vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπεριδινέω II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπέσπασας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπαιον ex emend. *Kusteri*, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω sperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβᾶς al. ἐπιβᾶς I. Tim. 56. 174.
ἐπέρεψα Edd. ὑπέρεψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδῃ al. ἐπ' Εὐφρατίδῃ I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπεγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήνεσα *Solan.* vult ὑπήνεσα III. Philopf. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆλθε II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pseudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapf. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pfeud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ δίκῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Gesn.* ἐπίσης ἀξίως Edd. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κυρίων al. male Ἐπικυρίων II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐὰν ἐπιόντας I. Nigr. 26. 64.
ἐπιζησιαζ. *Pell.* ἐπιζησιν) III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιθέσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβαίνης al. ἐπιχειρῇς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιθάπτω. ἐπιθαπτῶν al. ἐπιθαπτῶν ὑδρομέλιτι I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβούλευσαν al. ἐπιβούλευσε I. D. Deor. XXII. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλότατον al. ἐπιβουλευτότατον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπιβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγέγνετο Edd. ἐνεγίγνετο II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπιγνάμψω I. Herm. 70. 812.
ἐπιδίκνυμι. ἐπιδίξαιο al. ἐπιδίξαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδεικνύμενος I. Harm. 3. 855. ἐπιδιξόμενος al. ἐπιδειξόμενος II. Asin. 52. 620. ἐπίδειξις III. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδικάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξῳ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημιῶν. ἐπιδήμιον *T. H.* mallet ferme & merito ἀπιδήμιον I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρηνῶ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπιθυμίας τινὰς λέγεις II. Gall. 23. 737. ἐπιθυμητικὸν τὸ μέτριον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπιθυμητὸς II. Astr. 15. 367.
ἐπιθυμῶ I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμώμαι, ἐπικαλαμησόμενοι Edd. ἐπικαλαμησόμενοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλῶ. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικύρω I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλυσθῆναι Edd. pr. ἐπικλισθῆναι III. Philopf. 36. 63.
Ἐπικούρῳ. Ἐπικούριος W. Ἐπικούριος I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρῷ I. Pisc. 43. 611.
ἐπικυρῶ pro ἐπιτυγχάνω II. Astr. 2. 361.
ἐπίκοπ. ἐπικόπτω al. ἐπικόπτω I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπίλιπτο al. ἀπείλιπτο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενος al. συνεπιλαβόμενος I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος I. pro Lapf. 1. 724. ἐπιλιλησμένου al. ἐπιλελησμένους male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶ. ἐπιμετρήσεται III. Philopf. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοῶ. ἐπενοήθησαν Edd. ἀπενοήθησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσαις] ἐπιοῦσι M. Gr. ἐπινοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπιὼς Schol. & *Fl.* ἐπιμανῆς alii II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπιὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἔπιφ Nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίφαυ ὕστατον al. ἐπιπαρόντα I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπιφέρομαι. ἐπιπαρόντ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα supellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπλώσω. ἐπιπλῶξαι al. ἐκπλῶξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπιπλύνω. ἐπιπεπλυμένου al. ἐπ—μένου I. Cont. 16. 512.
ἐπίπτοια. ἐπιπτοίᾳ al. ἐπιπτοίᾳ I. pro Lapf. 15. 737.
ἐπιπολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπολὺ I. Pisc. 2. 572.
ἐπιπρίσω. ἐπιπρίσῃ al. ἐπιπρίσαι I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπιρρίω. ἐπέρρει al. ὑπέρρει I. D. Mort. IX. 2. 360. τὸ ἐπιρρέον Ion. I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσημον I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημ@ al. ἔνδοξ@ I. D. Mort. XX. 1.413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπισκόπου al. ἐσκόπου I. Somn. 15.20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41.784.
ἀπὸ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16.415.
ἐπίσκοπ@ ὅσα I. Piſc. 21.591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3.863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμεν@ al. ὑφηγαγὼν I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμεν@ Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισ[ε]ίω. ἐπίσειλε al. ἀπέσειλε I. D. Deor. X. 2.231.
ἐπίτηδης. ἐπίτηδες al. ὅτως I. D. Mort. XVI. 3.404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθω al. ἐπίθες I. D. Deor. XX. 12.263.
ἐπιτίμι@ I. Merc. Cond. 4.657.
ἐπιτρόφω. ἐπιτεθραμμέν@ III. Calumn. 2.127.
ἐπιτυχίω] ὅρα τὸ ἐπιτυχῶ κεῖμθον ἀντὶ τῦ ἐντυχῶ, ἢ δοτικῇ συντάσσεται I. Nigr. 2.140.
ἐπιφέρω. ἐπενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπιυφημίζω I. Prom. 1.24.
ἐπιφθέγ[γ]ομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18.481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3.349.
ἐπίχειρον. τἀπίχειρα] μισθοὺς, τὰ ἀφ' ἃ τῶν χειρῶν κέρδη &c. I. Tim. 4.106.
ἐπιχειρέω. ἐπεχείρησε al. ἐπιχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1.248.
ἐπιχρίω ἐπίχρυσ@ I. Tim. 28.141.
ἐπιψηκάζω. ἐπιψηκάσασαν al. ἐπισκιάσασαν I. Merc. Cond. 27.686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμθ@ Edd. male ἐπωμοσάμθ@ I. Tim. 47. 160.
ἔπ@. ἐπῶν al. ἐπαίτων I. Harm. 4.857.
ἐποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6.32.
ἑπτὰ οἱ τῶν ἀπόντων III. Fugit. 9.370.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἐπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4.590.
ἐραστὰς Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσει] Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21.346. ἐργάσασζ ex emend. *Jenſii*, εἰργάσασζ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσωζ *Fl.* ἐργάσαζ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐριστελεῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐσὺ Ἐρέα III. Dea Syr. 28. 474.
ἑσμὸς. τὴν Πισαίαν ἑσμὸν I. Sacr. 11.535.
Ἕρμαιον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9.14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52.793. Ἑρμῆ al. Ἑρμῇ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26.566. I. Cat. 1.621.
τῶ Ἑρμῶν ὕπνε II. Jup. Trag. 43.691.
Ἑρμιόδιον al. Ἑρμιόδου al. Ἑρμιόδιον I. Cont. 1. 496.
Ἑρμότιμ@ Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἕρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἧν ἕρῃ II. Icar. 31. 788. ἕρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13.598. ἐρχόμβροι *Gron.* ἐρόμβροι I. Herm. 5.745.
ἑρώτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36.437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἴσω I. D. Mort. XIII. 3.391. ἐς τὸ κάλλ@ ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8.532.
ἔσθης. ἐσθῆτι μιλαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραν al. τὰς ἑσπέρ al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15.21.
ἑσία. πρὸς τ' Ἑσίας I. Herm. 35. 776.
ἑσίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33.355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίρας I. Tim. 12. 121.
ἑταίρας Edd. ἑτάρας II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτερῶ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερ@ I. Tim. 43. 155. θάτερον τ' ἀνιάτων III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσι@ M. διετήσι@ I. Merc. Cond. 19.675.
εὐαυθίαι II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχ@ II. Lexiph. 1. 319.
εὔγγαμ@ I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμείδου ex emend. Gr. εὐδαμείδου Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονὴς I. Prom. 12. 195.
εὐδία Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμ@ alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2.4.
εὐεξία al. εὐγλωττία I. D. Deor. XV. 1.242.
εὐεργέτης. εὐεργέτ' ὦ δηλονότι I. D. Mort. X. 6.367.
εὔζων@ I. Catap. 15. 637.
εὔηρις I. Catap. 19. 641.
εὐθὺς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4.743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδ' I. Cat. 5. 626. ὅστις τ' πρὸ Εὐκλείδ' ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76.819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογ@ II. Lexiph. 1.319.
εὐμοιρὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμοιρίας II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχαν@ al. ἀμήχαν@ I. Prom. 1.24.
εὐμορφ@. εὐμορφότατε priores Edd. male εὐμορφότατε I. Tim. 46.159. εὐμορφότερ@ al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1.431.
εὔολ@ Edd. ἔνολ@ III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφ@ I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοίαν I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1.364.
εὖκ εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐστοχία I. D. Deor. XV. 1.241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14.657.
εὐπυδάκοτα Edd. ἐμπυδάκοτα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὔρεμα *P.* εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2.248.
εὕρεμα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9.14.
εὐρέθη marg. *Alii.* εὑρίθη II. Amor. 1. 397.
εὐστάθ@ I. D. Deor. VII. 2.221.
εὐχήμους. Edd. male εὐχημόνας III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3.323. εὐτελὲς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31.73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ l. εὐπρεπῆ I. D. Mar. X. 2.316.
εὐυδρ@ *F.* ἔνυδρ@ I. Herm. 25. 765.
Εὔφορ@ γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαν II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῃ II. Par. 10.847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχειρίαν I. Cat. 29.650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχεῖσθαι al. εὐωχῆται I. Tim. 43.155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφηλ@ II. Amor. 7.405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφίσμια, nihil variant Edd. Ἡφαίσια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεσρίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφε-

ἐφιεμὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφιεμίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιέω Edd. ἀφιέω II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφιέμενοι αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596. ἐφιείσης O. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίστω Edd. ἐπιέσθω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορος I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχινος. ἐχίνων ſ. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἴχειν al. err. typ. εἴχειν I. Halc. 6. 182. ἔξαμεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμεθα] αὐτὶ τῦ ἐνεχόμεθ᾽ ἂν I. Nigr. 1. 38. ἔξεις ex *Fl.* ἥξεις III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρίφοι II. Aſin. 1. 568. ἴχοις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἴχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἴχον *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχεσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἴχοσις Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἴχων, ἴχειν vel ἴχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἴχων, ἴφη II. Icar. 24. 780.
ἐψέω. ἥψει Edd. G. L. [illegible]σα II. Gall. 14. 723. ἠψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πολὺν τὴν ἰωλοκρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἴωλος I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἰώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Ζ.

Ζ. γὰρ κ᾽ ς᾽. ϛάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορος II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισεῖ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἴλθετε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ᾽ ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκώπει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχος II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρος. ἐπὶ τῦ Ζωπύρου II. Jup. Trag. 53. 701.

Η.

Η deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* κἢ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex *G.* Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἠδίως *S.* ſola ἃς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ἐκτὸς Edd. κἢ ἐκτὸς II. Alex. 23. 231.
ἠδέως I. Vit. Auct. 14. 554.
ἠγοῦντο Edd. ἐδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη γαμύλα Ϲ ἱστροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἢ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, κ᾽ ἐφ᾽ ὅσον τις τ᾽ ἀπὸ ταύτης καρπὸν δρέπεται, κ᾽ ὅτι μέχρι τῦ φάρυγγος, κ᾽ τούτε μηδ᾽ ἐπὶ τοσόνδε δικτύλων μῆκος ἐκτεινομένε I. Nigr. 33. 75.
ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἤδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἡδιοῖ I. Necyom. 4. 460.
ἡδύς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδῦ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθος I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθος. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἥκειν vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλέκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. κὴ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φύλας I. Tim. 51. 165.
ἐ γὰρ Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατος I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθιος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἅλος I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλῃ ἥλῃ ἐκπροΐειν τ᾽ ἦλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμίφα. μίαν ἡμίφαν I. Piſc. 14. 586. ἀπίφρας ἡ ἡμίφα I. Tim. 43. 155. ἡμίφα ἄδικος II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια τ᾽ καιρὸν ἐδόθετο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδὼν al. ἠνιδὼ al. εἶεν, ἰδὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπήτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἧπαρ al. μὴπαρ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ᾽ ἦρι al. ἀρὴ I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλεις I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ᾽ Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. θάμβει ἅμα χειδιῶσα al. θάλπει ἅμα συχειδιῶσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατος *Geſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσιος I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμαστὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θέατρον. μάτην δὲ τῷ θεάτρῳ καὶλαλαμβανόμενον I. Tim. 49. 162.
θεῖον pl. male θεῦν III. Meret. IV. 288.
θελγέθρου I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. θεὸς ὡς μηχανῆς ἐπιφανεὶς I. Herm. 86. 831. θεὸς ἀναίτιος I. pro merc. Cond. 42. 704. θεὸς ἐ βροτός τις εἶναι φαίνῃ I. Vit. Auct. 6. 546. σῦ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεὸν II. Amor. 23. 424. τ᾽ θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ ſ. C. monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας I. Tim. 30. 142.
θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακεκινημένος Ϲ πάντελμος I. Tim. 2. 103.
θεσμὸς. θεσμῶν Edd. θεσμοὶ II. Amor. 21. 421.
θεσπίσω I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρος. θεσμοφόρῳ] τῇ ἑτέρᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
θέτις. οἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. θετταλὴν al. θετταλικὴν ib.

θεω-

Θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
Θήπω. τεθήπασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήπασιν I. Piſc. 34. 603.
Θηραμένης II. Amor. 50. 453.
Θηρίον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
Θήρ. Θηρὸς Ποντίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὁμότεχνον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
Θητικός. ἐν τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
Θιασώτης Solan. Ἀφασώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
Θλίβω. θλίβων τοὺς οἰκέτας] ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ πλήθους τῶν οἰκετῶν στενοχωρεῖν ἀναγκάζων I. Nigr. 13. 52.
Θνήσκω. τεθνηκὼς ἀναίσθητος τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. εἶναι ib. XXVII. 9. 444.
Θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
Θολερὸς al. θολερᾶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θρακυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾷξι καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
Θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
Θριαμβεῖν II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
Θύλαξ. Θυλακῶν I. pro merc. Cond. 39. 700.
Θυμέλη II. Salt. 76. 309.
Θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
Θυνοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
Θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
Θυραῖα. Θυραῖεν al. Θυραῖον I. Vit. Auct. 7. 548.
Θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
Θύω. Θύε χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάκχῳ W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἰαπυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἰγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδα. τὸ Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. εἰκαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρόω. ἰδροῦσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἰδρύω. ἰδρύσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερείων al. ἱερᾶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱκαρομανίτης II. Icar. 1. 751.
Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν δὴ Ἱκάριος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἱκάριον τῷ γεωργῷ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκνέομαι. μὴ ὥραισιν ἄρα ἱκοίμην II. Salt. 5. 270.
ἵκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵνα τί ἐμιμήσω II. Lex. 21. 346.
ἵλιγξ. ἵλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμαντία II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίον al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλιφαρον Edd. τὸ βλιφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἱπποποιὸς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ὁ φρονιεῖ III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ὡς πωλίου τὸ ἵππου I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἵστασι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἴση δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδιαίτης Edd. ἰσοδιαιτητὴς Solan. ἰσοδιαίτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτητὴς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἰσὸς τοῦ πλοὸς II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἴσον Edd. ἴσιον II. Jup. Conf. 16. 638.
ἴσχαιμος I. Tim. 46. 160.
ἴσχυτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμόστατος II. Icar. 30. 788.
εἰς τὸ Ἰωνικῷ αὐτίσσεσθαί μοι δοκῶ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρᾶς II. Demon. 40. 389.
καθυδήσαντες vide notam III. Conv. 47. 450.
καθυδυκαθίαν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθοῦ II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθεῖτο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθῆσιν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίστημι. καθιστησόμεθα Edd. κατ—ώμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. καὶ al. καινὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deeſt ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Guj. & Geſn. conjiciunt κἂν II. Par. 49. 874. καὶ al. ἢ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδοκίδης I. Tim. 30. 142. καὶ ς I. Cont. 8. 500. καὶ ἕτως I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὴν al. κενὴν al. καὶ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὸς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Aſin. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καίτοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. εἰς ὃν καιρόν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καίω. καομένης al. καιομένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. κάειν P. male καεῖν S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλω Edd. pr. καικῶ III. Ocyp. p. 673. καικυγραφία I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμου al. καλάνου I. Nigr. 2. 41.
Καλλίππιος emendatum pro Καλλιστιανὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλάῦροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλέω. κάλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

Καλλίας & Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιδιάνης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566.
καλοὺς L. καλοὶς I. Pisc. 4. 574.
καλλω Edd. male καλλίων & ἱρασμιατέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλυδὼν II. Asin. 24. 593.
κάμακι III. Navig. 6. 252.
Καμαριάνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 539.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηλορ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνὸς. λάπτουσι τ ἀναθυμιάμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρηβαρίαι II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρηβαρία. καρηβαρίᾳ Edd. καραιβαρεῖ II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἰκεῖν ἐν τ Καρίᾳ I. Herod. 1. 832.
καρπὸν. καρπεμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφος II. Astr. 29. 373.
κάρχαρος II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσίπεια II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μυίσπα al. ἢ Μύισπος I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπίων II. Icar 14. 769.
καθαβαρῖαι. καθαβαρίσεων al. καθαστοίσεων I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγελάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγελᾶν τὰ Edd. καθαγελῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγιγνώσκω II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγνώσκης Solan. καθαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
καταγνύμι. κατάγαι τῇ κρανίᾳ I. Tim. 48. 161.
καθαγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
καταγω. καθαχθεὶς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
καταδύνω. καθαδύσαζ al. καθαλύσαζ I. Nec. 20. 483.
καθαδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντ] καθαπλέοντ, καθαρχομένου I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβάνομεν al. καταλαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλέγω. κατέλεξε recept. pro κατέλαξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμβρον al. καθαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλέλειπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum, καθαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλεύω I. Piscat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult καταβλῆξις III. Philopat. 4. 589.
καταράτ I. Pisc. 1. 570.
καθαρτολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθαρτρυφῶντα ἃ φέρων II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφάγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημένη III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατέσπασεν II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχειν ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαι I. Pisc. 22. 591. κατηγορίαισι Edd. κατηγορεῖσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφῆ mallem κατήφειαν II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρίς. περὶ τ Καφηρέως II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύης admissum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κειμήλιον al. καμήλου I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖ I. Scyth. 11. 872.
κεῖσθαι ὅτι οὐ χρὴ κέκραμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσ. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφ. κελύφη al. καλύφεια II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατέω II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρ.δης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκύων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὥσπερ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἱκανὸς ἔτι III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente Solano Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις. κιστήρεως al. κισήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κῆρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κηρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τὸν τ κηρύκων ἀγῶν III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἤν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῇ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γένοιτο I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίειν I. Vit. Auct. 14. 553. ἴκλαυσε ex emend. Solan. ἴκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυρίζομένων al. κλαθμυρίζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτόβιλλ Edd. Χρέμητα Palm. Κρεμύλλ Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλειτὼ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρώνη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλείθρον ex emend. *Solan.* κλείστρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλειτίας. ὁ τῦ Κλειτία I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεισὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτος. ἡ γῆς Κλείτου I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὸς al. κλεπτικῆς I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτος *B.* Θεόκριτος I. Catap. 9. 630.
κληΐζεται *Guj.* κληζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρω. τῷ — κεκληρωμένος I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωβὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνιστῷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνιστάω I. Prom. 19. 202.
Κόδρος I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς, κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακυλλικὸς. κολακυλικώτεροι *Fl.* κολακικώτεροι I. Pisc. 34. 603.
κολακικῶν ὧν ἐκ τῆ μητρία I. Necyom. 13. 474.
κόλακος, κολάκους al. κολάμους al. κολάκας al. κολάκους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλεψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τὸν κόλπον II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. τῆ κολοκύνθης al. κῆ τῆ κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδιος II. Icar. 12. 765.
Κολοφῶνι Edd. Κολοφῶνι II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπος. ἐς τὸ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾷν Edd. κωμᾷν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῆ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψίας male I. Prom. 8. 191.
κονδυλος I. Prom. 10. 193. κόνον II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρος emend. *Solan.* al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδυξ II. Icar. 27. 784.
κορυζᾷ I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμωκημένη & μυξῶσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόρακος. ταῦτα Κορακῦς τινες III. Philopf. 3. 32.
κόρος. εἰδὲ ἐς κόρον τῦ φωτὸς ἐκχόμενον II. Alex. 16. 224.
Κορύβας. φίλος Κορύβαντος I. Tim. 41. 152.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύθων ἐδίοντο II. 2. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότυος I. D. Mort. XI. 3. 378.
κοτύλας III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κυράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυριᾶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρανίον II. Q. Hist. 3. 5. σωστριβοῦντες τὸ κρανίον I. Cont. 5. 496.
Κράτων I. Piscat. 19. 589.
κρέας. κρειῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἄρτεα II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπίδος II. Q. Hist. 15. 21.
κρηπὶς I. Necyom. 16. 479.
κρησφύγετος I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδιλος I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνου II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόνος I. Prom. 3. 187. τὸ ἐπὶ Κρόνου βυλὴς ἀν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσκος I. Piscat. 10. 579.
κρότος πολὺς II. Bis Acc. 28. 829.
κρυπτόμενον *Geſn.* κρυπτόμενος III. Meret. V. 291.
κτάομαι. διατικῆ κεκτῆσθαι τὸ φίλον I. Jud. Voc. 2. 84.
ὧν ἐκ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμος. ὡς ὁδὸν ἴσον κύαμον I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδίστατος Edd. κυδνὸς. II. Salt. 13. 275.
κυκεὼν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλωψ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κοθύκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυματαγὴ. κυμαλογὴν Edd. male κυματαδὴ I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρος II. Demon. 53. 392.
κῦτος sic *Fl.* κῦτ ceterae II. 1. Ver. Hist. 31. 95.
Κυτωρίᾳ. κυτωρίαν Edd. Κωστωρίαν II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόδους II. Lex. 1. 318.
κύων deeſt in al. in quibusdam κύων &c. I. Piscat. 48. 615. ὀμνύω γέ σοι τὸν κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλὶας II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Pisc. 7. 576.
κωλυθεσόμβος Edd. plurimae κωλυθεσάμβους II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τὸ κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῦ Βοιωτίου L. Βοιωτιοῦ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδία I. Piscat. 14. 585.
κώπη. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

A.

Λαῒς I. Herm. 73. 815. λαΐδας τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθος. ὁ λαβύρινθος ἐπίκλην III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγωὸς I. Pisc. 34. 603. λαγὼς δειλὸν ἄγαν ζῶον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ δειλίας αἰνίττεται ib. λαγὼ βίον ζῶν ib.
λαθρηδὸν III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ἡ Λακεδαιμονίων τύχη II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λάλος. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἴλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμυρα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. *Gron.* λαθίζειν I. Pisc. 48. 616. λελησθώς al. male λελησθείς I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέληθε O. λελησθε I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λαξ πατησας II. Lexiph. 10. 336.
λαπάθαι III. Conv. 1. 418.
λαρὸν I. Tim. 12. 121. λαρὸν al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Asin. 27. 596. λαφύσσω. κῆ λαφυσσόμενος]

ἀντὶ τῦ λαφύσσοις ἐ ἐξαντλοῖς ὦ βρεχομένῳ I. Tim. 17. 128.
λαφύσσω I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λάγειν al. λέγειν I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγειν I. Jud. Voc. 1. 82. λόγων F. male λόγειν I. Halc. 8. 184. λόγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγιν III. Mort. Per. 41. 362. λίγω ex Fl. λάγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγοι III. Pseudol. 7. 169. λέγουσαι I. Pisc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψασα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβώναξ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ὄψιν σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσω. λεύσουσιν Edd. λεύσουσιν II. Amor. 23. 423. λεύσουσι apud *Homer.* λεύσουσι I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἴρις II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρος. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῦ ὕδωρ, εἰ μὴ μόνον ψόφος ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ἥδη κῇ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιβοδολέω I. Pisc. 10. 578.
λιμάω. χύτραις λιμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὴς. λιπαρὲς al. ἀλιπαρὲς I. Herm. 24. 763. λιπαρὸς Edd. pl. ἀλιπαρὲς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Asin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγος I. Tim. 43. 155. ὁ λόγος Cl. *J. J. Wetsten.* conjicit ὁ λόγιος III. Herc. 5. 84. λόγος al. τρόπος I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῦ λόγου II. Alex. 9. 217. συ λόγους al. συλλόγους I. Pisc. 4. 574. τῷ λόγων al. τῦ λόγου I. Merc. Cond. 2. 654. λόγους Edd. λοιποῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121 ὧν τοὺς λόγους P. ὕστερος ψόγους I. Pisc. 32. 600.
λοιδὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοιπὰς II. Q. Hist. 56. 65.
λόχμιαι Edd. δόχμιαι III. Philopat. 10. 595.
λυπουγὶς diluculum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Pisc. 52. 619.
λύκειος. λυκεῖος δύο ἡμέρων ὑποτρέχειν II. Amor. 31. 431.
λύκος χαίτην II. Gall. 11. 718.
λῶξε Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 30. 201.
λυπεῖν I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσων. λύσειν II. Tox. 15. 523.
λύχνος. τῷ λύχνῳ II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Pisc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.

μαγγανεύων I. D. Deor. 206.
μαγίστρος συλοκόπας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μαστῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μέμηνας al. ἢ μέμηνας I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία νῦν I. Herm. 71. 814. νῦν μακαρία III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὸν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακαρὲς. μακαρὰ al. μακαρὸν I. Tim. 37. 149.
μακαρὸν al. μακαρὰ I. pro Lapf. 2. 727.
μάλβακι II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρᾳ I. Tim. 2. 103.
Μανδράκυλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνων. εἰ μαθόντα al. ἢν μαθόντα &c. I. Pisc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Astr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτυρόμαι. μαρτυρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. εἶχεθ' ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχαίρᾳ. ἕτερος μαχαίρᾳ I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλευχία I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οἷς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μᾶ I. Nigr. 1. 39.
μειζονί γε τ' μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ἐ πλέον ποεῖς I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τ' αὐχῆς μειζόνως al. ἐκ τύχης μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδίᾳ II. Astr. 13. 366.
μειδιᾷν I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ἂν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελίσσῳ III. Conv. 31. 439. ejus λύσις I. Sacr. 1. 526.
μέλει. ὑμῖν μέλει Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μελετᾶν mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλιτος emend. pro Μέλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἐμέλλε Edd. ἐμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμείλησας al. ἐμέλησας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abest in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. infertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ κῇ O. μὲν κῇ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μενίππου I. Pisc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσιν al. μὲ ἔσαν. μενίας δὲ II. 2. Ver. Hist. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μερμηρίζω Edd. male μεμψιμοιρίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μάρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος συνδιαπραττόμενον I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τῦ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Pisc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσαιτάτῳ III. Cronos. 18. 400.
Μεσαρὶ emend. pro Μεσαπὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοισιν I. Pisc. 41. 609.

μεταλαμβάνεσι al. μεταλαμβάνουσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω. μεταμαθήσῃ Edd. male μεταμαθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξὺ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταπεσὼν. μετακεκλάδρος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέγιστον ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενέδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελεύσεσθε III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. ἀφ' ὑμῶν μετεωρίζεσθε I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικίαν. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικον. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ καὶ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτρων editum pro μετρίων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μὲν Edd. vulgo μὰ II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσεσθε v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μὲ confusa I. pro Lapsi. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχει πράξασα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat sexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδέ γε τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 321.
τὸ Μηδίαν II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέθ' & μήθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλόβοτον πτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὲν pro μὴν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὲν Edd. ὁ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μήνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μερίον. μηρία] insertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς πατακοπῆναι III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μησαρχῶν II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανὴ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopsi. 29. 55.
μικρὸς. μικρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίθρης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. ὁ ὦδε μικρὸν ἀποστατῆρα I. Merc. Cond. 4. 712. μικρῷ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινύαι μόνοι II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρίων I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μιᾶς. μιᾶν τρίχες εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἓξ μιᾶς ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μνήμῃ] ἀντιπατὰ μνημίαν III. Dea Syr. 6. 454.
μνημονεύω. μνημονεύσιν al. μνημοσύνοις I. Prom. 8. 192.
Μνασάρχου II. Gall. 4. 708.
μόγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι· μόλις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἴσχω τῇ νόμῳ τὴν Μοῖραν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μόνον I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἐντιμόν τι βαρύνον] I. Cont. 11. 504. μόνα Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ὧν μόνον I. Halc. 1. 176.
μοσχεῖον II. Q. Hist. 1. 2.
μόνος al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῶν μυσικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσυργία I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapsi. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μύθῳ II. Icar. 7. 758.
μυσιαρισμὸς. μυσιαρισμὸν ἡγητέον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλαιν I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτον II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθεὶς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστικὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τίς μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίοιμι al. νέοιμι I. pro Lapsi. 6. 733.
ναυάδης II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Asin. 47. 615.
ναύσαθμον I. Sacr. 3. 528.
ναυτιᾶν. ἐναυτίων al. ἐναντίων I. Nec. 4. 461.
νεᾶδες I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pseud. 19. 176.
νεβρὶς & νευρὶς confusa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. ἡ νεκρῶν λόγων I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντεῖα I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητον I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλοὺς & νεογνοὺς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. ὦ νεογνὲ pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεβλαῖα II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νέων restitutum ex W. *Fl.* πολῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεφρία I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 48. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία restit. pro ἡ θεία Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὸν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρὶς. Νηρηίδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νῆσος additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθορᾶσθαι II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
νήφω. νήφει δὲ μίμησθε ἀπιστῶν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deest in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικᾶσ. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νεικηκώς al. male νενικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. καικηφόρος &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τὸ νικᾶν ὁμοῖα II. Par. 34. 862.
Νικήρατος II. Q. Hist. 9. 12.
Νίσος. καὶ τὸ νίσσειν ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενίκηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζον Edd. ἐνίμιζον II. Astr. 25. 371.

νόος.

νόσ. τῷ νοῦ al. νῦν I. Nec. 1. 456.
νότ. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νυμᾶς. νυμᾶν al. νομᾶν II. 2. Ver. Hist. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Pisc. 23. 593.
νυξὶ. μίσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ἔδει νυξὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
νυὸς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώμοσι & νώνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξεναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 411.
ξένιον. ξενίοις restit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονίαν I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξυνολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Pisc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μίγνυσο al. ξυναναμίγνυσο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνω. ξυνεπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Pisc. 48. 615.
ξυρέω. ἐξυρημένων al. ἐξηγυρμένων I. Sacr. 14. 537.

O.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens insertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ ᾧ αὐτὸς al. ὃ ᾧδ αὐτοὶ al. ὃ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ forsf. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hist. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ restit. pro τ' μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. τῇ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* frustra ὁ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τοῦ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτὲ al. τῷ al. πῶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τ' πάντων Edd. τ' πάντων III. Cyn. 13. 546. τ' restit. pro τ' III. Pseudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ϵ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. ταὐτὰ restit. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τ' deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. τᾶς I. Herm. 70. 812. τῇσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὀθόλες. ἵνα ὀθόλον ἴχοιλας ἦκεν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀθολὰν φέροιλας II. de Luct. 10. 926.
ὁδοπόρ. ἂς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδιπόροι κατιδίωσι I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὀδυρμάμ al. ὀδυρομένη I. Sacr. 15. 539.
ὀθνε. II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνῃ II. Asin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκειότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκίτης. οἰκίτλιν. O. οἰκείον. recte *Solan.* οἰκοῦσι I. Piscat. 26. 596.
οἰκίω. οἰκηθείη al. οἰκιθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομία. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι νεὼς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσασ Edd. οἰκοδομήσασ II. Q. Hist. 51. 62.
οἰμαγη. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. εἴοντας σφίσιν *Coll.* εἶσι τὰ φασὶν II. Q. Hist. 5. 6. ὄμην al. ὄμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴπτασι al. οἴτασι I. Tim. 25. 138.
οἰκθῆς Edd. male οἰκτεῖς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε *F.* οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. εἴοντας I. Cont. 22. 519.
οἰσύν. vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυῆνις II. Q. Hist. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλώδῃ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὄκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμεισὶς III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλ. al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *F.* ὅλ. I. Cat. 11. 633. I. pro Lapsf. 5. 730.
Ὄμανα. Ὀμανῶν emend. pro ὀμάνων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὁμηρ. II. 1. Ver. Hist. 17. 84. Ὁμηρ. ἐκεῖν. ὁ τοφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῷ Ὁμήρῳ ῥήτωρ III. de Domo 17. 200. ὁ ἀρχῇ τ' Ὁμήρ ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρ ἀοιδὴν II. Astr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλ. II. Asin. 37. 605.
ὁμογάμων al. male ὁμογάμων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὁμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς οὐχ ὅμοι. II. Q. Hist. 18. 27.
ὁμοιον, sed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίως al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὁμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμ. ὁμωνύμοι Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνοίμοι an ὀνείμοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμην al. ἀναίμην al. ἐοναιμὶν al. ὀνάμην I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄντο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hist. 41. 54.
ὄν. ἑκατέρων οἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hist. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντ. ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ἐκ τ' ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξύκε. II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὅσπερ II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅποι τότε I. Pisc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφ. I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομ. τ' ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὁποῖ. ὁποίαν τε ὁπόσην I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάκις. ὁποσάκιν τὸ στοιχεῖον εἰη II. Gall. 9. 716.
ὁπότεν II. Q. Hist. 53. 62.
ὁπότε Edd. ὅς ποτε *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὁ πρότερον al. καθ' ὁ πότερον I. Prom. 21. 194.

ὄπυ al. ὄπεα I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτᾶν. ὀπτωμένων al. male ὀπτεμένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπυιεῖς al. ὄπυις II. Alex. 50. 255. ὄπυιον restit. ex Fl. ὤπυιεν al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ οἷ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Conſt. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ἔχ ἑώρων forſ. ἔχ ἑώρων III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὁρᾶ σὺ δὲ al. ὁρᾶ δὲ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρᾶν ἤδη II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. πρὸς τὸ πρόσω ὁρᾶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ὁρᾶμεν ſic Fl. ἑωράμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρᾶν ταύτῃ II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντες Graev. ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργὴ. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὁρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
ἡ ὀργίλων ἐπιδους III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρεσκολέω I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῶ. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὁρίσθαι I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁδὸν Geſn. III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμιάσαιλις emend. pro ἑρμήσαιλις III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρέψων al. ὀρνιθοθήρων I. Halc. 8. 184. ὀρνέον al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἠρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομανήσοιλα reſtit. pro ὀρχησομανήσοιλα II. Salt. 85. 315.
ὀρχησὺς. ὀρχησύ τι Edd. ὀρχησήν τι II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ᾧ S. ᾗ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾗ I. Prom. 16. 200. ᾗς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὀσημέραι. ὅσαι ἡμέραι F. I. Nigr. 20. 58.
ὅσ© I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον κὴ αἰχροῖς al. ὅσων κὴ αἰχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσα Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσου Edd. pro ὅσον III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ἐδὲ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ὥπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀσφαιρίζομαι. ὠσφαιρίσθαι I. Tim. 30. 142.
ὄσφρησον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ἐδὴ III. Par. Enc. 1. 229.
ὅτ© ὅτω al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὅτ: ικιν Solan. ὅ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὁττοῦ© ἢν € κόνα© II. Q. Hiſt. 22. 30.
ᾧ al. ἑδὴ I. D. Deor. IV. 1. 208. ᾧ al. ἑδὴ I. Jud. Voc. 11. 96. ᾧ γὰ forſ. ᾗ II. Aſm. 30. 599. ᾧ μὲ κ] V. μὲ (μὰτοι). I. Tim. 6. 112.
ᾠδεμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ᾠδὴ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ᾠδὴ Edd. ᾠδῇ II. Jup. Trag. 19. 664. ᾠδή τι & ᾠδή τι I. Vit. Auct. 6. 545. ᾠδῇ Edd. ᾠδὴ II. Amor. 37. 439. ᾠδή ἔτι emend. pro ᾠδή τι III. Calumn. 25. 156.
ᾠδῆς I. Cont. 6. 497. ᾠδὴν γὰ ὅτω II. Jup. Conf. 2. 627. ᾠδὴ πρὸς τ' Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. ᾠδὴν D'Orv. veriſſime μηδέτα III. Epigr. 20, 680.
ᾠδήτρ© III. Adv. Ind. 20. 115.
ᾠδὸς. ἴξω τῦ ᾠδοῦ ἴσ; Edd. ἴξω τ' ᾠδοῦ ἰσμὸν I. Herm. 77. 820.
ᾠθεῖς III. Meret. XIII. 315.
ᾤκουν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ᾤμεν al. ᾤμενοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ὧν al. τοιῦν I. Jud. Voc. 6. 89. ὧν ex L. ὁ οὖν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ὧν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ὤρᾳ recept. ex O. ὥρᾳ Edd. III. Nav. 13. 257.
ὡς. ὡς κάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
ὥτ© I. Tim. 55. 172. ὥτ© Edd. ὥτω I. Harm. 3. 855. ὥτ© al. ὥτας I. Tim. 48. 161. ὥτ© δὲ Geſn. emendat ὥτός δὲ II. Par. 49. 874. αὕτῃ Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ πατρος lic Fl. rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τοῦτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτοι Edd. τοιοῦτοι II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτοι τῷ βασιλῆ] τοῦτο deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὥτα δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρᾷ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 396. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ἢ ταῦτα an ἢ τὰ αὐτὰ rogat F. F. R. II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. Solan. vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ἐδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτοις Edd. pler. εἴποις male II. Amor. 21. 421. ὥτω Edd. omnes. ὥτ© melius eſſe Solan. conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὥτας ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὥτας ex emend. Solan. Edd. ὥτ© II. Alex. 11. 219.
ὠχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὠφελ© II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῦ ὀφθαλμοῦ al. τ' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καὶ μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ἐφίλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν κατηλοημέν© II. Icar. 15. 770.
ὄχιστον I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παιδαινομαι II. Amor. 28. 429.
παίδ© Edd. πάνθ© II. Amor. 15. 413. αἰσχιλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθεις Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδιὰν al. παιδιάς I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδιὰν Edd. pleraque παιδιὰς II. Salt. 23. 281.
παιδιὰ Edd. παιδιὰ Marcil. recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία B. τ' παιδὸς I. Cat. 8. 630.
παιδοτριψ] παιδοτρίβης, ἀλειπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω, εἰν τοῦτο πίπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλαίθη I. Piſc. 41. 609.

παλαίθας τ' καρπῶν I. Vit. Auct. 19. 559.
τα παλαια III. Rhet. Pr. 17. 19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34. 434.
πάλιν pro πάνυ II. Alm. 43. 611.
παλλακὶς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36. 778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Παὶ τουτῳ I. Tim. 42. 154.
κὰν τὴν Παιδίον & ἅπας II. Imag. 13. 472.
τ' παιευθήκατε ὕπνῳ II. Gall. 5. 710.
πάντως I. D. Mort. X. 13. 376. πώτως al. πάντων vide notas I. Pisc. 13. 583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraque πάντη II. Alex. 20. 228. πάνυ ἅ ἐν II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Mart. τῷ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. ὑπὲρ al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ 8. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ὑπὲρ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρα αὐτῷ II. Tox. 32. 541. ἢ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ ὑπὲρ τοῦτο φὴς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἐκπλαγ I. pro Lapf. 2. 726.
ὑπαθεῖται ἐν Pisc. 30. 599.
παράνυς & εὐ ὑπούσῃ τε I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παράγραπτος II. Jup. Trag. 21. 665.
ὑπάδειν & II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
ὑπαθυμίαν I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παρει reflit. pro ὑπὲρ III. Pseudol. 27. 184.
παραπόσους διὰ αἰσχρας al. ὑπαπίσας διὰ ὅττις II. Q. Hist. 5. 6.
ὑπαίρειν. παρήρηται III. Saturn. 9. 392.
παραιτίαν I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
ὑπακαθίζω. παρακαθισαμένη al. ὑπακαθιζομένη I. Pisc. 12. 588.
παραιλεῖν. παρειλύσατο F. παρεσκευάσατο I. Nec. 8. 466.
παραινῶ I. Tim. 2. 103. ὑπαπινεῖν τὴν γνώμην III. Navig. 45. 278.
ὑπαιρῶν I. Pisc. 9. 577. ἢ ἐθὼν ὑπαίρεται I. Cat. 1. 620. ὑπαιρόμενος I. Tim. 57. 175.
ὑπαλαμβάνω I. Pisc. 6. 575.
παράλιλ& I. Pisc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογ& τόν& II. Abd. 6. 164.
ὑπαμυνόσθαι III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὑπανομίαν. ἢ τόγε τοσοῦτον παρανομήσαιμεν I. Tim. 45. 158.
ὑπαιτῶν I. Herm. 27. 767.
παραπόλυμοι. παραπολύμου al. παραπολόμου I. Herm. 21. 760. παραπόλυται al. παραπόλοιτο al. παραπόλλυται I. Nigr. 13. 52.
ὑπασάγω II. Icar. 1. 751. ὑπαγάγας II. Q. Hist. 24. 32.
ὑπαστίαν. ὑπάστιον v. notas III. Nav. 5. 252.
ὑπαθήμου I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτα II. Amor. 33. 433.
πάριδροι II. Phal. Pr. 1. 187.
παρειμι, ὁ παρὼν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὼν εὖ ἴσθι τοῦτο III. Dem. Enc. 43. 522. τ' παρούσης ὀπωδίσεως II. Q. Hist. 6. 8. παρεπιτήσιον al. προσήκοντον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρόλαιε. ἐν τῷ παρίλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρεξίσημι. παρεσκεῦ Palm. παρεξέσκευ II. Imag. 14. 473.
παρερχομαι. παρελθόντ& I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμεῖν I. Herm. 51. 792. I. Pisc. 19. 589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παρεχον forsan παρέχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμβρον an παρεχόμβριον II. Tyran. 18. 155.
παρθενεύω. ἐπαρθένευεν εἰς χαλκοῦν τινα Θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίσημι. ὑπεσημάνθ& II. Icar. 17. 772.
Παρμένοντα, vulgo Παρμένοτα III. Meret. IX. 302.
παρεμπία εἰς τοὺς διλοὺς I. Somn. 9. 13.
παρεχέσμαι. παρεχεσμένῳ al. παρεχούμβρός τι I. D. Mar. XV. 3. 327. παρεχεμένῳ II. Tox. 24. 533.
πάρεχ& I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιάσας III. Macrob. 8. 213.
παρωδῶ. ὑγὲ παρῳδεῖς I. Cont. 14. 510. πεπαρώδηται Solan. pro πεπαρόνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῷ παντὸς τιθεμένας III. Char. 25. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Πανὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα ὑβὺς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντως I. Pisc. 35. 604. πάντες Edd. πάντης Gron. III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forsan πωσὶ II. Astr. 1. 360.
πάσσω. πάθη in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
πατὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάσχω. πάθη al. πάθοι I. Cont. 2. 491. πάσχοις, Edd. πάσχις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθης al. μὴ πάθης I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ὁ δ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷ& I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάττυσίν τι II. Gymn. 2. 885.
παῦε. ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βέλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipf. 4. 236.
πεδὸν κατάβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδητρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζός. ἐστι πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πείθει al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 250. πεποιθότα al. πεποιθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείδημεν Solan. ἐπιδίδημεν II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μόνε πειθεῖς &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ὁ πειθόμενος al. σὺν ἐπιθόμενος I. Herm. 24. 762. πειθόντες Edd. πραθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐν Πειραιῶς I. Pisc. 47. 614.
πειράω. πειρωμένους & πειρωμένους I. Herm. 75. 818. μὴ πειρωμένῳ ἄλλα ἐκβὸς ib. 34. 776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθέω I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία, πᾶς ὁ ἀνὴρ πενὴς ἀεὶ μεμφόμενος I. Merc. Cond. 5. 659.
πεντάγραμμος I. pro Lapſ. 5. 730.
πενταπλασιομεδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μοῖρας al. πέντε ἢ δέκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκόντορος I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίστεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τοῦ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ὑπὲρ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Piſc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιαλοῦσι al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περικλικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας reſtitut. pro περιφρασίας II. Aſin. 15. 583.
περίκειμαι. περίκεινται al. ἀντίκεινται I. D. Mort. II. 1. 337.
περικεῖσθαι al. περικέῖθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιμένω I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίστημι. περιστῇ al. περιστὰν I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περιστοιβάζομαι. περιστοιβάντες al. περι— al. παρακαθιζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περιστρέφω. περιστρέψαι al. ἐπιστρέψαι I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίφας an Πέριφας II. Phal. Pr. 11, 198.
περιχρώννυμι. περιχρώσατο al. male περιλιχμήσατο I. Prom. 10. 193.
περμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περιμένειον al. παρεμμένειον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περσικοῖς III. Hipp. 4. 69.
περιτέμνομαι. περιτομίας al. περιτιλομένας al. περιτομένας I. Cont. 22. 519.
περιῤῥαντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
περισπειραθέντων Edd. περιπειραθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περσεῖον Edd. περὶ σεῖον III. Dem. Enc. 9. 497.
περτρέψας. Geſn. παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
πέσχω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσιφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὸ Πέρσῳ δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεται τὸν μανίαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τὸ πετρῶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαιωμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ἔστω ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 3. 547.
πήχη I. Piſc. 1. 570.
πήχω. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκος. Ἡρακλῆς φασι τὸν πίθηκον I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικροὶ Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεστέρα III. Conv. 43. 447.
πινακὸς] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνων al. πάων I. Merc. Cond. 26. 685. πίνομεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339: πίνων ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πίστις. πίστιν al. ποιεῖσθαι II. Amor. 14. 412.
πίσσα II. Icar. 24. 780.
πιστεύω. πιστεύειν al. πίστευον I. Tim. 48. 161.
πιστοὶ ἐκ' ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπλῆσαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πύτιον al. ἐπιτυμπάνιον I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυν al. Πυθοῦ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιᾶι Edd. Πλατεῖαι III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτιστος Geſn. voluit πράτιστος II. Par. 5. 823.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὅτε ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιήσατο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοδίνης Edd. Πληθυνης III. Tragop. p. 659.
πλειονεκτεῖν. μηδὲν πλεονεκτοῦσης τὸ ἀφοσίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέει I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ ἀμύτιμον I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλήθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλῆθε. πλήσειεν Edd. πλήσειεν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμος I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Pusquamperfecti activi terminatio in εσαν v. in ειδειεσαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιος. πλουσίᾳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτοῦλλω II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτος. πλούτῳ al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τὸ Πλούτωνος C. male πρὸς τὸν Διόνυσον I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνύξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδὴν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθος. πόθου al. Πιθοῦ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιᾶν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιᾶν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησαν. bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιῶσιν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27 67. ἐποιήσαν al. ἐποιήμεθον II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαντο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενος an πρίαμενος III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὸ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμεραῖον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὰς τὰ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἦκιστα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλος. ποικίλων Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῳ reſtit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλην II. Dem. 14. 381. οὐ τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικίλην male III. Meret. X. 306. Ποικίλῃ II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμὴν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμος. ὁ πόλεμος κατὰ τὸν πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμιος ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολλὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνεκόφυξεν I. D. Mort. X. 7. 367.
αἱ πολλάκις al. ἢ εἰς πολλάκις I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλυτ⊙ III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ πρωτεῦσαι II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἄλλοις I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ παλαιοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῶν al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύσω. πομπεύσει al. πομπεύσεις I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. σπονδὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας ἐν ὕδατι I. Cont. 19. 515.
ποιεῖν. ποιῶ τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
ποιητὴς II. Alex. 16. 224. ποιητότατ⊙ al. παμποιητότατ⊙ I. Piſc. 27. 597.
ποίημα εἶχεν II. Alex. 16. 224. ποίημα & ποιητὸν I. Merc. Cond. 23. 679.
πόκαιον I. Catap. 2. 622.
ποιεία II. Aſin. 49. 617.
πορθμεῖον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὸν πορθμὸν al. πρὸς τ̀ πορθμεῖα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πόρ⊙ an πόθ⊙; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεῦς. τοῖς πορφυροῦσι II. Tox. 18. 526.
πόλαμος. ἄκων γὰ πόλαμὸν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότηρ⊙ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτιώμεθα I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτιώμ⊙ III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πυλυσθενὶς Edd. πολυσθενὶς III. Tragop. p. 656.
ποῦς. εἷς τὸ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τοῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. τ̀ ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλισι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρέξεις II. Gall. 1. 703.
πραγματεία. πραγματείας ὑπομνήσει al. πρ. ὑπ' ἀμαθίας ὑπομνήσει I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα reſt. pro πράττομεν III. Charid. 23. 632.
πρέσβεις forſ. πρεσβείας III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πραγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηνὴς fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπ⊙ I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ἑβδόῃ ἔσῃ &c. II. Gall. 1. 704.
προάπτειμι. προαπίτωσαν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφῶ al. πρωγράφῶ I. Tim. 51. 164.
προδιαπαύω. προδιδαπανημένη Edd. προσδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδωκότις anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προεικὼν, Solan. προσεικὼν I. Herm. 15. 754.
προέλυσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προπαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προπαλίω I. Vit. Auct. 7. 547. προπαλίσω μοι al. προπαλίσομαι I. Tim. 46. 160. προπαλῖται pl. προσπαλῆται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκωπος. πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενίων I. Scyth. 7. 866. πρόξεν⊙ ὦν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προσαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προσίνω σε III. Conv. 16. 430.
προσοίκ. προσπιτνικὸς Edd. πιτνικ. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπους. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. ἐν μικρῷ σι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὶ ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὸ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομαι & προσάγωμαι II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτέω III. Pſeudol. 30. 187.
προσαμάσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλω II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβιβάζῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσίκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσιμι I. Piſc. 13. 582. προσίωσι al. προσίωζ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. ὃ δὲ πρόσιτον III. Soloec. 3. 558.
προσκιμιτρίω I. Merc. Cond. 29. 688.
προσταιρίζω. προσταιρίζεται III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσὼς I. Piſc. 13. 582.
προσίσημι. προσίσεσι al. προσόψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλέω I. Catap. 26. 648.
προσκιννῶ. προσκινῶσα al. προσινίκησα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπ⊙ al. πρόκοπ⊙ I. Cat. 19. 641. πρόσκοπ⊙ I. Cont. 1. 490. F. πρόκοπ⊙ ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπατταλεύω I. Cat. 13. 635.
προσσέβω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμ⊙ cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθεῖν, al. προστιθεῖ I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφέρω II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσένεγκε al. προσενήνοχε I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι. προθεῖναι Edd. προσθῶναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότον⊙ II. Jup. Trag. 47. 695.
πρῦγον I. Herm. 79. 823. πρυγὸν III. Dem. Enc. 22. 507.
πρῴην III. Adv. Ind. 14. 111. πρώην al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωθόης I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτεῖον al. πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14.111. τῷ καταδείματι Πρωτέως III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τῆ III. Nav. 15.258.
πρῶτ⊙. ὁ τοιοῦτος ὁ πρῶτ⊙ III. Mort. Per. 13.337. πράτας forsan πρῶτ⊙ II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. δῆ ἐν τὸ πᾶν ἀναδῦναι τοῦ πρώτου I. D. Mort. XXX. 2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἀφεστιλμέν⊙ II. Gall. 23.737.
πτίλα. πτίλοι Edd. πλίλοι I. Herm. 79.823.
Πτολεμαῖον σωώσας II. Icar. 15.769.
Πυθαγόρας ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς ἀπ Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλας II. 2. Ver. Hist. 33.128. πύλας Edd. πύλαν III. Dem. Enc. 35.517.
πυλών. πυλώνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ οὐ τῷ κατοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀπαλοῦντες II. 2. Ver. Hist. 2.106.
πυρῶν. σὺν πυρῶν σωτηρίαν II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρίτης I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8.632. I. Sacr. 6.531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τῦ τὰς Πυρρίας I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχοις I. Pisc. 36.605.
πυρρίχιζω I. Pisc. 36.605. I. D. Deor. VIII. 1.226.
πυρὸς] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7.46.
πῶς δῆ ἱστορίαν intellecto συγγραφὴν I. Somn. 1.1.

P.

Ῥάστης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖν⊙ ἐκπέμπει τ῀ ῥαψῳδῶν I. Cont. 7.499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1.249.
ῥέαν I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίνα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12.580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2.709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5.659.
ῥήττω. ἠῤῥίφη al. ἠῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίψεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδ⊙. ὅσον τῷ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18.84.
ῥόδ⊙. κατὰ ῥοῦν πραχθεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. σὺ ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque σὺ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγμαλασίους. Σαγμαλασίους *Spanh.* vult Σαγμαλασίους II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. τὸ σάγαρις τὸ γλῆφον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σαυρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοφόριον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαμι⊙ I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ὦ θεὰ σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμι⊙. ἀντὶ Σαμίᾳ Τανυχρατ⊙ II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 38.
Σαπφὼ II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 424.
Σαρδανάπαλ⊙ I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελᾶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυρώδης I. Zeux. 6. 843.
σαφὴς al. σαφῶς I. pro Lapf. 6. 732.
σαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σαυτὸν al. ἑαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σβαρὸς. κατὰ τ῀ Σβαρὸν I. Pisc. 26. 596.
στοῖζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειληνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρην. εἰς τοὺ Σειρήνων μοῦσαν III. Calumn. 30. 159.
Σείρι⊙. οἱ τ῀ Σείριον καταλιπόντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σιλινικὸς III. Macrob. 20. 222.
σιμὸς I. Necyom. 16. 479.
σιῦτλον. σιύτλων al. σιυτλῶν I. Jud. Voc. 9. 94.
σοῦν. ἀσύμφ⊙ I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἐδόκει σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σης. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σιβυλ⊙ II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in σ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυών⊙. τὸ Σικυώνιον στάδιον II. Icar. 18. 773.
σιλληφορία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνειν al. λιγοσιλλαίνειν I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκιάμαν II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκιάμαις καὶ Πιτυοκάμπαις II. Bis Acc. 8. 799.
σκιλιτὶς I. Necyom. 15. 477.
σκινικὸς II. Alex. 21. 228.
σκίπη. τ῀ ἀπὸ τ῀ σκηπῶς ἀκόντιον II. Icar. 21. 776.
Σκιρῖνον. Σκιρῖνον⊙, al. Σκιπίνον⊙ I. D. Mort. XII. 2. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σκῶς I. Nec. 13. 474.
σκοπελίαμ⊙ III. Diff. cum Hef. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapf. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπὸν. σκόπει τὸ ὃ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπὸς. λέγει τ῀ σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπίαζον lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύβαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. Hemst. σύμνη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφ⊙ II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀπὸ Σκύφου τ῀ βάρ⊙ III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σνδέω I. Catap. 3. 623.
Σολεῖς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπ⊙ ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τ῀ σοφῶν ἑαυτὸν III. Hipp. 1. 65.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπάνδ. ἱστορεῖται II. Phal. Pr. 3. 189.

σπά-

στήλυγξ II. Bis Acc. p. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαίως I. Tim. 49. 162.
σπουδὴ. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰς ἄγαν σπουδὰς I. Cont. 17. 513.
σάδιον. φέρει λόφ τῦ σαδίε μόνε I. Cont. 8. 500. & masc. σαδίες τριχιλίες II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σαθμὸς II. Icar. 1. 751.
σίγω. σίγων ὁ δυναμένε I. D. Mort. XI. 4. 379.
σίλλω. ἴσιλλε v. not. III. Ocyp. p. 667. σίλλαξ Edd. σύραξ II. Alex. 11. 219.
στίφανος. τῦ σφίνε al. σιφ. τινος I. Nigr. 32. 74.
σιγματίας I. Catap. 24. 645.
σλιγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοὰ. τὴν σοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
σωλὰς II. Alin. 22. 589.
σόμα. λὰπ σόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
σρατιάς Edd. σρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
σρατιᾶ Solan. pro σρατιᾷ II. Alex. 27. 236.
σρατιωλικὸν. σρατιωτικῷ al. σράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρατονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
σρόβλη I. Nec. 14. 475.
σρόβλον I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἐςὶ μόνον al. Στωϊκὸν ἐςὶ μόνον al. Στωϊκῶν ἐςὶ μόνον ib. 36. 770.
σωμύλος I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σὺ al. σοὶ I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σὺ al. σὲ I. D. Mort. XXII. 1. 423. σὲ omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σὲ restit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῖν al. ἡμῖν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene *Fl.* cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότος Edd. male συγγεγραφότος II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιλα marg. *Alw.* συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκεκαθυμῶσι *Solan.* συγκεκομμῶσι Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκείμην al. συγκινούμην I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκρότημα. συγκρότου II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτᾶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκρῆμα I. Tim. 41. 152.
συμβαλῶ III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολον. τὸ συμβούλους τοὺς σοὺς III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφίρω. συνοίχῃς congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συνάγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναγωγίων Edd. σωτακτίων II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συναλίζωσιν *Solan.* συναλισθῶσιν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναπάω. συναναπάσασιν al. συνάψασιν I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῶν al. συνιὼν I. D. Deor. XXII. 2. 270. καλὸν γιλῶν al. σωὸν καταγιλᾶν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβοίμην al. συναναβαλοίμην I. Prom. 13. 195.
σωεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
σωεχὴς I. Pisc. 22. 592.
σωηγορῶν. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
σὺν συνὶθη III. Calumn. 23. 153.
σωηρεφὴς II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνιόντες al. ἀνιόντες al. συνίντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὴ, οἷος ex emendat *Solan.* II. Alex. 30. 240. συνίσαι restit. pro συνῖσαι II. Salt. 64. 303.
συνίσυπας Edd. σωνίπνας III. Philopat. 1. 584.
σωνοικῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωνοικία I. Cat. 15. 637.
σωουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σὺντάσσω I. Pisc. 23. 593.
σωτίμων I. Pisc. 10. 579.
σωτίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
σωτυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῦ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συρίζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύρι volunt al. λύρῳ alii. III. Macrob. 22. 224. καικώσιος τῷ Σύρῳ II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσκιάω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρία I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Conf. 1. 490.
σφίτιος. σφιτίῳ sc. οἴκῳ II. Aftr. 29. 372.
σφυσιόομαι III. Ep. Sat. 24. 406.
σφυγάω. σφυγῶντα Edd. male σφυγ. II. Amor. 12. 409.
χαλιάζειν III. Philopf. 4. 167.
χῆμα, χήματα ὀφθαλμοῦ ἱστιοσαμένα I. Somn. 8. 18.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲ τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σωτολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονῶν II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονίσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταξιὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν ὦ amice II. Gall. 17. 727.
Τάντυλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινᾶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχαπωλῶν I. Nec. 17. 480.
Ταρτάρου. Ταρτασίαν Edd. pr. Ταρτασίαν III. Macrob. 10. 274.
Ταΰγετος. τῦ Ταϋγέτε al. τὸ Ταΰγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταύραν ἰσθὶ I. Sacr. 2. 528. οὐ Ταύρους II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. σῆς ταφῆς al. ἢ ἐπὶ σῇ ταφῇ I. Tim. 6. 112.
τάφος. τάφον σὺν II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τέλον vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 22. 484. II. Gall. 19. 731.

τεῖχ☉. τὸ τεῖχ☉ καθῃῶτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τειμαίρω I. Herm. 1. 739.
τέκνον. τέκνα τῷ Ἡρακλέϊ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τεκταίνω. ἐτεκταίνετο II. Icar. 8. 759.
τελευτὰν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελεῖν al. ἐλθεῖν I. Tim. 20. 130. τελῶν ὡς ἐπηκοντα ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελέσθημεν III. Navig. 11. 255.
τελώνης I. Necyom. 11. 471.
τερατεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τερατεργία II. Icar. 6. 757.
τερετίζω. τερετίζοντ☉ al. τερεττίζοντ☉ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τερψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapsi. 5. 731.
τέτλαμεν improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὰν τέχνην al. τὰ τέχνα I. Pisc. 20. 590.
τηλικοῦτ☉. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίβι☉ restit. pro Τίβις III. Meret. IX. 304. Τίβι☉ II. Gall. 29. 747.
τιθασὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ☉ Solan. Ἀτίμαρχ☉ III. Philopsi. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντες restit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δέ τις αὖ πάλιν I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις Gaj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισί γε. Gr. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824.
Τίσιας III. Pseudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθρώσκω al. τετρωθησκω an τι τρωθήσκω; I. Herm. 28. 768.
Τιτυὸς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι. I. Prom. 3. 27.
τοῖον πίθον al. aliter III. de Dips. 6. 238.
τοιοῦτ☉. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτον al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχῳ ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀτικαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ☉. τόπον, Solan. τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ☉. τὸ τοσοῦτο II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confusa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσοῦτος & τοιοῦτος I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε restitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε Hemst. ποτε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὰς. ὁδὸν Τραγικὴν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς, οἱ τραγῳδὸ II. Jup. Trag. 43. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μηνῶν III. Pseudol. 29. 186.
τρέχω. τραπόμενοι al. τρεπόμενοι I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριῳάνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλώχιν III. Pseudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖας I. Nec. 11. 471.
τρικέφαλ☉ III. Pseudol. 29. 185.
τριπλόω. τὰν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τριῶς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τροπ☉ leg. χρό☉ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετράπωται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ σὺν λατέρητ☉ II. Gall. 5. 710. τροφὸς al. τροφέας III. Pseudol. 18. 176.
Τροφώνι☉ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγάω I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ☉ III. Calumn. 19. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνοι Edd. τυγχάνει II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχ☉ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνου I. Catap. 6. 627.
τυπτέω. τετυπημένῳ☉ II. Dem. 16. 382.
τυραν☉ I. Cat. 1. 620. τυράννων καθηγεμόνας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς πολλοὺς γενέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hist. 20. 118.
τύφ☉. λαβὼν ὁ τύφ☉ I. Tim. 28. 140. τύφου al. πλούτου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχῃ. τυχῶν] γράφεται, τεῖχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίαν. ὐχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτρεπίζειν I. Herm. 68. 810. ὑδατ☉ μιλιαλεῶν I. Pisc. 10. 579. κατὰ ὑδατ☉ I. Cat. 21. 643.
υἱεῖς. τοὺς Ἀλωέως υἱεῖς δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱεῖ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Ποδαλειρίῳ υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ☉. ἡμετέρῳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graev. ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὕπειμι. βίῳ τε ἀρκέων ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπῶσι I. Sacr. 11. 535.
ὑπεισέπιμι. ὑπεισιὼν al. ἐπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. περὶ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Pisc. 5. 575. ὑπὲρ τ' ποδὸς II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἑκάστου I. Pisc. 24. 594.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερέκεινα al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπερβόλῳ. Ὑπερβόλου τύχαι ὑπὸ Κλέωνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερδιατείνω II. Eun. 2. 351.
ὑπερδιατείνομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερεκτίνω. ὑπερεκτίνειν ℞ πεφῶν solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερημερ℔ I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερηφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερήφαν℔ quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπαίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπερτίθειζ al. μηγ' ὑπερβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπνήμι℔ I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπνητὴς I. Sacr. 11. 535.
ὑπισχνούμθ℔ al. ὑπισχνόμθον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπο *Jens.* ὑπεπιττούμθς Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῷ al. ἐν αὐλῷ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαλλόμθ℔ al. ἐπιβαλλόμθ℔ I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμθ℔ αὐτὰ. III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρέχω. ὑποβρεγμθ℔ II. Gall. 8. 714.
ὑποδείκνυμι. ὑποδείξαι al. ὑποδείξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑποδοχὴ al. ὑποδόσκυν II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
ὑποθαμματυρχίαν II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Pisc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκριτόμθον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάνω. ὑπολαμβάνοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπ℔ al. ἐπίλοιπ℔ I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμων℔ II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶζ νόμον II. Astr. 19. 368.
ὑποπέπταμαι. ὑποπεπλαμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτιρ℔. ὑποπτέρων al. ὑπόπτερον I. Somn. 15. 20.
ὑπορρίουσης *Solan.* al. ἐπιρρίουσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποστοιθρύζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνει. *V.* ὑποφαῖ. I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπίφαινε al. ἀπίφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕπτληγξ I. Catap. 4. 625. ἔπεσεν ἡ ὕπτληγξ I. Tim. 20. 130. τ' ὑπτληγγ℔ III. Calum. 12. 141.
ὑπτίον τὸ μίγα III. Pseudol. 9. 169.
ὑφαιρέω. ὑφηρῆσθαι antea male ὑφηρεῖσθαι I. Prom. 9. 192.
ὑφίλκω. ὑφίλκων al. ὑφιλῶν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνιόχει al. ἠνιόχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστησόμαι al. ἀποστησόμαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιβρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίθων. πόσοι φαέθοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Pisc. 8. 577. φαίσομαι. φανεῖν al. φανεῖν male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
φαλλικὸν Schol. scribit ὃν τῷ φαλλικῷ I. Halc. 8. 184.
φαλὸς II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
φανὸς. φανώτατα Edd. φανόταται. II. Q. Hist. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάρ℔ Βοιν. Κάδ℔ III. Tragop. p. 650.
φάρμακον I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Pisc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φειδιάδι emendatum pro φειδίᾳζ II. Gymn. 35. 915.
φελλὸς II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
φέρω. φέρει ἀλλὰ τῷ σαδὲ μόσῳ I. Cont. 8. 500. ἢν μή τι φέρειν δῇ II. Icar. 20. 775. φέρειζ al. σύρειζ I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φευρμάριον I. Tim. 43. 155.
φεύγω. ἔφυγε reſt. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπικλίναντες al. ἔπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hist. 17. 84. φεύγειν exſulare. II. Tox. 17. 526. φυγεῖν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φεύγων ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὸ φεῦγον al. τῷ φεύγοντι II. Asin. 51. 619.
φημὶ. φῇς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῇς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἶσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ δὲ &c. I. Cont. 8. 500. φασι *Solan.* pro φησὶ III. Calumn. 14. 144. ἔφην Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφην al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φήσει ex *f.* φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοις τις I. pro merc. Cond. 11. 720. οὐκ ἂν φθάνοντε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάνοις III. Conv. 2. 419. ἔφθιν & ἔφθιν I. Pisc. 29. 598.
φθειριζεῖν v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόνε Edd. Forſ. φόνε III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλέταιρ℔ II. Tox. 7. 513. cum φιλοίτη℔ confuſ. III. Macrob. 12. 216.
Φιλῖς confuſ. cum φειδῖς III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φειδιππίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλόκαινον & φιλόκενον II. Icar. 24. 780.
Φιλομηνίας II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτη al. Φιλοκτήμον℔ I. Tim. 6. 112.
φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλ℔. τοὺς φίλους al. ℞ φίλων I. Tim. 8. 114. τίς ἢ ἔπεσει φίλ℔; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσαντο & φιλοποιήσαντο I. Scyth. 21. 871.
φιλοσοφίαν. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας *Hemſt.* μισθοφορίας I. pro merc. Cond. 18. 721. φιλοσοφίαν δέ τις &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφ℔ I. Tim. 55. 172. φιλοσόφῳ al. φιλοσόφων al. φιλοσόφῳ I. Prom. 7. 35. ἄμεινον ℞ φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτησίαι III. Conv. 15. 428. φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑπεπιεπισμένος III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύνας III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορ℔ I. Pisc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφέα II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοινίξ. ἢν μὴ φοίνικ℔ ἴτη βιάῃ I. Herm. 53. 793.
φοιτάω. φοιτᾶν Ἀττικῶς αὐτὶ τῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φόλ℔. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονεῦ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνον Pell. φθόνον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσας al. ὃν μετὰ φράσας I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρατῆρας III. Calumn. 3. 128.
φρείμιον. φρειμὼν al. πρεσμὼν II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδη I. pro merc. Cond. 15. 724.
φρυξ. φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τὴ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φύκ☞ I. Pisc. 12. 580.
φυλάκι☞ al. φυάκιος al. φυλακίσεως I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. τὸ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ὁ χαλασᾶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τὰ χαμαὶ ἠχούμενα II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμαιύνιον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. τὸ χάριεν al. χάριόν τι al. τὸ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαριζόμενος. χαριστομένους al. χαριστάρθῳ☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν ἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμὼν. ὁ χειμὼν I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον ὦ τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. πλοκῶν I. Tim. 12. 120.
χιλιὼν I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χωῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χωϊσκ☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
χολασμοὺς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῇ III. Pseudol. 1. 162.
χρᾶν. ἔχρα pro ἴσχρα II. Alex. 32. 229.
χράσομαι I. Cont. 17. 513. ἢν ἔχων οἱ χράσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ☞ al. Χρέμιδ☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ. σὺκ ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί δ' οὐ χρὴ ποιεῖν al. τί δ' οὐ χρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. βέλτιον ἅπασιν χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χρῆμας II. Q. Hist. 57. 66. καλλιφρονῶ χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματιστηρίων III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρῶ☞. τῷ χρῷ I. Pisc. 46. 613.
χρυσήμοι pro χρυσίοις III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γάρ εἰμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τινὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsu. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κάδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρος I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι ποτραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρίον I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22, 486.

Ψ.

Ψαθὰς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψῆφ☞. τὰ δῶρα τὰ ψήφου al. τὰ αἴνου I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορίαν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίαν al. ψευδολογίαν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρους II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὦπαις I. Herm. 55. 796.
ὠδῖνα. ὠδῖνα ὀρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠδίν. ὠδῖσι al. male πεπῖσι I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὦν Edd. ὢν II. Astr. 3. 361.
ὠπάσατο I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὦπι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὤρας. μὰ ὤρασιν ἱκαίμιδι II. Salt. 5. 270.
ὠρύζειν Graev. ὀκρίζειν II. Par. 43. 868.
ὠρύου v. notas III. Tragop. p. 655.
ὠρῶν Edd. ὠρῶν II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυμένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὠρῶν vulgo ὡρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227.
ὡς Edd. ὃς *Marcil.* III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. κἂν I. Tim. 55. 171.
ὡς ἅπαντας al. ὡς ἁπάσας ἰδέας II. 1. Ver. Hist. 15. 81.
ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τῆ ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὃς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ὑφ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥστε III. Philopsd. 32. 59.
ὥς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλεια I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶ. ὠφελοῦσα al. ὠφελοῦσαι male I. Cont. 20. 517.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

4.

Ἄβατον. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίθιν. — Ἐφίσω I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχον III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλίης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῇ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ἀ ἀγαθεῖ I. Somn. 17. 22. ἢν τ' καλῶν, ἢ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τ' ἄριστον ψῆφον δεκασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονι I. Cont. 12. 506. ἐδείκνυτο ὡς τινα τ' κρειττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστον κατὰ παιδίον I. Harm. 4. 857. τ' ἄριστον τ' γραφίων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γυμνάζοις, vel εὐδοκιμοῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλοῖν vel ὑπὸ τ' ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 2. 66.
ἄγαμαι. τ' ὕβρις ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγανακτίαν I. Tim. 9. 115. ἀγανακτεῖ ἢν ῥᾳ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἠγανάκτει πυζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἄγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τ' ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ἀν' ἀπὸ πλοῦτον ἀπειρίσιον ἢ χρήματ' ἄγειρεν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων ἢ συλλόγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλεια. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη πυρίτης III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. ἴδιν ἀγεννὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαθαπτάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοεῖν. ἃ γὰρ σφίσιν ἀγνοίαν ἐπήγετο II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινὸν γὰρ ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγνυμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνία. ἀγρυπνίᾳ pro ἀγρυπνίᾳ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἴσχουσα ἢ ὕπνου τ' γαγυνομένου, ἢ καταμαραίνουσα I. Somn. 4. 7.
ἀγωνία. πᾶσαι μὲ ἀγῶνες I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχαμψάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ἐδέησεν ἄγης I. Tim. 3. 104. ἤξιν Edd. ἄξιν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑπὸ τ' Ἀττίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατέπιν τῷ τ' καρόνων ἀγῶνα III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγωσι πρὸς τ' ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδην Προμηθίου, ἄδην Πηλοῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούων ἄδδου vel ἄιδου. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῷ ἄδῃ τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄιδην II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. ἴδιν ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντος III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος. ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πᾶς ἂν σὺν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδίκως III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδύνατος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, σὺν ἀπλόῃ III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτων ἔρως I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἀεὶ. ἐπόνει δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ἀεὶ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀεικέλιος. ἀεικελίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀερόεντῶ τῷ περιφορῷ τ' ἡλίου I. Prom. 6. 34.
ἀεροκέλευθος I. Prom. 7. 36.
ἀεροπόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ἐπότε ἤδη σὺ τοῦ ἀετοῦ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τ' ἀετῶν πτήσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ Διὶ τ' δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἀθλητὸς I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἐδ' εἰ αὐτὴ μοι Ἀθηᾶ τοῦτο ἐκτετάχει I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηᾶ συνεργάζετο I. Prom. 3. 27. τ' Ἀθηᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηᾶ στρατείᾳ III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναίους II. Q. Hiſt. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλον. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρμάτιον ἄρκτε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγιερ. III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καλαθέρδρ ἡμᾶς ὁ αἰγιαλός II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτι. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνίσχυσε γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτ. I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίῃ vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὴν δ' ποιέυσι ὁμοιοῦσαι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς τοιότιον αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μὴ γὰρ ἐκδίκεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθὴρ μεγάλα I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμυδρωπὸς Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιοπία. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hiſt. 15. 22. ᾗ οἰκεῖα ἡ ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις II. Salt. 44. 295.
αἰθὼ I. Tim. 41. 153.
αἰλι. I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545, & 546. ἐκ αἵματα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ. II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱμάξαι τῷ ἀκοντίῳ II. Gall. 26. 742.
Αἰόλ. αἰόλε τῷ Ἕλλην. ἰνγατέρα I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιοι I. Catap. 3. 623.
αἴρομαι. ἤρησε I. Herm. 85. 829.
Αἰσχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰσχίνης ὁ Ῥήτωρ εἶφκε I. Somn. 12. 16.
Αἴσωπ. II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτούσης III. Meret. IV. 288. αἰτούντων δ' αὐθις τ' συγκοσμητῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενοῖς III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιῶ I. Tim. 14. 124. αἰτιᾶ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσωμαί σε III. Pſeudol. 4. 166.
αἴτιο. τί ὧν ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἰτνη. ὑπὸ τῇ Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
ἀκμαλοτός. ἐλυσάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Aſin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Piſc. 51. 618.
ἀκαρὲς. ὁ ἀκαρεῖ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ὁ ἀκαρεῖ τ' τοιοῦτος ἔσῃ III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαῖ. II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hiſt. 45. 57.
ἄκατ. II. 1. Ver. Hiſt. 5. 73.
Ἀκαρνανικὸν II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκέρα. ᾗ ἀκέρων ὑπὸ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκηδιάζω. ἀκηδιάζοῦσι I. Somn. 9. 13.
ἀκήν. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκήρατ. I. Somn. 10. 15. ἀκηράτῳ ib.
ἀκήρατα melius ἀκήρατα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατ. πόσμ. I. Somn. 10. 15.
ἀκήρατ. II. Icar. 3. 754.
ἀκίνδυν. ἀκινδυνότατον II. Aſin. 44. 611.
Accuſativi rarior terminatio in Σκύθια III. Dea Syr. 12. 457. Accuſativ. vel potius ordo verborum minus obvius in περιελθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυσ. I. Catap. 5. 626.
ἄκλη. ἀκλήρους ᾗ ἀξίους I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. τῶν ἀκμὴς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
τὸ ἀκοντίον II. Q. Hiſt. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλων ἀκούεις II. Aſin. 4. 571. νῦν κόλακες ᾗ θεοῖς ἐχθροὶ ἀκούσιν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούσιν II. Q. Hiſt. 10. 14. ἄκουε σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παῤῥησιαζομένου II. Jov. Trag. 41. 688. ᾗ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούων II. Aſin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν κακῶς dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκούσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούων ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὐνοιαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούοις III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hiſt. 8. 9. ἀκράτου III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὡς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρίδι III. de Dipſ. 3. 236. & 237.
ἄκριτ. ἀκρίτους τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθ' ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροποδιτὶ πω I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτία III. Tragop. p. 648.
ἀκτὶν. ἀκτῖνα παρατεθηγμένην III. de Dipſ. 2. 235.
ἀκτίνιον II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλειπήρων ἱρὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλειπήρων πάκιδι II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωλικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτι Ἀλέξανδρος II. Q. Hiſt. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀβωτειχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopſ. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Piſc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς εἰρεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἐξειρεῖν I. Piſc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαρακτὴρ ib. 38. 440.
Ἀλιεῖτις I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Piſc. 1. 570.
Ἁλιρρόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἑαλακότας III. Philopſ. 2. 30. ὡς ἑάλωκεν ἁλίσκεσθαι μετ' αὐτοῦ I. Piſc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμωνυμίαν μου Ἄλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ γὰ ἐ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ γὰ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δ' ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπὸς. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλῃ τι II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τῶν ἄλλων τῶν βυλόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο εἶδος II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλοτρι- τὰμὰ I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ῥᾴμων nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἰσοτίαν ἐπιδικυυς III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ἐρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογ-. ἀλόγις- τὸ ᾧ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἄλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὴς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Festum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωίας υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἁμαθία ῥ' Θρᾴσ- , & ἁμαθίας ὑγιαμένης τῆ Θρᾴσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἁμαξα τ' βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρὸς. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσομον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργον I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατασκεδάσειν I. Nigr. 3. 41.
ἀμελὲς I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελήτ- I. Cont. 7. 498.
ἀμελῶ I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελῶν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ ἐ μὴ φέραν I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλλητ- I. Nigr. 27. 67.
ἀμιτας βεπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμὶς. ἐς τὴν ἀμίδα ὑπροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμιμητα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφ- I. Prom. 3. 28.
ἀμυσδὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχ- II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτ-. νήσῳ ὐ Ἀμφιρύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερ-. ἀμφοτέρους I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφοτέρα πιεῖν I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ ᾧ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβαλλεσθ τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμθ- I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένους I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶ ἀνάγκῃ — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἴσχοῆις I. Nigr. 22. 61. ὑ ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ὑφηγήτης ἀναγιγράψῃ I. Cont. 24. 524. ἀναγιγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδῆσ. λύσ τ ὧτων ἀναδησάμθ- I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδοσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀνιθορίαν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρυμαι. ὑπὸ τῆ λίχνης ἀνιθόρυντο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνίθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἢ μὲ τ πέτρας ἀνίθορεν ib. καπὸς πολὺς ἀνίθορεν ib.
ἀναιδέσατον III. Cyn. 16. 548.
ἀνείρω; ἀνελεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δ' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ὅσα III. Pseudol. 5. 167.
ἀναίτι-. ἀναίτ. αἰτίαν I. Prom. 4. 188.
ἀνακείμαι. ἀνακείθω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακις. τὸν ἀνάκιον III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προθέμθ- κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν ὑπεργέτην δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλυθον in κεκλασκευάσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καὶ κε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρίων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τ λόγον ἀνακρουόμενα I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρούομθ- & ἀνακρούεσθ πρύμναν ib. 46.
Ἀνακτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνατρέφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ ἱερημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνῆλυς III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμιτρέω I. Nec. 18. 482.
ἀναμυάομαι. τί ᾧ ἄλλο, ἢ ἀνεμυήθη I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναπαύω I. Somn. 13. 19.
ἀναπαυσμός I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάπτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἅπαξ χειρῶν, μόνας ταῖς χερσὶ δισπόζων I. Somn. 9. 14. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἂν ἄξιος, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαυσον ὑπὸ τῷ χορῷ λιγόμενοι I. Prom. 6. 32. ἀνάπαυσα συγκροτῶν ib. ἀναπαύσασα εὔκρατα ἐπιλίγοιτες ib.
ἀναπαύω. ὅτι ἀναπαύεις σιωπὴν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπιτάζω. ἀναπιτραμένη ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀπιτέτασται αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μίγα πέλαγος τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσας v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλέω. ἀναπλεύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολύζει ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδιστος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπή II. Alex. 5. 213.
ἀναπράζω. ἀνήρπασας, τῆς θείας I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ ποιητικὸν καὶ μυστικὸν ἀναρριπίσαι I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναρριπτοῦσι II. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραδόλως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνασκολοπίσῃ III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖστον ἀνέσπασε τὸ ἰδιωτικόν I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαντι τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. ἐκ βάθρων ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασαυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνειν σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφέρουσιν II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶ τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδιστὴς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρίας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρὰς II. Salt. 12. 274. III. Muſc. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδρὰς. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδρὰς προσκαθιζήσῃ I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδρᾶσιν ἀποτελειοῦντες ib.
ἀνδρίζομαι I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογίαν II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 122.
ἀνειγμός. ἀνειγραφὴν I. Tim. 41. 153.
ἀνειλέω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνείλκω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνείλκοιεν τὸ πιεῖμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμος. τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμόω I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγιλτος II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπίδης I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτος III. Nav. 46. 278.
ἀνέχομαι. ἀνέχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνεύρω. ἀνευρώσται οὐδὲ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. εἰ μὴ ἀνέσχε τὸν διατμῶντα I. Herm. 56. 796. ἀνέξεσθε al. ἀνασχέσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἄνηκος I. Piſc. 4. 574.
ἀνήκω I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ὁπότε ἀνὴρ γένοιτο &c. ib. XXVIII. 1. 445. ζυγίφρενος ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. κυρίδιον ἄνδρα I. Haic. 1. 178. ἀνδρὸς I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. πρεσβύτου ἀνδρὸς III. Mort. Per. 19. 343. ἀνδρὸς μορφὴν III. Dea Syr. 26. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθήρικ. ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 14.
ἄνθος. ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſia I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοβαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθρακ I. Tim. 41. 153.
ἀνθράπινος. ἀνθρακινώτερον ἀσπίδος I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθράκινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρακος ἐνδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θήρας δὲ τῆς καλαμβῶν ἀνθράκων Solan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem Geſn. III. Cyn. 19. 551. ἀνέκλασε τοὺς ἀνθράκας I. Prom. 13. 195. ἀνθράκας μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιάω. ἀνιῶμαι ἐπί τινι multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιῶμαι ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
καὶ τάχ' ἀνίοντες εἰς τὰς ἀμάξας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀνιστῶσι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσχαλα τίφρας ἐπιχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀνίσχας II. Dem. 22. 384.
Ἀντίκειρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γοητείας καὶ ἀνοίας καὶ ἀλογισθείας I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμως. ἐξ ἀνομοίων συνεστὼς I. Prom. 5. 30.
Ἄνυδις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἀνταιρῆς I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντέας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξεταζόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιβαίνω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιδόσεως. ἀντίδοσιν τῷ κωμικῷ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίδυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄνω τὸν ἀντίθυρον v. notas III. de Domo 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπος. ἐξ' ἀντιμολπον ἦεν ἀλολυγῇ μόγις Κάσσος I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιεῖν. ὃ μὲν ἄλλο τὸ σπέρμα . ἀντιποιεῖται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντιποιεῖται μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. διὸ καὶ ἀντιποιεῖσθαι σοῦ πρότερον I. Prom. 3. 29. φιλοσοφίαν συμπαίζειν ἀντιποιούμενον ib.
ἄντυξ αἰχλὴ τ' ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυπόδητος & ἀνυπόδητος II. Aſin. 16. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀνυ-

ἀνυπόστατος I. Halc. 4. 180.
ἀνυσιμώτατόν ἦν ὃν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσω II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω & κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διὶ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. ἦσος αὐτῇ ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βουλαὶ II. Tox. 42. 550.
ἀξίνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. τί ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σπάνις ἀξίους ἀνούμενος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξια ταῦτα ἀνήσω vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίως ὕσαι II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιῶ I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμεναι III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος τῷ θυμῷ κρίττων I. Herm. 12. 751.
ἄορτος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορτος al. ἄορτις ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγγέλλωσι I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ἄτε φίλων, ἃ αἰκιῶν πρὸς ὕβριν ἀπαγορεύων I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἀνθρώπου I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τ' ἰσρίας ἀπαθανατίζούσης ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαίροντας ἀπάντας, & ἐπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἰλεῶ v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρέγκτους III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχέων τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας, ἅπαντα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπαντα ἐπῶσι — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἅπαντων ἤδη μεχρημένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπεικάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπεικάζων I. Somn. 12. 18. τρόπῳ ἑαυτὸν ἀπείκασον I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἄπεισί μοι αὐτὸν ἀπεικάζων I. Prom. 2. 26.
ἀπειλάω. ἠπείλας vulgo ἠπείλης male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπεσαν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπελθόν, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπεσθε I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δή I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπειλαύνω I. Jud. Voc. 6. 89. ἄγε, ἀπειλαύνωμεν I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολάω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολῶντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως ἢ ἐναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπενανίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπέρατος ὁδὸς I. Tim. 2. 102. ἀπέρατος ἐν τῇ ἐπιορκίᾳ III. Pseudol. 5. 167.
ἀπεύχομαι. ἀπεύχεται ἐς Ῥέαν III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπίσω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστήσει μὴ ἔχει III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἀπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ τίνων II. Astr. 7. 363. ἀπὸ τῆς διδασκάλου II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Astr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τούτου ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἀφ' ὁπόσων πελάτων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀπολάμπει I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθιζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβαλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβολίτης I. Zeux. 10. 849.
ἀπόβλητα. ἀπόβλητα ἐς τὴν Ἀσίδα I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας ἐς ἐμέ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ὅτου ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μήλα ἀποδακόν III. Meret. XII. 311.
ἀποδιδύσκομαι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ὀπωδὸς ἀποδῦσαι ἰύφυᾶ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδυσεν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδῦσαι pro ἀποδῦσαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδιώκομαι. ἀποδιώξαται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapsi. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδύσῃ II. Asin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπόθωνται III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανοῦ II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢν δὴ ἀποθανοῦν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθνήσκοντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθρώσκω. ἀποθρώσκω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείσομαι. ἀπεκείσατο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλαίω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλαίειν ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκλαυσόμενον τὴν θάλασσαν al. ἀποκλαυσικί μοι .. ἀπόκλαυσι οἱ κ' τὴν θάλασσαν. & ἀποκλαίειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλάω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τ' σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακά III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῷ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τ' ὁμαίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὴν σιωπῶν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολειπόμενοι τ' μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολιφθεῖσα al. ἀπολειφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπιλίμπανεν III. Diff. cum Hef. 9. 246.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀτίμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμεθα II. Aſin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλωνι II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλῶνος ἐκ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίομαι. τὰ ἃ ἀπελογεύμην I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀποφεύξω III. Diff. cum Hef. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολελῦσθαι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀποφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀπόξυρος I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόμυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλοΐαις καθαγιλάσαις II. Tox. 2. 509.
ἀποπνίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμίτομα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀποῤῥίπτω I. Herm. 23. 761. ἀποῤῥίψας II. Gall. 9. 717. ἀποῤῥίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀποῤῥίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπεῤῥίφθων al. ἀποῤῥίφθων male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt ὦ θάνατον αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκυλάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλῶ extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπῶ. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀετίον I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας παμπόλυ τῶν νεῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπωμένων I. Piſc. 14. 585.
ἀποστίλβω. ἀπεστιλβε al. ἐπέστιλβε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ὅτε ἱρέων & ſaepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαγεισῶν al. ἀποφρασθεισῶν II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτελέω I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτελεῖν τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἔχω I. Nigr. 2. 41.
ἀποτίμων. κεφαλὴν γὰ ἀποτεμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro *ſacro*, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτήκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τε καὶ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρίπω. ἀποτρίπτε ἀ θεοί, τὸ δεινόν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χεῖρας τῶν ἱρωογλύφων καὶ ἐπιδιφρίων τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίναν ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνουσα al. ἀποφανῶ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαντες τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγάδω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀποχὴ I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρακτος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη. κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργυφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργῆτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥραν τὴν ὑπ' Ἄργει ἐπιθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργυρὸς. ἀργυρᾷ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρεως πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκω. εἰδὼ ἐθέλεις εἰπεῖν ὅπως ἂν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Piſc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἰδρῶτι II. Bis Acc. 21. 819. σὺν τριάδι τὴν ἀρετὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀρισάρχου Φαληρέως ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὃ γὸ Ἀριστείδου I. Tim. 24. 137.
ἀριστῶν I. D. Deor. XXII. 3. 272.
σὺν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνει II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸ Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀπαστράψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόδιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰ τ' γε λήθης φάρμακ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῷ παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμογὴς. ἐπὶ τ' ἁρμογὴν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμογὴν II. Tox. 17. 525.
ἄροτος. ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτον I. Tim. 17. 127.

ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἄρραβδον. τὸ ἀρράβδωτα δὲ προτίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὃ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἠρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικῶν III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἐγκυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτες λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτου II. Afin. 21. 588.
ἀρχαῖος II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀποδεῖξαι - - ἀρχαῖος νόμος Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖος pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερος τῶν Ἰαπετοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχίμορος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου διατριβὴς I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυνατὸν ὦ γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχετύπων καλλισκευασμένα ib.
ἀρχὴ, τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἴσμεν οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ἐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φημι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ἐδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίου II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάνος II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτίκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. σὺν τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένους ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τε, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσίλλιον. δὶ ὧτων καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄσπη III. Cyn. 1. 539.
ἀσπίνης. ὅτι ἂν ἀσπίνες III. Calumn. 19. 150.
Ἀσία. τὴν τῆς Ἀσίας πόλιν III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιος. ἄνθος ἀσιὸν λίθῳ III. Tragop. p. 654.
ἄσιτος III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἠσκῆται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπιὸν I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νέος II. Alex. 43. 248. διασπείρων τὰ τῆς Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δέρειν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλέον ἢ αἷμα τος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμβολος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμβολος τῶν Ναυπλίων ἀπεπίεψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς ἀσπίδι Ἥφαιστος II. Aſtr. 22. 369.
ἄσπορος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα καὶ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πῖνος μεριζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μειράκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἄστης I. Halc. 1. 178. ἀστέρα στον I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπεσπάσαμεν τὸν ἀστέρα ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τῶν μὲν ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν περὶ ἀστοχίαν ἰδιοπάθειαν II. Amor. 16. 415.
Ἀσράδη II. Lex. 2. 320.
ἀστραγαλος. ὡς τὸ ἀστραγάλων μάσιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστεος II. Amor. 6. 404. ὅστις οὐ ἄστει σιδηροφορεῖ II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυνάξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλογίας σὺκ ἀπορήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσυμφυλος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαθητὰς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἠμῖν ἀσφαλίσασθαι II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλὼς ἀπορρίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτης τὸ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτιμίας I. Prom. 16. 199.
ἀτρεκῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτρεκῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 22. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μοιχεύσει τις αὐτὰς, ὥσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττα II. Amor. 17. 418. ἄττα II. Lex. 21. 346. ἄττα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄττελος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. σὺν τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς, ὅσα ἀδήμου Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δριμύτης τοῦ σκωμμάτου I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in εὐδοκιμεῖν II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλεῖν. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τέως αὐλούμενος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἔν τι βασιλείων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὁμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλεῖσαι II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς κἠ αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοβοφίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπτης I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 57. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. καὶ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐφ' Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius ᾧ αὐτὸς ὦν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ᾗ αὐτὴ ἔσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτοῖ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνεῳγέναι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνου II. Q. Hist. 15. 23. αὐτέῳ περὶ ἐρανοῦ II. Astr. 1. 360. ὧν τ' αὐτῆς μᾶλλον III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῇ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν ἑαυτῇ fana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὴν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ᾧ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὥς τι ᾧ αὐτὸν ἀτελαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δίκῃ II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν δεσπότην II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θαρρεῖν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ ᾧ ἡμεῖς ἴσμεν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν sc. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτῶν II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς ᾧ ἀγγοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὑτὸν I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 52. 201. αὕτη δ' ἔστιν ἡ ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργίαν I. D. Mar. VI. 1. 392.

αὐχέν. ἀύχην II. Alex. 42. 248.

αὔχημα μελάχρων II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμῶν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis καὐλὼ pro ἐκαύλη vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρέν. ἀφιλέτο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεῖ I. Tim. 22. 132. μαχόμενοι τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ, ᾧ μάλιστα παρακλῆται I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφεντα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφεστᾶσι I. Somn. 10. 15.

ἄφεστᾶσι I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι. I. Herm. 11. 750. ἐκ αὐδὺς ἀφίσω αὐτὸν ἐδὴ ἄσσυμαι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφείθη II. Gall. 3. 707. ἀφιέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῖν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδον. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἰταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὸν Ἀφροδίτιον αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκος. ἀφύεσσι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτον II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνον I. Halc. 1. 176. ἀφωνότερος τ' σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεύς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηστον. σὸν ἄχρηστόν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρηστα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίκορον III. Calumn. 21. 151.

ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρον. ἄωρα ἂν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ᾗ παιρᾶσθε ὁμοίως ἑ βαδίζοντε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμον I. Tim. 54. 170.

βάθον. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθον III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθον -- τεταγμένα I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νύξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν τῇσδε βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ὅλως βαθὺν II. Salt. 81. 313. βαθείας καλαφίρων I. Tim. 4. 152.

βαῖνον. σύμβημα βαῶν I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ σωτηρίων II. Gall. 1. 703. διὰ τὰς βακτηρίας ἦξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρου I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ᾗ ὁ βληθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσον. πᾶς τεχνίτης ἀλλ' κυρὸς ἐργαζόμενον I. Somn. 1. 2. τέχνη τ' βαναύσων ib. βάναυσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπτειν τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτὸς. βαπτὸν ἱμάτιον & πρόσωπον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα παρέπεσθαι ἔοικε I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρον I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 590. Βάρβαρον ἦν ᾗ ὄλεθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βάρβαροι ὧν ib. XII. 3. 385. Βάρβαρός τις ποτὲ φωνὴν leg. Βάρβορός τις I. Prom. 1. 23. τ' μεθὴ Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν οὐ τοῖς βαρυτέλεσι ὑπάγαμαι I. Somn. 2. 3.

βάσκον. Pythagoras βασκάνου τι πεπαλαιότατος ἑ κολάσεις, ᾗ ἀναπόρας πυρὶ ᾗ σιδήρῳ σωστελεμένους διαθερμοτάτῳ dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς οὐ τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆος III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τῷ III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖ -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τῆς ἄνθρακος II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλαινα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσσαινος ὅσα τυγχάνει II. Asin. 11. 579.

Βάσσος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipf. 2. 234.

βάταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χερσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος πάμπαν ἢ ἰσχνὸν ἀγλαΐ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβυσ. ὑπὸ τῆ βέβυσται I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βέ-

βάλ⊙. ἔξω βελῶν, & ὰν βελίαν I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλὸς. λὰπὸ τὺ θυσίασιν βηλοῦ I. Cont. 1. 488. θυσιασίν βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδικαίως III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως καὶ παρτιρῶς I. Somn. 6. 9.
βιᾶλίαν. ἀντίγραφε βιᾶλίαν I. Herm. 82. 827.
βίβλ⊙. τῇ βίβλων III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὥρας II. Gall. 18. 728.
βί⊙ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκαίλικος βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τῇ βίᾳ I. Pisc. 29. 598. τῇ μέσῃ βίᾳ II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλ⊙ τῇ βίᾳ I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαμπρὸν βίον ζῆν I. Somn. 9. 13. λάμπρ βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον πασῶν I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον ἠσύχιον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸ βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαριεστέρου τινὸς βίου διαζῆν I. Somn. 9. 13. ὠφελησάντων τὸν ἑαυτῶν βίον I. Nigr. 13. 52. βίου πρᾶσις I. Vit. Auct. 2. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 98. ὁ ὅσους ἰδιότητα βίους II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημίαι I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλας ἀμάξας II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἴβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρὸς. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρου ἀμυχάμενα I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορ⊙ differentia βόρβορον inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. καὶ τῷ ὅτι ὁ βορβορος βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὸς. βορώτατε I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὸ κλῆρου — βόσκονται I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. καθειμένος βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοίας. τὸν Βυθοίων παρίσορον αὐτοῦ I. Somn. 17. 21.
βυθοῦν. λευκὸν ἰσθῆτα λαβὼν ἐβυθοῦτο I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβυλεύσαντο al. ἐβυλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βούλησις. βυλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. καὶ εἰ μὲ τοῦτο ὁ πατροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὲ ὑπὸ τούτου ὁ νόμ⊙ εἶναι τῷ ὀπτ⊙ εὑρεσις ib. ὃ ἦ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βελόμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βουλυτός. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῶς ἀρότης I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. τὸ βραχεῖ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βράχυν III. Bacch. 2. 76.
βρενδύκαια I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμενος fastum præ se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρέφ⊙. ὀλολύζων ὥσπερ βρέφ⊙ I. Somn. 4. 6. πυρὸς βρέφει III. Tragop. p. 644.
βρόμι⊙. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς Ἰτέαιος ἁρπᾶσι βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντή. βαρύβρομ⊙, & Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντὴς γεγομένης σιωπᾶτε I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ἐκφρονας ἐκαίσιον αἱ βροντὰι I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρίασθ βρόχον I. Tim. 20. 130.
βραμολόχος III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυσὸς. ὦ βυσῷ δῆξαι πειρᾶσθαι τὸν χρόνον I. Pisc. 50. 617.
βύρσ⊙. τῇ βυρσῶν τὰς ἐπωλὰς III. Nav. 4. 250.
βῶλος. τοὺς βώλους I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. Ἐλέου βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἶδες ὁ τῆς Γαργάρης I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνῃ λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρὸς. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὴν γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὥστε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμημα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμους τοιούτους I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμου II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Am. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τῆ Δαρδάνου III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. τῶν γὰρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. ἡ Ἴδης ὁ τῆ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε sens. vult σὺ II. pro Imag. 23. 503.
γεγωμαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ὁ γοητὸς τινος I. Somn. 12. 17.
γέγων. ὁ γεγὼς II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷς ὁ τῶν γεγομένων I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῆ γελοιότητα II. Icar. 29. 786. γελοιότητα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ὑ δυναμένος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀνάπλασας I. Tim. 54. 170.
γενειὰ. ἐξ γενειῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in ου φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενεάδες I. Catap. 1. 622.
γενειὼν. τὸ ὁ γενειώμενον ὁ γενειῶντα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένου II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ καὶ μεγαλοφυῆ ἤθη καὶ πάθη I. Somn. 7. 9. γενικὸν ἔνδυμα ib. γενικὰ εἴδη μόρια ib.

γεω-

γενικᾶς I. Cont. 14. 510.
γεν. ἀξίως τῶ γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέραιος II. Alex. 26. 234. γέραιον ὀρχεῖσθ II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γεροντίας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τῶ πρώτου γεύματ. I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος ὑπὸ δίψ., & Λιβύης διψώδη γαῖαν I. Nigr. 16. 56. πῶῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τῶ κυματώδους γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τῶ III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ ἄρωνον ἀναμιμνήσκεσθαι I. Prom. 9. 192. ὧ κὴ γῆν κὴ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὸς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνέργους I. Prom. 11. 194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀσᾶ τῶ Γηρυόνη III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γεγονόμενον ἐκ τούτω ἀπορῶν I. Somn. 2. 2. γίγνεται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω πολὺ γίγνεσθαι ἂν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γενόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένους III. Conv. 20. 433. & 434. τῇ τυράννῳ γενομένῃ Ἀσπασίᾳ II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγαρτα. γιγαρτός τις ἀναβόησας II. Gall. 1. 702.
γιγάσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ἃ τα αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τῶ ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαύξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 8, 2.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλυφεὶς ἀστέως δυπάλμου I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἕξις γλῶσσαν, αἰχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλωττῆς II. Tox. 61. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμῆσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφαλλον. ἀμφὶ κορσᾷ μαλθακὸν γναφαλλον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τῶ γνώμης μοῦνος II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφῳ. γνόφῳ καλυπτόμενος III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρ. ζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθ I. Somn. 11. 15.
γνωρισμα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοὴ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόημ. III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ μέγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γράμμασιν Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμματεύετο Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεὺς. οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους ἢ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικῶς συντελεσθεὶς II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνιν γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς ἐδὲν καθόλου τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γράφεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορίαν. ἐγρηγόρως I. Herm. 1. 740.
γρίφ. γρίφους σωτηρίους I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγου χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφὰ τῶ γυμνασίων αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τῶς γυμνικῶς III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰς πολλὰς I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνὸν. ὑπὲρ τῶ δοκεῖν γεγυμνῶσθ II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖ I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι συνοδοὶ, Vorst. γυναικείαι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλιππος τιν ἐκ βαρβάρου γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τῇ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικί τ' ἰμαῖς I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἁρπαλέως III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδοχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνι τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῶ κανίῳ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δάκρυα I. Cat. 12. 634. ἐδάκρυσε μέλα γελοίως I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτυλί I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τ δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίους βασῆς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδείκτου I. Somn. 11. 16.
δάκτυλ I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντιμοῦντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθεσκληκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτείνοντες I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τῶ βωμῶ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοξένῳ I. D. Mort. I. 3. 333.
Δαναὴ. Δαναὴν παρθενεύσασθ I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἐς τ τῶ Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τῶ Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν. Δᾶνον πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖ. Δαρεῖος II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δᾷς. δᾳδὶ II. Alex. 47. 252. δᾷδις ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφνη. Φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diss. cum Hes. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.

Δάφνιδι v. notam, si de accentu solicitus es III. Meret. VI. 295.

δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Asin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δὲ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. ἢ πεδίον δ' ἐπαίσαν II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.

δεῖσις. τὴν δεῖσιν II. Bis Acc. 14. 808. δεῖσιν συγγνωμοσυνάτῳ ἐοικυῖα II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσομαι — ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων I. Tim. 5. 109. ἐ γὰρ δεῖ, J. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδέητο γὰρ Χαφίας III. Meret. VII. 296. ἐδέησε μὲν ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖγμα I. Prom. 2. 25.

δειδὼς. δείδιας μὴ ἐνδεὴς τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἐδείδισαν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἀπαίδα I. D. Deor. XII. 1. 234. δειδὼς γὰρ τρέμων I. Somn. 9. 13. δεδοικὰ δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκόλινον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς τὰ πάντα προσοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δείξατε II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δείξατε κατὰ τὴν παγκράτειον I. Somn. 8. 11. δεικνύουσι II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινὸς. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλὸς. λαγῶν δειλότερος I. Somn. 9. 13.

δεῖνα. ὁ τοῦ δεῖνος I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινὸς II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ἐδεῖν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δειπάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνον φορτικὸν — δορυφορεῖν σὺν τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζειν II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι σωτηρομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.

δικάς. τῇ Ἀττικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

δίκτρις III. Epigr. 22. 681.

δολιχεύω I. Pisc. 47. 614.

δόλιχος I. Tim. 22. 136.

δόλτος. ἐς δόλτον ἐμποδολοῦντες I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ. ἢ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

δόμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

δόνδρον. ἐπὶ τὸν κόμβον τοῦ δένδρου II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. δένδρεα πτοεῖς III. Tragop. p. 647.

δοξάσομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δοξάσας I. Tim. 43. 156.

δοξὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δοξῶς ἐνέγκαντος III. Conv. 15. 429. δοξῶς ἐξένιζον II. 2. Ver. Hist. 34. 130.

δόομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ᾧ δόομαι III. Ocyp. p. 671. ἢ φύσεως δῶτα ἐ χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1. 2. διῶσθαι τύχης ib.

δίον. τὸ δίον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δίον II. Gymn. 34. 914. ὁδὸν δίον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δίον γενέσθαι ib. ξυνιέναι δὲ τὸ δίον ἔστι οὐ ἀφανεῖ ὂν δυνατὸν ib. τὸ δίον παρασιώπησις ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖστον ἀφεστάναι τοῦ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.

δοῦ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δεήσειν II. Tox. 47. 553.

δόρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δόρειον. ἀσκὸν δορᾶν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τῷ δεσμῷ II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. υἱοῖ δεσπότῃ III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαίθοντες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχόμεθα ἡδὴ I. Pisc. 42. 611. δέξαισθ' ἄν III. Mort. Per. 24. 346.

δέω. δεῖν, pro δεῖον I. Nigr. 26. 65. ποδοῖν γε ἑ δεῖν III. Pseudol. 2. 162. ᾗ ἐδέητο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδέσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένον τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεδὼς II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δή, ἴθι δή, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἅπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δίγμα. δήγμασι II. Gall. 25. 740.

Δηλιος. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδου III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτριος II. Salt. 63. 300. Δημητρίου II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιουργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τοῦ Κάδμου ἢ Παλαμήδους τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατία I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένους ib. 2. 492.

δημοσία II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.

Δημόναξ. περὶ δὲ Δημωνακτος II. Dem. 2. 375.

ἀφὰ τῆς παιδιᾶς III. Patr. Enc. 6. 230. ἀφ' ἣν ἡτταμένην ἢ παιδίαν I. Somn. 12. 17.

ἀφοδὸν. ἐπὶ συσσίτια διαβεβοημένους I. Nec. 6. 43.

διαβολὴ. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.

διαβεκολῶ I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδίχομαι I. Cont. 4. 495.

διάδημα I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζευγνυμι. ἀλλ' ἐδὲ πάλῳ ἥτις ἂν διαζυγῇ τὸ συωτραφείσης, ῥᾳδίως ἵλκει ζυγὸς I. Jud. Voc. 7. 91.

διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

διαθήκη. Σὺ δὲ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

διαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρεῖν. διῃρημένον II. Bis Acc. 2. 794.

διαίρω. διῄρηνται κοπίδα II. Tox. 55. 560. διῃρημένοι τοὺς ἄκοντας ib. 40. 548.

δίαιτα I. Herm. 86. 830. μοναῖρας δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. ᾗ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης I. Nigr. 12. 51.

διαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
διαφέω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διαφιδῶ II. Amor. 3. 400. διαφιδῶ ἐτι τέκνα III. Epig. 1. 674.
διαλοιπικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
διαλλάττω. ἅπαξ καὶ ἐπὶ σημαινῇ διαλάττειν I. Prom. 1. 25. οὐ δύνῃ δὲ τούτῳ διαλλάσσειν ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτο Ib.
διαλλάτης. διαλλάτοιμι II. Abd. 10. 168. διαλλάττοιμι II. Jov. Trag. 38. 686.
διάλογος I. Prom. 5. 30. Δυκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
διαλύω. ὧν τὰ μὲν σώματα διάλυσιν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμαι II. Bis Acc. 14. 808.
διαμάχω I. D. Mort. XXI. 1. 421. προστρέψωτό μοι μὴ διαμάχεσθαι I. Nigr. 10. 49.
διαμυκασθαι I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲν διανομαὶ III. Nav. 24. 264.
διαπείρω. διαπείρας τῷ ὄπτῳ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
διαπέπυσμαι. διαπεπυσμένος I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσας I. Somn. 8. 12.
διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διαστάω. διαστασιαρίου II. Bis Acc. 1. 793.
Διάσια festum Jovis I. Tim. 7. 114. τὸ Διάσιον III. Char. 1. 619.
διασείω I. Prom. 8. 191.
διασκευάζω I. Nec. 16. 478.
διασπάω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύρουσι τοὺς τραγικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαφίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασώζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
διατάττω. διατάττεσθαι II. Jup. Trag. 38. 686.
διατείνω. τοῦτο τὸνομα διτείνειν I. Somn. 2. 3. φιλῶν δὲ διατείνειν I. D. Deor. IV. 5. 212.
διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθέναι II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθοίη ἐμοὶ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μοι διατίθης III. Pseudol. 25. 181. διατιθέναι II. Gymn. 38. 919. & 920.
διατρίχω. διαδραμεῖν III. Philopat. 17. 603.
διατρίβω. οὐ μοναχῇ τοιοῦτοι τοὺς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
διατρίβω. ὕβρεσι διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομαι v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἡμῖν καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
διαφεύγω. ἐδημία μαχαίρᾳ τῷ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθείρετο ἀσπαίρων I. Nigr. 15. 54.
διαφυλάττω. διαφυλάττουσι II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
διαψύχω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλος ἀν III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλου ufitatius esse quam διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
διδυμι. ἰγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς κῆν ἑτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δῴη τις ἀνθρώπῳ &c. III. Cyn. 17. 548. ᾧ τινα αὐτῷ τίχνιν δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διαπερόωσι Gr. mavult διαπερόωσι at non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διεκδύνω. πυρὸς διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διεκπερῶμαι. διεκπερώμενον III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. ἧς ὡς ἐστοχασάμεθα τὸ κάλλιον διεξέλεξατο διέξιον I. Merc. Cond. 37. 696. διεξίοντος III. Philopsf. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξεται & διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξιόντος II. Tox. 34. 543.
διεσθίω. διεσθίουσι τὰς ῥίζους I. Nigr. 9. 49.
διεσπάω. διεσπασμένοις II. Gymn. 25. 908.
διεγοῦμαι II. Amor. 16. 416. οὐ δ' ἐγγὺς μακρὰ I. Herm. 13. 752. διεγούμην II. Amor. 42. 444.
διθύραμβος. τοιαῦτα διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
δίσημι. δίσσων αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊκνέομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φορτικὰ μὲν, ἧς δικανικὰ, ἀλυσὶ δὲ I. Somn. 17. 25.
δικαστήριον. τὸ τοῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. εἰς τὸ δικαστήριον συνιοῦλλον II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φανήσεται I. Jud. Voc. 1. 82. ὦ δίκη σ' δίκης III. Philopat. 16. 602. μόνε δίκαι δικάσῃς III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκαι πάρεσμεν II. Asin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικωπία I. Cont. 1. 490.
Δημοκρίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσιος I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λόγῳ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιῶν φαύλην III. Adv. Ind. 15. 122.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4. 328. ἐδὼ δὲ πρὸς τὸν Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπτεύω II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δίος II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Merc. XIV. 542. & 542.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκόρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δίς. δὶς ἀφ' ἑπτὰ I. pro merc. Cond. 12. 719.
διοσφίλος. τὸν Διοσφίλου III. Philopsf. 18. 45.
διστασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογίαν. εἰ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισυλλαβὰς II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & διαφθέρας. διφθέρων ac simil. I. Tim. 6. 110.
δίφυες I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλέος. διψαλέον θρυαλλίδων I. Tim. 24. 124.
δίψαν. διψῶν I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 803. διψῶν ποιῶν II. de Luctu 16. 929.
δοίκων II. Gymn. 19. 898. δοίκοιλες II. Amor. 22. 422. δοίκοιλες ἐ κατέλαβον I. Herm. 77. 821.
Δόλων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ἐστότι Δόλωνος &c. I. Nec. 13. 474.
δόμος. πάλιν τὸ δόμου III. de Domo 27. 206.

δικῶν I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 873. δικῶς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ὃ τὸ δικεῖς γραμμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δικῶν II. Astr. 9. 364. καί μοι δικεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμύητος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκάσιν III. Dea Syr. 1. 451. εἰ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαιμεν I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν αἰσθεῖς δεῖν III. Philops. 39. 64. δόξασά πω ἢ Παῖος ἰργάζεται ἢ τινῶν θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuisset II. 1. Ver. Hist. 11. 78. κὴ δόξαν II. Amor. 11. 498. λέγειν ἅπαντα δόξαν III. Char. 24. 632. διδόχθω I. Tim. 42. 154.

δοκιμᾷ. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δοκιμᾷ I. Somn. 2. 4. τῷ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δόλιχ῟ II. Q. Hist. 30. 41.

δόμῳ῟ ἰμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὸς Λιβυκῆς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαν I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δυτὴς. δυτῆρας ἰέναι I. Prom. 18. 201. & III. Diss. cum Hes. 3. 242.

δυλεία πολυτιμος I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δυλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δυλεύω. ἂν δυλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δυλεύειν II. Abd. 25. 181.

δυλοκρίτης I. Nec. 14. 475.

δοῦλ῟. δοῦλοι γὰρ II. Asin. 5. 572.

δυπεῖν II. Q. Hist. 22. 30.

δυχεῖν II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Astr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἵφι &c. II. Q. Hist. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμυθον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὸ βιοῦλις v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τῶν δραμάτων ἐν ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης σιγματίας. ὡς γὰρ τὸν δραπέτην τὰ σίγματα, οὕτω τὴν μοιχαλίδα δείκνυσι τὰ ἀνδρόγυνα I. Tim. 17. 138.

δράττω. ἐδράξατο II. Asin. 25. 594.

δραχμὴν II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῶν δρεπομένων III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. κὴ δύνατα I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεται σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμῃ῟ II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ὧν ἀθανάτων δυναμις μεγάλας ἔσης I. Hale. 8. 183. δυνάμει II. Q. Hist. 52. 63. δύναμιν δή τινα II. Par. 8. 845.

δυνατὸς. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. κὴ ἄλλως δύο I. Prom. 2. 187. δι' ὅτις I. Cont. 4. 195. δι' ὅλου II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. εἰς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διαιρεῖν II. Tox. 54. 559.

δυσάντητ῟. δυσάντητον ἐ ἀποτρόπαιον I. Tim. 5. 110.

δυσέλεγκτ῟ I. Pisc. 17. 588.

δυσήρης. τοῦ δυσήρους I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητ῟ ὢν περὶ τὰς διαλήξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυσσεβὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυσσεβέσι I. Nigr. 24. 63.

δύστ῟. τάστ' αὖτ' ἄ δύστην - ἔλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυχερὴς. ἐπέστα ἀεὶ ἡ δυχερὴ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωριὰν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἦν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρ῟ νέον Ἰσραμβίου I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ μέτου, κὴ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ib. 13. 52.

ἑαυτῦ. ἑαυτοῦ II. Astr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ sed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἑώρων ὄντα II. Asin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς se invicem, II. 1. Ver. Hist. 35. 98.

ἐάω. ἐῶ λέγειν, ἀποσάκις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hist. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμῳ III. Pseudol. 16. 174.

ἑβραῖ῟ II. Alex. 13. 221.

ἑῷ῟ μὲ ἔτ῟ III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίθυθ῟ II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philops. 38. 64.

ἐγγυητὴς I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφεδρεύσ῟ I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ἥκοντα II. Asin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καππάδοκικὸς Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένον I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλλαμίγνυμι. λευκὸν ἐγκαλλαμίξῃ Φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλ῟ II. Alex. 15. 223.

ἐγκέστω. μετ' ὀδηρωδῶν - τὴν φωνὴν ἐμεῖτε I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασ῟ III. Hipp. 6. 72.

ἐγχειρύδιμ῟ III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχαινίσαι ἰδιώτας αἰθέσεις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἐγχελὶς I. Tim. 29. 142. ἐγχέλεις I. Pisc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Pisc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχυτίζω. τὰ ἐγχυτίζοντα utensilia Ciceroni & Tacito, vox apud Graecos bonos scriptores haud obvia teste Graev. II. Q. Hist. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapsi. 1. 725. ἐν ἐγὼ μικρῷ ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ ὁ αὐτὸς &c. ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκῶ II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Asin. 16. 583. ἐμῶν F. G. ὁμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῖν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῶν ὁ πατὴρ III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἕζω. ἐπὶ δυοῖν δεῖν ἕσαι I. Somn. 2. 4.

ἑθίλω. ἕσαι ἐθίλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἑθελακακίαν. ἑθελοκακεῖ al. ἑθελοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθ῟. ἔθεις τῷ μισήσ῟ II. Dem. 51. 392. ἔθη ἅλα βραχυβιώτατα III. Macrob. 5. 210. ὁ ἔθος III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μίμημαι I. Herm. 24. 762. ἢ δὴ II. Abd. 18. 174. ἢ δή τις II. Par. 42. 865. εἴ πω III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hist. 39. 53. εἴ τῳ εὕρομεν γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ γύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias significationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδῆτα I. Herm. 35. 776. εἰσιέναι δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. κ' μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἀπαίδες αὐτὸν ἤδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ἤδεισαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ μοι εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γ' ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶδά πω κ' αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἴσομαι I. Cat. 29. 650. ἴσον δὲ κ' ὅτι ὑ πάνυ ἰυρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδῶ γράφασι III. Herc. 1. 82.

εἰδῶ I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἴδην ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μ' γ' εἰδεῖς II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἔν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰθ' ὅσα τε ἔσαι ὀπίσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἰδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼν μόναν I. Tim. 43. 155. ὅπως ἰδῇς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. εἴγε κ' ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. [illegible] IV. 3. 300. ὁ τὰς τ' θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἢν ἰδὼν I. Pisc. 51. 613. εἰσαιτο v. not. Geſn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκαζων III. Philopſ. 24. 52.

εἰκαιῆς. τ' μελλόντων — ἄριστον εἰκαιῆς I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔστι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι & ὀκτὼ II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hiſt. 40. 53. εἰκότως τῷ καλαράτῳ τὰ ἴπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic eſt πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἰκῶ I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ ἀδεττὰ μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκῶν I. Nigr. 29. 68. ὑ εἰκὼν τοιαυτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ ἀφηγητὴς τ' εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἰλη. πρὸς τὴν εἴλλω ῥίψεως II. Lex. 2. 320.

εἰμι. ἦεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐσὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapſ. 11 735. εἰ μηκιτ' ἐσιν II. Tyr. 11. 148. χρεῖος ἐσι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐσιν I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ὃ γ' ἦν καλαβὰς II. Aſin. 30. 598. & 599. προσθοῦ ἔσῃ πεπονηκὼς II. Gall. 1. 704. ἔσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἰῆ II. Par. 6. 844. εἶεν I. Piſc. 22. 591. εἶεν ἐπιδιήνυσ I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapſ. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι εἶμαι O. οἶομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἰδοξεν I. Piſc. 6. 576. ὃ δὴ ταυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ὑ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Aſin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔσι ſed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ὢν III. Dem. Enc. 47. 525. εἷα τυγχάνει ἔσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. οὐ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἶσαι II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἶτις τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶτ' ὠθήσειαι II. Aſin. 47. 615.

Εἰραμάγης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσία τ' πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη γ' I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικὸς. εἰρηνικώτερόν ἐσι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἶπε εἴρωνες σὺ τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖος εἴρωνες σὺ τοῖς λόγοις ib.

εἰρωνεία I. Prom. 1. 24.

εἷς εἶμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς σὺ τῶ πολλοῦ δήμου I. Somn. 9. 13. μία σκιὰ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἐν in Edd. σὺ male III. Dea Syr. 35. 480. ἑνὸς ἤ τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ἔντ σὺ μυρίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥς τ λόγῳ μ' ἐφ' ἑνὸς ἀνθρὸς ἀναῤῥίψομαι τ κύβου I. Harm. 3. 855. ἓν ἐπὶ ῥόδοις II. Q. Hiſt. 2. 3. ὧν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro σὺ II. Aſin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καλαλύομεν εἰς II. Aſin. 17. 585. ἐρίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μεσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλοῦτα III. Epigr. Omiſſ. p. 692. εἰς διδασκάλε uſitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅτις τι εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσιδὼν. εἰσιδὼν μοι III. Herc. 8. 86.

εἴσειμι. εἰσιέναι II. Tox. 37. 546.

εἰσίρχομαι. εἰσῆλθε δέ μοι φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθόντας ὑποδέχεσθαι III. Hipp. 6. 71.

εἰσπειῶ. ἐσπειῶτε φέρουσι αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τῆ κομιδῆ I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ὑ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι ἧς &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶν σκιλῶν II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἑφιεὶς I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hiſt. 15. 81. II. Aſtr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἑκατὶ I. Piſc. 3. 573.

ἑκατόμβη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας ſcil. θύων v. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hiſt. 41. 103. δῆμον παίγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδίδωμι. ἐκδομένῳ τινὸς Ἑρμῆν I. Somn. 12. 18. ἐκδιδόσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδυτος II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖσε I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐσιν I. Herm. 41. 784. ἐκείνη II. Jup. Conſ. 10. 634. παρ' ἐκείνης ἢν ἀπίχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι ἀδεττότερον III. Pſeudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνος II. Aſin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δέ σί φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης J. Br. ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνους ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκεχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθήσειν II. Q. Hiſt. 20. 28.

ἐκθορίω. ὁπ ῥητόρων λύρων τοιοῦτ☉ ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ὁπ τ ἰσθμ ἅζως☉ ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.
ἐκπεθαίρω τ βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τ ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. προύθυσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτυσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.
ἐκπερπαινύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκπερπαινόμενοι II. Tox. 6. 512.
ἐκπλώω. ἐκπεπλῶκε τὰ ἄτα, & simil. ἐκπεπλωμβόοι πρὸς τὸ κάλ☉. attoniti &c. ἐκπλῶξ & ἐκπλοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκπράγω exigo, I. Cont. 11. 505.
ἐκπλέω. ἐκπλεῦσ αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκπλευρμένοι III. Tragop. p. 658.
ἐκπυέσαι. τὴν ποιητικὴν οἶμαι ἐκπυρώσθαι ὑπ τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκπυστ☉. ταῦτά σοι ἔκπυστα ἦν II. pro Imag. 18. 496.
ἐκπυρόω. ὡς παρδάλις ἐκπυροῖ ἔριφον — ἡ τάσις ἥκει τὰς δυνάμεις, ἢ προσπίπτοις ἐκπυροῖ ἐκ κινοῖ I. Tim. 8. 114.
ἐκνέω. ἐξέπυσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπιπλες ἐγὼ δὲ ἐσύρπτλον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλώσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῶξαι ἢ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπυος al. ἐκεῖνος III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ὑπ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλ☉ — ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντ☉ ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.
ἐκπροθυμ☉ τῷ ἀγῶν☉ II. Gymn. 39. 920.
ἐκπροθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἐκσείω. ἐκσείων τ ἄλλων I. Tim. 43. 156.
ἐκσάδ☉ III. Nav. 39. 273.
ἔκτοπ☉. ἔκτοπον al. ἔκτασιν I. Jud. Voc. 6. 90.
ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπως ἐκτραχύνας I. Somn. 2. 3.
ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομβόος I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρε III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσάω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσώμβον ἐστὶ τὸ σόμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἔλαια. ἔλαιαν ὁπ τ μοιρίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. νεοζυγὶς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνων τ ἰφθίστ' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχ☉. προλέγων εἰς ὁ ἔλεγχ☉ III. Pseudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμβόων non ἐληλεγχμβόων. — ὁ Σωκράτης αἰδοῖος ὡς ἐληλεγμβό☉ I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμβόν τε ἢ ἀζημιοῦν II. Imag. 11. 469.
ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχαν II. Q. Hist. 22. 30.
ἐλευθέρ☉. τόττιες τοὺς ἐλευθέρως I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἐλιφάντιν☉ ὦμ☉ Πέλοπ☉ II. Salt. 54. 298.
ἐλέφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τ μῦ τ Λάγου πρῶτον ἐλεφάντων θήραν συσήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ ἢ τ ὁμοιοτέχναν I. Prom. 4. 29.
ἕλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.
τ Ἑλλάδ☉ ἔρισμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἑλλέβορ☉ I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλην. κατὰ τ Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικός. τ Τρώων ἔθν☉ Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἑλλήνι☉ III. Herc. 2. 83.
Ellipsin verbi ἄγε vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis ἀπὸ vel ἐκ ante τ τύχης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη post σύμπαντες in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ ἢ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ἄραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῷ λέγε post μή μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῷ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτλῳ. τῷ ὁρᾶτε v. in nota ad ἢ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμου εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τῷ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδ☉ ib. 3. 143. ἢ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.
ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθήσομαι II. Asin. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμβοι ἂν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβρόντητ☉ I. D. Deor. XIII. 1. 235. ἢ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβρυον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἔμιτ☉ I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμίτου I. Cont. 7. 499.
ἐμέω. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμετρίως. ἐμμεμετρημβόως II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρ☉ — τὸ μόνον ἐμοὶ — τόγε ἐπ' ἐμοί - τὸ δὲ ἐμὸν — τέμνων — ὅσῳ ἐπ' ἐμοί — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροιμίω. μείμησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροιμιοῦ. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροιμιῶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδοκλῆς. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπειρίαν ἢ λογισμὸν φέρουσα θρασύνοις ἥκιστα εἴωθε I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπύγνυμι. κολλάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίκλημι. εἰς ἑστίαν ἐμπεκλάδμοι ἐ μεθυσκόμβοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπέπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλασμένος II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντας II. Tox. 28. 537.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.
ἔμπορ☉. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 529. ἢ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἀμπέλων. τὸν ἀμπελῶνα ἀπέρχεται I. Tim. 52. 169.
ἀμπρίω. ἀνέπρια al. συνέπρια I. Somn. 14. 19.
ἀμφορίσμαι I. Nigr. 25. 64.
ἀναφράττω. εἰ μὴ ἀμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἄμφωλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἀμψυχ- I. Prom. 1. 25. ἀμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἀν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ἀφιλαργυρίας II. Asin. 52. 621. V. N. ἀν ι. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἀν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἀν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἀν μεγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἀν Ὀλύμπῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἀν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἀν δόντι II. Alex. 57. 262. ἀν γυτέων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἀν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἀν ἧς ἰᾶν III. Ep. Sat. 19. 401. ἀν σῶσαν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἀν δὲ ἐ ἄλλα ἔχασα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἀν ταῖς πλαγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἀνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἄναγχ- II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἀναγώσ- τοῦς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἀνατίε, αἰγὸς πτηνὸς &c. vide II. Gall. 6. 711. plurasque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοιλος ἰμὶ II. Par. 2. 839. in Περξανίας vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστ vide III. Cronos. 12. 393.
ἀνατίθ- μὴ τὸ ἀναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἀν πολίτῃ ἀνατίθ- τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἀναντίαν, ᾗ εἶπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀπλῶν ἀναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἀναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἀναργὴς I. Somn. 5. 8. ἀναργὴς an ἀναργὴς II. Amor. 17. 416.
ἄναυλ-, ὁ ἐντὸς τῆ αὐλῆς. εἶδεν ὁ λόγ- ἄναυλ- ὁ ἐντὸς ὢν τ ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἀνδικεῖν. κατέδικεθεν ἂν ἀνδικεῖν I. Somn. 4. 7.
ἀνδρὶς. πᾶν ᾧ δόξαι ἀνδρὶς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τ πρὸ ἀνδρὶς III. Cyn. 3. 540.
ἀνδριλίχια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἀνδρὶν. ἀνδρῖ Fl. ἀνδρῖς I. Herm. 64. 805.
ἀνδραπρίζω II. Q. Hist. 7. 8.
ἀνδύδμι. ἀνδῦναι μᾶλλ μαλακιδῦναι I. Herm. 24. 763. ἀνδύδυσα II. Salt. 10. 273. ἀνδύσω II. Tox. 11. 518. ἀνδύδῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακπᾶς ἀνδυδύτ- II. 1. Ver. Hist. 29. 93. τοὺς ἀνδυδύντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἄνδυτον pro ἀνδυτ- III. Char. 25. 633.
ἀνδύσιμον. τὸ ἀνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἀνδύν. τὸν ἐδύτα ἐκείνῳ ἀνδυδύσετα I. Somn. 15. 20.
ἀνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἄνειμι. ἐκ τ ἀόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἀνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἀνεχόμεθα πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
Ἐν ἐ νέᾳ I. Herm. 80. 824.
ἄνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθα III. Tragop. p. 658.
ἄνι γὰρ ᾗ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἀνιαυσιμ- I. Tim. 56. 173.
ἀνιόσα. σὰν ἀνιοῦσιτις I. Herm. 74. 816.
ἄνοια. ἀνυπόστατοι ἄνοιαι ᾗ ἂς εἶπε αἰδὶ φύσις πολυσφαιῶ I. Prom. 5. 30.
ἄνομ- II. Salt. 2. 267.
ἄνορμ-. ἄνορμοι πανσκάμμοι III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἄνοχ- III. Calumn. 24. 156. ἄνοχ- τ πανσ-σεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἀνσκύφ. τοῖς ἀνσκύφοις ἀνσκύφων τὸ θεῖον πῦρ γμα I. Somn. 15. 20.
ἀντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἀντελεσφῶν II. Amor. 33. 453.
ἀντιλίχια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἀντίμωσ. ἀντίμωσεν αὐτῷ I. Scythi. 859. & 860.
ἄντιχν- I. Merc. Cond. 7. 662.
ἀντὸς τ ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ἅσα ἀντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἀντρῖσ. ἀντρίψατο ſc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖ- I. Somn. 14. 19.
ἀντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἀνυάλι- ξωὸς III. Calumn. 10. 140.
ἄνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἀνύπνιον. ἀνύπνιον δηλωτικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῦ ἀνυπνίε ib. 1. 1. τ ἴρατα τῦ ἀνυπνίε θεῖόν τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἀνωχία al. ἀνοχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἄξ ᾗ δίκα I. Prom. 20. 202. ἄξ ὥραι III. Epigr. 17. 679.
ἀξαγορεύω. ἀξαγόρευον πρός μι I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἀξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖζ II. Salr. 15. 276.
ἀξάγω. ἀξάγω, *fens.* ἀξάξω. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἀξαδυνατέω. ὅπως μὴ ἀρεσιωνῶζ ἀξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἀξακουστύς II. Alex. 35. 242.
ἀξακόσ-. ὑπὸ τ ἀξακουσίων II. Tox. 24. 533.
ἀξαλίφω I. Pisc. 36. 604.
ἀξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ ᾗ ἐμὲ ἀξαπάτησας ib. I. 1. 204. ἀξαπατῆσθαι male pro ἐξαπατῆσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἀξάπτω. ἀξαμφιβόλους II. Gall. 12. 720.
ἀξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἀξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἀξαυμι. ἀκοῦν ἀξῆκα σι ὁ χρόν- I. Cat. 8. 630.
ἀξελαύνω II. Gall. 14. 724.
ἀξέλκω. ἀξελκυσάμεν ἀξελκαμένω I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀξεργάζομαι. θαυμασὰ πολλὰ ἀξεργάσατο I. Somn. 7. 10.
ἀξέρχομαι. ἀξελθὲ III. Pseudel. 27. 184.
ἄξεσι. ἀξὲν δὲ I. Tim. 14. 123. ἀξέσω III. Cron. 18. 401.
ἀξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πᾶσχμα ἀξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἀξετασμὸν ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἀξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἀξηγέομαι. πρὸς τὸ ἰσθμιοτέλεον ἀξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἀξιωσις III. Philopat. 19. 606.
ἄξοδ-. ἐξόδοις πολλαῖς τεθνεώσιν III. Hipp. 8. 74.
ἀξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἀξορχέομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἀξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἄξω τῆ κατάγε pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἄξω τῆ ἀδικίαις I. Cont. 18. 514.
ἀξωγκόω. ὡς ἀξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξόδης al. Ἐξώδης I. Tim. 29. 142.
ἄξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἄξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἀξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἄξων- I. Tim. 22. 132. ἀξόνων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διόσια & τὰ ἰπιόσια I. Tim. 7. 113.
ἑορτὴ. τὴ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 80. ἐπάγων σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ — κρέων ἐ Κιλικίας I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὸν στρατὸν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγόμενοι I. Scyth. 9. 869.

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 709.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινῶ. τὸ ἐπαινεῖν ἀληθείᾳ III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινῶ I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπῄνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινῶ τολμῶντι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὰ μὲ τέχνῃ ἄπαντες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόμενον I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον ὧν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναφέρομαι. ἐπαναφερόμενος III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπαναχθέμαι. οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆλθε πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανορθοῦμαι I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάρτῳ δὲ I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπ. I. Pisc. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς κατηγυμένοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς δ' ἐπῆλθε αὐτῷ ἑκάστῳ I. Prom. 2. 26. ἐπῆμι δ' ἐν μὲν λόγῳ, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῆμι II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλῶ. ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισκρίνω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσεν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὸ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπίλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπιλαίνω. ἐπιλαίνουσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπιλπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπιλπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπιμοιάω I. Tim. 56. 174.
Epentheſis. per Epenthelin σγκῦψαι pro συγκῦψαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπίμαστον I. Prom. 5. 31. ἐπήρατον Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπίχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπίρχεται μοι παῤῥησιάζομαι I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δὲ μοι ἐπιλήλυθεν μακαρίσαι ib. φιτίας δ' ἂς τοῖς Ἰλιῆσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμῶντας δὲ μή. ib. διαπράξεσθαι ἔφη, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπικράτης I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπιμηνίζω. τόμος στικὸς ἐπιμηνίζων τοῖς πόνοις τοῦ φυσικοῦ — ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπιμώτερα — ἐπιναυισμῶσιν τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπιναυιζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ ἐκ' ἰχυᾶς al. ὑπ' ἰχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & ἐφ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ἂν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπεὶ πύρα II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τεττάρων ἢ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῷ θεῶν ἀφιγμένῳ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 645. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ᾧ, τί ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸ θέατρον III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτων II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μισθώσει &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἑαυτῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Vet. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβαλλει τὸ ὀφθαλμὸν II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένου III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπίβλεψον II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 128.
ἐπιβουλεύω I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσει μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντα III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπίβουν I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπιγένετο I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὐπίγραμμα v. 3d III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἅπαντες προσάντη ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξεται τὴ διεξόδῳ I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπίδωκεν II. Aſin. 45. 613.
ἐπιεικῶς II. Q. Hiſt. 15. 23. & 23.
ἐπιζηλοτυπίᾳ I. D. Depr. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρημένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθορυμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμῶν. τὸ οὐ Πίσῃ Σταγάρῳ Δία γυμνὸς Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ὄγκοι ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπιμένει III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπιμετρῶμαι I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλάδου inflexum II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλείω. ἐπικλειοῦνται leg. ἐπικλυθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλύδων I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοσον. ἐπικάτῳ τῇ ἐνεδέρᾳ χρεμάθρῳ pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκουρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκουρος λόγῳ II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρου II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβου II. Gall. 23. 736. ὧν πάντα μοῖραν πωμῆτες ἐπιλάβοντες I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπελέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλήγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλήγδην γράψῃ δὲ οἱ ὄγκον ἄχρις ib.
ἐπιμαίομαι. ἐπιμεμῆσθαι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἰχθύων ib. 7. 36. ἐπιτελέμβῳ ἐπιμελῶνται III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὑπὲρ τὸ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένου σοφιστοῦ λόγοις Ἐπιμενίδου τινὸς Κρῆτα καταμηνῦσαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶ I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπιμηθεὺς ἁμαρτίνῳ I. Prom. 7. 37.
ἐπιμήκεις σόλυς III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκυσον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινευω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κ᾽ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξύω. ἄχρι τῦ ἐπιξύσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλα τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδῶν F. Br. legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλόω. ἐπιπλευσάντων τ᾽ Λιβύης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλῆξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφίᾳ κ᾽ λόγων ἔριδες ἐπιπόλασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπαν εὖν II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥύητος I. Herm. 61. 803. χεῖθεν ἐκχυθησομένυ τῦ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥιν III. Philopat. 12. 597.
ἐπισεῖω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μη ἴσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκεψόμενος ἐσεσῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκεπὼν I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ἂς ἐπίσασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή. ἐπισολαὶ πρισῦτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τας ἐπισολας de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισισυρμῦσι III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτλῳ ἐπισωρεύων τὰς τῶν προϋπάρχυσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὧδε δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθήναις Δεκέλειαν -- τυραννίδα ἐπετείχισεν item ἐπιτειχικὸς τῷ λογικῷ - - ἐπιτειχίσεις τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τ᾽ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ᾽ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν -- Φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κακακχὴν τ᾽ χώρας & similia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδιος ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρῶν. ἐπιτηροῦσιν εἰ πε III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπὶ ᾧ ἐπέθηκε I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριπτος. ἐπιτριπτότατε I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τε πράττεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζης I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων. ib.
ἐπιφοιτᾶν I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλκεύω I. Tim. 58. 175.
ἐπιχείρω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τα τ᾽ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τ᾽ ἀκαίρυ παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ᾽ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) σὺν οἷς ἔνραιον τὰ ἐπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρις I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρίω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψηκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψηφίσει τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἔπομαι. ἕπεσθε μεθ᾽ ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπου μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπώνυμος I. Tim. 47. 161.
ἐποιόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπος. ἔπεα πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖσθ τοῖς ἀπορυμένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη ib. ἀνεπαίσθοις μέτροις ἐποχεμένη ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτάπους I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλα εἰπόντος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κ᾽ τοῖς καλάμοις κατὰ τ᾽ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἶπον τις I. Herm. 31. 772. ἐτῶσι μὲ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. σὺν εἰς τὴν βυλὴν, σὺν εἰς τ᾽ δῆμον εἰπὼν I. Prom. 6. 33.
ἐπωδή. τὴν ἐπωδὴν ἐκείνην ἐποτεθρύφασας I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν σωιλεθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τ᾽ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔραι I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους σωδιελυσάμην III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρᾶν I. Nigr. 38. 81. ἐρᾶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀπείρως I. Tim. 27. 141. τ᾽ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ᾽ ἐράμενον πίτυς II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθυς I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates ἐργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. ἐργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μεγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμβολᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τῦ ἔργυ διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξας I. Merc. Cond. 5. 658.
ἑρίσμια τ᾽ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρίμη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίτερον. ἐριδμαίτερον δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδας I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμαραγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμιον. τῷ κρίττονος ἕρμιον ὢν I. Somn. 9. 13. κἀκεῖνος ἕρμαιον ποιήσεται σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμίας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεὺς. ἢ ἑρμηνέως II. Jup. Trag. 30. 677.

ἐρ-

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.

ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.

ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.

Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.

ἔρομαι. ὃν ἤρετο II. Asin. 33. 602.

ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.

ἔρχι II. Amor. 49. 452.

ἔρχομαι. ἢ ἐλθεῖ ἤδη I. Somn. 15. 19.

ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἐρῶντες δὲ ὠμοφαγιτάρμοι I. D. Mar. XV. 3. 326.

ἐρωτάω. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸ τῶν I. D. Mort. I. 2. 332.

ἐς Διὸς εἶσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμψουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπαῖθα πρὸ οὐ τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος λιποδυόμβοι II. Gymn. 36. 917.

ἔσωμαι. ἐσόμενον III. Dea Syr. 34. 479.

ἑσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἑσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. ἢ λευκὴν ἑσθῆτα λευκὴν ἐνδύτει I. Nigr. 14. 53.

ἑσθίω. ἐσθίων τι τῶν δαιμόνων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.

ἑσπέρα. ἑσπέρα ὀψικὴ μάλα I. Somn. 15. 20.

ἢ μετὰ ἑστίας &c. II. Amor. 36. 437.

ἑστιῶν II. Dem. 33. 387.

ἑσχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατιὰν τραπόμενον ib. 6. 110.

ἔσχατος. οὐ ἐσχάτους II. Jup. Trag. 3. 644.

ἑσπέριος I. Vit. Auct. 26. 596.

ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.

ἑταίρα. ἑταίραις συοῖν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σταθῆσας τὴν ὑσίαν ἐς ὑμᾶς τοὺς ὠμοφαγίτας καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.

ἑταῖρος. ποῖος δὲ ὁ κόλαξ, ἢ τί τὸ πλῆθος ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ὄχλος I. Tim. 12. 121. τῶν ἑταίρων τις ὁρᾷ ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.

ἕτερος. ἑτέρου I. Tim. 5. 110. τὸν ἑτέρου sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.

ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.

ἔτι κρείττονα εἶπεῖν ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοῶν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.

ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀφ' οὗ τῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.

εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἧκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Ἀνικήτου Νιγρίνου εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopf. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapf. 5. 730.

εὐαδάκτου I. Tim. 32. 145.

εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.

εὔανθης I. Merc. Cond. 41. 702.

εὐάρχου II. Lex. 1. 319.

εὐγένεια. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.

εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.

εὐγλάγετος III. Tragop. p. 650.

εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀνθρώπου εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.

εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.

εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.

εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρων καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντα I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.

εὐδόκιμος. εὐδόκιμον τὸ ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.

εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.

εὐεργέτης ἀναγορεύειν I. Cont. 24. 524. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.

εὐήτρι II. Lex. 9. 335.

εὐθύς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς τε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγωνῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῆς πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.

εὐκλεής. βίου εὐκλεέστερον I. Somn. 12. 16.

Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.

Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ πάνυ III. Philopf. 5. 32.

Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.

Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.

εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.

εὐμορφότερος. πότερον εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.

εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.

εὐνῆς. τὴν Δίαν, εὐνῆσαι I. D. Mar. VII. 2. 306.

εὔνιν ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.

εὐνοῦχος ὁ Κιλιξ II. Eun. 7. 356.

εὐποιΐα II. Imag. 21. 479.

εὐπροσήτως II. 2. Ver. Hist. 44. 137.

εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.

Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.

Εὐριπίδης. ἔσωσας ὑμᾶς ἐκ τῶν γιγμάτων Εὐριπίδη I. Jud. Voc. 7. 90. τὸν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδωνα III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.

εὑρίσκω. εἴ, τι εὕρηται I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ὁμοίως ἔσαν ἀρχαίαι εὑρεῖσαι I. Somn. 2. 4.

Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.

εὔρυθμα μὲ τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.

Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.

εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.

Εὐρώτα τὸ τῆς Εὐρώτης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.

Εὔρωτος. τὸ Εὐρώτα II. Q. Hist. 28. 36.

εὐρωτιάω I. Nec. 15. 476.

εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.

εὐστέλεια καὶ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.

εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.

εὐτυχίαν. ἠυτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ὁρᾶς II. Amor. 7. 404.

εὐφημεῖν. εὐφημεῖ I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.

Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.

Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.

Εὐφρήτης III. Dea Syr. 18. 466.

εὐφυὴς. εὐφυῆ II. Alex. 5. 213.

εὐχαριτίαν. εὐχαριτίσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τ' εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τ' εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὔξασθαι δέον II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμενοι γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔων. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — ὅταν εὔωνα παντάχοῦ τὰ καλὰ — εὔωνον ῥᾴστην τὸν λόγον — ὅταν εὔωνον ὄντως καὶ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθαι — οὐ φειδοῦς ποιητοὶ καὶ εὐωνοι — εὐωνότερος τῶν ἀποκεκηρυγμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχίαν I. Tim. 43. 155.
ἔφεδρος II. Gall. 9. 715.
ἐφελκομένη III. Epigr. 16. 679.
ἐφέδρια III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαύνειν τὸν ἐφηδόμενον ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφιέναι σὲ τὰ τοιαῦτα οὐ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφίσταμαι. ἐπιστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπιστήσας ἐμαυτὸν — ἐπιστὰς ἀθεμίτοις — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπιστήσας — ἐπιστῆσαι τὸν τόνον, τὴν φυγὴν — ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λογόμενον αὐτὸς αὐτὸν ἐπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστησάμενος — εἰδὼς ἂν ἐπιστήσας — κἂν ἐπιστάλλῃς διατραπῆσθαι — ἐννοῶν μὲν δεῖν ἄφνω μὴ ἐπιστήσας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστήσας τὸν λόγοισιν — ἐπιστήσας τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφίσταμαι δ' ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθρῆσαι σὺν χρόνῳ I. Som. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δηχθείς III. Philopf. 11. 39.
Ἐχενάδης II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τις τῶν ἔχω — εἰ καθάπερ τῶν ἔχω ἀγνοῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐν συνδῆσαι τὴν εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκειχειρισμένα — καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — οὐθὲν χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἔχ' ὅτῳ τρόπῳ μόνον ἔχεις — ὅτῳ δ' ἔχοιμι γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὃ μὲν σοί ποτε ἔκαν ἔχω γήρας I. Somn. 9. 14. ὃ γὰρ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν αὐτῷ I. Somn. 12. 17. ἔχω σκιάσασα II. Asin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε ἡδυμενῶν II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ἄμυς ἥκιστα καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἄλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἄλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ τοῦτ' ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἡ τέχνη ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν γραμμάτων II. Q. Hist. 37. 49. ἀφ' οὗ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχωσα III. Nav. 5. 251. καλιπτῶς ἔχουσα I. Nec. 14. 476. ἔχουσα II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκην ἔχουσιν I. Nigr. 22. 61. τῇ πομπείᾳ ἔχουσιν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀκριβῆ ἔχομεν αὐτῶν ἐάφαν I. Nec. 5. 462. ἔχετο Scens. vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐψέω. ἥψεν II. Gall. 14. 722.
ἄψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἑωθινὸς I. pro Lapsi. 1. 725.
ἕωλος ἡ ψυχολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλος μυθολογία I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τῶν παλαιῶν γραμματικῶν καὶ τὸ ζμικρὸν ἀφ' οὗ τὸ ζ κατηχεῖτο καθαρχθέντος παρὰ τὸ ὕστερον τῇ ἀντιθέσει τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼ βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι restituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἐν al. ζῶά γ' ἐν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. οἱ τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κύδιός' ἀθανάτων, πολυώνυμα, πάγκραιρις αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενέσιος I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἐλεγχόμενος II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς πλατεῖς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίου Διός. III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ἀρχομένους τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἕκτορα (ὑπεξάγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μίγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τὸν Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τρίπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ λοπτόκαιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τέρατα I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ὑμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνίσεραι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἰτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιοῦν I. Nigr. 27. 67.
ζητεῖν. τοῦτ' ἐζητεῖτο ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίρις. τὸν Ζίριν ἐοῦσα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγραφῶ. ζωγραφεῖ III. Epigr. Omiss. 689.
ζωγρίαν I. Pisc. 3. 572.
ζῶον. εἰς ζῶα II. Asin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζουσαι ζώπυρα τῆς Πελασγικῆς γένους — ζώπυρα ἄττα ἀπολειπόμενα τοῦ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρὸς. ζωρότερον ἐμβαλὼν εἰς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζώω. ζώης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν κεκτῆσθαι II. Q. Hist. 17. 26.
ἤ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέως οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέως οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγεῖται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδιστα ib. XX. 11. 262.
ἥδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδεται δὲ τῷ βίῳ ἡδεῖς αὐτῶν τοῖς παίγνιοις I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονὴν τὴν τρυφῆς, μᾶλλον τὴν φαρμακοῦ ἰσχύος μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι καὶ πρᾶξαι πρὸς ἡδονήν ib. 22. 61.

ἥκιστα

ἥκω νεκρῶν κομιδῆτα &c. I. Nec. 1. 456. ἥκει γὰρ ὧν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ὁ Διονυσίῳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἥκετον v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸ βίον II. Gall. 16. 726. εὖ ἥκουσας II. Imag. 11. 469.
ἁλίκλυρον. περὶ τῆς ἁλίκτυπος III. de Elect. 1. 86. & 87. ἁλίκτυπος II. Amor. 26. 426.
Ἡλικία I. Tim. 51. 165.
ἡλικὰς ἀντὶς II. Alex. 34. 242.
ἡλικίαι αὐτίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσηκον τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τῆ ἡλικίας τὸ μόριον II. Imag. 6. 464. ἀφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τῆ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἥλιον. Διὸς καὶ Ἡλίου I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίῳ III. Philopat. 4. 590.
ἅλων I. pro Lapsi. 7. 733. ἅλῳ τὸν ἅλων ἐκφεύων I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἡμέρα ἐπιτήδειον opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφράς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερον &c. I. D. Deor. X. IV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ἡμεροδρομεῖν I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἡμέτερον I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμετέρας al. ὑμετέρας I. Prom. 19. 202.
ἡμῖδες II. 2. Ver. Hist. 17. 114. ἡμιδέων III. Adv. Ind. 23. 119.
ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντός I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός ib. ἡμισέα μὲν γυνή III. Dea Syr. 14. 460.
ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἡμίτομον I. Pisc. 49. 617.
ἡμίφωνον I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἦν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἠνίοχον I. Nigr. 29. 68.
ἀπίαλον II. Gall. 9. 715.
Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Pisc. 31. 599. οὐχ Ἡρακλῆς ὅτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὁ κατὰ τ Ἡρακλέους μῦθος I. Som. 17. 21. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς ἄτης III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέης ὁ ἀθλήσας καλῶς II. Salt. 78. 309. πρεπέτω Ἡρακλέης III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hist. 9. 12. & 13. τ Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ καίπαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τ Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἑρέμα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἠριδανός. ἐστὶ τῷ Ἠριδανῷ III. de Electr. 1. 87.
ἤριον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικον II. Q. Hist. 35. 46.
Ἡρόδοτον τῷ Λύξῳ v. notam III. de Domo 20. 201. τ Ἡρόδοτον III. Philops. 2. 30. & 31.
ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τ ἡιόνων II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
Ἡσίοδον I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδον μὲν ἥμισυ τοῦ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδον ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τ Ἡσιόδου θεογονίας ἧσαι II. Icar. 27. 785.
ἧσται. ἧσται II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστον λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λυμηθὲν III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνι II. pro Imag. 27. 505.
ἦχον. καὶ τ φωνῆς ὁ ἦχος I. Nigr. 7. 46.
ἠχὼ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν Θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ἢ καὶ γῆν ἐ Θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
Θαλοῦ σιφάνου I. Pisc. 46. 613.
Θάμβος. τῷ Θάμβει ἅμα χιθῶνα I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα Θάμβους II. Amor. 14. 412.
Θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονῶν Θανάτου ib. 23. 346. Θάνατον. τοῦ βιλτίστου Θανάτου I. Cont. 17. 512. σωτηλάμβανον ἐπὶ Θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τ Θανάτου ἐρχόμενον II. Asin. 19. 586.
Θανατοῦσιν II. 2. Ver. Hist. 22. 119.
Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. Θαρρεῖτε I. Pisc. 9. 577. & 578. αὐτὸ Θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.
Θαυμάσιον οἷον II. Amor. 27. 427.
Θάτερον. κατὰ Θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τ χαλκοῦν Θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ Θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι Θαυμάζειν ἔτεσιν I. Prom. 2. 26. ἐλεγέ τε Θαυμάζειν τ καλασκιωκζομένων I. Somn. 13. 19. Θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mss. ἐθαυμασ'σθη ib. 8. 11. Θαυμάζεσθαι ἄξιον ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις Θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
Θαυμάσιος. ὁ Θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας III. Conviv. 35. 442.
Θεά. τί ἐν αἱ Θεαὶ, ὦ Πανόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ τοῦ Θεοῦ III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hist. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
Θέαμα. Θεάματά τι καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διαγούμενοι I. Nigr. 19. 57. Θεάματα ἄλλα ἐ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
Θεάσομαι I. Cont. 22. 518.
Θεατής. πᾶς Θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
Θεῖον I. Somn. 10. 15.
Θέλω. εἰ δὲ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς Θέλουσιν II. Amor. 13. 412.
Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ὁ Θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
Θεοτοκίαν. Θεοτοκίαν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπον II. Q. Hist. 59. 67. Θεόπομπον III. Pseudol. 29. 185.
Θεοπρέπον II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ἂν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὸς I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς ἀναίτιος I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἐκ μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔγω Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ Θεοὶ ὁ σῖτον ἔδωσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τιλείων II. Jup. Trag. 18. 662. τ τιλείων Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θιάς. μ᾽ τ᾽ Θιῶν I. Somn. 8. 11. Θιῶν βιωμάτων III. Macrob. 29. 228. τὶν Θιῶν συντήκας III. Philopat. 1. 585. πιρὶ Θιῶν al. ὦ Θεὸς Θεῶν I. Halc. 2. 178. ἐρᾷς ἑτοίμοις αὐτὸν Θεοῖς ἴκασε II. pro Imag. 19. 498. ὡς ὅπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα Θεοῖς προτιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὰ σκληρὰ τῷ λόγῳ I. Prom. 3. 27. βούλονται τ᾽ μακαρίαν τινὰ Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων οὖσαι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντες λόγῳ ib. 25. 566.

Θερμαϋστρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμὸν ἴταξιν &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2, 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοὶ I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρίαν. ἐθεώρησα εἰς Ὄλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρὸν ἴλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεις I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θῆκαι. τεθῆκε I. Tim. 28. 142.

Θημὼς. ὥραις Θημωνῆς III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀνασπάστων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκληδούσων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ὁ Δελφοῖσι ἀνακείμενος I. Somn. 2. 4.

Θητεύω, Θητεύσας κάπρου γουνοῦς I. Somn. 13. 19.

Θῆβαι. ὁ Θήβαις al. ὁ Θήραις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θνήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θνήσκω vel τεθνάκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ἀδὼν αὖτις II. Q. Hiſt. 26. 34. ἢ τὸ τῦ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſc. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φύσεα Θρασύνοις ἤκιστα εἰώθει I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θρίαμβος. ὄθεν ἢ πομπὴ ὁ Θρίαμβος, ὃν παράλογον ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνη. ἀκύστομα Θριδακίνου φύλλοις προσοικάσας II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἀφίτυ &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τὸ τε μέτωπον ἔτιλεν, ἢ τ᾽ τριχῶν ἔτιλα I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδων ὀθονίων I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Αἰόλε τῇ Ἕλλῃ Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύλλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος. Ἀτλὰς al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 22. Θύμου I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ κρατῆσαι I. Herm. 12. 751. ὅσα Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυσανόφαλος II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ἐκ μυχοῦ τ᾽ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ Θύραι & ἀθίζοις πιρὶ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας δ᾽ ἐπίθεσθε βέβηλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ᾽ πολὺ Θυραμένας ἐπίσσας Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θυρατρὸν III. Philopat. 4. 589.

Θυρὶς. τετραμμένον ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλείω τοῦ Θυρωροῦς σωφρονεῖν ἢ τοὺς δεσπότας I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ὅτε Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θώαξ II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάμχυς παραγραὸς II. Salt. 39. 290.

Ἰαλεμὼν ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλοῦσι λόγῳ τ᾽ ἰαμβεῖον I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσανδρος κελευόμβιος II. argum. Abd. 159.

Ἰάσιμος. τ᾽ Ἰάσιτα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὴ τ᾽ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ᾽ ἰαμασγυμάτων I. Cat. 7. 628. Voluit *Hipparch.* τοὺς τὴν πόλιας φοιτῶντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰατροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πίπτουσι ὦ Θεὸς Ἄμασιν αἴτιε ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμιῶντες ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατροί. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνία. τὰς ἰγνύας Gr. vulg ἰγνὺς II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τ᾽ Ἴδης ὁ τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ᾽ Ἰδαίων Δακτύλων ἵνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἴδια. πολλὰς ἰδίας φύσεις I. Halc. 4. 180. τ᾽ ἰδίως πεπονημένων III. Char. 26. 635.

Ἰδιότης. Η, Phal. alt. 1. 201.

ἰδιάζω. ἰδιάζει τι πάντως ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίως ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτην τὸν βίον ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἰδρῶσι. ἰδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ᾽ ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ᾽ ἁρῶν τελείων ἐγκαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Phil. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ἐγὼ ἐποίησα, τ᾽ δὲ Θεσμοφόρε ἱερειά τις ἦσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερεῖος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 339. οὖν, ἀλλ᾽ ἱεροὶ εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμμάτων III. Philopſ. 34. 61. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήμασι II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατα III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστρία II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἴσαν-

ἰκανὸς ἴσχ. I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ Περικλίης &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὸν Ἱκαρίῳ λέγω Πενελόπῃ ib. XXII. 1. 268.

ἱκεσίου I. Pisc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκέτῃ II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴ ὄφελον ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἱκόνιον πόλις τῆ Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ικτὶς v. notas III. de Dipſ. 3. 236. & 237.

Ἰλίας. βῆτα τὸ Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἱλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἰλιεὺς I. Piſc. 38. 607.

ἵλυς I. Nigr. 16. 55.

ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος καὶ Ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronoſ. 13. 396.

Ἰνδηπάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ᾶν cur Frater non ſubſcribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξώδης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλεως. Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰωνικός. ἢ τὸ Ἰωνικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ὡς I. Nigr. 37. 78. ὡς ὅλ' ἰῇ I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ διδ. III. Macrob. 24. 226.

Ἰππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἰππίου III. Hipp. 3. 68.

ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλάθει τι καὶ ἀτοπίας τερατολόγως Φύσεις vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἀπάντων τῶν μύθων ib. ἱπποκενταύρου δίκην, σώματός τι & ξύνον φάσμα τοῖς ἀκούσασι δοκῶ ib. 31.

Ἱπποκράτης. Ἱπποκράτους & Καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.

ἱπποκόλος II. Q. Hiſt. 49. 59.

ἵππος. de equorum inſano ſtudio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. ἐς πεδίον τὸν ἵππον I. Piſc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτροφῶ III. Pat. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱροσυλίης II. Q. Hiſt. 19. 27.

ἱστηγορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἴσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῦ III. Nav. 20. 262.

ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

Ἴσος. ὡς ἴσῳ πεδὰ τῷ φόβῳ — ὡς ἴσῳ μαχόμενος — λαμβάνειν δὲ ὡς τῷ ἴσῳ ἡδὺ — ὅ τι τῷ γένους καὶ μὴ σαφῶς δηλέξεις ὡς ἴσα — ὡς τῷ ἴσῳ φιλεῖ — ἐξ ἴσου φανῆναι — εἰ δὲ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὸν διαιτᾶσι ἔξω — τὸν δέσμιον τῷ λόγῳ ἐξ ἴσου μοι καθιστᾶσι — ὡς ἴσῳ τοῖς γονεῦσι ἔχειν — μὴ μοι τοῖς παλαιοῖς ὡς ἴσῳ δίκαιον ἄφωνον ἵστασθαι ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ὑδὲν ἴσον κύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τὸν ἴσον I. Tim. 44. 157.

ἰσόν. τῷ ἰσίῳ παιδίσκῳ πυραυγὶς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορία. ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ἀκόσμως ἰσορίαν ἐμοῦ πρεσβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἱστορίη vide notas ib. 32. 479. ἱστορηθήσεις III. Macrob. 18. 221.

ἱστορία II. Q. Hiſt. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τὸ ἱστορῶν I. Herod. 2. 833.

ἰσχναίνω I. Tim. 46. 160.

ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχνὸς I. Nigr. 36. 78. ὑδὲν ἰσχνὸν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἰσχὺν II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰταμὸς II. Aſin. 6. 573.

Ἰφεύς. Ἰφέα pro quo Φιτέα reſtit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς ὡς ταγήνῳ III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆσθαι ἰρὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευμόνων, *Schmidius* bene vult ἰζευμόνων III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμόνων ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνος ὑδὲν I. Cont. 23. 522. τὸν ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνόπαλις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσιππος. τοῦτον λέγων ὁ Ἰώσιππος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλλάριος II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.

Κάδμος ὁ τυραννίδος I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὸν εἶναι III. Philopſ. 31. 58.

κάθεδρα. ἢ τὸ καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθείργω. καθειρχθεὶς II. Jup. Conf. 12. 636.

καθεύδω. Φρύγες δὲ θᾶσσον ἐγείρονται χειμῶνος καθεύδοντι, item ὡς εἰκὸς μᾶλλον ἢ ἀληθὲς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες ὠμοχούρους II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.

καθευδησείδης III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθηκούσης ὁρμῆναι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθίσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθιζόντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ πρώτης II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμενον τὸ τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καλὰς ἀστὰς I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος. ἄπιμεν εὐθὺ τὴν καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἰστέον δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὴν ἀγῶνα — ἐπόσον δύνατο ἀργυρίῳ καθυφεῖς τὴν ἀγῶνα — καθυφεικότας τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκεῖνον καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφεῖμι μιᾶς τι τῶν πραγμάτων — ὑδὲν τῶν αὐτῶν ὑμῖν καθυφηκάμενοι — δίκαιον & ληρημάτων αἰσχρῶν καθυφίστο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

καθυβρίζω. καὶ καθυβριστότερα III. Macrob. 7. 222.

κῆ. ἀὴγε ℰ ἰδιῦ I. Cont. 5. 496. κῆ δὴ I. Halc. 3. 180. κῆ σὸκ ἀν I. Jud. Voc. 4. 85. κῆ μην. κῆ II. Q. Hiſt. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κῆ ῆ αὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι κῆ, leg. καί τοι κῆ I. Somn. 16. 21. καίτοι ὲ ῆ &c. II. Q. Hiſt. 36. 48. κῆ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ℰ ἐποίεν ταῦτα I. Somn. 7. 9. κῆ εἰ τοῦτό γε Th. M. καίτοι τοῦτό γε I. Prom. 16. 199. κῆ πρὸς abundat κῆ II. Eun. 7. 357. κῆ λέγε ſuperfluum hic eſt κῆ II. Par. 44. 869. κῆ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κῆ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κῆ τ' ἀνθράκων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Aſin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινότατον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Aſin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἱ αἱ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μυίζον I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβαλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργ I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμ. ὲκ τ χηλικῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπίξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλὲω. ἐκάλει δ' ὅν μι II. Lex. 10. 336. κεκλημβρέι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τ κεκλημένων τις ἐκλίπῃ τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχ II. Q. Hiſt. 57. 65. & 66.

καλὸν. ἐκαλινδεῖτο ὲ τῷ πηλῷ αὖθις βέλτιον πηλῶ I. Nigr. 30. 71. καλοδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλισιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατ III. Dem. Enc. 12. 509.

κάλλ. ἐς τὸ κάλλ ἴχαιρε I. Piſc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρ II. Alex. 57. 261. κῆ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ὲ καλῷ τῷ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. σὸκ ὀλίγωρις τ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ καλῶν ἦν ℰ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλλίω δὴ ℰ ἁπαρμωνίτρων II. Imag. 22. 480. καλλίτη ib. 2. 461. τ καλλίσων II. Dem. 65. 395.

Κάλχις. ἐς κάλχιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδῶν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τ κιφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀσᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλ βαῖριαν I. Prom. 4. 29.

κᾶν II. Lex. 22. 347. κᾶν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. καὶν τούτῳ II. Aſin. 4. 570. κᾶν τινας ἐτέρας I. Nigr. 38. 80.

Καυδαύλης. ὥσπερ Καυδαύλῃ II. Aſin. 28. 597.

κάυθαρ. καυθάροις ἑνίοτε II. Icar. 10. 762. ὑ μᾶλλον ὁ κάνθαρ III. Pſeudol. 3. 164.

καυτηλιᾶν I. Nigr. 25. 65.

κάπηλ I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἀλισκομένη περὶ καπνῷ I. Prom. 19. 202. κῆ καπνὸς πυκνὸς ἀνιχνᾶς ἴξει τῷ σταγόνι τ ὑγροῦ ἀστέων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ℰ κύματ II. Q. Hiſt. 4. 6.

καπυρὸς. πάντα καπυρὰ I. D. Deor. XXII. 3. 271.

καρδαμωμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμυγὴν ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλων III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μὴ τ καρὸς I. Merc. Cond. 3. 655.

κάρ ὁ ἀφ' Ἡρακλέους II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non fructus, ſed carpos manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερὸν. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρ I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασσανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπι. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κατοίκησια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βί II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. κατὰ τ κεφαλὴν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σιβύλλαν II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὐτὰ II. Aſin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχη κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω ſolvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πάντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλας II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. κῆ προσέτι γε ℰ καταγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελᾶντα an καταγελᾶν τὰ male cum accuſ. III. Mort. Per. 40. 361. ſed conſule Addenda. καταγελῶντες μὴ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατεγνωσμένων II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγε τῇ κραυΐ I. Tim. 48. 161. κατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφ I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξουσι F. G. καταφάξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι ὦ δὲ σοὶ II. Aſin. 4. 571.

καταγωγήν τινα σκιψάμενος II. Tox. 57. 562.

καταδεκάτιον. περὶ μὲ πρῶτον ὕστερ κατέδυρθον I. Somn. 4. 7.

καταδικάζω II. Gall. 16. 726.

κατάδυμι I. Nec. 20. 483.

καταθήσκω. κάτθαν' ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καταθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ—κατασχόντες τε ℰ ἀφικόμενοι ἐλικάδες —ἐκείθεν δὲ καταφορὰς εἰς λιμένα — καταίραμεν, ἤλθομεν — μέλλουσαι ἐπὶ θύμον καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καταικλίω. καταικλίῶσαι dicunt Phidiam εἰς τ Δία τὸ πρῶτον τ ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καταικλίσας παρθενῶνι I. Tim. 17. 127. καταικλιθῆναι ὁ II. de Luctu 18. 931.

καταικλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καταικλιθεὶς v. notam III. Philopat. 14. 600.

καταλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυσχέρεια κατέλαβε τ τῶν βίων &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καταλαμβάνοι ἀναχά-

ρη-

ρητη βιαιοτέρα I. Somn. 12. 16. καλαλαβοῦσα ϵ τὴν ἐκείνην ἰδιότητα ib. 16. 21. καλαλαβοῦσα καὶ τ πατέρα ib. ἀλλὰ καὶ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυνος καλαλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ὃν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὦ μάλα καὶ αὕτη I. Somn. 9. 12.

καλαλείπω. καλαλείπει ἐλεημοσύνας III. Philopat. 20. 606.

καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ὁκ καλαλήψιον συγγιγνωσκόμενον II. Paras. 4. 841.

κατάλογος I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καλαλύω. καλαλυθεὶς τ τυραννίδος II. Gall. 23. 737.

καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταιτλίω. καταιτλήσας τ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπετάομαι. καταπτῶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καὶ ὡς καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισι μίλα I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάσχεμα. ἐπὶ τῶ κατασχέματος I. Cont. 1. 490.

κατατίνω. κατατίνας ψύτταν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλέομαι. κάθησαι καταυλούμενος II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. καὶ χεῖρα ϵ κεφαλὴν καταφίλει — τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ϵ ϑωπεῦσαι δ' ἐπαίνῳ I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ὑ ϑέμις ἐστί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲν τ πολλὰ κεκτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατιχρήσατό μου II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατελέω I. Prom. 2. 187.

κατιτείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατιτρόκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἢν τις κατέλθοι παρ' ἐμοὶ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατίχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅσις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτε II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορος. εἰ τῷ μὲν κατηγόρω III. Calumn. 8. 136.

κατίσχυω. ὑϑ' ἂν κατίσχυσι III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζόμενος πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατυρόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα ἀπιπίνων II. Gall. 28. 745. & 746.

καυχιάεσθαι III. Philopat. 18. 605.

Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ϵ καύσεις προλέγεις ὑπομένων περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυσήριον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ' ἐν μίσεσι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτείνω ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένης III. Meret. XIII. 317.

Κεῖος I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρεσϑαι τὸ ἦπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένης III. Fug. 27. 378.

κίκραγα II. Icar. 31. 788.

Κίκυννος I. Tim. 23. 137.

κίλιξ I. Prom. 1. 24.

κίλισμα I. Cat. 19. 642.

κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεθήσεσϑαι τ καιρὸν III. Dissum Hes. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τ κεραίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. εἰς τ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀναφύεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσεως I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλεφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράσας, οἷα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνὸς. ἔχων τ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ϵ τ κεραυνὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τῆς δυνάτητος I. Tim. 2. 100. δεκάπηχυν κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδος. ἐπὶ τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶ I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖος ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα ἀντ' ἐλευθέρου γίνεσϑαι I. Prom. 1. 25.

κερκίδες. τ κερκίδων III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνουσι τὸ κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. ἐν ὑφῃσι κεφάλαιον τ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἑκάστου ἔτους III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν λοιπμηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμὸς. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρὸς. κηρὸν, ὡς ἐπιπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἔσω κηροῦ [illegible] ἀκουσίου δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. καὶ τῆς κήρυκος ἀναιτίους I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρυττόμενα δίκῃσι καθάπερ ἀποδρύντα I. Cont. 2. 491.

Κὴυξ I. Halc. 1. 178.

κίβδηλος I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κίβωτιον I. Tim. 3. 106.

κιθαιρᾶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. κάμοὶ — κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κινάβρα. κινάβρας ἀτόζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδος III. Pseudol. 32. 188.

κίνδυνος. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τέτε μάγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινεύμενον ὑπὸ τ τῦ τεχνίτε δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ἐν ταῖς κινεμβίοισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσαρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρος. ἐν Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ τῷ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὅπως κλιώσι III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέμμα Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέος δὲ μυθῶν I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ κλεπτικὸς ἄπεργε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἐκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὠδῆς τε γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν πρόθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρος. τ κλῆρον ἐν σφίσι διῃρημένοι βόσκειν I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαν. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδας. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνειν I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. ὑγὲ ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσασ τὸ ὦς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμῃ γαστέρα III. Philopat. 3. 588.
κνιστάω. κνιστᾶν ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθορνος II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ὦς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς J. Br. κοινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τῦ κοινῦ βοηθήσοντες III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τ κοινὸν ἁπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνέω I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες καὶ κόλακες — κόλακας καὶ θηρὶ ἰχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ὄντε κόλακ θηκτόνων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κολάζω. κολάζεως ἐμπύξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίε II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπος. ὁκ μύσων τ κόλπον I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπον II. Alex. 39. 246.
Κολυττὸς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομᾶν. κομῶσι, τροφῶσι. τὸ γὰρ ἐπὶ τῇ τριφῇ λέγεται καὶ γαυροῦσθαι ἐ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμιν ἔχειν. κομᾶν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμων III. Fug. 28. 380. ἐκόμων δ' ὧδε III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασεσυρμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμιν ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. ἢ καλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐφεύρηματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμώτης τ διστοῦσης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλος. κονδύλας ἐνέτριψεν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένος I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἐρῶ κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόνυς barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπταφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἔκοπτεν τὴν Θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ὕβος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόραξ ἐ λύκοις ὠδηκτότερος ἐ κόλαξ I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἐνόπλιος I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ πρώτιον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορυφαγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόρυκοι III. Philopat. 3. 32.
κορυφαλέος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρση I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶν I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ καλεῖτε τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menag. scribit χελιδόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. ἐκ τῆς Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 109.
κόσμιον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμίως. ἀλλὰ κοσμεῖ ἐ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα καὶ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσσυφος. ἐν τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθ — ὀπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψυχος ὅτερ ἐστι κόσσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρέων. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόττυφος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείου II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κυρήτων βέλη χρίεται — ἔλαι δὲ Κοσσυτίς γε περὶ πρύλιν ἀρχήσαντο τευχέα πεπλήγοντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς θόρυβοι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον — τούτους δὲ ὀνομάζον Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἐκτελοῦντας, προσκτησάμενοι μῦθον τ περὶ τ τῦ Διὸς γένεσιν I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπέρογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κρανίον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανεῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σε κατάξας ἀφλοῦσα τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. διυτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρέ-

πρᾶτος. τοιούτου κράτους III. Philopat. 29. 618.
πρίας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰς πρίας I. Herm. 11. 750.
πριαμῶ II. Q. Hist. 15. 21.
πρίη. περὶ πρίνῳ ἰοισθεὶς II. Salt. 24. 282.
πρηπίς. τῇ πρηπίδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Κρὴς. ὑπὸ τῶ Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτλν ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτλν καλέουσιν III. Philopat. 9. 594.
κρικωτὸς I. Nigr. 2. 40.
πριοπρόσωπῳ I. Sacr. 14. 536.
πρίσις. ἢ πρίσεις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρίσιν III. Char. 10. 624.
πριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖῳ III. Philopat. 5. 591. τὸ Κροίσου υἱὸν ὀξυηκοώτερον II. pro Imag. 20. 500.
πρωκάθιλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρόκος al. κρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
προκωτὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κρονίδης. βυθίῳ Κρονίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λευκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδῖξαι I. Nigr. 3. 41.
προτίων. τῷ μὲν πιόντων ἐνίων δὲ προτούντων I. Nigr. 31. 72. προτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ πιθάραν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
πρότος al. πρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. πρότων. τῶ ἀμφὶ πρόσωπα I. Vit. Auct. 6. 546.
πρεῦμα. ὑπὸ πρεύμασι II. Salt. 2. 267.
προύω I. Jud. Voc. 10. 95. προύεις τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναι προυτάμνοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
πρύπτω. κίκυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάομαι. ἔτοι τὰ χρήματ' ἰδία κέκτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κικτημένην II. Asin. 11. 580. καί μοι τοῖς κικτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτίνω I. Pisc. 3. 573. πτίνομαι II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
πτῆμά τι — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίβιος III. Macrob. 22. 224.
πτυπίον. ἡσυχίαν ὠδαγγιλίας τοῖς πτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
πύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τῶ πυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Βυβλία. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὡδὲ τὸ ὁ Κυβέλλα πόλει Φρυγίας τιμᾷς — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἐκπτώσεις Ἀσίας. Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλλιν φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἴσι ἢ Κύβελλα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβιλος I. Jud. Voc. 7. 90.
κύω. ἀναβρύψομαι τὸ κύσου I. Harm. 3. 855.
κωδωμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κωτύλλος III. Macrob. 1. 208.
κύκλος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύπρος I. D. Deor. II. 1. 206. φθινότερον τῶ κύπρων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλλω τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυκάρβεις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυκλώψι III. Epigr. 26. 683.
κυματαγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισέ τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς ἢ κυμβάλοις III. Cronos. 12. 395.

κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετίου. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπρῳ τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρτεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ κτηλικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σὺν κυριωτάτου sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον ἐ ἡγεμονικώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρῳ. ἐδόκει θεῖον εἶναι, ἢ σαφῶς ὑποχαρῆσαι τὸ στεφανοῦν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύστῳ I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτῳ II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῶ κύτους μὴ ἐγγύοντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόδυσις II. Lex. 1. 318.
κύω. osculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων ὁ φάτνη I. Tim. 14. 123. ἐδὴ ὁ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἔλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὄνομα Κάππαρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κώκυτον I. Somn. 4. 7.
κωμαστὴς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν φορυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς φορυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζου III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κώφος. ἢ κωφοῦ σιωπήσεται II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θηλυδρίας ib. 2. 5.
λαγώς. ἢ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, ἢ θηρίου, ἢ ἕρπετος, ἢ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λαΐνος I. Pisc. 5. 575.
λακιὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τὸ ἄφαν I. Herm. 33. 773.
λαλίαν. λαλίοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τράπις II. Salt. 52. 298. λαλίστερος III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδύματα λαμβάνει τὸ ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Asin. 23. 591. τῇ βίᾳ λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνομαι — οἱ ὑπὸ τῶ δαιμονίων λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. τὸ μίσος λαφθὲν III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δ' ἥρωα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥς τε ἐλελήθειτε δ' ὑμεῖς ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. πῶς ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δὴ λαθὼν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἤλπισας I. Pisc. 48. 616. λελῃθότας furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ζῆν I. Somn. 9. 13. εἴληπται (κίχφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶ ἀλογίστων ἀνθρώπων ἢ ἀσώτων· καλοῦσι δὲ κοινῶς λάρους — λάρους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν ἔτω δὲ ϵ κέπφους — λάρου βίου ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.
λάσι⊙. ὁ λάσιος ἀπὸ τοῦ σκιεροῦ II. Bis Acc. 9. 800.
λατρεύω I. Nigr. 15. 54.
λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἔν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λεγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγως II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. κακὰ τ. νὸς λέγεντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοντας ἀτρεκῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.
λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔαρ τῷ πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τῷ λειμῶνος εἰς τὴν ἄμιλλαν I. Nigr. 13. 52.
λειποτάκτης qui navem deserit I. Cont. 1. 487.
λειριόεις III. Herc. 4. 84.
λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.
λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξιν lege λεκτέον dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.
Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.
λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopf. 5. 34.
λέπιδ⊙. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.
λεσβιάζω III. Pseudol. 28. 184.
Λεσβώναξ II. Sat. 69. 305.
λευκός. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐντυχεῖν I. pro merc. Cond. 15. 724. θᾶττον ἂν λευκους κόρακας &c. III. Epigr. Omiss. 689.
λέων κρόκην δείεις I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριέσπερ⊙ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.
Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.
λημάω I. Tim. 2. 104.
λημονία. τὴν λημονίαν II. Imag. 4. 462.
λῆμον⊙. ἐν τῇ λήμῃ σύσσιτον I. D. Deor. XV. 3. 242.
ληρέω I. Herm. 81. 826.
λῆξις II. Amor. 22. 422.
λῆρ⊙. ϗ λῆροι οὐκ ὀλίγοι, ϗ ὕθλες &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι ϗ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.
λῃστὴς I. D. Mort. XII. 4. 386.
Λιπτώ. Λιπτοὺς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.
Λιβανῖτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.
Λιβὺς I. D. Mort. XIV. 5. 398.
λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.
λιθεκτόπ⊙ I. Somn. 12. 18.
λιθοξό⊙. ἀγαθὲ περὶ τῇ λιθοξόου γενόμενος I. Somn. 2. 3.
λίθ⊙ ἀληλιμμένος II. Alex. 30. 238. λίθε τῷ Δελφανοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθε ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθοι ὑπεβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.
λιθυργικὴ. ἄφες⊙ τὴν λιθυργικὴν I. Somn. 12. 18.
λιθυργὸς I. Somn. 12. 18.
λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑῴως I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λῖνον I. Tim. 22. 132.
λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.
λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.
λίτ⊙. ἀπὸ λίτυος αἰγείης II. Alex. 22. 230.
λίσσομαι, λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.
λιχαινὸς I. Tim. 54. 170.
λιχνεία. ὁ, τι περ λιχνείας ϵ ἀπληστίας ὄφελ⊙ I. Tim. 55. 171.
λογίζομαι I. Cont. 18. 515. εἰ πρὸς τὐλάχιστόν τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ἔπαινόν τι ϵ λελογισμένον ἐν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἴχνει I. Nigr. 1. 38.
λόγι⊙ I. pro merc. Cond. 2. 709.
λογισμός. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα, θρασύνεσθαι ἔπεισε εἰκῆ I. Nigr. 1. 38. τῷ λογισμῷ μηδὲν &c. II. Amor. 23. 423.
λόγ⊙. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγ⊙ ἀπεδίδοτο II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγ⊙ I. Halc. 1. 177. τῷ λόγῳ II. Q. Hist. 13. 19. τὸ τῷ λόγῳ quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγῳ εἰρηνῇ, ἐκκλησίᾳ, ἐ τυχῷ ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ἐν ἄκρῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ἑδνὶ λόγῳ τιθέμενα II. Jup. Trag. 20. 665. δεῖξαι τ λόγον I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τ λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Asin. 10. 578. κατὰ τ χείρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγως πολλοὺς ϵ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Pisc. 32. 601.
λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορεῖσι τοῖς II. Icar. 30. 787.
λοιπός. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθέσθαι I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Asin. 20. 588.
Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hist. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονῷ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ὦ πράτιστε I. Nigr. 1. 37.
Λούκ⊙ II. Asin. 1. 566.
λούω. λουομένοις τισὶ παρεῖναι I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hist. 34. 98. λουσάμενον II. Gall. 7. 713.
λύγδιν κλαίειν I. Somn. 4. 7.
λυγίζω III. Tragop. p. 651.
Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τ Λυγκέα I. Herm. 20. 759.
Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.
Λύδι⊙. ὑπέκρικόν τι τ Λυδίου III. Meret. XV. 322.
Λυδὸς. ἐπὶν Λυδὸς I. Cont. 12. 506.
λύζω. ἀπάγον αὐτὸν λύζοντα μιλαξύ. I. Somn. 4. 7.
Λυκῖν⊙ I. Herm. 48. 789. Λυκῖν⊙ ϵ Θεόμητι⊙ II. Amor. 1. 396.
λύκ⊙. τοὺς μοιχοὺς τ λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.
Λυκουργ⊙ II. Astr. 25. 371.
Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.
Λυκωρκς I. Tim. 3. 106.
Λυπάκη vide notas III. Pseudol. 16. 174.
λυπέω. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὰρ ἐ μικρῶν ϛερούμενοι I. D. Mort. II. 1. 336.
λυπρός. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.
Λύσανδρ⊙ I. D. Mort. XIV. 4. 397.
Λυσίμαχ⊙ I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.
Λυσιων II. Tox. 12. 518. & 519.
λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσιως II. Amor. 34. 435.
λυττᾷ III. Philopf. 40. 64.
λύχνος. τ λύχνον ϵ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.
λύω. λύσιντο χρησμούς II. Alex. 51. 256.
λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ τὸ Ἄπωλλον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δι' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρ- I. Prom. 10. 193. μαγείραν II. Salt. 29. 286.
μάγ- II. Asin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὁ πρὸ ὀδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.
μαθητής. γελῶντος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδρι- I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μίμησιν I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονία δ' ἀρχὴν III. Tragop. p. 662.
μαίνομαι. μαίνεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ἀστεί τις μακέλᾳ τετυλάμβ- ὕδωθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακήτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰ οἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρά. σὺν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac saepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλ' ὦ ξ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τὴν Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κ αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα σὺν ἂν δύναιτό τις σωιζειν, τί ποτε φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τῶ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — ςαδίους μάλιστα τετρακοσίους I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμ- ib. τὸ ἄνδρα ἐν τοῖς μάλιστα ib. σέσωσ- ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδραβάλ- I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα πεθευδεις — ἀλλ' ὑδὶ ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκότι, — οἷον ὑπὸ μανδραγόρᾳ κεκοιμῆσθαι — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω τῶν ἐκείνοις I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μαθοις; I. Herm. 61. 802. ἴστω μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἴγε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸς. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανιάριον III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τῶ ἄστρων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὦδε μαντίων ἀκοῦσαι II. Astr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι κ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῶ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πεῖραν ἐκαλέσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 99.
Masculinam termin. feminino generi junctam in τῶν λείας ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγετῶν III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασιγόω I. Pisc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξὰς II. pro Imag. 24. 504.
μάσιξ. ἀλλ' πληγῶν κ μασίγων πειρᾶ I. Nigr. 27. 67. μασίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μαστὸς. οἱ μασοὶ ἀπετάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τῶ μασῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἢν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματὴρ γε ἔσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον ξυτικὸν I. Pisc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπικαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῆ μάχη III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μέγαθ- III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχέω I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλεργία III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλεφωνότατος τῶ ποιητῶν III. Musc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.
Μεγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρ-. ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' ἓν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲ τὸ θάνατον αὐτῶ μέγαν τι κ καλὸν γεγονέναι — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο ὅτ- & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγα & θαυμαςὸν pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίας II. Abd. 16. 172.
μέγεθ-. κ τῶ μεγέθες τὸ λόγου I. Zeux. 5. 842. τὸ μεγέθος κολοσσαῖε II. Imag. 17. 477. μέγεθες etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὸ μεγέθη ib.
μείδιον- I. Tim. 57. 175.
μειδιάσημι. μειδιάσομαι III. de Domo 14. 198.
μειδιᾶσα I. Nigr. 6. 43.
μειδῶν. μειδῶν ὑπὸ τῶ λόγων — ἔρωτι μειδυσκόμβ- — μειδῶν ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μειδῶν ὡθεῖς I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειρακίσκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀστύλιον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειρακια ὡραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελάγχλαινον. τὴν Αἴγυπλον μελάγχλαινον ἔσαν I. Somn. 2. 3.
Μελίαγρ- II. Salt. 50. 296.
μέλει. κἀδιὸς αὐτῶ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔμελεν αὐτῶ II. Q. Hist. 29. 40.
μέλον al. μέλαν I. Nigr. 9. 48.
μελετᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. θεῖε μέλιτ- I. Halc. 7. 182. κ τὸ γλυκέον μελιτ- II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μελίκρασιν I. Nec. 9. 467.
Μελιτεὺς I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μελίτινα. μέλιτινον σοφὸν I. Halc. 7. 182.
μελιτοτροφὶς I. Jud. Voc. 8. 93.
μέλλω. ὅτῳ ἤμελλες I. Harm. 3. 854. ἠμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλλ. τὸ μελλὸν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μέλλ ὅτου κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τὸ εὐ αὐταῖς μελλὸν II. Dem. 12. 380.
μελλῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἠχοῦντα III. Philopf. 33. 60.
Μεμφίτης ὄνος III. Philopf. 34. 61.
μεμφόμενοι ἑπόσοι κοφοὶ II. Aitr. 2. 361. μέμφεται τῷ τεκόντι τὸ δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρ. I. Tim. 55. 170.
μὲν δὲ I. Herm. 43. 784. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ὅτι μὲν III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μὲν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. εἰ ἐκείνη γε ἔμεινεν II. Q. Hiſt. 15. 22. μείνωσιν al. μὲν ὧσιν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πόθῳ II. Salt. 58. 299.
μέρ. τὸ ἐμὸν μέρ. — ὅσον εἰς τὸ μέρος τέμνων βεβοήθηκα — ὅτι τὸ ἐμαυτοῦ μέρ. ἀδεξιότερον τὴν πόλιν ᾠκοδομηκέναι I. Nigr. 8. 48. μέρος ποιοῦσιν II. Alex. 4. 211. εἰς μέρη I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκ. II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτ. II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσ. τέτμησεν II. Abd. 29. 184.
μεσὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἢ τὰ εὐρύχωρα τῆς πόλεως τῆς καθήκασα ἐξηγεμόνι I. Nigr. 16. 54.
μετά. μετὰ τοῦ θεοῦ II. Phal. alt. 8. 205. bis. μετ' ἐμοῦ ἔπεσθε III. Nav. 1. 247.
μεταβουλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινώσκω. ὅτῳ λίγιστα μεταγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μεταγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεταδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μετακινεῖ ὅλον τὸν Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνειρα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ πρωΐ I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτ. II. Dem. 31. 386.
μεταρσιόω. ὅπως μεταρσιοῦσθαι ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μεταστήσω. πάσχειλα δὲ ἡμῖν μεταστήσεται &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετάθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μέτειμι. μάτυσι τὴν τιμωρίαν I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 19. 217.
μετενδύω I. Nec. 16. 478.
μετέρχομαι. μεταλεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετέχω. ἐν τῷ μεταχῷ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχομεν Geſn. vult μετέχομεν II. Par. 3. 840.
μετεωρολόγος I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρ. ἐπίσκοπε II. Nigr. 18. 57. μετέωρα πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μεθεωροφάντης I. Prom. 6. 32.
μεθοικίον I. D. Mort. II. 1. 336.
μεθοικίζω. τὴν Κρήτην ἐς τὴν γῆν ὑπὸ Φοινίκῃ μεθοικισμένων I. Somn. 8. 11.
μεθορμάζω. μεθορμαστὴς I. Tim. 22. 135.
μειρ. τῇ γαστρὶ μειρομένης τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὐδαίμονα γαστρὶ μειρόμενοι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μειρῶ I. Nigr. 15. 54.
μείρομαι ἐπίσης πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μείρομαι εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενος — πάντων μείρομαι ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πίνα τῷ μείρομαι II. pro Imag. 17. 49. παραμειρομένης τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ib. 21. 502. μειρομένη ἀπαλωτὸν II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτι ἐπὶ τοῦ μείρομαι βέβακα II. Bis Acc. 33. 833.
μείωσον. ὑπὲρ τὸ μείωσον ἐπῆρται I. D. Mort. X. 9. 373.
μείχνυμι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπιστάμεθα II. Phal. alt. 6. 203. μὴ πραξιτέλης III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῆτα &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατέσθιε III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πάντα τι II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδεία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδείς. ἄχρις ἂν ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν ἦ Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὄν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὂν τὸ τοῦ ἐρχησοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἵνας μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τι καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μηλον. μῆλα τὰ ἱερὰ τοῦ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα λιθοδηλιγμένα II. Tox. 13. 520.
ἀ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 127.
μηχάν. τοσαῦτά σοι μηχάνια ταύρου τε καὶ αἰγῶν ἔπεσται — ἀλλὰ ταῖς σαυτοῦ μηχάναις παίσομεν ταύρου ὧδ' αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηνύσω πάντ' ἀναγκαῖα I. D. Deor. I. 1. 205.
μητρὸς. ἐν τῇ μητρῇ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῇ μητρὶ εἶχον II. Aſin. 24. 593. μητρὸς τι τῶν ἐῶν. II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτι. μήθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτι τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητὴρ. τάχα τὸ μητρὸς ἦσυ αὐτοῦ ſubaud. ἰμάντας I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀπειρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίου υἱὸς. III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἡδυμία τοῦ λῆθ φυγεῖν I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μετεβάλλεσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαιφὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μιγνυμι. πάντα μιγνύναι τῇ θείᾳ καὶ ἀνθρωπίνῃ φύσει I. Prom. 1. 25.

μιν-

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ὁ τῷ μικρὸν ἦν Σόλων ἑκατονῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρύπτειν II. Bis Acc. 20. 816.

μικροψυχία I. Prom. 9. 192.

Μίνως. ὁ Μίνως μόνος II. Alex. 2. 209.

μίξις ἐνάρμονος I. Prom. 5. 30. τὸ ἀσύλληπτον ἕνεκα μίξεως III. Philopat. 11. 596.

μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούων τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopf. 16. 44.

μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.

Μισόδημος I. Somn. 2. 3.

μήτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μήτρας τὴν κόμιλλαν ἀπεδύσαμεν III. Bacch. 2. 76.

μυᾶ. ὦ δὶ μυᾶν, ὦ δὶ μναιτάλαντον I. Tim. 57. 174.

μυέσθαι. μεμυῆσθαι] ὁρᾶς σύνταξιν τοῦ μεμυῆσθαι I. Nigr. 9. 48.

μυημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.

μυῖα I. Jud. Voc. 4. 86. μύιγες Fl. μάλις II. Bis Acc. 15. 809.

μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὶ τῶν μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοῖραι I. Tim. 50. 164.

μοιχεύω I. Prom. 16. 199.

μολυβδαίνω II. Alex. 25. 233.

μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.

μονάγριον. σὺ μοναγρίῳ ποιεῖται τὰς ἀλφιτρίδας I. Nigr. 18. 57.

μονονυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ δοκεῖ I. D. Deor. XVII. 2. 246.

μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.

Monosyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.

μονοχίτων III. Cron. 11. 394.

μονῳδία II. Q. Hist. 1. 2.

μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.

Μορμὼ III. Philopf. 2. 31.

μορφή. μορφὴς εὐτυχούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.

μόρφνος II. Alex. 51. 256. & 257.

Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δῶρον Μοισᾶν ἔπαινον I. Somn. 15. 20. αἱ δὶ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.

μουσικὴ ἀφωνία I. Harm. 1. 852. μουσικὸν II. Par. 1. 837.

μουσικὸς. μουσικῶν τοῦτο δὶς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.

μουσομάντας I. Jud. Voc. 5. 88.

Μυσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.

μοχλὸς. ἀποξύνας τὸν μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.

Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.

μυδὰω I. D. Mort. XIV. 5. 398.

μυρίζω σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.

μυθεύω. παλαιὸς ἄνθρωπος μεμυθεύται λόγος I. Halc. 1. 177.

μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιθυνὸς II. Salt. 21. 278. τὸ Ἰδαῖος μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου ὥστε μύθῳ ἅρμενψαι II. Imag. 12. 470. μύθους ὁμοῦ II. Tox. 56. 561.

μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.

μύκων. πᾶσα μία μύκων I. D. Mort. I. 3. 334.

μυλὼν. τὸν μυλῶνα I. Tim. 23. 136.

μυριὰς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hist. 20. 29.

μύριος I. Pisc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίαις παρθένοις III. Philopat. 9. 594.

μυρμηκὶ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.

μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρίνῃ F.G. conjicit μυρίκῃ III. Adv. Ind. 3. 101.

Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

μύρτον, μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.

μυρτὸν I. Halc. 8. 184.

μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.

μυστιλάομαι II. Lex. 5. 329.

μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.

μύων. ἐμυήθη μύων I. Scyth. 8. 868. εἰ μύοντες βαδίζουσιν III. Ep. Sat. 35. 414.

Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὕστερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hist. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.

νᾶος pro νηός, ut Φοινίσσας λὰξ νάσῳ, & νᾶσος ἱερὰ Θρῄκησιν Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.

ναυαγία ἐπὶ τῷ Δεινιαλίωνος ἐγίνετο I. Tim. 3. 105.

ναυαγὸς. λὰξ ναυαγῶν III. Epigr. 34. 686.

ναυτῳγὸς I. Somn. 12.

ναύκλος I. Jud. Voc. 5. 88.

ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πανσκοπία φόλος hic praestat νέων II. Salt. 52. 298.

ναυσολέω II. Lex. 2. 320.

νεκρὸς τὸ λείψανον I. D. Mort. VIII. 1. 358.

Νεῖλος. τὸν Νεῖλον ἀναγνῶστε I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸν Νεῖλον ἔκτον ὕδωρ μῆνα ἀναπτλώειν II. Tox. 27. 536.

νεκρικὸς. νεκρικοὶ ἀξάλογοι I. D. Mort. I. 1. 328.

νεκρικῶς φιλάμβροι III. Philopf. 32. 58.

νέκταρ. πρῶτον τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἀνέχειον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῷ νέκταρι πετάσῃ ib. IV. 4. 211.

νεκρὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 87.

Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.

νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.

νεογνὸς. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.

νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hist. 20. 28. II. Tox. 12. 519.

νεὸς I. Nec. 1. 456. ὑφὴν νεὸς I. Somn. 9. 14. πολλὰ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.

νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.

νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.

νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τιτηγότες αἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.

νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.

Νέρων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθον ἰαχὴ III. Mort. Per. 31. 352.

νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνάθους αὐτῶν παρατρέχουσι κάτω νενευκυίας ib.

νεφέλη I. Prom. 6. 34. τῶν νεφέλης παιδῶν &c. II. Salt. 42. 293.

νεωλκίον. νεωλκήσας, τὸ σκαφιδιον ὑφάμενος subducto navigio, naulum exspecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.

νεώσῃ I. D. Deor. XXIV. 1. 275.

νηὸς I. Tim. 4. 106.

νηὸς Gujet. vult νεὼ III. Nav. 40. 274. νηὸς τῆς μεγάλης φυτιᾶς ἰσοῦ II. 1. Ver. Hist. 11. 78.

ὴ Δία II. Gall. 12. 718. ὴ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.

νήδυμος. Δία σ' ἐσὶ ἴχνε νήδυμος ὕπνος I. Tim. 6. 110.

νηπενθὴς II. Salt. 79. 310.

νήπιος. τῷ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, ᾗ ὁ παῖς γέρων I. Halic. 3. 180.

Νηρεὺς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.

νησιώτης ἐκεῖνος I. Scyth. 9. 869.

νῆσος I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλακωμβὴν I. D. Mar. X. 1. 314.

νήφω. νῦν νήφω ἐ σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 788.

Νιγρῖνος I. Nigr. 1. 37.

νικᾶω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.

Νῖνος, ἡ Νῖνος μὲ ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.

νεμαῖὸν λέοντα Δηϊκεκοπηθμός III. Hipp. 6. 72.

νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.

νόμιμος. νομιμον δὲ ἡ προφανὲς ἀδὲν I. D. Mort. XII. 6. 387.

Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ σὺκ αἰτήσομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτείνασις vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἐμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκερ λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.

νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὸ νομισμάτων II. Par. 4. 842.

νόμος I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμῳ γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐπεπείκτο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.

νόος. ἀτενεῖ νόῳ I. Nigr. 4. 43. τῷ νῷ II. Abd. 17. 474. τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸ νοῦν ἐπέχειν II. Alex. 4. 212.

νοσέω. νόσῳ χολάζεσι I. Nigr. 22. 61.

νόσος. νόσῳ ξυνόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.

νόσιμος. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.

νεμηνία. ἀπὸ τὰ μεγάλης νεμηνίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.

νοῦσος I. Somn. 4. 7.

νύκτερος. ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.

νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε ᾗ σὲ ἤδη ἐλεῶ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.

νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξανισάμενοι I. Nigr. 22. 60. νυκτα προσιρήκεις III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖ I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.

νώτῳ ὧν II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε ᾗ Μυρτοῦ I. Halic. 8. 184.

Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.

ξεναγίαν I. Cont. 1. 488.

ξενίας κελεοῦ II. Salt. 40. 291.

ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.

ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμενος αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.

Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.

ξένος. μετὰ τὸν ξένον I. Prom. 3. 28.

ξένος. μὴ ξένον προσιέμενος I. Vit. Auct. 10. 550.

Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.

Ξενόφιλος πέντε ἐ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.

Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.

ξέω. ξέειν λίθους I. Somn. 12. 18.

ξίφος. ἐπεὶ ἡδὺ τὸ ξίφος αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451. ξίφει ἐλιφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πόκχες II. Asin. 37. 605.

ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλισα ὁμοίως ἔσιν ἀρχαῖον I. Somn. 2. 4.

ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.

ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καθικνεῖσθαι II. Tox. 29. 538.

ξυλοχίσης I. Somn. 12. 18.

ξυμοσαίνω. τοῦτο ξυμοσαίνει I. Herm. 67. 808.

ξυμπαραδοῦναι I. Pisc. 12. 580.

ξυμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξυμπαῖες &c. I. Herm. 33. 775.

ξυμπλεῖς ᾗ συνοδίτης ὢν I. Cont. 1. 488.

ξυνάγω. δεῖ δὲ πολλῶν αὐτὰ ξυναγωγῶν I. Prom. 7. 36.

ξυναγωνίζεσθαι ἡμῶν II. Jup. Trag. 4. 646.

ξυναμφότερον I. Prom. 5. 31.

ξυναρμοσὴς. λίθων ἐργάτης ᾗ ξυναρμοσὴς I. Somn. 12. 18.

ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.

ξυνήμι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.

ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ἅτε ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.

ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένον τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένους τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.

ξύσις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ, τι II. Abd. 20. 176. ὅ, τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὶς — ὦ ἔγωγέ τε ᾗ ἂν ἐκλέπτομεν; — Ἀμεῖνον ἂν οὐ πάντι τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ἐ δοκεῖ βουλεῖ, τῷ εἶναι, σεαυτῷ φαίνε, ᾗ ἴσασι ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ ᾗ χωλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πληθ. I. Herm. 26. 765. τὸ τῆ ἄρα Τηλίφε — τῷ τ. Περσέων — τῷ τι ἄλλο σωμάτων τῷ Νείλε — τῷ τινος οἰκειτέων εἶναι — τῷ τινι γνωρίμων — τῷ τίνι πλησίον — τῷ εἷς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὃ δὲ ὀφρῦς &c. II. Asin. 6. 573. τῆ μὲ — τῆ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὃ μεῖον τῆ ὠδῇ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τάνδρὸς II. Tox. 15. 522. τῷ δὲ τῷ I. Somn. 14. 19. τῳ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῳ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halic. 2. 179. τῳ τρίτῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούων τὸν λόγον al. τὸν male III. Pseudol. 4. 166. τὸν τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὴν τίνος ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἐδητὰ δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. τἀυτὰ I. Herm. 59. 799. & 800. ὅπερ δὲ τὰ τούτων ποιητὰ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τὸν δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τὸν εἶπον ἡμιρίων v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Peritus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τούσδε II. Phal. Pr. 11. 199. ᾗ τάδε φασὶ ᾗ τάδε I. Pisc. 20. 590.

ὀβολὸς. ὀβολὸν μὲ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τὸν ὀβολῶν τὸ ῥύπον II. Icar. 30. 787. τὸν ἐλπιζομένων πέντε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δύ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

ὄγμιος III. Herc. 1. 82.

ὁδοιπορίαν I. Herm. 2. 742.

ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ πάρεργον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὴν ἅτε τὴν ὁδὸν

ὁδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀκοντίων ὑπελθὼν I. Nigr. 36. 78.

ἁδὺς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίωθαι, ἰμπρίειν, ἀμπρίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ἐδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ἐδοῦσι συναρράξαι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἰμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὄδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς II. Par. 11. 849. Λαερτιάδην Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.

ὄθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐταλμένοι ταῖς ἐθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἶδα. τὸ Οἶδα I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſſr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτης δισπότην (προεῖναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τοὺς οἰκετῶν ἀπεκλειόμους ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικικυφότα ib. 34. 76.

οἰκίαι. οἰκῇ μὲ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιστον δίκτυσι II. Aſin. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίωνος II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δ' οἰκία θυρωρὸν οὐκ εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι τῶν εἰκαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἴκοθεν πλεύσας I. Herod. 1. 832. πῶλόν μοι ἀφιλεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμενος οἴκοι τὰ πολλὰ καθεμένη I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δίκοντα III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. καὶ οἶκοι ἀτάσθαλοι III. Calumn. 1. 126. μέσῳ ἐσίαν τοῦ οἴκου II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μηκέτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκουρεῖν I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ καὶ τοῦ &c. I. Nec. 16. 479. φύσει ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. εἶτε II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τὸν οἶνον οἱ μὲν ἁλόαις χρωτίζουσιν καὶ κινναμώμοις καὶ κρόκοις ἰφθίτοισι — λαμπτῆρων δαῖτόσων, ὠνθραπόμπης, οἴνου πολλοῦ μύρῳ, κρόκῳ I. Nigr. 31. 73. τὸν οἶνον ὁ τοῖς συμποσίοις μὴ κρόκων τι καὶ ἀρωμάτων ἐκχύσεις ib. 72.

οἰόλμοι ἀκούειν III. Bacch. 5. 78.

οἰσθῆς II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος γὰρ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. εἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷον εἰσὶν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷά τ' ὁρᾶντα προσαγαγεῖν III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷός. οὐκ οἷόν I. Tim. 40. 150.

οἰσυΐνη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ὁ τὴν Οἴτης ἀναυσάμενος — καπέσρεψε τὸν βίον ἀπὸ τοῦ ὁ Οἴτην πυρᾶς πεκηδευμένος I. Tim. 6. 112. ὁ Οἴτην I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεταί σε λάθ' ὕπνου ἀναθησάμενος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκελλᾶν I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκνεῖν. ὀκνεῖν II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὅλβος. δέχου τὸν ὄλβον I. Tim. 34. 146.

ὀλεθρος ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθροι II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὴς. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγα δόντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγον ἔσον ἡμισάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγα ἀμφορεῖ II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη ὑπὸ ζηλωτῆ δοκοῦσα ἐν ὀλίγαις ib. πομπὴν ὀνομασὴν ἐν ὀλίγαις γνωμόναν ib.

ὀλιγοχρόνιος δισπότης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγορίαν II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλισθος. τὸ ὄλισθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὁλκὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ὅτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε δὲ τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἰχέ με I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τοῦ ὅλου μεμνῆσθαι I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλας κριθὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια σιφοῦσθαι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλυμπίᾳ τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κεχρημένον πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμου ἀγωνίσασθαι Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας ᾄδειν I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλον III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμαται III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὁμήρῳ Ὠδυσσεῖ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὅμηρε ἑδὶς ἀνηκοος II. Par. 44. 869. τῷ τὸ Ὁμήρου Διὶ ἑοικέτω II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλεῖν. ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίᾳ ὁμιλήκασι II. Salt. 2. 266.

ὁμογενῶν I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. οὐκ ἔστι δὲ ὃς εὔξαιτ' ἂν ὅμοιος σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. καὶ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ καὶ τὸμὸν ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τῶν Θρακῶν ὅμοιον τοῖς μάλιστα τῷ βαρβαρικῷ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲν καθ' ἕκαστα ὅμοια ἕκαστον I. Prom. 1. 25. ὁμοίοι λόγοι — ὅμοιος πόλεμος — ὅμοιον γῆρας — ὁμοίως θανάτου I. Nigr. 1. 39. ὁμοίαι I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὁμοίαι τοῖσι πλουσιωτάτοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοιαι τὰ ὁμοιότατα κεῖναι I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενεῖ δὲ καὶ χρόνῳ τῷ πρώτῳ Περσέως I. Somn. 2. 4.

ὁμολογίαν. εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401.
ὁμολογεῖν μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσαιμι II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότιχον I. Prom. 7. 35.
ὁμοτραπέζου II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχρώων II. Q. Hiſt. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιώνιος ὑπὸ τῆ Ὀμφάλῃ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλατῶν II. Gall. 1. 704. ὑδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολεῖν. ὀνειροπολήσας τὴν βαρὺαν ἀνηγόρθην I. Som. 4. 7.
ὄνειρον. τριόπτιρον ἂν ἡδίως ἔτι εἶδον τὸ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hiſt. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὕτως ὀνάιμιλον τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hiſt. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. λέπ τὸ πτήσιος τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνότατον ἐ πάνθιμον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὑτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρᾶτον ἐπ ὀνόματι τῶν θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. ὦν ὀνόματα II. Aſtr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομασοὶ II. de Luctu 5 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὄνος. ὁ Κύμης I. Piſc. 32. 600. περὶ ὄνου σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνου καθειγίας II. Aſin. 56. 625. λάμπ ἐ ὄνου I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀλφιτῶν II. Aſin. 15. 583.
ὄντα. τὸ ὀύχον III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυμυμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 657. ὀξὺ διδυκὰς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὀπὶρ ἐ αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπιθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπιθόδομον I. Tim. 53. 169. τὸ ὀπιθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πιζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. ὁ ὅπλος II. Salt. 8. 272. ὁ τοῦς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶν III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπόσιος I. Prom. 11. 194.
ὅπου I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπου quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαρίεντα — αἰσχίσος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — αὐτὶ φόσεις ἀνθρώπων πολὺ λῷφίουσαι ὀφθῆναι ἀκλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπτα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ᾗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. ᾗ ὅπως ſc. ἅρα I. Prom. 5. 189. ὡχ ὅπως ib. 8. 192.
ὁπωσοῦν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 2. 432. ἄλλος τι ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τ Δημοδόκους ὅρα μοὶ βίον I. Somn. 12. 16. ὁρῶμιν II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Piſc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τ ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκοντες ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρῇ τε δίνα II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τ ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. εἶδα πηλίκας τοῖς κακοῦσιν ὀργὰς προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δοξασά πω ἢ Παὼς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἰργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ὕτω μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Piſc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρίξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρίσης. εἰς τοὺς Ὀρίσας τε III. Ner. 10. 642.
ὀρθοκόμος al. ὀρθοκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὀρθίον. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc 12. 804.
ὀρθὴ. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὀρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὄρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μίγιστος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶς τῆ ὁρμῆ II. Q. Hiſt. 2. 4.
ὁρμῶν II. Salt. 12. 274.
ὄρνιον Νομάδικον I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνια ὰ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τ ὀρνίων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης I. Cont. 14. 510. Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ὕτος ἀκριβῶς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὁτόσοις ταῦτα ὄρος II. Imag. 11. 470. ὄρει Cippi, III. Macrob. 14. 218. τ ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὄροφος. ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλιλιπὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεὺς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δὲ ποτὶ Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Aſtr. 10. 365.
ὀρχηθμὸν II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τ ὀρχηστὴν δεῖ παιδαχόθεν ἀκριβοῦσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὄρτο ἐς φάος ἀνθρώπους I. Nigr. 9. 49.
ὃς Solan. vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὅς τις ἢ γένυς — ἴσχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελῶν I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὕρηται I. Herm. 67. 809. ὅ γὰρ ἐᾷ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἔστι ὅ, τινα ὦν οἰκεῖον ἐνόμιζε I. Somn. 9. 14. ὧν ἱερῶν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὃς μὴ τῦ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίας ὡς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον οἴμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσον ὐδέπω II. Icar. 22. 777. ὅσον ὑ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσῳ ὑδάτῳ I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύητος ὅσῳ I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νόμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσοι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοιμι III. Ep. Sat. 20. 403.
ὅστις. ὅστις f. ὅπτις I. Pisc. 47. 614.
Ὀστρόης II. Q. Hist. 19. 27.
ὀστέον. ὀστᾶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.
ὄστις II. Imag. 3. 461.
ὄστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.
ὀσφραίνομαι. ὀσφραινόμενοι τῷ χυτοῦ I. Tim. 45. 159.
ὅταν τε I. Merc. Cond. 27. 685.
Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπου μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.
ὅτε II. Abd. 9. 167.
ὅτι κῇ I. Tim. 28. 141. ὅτι κου II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲ ὢν scr. ὅ, τι μὲ ὢν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὁτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.
ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.
ὅ γε I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὅ γε ἦν καὶ ἀδᾶς II. Asin. 30. 598. & 599. ὅ γε ἀπὸ II. Par. 49. 873. ὅ γε ἂν I. Tim. 7. 113.
ὅ μάλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὅ μὴ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὅ μὴν II. Amor. 37. 438. ὅ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὅ πού τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὸς.
ὁδεύω II. Astr. 6. 362.
ὁδὸς γὰρ ὁδὸ II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὸς II. Alex. 34. 242. ὁδὸς ἔν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὸς al. ὁ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὸς γὰρ II. Amor. 36. 436. ὁδὸς γὰρ ὁδὸς — ὁδὸς γὰρ ὁδὸ οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἴστε τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὸς γὰρ ὁδὸς ἐπεδέχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπουδῶν μὲ ὁδὸς commentatores volunt ὁδὸν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.
ὁδόπερ' III. Epigr. Omiss. 688.
ὁδοπόροις II. Dem. 7. 378.
ὁδὸς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς ὁδὸν δόον fruſtra, I. Prom. 4. 189. ὁδὸν I. Pisc. 52. 618. ὁδὸν & ὁδὸν II. Par. 3. 840. ὁδὸν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὸν ὁ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς ὁδὸν ὄφελον III. Conv. 34. 441. ὁδὸν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὸν ἔστ' αὐτοῖ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.
ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῆ ὁδοῦ ἐσι I. Herm. 77. 820.
σὸς ἐσι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε σὸν ἡδίσειεν III. Pseudol. 22. 179. σὸν ἂν ἐπὶ παιδὶ II. Amor. 27. 428. σὸν ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὸν ἂν δόξαι εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὸν ἐσιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ὡς ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὁ.
ὁκοῦν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.
ὁλαμηφόρῳ πεύκῃ I. Somn. 17. 21.
ὁλὴ I. Somn. 3. 6.
ὁλοχύτης I. Somn. 3. 6.
ὅμοιον I. D. Mar. XIII. 2. 320.
ὁμὸς II. Asin. 39. 608.
ὄνομα. τὸ ὄνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὀνόματα ib. 2. 453.
Ὁυολόγισῳ II. Q. Hist. 14. 20.
Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.
ὑρανὸς. τὸ μέλι ἐκ τῆ ὑρανοῦ III. Fug. 17. 374.
ὑρῷ II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
ὗς. ὕτα μιγάλα III. Bacch. 2. 76. διαφράτειν τὰ ὕτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὕτα κηρῷ φραξάμενοι I. Nigr. 19. 57.
ὕτι τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὕτι χίμαιραι III. Epigr. 24. 681.
ὑτὶς I. Cat. 14. 636. ὕτι II. Salt. 85. 315.
ὗτος I. Pisc. 32. 600. ὗτος ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅτι ὕτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ ὑτός ἐσιν II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κῇ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κῇ τοῦτό ἐσιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο —ἔχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτῃ τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῳ I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ ὗτος II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κῇ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.
ὑτοσὶ II. Eun. 10. 358. ὑτοσὶ μὲ, ὅτι Κίφωρός ἐσιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.
ὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὕτω γὰρ κῇ I. Prom. 13. 196. ὕτω —ἰμειλλας I. Harm. 3. 854. ὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. ὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.
ὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὕτως ὅλως ib. 2. 740. ὕτως f. Br. vult ὗτος I. Tim. 33. 146.
ὑχ ὅπως II. Abd. 18. 175. ὑχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὑ, & σὸς.
ὄφελον. μέγα ὄφελος I. Tim. 50. 163.
ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.
ὀφθαλμός. τὸ παθος τὸ σὺν τοῖ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκεκομμένων II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδυτόν I. Tim. 17. 128. τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὕτα ὀφθαλμῶν ἀκριβέστερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ γὰρ ἀσέλγεια κῇ δι' ὕτων κῇ δι' ὀφθαλμῶν κῇ παιδαχόθεν εἰσδύεται — ἡ τῶν ἀσέμνων θεαμάτων κακία, ἡ λαβοῦσα τὸ αἰσθητήριον τῶν ὀφθαλμῶν & τὰ ἀκοῆς, ὥσπερ λαβόντινων θυρίδων τὸ λῃστὴν ἐπεισάγουσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. σὺν ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.
ὀχέω. ἐπὶ δὲ τ' ἐλπίδ ὀχούμενοι ταύτῃς I. Prom. 6. 32.
ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῷ ὀχήματος I. Somn. 15. 20. Empedocli Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημένοι ὥσπερ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸ ὄγκον, κῇ τὸ μέτρον, ὅτε τὸ πιθὸν λαβοῦσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματος τὴ φήμης περιενεγθῆναι δόξει τὰ ἄκρα I. Somn. 15. 20. κατέβη λέγ τὸ μέτρον, ὥσπερ ὀχήματος ἡ Ἱστορία I. Prom. 6. 32.
ὀχλος ἀκολουθῶν I. Nigr. 13. 51.
ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἡκούσας II. Gall. 22. 735.
ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. τὸ ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεὴς τῶν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.
ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθος. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.
ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεία. παιδίας περι II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδίων II. Salt. 23. 281.
παιδιρασιῶν δὲ ἐφιόδω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδιὸν. δημοσίᾳ πεπαιδιυρθμος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδυομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιὰ. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ὰ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδιαίον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασκάμβω III. Philopſ. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τῦ τυχόντος παιδισκαρίυ I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τ κήπωνα δαιμόνιον ὁ κ τὰ ἄλλα χλιύπ ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ϵ παιδίαν ποιῆται I. Nigr. 20. 58. παίζεις ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τ ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφίων παῖδις I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδις I. Nigr. 30. 69. ὰ παιδὼν II. Tox. 27. 536. ὰ παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλάθη τ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιϊκός. παλαιϊκὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρίχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ϵ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμιγίθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖνο I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τοῦτο ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάρισ III. Fug. 30. 382.
Πάνδημο III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμους III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. ἡ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τ Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλώβητο II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανυργία. ὰ τῇ πανυργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχίᾳ. παντευχίαι σαφηδὸν προικομίζοντο — σωνδιδυμίων δοράτων φορμηδὸν — ἁρμαμαξᾶι σοιχηδὸν ὑπὸ μίαν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντας II. Par. 53. 877.
πάνυ. ἡ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοιτες I. Somn. 2. 4. ἐδὲ πάνυ καθαιρῶς II. Q. Hiſt. 4. 5. ὰ τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμος &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἡμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἁλῶναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τ βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ἡμίσειον τῦ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. πυγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μενίππους ὅλους vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παράβυσο. τὸ παραβύσω πυ I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμβο II. Imag. 13. 471.
παραγγείλαι I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγίγνεται gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ὰ τ Ἡσιόδυ I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προβέμβο II. Imag. 17. 477. παράδιγμα προσησαι I. Somn. 18. 23.
παραδοκεῖν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παράδοξον θεωρίαν I. Herod. 8. 838. & 839.
παράβυρο I. Nigr. 31. 74.
παραιτονία II. Q. Hiſt. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ γὰ παράκαιρος ἡδονὴ πίπτει βλαίβω I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακίαται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρίλιπεν II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθῆται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομίων I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθίαν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγίαν. παραπαιδαγωγῶ ϵ συχνματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κ τὸ ῥῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ τὸ εὐξελιγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρεσβύτα ξυνδιατρίβοντα τῇ ληρεῖ ϵ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παρατέμπω I. Nigr. 22. 61. παρατεμπόμενος III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραῤῥύω. παραῤῥυὲν λάθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτο II. Lex. 6. 331.
παρισκαίομαι. τιθημμιο παρισκαυσμένο τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάῤῥου παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥεύματο παρισύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρίπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρα-

παραφέρομαι. παραφορᾷ ὑπὸ θελητοῦ τινος χειμαῤῥοῦς I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
πάρεδρος. θεῷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187. παρέδρους Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
παρειμι. τὸ παρὸν ἡμῶν θήμερος I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἢ πάντα τἄλλα παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπιστὸν Mſ. παρεὶς πιστὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπιστοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισῳδεύω. παρεισῴδευσε III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μὴ τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ἡγεῖται τίθιος I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρέρχεται εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δή ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκτῆς ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καλλικλείας παρθενεύσει ib. 17. 127.
Παρθυῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριὰν I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμωμον I. Cont. 13. 507. ὠθήσεσθαι σάμβας τ' ὑποκριτὴν II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν συνιχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθάνω II. Gall. 26. 742.
παροπτάω. ἐ γὰ παροπτᾷ III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενος πίραν τῆ μιτρίᾳ — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρα (T. H. vult legi πίρα) τῶν δίκτων παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδέω II. Jup. Trag. 14. 657.
παρωθέω I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θνατὸς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς αὐτοῦ πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῷ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπλῶς II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης γὰ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παυὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πίνητες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδιὰν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καλαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἢ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς ἀφ' πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἄλλα II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπιτύθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεποιθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάτταγος. ἔξω τοῦ πατάγου τὸ ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲ — Γαῖος II. Aſin. 55. 622. & 623. εἶναι τῇ τοῦ πάππου ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. πάππασιν ἐπιβουλεύουσι I. Prom. 16. 199.
πάτριξ δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς, πατρίδος εἴργουσι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑπόπτερος γεωργὸς, πᾶσαν χυδὸν ἐπέβαλε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παῦσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραβολοῦ τοῦ κακοῦ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ὑδὶ παυσομένου μου, an ὑδέτω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸ ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πίζα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπικάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπάκασι γὰ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δή ἐπείθη I. Somn. 9. 14. ἐπειθήμην Solan. vult ἐπειθόμην ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τοῦ ξένου αὐτὰ πεπειθότα I. Prom. 3. 28.
πειράω. πειρᾶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἔσεσθαι II. Salt. 5. 269.
Πειραιεῖς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καλλιφρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτῃ ἢ γέρρῳ I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένῳ συνιχῶς II. Tox. 14. 521.
Πεντέλη. τὴν Ἰκαρίᾳ λέγω Πεντέλῃ I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πέπυς I. Nec. 14. 475.
πεπύθω. ἔοικε πεπυθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πέπυσμαι ἀληθὴς I. Tim. 22. 135.
πεπλοκαίδικα I. Herm. 48. 790.
πεντηκοντόρια III. Macrob. 19. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τῶ πεντηκοντόρου νέου σόλου II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆ ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τοῦ μετρίου II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲ &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ὑδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Περιγρίνου τελευτὴς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in ατα v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸ βιον I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περιάνδρου. ἄτου Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαχολέω II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλὰ — τὴ ἀράμβοι I. Zeux. 7. 844. περιβαλλοῖς II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιβλεπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περιδεμοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περιέρχομαι. περιελθεῖν I. Nec. 7. 466.
περιῳδὴν II. Lex. 23. 348.
περίχωμα. περιχωμάτων I. Tim. 31. 145.
περιηγοῦμαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίσημοι. ἐς γελοῖον περίστη τὰς γνώμας II. Q. Hist. 1. 2.
περιστὰς πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθίζομαι. περικαθιζόντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικύρω. τοὺς πλοιάμους περικυρόμ☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλῆς Ὀλύμπι☞ Ἥρᾳπτ', ἐρέρτα, σωτικὰ τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πέρσα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περιοδ☞. ἰατροῖς παρίχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιπόνω. λιπίδα περιπόνησα III. D. Meret. VI. 293.
περουσία. ὀπ περουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. ὁ Περιπάτου II. Icar. 21. 776.
περπέρω I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περπέτομαι I. Cont. 22. 519.
περπίπτω. μὴ περπίπτῃς σεαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περσπερῶ II. Q. Hist. 29. 39. περισπερᾶσθαι III. de Dipl. 6. 238.
περισπούδας☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περτέμνω. αἵνας περταμνόμενον I. Nigr. 9. 49.
περττός. εἰ περττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περχρίει ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
περσφόνεια ἑπαν. I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλοις καὶφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν παρεῖν τῶν μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ὁ Λασυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθ☞ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἐλαμπηφόρεις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμέν☞ III. Philopf. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίου II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκοι ποτὲ γενέσθαι III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶν κυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κεραμλάβων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν I. Prom. 1. 24. ἀδῖνα Προμηθέ☞, ἀδῖνα πηλοῦ ib. 2. 26. ἐν πηλῷ ἔτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πῆρα. ὁ τὴν πήραν ἐξητημέν☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πῆρη I. Pisc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξεπιτοχέναι πιθανὸν ὄντα τὴν πρᾶξιν. ὡσὸ δίκης — πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς ἐ τοῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πῖλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πικάκιον τὸ ἀπὸ γεωμετρίας χρημάτων I. Nigr. 2. 40.
πικαρός. τὸ ἐσθῆτ☞ τὸ πικαρὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῷ Πινδάρῳ II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔφθην ἔπιν III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίονται τὸ ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμ☞ τῷ ἐλλεβόρῳ II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἠξίουσα πιπρᾶσ☞ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῆς μίτρας I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτωκεν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτία pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑποπηλ☞ II. Gall. 24. 739. ὀπ πίττης Βρυττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσ☞ III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπης. Πιτυοκάμπαι καὶ τραγέλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταῦρα τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ὀπ μέσῃ ἀλαζονείας ἐ φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄκλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικνοῦ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνις☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμασὸς I. pro Lapf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτωνι μέμφηται I. pro Lapf. 6. 733.
πλεθριον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῶν λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonafmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκαδε ὀπ τῆς Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλήθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελίαν. ὁδὸν ἐπλημμέλησα II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριώτερ☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλησ-

πλημμυρέσαι II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῆ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσιος. ἀεὶ πληγήσιος προσδοκῶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθος I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσαι ΙΙ. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους ὥσπερ ὁμόμους I. Tim. 4. 107. Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἴγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλουτίζω καὶ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61. Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδιδάκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτεῖν. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. Ἀφ' τὸ πλουτεῖν ib. 23. 62. ἐτέρως δὲ σὺ ἔφη πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. Φωτεινικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τε καὶ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτου I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτου III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλούτου II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐβρέψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῷ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. ὅσον ἔτι ποθεινὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν ἦν — τί ἔην, ἤρεσκέ μοι ῥύσασα; ποθεν; — ποθεν, λαὸς τινος μέρος· ἢ μισθ' ὑποκρίσεως ἀντὶ τοῦ ὅτι I. Tim. 8. 115.
ποιεῖν. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ὅτου δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσωμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς ἅδην αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίητο ἂν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὥσπερ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμου πεποιημένη II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορι ποιησασθαι III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὀρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλος ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλαι ἐδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμὴν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινὴ. ποινὰς καὶ Ἐρινύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστῃ ἐπαυλούσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποίᾳ δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῶν I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμεῖν I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολὺς II. Amor. 12. 409. ὦ πολλὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χάριν II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύστασα τῆ Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχλον II. Par. 43. 866. & 867. ἡ πόλις v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῆς πόλεως I. Cont. 22. 518. εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολιτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορφῆς αἰδῶλον II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδῴῳ I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου ἡ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τῆ Πολυκλείτου κειμένη III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθείας II. Salt. 33. 287.
πολυποσία II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδι ὠμῷ I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852. Ἀφ' πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὑπὲρ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορῆσαι, — πολλὰ κατηγορῆσαι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰ καθαρᾶσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶν πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέων ἢ ἥλιστον II. Dem. 10. 378. πλεῖν II. Asin. 10. 577.
Πολύστρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμοι ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῷ πομπεύειν ἔχοντες ἐλεύσεσθαι I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
ποσὸν. τῷ σώματι ποσῶν I. Somn. 9. 12. ποσοῦς τε πόνους I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονηρὸν ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυκήτεα πόντου I. Tim. 26. 138. ἐς τὸ μέλαινα πόντου III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον ὥσθέμενον naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμὶς II. de Luct. 10. 926.
πορπᾶσαι. καὶ τήνδε (ὠλένην) νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὑπὸ πόρρω τῆς πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος. κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτοσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν πραίδραν III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμος ὲν ὀλίγοισι μίγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ὲν τῷ πόλαμῷ I. Nec. 9. 468. ἄνω τῦ πόλαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ῾ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ῾ συνεκροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πάγη βίβι; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πᾶς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τῦ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὲ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εἴδυς ὀπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. παρὰ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ὲκ ποδῶν ἢ χωρεῖν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἰς τὴν πρόραν II. Jup. Trag. 47. 694. ὲκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐφ᾽ ἧς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ὲν ποσὶ ταῦτα κινήται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ὲν ποσὶ μοι — ξυλίνης ἀστραγάλης ὲν ποσὶ, contrar. ὲκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ὲν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ἢ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῦ πράγματ῾ ἀφεῖκεν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ὲκ τῦ πράγματ῾ I. Merc. Cond. 28. 686. μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχερείας ὄντας ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τι ἦν τὸ βάδισμα ἓ σιμὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημώδικὸν ἢ πρᾶον γενέσθ I. Nigr. 6. 44.
πράτ῾ω I. Nigr. 31. 72. πρᾶτ῾ω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τι πράτ῾εις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ᾽ αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράτ῾ων ἀνὴρ ἀφροῦται; I. Pisc. 47. 614. ἀμείλει ἢ πράτ῾ων ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. ἀφτελεῖ τὰ ἄριστα πράτ῾ων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Asin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοὴ III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσους. πρίσοις Gesn. πρισσίας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισσύτης III. Conv. 6. 422.
πρισμοτὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ῾ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ῾ ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπ῾ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἡ πρὶν ἀσχολία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὕραινον &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ῾ II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἰσι προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμῳ῾ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγον῾. ἴσπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀναβλέπουσι II. Q. Hist. 42. 56.
προδικταιάω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδύσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προϊόντας γὰρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προίλευσις. ἡ πομπὴ ἢ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προαλεύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προίλευσιν ib. 32. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ θρίαμβ῾ος, ὃν προίλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προιλεύσεις ποιεῖν τῷ βασιλεῖ ib.
προσέρχομαι. ἢ δῆ τινα προσελθόντα ἀφλεχθῆναι τῷ δήμῳ τι μὴ μικρὸν ὄψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ἔτ᾽ ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην πίστιν ἐξ ἴσου ἔθνους ἀμφόρμ῾ σφίσιν ἐπὶ τὴν θάλ῾ προελθεῖν ib. εἰς ἐκκλησίαν καλούμ῾ παρεγένετο προελθεῖν ib. τῦ ὑποκρίτ῾ προερχομένου ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἢ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῦ Κάτων῾ προελθόντ῾ ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προῦχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένους γὰρ πολιτικῶν λόγων ποιεῖται II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἐὰν ἀεὶ προθέσεις ὲκ προθέσιον ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ῾ προθεσμίας ὑπεξούσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προιημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προισχάνειν II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέσμαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαλαχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ὲν μέσῳ ἓ πινάκιόν τι τ῾ λίθῳ γεωμετρίας χημάτων καταγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ῾ εἴ τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δῆ προκεκρῖσθ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπ῾ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ῾ μαντεῖον τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ὲν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἐδαμοῦς ib. 14. 196. ἄδων Προμηθέ῾, ἄδων Πηλεῦ ib. 2. 26.
προμήτρια ἓ τυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόν῾ III. Dea Syr. 30. 476.
προνοέω. τῷ μὲ λίθῳ προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ὲκ προνοίας I. pro Lapsi. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενέω. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόοδ῾. ἐμένειν δῆ καταπεμπόμεν τ῾ πρόοδα τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόοδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. εὐτελὴς τὴν πρόοδον I. Prom. 6. 33. ὁ γὰρ ἐπ᾽ ἀσήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖται τὴν πρόοδον ib. σωνήθως δὲ τὰς προόδους ποιεῖσθαι ib.
προοιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προοίμιον. τὸ προοίμιον τῆ Ἰνδικῆς ἤδη συντίθεται II. Q. Hist. 31. 42. τὸ δὲ ἄνευ ⊖ μισογαμία τῆ μικρᾶς Ἀρμενίας ἐστὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τό, τὸ ἀμυνον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἴτι προορᾶν μᾶλλον I. Somn. 10. 15. προεωρῶμεν δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρεσκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρεσκευασμένος II. Lex. 24. 348. προπαρεσκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματι III. Mort. Per. 28. 351.

προπίμπω. ἡ προπεμψις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπιόντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

πρόρρησις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. ἡ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἕκαστον ib. 19. 227. ἡδὺ πρὸς ἴππον I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀηχοντα τὸν ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἐκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆχε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ἡδὺ πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῦ ποδὸς III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτὸν II. Icar. 21. 777. πρὸς τὸ ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί μοι I. Herm. 53. 792. ἅμιλλα τάχα μοῦσα ⊖ αὐτὸ τοῦτο προσάγουσ αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιμι τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ἐν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ὧν I. Zeux. 1. 839. τῶ προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχεσθ τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τὸν νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέχεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβος τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ἔτι πρόσηβος ib. 2. πρόσηβος κοῦρος ib. 1. πρόσηβος — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβος ib. παῖδες πρόσηβοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an πρωηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημαίνει dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τῆ τῦ γεγηθησομένου ῥώμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθιον II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθιος II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίεσθ II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τὸν Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνεῖσθαι v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδος. πρόσοδον ποιεῖσθ I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τῆ βυλῆς τῆ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον ib. ὅτ' ἐν ἐδικθείῃ προσόδῳ ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cat. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τὴν Ἀχιλλέως II. Par. 46. 871.

προσπτύσσω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῆ ἡδονῆ nunc exhibetur melius πισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέρεσθαι forsan προφέρεσθαι III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μισῶν τὸ ἐμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50.

προσωπείοις μιμουμένοις III. Philopsf. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρέψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια Ὑ. Merc. Cond. 13. 669.

προτεραῖος II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερος. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερος II. Amor. 9. 407. ὃ πρότερον ἦφι ἰρεῖν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότονος II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῶ προτιθέναι Σωκράτην I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τῶ Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάμβαι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πρώρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωΐαγωνισὶς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτος II. Amor. 20. 420. I. pro Lapf. 3. 727. ἐκ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτος I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ ⊖ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. ἐχὶ πρῶτον μὲ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τῦ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερύσις I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐκτέρωται ὑ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῦ τῦ Πτολεμαίων νεῶ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ὅππστ' Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐκαιμόμον πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρα II. Alex. 40. 246. ἡ Πυθαγόρα II. Gall. 4. 709.
πυθέας III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμήν. τῦ πυθμένος εἶγιν ὁ δυναμένε I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθοῦ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καλοδεχέσθ I. Nigr. 16. 54. πύλαι Solan. dicit, lege πόλαι II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μυρόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρέω I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνη; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυνθάνεσθ II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορριπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῦ πυρὸς ἀπικίνδυνοι II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλειψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρίτης λίθος I. Scyth. 2. 862.
πυρετὸς καύσων σφοδρότερος III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἐχόρδωσι ib. 20. 48.
πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὶ ἀνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυρρίχιζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. ἐχ ἑωρακέ πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ἐν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείρῳ III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἂν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲ γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς — πῶς δ ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. ἔτ ζῶν μὲ ἐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι· πῶς γὰρ; ὃς ἐδὲ αὐτὸς ἥπτετο τ χρημάτων ib. 102. πῶς δ' ἂν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δέ σοι πῶς ἀπέθανε; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾷον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾷον II. Aſin. 14. 582. ῥᾷον ἦν II. Lex. 20. 345.
ῥᾴς. οὐκ τῦ ῥᾴστε I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδέω I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥάχ ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδὸς μικτὴ ἐξ ἀπάντων τ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἡ δῦ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμενα ἰδῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀπαντεῖν I. Prom. 6. 190. ἀσπὶς τινα ῥῆσιν ἐπὶ σαυτοῦ ἀλγεινίζω I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ μι λέξαι τι χορὸν ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἀπαντεῖν εἰς τοῖς ὑπομόχλοις ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προσιέσθαι II. Alex. 19. 227.
ῥήτωρ. ῥήτορες μύθωντα, κ οὐ ἀγορᾶσιν ἄριστα Νείκεια τ' ἐβύσσει κ τερομβρόσιν ἀρίγνωτ I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῦ Ὁμήρε ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνος τ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα διαπτῆφόρος I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμος I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς σέφεσθαι I. Nigr. 32. 75. καρύζης τ ῥῖνα μεσὸς I. D. Mort. VI. 2. 347. πάχιστ ἰνίστε τ ῥῖνα ἔχοντες I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιπαυστέον II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτω. ἔρριφε II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥικὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥωμύλια II. Alex. 39. 245. Ῥωμύλιος II. Alex. 30. 237. κ τ Ῥωμύλιον ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμός. ἐν ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. κ ῥυθμῶν II. Salt. 10. 273.
ῥόμβος II. Lex. 2. 320.
ῥυτὶς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖος. οἱ πλείους τ Ῥωμαίων συμπροϊόντας ἔχουσι τοὺς πλείους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδιλάχη II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σαμαίραις v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεῶν μιμεῖς ὑρρίψι Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδαναπάλ I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖ ὄλεθρ II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοκιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ σαρκὸς ἀόχλητον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρ I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρ ὁ Θ. I. Nec. 16. 479.
σαφὴς. παντί πω σαφὴς I. Somn. 8. 11.

σβέν-

Σέστιμοι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸ Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβηριανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβηριανὸν θάψας ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σείφω I. Nigr. 3. 41.
σίλγος. ἐπὶ τὰ σίλγη II. Lex. 3. 323.
σελήνη. τὸ σελήνης ἐκλείψεις II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ὑπὸ αὖ τὸ σελήνης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη ἀμφθίριτος ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Σεπτιμιὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. εἰς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μάγισθ' ἑστι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμαρῆ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὲ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδὼν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικινὶς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σισαρθοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀποκτείνας τὴν Σίνιν τὰ πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφῳ II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὲρ τὰ ἐν ὀρχησικοῖς προσώποις σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτει ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῦ σκελοῦ λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴν μοι ἦν πολυτελὴς II. Asin. 48. 616. σκιὴν — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιῇ ἓ κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκιὰ, σκιᾶς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τὸ σκιᾶς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκιᾶς ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκιᾶς ἢ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκαπτὸς βροτῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐσῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκινδαλαμὸς III. Diss. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης, ἀπὸ τὸ Σκιρωνίδου I. D. Mar. VIII. 1. 307.

σκληρόδης πῖτυρα I. Somn. 12. 18.
σκοπία. ὥρα τούτου μοι σκοπῶ I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. ἀπὸ τὸ σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιά. ἀπὸ τὸ σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλα. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεσσέως I. Herm. 12. 751.
σκωμμα. δημώδης Ἀττικὴ τὸ σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμαραγδος. τὸ σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμοὺς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλάμβους I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφισὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥαδῖνι σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀνεπιπολεπισμένου σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστὴν III. Philopf. 16. 43. σοφισταὶ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφανέστεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐστὶ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τοῦ πλουσίου θύραις ἀμφιβίοντες I. Nigr. 22. 60. τῶν τοῦ σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπάνιος I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάδυσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοὺς τινας ἀναβεβλαστηκέναι III. Philopf. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπισυρομένους II. Tox. 19. 528.
σπειραῖος. ἐσπειραμένους III. Philopf. 22. 50.
σπεύδω. σπεύδοντα ἐκ αὐτὸν ὠθεῖσθαι — τί μοι σπεύδετε ἐκ αὐτὸν ὀτρύνεις; I. Nigr. 6. 44.
σπῆλος II. Amor. 15. 413.
σπιθὴρ. σπιθῆρα ὀργῆς — ὦ τὸ ἑδώδιμα φυλαττούσης σπιθῆρα τίφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπιθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζῶσαι (ῥιζοῦσαι) τὸ ἐνόντας αὐτοῖς σπιθῆρας τὸ κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σπονδὴ. σπονδῆς πέμπειν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τὸ κυάμων σπορᾶ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζοντα ὑπὸ τὸ γυμνασικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδεῖος II. Icar. 4. 755.
σπουδὴ μοι ἐπιλήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἧττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
στάδιος. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίους III. Nav. 16. 259.
σταθμοὺς τινας ἐκ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σταυρὸς. ὁ δὴ σταυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ὁ τὸ σταυρῶν III. Philopf. 17. 45.

σείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
σέλω. ἰσαλμένα I. Scyth. 3. 863. σέλμαζ II. Alex. 11. 218.
σέμματα II. Alex. 58. 263.
σενός. βιᾷ κωμῳδὴ σενός, I. Somn. 1. 2.
σενοχωρίω. ἀλλὰ σενοχωρῶν εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
σέφανᾷ I. Tim. 43. 157. σεφάνῳ τ' τοπον (μὴ ἴσασι) — ὁότι σ' ἀντίον ἐκείνων σεφάνες σ' οἷς (Casaub. legit ὅπως, πυκαζω τὰ μίτωπά μω 'πικαίσι. — την κεφαλην τοῖς σεφάνοις δὴ θ.σμοιᾷ I. Nigr. 32. 74. & 75. σεφανέω ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἰσεφανικότων III. Dem. Enc. 45. 523. σεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθ. τὸ σῆθᾷ ἢ τὴν δεξίαν καλαφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σήλω παλαιοῦ νεκροῦ ὀπτίαν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορᾷ II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τ' ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας δραπέτης I. Tim. 17. 128.
σιζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφόνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοιβάζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὁποσάπερ τὸ σοιχεῖον εἴη II. Gall 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἑξάπερ III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλᾷ. ἐπιμηκεις σόλες III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χημαλισμὸς τῷ σόματᾷ I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοιξας σὺ &c. III. Philopt. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Catap. 4. 624.
σοχασικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. κὲ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στρᾳλιατικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στρᾳλονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατόπεδον. δὶς στρατοπέδᾳ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λυεῖν ἀξιᾷ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιᾶζ I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν Jens. corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγω σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ὅτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε κὴ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γένοιτο III. Mort. Per. 25. 347. ὑμῶν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενης I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμματίου I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαίασπάω. συγκαίασπᾷ ἑαυτοῖς ἄλλες — φρούρια πρότερον εἰς τὴν Συρων ἐπικράτειαν συγκαίασπασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαίφλέγω I. Nigr. 30. 72.
συγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω τῇ μνήμῃ συγκεκοιμισμένᾳ — κάλλιστον δὲ πάντων ἓ πολεμικώτατον κτῆμα εἰς τὰς ψυχας συγκαπόρωσε I. Nigr. 10. 49.
συγκρατέω. συγκρατῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκρημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωτηρίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφίω δὲ σκάφίω ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾷν τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλᾶσθαι I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συναμφόω. συνειλήφθαι ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. συνειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συναγχάω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συνειλοχότα II. de Luct. 20. 932. συνειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συνεβουλευόμην τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consuluatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συνεβούλευσας ἂν ib. 193.
συμμαχέω. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαρεδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισερχομαι I. Tim. 28. 141.
συμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμποτῶν II. Asin. 7. 575.
συμπολικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροερχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἰδίῳ συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορά. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ἓ συμπεφυκυῖα III. Music. Enc. 3. 92.
σὺ σωαγωνιστᾶ III. Epigr. 20. 680.
σωκατασπάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωαρμοσῇ II. Tox. 32. 540.
σωδιπτέω I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμοᾷ I. Jud. Voc. 6. 90.
σωδιάτερᾷ I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
σωκπίπτω. συνεκπίπτει δᾶμα I. Nigr. 8. 48.
σωκπιλαυδάνω. σωκπιλαβέσθαι al. σωκπιβαλέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνείδω. μηδὲν κίβδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνερχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
συνεσις. πολλῇ τῇ σύνεσει χρώμᾳᾷ II. Alex. 22. 229.
σωνετός. τὰ πολεμικὰ συνετὸς ὁ ὀλίγος I. Somn. 2. 4. ὃ σωνετώτατοᾷ III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνηθειαν ἄμουσον I. Jud. Voc. 7. 91.
συνθετᾷ. συνθετόν τι κὴ ξύνον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ I. Prom. 5. 31.

σύνθημα. ὃς ἐδιδάξαμεν τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
σωίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνιῦσι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιεναι al. συνιῶσι II. Q. Hist. 37. 49. συι ς δὲ, εἰας II. Alex. 32. 240. συνίσι leg. συν ᾳς δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιεναι II. Salt. 64. 302. συνισομένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνίστημι. συνεςῶτα ὁρᾶς III. Philopf. 29. 56.
συναδικορία I. Herm. 13. 753.
συνοικεῖν. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοκίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ὅτω ῥᾳδίως συντιθεῖς I. Cont. 4. 495.
συντρέφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίβω. μὴ ἐ συντρίψω πω πισῶν τ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφία ἐ πενία σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲ αἰεὶ σύντροφος ἐςί I. Nigr. 12. 51.
συ ωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σύρδη. τὴν σύρδιν τυρδῖν λεγυσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν κὴ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συριττω I. Nigr. 8. 47. ἐξεκλίνες, ἐγὼ δὲ ἐσυριττον ib. 48.
Σύρος. τ Σύροι τ &c. III. Philopf. 16. 43. Σύροι μὲν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συφιτὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνισπακὼς τοὺς δακτύλους — ὁρᾷς τοὺς δακτύλους κατισκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ὐ τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου sphaerae hujusm. κρικωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τ ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμου σφίγγι II. Afin. 10. 578. & 579.
σφυρήλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χεδία. ἐπὶ τ χεδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. χῆμα ἀκλοπρεπὲς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος ἀπὸ τῦ χήματος — κόσμιος ἀπὸ τῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα εὐσχὴς I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τ φαίνεται ὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀ θαμώνει I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτὸς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Afin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψε III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμάνθανε λιθοξόου τὴν τῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτες εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτες ἐρᾶς ς I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ Φρυτισῆς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῷ μὲ σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῷ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius χρωτος legunt I. Somn. 8. 10. τᾷ ἢ τούτε σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καλαναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διεφθαρμένον τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπέρογκον ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσιν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώστρατος I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ ὑγιεῖτε I. Tim. 5. 110.
Σωτηριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως κὴ δικαίως κὴ ὑσιόως I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκεύη I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλαγὸς I. Cont. 1. 488.
ταχὺς ἀπυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαιπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαντον. ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν ἔχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαὸς. ἔνιοι ὑ τ Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ γραπτῦσαι, ἀλλὰ τ Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι Ἀδ.|τοῦ κ Καλαὸν προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopf. 19. 47.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως κὴ ἡ τάξις τ γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἢ &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνάμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. τ Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττεσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάσσω. τετάχατο I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταύγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἥκιτι ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύραν τε κὴ αἴγας I. Tim. 9. 117.
ταφή. τ ἐκεῖ σὴς ταφῆς I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἔμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὺς. ταρφεῖς ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφὺ I. Cont. 23. 523.
τάχος II. Q. Hiſt. 56. 65.
ταχὺς θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχέα I. Pisc. 29. 598. ἑτοίμως τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνε γικτὸς, οἷον ταὼς I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ἠροῦ, ἀμφί τε ἀςέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt 76 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμηρᾶς I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τ παλαίων II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλει. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιλλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσρια fruſtra *Olear.* pro τυμπανίσρια. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορία I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτῇ Νικίᾳ II. Q. Hist. 38. 51. ἔνθα τελευτῇ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ᾧ δὴ τὴν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ τυμπάνῳ τελεῖν I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦῆες ἀλλὰ τέλους σὺκ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τῷ βίῳ I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἡδὺ τερπνὸν σὺ αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμεθα σὺ αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ σ' εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέτρακις III. Mort. Per. 35. 356.
τέτρακτὺς I. pro Lapsi. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τετρακοσιοστὸν I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτταρες. ἃ σὺ δυκεῖς τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετταρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θηητοὺς ἄλλοισι ἢ σὺ πολίοισιν ἀγήτας τεύχας I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴτις τέχνη σὴ δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τ' τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μίσει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὼ τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς μὲν ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τιὼς ἐννοήσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικοῦτος I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηλινὸς II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508. & 509. τὴν χορὸν ὦ πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τ' ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῷ τε τῷ Τίμωνι ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔσ; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστι; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἂν ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κέντρον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μῶν ἢ σύ τινα ἄστρα ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ ἢ ἐστὶ; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινὲς ἤδη I. Scyth. 2. 862. τινὰ αἰτήσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τῇ Τισίᾳ τὴν τέχνῃν εἶδε III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανώδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσαντα — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔστω. — τὸ τῦ λόγου, ὁ τρώσας ἐάσεται I. Nigr. 38. 82. τὸν τρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapsi. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαχον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. ἢ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν ἀφεῖλκυσε I. D. Deor. XV. 1. 241. τάχ' τοιαῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχῳ ἄρχω τῷ δεξιῷ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχίαι II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κιφαλὴ τοκογλύφος I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῷ τόνῳ ὑφαιρεῖν III. Philopsi. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις. παῖμοι ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξῳ II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. τὸ τοσοῦτο — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ μοι, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον τὸ τοσοῦτο φυλάττειν τὸ πέλαγος — ἡ ἔρις δὲ τὸ τοσοῦτο — τὸ τοσοῦτο σ' ἐμπαιρίσθαι I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτον ὃ τοιοῦτον II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπέκεινα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους ἃς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. πῶῦ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἐπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδία ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἐφεπαθῆ III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδὸς καινὸς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπέζα διλφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τ' τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι F. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δὲ ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τρέπεσθαι τὴν χροιὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρίφω, θρίψω γενικῶς I. Somn. 7. 9. τρίφοι II. Asin. 1. 569. εἰ τὸ τρίφειν πώγωνα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀρίστιος θρίψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. θραμὼν πρὸς τ' ἄρχοιτο II. Asin. 54. 622.
τριακὰς. πατάξας τῇ τριακάδι I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὴν τριάκοντα I. Cont. 7. 498.

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολύθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ἐντολεῖ I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τῆς πλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριέσπερος I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρεις καὶ αφλίξας III. Hipp. 2. 67.
τρίκκη II. Alex. 11. 218.
τρικυμίᾳ I. Merc. Cond. 2. 653.
τρίοδος I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμος I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα δερχθέντες τέλη Μόλασσ' ἐς ἅιδου· τοῖς δὲ τῷ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτος. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτη II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριλιτομόδητος II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάνης ὁ Κωμικὸς εἰς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τὸν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τυτανὶ τὸν τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρυβλίον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὸν τείρυπημένον II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφάτου μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφὴ. τρυφὴν καθειρμὴν II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρὼς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτὸς ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὁ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τούτου τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐσόχου τι ὁ μναμονικὸς ὁ φιλοπόνου τυχών, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε ἀξιᾶς τεύτυχηκὼς ib.
τύλος. τύλων ἀναπλήσας I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥστε τισμοπέλας τετυλώμθαι ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβος. Solan. pro ἑκατόμβοια vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ὑπὸ τυμπάνοις I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπαλαγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τυνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννέω. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τυρσις. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ὑπὸ Γυθέως III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν ὁ οὖν παῖδα II. Aſin. 37. 609.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. ὑδὲ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλὸν. οὐχὶ τὸ σῶμα ἐστι τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τροφὴ. I. Prom. 7. 35.
τυφὸν. τείλυφωμένον, ὁ ἐπηρμένον καὶ ἀλαζόνα, ἴξω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονος — τῇ τύχῃ λογισάμενος — τῆς τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τύμμης I. Cont. 13. 508. Τύμμις ἑκάτη ἐστὶ I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλος. ὑάλῳ ἀφυχρὸς II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. εἰς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρις. τούτων ἀπάντων ἦν ὕβρις ὁτιοῦν μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὕβρις ὁτιοῦν F. Br. placet ὑβριστικώτατόν ib.
ὑγιὰ I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ δ' ὑγιὰς ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίειαν I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρὸς. ὑγραῖς οὐ ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατος ὁ μυκήματος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὑδρ πίνειν III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιξημμένον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χρεώμενος III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετὸς. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πεπωθότι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρᾳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ μὲν ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμεττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὁ καὶς ὅλος v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοντα. βία ὑπαρχόντων ὁ ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τῆς πλουσίας I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τῆς τρατιᾶς III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἀνθρώπου I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τῆς ὑακίνθου III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τῆς θεραπείας ἐλπίδος II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς προταφους II. Amor. 54. 457.
Ὑπὲρ I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερανθλίω. ὑπερανθλούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέρανθλος. ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τῆς θαλάσσης ἡ ναῦς γινομένη — μὴ τὸ σκάφος ὑπόκωφον γίνηται — ὁλκάδος ὑπεράνθλα γινομένης — ὁρᾷς δ' ὡς ὑπερανθλος ἐστὶ I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπεράω γενόμενος II. Dem. 3. 376.
ὑπερβατικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλας ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπερβολῆ. ὑπερβολὴ τάχα ἡ Κλώνι I. Tim. 30. 143.
ὑπεργκρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερείδω. ὑπερειδὴς τὸ πίστον τῆ μητρὶ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπερειδοῦσα ἀ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετεω. ἐκείνη ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερίχω. πρὸς τὸ ὑπερίχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερηφανῶ. ἢ προσαγορευσις ὑπερηφανε] ἢ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζαω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονέω I. Cont. 13. 509.
ὑπέρων οἰκημα II. Alin. 45. 612. & 613.
ὑπευθυνῶ II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γνωμὴν τὴν σφαγῆς II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπηοίω I. Sacr. 6. 531.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπηρέττων II. Icar. 10. 762.
ὑπηχέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπηχοῦμῶ III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπνῳ. μικρὸν σὺ' ὕπνω λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνω II. Alin. 7. 574. ὁ θεὸς ὥσπερ ὁ Ὅμηρος τῷ κωμῳδῷ Ζεὺς ὁπὸ τῆ μακροῦ ὕπνῳ διυπνίσας I. Tim. 6. 110. ὕπνος ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Alin. 42. 610. ὑπὸ τῆ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῆ παιδὸς ἀπίθανε II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὲ (al. δὴ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. ἢ ὑπὸ τὸ ψεῦδος τέλαγμων III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπον III. Diff. cum Hef. 2. 241. χαλκαργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλυσίων σκευάζεσ III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὐτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίας ὑπ' ὠλίνας III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποορίχω. ὑποσιόρεγμων III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστριος I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὸ ὀφθαλμῶ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένω II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑποδήματα. τὰ σαῦρα ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ἀπ Σικυῶνος III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδύθερος I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδιδύκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μιγίστω ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτησῃ τινας ὑποθέσεις III. Pfeudol. 4. 166.
ὑποθορνυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑποθυμὶς ἡ ὑποθυμιάδες ἐφάνοι παρ' Αἰολεῦσι ἡ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλους ἐφιστέατο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ ἐ συντρίψω πᾶν πεσὸν τ' ἦμαι ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰνομάου κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτρεψας ib. 11. 50. ὑποκρινούμενον πρόσωπα III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτης I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοι I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ἐργιζῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητης ὑποκριτὴ κακῶς λέγοντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥστερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτην, &c. ib.
ὑποκρουω. ὑπέκρουσεν III. Conv. 12. 426.
ὑποκρυπτω. ὑπέκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολαβὼν rectius legatur ὑπολαβοῦσι *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἕνεκα τούτων ὑπομένοντες I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμήσκω. ὑπομιμησκόμενος αὐτὸν ᾧ ἐν Ῥώμῃ τροφὸς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑποσοίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρέω. ὑπέξυρημένῳ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένῳ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποσκαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑποπτερῶ I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑποπτεύουσι μοὶ Δι' II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑποῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑποσχέσομαι II. Salt. 16. 279.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόστασις. κατὰ τὴν ὑπόστασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσύλῶν II. Icar. 12. 765.
ὑπόχυσις. ὑποχύσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ ἢ ὑποχύσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταρακτίω. ὑπετάραττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν φαρυγα I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπίωτας II. Tox. 36. 544.
ὑπώπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὑπωχρῶ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοσοφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. ὁ ὑσπληγγῶ III. Calumn. 12. 142.
ὕστερῶ. ὕστερα τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀτθικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλῶ II. Salt. 48. 296.
ὑφαίνω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφορασομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὑψῶ. ὑψοῖσι πᾶσι λοιπόμενος III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαδωρῶ. ἀπὸ Φαδωρίνε II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαέθων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Pifc. 8. 576. εἶα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπῳ πραχθέντα ποτ' ἐφάνειν I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἔτι I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δι' ὁμοιώσεων ἐθέλοι φαίνεσθαι I. Somn. 8. 11. χρὴ ταῦτα φαίνεσ I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ τάριχος ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hist. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Hal. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάος ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τὴν μιῦς III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυσοσμία II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσσα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὁ φαῦλον σωσιστοῦ παράδειγμα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸν Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ μὴ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος ἐγένετο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipf. 9. 239. v. notas.
φείδομαι. φείδε μου I. Cont. 5. 497.
φελλός. ἐπὶ φελλῶν καθήμενοι II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae fruſtra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέμι. τοῦδε φέρω Διὶ &c. I. Tim. 35. 147. φέρουσι *Solan.* vult φορέουσι III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὲ ἤδη I. Somn. 14. 19. οὐκ ἠνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεικε III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐπεσκαλον II. Icar. 13. 766. φέρουσιν ἐπιτρίψουσι I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσποιεῖται φέροντες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρεις III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φεύγειν I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
φημί. ὡς φῄς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φῆσει vult *Solan.* III. Pseudol. 13. 172. φασὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖνοι III. Calumn. 27. 158. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἴφλα II. Q. Hist. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἴφης; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἴφας ib. 2. 187. ἦ σὺ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἴφα I. Nigr. 8. 47. ἃς ἐ αὐτὸς ὢν φαίης. II. Q. Hist. 15. 23.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοι κάμνοντα λέγων III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. οὐχὶ μὴ ἴφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Aſin. 56. 624.
φθόγγος. τοῖσι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
φθονέω I. Nec. 2. 458. ἐφθόνουν τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. ἐδὲις φθονος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιλαίτερος III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπον. σὺν τῷ μούθῳ &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
φιλεθημων ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλέω. ἀπὸ τοῦ φιλῶ I. Pisc. 20. 590. φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.
φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
Φιλημων I. pro Lapſ. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ηνιοδρομήσας I. pro Lapſ. 3. 727.
Φιλίππου Μίθας III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλισορέω I. Prom. 4. 29.
φίλουος I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου πεῦς III. Epigr. 24. 682.
φιλομυσία. ἐκπωῶ τὴν φιλομυσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
φιλονεικέω. φιλονεικῆτε II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόνικος al. φιλόκαινος quod melius. II. Icar. 24. 780.
φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸ φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόπονος, βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hist. 1. 1. τὸν φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopſ. 24. 52. ὦ φίλτατε Κίλσι II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφέω. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Pisc. 37. 606. τὸ φιλοσοφεῖν προστιμῶμεν I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφία. φιλοσοφίας ἐ παρουσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς ib. 33. 76. φιλοσοφίαι — ὁμιλητικὸς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ μὲν βέλτιον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ῥᾳδίους II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, ἀῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος ἤδη I. Vit. Auct. 27. 568. φιλοσόφου σεμνότητος I. Prom. 7. 35. φιλοσόφου τὸ χρῶμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκρου φιλοσόφου μάλα πολλοῦ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ἔστι μὲν φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄρισον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἰδῇ τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αὐλὰς ἢ πρόθυρα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφως παρασιτίας σπουδάσαντας ἐδιδιξε II. Par. 37. 863.
φλήναφος. λῆρος καὶ φλήναφος I. Somn. 7. 10.
φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ μοι οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
φόβος. ὁ ἴσος καὶ τῷ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ δὲ συνεχεῖ φόβῳ καθιζάνουσι, καὶ ἀκηδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβου λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas fruſtra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινικίζω III. Pseudol. 28. 184.
φοῖνιξ. καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτῶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
φοιτητὴς de diſcipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
φοινικός. τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν φοινικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνους ἐργάζοντο II. Astr. 23. 370.
φορὰ. φορᾶς αὐτοδίδακτος II. Par. 29. 859.
φορτικός. ἐμοὶ δὲ ὑμῶν φορτικὰ μὲν, καὶ δικαιικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoriſto imperativi in ἐπιτύπτω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum i. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

φρα-

Φρατρία I. Herm. 24. 762.
Φρενήρης. ὡς ἂν φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
Φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
Φρόνημι. ὃ, τι φρονοίην II. Amor. 50. 453.
Φρόνησις I. Halc. 6. 182.
Φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μίαν φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
Φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
Φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίῳ I. Harm. 1. 850. Φρυγίῳ κατ' ἄρα Τμώλῳ III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
Φυγή. ἐν φυγῇ ὢν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον καὶ φῦκος I. Pisc. 12. 580.
Φυλάκιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
Φυλάσσω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξασθε δὲ ἑπτὰ ἡμαρίων &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττω μου II. Asin. 4. 572.
Φυλέτης. φυλέται δὲ καὶ φράτορες I. Tim. 43. 155. ὡς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
Φυλὴ I. Tim. 49. 162.
Φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγράψαι τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 105.
Φῦλον I. Nigr. 16. 55.
Φυσάω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
Φύσις δίξα I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει ἡδονὴς ἴσμεν κύριοι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
Φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
Φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ἐπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀκμὴ τῆς φωνῆς I. Nigr. 21. 59. μιγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
Φῶς. ὅτι εἰς τὸ φῶς προάγουσας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾷν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
Φὼς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωσφόριος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτε Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
Χαίρω. ὡς ὅτι χαιρήσουσιν III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ὑμῶν &c. I. pro Lapsi. 2. 726. χαίρειν κελεύω ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν τῆς Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παιδὸς I. D. Mort. XI. 1. 376.
Χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὁδὸν χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τὸ τοῖς χαλεπωτάτοις δῆγον I. Somn. 2. 3.
Χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
Χάλκεον ὁδὸν vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
Χαλκὸς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
Χαλκεῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
Χαλκηδὼν II. Alex. 9. 216.
Χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
Χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
Χαμαιδιδάσκαλος. ὡς χαμαιδιδασκάλῳ φατῶντι I. Somn. 1. 2.
Χαραδρὶς. χαραδριοῦ τινα βίον ἀμιμήσῃ I. Somn. 9. 13.
Χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
Χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
Χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαριεμένους I. D. Mar. IX. 1. 312.
Χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χαρίτες. ἁρμόσασα τὸ Χαρίτων φορητὸς I. Somn. 15. 20. ἐπόσαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάρισι θεὸς II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάρμη & Χάρπη aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πιεῖν II. Demon. 10. 379. πιεῖν τις ἐπικαθίζει ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὄνειρος I. Somn. 17. 21.
χειμὼν. μέσῳ χειμῶνος I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀμφίρυσας ταῖς ἰδέαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπισῶσαι χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῦ χειροῦ II. pro Imag. 9. 488. χειρῶν ἄναξ. vid. χειρώναξ. οἱ ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντες I. Somn. 6. 9. οἱ χερσὶ — χάρτλῳ ἀμφὶ χεῖρες ἔχοντες — ἔχων βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτῶν τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἕξω ἔχοντα λέγειν sed *tutandi, imminentia mala avertere*, quod multis probatur contra *Cuperum* & *Gronov.* ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὀφίγοντας III. Calumn. 5. 131. ὡς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακλρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειρώναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄναξ μόνοις ταῖς χερσὶ δισπόζων ib.
χιλιὰς ὁρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χιλιὰς. ἡ χιλιὰς H. Jup. Trag. 30. 677. χιλιὰς II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χιλιὰς II. Asin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῆρα. χήρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πιναρὸν ἢ χῆμα ἀκλοσπιτὴς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μακλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος τῆς χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῆς Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χαρίτη περὶ ταῖς κώμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδὴ. ἑπτὰ χορδῶν I. D. Deor. VII. 4. 224.

χό-

χόρ῀ pro χῶρ῀ I. Nigr. 16. 54.
χράομαι. ἐοῦτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ἐ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρῴᾳ τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τ῀ πραγμάτων χρῶ τῷ βελτίσῳ I. Prom. 2. 26. συμβιωταῖς χρώμενο῀ I. Nigr. 18. 57. χρωμένῃ sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρεωμένους II. Astr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθῆναι III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δανειταῖς ἀποδώσει ib. 20. 607.
χρειὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένε I. Herod. 5. 834. πάνσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσύρετον ὅτῳ χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἐ χρηματίσεως τ῀ ἐπιμέλειαν τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆναι. ἐχρῆν γ῀ κ῀ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopf. 7. 36.
χρήσιμο῀ I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὃ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὃ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρησίμοις II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diff. cum Hef. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ἂν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μ῀ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστ῀ δόγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τίλραμμένος τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόν῀ I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μ῀ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν῀ I. Nigr. 18. 57. τ῀ ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνῳ, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρᾶς, cutis. ἐν χρῷ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἴσαιτον I. Somn. 15. 20.
χρύσι῀. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δίξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hist. 21. 119. χρυσοῦς ἀναισχύντῳ ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀναρῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσίῳ κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποσπάσθαι I. Pisc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππ῀ I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς vestis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰη δ' ἔμοι γε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ κ῀ ἐλέφαντ῀ ξυνειργασμέν῀ II. Gall. 24. 738. & 739. γενέσθ῀ χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαέν῀ III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τῶ μύρῳ II. Asin. 51. 619. Conf. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἔχῃς II. Gall. 11. 718.

χωρίον. ὅπως μ῀ ταῦτα χωρήσει ἄδηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Asin. 31. 600.
χωρίον κηδεμόνες II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλιξάνδρ῀ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίσης III. Pseudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδεμιοῦ τ῀ πραγμάτων ψευδῆναι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδ῀. κ῀ ψεῦδ῀ I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίσης III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφίλιππ῀ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μ῀ ἦν σὲι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφορεῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμυθίον I. Pisc. 12. 580.
ψιττότοδες II. 1. Ver. Hist. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήμαθ' — ἅπερ ὡ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὑτῆς πόδας ἄλλοιτο — ψυλλῶν πηδήμαθ' καλαμοκκώμφος I. Prom. 6. 34.
ψυλλίον III. Tragop. p. 653.
ψύλλαν III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. τ῀ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς κάθαρσιν ταμιεύσας I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἔχων III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα ἐ῀ τὰς ψυχὰς συγκεκρῶσθαι I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίαι ἅλω῀ I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὦδή. πολυώνυμο῀ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ᾠδή τις ᾠδὴ πρίσεσιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδίνω δὲ κ῀ ὅτῳ πρός τινας ἐξιπεῖν I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ᾠκείαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ᾠλένη. τὰς ᾠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ᾠμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ᾠμότης. καὶ λέγουσι πολλὴν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὦν pro ὄν II. Astr. 3. 361.
ὠνῇ δ' ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνι῀ ἀριστὴ I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἴκ τι ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν οὐ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὅρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. sed ὥρα σοι κ῀ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκέλευε II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραισιν ἴκοιμῶν II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ἵκοιτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραῖ῀ I. Nigr. 16. 54.

Ὡρίων φέρει τ' Κυδαλίμα III. de Domo 28. 206.
Ὡρ☞ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἀδὺ ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τ' Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — ϗ τοῦτο ἀλίγου ὡς πρὸς ἀρετὴν ἀσκησιν — παῖδας εὖ ἴσθι οἰκοῦν ἀπαιδίας ὡς πρός σε, & similium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γένους — ἔχω II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. ϗ ὀξύτατ☞ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐνθάδε ἥκετο III. Philopat. 21. 608.
ὥστερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥστερ τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hist. 51. 62.
ὥστε μὲ II. Asin. 42. 610. ὥστε τ' μὲ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὤφελον III. Fug. 21. 371.
ὤχρ☞ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὠχρὸς ϗ ἄμορφ☞ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῶν pro δινῶ. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἴχρι quum in textu ἰχῶν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ☞ *τυ* edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ☞ *τυ* habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus *τυ* pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando *τις* encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνες interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πυθῶνα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi *τυ* & *τῳ* ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμοῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum λύπης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba λύπῃν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκαπτέον εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσ☞) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυρήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπῆν ἐκχολίου☞, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foëſ.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξανθεῖ de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς ϗ ἀπορύη τὸ δῆγμα, ϗ φλυκταίνας ἐπινατίας ἐξάνθησι. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλαῖς ἐπανθήσασ' ὀδύναις; ὀδύναι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθ☞ & νόσ☞ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ☞ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αἷθις ἐξανθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμεῖν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut θάλ☞

de

de omni magno ac laudando, generaliter; sed & de morbis humana remedia respuentibus. Ita ὑμνῶ Ἄτη de magna pernicie ex *Aeschyl. Pers.* adfert modo laudatus *Abresch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demissa, immissa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum sit. Esto. Interim verborum inde usus probatur in utramque valere partem, & forsan nihil in Luciani vulgato mutandum. nisi ille asperitatis ac propullulandi significatus in compositis tantum ἐπ— & ἐξανθῶ, non vero in simplici ἀνθῶ inesse, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemst.* ἀνθρωπίνων, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excusus est 21. corrige 11.

P. 81. vs. 45. λιχθῶσι] δαπῶσι etiam *Solanus Juntinae* adscripserat; sed satis tuetur vulgatam Cl. *Hemsterh.* Confer & infra T. III. *Pseudol.* c. 25.

P. 145. vs. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt distingui Grammatici, quando est interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* divisione; sed quia Cl. *Hemsterh.* aliam capitum divisionem instituit, jam est c. 5. pag. 189.

P. 199. vs. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum istum a *Jensio* improbari, *Hemsterh.* etiam bene monet. Licet aliter senserit Cl. *Gesner.* in dissert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipso immutata; ubi alia de nominativo illo pro accusativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ ὦ Ζεῦ & περὶ, quia est notatu digna, etsi vulgaris, ita constituenda. Περὶ *Fl. B1.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. sed jam ex divisione *Hemst.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπισπ. c. 26. sed est c. 14. vs. 87. sed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili est, ut inspicienti patebit.

P. 408. 43. ὦ καλαδίκης ἀλῴσει, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντι. Doctiss. amitinus meus *Abreschius* in animadv. ad *Aeschyl.* p. 63. deleta distinctione legit: ἀλῷσι τῷ ὕδατι, & sic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένων ait fore δικλικὰς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi φεύγων ὕδωρ.

P. 499. In *Contempl.* ipso initio capitis 8. Εἰσὶ l. εἰσὶ.

P. 517. vs. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce constructio, videat ejus exempla ap. Doctiss. *F. L. Abresch.* in animadv. ad *Aeschyl.* p. 186. ubi ἃ observat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeschyl.* Pers. 217. Εἴ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αἰτῶ ΤΩΝ ΔΕ κρατροῦν λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δ' ἔχοιτες ΟΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demosth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ὁ τυχὼν ΩΝ ἐκαλλίστευσαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etsi enim id posset construi, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil singulare haberet; tamen alterum non displicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Corcebi.*

P. 536. vs. 13. εὐφημοῦν τῷ ὑμέναιον ἐκαυλοῦν] Quia suspecta vox ὑμέναιον, tentabam ὕδναιον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime respondet praemisso εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia posset regeri, ὑμέναιον melius convenire bestiae morienti, & τὸ ἐκαυλοῦν esse ipsum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vs. 32. exemplisque τῷ ἴξεσι cum accusandi casu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς σὺν ἴξεσι φεύγω, εἰ μὴ μόνας τοὺς ἰχθῦς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλαμησησάμενον, per σ in quarta syllaba, a μασάομαι. Addi autem potest ad notionem φόνου pro sanguine Plin. 21, 16. f. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, nisi candidior esset, & nisi* sanguineum succum *funderet. Quae de caussa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi nostrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἢ μὰ γλῶσσα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἦσα, ἢ δὲ φρὴν σὺν ἀνελέγκτῳ idque Εὐριπίδιόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. σὺν ἂν φθάσοις ἀνούμενος vix potest apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego posueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud est, quam *statim emendum est, si sapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἁλιεῖ. c. 22. κατηχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma post ἔστι.

P. 576. 24. ἀχαριστίᾳ l. ἀχαριστίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit post ψῆφον.

P. 585. b. nota postrema Ἀποσμιλύμενον. leg. ἀποσμάμενον. Addo nostrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμῶν, sequiturque etiam τῷ στιλπότερον ποιεῖ τὸ ἄνδρα. Quare jam & illic ἀποσμιλύμενον restitutum vellem pro ἀποσπιλύμενον.

P. 597. vs. 27. ἀπημπώλησεν. Ita ex P. remansit. Sed lege ἀπημπόλησεν, media brevi, quia sic solet ap. nostrum aliosque, vid. testimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aesop.* 18. f. longa media, ἀπημπωλήθη χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum vicissim est neglectum, ημπ— non ημπ. quod eodem redire existimo.

P. 600. a. versu a fine octavo, in nota Jensii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vs. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis sepultum dubitabat *Gesn.* & fors *Tellus* legendum: sed Cl. *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vs. 96. seq. ubi Τάλως Daedali discipulus ingenio magistrum superans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis sepultus legitur, haec observat: „*Pausaniae* I. 21. & 26. Κάλως est, unde Simonio Chron. A. M. 2773. ita & hic scribendum est, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiast. *Eurip.* Orest. vs. 1648. Lucian. *Revivi.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus est Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; sic enim de Calo *Pausan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχαιρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὖον esse νέον legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverss. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰοῦ, κἂν καλαυσόμαι ἐ ἀνακαυσόμαι. Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, σὺ μὲν τούτων ἐπιλήμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλάπαινε. l. Χαλίπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ᾠδὴν. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυᾶ— l. ἐγκυᾶ—

P. 633. 48. εἰ οἷόν τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ ὑπὸ χειρὸς παρεὶς κέρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυσικὸν, l. ὑποκορις — Et in nota ad id, pro Ὑποκορίζεσι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερ& & punctum minus poſt βασιλικῶ adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάσηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philoſſ.* c. ult. ἐδὲν ἃ μὴ ταράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπίτιπτ&. l. ὀυπτερ.

P. 663. b. Ἔχέτω τινὰ συγγράμμω] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παραγυσαι& pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum δίδαξ&. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφεις. l. Εὐπαρύφοις. *Ibid.* vſ. 3. λωκὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγε; l. λόχε.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμίμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ἐκ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *e luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἔμπλαστις apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλα, pro Μανδροβούλα; poſtea vero frequenter etiam Μανδρο&. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλα *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërr. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρα&. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλα. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβύλα, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πωμφας, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πονηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπειθεὶς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπειθεὶς corrigendum erat, quia eſt *circum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὠδαψόμεν& legendum ut in textu, non παραψόμεν&. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παροψόμεν&. certe legendum λιμοῦ ὠδαψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὠδαψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τιν& tolle, & poſt ἐπιτραφέντ& pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπιλλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem; *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτη.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πιφυγμένων, emenda πεφυγμένων.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ἡ φρατὶς Ἱππαλεΐδη operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλήρη pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum *I. Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἰσχὶ τὸ ἴσε.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγγεγόφως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥίτωλας, l. ῥίτοῖας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατεῖς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετεῖς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὠδαξαλεῖ retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* l. c. 71. f. ἐ μεγίσας πλάτας ἔχον, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt πολῖαξ.

P. 782. b. In not. *Bourd.* οἶδ&, l. εἶδ&.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post οἶδε.

P. 793. 93. post ἀσὼ potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero molestus esse pergas, forte etiam aqua irri perfusum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. versus fin. notae meae male expressum καυκηλικὸς & καυπηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. post *mansisse* omissum, *Ulyssis illius instar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in versione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ὅ, ὦ θράσις;] Doct. *Abresch.* legit θράσος, in animadv. ad Aeschyl. T. I. p. 510. ut sit per hyperbaton, pro θράσων ὄν, ὦ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ἃ θράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενίσθω, aliisque id probat, nec displicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem nostram hic cum Graecis contulerit, illum nihil absurdi amplius in iis deprehensurum. Sed clariora erunt Graeca, si primo observes, αὐτὸν jungendum cum ἀγόρδμον, deinde, si post αὐτῶλας incidas; Latina autem illustriora erunt, si in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas simpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de se quidem loquitur, quo respectu *me* mihi in mentem venit, sed loquitur in tertia persona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit post ἐπισκοποῦντας.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, insere ἢ.

P. 814. 78. comma illud ante φατὸν delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπεῖν. Clar. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθὺς, me non contra nitente, quia ab sequente σ facile absorptum sit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθὺς de qua *Ammon.* non observatur. Sed quia longe frequentissime tamen observatur, praestat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam suscepi, illud etiam favet, quod ea, quam restitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, si inventa esset in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuisset vel personam adscribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planissimam, in τίσι γε mutare. Si quid in hac arte firmum est, illud profecto est, non mutatam esse lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diversam. Neque sic errant descriptores, neque sic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὔτον. adspirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχεῖ.

P. 830. a. frustra miratus sum cur *Graev.* dubitet quid sit ἥρισε; nam ille non de ἥρισε, sed de ἤρησε dubitat merito.

P. 832. 23. punctum excidit post γνῶσιν. Pag. seq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ὃ ex Par. male remansit; sed omnino leg. ὅ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νυμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare possum τῷ ῥίπτειν ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae sine dubio in partibus est, licet expressa partium mentio non fiat. Etiam qui μίρων habent libri, ipso accentu produnt, fuisse in Archetypo μίτρων. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticismus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίβαλε — ἢ ἀράβδωσι] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, ἢ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hist. I. 4.

P. seq. a. vers. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In versione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vs. 3. notae meae dixi: *sine accentu scriberem.* Adde: sed quia usus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apostrophum, bene κἀν' scribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Gesner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Wesseling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus sit, & conf. *Demosth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Gesnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum post πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jensii* adde: *Wopkens* in Lect. Tull. p. 306. refutat *Jensium*; at non satis similibus exemplis, saltem non ubi ἢ adsit. Quare adhuc *Jensio* adsentior, quia ἢ hic non conjungit, sed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & vicissim ib. vers. seq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων σκιαὶ sunt etiam apud Michaëlem Apostolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipse Luciani locus videtur respici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano restitui jubet *D. W. Triller.* observatt. Critt. p. 52. operis elegantissimi, & auctorem suum ex asse referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis scholion bis positum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν ἐς πίμπειν. Abit a *Gesneri* sententia *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, sed participio utendum. Immo & Infin. usitatus. *Long. Past.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* νῆμεν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορεῖν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τῷ τοξεύειν. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῷ γράφειν.

P. 862. 61. ὁμόγλωσσον. l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *sit.* l. *sis.*

P. 868. in var. lect. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. sub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma post ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδῦσα.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vs. 55. ὁπόσοῦν ex P. relictum. l. ὁπωσοῦν ex aliis, ut sensus requirit, idem igitur ib. in not. sic emenda.

Ibid. b. in notae vs. 6. γλᾶσσα, l. γόμωσα.

P. 15. 51. ἰσκιασμένων, l ἰσκιασμένον.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη μὰ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, & *indacias neceſſarias*. l. *invaſionibus* & *induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένοις probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιγμένου τὸ δέρμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθίαν (quod forte correctori *Juſtinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J.M.G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ὐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τεθηγμένον, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J.M.G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τεθεγμένον, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατατιύγη hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J.M.G.*

P. 64. 15. γένεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γένηται.

P. 72. 41. τῇ Ὁμήρ., l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφοντες pro συγῆρ.

P. 75. 15. ὁμοιωτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῳ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μή τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῷ χεῖρε, l. τὸν χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυνῆς ἐκάλει] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύλα, ſcil. δᾶδα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποτάμιον, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe μέγα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J.M.G.*

Ibid. b. notae ad κῆτος adde *Alciphr.* 3. *Ep.* 7. *p.* 292. qui κῆτος ſ. γαστρὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρια, l. πυρῶα.

P. 97. 15. ἀστασθοι, l. αὐτασθοι.

P. 100. 88. τοὺς φυλακὰς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίχει τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντίχου τὸ κῦτος, quod κῦτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῆ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Ecchо, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμυλαύσαι, l. ἐλελ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἐμελον, l. ἔμελλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἀμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μᾶλλον, l. μαλλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδε, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquis*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J.M.G.*

Ibid. 54. προσαιτητῆς, l. πρόσω.

P. 156. 90. Ego putabam, ἀμίσεως relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J.M.G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἵστε μὰ, l. μὰ.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῷ.

P. 172. 64. συγκύμβω l. συγγρ.

P. 173. 71. ὁμολόγει l. ὁμοῦ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J.M.G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γνωμούμενος. excidit ν.

Ibid. 7. γυρὸν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυρὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ἐπίσχων accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κόλασιν, αὐθύνας ἐπίσχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J.M.G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαλα.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri*. *J.M.G.*

Ibid. Nondum poenitet τῷ σώφρ. in verſione ſervati.

vati. Sermo est de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio satirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδεξομένων, l. ὑποδῦξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ὀλίθρου adde. Sic iterum subst. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pseudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX, 4. Ita ut vulgatum non sit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμέρας esse genitiv. pro *interdiu:* sic noster solet ponere, ut 1. *Ver. Hist.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vs. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur εἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. vers. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἦρχε ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma post ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum post εὐθύς.

P. 246. 93. in versione, *pastratum est*, l. *p— esset.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Μὰ, l. Μὰ.

P. 256. 19. adde comma post φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omissus.

P. 262. 59. μετενομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expressum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vs. 14. pro IA. 16. leg. Isthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vs. 5. leg. γυμνοπαιδίᾳ γυμνοπαιδίαν substituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. ϑριτίσμασι, l. τριτίσμασι.

P. 278. 91. διεξελήλυθα μέ, l. junctim διεξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. suam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phrasis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὺς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit versionem accommodare, *tertia assumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. vers. penult. leg. *Pontanus* pro *Juntanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀτλικῆς, l. Ἀττικῆς.

P. 293. 6. Dubium non est, & alias a nobis quoque ostensum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vs. 6. a fin. pro *Apelled.* leg. *Apellon.* & mox ἰαχεν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In versione: *ignorabas*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κωφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipso init. punctum excidit post ἐσιώσας.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λευθόκολις, l. λιευθόκολις.

P. 325. a. notae ad ψύλλαν adde: sed ψύλλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προσιεσθέμενος ψύλλας παρὰ τοῦ φόβου.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθῦς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *peculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rursum posuere operae 333. & hic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum est, ut uterque numerus, & verus & falsus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vs. 6. leg. Pfilothris, & ἀνακάταξις, itemque ὑτοκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam nostram de λάλης ϑηγάνῃ libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipso init. post ἐμεῦ punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ἀϑρόκτησια festinatione quadam Cl. *Hemsterh.* nomen positum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum post αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ἀνόματα, ut paullo ante. Ibid. vs. 52. adde comma post ἤγειμαν.

P. 369. 22. Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὄμηρον putide abundare dicit, sed optime reprehenditur a Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὄμηρον τὸν ποιητὴν. Ictum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum punctо subscr. quia ab ἀΐσσω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν posset stare.

P. 378. 75. προσομιλήσαιλας, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκισ. l. *an* Ἀρκισ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vs. 1. ἀφικνεῖσθαι l. ἅψαι. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀπασκάπτει fana credo, & αὐτὸν masculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum respicere; licet enim minus obvium ἀπασκάπτειν τινὰ pro εἰς τινὰ, tamen Scholiastae stilo hoc dandum, & propemodum sic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ ἀπασκάπτοντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non satis esset, ad usum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυώμενον, l. ὀφρυώμενον, vel ἀφρυωμένον.

P. 401. b. n°. 77. vs. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo sanari possit hic locus, me visurum promisi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidisse credo; & despero de sanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαρῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφίντον. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum scripsisse ὑπογεγραφίντον. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte construxisse credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vs. 4. ἀπακρύπτομαι, l. ὑποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξορχοῦντο, quod pro ἐξορχοῦνται jam interpretando substituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἐκμετρίαζε respondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. vers. io: *a nobis invicem, quasi interjecto pariete, abstinemus.* Sed non hoc velle Lucianum; sed sibi sumere Chariclem τὸν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὸν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetstenius* suspicatur, in Graecis p. 429. vs. 85. sive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνῳ legend. Κρόνῳ — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut υἱὸν Διὸς.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* ro-

robustas radices nescio an aliquis asservandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui discrimine distant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *νομίζομεν.* Frater junior *Carolus* malit *νομ.ίζωμεν.* cui adsentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro est illud *μὴ*, recipiendum omnino censeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum respexerit auctor, rectequeadeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque servandum, Θεατὴς & Θεὸς, cui omittendo Θεατὴς occasionem dedisse potest. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δυσίρατα κῶμον* omnium minime de Paride cum Scholiaste vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum *κῶμος* s. comissatio magis placebit, ut in rebus incertis, si quis conferre volet scenam enarratam a Luciano *ψευδομ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mss. est *διηγώμεθα*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγοῦμαι*, quae eandem sententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *αὖθις* & *εὐθὺ* negavi; sed aliquanto melius de eodem scripsi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, si licebit, praemittam Indici Graeco seorsum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *κούφην* facit, quod sit epitheton solitum. pro *κωφὴν* vero, quod mortui dicuntur turba silentum, quodque adeo mortuum non possumus rogare quis sit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi potest. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. Εἵνεκα] Adde nostrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum subscript. sub *ἀναργῆ.*

P. 459. 23. *Εἰρηνικώτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adspicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obstupescas, ut non vulnereris: sed tamen, uti pacem animi serves, ut certe vulnus non sit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum consensum in *ὅστις*, illudque pro *ἥτις* poni non observaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, sed ad *Σμυρναῖον*, hoc sensu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e superioribus satis apparet. Smyrnensem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani nostri, erudite disputabat *M.V. de la Croze* in Miscell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Cassii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obscura esse non posset. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδίων*, l. *παιδίον*.

P. 476. 92. *μιμηλότατοι*, etsi sic etiam in aliis. l. tamen *μιμητότατοι.*

P. 514. in *Schol.* ad *φιλέτιρ*, pro quo *φιλέταιρ* malebam, notat frater. Quidni a *φίλος* & *ἔτης* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρ*.

P. 526. a. notae *Gesneri* adde idem pluribus confirmantem *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὃν αἱ Λάκαιναι ἁρμοσὴν ἐκάλουν.* ubi licet magistratus Graecus intelligatur, tamen hac occasione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549, b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοᾶν τις ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.*

P. 550. a. in not. vs. 1. *ἀνωμότας*, l. *ἀνωμότους.*

P. 555. 84. Τράχων, dederam *τράχων*, ut patet ex notis; sed non obsecundarunt operae.

P. 556. 18. *ὁρκομοτοῦμεν*, l. *ὁρκόμωτ.*

P. 560. a. n°. 55. adde: sed distinguendum fuerat; nam *διῤῥημένον* est a *Δῤῥίπτω divido.* *διημμένον* a *Δάπτω tollo.* vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. *εἰς δόμους μένειν.*

P. 578. 41. *videns*, l. *ridens.*

P. 580. 77. Ἐπὶ τούτοις *in his* cum verti, respici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quasi dicat, tanto suavius acquievi, cum illud mihi promissum esset. *J.M.G.*

P. 586. 52. in versione quatuor verba neglecta, nescio cujus culpa. Insere igitur: *Tumque inde sic proficiscimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius est*, l. inverse *Est satius.*

P. 588. 81. *πῦρ*, l. *πῦρ.*

P. 591. 74. *οἴσωμεν*, l. *οἴσομεν.*

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λεμβάζειν λύκα τὸ ἅτον*, jam vero video sic loqui *Eustath.* de Ismen. am. I. p. 26. *ἡ λεβαμίνη μου τὸ ποδῶν.*

P. 596. 21. Καιδαύλη. Forsan & hic Ταντάλῃ legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Wetst.*

P. 599. b. vs. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. sic habeant, praestat tamen comma post *ἴδοι* addere, & post *ἐσίας* delere.

P. 601. b. in nota *Gesn. hoc*, l. *huc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in versione, supple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἀχθόμενον ἐπὶ τῷ δυστόκῳ.* Doct. *J. Gavel* in fin. Obs. ad Oeyp. in Miscell. Obs. T. X. haud inepte emendat *ἀπὸ τοῦ δ.*

P. 622. 40. *γιγανάς.* Frater monet emendandum *γηγενάς*, etsi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: sed recte jam credo *Horreum* Obs. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπος ἐν συμφορᾷ.* omnis, i. e. totus homo (ipsa) calamitas est, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro τοιαῦτα.*

P. 638. 92. *ἀπεκτανάς*, l. *ἀπεκτονάς.*

P. 641. 56. *ἐκίτονον.* Cl. *Wessel.* conjicit *ἐκίκονον* probe.

P. 655. b. not. 39. vs. 2. *καθιζίσθωσαν*, l. *καθιζέσθωσαν.*

P. 659. 18. *ἄεσε*, l. *ἄεσν.*

Ibid. 24. *ὑφαντιῶντας.* Gesn. in sua correxerat *ὑφαντιῶντ*, & *mucidi* verterat; bene; ut seq. *παραχόντος* respondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παραχόντας* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *ὑφαντιῶντας* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παραχόντ* ad *λεβαντῦ* relatum videbatur stare posse.

P. 660. a. in not. vs. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. Ὦ Θεία Σαλαμίς, l. Θεία, quia est Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εὐρισθεὺς*, l. *Εὐρυσθεὺς.*

P. 675.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀναδέξασθε *recipietis, aequi bonique conſuletis.* Ἀνέξασθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνέξασθε] vſ. 8. ὄφεια, l. ὄφειν.

P. 683. 52. λάκριτι ex *P.* male expreſſum, l. λάκκιμβι.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic *P.* ſed ἐμβάτας *J.Bl. H.S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάται male operae pro al. Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Geſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych.* φαλῆρις, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. εὐεργετικῶς, lege ἐνεργ—

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ἐφ' αὑτοῖς. *J.M.G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. ἐφῶτε, conjiciebam ἐφοῖτα, Cl. *Weſſel.* melius ἐφ' ᾧ τε.

P. 705. a. in not. mea akera Ἑρμῆ καρδῆς, l. Ἑρμῆ καρδέᾳ.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνεῖν hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνους δὲ παντάχοῦ προσκυνεῖν. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄωνις] l. Ὤνιον.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter Διοσκόρῳ cum puncto ſubſcr. id punctum auſer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τ' ἂν τι γῆς ἔτεμον ἢ πάλιν, ἢ σῖτον ἀπεκόμισαν.

P. 740. 34. verba καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, neglecta in verſione: inſere ergo, & *cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀριδαίῳ, emenda Ἀριδαίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάτων leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte adminiſtratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 31. vel 2. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μυσίωρός εἰμι— & ὃν τ' ἄτων ἀπατημένον. Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐπόνει ἀλληθῶς ὃ ὅλως ἤρτητο, καὶ ἐκρέματο ἐξ ἄτων, ὥσπερ οἱ κρεμασθῆν ἀγχόνῃ τοῖς λόγοις τῆς μοιχείας. Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 559. ubi de Rufino: ὃν τῶν ἐπιτρόπων τ' ἀγγυίων (l. ἄτων) καὶ τ' αὐτὸν ἰδοὺς ἂν νῦν μὲ γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τ' ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γνώμην τρεπόμενον. *J.J. Weſt.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. κάκιστον ἄθλιον φάσμα. *J.J. Weſtſtein* recte conjicit emendandum κακίστη &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sol.* τὴν κάμηλον improbet; jam video eam id recte quidem improbaſſe propter ſequens ἀλληγορήσω; ſed tum temporis credebam Cod. qui τὴν exhibet, etiam ἀλληγορήσω certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus*, *germanusque*. Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. –8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύζ. Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J.J. Weſt.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταῦτα παραδὺς νίοι ὄντα τ' Δημητρίου ἐπιτρόπου, ὁ πατὴρ, οὐκ ἔτων αὐτῷ καθ' ὥραν, ἀλλὰ προσυτέραν λαβεῖν ἀπροθύμως ἀ' ἔχοντι &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit. Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *eminibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait τ' Λοδὸν *Midam* eſſe; ſed *Groeſius* eſt.

P. 797. 27. ἀπαλαιοῦν, l. ἀναλαιοῦν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quam Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices allocuta, ὅπως καλαμάθητε, ὃν τρόπον ἀλήκατον πρὸς ἐμοῦ, quae verba, re denno perpenſa, jam ſic de *Eraſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quam Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i.e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, ſcribe τριώβολον, quod melius; etſi utrovis more ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμαλικὰ ἐρωτήματα] Adde, quod me humaniſſime monuit Cl. *J.J. Weſtenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt*, & *quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admoneo Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus, & quae* commatice *pro fingentium dicuntur arbitrio; Sed conſideret priora, media & ſequentia, & nectat ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque ſuam profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 29. Quid ſi πολλὴ refertur ad τίχνη, & αὐτὸ ad totam phraſin τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνοντι. *J.M.G.*

Ibid. poſt γὰρ ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 855. 23. βασιλεύσας, l. βασιλεύσας.

P. 880. 82. διαμάλλητας, l. διαμίλλητας.

P. 885. 39. adſcripſit frater παταχθόντ@ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura πλαχθέντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λιωλὸν; miror ni Lucianus λισσὸς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερ@. Frater optimus C. C. conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263, 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 15. 54. ἐπισπασάμ@ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζομαι notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ@ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ@. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeſerentiam, ut περὶ δ' ἐτι μάχεσθ, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστου ποιεῖσθ huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὁ ποιούμενος περὶ πλείον@ τὸ ζῆν ἢ ἐλευθερίας: quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἠψαμένης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, ἐκηψαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διξιόντες ad Ἐρινύας referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν διαφορὰν εἶδον abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπορίκτα, l. ὑπωρίκτια.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malis*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narras Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ σεμνοτάτῃ κεκοσμημένον. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἔχοιμι· ἐρῶν ὑπισχνῇ, καὶ &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πάθους, *plenam* luctus *tragoediam*. *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάσαν ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάσας ὁ Χί@, quod monuit Cl. *Weſſeling*.

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μαιόμενος eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἢ ἀντὶ γλώσσης ὅσα ἢ χειρί. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem amplius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro ποῦ ὅσα vel ποῦ ὅς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελόῃ facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύσατο ἢ ὠμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔριθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ὃ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρα, l. ἀντίθυρα.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzii doctiſſime*, illud τί ad ὄνος adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὑείρατι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τὶ τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χαμαιρμίοις. Sed *Steph.* de urb. Χαμάιμιος prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῆνας. Vid. *Steph.* Ἀκράδινα, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Σωφρονιδῆς. anne Σωτηρούχης; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling*.

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium*. Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graeu.* l. ἐξενίνεται, & Ἀφροδίσιον.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς ἐχ ὑποχρίσεων. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi muſae.* Ἡ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασίῳ ſ. παρασιῷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἰσίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράσιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παρασιῶ derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res neque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit σιπάριον, aut συπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἰσοῦ legitur pro ἰσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ἐτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoeenſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγνων, l. ἐχρῆν.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πάμπτε, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἢ σὺ δοκεῖ τὸ φανῆναι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ἢ σοὶ πάρα τὸ φανῆσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκτάδην. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦρ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἰμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἰμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίᾳ, l. Μυσωνίᾳ.

P. 361. 40. καλαγελᾶν τὰ τοῦ ἀνοήτου. Igitur καλαγελᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἴλιγγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱέρωδι. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Διοσ. ὁ νοῦ, legit librarius, Διοσκ. νοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Miſſ. quibusdam inter π literam, & inter κ, nonnorunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Montefalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. στοιχοῖον, l. στοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῇ.

P. 405. 2. ἢ πῦ, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἐπιπόκει, l. ἐπιπόκει.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιῶδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσῷ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίσεται, ἀπαιρέται ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. In fine annotationis ad λαπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἰμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσιν ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσεσιν, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδιίζατο, l. ἐπιδ—.

P. 637. 15. βυλομένους, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens*. pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κάρυτα. Pollux vero aliique κορυτὸς, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J.M.G.

P. 655. 173. B.F. quod in viam me reduxiſti, *Reiszi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alceranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J.M.G.*

P. 667. 48. ἰσὶ, l. ἴσω, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. προχωλαν Cl. *Gaſn.* refert ad πόνον. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Aἰ. αἰ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γρυπὸς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γρυπὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.